ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ДЕПОЗИТ

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 127 (988) | Вторник, 2 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДА КОМПЕНСИРАМЕ ЗАГУБИТЕ ОТ СУШАТА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — АКТУАЛНА ЗАДАЧА

В ПЪЛНА ГОТОВНОСТ

Навременната подготовка за презимуването на селскостопанските животни е от решаващо значение за получаване на предвидената продукция от фермите и през студените месеци. Затова управителният съвет на кооперативното стопанство в с. Ситово прие специален план, който предвиждаше изпълнението на тази задача да приключи в общи линии до края на октомври.

Кооператорите от петте села на стопанството знаят от опит важността на задачата, затова се заеха сериозно с изпълнението на мероприятията, предвидени в плана. Строителните групи в отделните села поправиха стените, пода, покривите на фермите, варосаха и дезинфекцираха помещенията, поставиха здрави стъкла на всички прозорци, където се бяха счупили. Само свинефермата в Ситово има още за ремонтиране, тъй като прасетата не бяха изкупени навреме от „Родопа“ и от свинеугоителната база в Дулово по вина на тези предприятия.

Особено внимание обърнаха животновъдите за съхраняването на фуражите и подготовката за преработването им през есенно-зимния сезон. Задоволеността на добитъка с концентрирани и груби фуражи е средно към 85 процента — значително по-добре от миналата година. Трудолюбивите стопани приготвиха за добитъка 10 300 то на силаж, 1 500 тона люцерново сено и много слама. Сеното е окупено и покрито, за да не се поврежда от валежите, а сламата е балирана и складирана край фермите или на полето, според предназначението си. От нея 90 тона е предвидено да бъде продадена на Окръжния кооперативен съюз. По всяка вероятност планът по този показател ще бъде преизпълнен. Известни количества вече са продадени. За разлика от миналата година, кооператорите събраха и съхраниха слънчогледовите пити и цвекловите листа. Сега се довършва работата по складирането и съхраняването на царевичака.

Досега в кооперативното стопанство не се преработваха грубите фуражи за животните, защото все още има зелена храна, цвеклови рязанки и др. Но в близки дни животновъдите ще започнат да дават на добитъка царевичак, какаляшки и други груби фуражи, нарязани и меласирани. Необходимото количество меласа е доставено. Подготвени са и двете фуражни кухни в Ситово и Искра и фуражните площадки в останалите три села Слатина, Нова Попина и Поляна. Фуражните кухни са оборудвани с парни котли, бункери за меласиране на фуража и ярмомелки. На фуражните площадки има РКС—машини. За кухните и площадките отговарят пред управителния съвет техниците по машините. В тях е определено да работят по двама животновъди. В момента се правят последни приготовления на фуражните кухни и площадки, за да започнат работа в близки дни. Управителният съвет на кооперативното стопанство е взел решение вече да се дават преработени и меласирани фуражи на животните.

Във фермите на ситовското кооперативно стопанство е предвидено да презимуват 1 570 говеда, от които 590 крави, 9 500 овце, 8 000 птици и 1 500 свине. Засега продуктивността им е добра. Кооперативът е в график с изпълнението на договорните си задължения към държавата. Предвидените за цялата година 700 000 яйца бяха продадени още до края на юни, след което стопанството продава на „Родопа“ яйца за отчитане на фураж. От предвидените 272 тона месо в кланично тегло остават да се продадат само 12 тона. Начело в съревнованието за повече и по-евтина продукция са колективите на птицефермата в Нова Попина, със завеждащ Сава Иванов, където годишният план за яйцата бе изпълнен в началото на юни, кравефермата в Ситово със завеждащ Деспа Плугарова, бореща се за званието „ферма за комунистически труд“, свиневъдът Георги Стоянов от Ситово и други.

Извършената подготовка за отглеждането на животните през зимата ще позволи на трудолюбивите кооператори да постигнат хубави успехи и през този сезон на годината.

Димо ВАСИЛЕВ

В дните пред великия Октомври

С РАЗНООБРАЗНАТА си производствена дейност и с качествената работа, колективът на ТПК „Дунав“ си извоюва заслужен авторитет сред силистренското гражданство. Много са занаятчиите, които са ежедневно на услугите на хората. И шивачите, и обущарите, и хлебарите се стремят да дадат по-качествена изработка да изпълнят в срок поръчките и да преизпълнят плановите си показатели.

Работниците от „Дунав“ са едни от първите, които с радост се отзоваха на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио да дадат своя принос за компенсация на загубите в селското стопанство, причинени от сушата. Разгоря се благородното социалистическо съревнование между отделите и цеховете. С всеки изминат ден расте обемът на производството и се приближава до контролната цифра за годината.

За десетте месеца кооперацията има да даде производство за 3 005 000 лева, а до 30 октомври вече е произведено такова за 3 270 000 лева. Във влоговия лист учреден за погасяване на загубите в селското стопанство, колективът записа повече от 260 000 лева.

Много са ателиетата, работилниците, цеховете и отделите, в които работниците дават продукция по плановете си за ноември, декември и за първите месеци на следващата година. Така например, хлебарският цех, с отговорник Йордан Христов е дал продукция за 212 000 лева при план за единадесетте месеца 199 000 лева. Скоро работниците от този цех ще се поздравят с изпълнение на годишния план и ще започнат работа за следващата година. Обущарският цех за готови изделия, с ръководители Иван Божилов и Драган Станчев отдавна приключи със задачата за тази година, а отделът за шивашка конфекция до 31 октомври предаде производство за 541 000 лева при план за годината 500 000 лева. Най-добри резултати тук даде бригадата на Никола Михайлов, която е била винаги в първите редици в социалистическото съревнование.

Успехите на ТПК „Дунав“ не са случайни. Те са резултат на добрата организация на труда, на ритмичното снабдяване на отделите със суровини и материали, на стремежа да се обхванат повече райони с работилници за услуги и т. н.

Колективът на предприятието е доволен от постигнатото и с гордост ще се яви на манифестацията за честване победата на Великия Октомври.

Светослав ПЕТРОВ

◆

Изпълняват дадената дума

РАБОТНИЦИТЕ от ДП „Транспред“ — Силистра са едни от първите в окръга, които се отзоваха на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсиране на загубите от сушата в селското стопанство. Те обещаха да реализират свръхпланови доходи и да дадат надпланова икономия през четвъртото тримесечие.

Където и да се намират на работа — в промишлените предприятия на гарата или пристанището те устояват на дадената дума. Първите резултати са добри. За пример служат бригадите за комунистически труд и челниците в производството.

Бригадата на Добри Узунов, която работи в ДИП „Липа“ изпълни с два месеца и половина преди срока годишния си план за бруто приходите. До края на четиримесечието ще реализира допълнително още 3 000 лева. Преносният колектив от обект „Гемиите“ води упорита борба да запише по-голяма сума в учредения влогов лист. До края на тримесечието тя ще отчете в повече 5 000 лева бруто приходи.

Значително преизпълняват дневния си план превозвачите от обектите при „Стомана“. Те са навсякъде, където е необходимо да се разчисти работна площадка или да се създаде такава за ново производство. Множат се успехите и на превозвачите при Сребърското блато.

За колектива на „Транспред“ първите резултати са радостни. Реализирани са 15 000 лева надпланови приходи. Във влоговия лист предприятието ще запише 40 000 лева свръхпланови приходи и 15 000 лева надпланова печалба.

Атанас ЦОНЕВ

Годишният план — за десет месеца

РАДОСТНА новина развълнува шофьорите и товарачите на камионите в последните дни на месец октомври. Те изпълниха годишния си план предсрочно. Благодарение на упоритата работа на целия колектив, на стремежа на шофьорите да не допускат празни ходове, на осигуряване по-голямо дневно натоварване на колите, вместо предвидените за годината 1 037 500 тон-километра за десетте месеца бяха направени 1 098 668 тон-километра.

Най-голямо преизпълнение на годишния си план имат шофьорите Атанас Косев, който вместо 100 000 тон-километра е направил 126 992, Илия Георгиев, който при годишен план 48 000 т. км. е направил 65 137 тон-километра.

Илия ДИМИТРОВ

ДЕЙНОСТТА ТРЯБВА ДА СЕ РАЗШИРИ

НА 29 ОКТОМВРИ Комплексната опитна станция — Силистра отчете своята двугодишна дейност. На отчитането присъствуваха другарят Иван Богданов — научен работник от Академията на селскостопанските науки, специалисти от Окръжния комитет на Партията и Управлението на селскостопанското производство, научните работници и служителите от опитната станция и други.

Отчет за двугодишната дейност на станцията изнесе нейният директор—старши научният сътрудник Никола Стефанов. Той подробно изясни проблемните въпроси, по които е работено и резултатите от проведените опити.

Основната овощна култура за нашия окръг е кайсията. По-голямата част от разработените проблеми третираха въпроси, свързани с отглеждането на тази култура. Дейността на станцията беше насочена към установяване на най-подходяща агротехника за получаването на високи и устойчиви добиви от нея, за установяване на най-подходяща подложка, на най-ефективна резитба за подмладяване на старите насаждения, за създаване на нови насаждения чрез засяване на костилки и облагородяване на място, за използуване на препарата Биомин, за създаване на нови по подходящи сортове кайсии и др. По всички тези въпроси станцията е разгърнала добра дейност. Благодарение на прилагането на правилна агротехника в отглеждането на кайсията и в неблагоприятни години от тази култура се получават добри добиви.

Част от дейността на опитната станция бе насочена към някои от въпросите на отглеждането на праскова и по зеленчукопроизводството.

Другарката Венецка Илиева, агроном по внедряването на новостите и челния опит изнесе информация за формите на селскостопанската просвета в окръга и за внедряването на техническия прогрес в образцовото кооперативно стопанство в с. Калипетрово.

След това станаха разисквания. Изказаха се повечето от присъствуващите. В своите изказвания те подчертаха голямата роля, която станцията има да играе за развитието на трайните насаждения, за превръщането им във високодоходен отрасъл. Нужно е обаче постиженията на станцията да се популяризират и да станат достояние на всички, които се занимават с този отрасъл. Всички, получени научни резултати са констатирани в един по-дълъг период от време при години с различни климатически условия, поради което могат без страх да се прилагат в практиката.

В своето изказване другарят Иван Богданов подчерта, че дейността на КОС — Силистра, което досега се занимаваше повече с кайсията, трябва да се разшири. Тя трябва да бъде насочена към установяване на най-правилна агротехника на прасковата и на най-подходящите сортове за нашия окръг. Също така станцията да насочи вниманието си към ягодите и зеленчукопроизводството.

Емил ПРАХОВ

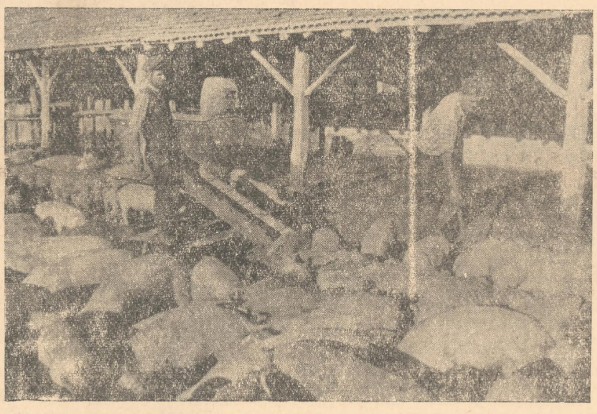

Свиневъдите Реджеб Якубов и Халим Наимов от село Босна, съставно на трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Добротица, отглеждат подрастващи прасета. Благодарение на упоритият им труд средният дневен прираст от всяко прасе е 360 грама при план 200 грама.

БОГАТА РЕКОЛТА

ДОБРЕ се грижиха за пролетните култури през тази година кооператорите от двете тракторно-полевъдни бригади на с. Искра. Близо 3000 дка от площите, определени за тези култури, през миналото лято бяха наторени преди дълбоката оран с по 3 т на декар добре угнил оборски тор, който са заора веднага. Сеитбата бе извършена на много добре подготвена и чиста почва. Царевицата и слънчогледът бяха окопани няколкократно с машини и два пъти на ръка.

Всичко това помогна от тези две основни окопни култури да се получат много високи добиви. VII бригада с бригадир Мехмед Османов, от 1 390 дка слънчоглед получи средно по 222 кг, а VI бригада, с бригадир Юмер Кязимов, от 1 450 дка получи средно по 218 кг. А планираният среден добив и за двете бригади беше 180 кг от декар.

Богата реколта се получава и от царевицата. Прибирането и в двете бригади завърши. Средно от декар бяха прибрани около 750 кг царевица, заедно с кочаните. Окончателна равносметка още не е направена, но се очаква средният добив на чисто зърно да надхвърли 450 кг от декар. От отделни блокове са получени по 550 кг зърно от декар.

Салим СЮЛЮШЕВ

Производствената работа на Завода за металорежещи машини в гр. Силистра започна едновременно с ремонта и обзавеждането на работните помещения.

НА СНИМКАТА: Стругарят Димитър Ангелов през време на работа.

ЧРЕЗ СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОСВЕТА КЪМ ПО-ГОЛЯМА КУЛТУРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО

ГОДИНИ наред зимните месеци на село се използуват за масова селскостопанска просвета, която е едно от средствата за повишаване културата в земеделието и професионалната подготовка на кооператорите и механизаторите, специалистите и ръководните селскостопански кадри.

Успехите постигнати през миналата година в тази насока са безспорни. В окръга работиха 30 семинари по икономика; 43 курсове, 65 кръжоци, 168 школи в растениевъдството; 64 школи в животновъдството и над 100 школи за комунистически труд, в които се обучиха близо 15 000 коператори, механизатори и специалисти. Това несъмнено оказа положително въздействие за подобрение работата през тази година.

В това отношение добра работа разгърнаха много общински партийни комитети, управителни съвети на ТКЗС и дирекционни съвети на ДЗС. Например в ТКЗС—Айдемир още в началото на м. ноември миналата година на заседание на комитета се уточни колко и какви школи за изучаването на челния опит ще се организират по отделните отрасли и култури и възложи задачи на специалистите Иван Матеев, Иван Славов, Георги Мичев — агроном и на Петър Банков — зоотехник, да разработят програми, в които да се предвидят освен общи теми за повишаване знанията на кооператорите и по агро и зоотехника и теми по изучаването на челния опит в стопанството, окръга и страната.

През месец декември, януари и февруари се проведоха всички занятия на школите. В хода на провеждането, както общинският партиен комитет, така и първичните партийни организации в полевъдството, лозарството, зеленчуковото производство и животновъдството, а също така и управителният съвет на ТКЗС, упражняваха контрол и оказваха помощ. Всичко това създаде условия тази задача да се доведе до успешен край. Резултатно проведената селскостопанска просвета, заедно с други фактори, помогна на кооперативното стопанство успешно да изпълнява производствено-финансовия си план за 1965 година.

Ценен опит в организирането и провеждането на масовата селскостопанска просвета имат и общинските партийни комитети в селата Межден, Нова Черна, Кайнарджа, Калипетрово, Секулово, и ДЕСС—Силистра. В тези стопаства на много широка основа и задълбочено се провеждат занятията на различните форми за подготовка на кооператорите.

Трябва да посочим обаче, че в работата по ръководството и провеждането на селскостопанската просвета на много места имаше шаблон и формализъм. Например в ТКЗС—Чернолик в началото бе създадена добра организация, но в последствие занятията бяха претупани набързо и минаха формално. От такъв подход, от такъв начин на провеждане, не могат да се получат добри резултати. Такива примери бихме могли да посочим и за ТКЗС—Главиница, Зафирово и други, където изобщо селскостопанската просвета беше подценена. Имаше и такива случаи, когато се изучаваха най-общи въпроси на растениевъдството и животновъдството без особена практическа стойност.

Новата селскостопанска учебна година ще започне в началото на ноември. Главното ѝ направление и съдържание, трябва да бъде задълбоченото и конкретно изучаване на постиженията на селскостопанската наука и техническия прогрес, новата система на ръководство и планиране, стопанската сметка, комплексната механизация и химизация на селското стопанство.

И през тази учебна година ще се използуват изпитаните форми като школите за челен опит, школите за комунистически труд, курсовете с откъсване от производството, лекторите и други. В предвидените програми, освен специалните въпроси, общинските и градските комитети и първичните партийни организации предвиждат да се разгледат и редица въпроси по международното положение, по международното работническо и комунистическо движение, а също така и по икономическата политика на Партията и задачите, които има да решава нашия окръг.

Провеждането на селскостопанската просвета и успешното ѝ приключване е основно задължение на Управлението на селскостопанското производство, на управителните съвети на ТКЗС, на дирекционните съвети на ДЗС и на всички специалисти. Немалък дял по нейното ръководство обаче имат да играят общинските партийни комитети и първичните партийни организации. Те трябва да положат повече грижи и контрол за навременното започване на занятията и за редовното им провеждане, както и за качеството на изнасяните лекции.

Колкото по-добре се проведе селскостопанската просвета, толкова по-големи ще бъдат успехите на селскостопанските труженици през 1966 година в борбата за получаване на повече и по-евтина продукция.

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия

по 29 X. 1965 год.

ТКЗС	Унищожени тютюневи стъблав 0/0	Подготвени площи за сеитба в 0/0	Засята пшеница в 0/0	Засят ечемик в 0/0
Айдемир	0	110	101	118
Калипетрово	76	100,4	92	118,1
Бабук	0	97	94,5	74
Алфатар	88	100,9	100	81,6
Алеково	50	82,2	89,7	34
Ишпрково	25	92,1	92	46,6
Смилец	0	93,7	90	109,5
Попина	0	95,4	90,5	100
Сребърна	50	99	86	135
Ситово	20	97,9	92	103
Срацимир	0	102,6	96,6	120
Кайнарджа	46,6	98,3	94,1	99,4
Голеш	20	110,5	100	125
Средище	27,7	101,2	100	112
Тутракан	0	100	100	92
Нова Черна	47,6	93,1	84	105,1
Старо село	100	106	100	105,2
Белица	94	96,8	93,1	100
Главиница	78,3	98	100	76
Ст. Караджа	78	93,1	95,6	81
Сокол	21	103,8	100	100
Зафирово	16,6	85,4	86,6	48,6
М. Преславец	0	102,6	100	115
Дулово	53,2	106,4	82	119
Межден	15,5	76	74	74,5
Окорш	100	92,3	88,4	97,2
Секулово	71	94,6	88,8	90
Добротица	0	90,6	82,3	88,2
Чернолик	100	92	90,3	84,4
Паисиево	0	95	97,6	79,4
В-ко ТКЗС	43,5	96,6	92,4	95
ДЗС Силист.	х	100	х	100
„ Н. Черна	х	92,5	х	84,4
„ Я. Забунов	0	90,8	92,5	78
„ Окорш	80	98	81,7	85,3
В-ко—ДЗС	25,2	92,5	90,8	82,6
В-ко за окр.	42,6	96,4	92,3	93,1

ПРЕДИ ВСИЧКО ЧОВЕКЪТ

Бележки по изказаните мнения

(Христофор Иванов—член на бюрото на ОК на БКП и зав. отдел „Организационен“)

НАШАТА АНКЕТА

ПРЕЗ месец юли т. г. във вестник „Правда“ бе публикувана статия от секретаря на партийното бюро от завод „Красный Октябрь“ от гр. Волгоград др. Шамшурин под заглавие: „Преди всичко човекът“. По инициатива на отделите „Организационен“ при Окръжния комитет на Партията и „Партиен“ при редакцията на в. „Силистренска трибуна“, статията се преведе и препечати във вестника. Тя бе посрещната с голям интерес от партийния актив в окръга, защото в нея се третираха въпроси свързани с разгръщане творчеството и инициативата в партийните организации, против формализма, шаблона и остарелите методи, за висока принципиалност, взискателност и хуманност.

Чрез вестника се даде възможност на комунистите, партийните секретари, секретарите на градските и общински партийни комитети, директори на предприятия и други отговорни комунисти от окръга, да изкажат мнение по повдигнатите в статията въпроси.

Целта беше тези въпроси да намерят по-широко място в подготовката и провеждането на годишните отчетно-изборни събрания в Партията, за да минат те в духа на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП.

Изказалите се другари откриват в статията нови неща и споделят мнение, че тя хвърля светлина и изяснява много партийни проблемни въпроси.

Интересни са мислите на Любен Славов от Попина, Алекси Кудинов от Голеш, Тодорка Гроздева от Межден, Милка Гинева от Силистра и др.

Много от другарите, които взеха участие в обсъждането на статията, виждат своето място като партийни и стопански ръководители, своята вина в недостатъчните грижи и внимание към човека, чувствуват необходимостта да подобрят стила и методите за работа на партийните комитети и организации, за да бъдат те още по-полезни за хората, с които работят.

Др. Любен Славов от Попина съветва грижата за човека да не се заключава в това да бъдем помирители или само да съчувствуваме на нуждите им, а задълбочено да изучаваме стремежите и настроенията на трудещите се, да ги възпитаваме и затвърдяваме в тях нови комунистически взаимоотношения.

Други другари препоръчват грижите за човека да се поставят наравно с грижите за изпълнението на производствената програма. Зад цифрите и процентите за изпълнение на плана трябва да виждаме хората, трудещите се. Изказва се също така мнение, работата на партийните и стопанските ръководители да се оцени по това какви грижи полагат за възпитанието на комунистите и трудещите се от стопанството или предпрятието, което ръководят.

Интересен е примерът, който посочва секретарят на общинският комитет на БКП в с. Голеш др. Алекси Кудинов. На събрание на една от първичните партийни организации са изключили от Партията комунист за това, че не посещава редовно събранията и не изпълнява поръчения. Оказа се обаче, че той е един от най-добрите строителни работници, награждаван много пъти за добра работа, а партийните събрания не е посещавал, защото често забравяли да му съобщават. Партийният комитет основателно не е утвърдил решението на партийното събрание, показал е грешката на партийното бюро, за това, че не е положило достатъчно грижи за проучване на въпроса преди изключването на този комунист от Партията.

Някои комунисти споделят тревожни мисли, че животът в партийните организации се изсушава, че той е беден на политически, организационни и други инициативи и мероприятия, поради което партийното събрание се превръща в тягостно задължение за комунистите. Много често не се различава от бригадното и цеховото събрание.

Основание за тревога в това отношение наистина има. Много често при нас на събрание на първичната партийна организация и заседание на партийните бюра се говори „за резултатите“, за задачите“, „за мероприятията“ по изпълнението на плановете, а рядко за личната отговорност на комунистите, за изпълнението на уставните задължения, за неговия морален облик, за това как живее, какво чете, как възпитава децата си. Поведението на комуниста в бита, в семейството, не е лично негово дело, както някои считат, а задължение на партийната организация, на целия колектив.

Много от изказалите се секретари на партийните комитети подкрепят факта, че в някои партийни организации се провеждат формални партийни мероприятия, не се превръщат ге в искрен разговор, при което да се разкрият недостатъците и се вземат мерки за преодоляването им. И това е така.

Ние приключваме разговора за отношението към човека в страниците на вестника. Но той трябва да продължи в партийните организации и сред комунистите от окръга. Важна трибуна в това отношение трябва да бъдат предстоящите отчетно-изборни събрания и конференции в Партията. Наложително е градските и общинските партийни комитети да окажат още по-близка помощ на бюрата на първичните партийни организации, за да може тези въпроси да заемат важно място в отчетните доклади и в изказванията на комунистите.

Трябва никога да не се забравя, че грижата за човека, възпитанието на комунистите и трудещите се в принципите на моралния кодекс на строителя на комунизма, е важна и постоянна задача на партийните комитети и организации и на целия колектив.

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

НАЧАЛОТО ОСТАВЯ СЛЕДИ

ОСНОВНОТО съдържание на работата в звената за политическа просвета в района на с. Главиница се измени през последните една-две години. То се изразява в начина, по който става изграждането им, подбора на слушателите и пропагандистите и духът, който съществува при провеждането на заниманията в тях. Те са в дълбоко единство с решенията на Майския пленум на ЦК на БКП за преустройството в проблематиката, съдържанието, формите и методите в партийната просвета. Съществуващата скованост в дейността на партийните бюра при решаването на този въпрос сега е заменена с по-голяма самостоятелност на мисленето и по-творческо виждане.

Общинският партиен комитет със секретар Велчо Велев извърши тази огромна работа по преустройството на учебната година в Партията, провеждайки безброй разговори и срещи с партийните бюра и комунистите, полагайки всички усилия за правилния подбор на слушателите и пропагандистите. Натрупаният опит в това отношение през последните няколко години въоръжи комитета с умение да не изпуска найважното още в началото, при откриването на учебната година — правилната организация на работата, строгата дисциплина и ред при провеждането на заниманията.

На 26 октомври стана тържественото откриване на партийната учебна година в селата Подлес Главиница. Ножарево и Падина, а на 27 октомври и в село Калугерене. 262 слушатели, от които 174 комунисти, се явиха в познатите клубове, за да чуят пожеланията на партийните секретари и изслушат първата лекция, този път по международното положение. В Главиница това стана в киносалона и имаше своя най-голям ефект. В Падина и Ножарево бяха дошли да се поучат от комунистите и слушателите и пропагандистите на Отечествения фронт и Комсомола. В Главиница пропапагандисът Младен Георгиев, който ръководи кръжока по Устава на БКП, изграден с младите комунисти и с тези, които ще бъдат приети за такива, успя да постигне целта с информацията си по международното положение. Тя бе стегната, без излишна голословност, наситена с много примери. Слушателите от четиритях кръжока и петях школи успяха с малко усилия да разберат много неща за събитията във Виетнам, Гърция, Турция и Индонезия. В информацията бе строго подчерта на основната идея и становището на нашия социалистически лагер, по тези събития. Слушателите разбраха, че в дъното на този „голям заговор срещу човечеството“ стоят американските империалисти. В Падина и Ножарево, където населението е чисто турско, бе разяснен добре въпросът за сегашната обстановка в Турция. Бе изтъкнато мястото на турската работническа партия в сегашните избори, която се яви в тях като съвсем нова политическа сила. Влиянието й сред народните маси с всеки изминат ден расте.

В откриването на учебната година взеха участие всички членове на партийния комитет. Много важно е да се отбележи, че за първото занимание пропагандистите се бяха подготвили добре. Те убедително разясниха проблемите. Това идва от факта, че за разлика от други години тази година пропагандистите са издигнати измежду най-добрите учители и специалисти. В село Главница например в изградените кръжоци по изучаване Устава на БКП, политическа икономия, икономика на селското стопанство и основи на селското стопанство за пропагандисти са определени главният агроном Никола Шиндеров, гнавиият зоотехник Цанко Любенов, ветеринарният фелдшер Младен Георгиев и участъковият агроном Иван Цветков. И четиримата са млади хора, с добра обща, специална и политическа подготовка. Пропагандисти на учебните звена в Калугерене, Ножарево, Подлес и Падина също са млади, подготвени и авторитетни комунисти.

Общинският партиен комитет е взел мерки за правилно уреждане на всички технически въпроси — снабдяването с литература, нагледни пособия, осигуряването на отопление и осветление за клубовете, където ще се провеждат занятията и други. В началото на всяка лекция слушателите винаги ще бъдат запознавани, в рамките на пет минути, с политическите събития, станали през седмицата. В лекциите на пропагандистите ще намират място примери из живота на стопанството и партийните организации.

Първите занимания показаха и някои слабости, които общинският партиен комитет ще трябва да преодолее. Малко бе участието на слушателите в обсъждането на разгледаните събития. Това пречи за доизясняване на материала, за неговото по-пълно усвояване.

Никола НАНЕВ

Отчети и избори в Комсомола

С МЛАДЕЖКИ УСТРЕМ И ЖАР

ЗАДЪЛБОЧЕНИЯТ отчет на ръководството на ДКМС в с. Цар Асен за изтеклата година, направен в светлината на решенията на Десетия конгрес на Комсомола и на Майския пленум на ЦК на БКП, охарактеризира цялостната дейност на дружеството. Стана ясно от него, че независимо от малкия брой на членовете му, в резултат на техния младежки устрем и жар при изпълнението на отделните задачи, са били преодолени много трудности. Комсомолците са били подпомагани от дружествения комитет, който е бил винаги отзивчив към техните инициативи.

С гордост говориха комсомолците за Бонка Колева която е звеноводка на младежкото звено, борещо се за званието „Звено за комунистически труд“. Тя служи за пример пред останалите младежи и девойки със своята загриженост към работата си и към задълженията си като член на ДКМС. От нейното звено добър пример дават Еленка Кунчева, Анка Тодорова и Бонка Иванова. Те се отличават от другите със своето трудолюбие и дисциплинираност.

Но не само те са членовете на Комсомола, за които може да се кажат хубави думи. Похвална е работата и на механизаторите Иван Трифонов, Петър Петров и Рачо Господинов. За тях кооператорите не са казали досега лоша дума.

— По някои показатели ние не ще можем да си изпълним обещанията — заяви на събранието в изказването си Петра Вутова. — Причините за това са много, но най-важната е сушата. Ние обаче се борим с всички трудности, като редовно излизаме на работа, навреме.

Други от изказалите се младежи говориха за културно-масовите инициативи в дружеството. Те изтъкнаха, че хубаво впечатление правят провежданите вечери на младото семейство, на животновъда, чествуванията на рождените дни, вечерите на комсомолския талант, на механизатора и други.

За правилното комунистическо възпитание на младежите и девойките определена роля са изиграли кръжоците на Комсомола, проведените просветни събрания, колективните посещения на филми, екскурзиите и пр.

Цялостното обсъждане на работата на дружеството, препоръките, които се дадоха на събранието и решенията, които се набелязаха, ще изведат на още по-прав път комсомолската работа.

Добромир СТРЕМСКИ

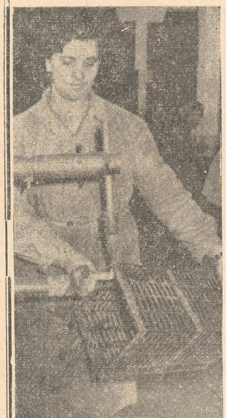

Работниците от промкомбинат „Електрометал“ — Силистра водят борба за икономии на суровини и материали. Затова те използват металните отпадъци за производството на различни предмети.

НА СНИМКАТА: Работничката Стоянка Колева изпробва кошчетата и капани за плъхове, изработени от отпадъци.

Снимка: Стоян Тодоров

◆

Отчет за годината

НАСКОРО СЕ проведе годишното отчетно-изборно събрание на I-во дружество на ДКМС в село Паисиево. Присъствуваха и някои гости. Анализиращ доклад изнесе заместник-секретарят на дружеството др. Р. Бончев, който бе изслушан с голямо внимание от членовете на Комсомола.

В доклада бяха отчетени слабостите и успехите на дружеството. Както в доклада, така и в изказванията на комсомолците бе подчертана слабата връзка на дружественото бюро с членовете, неговата мудност при решаването на поставените от ЦК и от Окръжния комитет на Комсомола задачи.

С голямо внимание бе изслушан инструкторът на Окръжния комитет на ДКМС др. Ибрям Алиев. Той изтъкна необходимостта да се работи с по-голямо желание при решаването на задачите, за засилване мястото и ролята на дружеството на Комсомола сред трудовата младеж. Новото ръководство, което бе избрано на събранието, се състои от млади и енергечни комсомолци, които ще съумеят да организират по-добре неговата работа.

Руси ДИМИТРОВ

По пътя на самоуправлението

ПРЕДИ една година комсомолците от Селскостопанския техникум в Силистра сами поеха управлението на учебното опитно стопанство. Изграденият управителен съвет, начело с председателя, поставяше всички задачи през годината, контролираше качеството на работата в полевъдството и жовотновъдството. Той се грижеше и за бракуването на некачествената работа и за награждаването на добрите прояви. В резултат на това навреме и качествено бяха прибирани полските култури и освободените площи засявани с други. Високите добиви, които получиха комсомолците от всички култури, показват, че по пътя на самоуправлението може да се върви напред.

* * *

В САЛОНА на техникума отново е оживено. Ще има събрание.

Изведнаж всичко утихна. Секретарят на ученическия комитет Йордан Бобев открива събранието. В доклада на управителния съвет се редят цифри, имена, които радват.

След отчета, бе прочетен новият устав на учебното опитно стопанство. Избрано бе и ново ръководство. За председател на същото бе избран Йордан Бобев, за главен агроном — Денка Бойкова и за главен зоотехник — Димитър Енев. От всеки курс бе избран по един комсомолец за бригадир—ръководител.

Съставените от миналата година полевъдни и животновъдни бригади започнаха отново работа.

Комсомолците обещават през тази година да получат още по-високи добиви от фасула, царевицата, ечемика и други и по-висока животинска продукция. В това те са сигурни, защото по пътя на самоуправлението те се сблъскват с нови трудности, но постигат и нови успехи.

Станчо ВЕКОВ

Успехът в училището— дело на всички

СТУДЕНИ СА октомврийските вечери, но нещо топло сгрява сърцата на пионерския актив при училище „Г. С. Раковски“, в с. Ситово. Вълнение от предстоящия пионерски сбор е изразено върху всяко пионерско лице, защото на него ще се обсъжда важен въпрос— Как да се подобри успехът на по-слабите техни другари в училището.

Заинтересовани от този сбор са не само учителите и класните ръководители, но и обществеността. Тук са секретарят на общинския комитет на БКП др. Кърхов, секретарят на общинската Комсомолска организация другаря Димитров, техните по-големи другари комсомолци отрядни ръководители, които ще окажат пряка помощ на изоставащите ученици.

— Основната задача в нашето училище е да се учим добре, да повишаваме с всеки изминат ден нашата култура, нашите знания. За да бъдем подготвени за живота са необходими знания... отекват думите на дружинния ръководител.

Как да помогнем на своите другари, които получават слаби бележки? Кои са причините за лошия успех? И още много други въпроси... Те вълнуват, те насочват пионерския актив да се замисли за съдбата на по-слабите ученици. Отрядните председатели се изказват за успеха по класове. Слушат ги с вълнение и заинтересованост всички. А резултатите не са блестящи. Необходима е помощ. И така ва ще се окаже от ръководителите, от родителите и от цялата общественост.

А това е здрава предпоставка, че слабите оценки ще намалеят до минимум.

Хр. ГАНЕВА

Концерт на народни певци и певици

Преди няколко дни в Тутракан гостуваха народните певци и певици Емил Йосифов, Борка Тричкова, Маргарита Димитрова, Мария Михайлова, Димана Захова, Георги Тахов, Кети Славова, Косьо Косев и Генчо Михайлов, влизащи в групата „Весела неделя“ при ридио София. Те изнесоха вълнуващ концерт пред гражданството. Особено много се харесаха изпълненията на Борка Тричкова, Емил Йосифов и Косьо Косев.

Николай ГЕОРГИЕВ

Оживена дейност в младежкия клуб

В ДРУЖЕСТВОТО на Комсомла в с. Голеш членуват общо 60 младежи. Както и на други места доскоро тук малко се работеше за разнообразяване живота на младежите, защото липсваше необходимата материална база за това.

Преди всичко младежите нямаха клуб където да се съберат. Преди няколко месеца, за секретар на общинския комитет на ДКМС в селото, Окръжния комитет на Комсомола изпрати с поръчение др. Тодор Минчев. С неговата близка помощ дружественото бюро се активизира и проведе редица полезни инициативи. В това отношение най-напред се реши да се намери подходящо помещение за клуб на младежите. С помощта на партийното бюро такава стая се намери. Много труд положиха младежите да извършат подходяща украса и обзаведат своя клуб. Нужно беше да се преодолеят много трудности. Въпреки всичко обаче те постигнаха поставената цел. Сега влезеш ли в техния клуб не може да не останеш възхитен.

Първо, което се набива в очите на всеки посетител е телевизорът. Той е закупен със средствата, изработени от средношколската бригада, която това лято работи по блоковете на ТКЗС, окопа царевицата, боба,слънчогледа, набра тютюн и др. като извърши общо работа за около 1 200 лева.

С тези средства бяха закупени също така редица предмети и материали за обзавеждане на клуба.

Не е забравена и нагледната агитация. По стените има подходящи снимки и табла. Наред с естетическата украса на клуба се прави всичко възможно за разнообразяване живота на младежите. Редовно се гледат програмите на телевизията, слуша се музика от голям радиограмофон, четат се вестници и списания, изнасят се информации по международното положение.

На разположение на любителите на шаха са купени 5 шах-дъски, на които често се води упорита „борба“.

Така скуката в живота на младежите от селото отстъпва своето място на разнообразните мероприятия и клубът се превръща в притегателен център за тях.

Симеон КОЛЕВ

НАШИЯТ РАЗГОВОР ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В ТКЗС

Специализация и концентрация на зърнено-хлебните култури

ЗЪРНЕНО-хлебните култури в ТКЗС от окръга заемат сега 38,37 на сто от посевната площ при 36,5 на сто за страната. Получените добиви от пшеницата през последните години са по високи от тези за страната. Това дава основание Силистренски окръг да се счита като добър производител на зърнено-хлебни култури. С държавния план за развитието на селското стопанство в нашия окръг се предвижда по-голяма концентрация на производството на пшеница в сравнение с редица други райони на страната. Това е правилно.

Необходимо ли е на отделните кооперативни стопанства от окръга да се дава различна степен на концентрация и специализация при отглеждането на пшеницата? Трябва ли да се извърши райониране на пшеницата? Какви са резултатите от сегашната концентрация на производството на зърнено-хлебните култури?

За периода 1960-64 година средният добив от пшеницата в окръга е 173 кг. Кооперативните стопнства условно са разпределни в три групи. Първата група е с по-нисък добив от средния за окръга, 154 кг от декар. В тази група влизат кооперативните стопанства в Айдемир, Алфатар, Бабук, Голеш, Кайнарджа, Калипетрово, Малък Преславец, Попина, Смилец, Срацимир, Сребърна и Средище. Добивът е с 11 на сто по-нисък от този на целия окръг. Втората група са стопанствата, в които добивът е на нивото на този за окръга, 170 кг и третата група — с добив 197 кг, или с 12 на сто по-висок от този за окръга. Тук влизат кооперативните сопанства в Белица, Главиница, Дулово, Межден, Нова Черна, Окорш, Паисиево, Секулово, Ситово, Сокол и Старо село. В резултат на различната степен на механизация, използването на торове, климатичните условия и други фактори, произведената пшеница е с различна себестойност. За същия период тя е 6,26 лева за 100 кг зърно в първата група стопанства, 5,93 лева във втората група и 5,18 лева в третата група при 5,70 лева средно за целия окръг. Или в кооперативните стопанства с по-добри резултати в производството на пшеница (трета група) себестойността е по-ниска с 9,2 на сто в сравнение с тази за окръга и със 17,3 на сто в сравнение първата група стопанства. В тази група стопанства, себестойността на пшеницата е по-висока с 9,8 на сто от тази за окръга и с 20,8 на сто в сравнение с третата група стопанства.

Тези резултати заслужават внимание като се има предвид, че се отнасят за период от пет години, през който влиянието на случайните фактори в положителна и отрицателна насока се приема, че се компенсират, а се очертава действието на обективните тенденции. С 10,8 на сто да се произвежда по-евтина пшеница — това не е малко, като се има предвид, че тази култура заема повече от една трета от обработваемата земя. Аналогични са резултатите и по показателя производителност на труда.

Разглеждайки състава на първата група, с по-лоши резултати при отглеждането на пшеницата се вижда, че тук влизат стопанства преди всичко от крайдунавския район. В трета група, с по-добри резултати от средните за окръга, преобладават стопанствата от Дуловския район. Това положение ни подсказва да изследваме резултатите от отглеждането на пшеницата отделно за стопанствата от Крайдунавския и Дуловския райони. Какви са показателите?

За периода 1960-64 година при среден добив за окръга 173 кг от декар, добивът от пшеницата е в крайдунавските стопанства 161 кг, а в стопанствата от Дуловския район — 192 кг. Тези резултати показват, че кооперативните стопанства по поречието на Дунав са получили с 12 кг по-нисък добив от този за окръга, или 6,6 на сто по-малко. А в сравнение със стопанствата от Дуловския район добивът е с 31 кг по-нисък, или с 16,2 на сто. Ако в десетте стопанства край Дунав намалим пшеницата с по 2 500 декара средно, или общо с 26 000 декара и увеличим площта ѝ с толкова декари в стопанствата от Дуловския район, ще се получи икономически ефект от 775 тона пшеница в резултат на това, че тази култура ще се отглежда на по-високодобивни участъци. Според нас това е правилно и обосновано. В настоящия момент пшеницата е в размер на 530 000 декара и заема в крайдунавските стопанства 32,83 на сто от обработваемата земя, докато в Дуловския район заема 39,10 на сто, а в отделни стопанства достига до 44-45 на сто. Това показва, че в последните стопанства тази култура е заела своя максимален размер, без да е оправдано нейното по-нататъшно разширяване, при което би се получило в голям размер засяване на пшеница след пшеница. Или при този размер на пшеницата в окръга практически е невъзможно да се извършва по-нататъшна концентрация при отглеждането ѝ. Ето защо пленумът на Окръжния комитет на БКП абсолютно правилно реши в близките години да се намалят площите на тази култура под 500 000 декара. Това следва да стане преди всичко в стопанствата край река Дунав, което е равносилно на увеличаване на площите ѝ в останалата част на окръга.

Тези резултати са получени при сортов състав без участието на „„Безостая — 1". През 1965 година, а и през 1960 година, не се наблюдава такова голямо отклонение на добива на пшеницата по райони, както в останалите години. Така например през 1960 година добивът от тази култура в кооперативните стопанства край Дунав е бил 219 кг, в Дуловския район — 226 кг при среден добив за окръга 225 кг. През 1965 година съответно добивът е 277 кг за крайдунавските стопанства, 292 кг за Дуловския район и 278 кг средно за окръга. Или през 1960 година добивът от пшеницата в крайдунавските стопанства е със 7 кг по-нисък от този в в Дуловския район и съответно с 15 кг по-нисък за 1965 година. Данните показват, че в благоприятните години това различие в добива чувствително намалява — от 37 кг за периода 1959 и 1961-64 година на 7 кг през 1960 година и 15 кг през 1965 година. Разликата намалява, но все пак се запазва даже и в благоприятните години.

Следва ли от резултатите през 1965 година, да съдим, че не е необходимо да се извърши райониране на пшеницата? Считаме, че не следва. Райониране трябва да се извършва първо поради това, че съотношението на годините с незадоволителни добиви в сравнение с годините с високи добиви пшеница е: 4:1 или 5:1. Или на 4-5 години една е с много добър резултат. През тези неблагоприятни години ние бихме получили в помалко над 3 000 тона пшеница (4 години по 755 тона), ако допуснем, че не сме разместили около 25 000 декара пшеница, докато в благоприятните години от същите 25 000 декара ще получим не по 37 кг добив от декар в повече, а от 7 до 15 кг, както е през 1960 и 1965 години. Или много добрият резултат през 1965 година от пшеницата не бива да се счита като фактор, обосноваващ постановката, че пшеницата еднакво добре се развива във всички кооперативни стопанства. Освен това районирането на пшеницата се налага и от необходимостта за обезпечаване на площи за трайните насаждения в лозаро-овощарския пояс край Дунава.

Йордан **ПЕТРОВ**

По 131 яйца от носачка

С ЧЕСТ и гордост изпълниха и преизпълниха годишната производствена програма птицевъдите в с. Антимово от района на ТКЗС — Тутракан.

В началото на месец януари т. г. в големия птичарник бяха настанени 4 200 млади кокошки от породата „Легхорн". Те бяха поверени на опитните и съзнателни птицевъдки Иванка Благоева и Роза Стефанова и завеждащ фермата Йордан Малчев. Ръководството на стопанството определи план на фермата за добив на 525 000 яйца, или средно от носачка по 125 яйца. Птицегледачките дадоха обещание да получат 530 000 яйца и приеха заплащането им да става на основата на вътрешностопанска сметка. Приеха задължение да работят за извоюване на званието „Ферма за комунистически труд".

Младите птицегледачки се стараеха пълноценно да хранят кокошките. Сутрин им залагаха дрождирана храна, приготвена от царевична ярма, мая за хляб и гореща вода. На обед даваха покълнато ечемично зърно на 3-4 см и друг концентриран фураж. Освен това през всяко време хранилките бяха заредени със сухи фуражни смески и птиците се хранеха на воля. През месеците януари и февруари за сочен фураж се даваше кръмно цвекло, а през март, април и май — смляна люцерна, забъркана с фуражни смески. През лятото като сочен фураж се даваше зелена люцерна.

В птичарника се поддържа необходимата чистота. Подът бе застлан с какаляшки на дебелина 30 см, което спомагаше през цялото време да няма никаква влага. Яйцата се събираха по 4—5 пъти на ден, поради което по-малко се чупеха и каляха.

През първите месеци на годината се срещаха известни трудности, създадени от студената зима. Но гледачките заработиха още по-добре и трудностите бяха преодолени и носливостта достигна 75 на сто. През март, април, май и юни носливостта се подобри, а месечните планове се изпълняваха средно 122 на сто.

В резултат на положените усилия и пълноценото хранене на птиците до края на септември годишният план бе изпълнен 105 на сто. Вместо обещаните 530 000 яйца, птицегледачките получиха 550 000, или средно на носачка по 131 яйце при себестойност 4,9 стотинки на яйце. Със своите трудови дела кооператорките преизпълниха обещанието.

При план 3 246 лева, до края на септември е реализирана 7 406 лева печалба от фермата, което нагледно доказва преимуществото на вътрешностопанската сметка.

Добрата работа на птицегледачките бе отчетена преди известно време и от партийната организация в селото, когато се разглеждаше работата и състоянието на бригадите и звената за комунистически труд. Освен това те бяха многократно награждавани от управителния съвет на стопанството.

За да се получат и през следващата година добри резултати от птиците, още отсега се вземат мерки за правилно настаняване на петте хиляди ярки. Извършва се съответният ремонт на птичарника. Доставят се фуражите, с оглед и през зимата да се получава висока продукция.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

В ТЪРГОВИЯТА — ВИСОКА САНИТАРНА КУЛТУРА

ПРЕДСТОИ провеждането на окръжно съвещание за отчитане на резултатите от прегледа за образцова чистота и висока санитарна култура в търговията и общественото хранене. Търговските работници от Силистра очакват с вълнение да узнаят оценката на тяхната работа в изпълнението на тази задача. Сега много от колективите се радват на нови просторни и модерно обзаведени работни помещения. Ресторантите „Златна Добруджа", „Дунав" и „Албена" разполагат с добре уредени кухни и широки салони. Създаването на приятна обстановка за почивка на клиентите, зависи единствено от старанието и умението на персонала. Не по различни са условията и в десетките магазини от търговската мрежа, разположени от двете страни на бул. „Георги Димитров". Това говори, че търговията в Силистра може да бъде на челно място в окръга по хигиенизирането и създаването на висока санитарна култура.

През изтеклата седмица, комисията по хигиенизирането при Градския народен съвет направи преглед на заведенията на ГТП „Здрава храна", магазините на ГТП „Градска търговия", на ДСП „Булгарплод" и на обществените столове. Резултатите са радващи. Много от обектите, наблюдавани и през течение на годината, са в образцов вид. В кухните и салоните се поддържа необходимата чистота, машините са обезопасени и обзавеждането отговаря на изискванията. Стоките в магазините са подредени с вкус, витрините привличат окото на минувачите, а в складовите помещения съществува ред и чистота

Висока санитарна хигиена са осигурили колективите на ресторантите „Албена", с отговорник Минчо Георгиев, ресторант „Дунав" с отговорник Петко Еленчев, работниците в кухнята при „Червено знаме," при транжорната на „Здрава храна" и др. Добър ред и чистота има и в сладкарниците №1 и №2 и „Москва" с отговорнички Иванка Топалджекова, Стела Павлова и Миланка Енчева. Работничките от сладкарница „Дунав" имат добра организация при почистването и подреждането на помещенията и се радват на добри резултати.

Добре подготвени са магазините за хранителни стоки с отговорници Йордан Русев, Бохос Гарабет, Кирил Димов, Димитър Бошнаков и др.

Общото състояние на хигиената в търговската мрежа в Силистра е добра, но все пак има, обекти, на които е необходимо да се окаже помощ, както от градската комисия, така и от ръководствата на предприятията. В ресторант „Златна Добруджа" има още много да се желае по отношение реда и чистотата в складовите помещения. Някои обществени столове, като тези при сградостроителното училище, ДСП „Булгарплод", Промишлено строително предприятие и др. са много замърсени, имат неприветлив вид, което се отразява зле върху броя на столуващите. Ръководствата на ТПК „Дунав" и ДСП „Булгарплод" трябва да окажат помощ на отговорниците в хлебопродавниците и магазините за осигуряване на висока санитарна култура.

Петър **КОЕВ**

В свинефермата на с. Добротица с много старание работи кооператорката Марийка Александрова. От поверените ѝ 25 свине за разплод, тя получи по 18-19 прасета, при план 15.

МИЛЕЯТ ЗА РАБОТАТА СИ

ПРЕДИ три години в първи стопански двор на ТКЗС — Алфатар бе изграден механизиран телчарник. В него сега се отглеждат 310 телета. За тях се грижат телчарите Стоян Иванов, Ганка Стоянова, Еленка Пенева и Станчо Михайлов. Работата им през тази година е организирана на принципите на стопанската сметка. Това създава материална заинтересованост в четирмата телчари да полагат най-добри грижи за животните, да ги хранят и гледат добре, за да получат по-голям прираст от тях.

Ръководството на стопанството е осигурило достатъчно фураж за младите животни. На тях се дава силаж на воля, люцерново сено в достатъчни количества и по 800 г концентриран фураж на теле. Към храната се прибавят и необходимите минерални добавки. Наред с доброто хранене телчарите полагат грижи да запазят младите животни от заразни и паразитни болести. Благодарение на това досега няма нито едно умряло теле.

Всичко това допринесе планът на телчарника да бъде значително преизпълнен. За деветте месеца от годината, вместо заплануваните 32 000 кг прираст, бяха получени 35 000 кг. Средното живо тегло на телетата до 6 месечна възраст достигна 160 кг.

Лечо Яламов

ХУБАВИ ПРЕДАВАНИЯ

НАПОСЛЕДЪК радиовъзелът в гр. Тутракан прави интересни и разнообразни предавания. Явно, това се дължи на добрата организаторска работа на програмната комисия и сектора при градския народен съвет

Наред със здравните лекции, които се предават, информациите за първенците в промишлеността и селското стопанство от Тутракански район, в последно време една много хубава инициатива намери мястото си в прорагмата на радиоуредбата, а именно издирването на младежи и девойки, които добре изпълняват стари и съвременни народни песни. Това стана причина много граждани да очакват с нетърпение събота, защото Любимците на гражданите — местни народни песни.

Любимците на гражданите пионерът Иван Тодоров и комсомолката Гинка Добрева със своето майсторско изпълнение на народни песни вълнуват млади и стари.

Николай **ГЕОРГИЕВ**

Постижения има, но и слабости не липсват

ТЪРГОВИЯТА има непосредствена и ежедневна връзка с населението и за да изпълни успешно задачите си, търговските работници винаги трябва да вземат предвид препоръките и желанията на хората. Те трябва непрекъснато да се учат на изкуството да търгуват.

Безспорни са успехите на колектива при потребителната кооперация в с. Голеш. През деветмесечието той преизпълни плана си за стокооборота с 16 000 лева. Особено добра работа дават магазинерите Георги Василев от Голеш, Койчо Атанасов от Краново, Коста Радев и др. Те не страдат от липса на клиенти и винаги преизпълняват личните си планове.

Добра е дейността на кооперацията по изкупуването на селско-стопанските произведения. От двадесет и четирите вида артикули за 14 вече е изпълнен годишния план. Изкупен е в повече пчелен мед 2 325 килограма, синапено семе над 2 000 кг, просо 2 000 кг и т. н.

Финансовите резултати радват служителите. И търговията на дребно, и общественото хранене, и останалите дейности приключиха деветмесечието с надпланова печалба. Общо кооперацията е реализирала 2000 лева печалба в повече от предвидената.

Успехи, явно има, обаче, ако не съществуваха известни слабости в работата на ръководството те щяха да бъдат много по-големи, кооператорите щяха да бъдат задоволени добре със стоки, а финансовите резултати още повисоки.

Ръководството извърши известна подготовка за търговия през зимата. Доставиха се хранителни стоки, кюнци, печки, обувки, топло облекло и много други. Остава да се доставят консерви, които се търсят през зимата от населението.

Изучаването на потребителското търсене не отговаря на изискванията. Нито в търговията на дребно, нито в общественото хранене се записват липсващите стоки. Поръчките на клиентите не се вземат винаги предвид при доставката на стоки. Има още много да се желае по вътрешната уредба на магазините — подреждането на артикулите и хигиената. Магазините, при по-голямо старание от страна на отговорниците, могат да станат поприветливи. Необходимо е стоките да се етикетират напълно. Това ще облекчи до известна степен работата на магазинерите и ще улесни хората при избор на стоки. Стоките не винаги се продават в нето тегло.

Колективът на кооперацията е упорит и затова има добри стопански резултати. Ако допуснатите слабости се отстранят, той може да се нареди на едно от първите места сред кооперациите от окръга.

Симеон **КОЛЕВ**

След плодоносен труд — почивка

РАБОТНИЦИТЕ от бригада „Пеньо Пенев" при цех „Рлкита" на промкомбинат „Камъшит" с различни мероприятия разнообразяват трудовото си ежедневие. Наред с производствената дейност те повишават своята култура, като посещават колективно прожекции на филми, театрални представления, провеждат интересни вечери, организират екскурзии и т. н.

Преди няколко дни бригадата организира екскурзия до град Русе, където работничките посетиха няколко промишлени предприятия, като: ДМЗ „Димитър Благоев" и заводите „Петър Караминчев" и „Найден Киров". С особен интерес те се запознаха с производствените процеси и организацията на труда. Посрещнати радушно от колективите на тези предприятия, те направиха своеобразна обмяна на положителния опит.

Върбан **ПЕТРОВ**

СТОПАНИН НА ЩЕДРА ЗЕМЯ

ВРЕМЕ за обедна почивка. Пред едно от държавните жилища на ДЗС — Окорш слаб, среден на ръст човек разкопава пръстта около нацъфтелите, пъстроцветни димитровчета. Но защо така неудобно е хванал мотиката? Само преди няколко дни Атанас Стефанов Атанасов преживял трудова злополука. И сега, макар че дясната му ръка е сериозно контузена, трудолюбивият бригадир не може да бездейства. Така е свикнал да живее той. Винаги да работи, да запълва всяка минута с полезна дейност.

Макар, че е от скоро в стопанството, Атанасов успя да спечели симпатиите на хората. Това се дължи преди всичко на умението му да ги уважава, да бъде към тях любезен, внимателен. Имайки предвид тези ценни за един организатор и ръководител качества дирекционният съвет на стопанството не се подвоуми, като го предложи за бригадир на обединената полевъдна бригада в ДЗС — Окорш.

Обединението на двете бригади станало през май. Дотогава Атанасов бил бригадир на полевъдната бригада в с. Окорш. Като такъв той положил големи усилия, знания и умение, за да получи от зачислените на бригадата му 800 дка пшеница по 440 кг среден добив от декар.

От къде започва пътят на неговия успех?

През есента, преди започване на сеитбата, 32 годишният среден земеделски техник огледал площите внимателно. Още по-внимателно, с помощта на механизаторите, ги подготвил за сентба. Всеки декар бил наторен с по 20-30 кг суперфосфат. Когато пшеницата покрила със зелени стръкчета земята, тя била наторена с амониева селитра. Всеки декар бил подхранен с по 10-15 кг тор.

Дъждовната есен станала причина единият от блоковете да се засее много по-късно. За този посев през пролетта били положени много повече грижи. Докато добрите посеви били наторени тогава само с по 7 кг амониева селитра, то количеството при другия достигнал до 15 кг. При това, при него се появил и житен бегач, което наложило той да се третира с дилдрин. Въпреки грижите около късно засятата пшеница и средствата, които са били изразходвани в повече около нейното отглеждане, добивът от този блок достигнал 360 килограма от декар. Съвсем друга била картината при останалия посев от 400 декара. Засятата навреме пшеница се развила добре. Средният добив от нея е 520 кг. Затова, след правилната подготовка на почвата, бригадирът смята, че навременното засяване е много важен, неоспорим фактор за получаване на високи добиви.

А семената? За тях добрият стопанин държал най-много. Да бъдат те само I-ва класа, добре обеззаразени, с висока кълняемост.

Друг важен фактор, който гарантира високи добиви, и на който Атанасов обърнал сериозно внимание е навременното и без загуби прибиране на реколтата. Много пъти той ходил сред разлюляната, буйна пшеница, за да може най-добре да определи времето за жътва. Затова тя започнала, когато посевът бил в най-подходяща зрялост, когато плевите на зърната от сорт „Безостая — 1" най-лесно се отделят от тях. Разбира се, тази практика може да се прилага най-добре при помалки площи, когато жътвата би могла да завърши само за няколко дни. В други случаи това изчакване не би било подходящо.

Много внимание отдели бригадирът за добрата организация на труда. Преди да започне сеитбата той обърнал внимание на механизаторите как трябва да работят, за да бъде посевът редовен, с нужната гъстота. Много важно е при „Безостая — 1" например, на декар площ да се засеят непременно по 29-30 кг семена, поради това, че този сорт пшеница няма голяма братимост По време на сеитбата той следял за нейното качество, за това да не оставят празни места.

За да посрещнат жътвата с готови машини, бригадирът организирал подготовката на комбайните и всички съоръжения около прибирането на есенните култури още през зимата. Започнали работата през януари, механизаторите приключили ремонта до края на април. По време на жътвата не се допуснали никакви повреди.

Високите добиви радвали всички. Най-голяма била обаче радостта на бригадира. Та има ли нещо по-хубаво от това да видиш как земята щедро се отплаща за положените грижи? Как грее на площадките едрата, златна пшеница? Тогава в душата на високодобивника се родило желанието да работи още по-добре. С още по-голямо старание и любов. С още по-голяма вяра в хората.

Стефанка **СТАНЕВА**

ПОВЕЧЕ МЛАДИ СПЕЦИАЛИСТИ НА СТОПАНСКИЯ И КУЛТУРНИЯ ФРОНТ

> **. . .ПАРТИЙНИТЕ, държавните, стопанските и културните институти да се укрепват с предани на социализма и добре подготвени кадри, с високо квалифицирани специалисти. . .“**
>
> **(Из решенията на Майския пленум на ЦК на БКП от 1964 г.)**

ПРЕДИ няколко дни в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя пленум на Градския комитет на БКП по въпросите за кадрите—специалисти в областта на производството, търговията, съобщенията, културата, изкуството и пр.

На пленума присъствуваха партийни секретари и директори на предприятия, тъй като те имат пряка връзка с разглеждания въпрос.

Докладчикът, др. Мико Николов, отчете, че недостигът на кадри — специалисти в нашия град е повече от тревожен. Той каза, че сега, когато пред очите ни се разгръща техническа и културна революция, когато се разширяват предприятия, строят се нови заводи за машиностроене, откриват се училища, здравни заведения — сега повече от всякога са ни нужни хора знаещи и можещи. И в това не бива никой да се съмнява. За първи път Градският комитет на Партията поставя този въпрос с цялата му острота. Приведените цифри говорят, че броят на полагащите се и необходими висшисти и среднисти с технически и икономически специалности в нашите предприятия е далеч по-малък, отколкото трябва да бъде. В някои предприятия няма нито един висшист. Такова е положението във всички сектори на нашия живот — в търговията, в строителството, в транспорта и съобщенията, в културата и изкуството. Само хор „Седянка“ се ръководи от диригент, завършил консерваторията. Другите колективи се водят от хора, преминали през краткотрайни курсове. В нашите училища не достигат учителите-специалисти по математика, физика, по руски, немски, френски, български език. Недостигат лекарите, зъболекарите, медицинските сестри, фелдшерите. В много наши производствени, транспортни и други предприятия и учреждения работят хора с ниско образование, които имат дългогодишна практика, но изостават от все по-новите и по-високи изисквания на науката, техниката, културата.

Трябва определено да се каже, че повече от комунистите ръководители на предприятия разбират правилно въпроса за кадрите и правят усилия за тяхното създаване. Партийната организация от ДМЗ „Стомана“ помогна 47 работника да бъдат изпратени да завършат средно техническо образование. Директорът на завода др. Игнат Димитров правилно разбира необходимостта от специалисти и съдействува за повишаване образованието и квалификацията на желаещите да се учат. Правилно отношение по този въпрос има и партийната организация в ДИП „Добруджа“. Издирват се ученолюбиви младежи и девойки и се изпращат в текстилни техникуми и във висши учебни заведения.

Съществуващите сега в града техникуми и професионални училища в близко бъдеще няма да са в състояние да задоволяват нуждите на предприятията. Ежегодно по 100 ученика завършват училището по дървообработване, а нуждитте от работници в тази област в града и окръга още не са задоволени.

Нужно е да се изпращат повече млади хора в университетите. Много от нашите кандидат-студенти не успяват да влязат във висшите учебни заведения. Тук въпросът е за подобряване на учебното дело, за големия брой нередовни учители.

Не се прави нищо за осигуряването на специалисти в ДАП, Пристанището, Транспред, строителната организация. В ДСП „Млекопреработване“ току-що завършилата висше образование Р. Д. е била назначена за окачествител на сиренето, а длъжността, определена за висшист, е била заета от другарка със средно образование. Окръжното търговско предприятие не е приело на работа двама специалисти по разпределение. Ние имаме 20 ръководители на предприятия, учреждения и организации с основно образование.

Но големият въпрос, който стои пред нас, е: как да създадем кадрите? Главният път за успешното му разрешаване е професионалното ориентиране на младежите и девойките, изпращането на някои от тях, да се учат като стипендианти на предприятията — с цел да се създадат местни кадри. Трябва незабавно да се изгради комисия по професионалното ориентиране на младежта.

Важен е и проблемът за битовото устройване на специалистите и особено квартирния въпрос.

Изказалите се другари посочиха редица случаи, когато ръководни другари от нашите предприятия са се отнасяли пренебрежително към младите специалисти; дадоха се препоръки, предложения и допълнения към проекторешенията.

Обширно изказване направи секретарят на ГК на ДКМС др. Георги Димитров. „Ние не можем да говорим за технически прогрес — каза той — без хора с техническо образование. Професионалното ориентиране на учениците трябва да започне още от осми и девети клас“.

Директорът на ДИП „Добруджа“, др. Ангел Петров говори за слабата техническа култура на практиците — без образование. Той предложи в I-ва и II-ра гимназия да се открият паралелки по текстил и тъкачество /в системата на политехническото образование/. „По този начин — продължи той — някои ученици ще се ориентират към текстилната промишленост“.

За трудностите на задочника и за създаването на местни кадри говори учителката Милчева.

Началникът на отдел „Народна просвета“ при ОНС др. Николай Георгиев се спря на редица важни въпроси, свързани с образованието. „Вече 6 години имаме сградостроително училище — каза той, — а нямаме 60 души от завършилите на работа в строителната организация“. По-нататък той сподели свои мисли за доверието към младия специалист, за недостига на кадри.

Задълбочени и ценни изказвания направиха и другарите: подполковник Ценов, началник на Военното окръжие, Иван Савов, инструктор при ГК на БКП, Игнат Димитров, директор на ДМЗ „Стомана“, Димитър Димитров, завеждащ отдела „Труд и работна сила“. Калин Георгиев, секретар на ГК на БКП, засегна въпросите за подценяването на специалистите-икономисти, за кадрите в областта на културата и изкуството.

След заключителните думи на др. Мико Николов пленумът гласува и прие решения. С това той не завърши, а тепърва започна своята работа по осигуряването на кадри.

Симеон МАНОЛОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

При коректна игра

МИНАЛАТА седмица се проведе първият кръг от градското първенство по футбол в Силистра. В него участвуват отборите на ТПК „Метал“ ТПК „Девети септември“ промкомбинат „Текстил“, промкомбинат „Електрометал“, ДКК „Нектар“, промкомбинат „Камъшит“, ДИП „Добруджа“ и ДИП „Липа“.

Характерно за първия кръг от първенството, е че отборите се явиха на терена с висок дух за победа и желание за другарска и коректна игра. Това е похвално за всички отбори, като имаме предвид досегашните първенства. Нека този дух на спортменство остане отличителна черта на всички срещи.

Първият кръг едновременно с това показва, че някои отбори не са се готвили добре, а това се отразява на нивото на играта.

На отбора победител след завършването на пролетния кръг ще бъде връчена преходната купа на дружество „Доростол“, а на класиралите се от първо до трето място — флагчета.

След изиграването на срещите и от втория кръг, начело във временното класиране са отборите на ТПК „Метал“ и промкомбинат „Електрометал“ с по 4 точки.

Енчо МАРКОВ

ЗОНА „ДУНАВ“

РЕЗУЛТАТИ ОТ IX КРЪГ:

Бенковски (Бяла) — Жити (Русе)	— 1:1
Малчика (Кубрат) — П. Хитов (Тутракан)	— 0:0
Академик (Русе) — Бенковски (Исперих)	— 0:1
ДМЗ „Стомана“ (Сил.) — Лудогорец (Разград)	— 1:0
Стъклозавод (Рз.) — Доростол (Силистра)	— 0:0
Вихър (Завет) — Партизанин (Босилковци)	— 2:2
Червена звезда (Дулово) — Д. Дончев(Кайнарджа)	— 3:0

ВРЕМЕННО КЛАСИРАНЕ

— ОТБОРИ	П	Р	З	ГР	Т
Бенковски (Исперих)	6	1	2	20:7	13
Доростол (Силистра)	6	1	2	14:8	13
Бенковски (Бяла)	5	1	3	12:8	11
П. Хитов (Тутракан)	4	3	2	10:8	11
Малчика (Кубрат)	4	2	3	17:9	10
ДМЗ „Стомана“ (Силистра)	3	4	2	13:8	10
Лудогорец (Разград)	4	2	3	13.9	10
Стъклозавод (Разград)	3	3	3	15:13	9
Червена звезда (Дулово)	4	1	4	11:17	9
Академик (Русе)	3	1	5	13:13	7
Вихър (Завет)	1	4	3	10:18	6
Д. Дончев (Кайнарджа)	3	0	5	11:23	6
Жити (Русе)	3	0	6	11:15	6
Партизанин (Босилковци)	2	1	6	8:20	5

В Силистра градски състезателен есенен крос

В чест на Октомврийската революция на 31 октомври в Силистра се проведе градският есенен състезателен крос, в който участвуваха отборите на пионерските дружини, средношколските и работнически колективи. Състезанието се проведе при добра организация и ред, като бяха постигнати следните резултати

ИНДИВИДУАЛНО КЛАСИРАНЕ: **пионерки — Маргарита Бакалова (училище „Н. Вапцаров“); пионери —Михаил Станев (училище „Макаренко“; средношколки — Дешка Дончева (ПТУ по металообравотване); средношколци — Добри Николов (ПТУ по металообработване); жени — Янка Жечева (промк. „Камъшит“).**

ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ: **пионерки — училище „Отец Паисий“; пионери— училище „Отец Паисий“; средношколки — ПТУ по металообработване; средношколци — ПТУ по металообработване; жени—промк. „Текстил“**

За съжаление някои от по-големите предприятия като ДМЗ „Стомана“, промк. „Електрометал“, ДИП „Липа“ и др. не се представиха в състезанието с мъжки отбори.

На индивидуалните първенци бяха връчени похвални листове от ГК на ДКМС, а на отборните победители — почетни флагчета.

Енчо ТОДОРОВ

1—10 НОЕМВРИ — ДЕСЕТДНЕВКА НА СЪВЕТСКАТА КНИГА

За да стигне до повече читатели

ОТ 1 ДО 10 НОЕМВРИ в окръга ни ще бъдат организирани различни инициативи, които имат за цел съветската книга да стигне още по близо до читателя, на когото тя е нужна ежедневно, във всички отрасли на живота в страната ни. В много то прояви най дейно участие ще вземат ОК за българо-съветска дружба, ОП „Печатни произведения“, Окръжна библиотека и др.

Особено много задължения е поело ОП „Печатни произведения“. В неговия обстоен план е отделено място и на витрини, организирани във всички книжарници на окръга, от съветска оригинална, художествена, специална или преводна литеретура. Предприятието е поело инициативата в училищата да се организира съревнование за разпространение на съветски произведения. Витрини със произведения от съветски автори ще бъдат уредени също така и в предприятията, учрежденията, училищата.

Предвидено е също така през десетдневката на съветската книга по радиоуредбите в окръга да бъдат излъчени по две подходящи в тематично отношение предавания.

Окръжна библиотека вече подготвя голяма изложба от съветски книги, която ще могат да видят много читатели.

По екраните на окръга през дните на съветската книга ще бъдат прожектирани филми по известни произведения на съветски автори.

В плановете на различните предприятия и институти има предвидени много и интересни прояви. Те трябва да се осъществят, за да стигне съветската книга до повече нейни читатели.

ПУБЛИЦИСТИКАТА НА ЕРЕНБУРГ

(ПУБЛИЦИСТИКА ИЛЬИ ЭРЕНБУРГА ПРОТИВ ВОЙНЫ и ФАШИЗМА, А. Рубашкин, издательство Советский писатель, Москва — Ленинград, 1965 г.)

ПУБЛИЦИСТКАТА на Иля Еренбург включва хиляди статии, кореспонденции, памфлети, очерци, репортажи, есета, десетки книги. Започнал да пише през годините преди Първата световна война, минал през сложно идейно развитие, този изключително надарен и оригинален писател се формира с бурния ход на политическите събития в двадесетия век, застанал на страната на революцията. Неговото име е свързано с всички фронтове, където си дават битка прогресът и реакцията, мирът и фашизмът, социализмът и империализмът.

Александър Рубашкин е положил огромен труд, за да събере и анализира тази многостранна публицистична дейност на писателя. Еренбурговската публицистика — това е историята на двадесетия век в политиката, икономиката, културата, войните. Няма значително събитие в международния живот, на което той да не е откликнал. Няма погазване на човешките права и нарушаване на спокойния живот, на което той да не е противопоставил своите ярки, незабравими, разобличаващи редове. Като специален кореспондент на редица съветски вестници и списания Еренбург многократно пътува из Европа, живее продължително във Франция и Испания и всяко пребиваване поражда поток от статии и кореспонденции. серия книги.

Рубашкин проследява дейността на писателя от първите му книги, посветени на Първата империалистическа война, и кореспонденциите в „Биржевые ведомости“ до публицистиката за следвоенна Европа, за продажността на буржоазните политици, за подготовката на фашизма и реакцията за нови авантюри. Редица забравени факти и публикации изпъкват пред нас и ни напомнят за отзивчивостта на Еренбург към социалистическото строителство в СССР през тридесетте години, отразена в редица публицистични произведения и репортажни романи. Голям дял от книгата е посветен на произведенията на писателя за Испания, свързани с буржоазната революция от 1931 г., реалистичните картини на нейните социални контрасти преди Гражданската война и самата Гражданска война, където Еренбург участвува като боец и журналист. Рубашкин с голямо познаване ни разкрива многостранната публицистична работа на Еренбург в защита на Испанската република, за разобличаване на буржоазна Европа, предала революцията, готова вече да се покори в Мюнхен на настъпващия фашизъм.

Идва Мюнхен. Започва втората световна война. Еренбург отдавна е започнал схватката си с фашизма, много преди да загърмят оръдията. И когато се чува техният тътен, той отново е в атака — редят се години на денонощна работа. Непрестанно и неизменено името Еренбург се появява в „Правда“, „Известия“, „Красная звезда“, във фронтовите вестници и листовки. Името му е известно на всеки боец, силата на неговите статиии, които възпитават ненавист към фашизма, се равнява на удара на девизии. За една година само Еренбург написва около 900 очерции, статии, памфлети, кореспондира с бойци от фронтовете, неуморно следи цялата картина на тежката, съдбоносна война.

Рубашкин е проследил и разгледал подробно и найдребните статийки и бележки, дал е оценка на романи и сборници, привежда любопитни факти от живота на Еренбург, свързани с това многообразно творчество. За тези, които знаят и ценят именития писател и борец срещу войната и фашизма, книгата на Рубашкин ще представлява един ценен помощник. Написана интересно, с много фактически материали, тя дава правдива картина на цялата съветска публицистика през този дълъг и славен период и в нея намира достойното място на един от най-големите й майстори — Иля Еренбург.

Васил ПОПОВ

НОВИ СЪВЕТСКИ КНИГИ

Андрей Вознесенский. „Антимиры.“ Избранная лирика. Включени са и стиховете от цикъла „Лонжюмо“ за Владимир Илич Ленин.

„Будапешт — Вена — Прага.“ Историко — мемоарен труд под общата редакция на маршал Р. Я. Малиновски, в който се разказва за бойните действия на Втори и Трети украински фронт на територията на Унгария, Чехословакия и Австрия.

Говорят цифрите и фактите

ПО ДАННИ на ЦСУ и Народната библиотека „Кирил и Методий“ за целия додеветосептемврийски период изданията на руски и съветски книги в български превод са 190, предимно обществено политическа и художествена литература.

ОТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ до края на 1964 година на български са преведени и издадени общо 7 134 книги на руски и съветски автори в общ тираж 54 891 220. Само през 1964 година са преведени и издадени в общ тираж 3 389 220 книги.

ПРОИЗВЕДЕНИЯТА на Максим Горки от 1901 г. до 1964 година имат 149 издания в общ тираж 1 120 550, а само „Майка“ — 15 издания в общ тираж 242 000; от Алексей Толстой от 1909—1964 г. са преведени на български 43 издания в общ тираж 370 000; от Михаил Шолохов за периода 1934—1964 г. са преведени 41 издания в общ тираж 556 600.

НОВОСТИ ИЗ НАУКАТА И ТЕХНИКАТА

ПРОБИВАНЕ НА ЕЛМАЗИ С УЛТРАЗВУК

В Съветския съюз е създадена ултразвукова полуавтоматична инструментална машина УЗА—4 за пробиване и полиране на специални инструменти— елмазни филиери. Тя също може да прави отвори с най-различна конфигурация в твърди сплави, минерали и керамични изделия. Това позволи за пръв път в световната практика да се организира производството на елмазни изтеглачи.

Новата ултразвукова инструментална машина тежи 60 кг и може да се постави на маса. За нейното обслужване не е необходима висока квалификация. Комплексът операции по пробиването са напълно автоматизирани.

ЩЕ СТАНАТ ЛИ ОТНОВО ХОРА?

А. ТАМБИЕВ
кандидат на биологическите науки

ПРЕЗ октомври 1920 година свещеникът СИНГХ, проповядващ евангелието на запад от Калкута, узнал за съществуването на „привидения“ в джунглите. Оказало се, че става дума за две малки момиченца, които се движели на четири крака, ръмжали и показвали зъбите си.

Свещеникът успял да вземе момиченцата при себе си. Той ги назовал Амала и Камала. Камала изглеждала на осем години, а Амала била по-малка. И двете живеели като животни. Придвижвали се на колене и на ръце и ядели само сурово месо. Амала умряла след една година на 21 септември 1921 година, а Камала живяла по-дълго. През деня тя стояла на четири крака, без да се движи, а през ноща ходела и виела като вълк. Едва след една година тя започнала да се интересува от осиновилата я госпожа Сингх. На следващата година започнала да издава няколко човешки звука. През 1926 година момичето вече се научило да пие от чаша и знаело тридесет думи. То вече не се съгласявало да излезе на улицата без дрехи. На 14 ноември 1929 година Камала умряла внезапно на възраст около деветнадесет години. Звукозаписът от гласовете на Амала и Камала се намират в Москва.

Случаят с Амала и Камала не е така изключителен. През 1661 година едно дванадесет годишно момче било намерено в Литва в мечешка бърлога. Това вероятно е послужило като основа за новелата на Проспер Мериме „Локис“. През 1671 година в Ирландия едно момче било „възпитано“ от овце.

Вече в наши дни, през 1946 година, в пустинята на Сирия намерили дете, откърмено от газела. През 1954 година световният печат говореше за Рамю, „дивото дете“ от Индия.

Получила е известност историята на Виктор, намерен във Франция в гората край Авейрон през 1797 година. Ловците, открили дванадесетгодишното момче, разказвали, че той се катерел по дърветата като маймуна. Виктор бил изпратен в Париж при младия лекар Жан Итар. Итар оставил след себе си един научен труд, озаглавен „Виктор от Авейрон“. В първите дни след залавянето му Виктор непрекъснато се стараел да избяга. Всичко, което му се предлагало за храна, той грижливо обмирисвал. С течение на времето на Итар се удало малко да „очовечи“ своя възпитаник. Последният се научил да се облича и да действува с някои инструменти. Виктор умрял на 40 години, но без да се научи да чете и пише.

През 1923 година жители на едно селище в планинския Асам убили един женски леопард. В неговото леговище те намерили две леопардчета и едно петгодишно момче. Неговите родители били намерени сред жителите на селцето. Това момче преди две години било отвлечено от женския леопард, на когото ловци убили малките. Момчето прекарало в „семейството“ на леопардите повече от три години. На колените и дланите му се били образували дебели мазоли и то доста бързо се движело на четири крака. Ядяло сурово месо, а този, който се опитвал да го доближи, се мъчело да го ухапе. Едва след три години момчето се научило да ходи изправено и да се храни от съд. Интересното е, че ако го заплашвала някаква опасност, или е искало да догони някого, то тичало на четири крака.

Трябва да се каже, че такива истории са особено популярни в устното народно творчество. Парис, добре известен на всички от гръцката митология, е израснал в горска дъбрава в мечешка бърлога. Мечката—майка му дала необикновена сила и красота. Известно е преданието и затова, че основателите на Рим — Ромул и Рем са откърмени от вълчица.

Няма съмнение, че условията на живот и окръжаващата среда имат огромна роля в детската възраст, в периода на оформяването на човека.

ЧЕТИВО ЗА ВСИЧКИ

. . .Преди повече от 350 години индийският падишах Акбар решил да провери придворните си мъдреци. Те твърдели, че синът на индуса от само себе си ще заговори на индуски, синът на китаеца — на китайски, синът на бирманеца — на бирмански, с една дума всяко дете ще заговори на езика на своите деди, дори ако никой не го е учил на това. Седем дълги години продължил опитът. На децата прислужвали няколко слуги с отрязани езици. Храната през малко прозорче приемал нямсвнух. Ключовете от стаите, където растяли децата, никога не чували човешки глас. Акбар ги носел в пазвата си. И ето, че настъпил дългоочаквания момент. Падишахът, съпроводен от мъдреците, сам отключил вратата, затворена за седем години. И какво? Вместо човешка реч ги посрещнал вой, нечленоразделни вопли и мяукане. Така били посрамени наймъдрите от мъдрите. . .

От научна гледна точка опитът (ако това злодейство може да се нарече опит) е бил поставен „чисто“. Акбар бил един от първите, който доказал, колко е важно за детето човешкото общество през първите години от живота му. „Дивите деца“ не успели да ги направят пълноценни членове на обществото именно поради това, че времето на пребиваването им при зверовете е съвпадало с периода на най-голяма чувствителност към външните въздействия.

Възрастта от 2 до 5 години има огромно значение в развитието на човека. Детето през това време незабележимо за себе си получава от възпитателите и окръжаващата го среда много знания и навици, които влизат в основата на неговата психика.

У животните няма психически стимулатори, животът им се управлява от инстинкти. Психиката на „дивото“ дете си остава на уровена на инстинктите, става консерватвна, моментът й за развитие е изтърван. Да вие детето или да ръмжи като вълк е много по-просто, отколкото да произнася членоразделни думи. Колкото е по-отдалечен човек от рождението си, толкова по-трудно се подава той на възпитание. Всички знаят например, че езици се учат най-добре в ранно детство.

Но значи ли това, че върху развитието на детето няма да окаже никакво влияние наследствеността? Не. Онова, което е вложено в човека от природата, онази наследственост, която е определена в него, ще се появи, разбира се, в различна степен, в зависимост от окръжаващите условия и влияния.

Да се постави въпросът, кое е по-важно за възпитанието на детето — наследствеността или средата и да се противопоставят тези понятия едно на друго не бива. Едното е неотделимо от другото. Родилото се дете не е лист бяла хартия. Върху тази хартия вече много е написано от природата с невидимо „биохимическо“ мастило, а окръжаващите условия ще проявят и ще допълнят тези записи, много от тях ще се изменят, а много няма да се изменят. Известно е например, че при еднакви условия в едно и също семейство израстват съвършено различни деца.

Да се върнат в човешкото общество „намерените диви деца“, да се направи така, че в тях да се прояви онова, което им е дадено от природата, е голяма и трудна медико-педагогическа задача. Преди всичко те трябва да се лекуват от умствена изостаналост и постепенно да се приучават на човешки навици. Времето, прекарано от тях при зверовете, може, що се касае до човешкия им мозък, да се сравни с летаргически сън.

Изучаването на такива редки случаи има огромно значение за науката. Разкриват се нишките, които преди това са били невидими, които тясно свързват човека с окръжаващата го майка-природа и обществото на себеподобните.

(Превод от сп. „НЕДЕЛЯ“)

ПОЛЕЗНА ДРУЖБА

ЗА ПРЪВ път едва през последните няколко години в Тутракан се заговори за комплектуването на отбор по лека атлетика. Към тази инициатива прояваи интерес и една част от спортната общественост. Работата с отбора започна от началото на учебната година. Първите прояви не закъсняха.

Преди няколко дни ГК на Комсомола и ръководството на СПУ „Йордан Йовков“ — Тутракан организираха в чест на Октомврийската революция двустранна среща с девическия отбор на град Силистра.

Гостите пристигнаха начело с националната състезателка Ленинранка Добрева. Между тях бяха и известните Лилия Димитрова, М. Бакалова, Ст. Илиева и др.

Срещата беше открита от секретаря на ГК на ДКМС. В състезанията домакините превъзхождаха на хвърлянията и в скок на височина, а гостите — бяганията и в скок на дължина.

По забележителни са постиженията на следните състезателки: Гинка Янкова (Тутракан) — тласкане гюле — 10,40 м; Стоянка Илиева (Силистра) — 100 метра гл. бягане — 13,5 сек.; Ленинранка Добрева (Силистра) — 400 м гл. бягане — 29,8 сек.

Отборно победиха гостите. ГК на Комсомола им връчи хубава купа. Между двата отбора с тази среща започна полезна дружба. На 14 ноември те ще се срещнат отново на стадиона в Силистра.

Стоян ЦОНЕВ

Букурещка телевизия

3 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 „Спорт под. . . микроскоп“. 20.00 Студиен театър: „Есенна вечер“ от Фр. Дюренмат (повторение). 21.00 „3000 км — 50 пътувания“ — румънски телевизионен филм,

4 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 Предаване за децата. 20.00 Дебюти. 21.30 Документален филм. 22.00 Фолклорни миниатюри.

5 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 „Приказки на пръсти“ — предаване за децата. 20.00 Седмица. 21.00 Преди премиерата. 21.15 Парад на звездите: Зизи Жанмари. 21.45 Програма от романси.

6 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 За децата и учащата се младеж: „Берачи на череши“ от Константин Кирица: „Загадката на „Черната пещера“. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 21.00 „Особен случай“. 21.05 „С маска и без маска“ — второ предаване.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 128 (989) | Четвъртък, 4 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Зима иде! Готови ли са промишлените предприятия?

ПОНЯКОГА зимните дни са тежки за Силистренски окръг. Помнят се години, през които пътищата са били с десетки дни непроходими. Тогава транспортните организации не са в състояние да извозват и най-необходимите стоки, суровини и материали за населението, промишлеността и селското стопанство. В такова време проличава най-добре грижата на добрия стопанин. Той е направил възможното през хубавите есенни дни, снабдил се е с всичко необходимо, подготвил се е за най-лошото и нито ден не изоставя ежедневната си работа.

Не за първи път ръководителите на промишлените предприятия в нашия окръг правят подготовка за зимата. Те знаят, че ритмичното изпълнение на плановете още през първите месеци на новата година е в пряка зависимост от условията в работните помещения, от наличността на суровини и материали, от организацията на труда и от грижите към работниците. В техните оперативни планове есенните месеци са определени за ремонти, набавяне на гориво, материали, топло облекло и т. н.

Добри стопани се оказаха тази есен ръководствата на ДИП „Добруджа“, ДИП „Дунав“, промкомбинат „Камъшит“, промкомбинат „Текстил“ и др. Те навреме организираха работата си, уточниха какво трябва да се направи, прецениха складовите си наличности и своевременно ремонтираха и остъклиха работните помещения, доставиха топло облекло и осигуриха необходимите резерви за сезона.

В някои предприятия обаче съществува с нищо неоправдано спокойствие и е направено малко за зимната подготовка. Може би ръководителите им се надяват, че и тази година зимата ще бъде мека и подготовката им ще бъде на халос. Как може другояче да се обясни фактът, че в ДМЗ „Стомана“ все още не е уреден въпросът за отоплението на монтажния цех, където работят десетки работници. Пак в „Стомана“ не е доставено необходимото гориво. Такава е картината и в ДСП „Родопа“, промкомбината в Тутракан и на много други места.

Голям дял за снабдяването на предприятията с материали и суровини има материално-техническо снабдяване. То с цялата своя дейност участвува пряко в подготовката на предприятията за работа при зимни условия. Неговите неблагополучия стават неблагополучия и на предприятията. Работата му през третото тримесечие показва редица слабости, които занапред може да дадат отражение в ритмичното изпълнение на плана. Така например, на промкомбинат „Електрометал“ не са доставени за четвъртото тримесечие 35 тона дебела желязна ламарина, 1 тон бронз, ресьорна стомана, плоско желязо и др. Промкомбинат Дулово чака да му бъдат доставени желязо, дървен материал и др. ОП Материално-техническо снабдяване не може да снабди промкомбинат Тутракан и промкомбинат „Електрометал“ със 7 тона мукава, 15 куб. метра шперплат, талашитови плоскости и т. н. Коментариите тук са излишни. Необходимо е ръководството на МТС да активизира своите доставчици и още преди да са настъпили студените зимни дни да изпълни задълженията си към промишлените предприятия.

От проверките, които се извършиха през последните няколко дни, се установи, че в много предприятия подготовката за работа при зимни условия не е напълно завършена. Някъде не са подготвени работните помещения, на друго място не са осигурени отоплителните съоръжения, не са набавени дърва и въглища и т. н. Това показва, че подготовката трябва да продължи. Ръководствата на предприятията трябва още веднаж да прегледат приетите мероприятия, да установят пропуските и да изискват от отделите и длъжностните лица да изпълнят задълженията си. Те трябва да проявят настойчивост пред Материално техническо снабдяване да достави липсващите им суровини и материали.

Профкомитетите и профорганизациите не могат да отминат редицата въпроси по охраната на труда, които се поставят от наближаващата зима. Те трябва да огледат работните помещения и да преценят дали всичко е направено за запазване здравето на работниците през студените зимни дни. Тяхно задължение е да бъдат настойчиви пред ръководствата на предприятията за снабдяването на работниците с топло работно облекло, за набавянето на дърва и въглища, за ремонтирането и остъкляването на помещенията и т. н.

Отделът „Местна промишленост и комунална дейност“ при Окръжния народен съвет също има дял в решаването на някои въпроси по подготовката за зимата. Той взе известни мерки за снабдяването на предприятията със суровини и материали, но извършеното е недостатъчно. Той трябва да организира проверки на подготовката и да окаже помощ на административните ръководства по редица важни въпроси.

Подготовката за нормална работа през зимата е подготовка и за ритмично изпълнение на плановите задачи през първите месеци на следващата година. Затова заводските комитети и първичните партийни организации не трябва да изпускат от погледа си работата на администрацията по този въпрос. Едновременно с масово-политическата работа, те трябва да търсят партийна отговорност от длъжностните лица — комунисти, които подценяват изпълнението на възложените им задачи, да бъдат непримирими към проявите на мудност и нехайство.

Трудовите колективи от промишлеността в Силистренски окръг успешно изпълняват плана за 1965 година. Няма съмнение, че те ще се подготвят и за ритмичното изпълнение на задачите през следващата година.

Петнадесет години непрекъснат възход

ИЗМИНАХА петнадесет години от създаването на промкомбинатите в нашата страна. Мнозина си спомнят първите им крачки — лоши работни помещения, стари демодирани машини, липса на квалифицирана работна ръка. Финансови затруднения. Такива бяха условията. Та нали народът ни току-що бе възстановил разрушенията от войната и бе поел пътя на социалистическото строителство. Средствата и силите недостигаха.

Петнадесет години от тогава. В условията на непрекъснатия подем на икономиката израстнаха и възмъжаха и промкомбинатите. От предприятия само за услуги, те се превърнаха в мощни промишлени единици, които дават голяма част от готовата продукция. Тяхна сфера на дейност стана производството на предмети за ширпотреба, на някои видове машини и съоръжения и промишлените услуги на населението.

Бързо се развиха и укрепнаха петте промкомбината в нашия окръг. „Камъшит“ сега има повече от 2000 работника. Производството му се търси не само на вътрешния пазар, но намира добър прием и в редица напреднали в промишлено отношение страни, като Англия, Германия, Полша, Чехия и много други. В „Електрометал“ се произвеждат машини, отговарящи на световното техническо ниво. Изделията на „Текстил“ навлязоха широко в бита на населението и непрекъснато се разширява тяхното производство.

Петнадесет години непрекъснат подем! Той ярко личи от експонатите, показани на откритата вчера в Силистра промишлена изложба на предприятията от местната промишленост. Десетки видове стоки, стотици модели в различни цветове и нюанси, красят изложбената зала. Тук са си дали среща машините на „Електрометал“, керамичните, папурените и найлоновите изделия на „Камъшит“, кожените предмети на промкомбинат Дулово, тръбната мебел на „Трансмариска“ и разнообразните модели текстил на промкомбинат „Текстил“.

Гордост на колектива на промкомбинат „Електрометал“ е автоматичният електрически парен котел. С производството на 20 кг пара на час, той е пригоден да обслужва парогладачните машини и да се използва във вулканизаторските отдели. Рожба на социалистическа бригада за технически прогрес, котелът има високи производителни показатели и отговаря на световното техническо ниво. Ново в производството на „Електрометал“ са и полуавтоматичният шприц за пластмасови изделия, масленитe филтри за автомобили, пулверизаторът за навлажняване на дрехите за гладене, гроздомелачката, монофазната водна помпа и много предмети за ширпотреба.

Промкомбинат Дулово показва, освен традиционното си мебелно производство, разнообразен асортимент от мъжко и дамско облекло, изработени от изкуствена кожа.

Колективът на промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан представя легла от тръбна мебел, бойлер за баня, макети на лодки и много други изделия, масово търсени на пазара.

Новото на „Текстил“ е двуцветният фигурален килим. Украсен с фигури от модни линии, той е мечта за всяко домакинство и прославя майсторството на своите създатели. С богат асортимент се представят и работниците от плетачния цех. Чест на колектива правят дамските блузи — меланж и комбинирано рае, ръчното детско облекло и много други.

Най-богат и най-разнообразен е щандът на промкомбинат „Камъшит“. Тук са представени стотици модели папурени и кожени чанти, дюнапренови изделия, куфари, ракитови кошчета, плетени дамаджани, дамски чехли, сувенири и керамични изделия. В тях са въплътени майсторството на двехилядния колектив и творческото виждане на художниците.

Юбилейната изложба на промкомбинатите от нашия окръг е израз на упоритния стремеж на работниците и работничките непрекъснато да усъвършенствуват производството, да повишават качеството и да разнообразяват асортимента на изделията.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

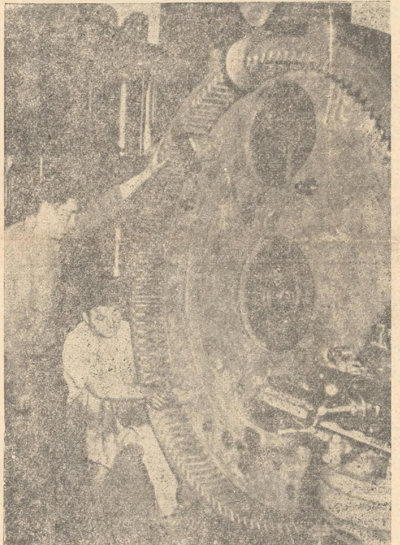

Двадесет години работи по професията си Петър Вълчев от ДМЗ „Стомана“. Сега той е майстор-стругар и извършва най-трудните операции. На него е възложена обработката за зъбчат венец на барабан за мелница за мокро мелене.

НА СНИМКАТА: Петър Вълчев и помощникът му приготовляват зъбчатото колело за стругуване.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДА КОМПЕНСИРАМЕ ЗАГУБИТЕ ОТ СУШАТА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ДОСТОЕН РАПОРТ

РАБОТНИЧЕСКИЯТ колектив на асфалтовата база в град Дулово с гордост рапортува, че е постигнал високи производствени успехи през десетмесечието на тази година. Той изпълни 101 на сто годишната си задача по основния ремонт на пътищата от републиканската мрежа, 120 на сто годишния план по чуждо асфалтово строителство, 110 на сто десетмесечния план за асфалтиране на нови междуселски пътища и т. н. Негово дело е асфалтирането на десетки километри улици в градовете Дулово и Силистра, на дворовете в кооперативните стопанства — Дулово и Секулово, на алеите в двора на Окръжната болница в Силистра и много други.

Асфалт от дуловската база се изпраща чак на шосето, което свързва Кайнарджа с централния път за Толбухин.

Много са колективите, които имат дял в общите успехи. Бригадата за асфалтови настилки с бригадир Алекси Тодоров Казаков — носител на значката „Кольо Фичето“, достигна изпълнение на трудовите си норми 250 на сто. Бригадата по направа на каменна настилка на новите пътища с бригадир Ахмед Мехмедов — носител на значката „Отличник“ на Главното управление на пътищата изпълнява нормите си 140 на сто, а бригадата на машинистите, ръководена от носителя на значката „Отличник“ Иван Петков — 180 на сто.

Гордост за колектива на базата е техническият ръководител по полагане на асфалтовата настилка Станчо Русев. Неговата бригада вече работи за втората година от петата петилетка. С високи трудови успехи се отличават и: Георги Антонов — казанджия — дозатор, Георги Маринов — машинист на каменотрошачната машина, Руси Николов и други, които редовно преизпълняват трудовите си норми.

Колективът на асфалтовата база в Дулово се отзова с радост на призива на ЦСПС и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство, причинени от сушата и обещава до края на месец ноември да изпълни плана си за годината.

Иван МАНЕВ

75 000 ЛЕВА НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

ОБХВАНАТ от високо патриотично чувство колективът на промкомбинат Дулово се отзова с готовност на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство и на 19 октомври обеща да запише във влоговия лист до края на годината 100 000 лв. надпланово производство. Данните от работата през десетмесечието са ярко доказателство, че те държат на дадената дума. Почти всички цехове и отдели са изпълнили производствената си програма при високо качество на произвежданата продукция. Изделията на промкомбината се търсят от търговските организации и достойно представят трудовия колектив сред населението от Силистренски окръг.

Кожухарският отдел, който е първенец на предприятието по изпълнение на плана, се представи на промишлената изложба в Пловдив с висококачествено изработени чанти, кожени якета, гумирани мушами и др.

Часовникарският цех, с ръководител Вайдет Исмаилов няма досега рекламации за некачествени поправки и значително преизпълни плана си за десетмесечието. С голямо старание извършват услуги на своите клиенти работниците от ателието за дамски поръчки с ръководител Донка Цанева. Доброкачествената изработка на поръчките им донесе преизпълнение на производствените задачи.

С усилията на всички работници промкомбинатът преизпълни производствената си програма за десетте месеца със 75 000 лева, като намали разноските на единица продукция.

Голям дял за този успех имат работниците от дърводелския цех. Техни първенци са Цанко Иванов, Вълчо Николов и Иван Денев, които преизпълняват трудовите си норми и дават висококачествена изработка.

Работниците от промкомбинат Дулово сега водят борба за предсрочно изпълнение на плана за годината.

Марийка КОЛЕВА

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ЗА ОТКРИВАНЕ ДЕСЕТДНЕВКАТА НА СЪВЕТСКАТА КНИГА

СНОЩИ в салона на Окръжния народен съвет се проведе тържествено събрание, с което в Силистра беше открита Десетдневката на съветската книга. Събранието беше организирано от Окръжния комитет за българо-съветска дружба, от отдел „Народна просвета“ при ОНС, от ОП „Печатни произведения“ и Градския комитет на Отечествения фронт. Събранието е само една от проявите, с които в нашия окръг се отбелязва Десетдневката на съветската книга. То още по-силно подчерта онова голямо значение, което й се отдава в нашата страна.

Доклад за съветската книга, за нейното идейно-възпитателно въздействие изнесе учителката Петранка Лазарова. Тя подчерта, че в продължение на години съветската литература е била наш учител, възпитавайки хиляди младежи, комунисти и трудещи се със своя идеен заряд, с богатството си от образи. В това отношение на нея сега й се отрежда още по-широко място.

След доклада беше прожектиран съветския филм „Разгром“, екранизация на едноименното произведение на Александър Фадеев, едно от поредицата произведения, придобили изключително голяма популярност в нашата страна.

Ремонтът на инвентара започна

ЕСЕННАТА сеитба завърши, но механизаторите от ТКЗС — Зафирово не скръстиха ръце. Те решиха веднага да приберат инвентара от полето и започнат неговия ремонт. Първи докараха в стопанския двор сеялките, плуговете, лющилниците, култиваторите и другите прикачни машини трактористите от I и II тракторно—полевъдни бригади на с. Зафирово, които първи завършиха сеитбата. Тук под ръководството на бригадните механици Недялко Рачев и Георги Господинов механизаторите започнаха техния ремонт. Сега сеялките, култиваторите и плуговете са разглобени и счупените им и износени части се подменят с нови.

Механизаторите от селата Коларово и Богданци, които завършиха сеитбата малко по-късно, също прибраха своя инвентар от полето и се готвят да започнат неговата подготовка. Общо в стопанството предстои да бъдат ремонтирани 21 редови сеялки, 23 плуга, 12 култиватора, 5 лющилника и много други прикачни и навесни машини.

Съгласно спусната график от управителния съвет на стопанството ремонтът на инвентара трябва да приключи до 30 ноември. След това ще бъдат ремонтирани и комбайните. Ремонтът на тракторите в стопанството е организиран кръглогодишно. По всичко личи, че както е подета работата в стопанството, машините ще бъдат навреме подготвени за следващата година.

Михаил ТОДОРОВ

СВЕДЕНИЕ
за селскостопанските мероприятия до 1. XI. 1965 год

ТКЗС	Унищожени тютюневи стъбла в 0/0	Извозен сборски тор в 0/0	Засята пшеница в 0/0	Извадено захарно цвекло в 0/0
Айдемир	0	60	102,5	12
Калипетрово	76	95	92	25
Бабук	0	141,6	96	34
Алфатар	87,5	106,3	102,2	100
Алеково	50,4	73,9	94,4	x
Ишırково	57,5	42,3	100	74,1
Смилец	0	68,3	91,1	x
Попина	100	62,7	97,6	100
Сребърна	75	64,4	100	17
Ситово	43	57,3	94,5	100
Срацимир	0	84,6	99,4	49,4
Кайнарджа	46,6	100	97,2	x
Голеш	20	35,6	100	x
Средище	31	69,1	100	28
Тутракан	0	26	100	93
Нова Черна	47,6	78,2	90,7	54,2
Старо село	100	128	100	100
Белица	100	50	95,6	90
Главиница	100	116	100	100
Ст. Караджа	77,8	67	96,8	100
Сокол	24,6	79,6	100	100
Зафирово	16,6	41,3	91	100
М. Преславец	0	116,4	100	100
Дулово	60,9	126,2	90	100
Межден	22,2	76,5	82,2	100
Окорш	100	115,2	92,1	63
Секулово	95,2	74,4	95	100
Добротица	0	68,1	90	100
Черполик	100	108,6	95,2	84,5
Паисиево	0	100	97,6	100
В-ко ТКЗС	52,2	78,8	95,9	82,2
ДЗС Силист.	x	10,2	x	x
„ Н. Черна	x	94,2	x	x
„ Я. Забунов	0	51,1	94,1	x
„ Окорш	80	150,8	90	x
В-ко—ДЗС	25,6	67	93,5	x
В-ко за окр.	50,9	77,9	95,9	82,2

В ИНСПЕКЦИЯТА ЗА ПАРТИЕН И ДЪРЖАВЕН КОНТРОЛ

СЛАБОСТИТЕ ДА СЕ ОТСТРАНЯТ НЕЗАБАВНО

СЪГЛАСНО плана на Инспекцията за партиен и държавен контрол през месец октомври в окръга беше извършена проверка по подготовката за презимуването на животните. Проверени бяха 435 ферми в кооперативните и държавни стопанства.

Проверката установи, че ръководителите на ОНС, ТКЗС и ДЗС са положили и полагат значителни усилия, за да осигурят доброто презимуване на животните. В повечето от проверените стопанства са разработени планове във връзка с изпълнението на тази задача, като са взети и практически мерки за тяхното изпълнение. Наред с добрата работа, която се върши, обаче, има и редица пропуски.

От заплануваните за тази година 29 нови животновъдни постройки в ТКЗС, завършени са напълно 16. Най-зле е положението със строителството на 11-те телчарника, от които напълно готови са само 3. На 6 телчарника в стопанствата на Тутракан, М. Преславец, Айдемир, Чернолик и Добротица остава да се прави покривната конструкция. На тухлена зидария е една сграда в Тутракан и на каменна зидария една в ТКЗС—Окорш. Не са довършени още четири краварника в ТКЗС—Нова Черна, в ТКЗС—Старо село и ДЗС „Янко Забунов“, два овчарника в ТКЗС—Чернолик и един свинарник в ТКЗС—Иширково.

Не са водоснабдени овчарниците в ТКЗС—Айдемир и фермите в ТКЗС—Сребърна. Не са електрифицирани някои от сградите в ТКЗС—Средище, краварника в Межден и свинарника в Ситово. Не е завършено също така и преустройството на някои животновъдни сгради в Кайнарджа, Межден, Средище, Смилец и други стопанства. На много от наличните помещения не е довършен ремонтът.

Една от причините за изоставането на строителството и ремонта на помещенията, бе недоставянето на редица строителни материали от страна на ДП „Материално-техническо снабдяване.“ Липсваха бетонно желязо, цимент, широколистни дъски, поцинковани тръби, камъшитови плочи, и други.

Много сериозен въпрос за окръга е въпросът за изхранването на селскостопанските животни през зимата. Предполагаемият баланс показва, че задоволяемостта с концентриран фураж е 62 на сто, със сено 50 на сто, със сочни фуражи и силаж 75 на сто. При това положение животните са задоволени с кръмни единици 63 на сто и със смилаем белтък 57 на сто. Редица стопанства се намират в положение по-лошо от средното за окръга. Такива са Дулово, Белица, Окорш и други. Въпреки недостига на фураж в много стопанства няма изготвени дажбени таблици, а в други има, но те не се спазват. Такива стопанства са ТКЗС—Сребърна, Айдемир, Кайнарджа, Окорш, Дулово, и други. В някои от тях не се дават необходимите минерални добавки.

Недостигът на фураж може да бъде компенсиран донякъде от неговата преработка, при която се увеличава усвояемостта му от добитъка и хранителната му стойност. В някои стопанства обаче не няма изградени фуражни кухни. Такива са ТКЗС—Окорш, Секулово, Добротица. В други се строят, но още не са довършени, както е в Зафирово, Сребърна, Ст. Караджа, Межден и други. Във всички стопанства обаче има изградени фуражни площадки. Въпреки това по организационни причини в ТКЗС—Сокол, Межден, и Секулово обработката на грубите фуражи още не е започнала.

Проверката установи, че грубите фуражи са по-добре прибрани и складирани в сравнение с миналата година. Засега несъхранена е само част от царевичака, който се прибира усилено. Разпръсната и несъхранена слама има само в ТКЗС—Окорш. В с. Искра бяха констатирани развалени цвеклови листа, в с. Нова Попина развалени слънчогледови пити, в с. Давидово—неправилно съхранени бали. В стопанствата на Дулово и Секулово грубите фуражи не са натрупани в близост до ферми. При някои от фермите в ТКЗС—Ситово, Сребърна, Срацимир, Бабук и Дулово грубите фуражи не са добре завити и около купите не са направени канавки.

На някои места като в Айдемир, Ветрен, Ст. Караджа, Дичево, Косара и други помещенията за животните са заети от зърнени храни или от тютюн, което забавя техния ремонт.

В някои ферми на ТКЗС—Ситово, Айдемир, Сокол, Секулово няма достатъчно корита, ясли, хранилки и друг инвентар, което затруднява храненето на животните. А в стопанствата на Бабук, Тутракан, Сребърна, Дулово и други не се полагат достатъчно грижи за подобряване на битовите условия на гледачите.

Вина за всички тези пропуски имат управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС и селскостопанските специалисти. Вина има и УССП, което не е потърсило отговорност от ръководствата на стопанствата, неизпълнили в определения срок решенията на ИК на ОНС по подготовката за презимуване на животните.

При извършването на проверките, с констатираните слабости във всяко стопанство, по отделно бе запознат широк стопански и партиен актив. Някои от слабостите бяха отстранявани още при самата проверка, а за отстраняването на останалите се набелязваха конкретни мероприятия, с отговорници и срокове за изпълнение. Нужно е управителните съвети на стопанствата и общинските партийни комитети, както и комисиите за народен контрол да следят строго за изпълнението на приетите мероприятия в посочения срок.

КОНГРЕС НА ТВОРЧЕСКИЯ МАРКСИЗЪМ-ЛЕНИНИЗЪМ

(По случай 3 години от VIII конгрес на БКП)

ИЗМИНАХА три години от Осмия конгрес на БКП — конгрес на творческия марксизъм-ленинизъм. Под знака на неговите исторически решения се разгърна и се разгръща огромна съзидателна дейност на Партията и държавата, на целия български народ. Три години са съвсем кратък период, но те със силата на фактите потвърдиха блестящо правилността на конгресните решения.

Дълбокият смисъл и значение на Осмия партиен конгрес се корени в творческото приложение на марксистко-ленинската теория за осветляване на целокупното наше развитие по пътя на разгърнатото строителство на социализма, за обосноваване перспективите на бъдещото комунистическо общество в България. Всичко това ярко е обрисувано в отчета на Централния комитет на Партията, изнесен от другаря Тодор Живков. В отчета и в решенията на конгреса пулсира духът на XX и XXII конгреси на Комунистическата партия на Съветския съюз, духът на Априлския пленум на Централния комитет на БКП.

Осмият партиен конгрес продължи и задълбочи линията на историческия Пети конгрес на БКП, който под ръководството на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров, начерта пътя за прехода от капитализма към социализма.

Култът към личността не беше в състояние да измени нито характера, нито генералната линия на Партията, разработена и утвърдена на Петия конгрес. Той не успя да спре развитието на страната по пътя на социализма, защото делото на Петия конгрес стана дело на народа. През годините на господството на култа обаче бяха нанесени тежки вреди на Партията и страната. На практика бяха потъпкани някои от основните решения на Петия партиен конгрес. На това сложи край Априлският пленум на ЦК на БКП от 1956 година. А Осмият конгрес на БКП доведе докрай борбата против култа към личността, направи всички необходими изводи от допуснатите нарушения на партийната линия и законността в страната.

Крупно дело на Осмия конгрес на БКП е приемането на Двадесетгодишния перспективен план за развитието на Народна република България. По своята същност този план е практическа програма на Партията и народа ни до 1980 година. Изграден върху изискванията на международното социалистическо разделение на труда, Двадесетгодишният план осигурява ускорени темпове на изграждане развито социалистическо общество в България и преминаване след това към съзиждане материално-техническата база на комунизма.

Българският народ посрещна и възприе Двадесетгодишния план като свое дело. В цялата страна сега кипи всенароден трудов подем за осъществяване на грандиозните предначертания на Осмия конгрес. Успешно се изпълнява и преизпълнява тазгодишният народностопански план. През първото полугодие само в промишлеността е произведена надпланова продукция за 140 милиона лева. Добри постижения завоюва и нашето селско стопанство. До края на тази година ще бъде изпълнена нашата четвърта петилетка.

Борбата за изпълнение решенията на Осмия конгрес на БКП е главното в ежедневната работа на работниците, кооператорите и специалистите. Успехите са дело на съзидателния труд на работници и селяни, на комунисти, земеделци, младежи, на всички трудещи се. Бързото икономическо развитие на нашата страна е основа за осигуряване на високо жизнено равнище на трудещите се, за обогатяване на техния материален и духовен живот.

Важно място в документите и решенията на Осмия конгрес на БКП заемат въпросите за развитието на науката и културата. Една от първостепенните задачи в тази област е комунистическото възпитание на народа, формирането на новия човек — строителя на комунизма. Голяма роля в това отношение Осмият конгрес отреди на училището и науката, на литературата и изкуството, на печата театъра, киното.

Осмият партиен конгрес беше внушителна манифестация на пролетарския интернационализъм. На него присъствуваха делегации на 55 комунистически и работнически партии. Конгресът високо заяви, че българските комунисти винаги ще вървят в единен строй, рамо до рамо с великата партия на безсмъртния Ленин — КПСС, че с още по-голяма енергия ще укрепват и развиват животворната българо-съветска дружба, ще използуват творчески богатия съветски опит в строителството на социализма и комунизма.

БКП винаги е била вярна на пролетарския интернационализъм. И днес под ръководството на своя Централен комитет тя неотклонно следва принципите на межеународната работническа солидарност. Тя активно се бори за все по-здравото укрепване на единството и сплотеността на световната социалистическа система, на международното комунистическо движение на всички прогресивни, антиимпериалистически сили в света. Следвайки политиката на мирно съвместно съществуване, Народна република България завоюва голям авторитет на Балканите и на международната арена.

„Днес ние вървим по верен път, по пътя, озарен от идеите и решенията на Осмия конгрес на БКП. Работниците, селяните и народната интелигенция в нашата Родина, сплотени под патриотичното знаме на Отечествения фронт, още по-смело и енергично ще работят за претворяване в живи дела политиката и решенията на своя изпитан организатор, вдъхновител и мъдър ръководител — Българската комунистическа партия.

Отчети и избори в Отечествения фронт

ЗАД УСПЕХИТЕ СТОЯТ ЖИВИТЕ ХОРА

„ПОВЕЧЕ и по-разнообразни инициативи в низовите организации на Отечествения фронт през 1966 година!" Под този лозунг се проведе годишното отчетно-изборно събрание на VII низова отечественофронтовска организация в с. Ситово на 19 октомври т. г. Гост на събранието бе и секретарят на общинския партиен комитет др. СТОЯН КЪРОВ.

Радост изпълни сърцата на всички, когато на сцената се появиха членовете на детския комитет, изграден към VII низова организация. Песните на Димитринка Димова и Стефка Янкова предизвикаха у тях истински възторг. За хубаво изпълнената програма от детския комитет на председателя на същия др. Иордан Костов бе подарена една волейболна топка.

„Прочетеният доклад за работата на организацията през изтеклата година бе изслушан с голямо внимание. Той отразяваше истинското положение в нея и посочваше предстоящите задачи.

Дейността на организацията и ръководството не беше малка. Проведените от тях инициативи бяха много и все разнообразни. Затова, когато се даде думата за изказвания, те започнаха без колебание. На събранието се изказаха единадесет отечественофронтовци. Те със задоволство констатираха, че през изтеклата година организацията е живяла добър организационен живот, изпълнила е всички възложени ѝ от Окръжния и от общинския комитети на Отечествения фронт задачи.

Съветничката ВЕЛИЧКА СТОЯНОВА разказа за срещите, които тя е провела през годината със своите избиратели, за хубавите инициативи в организацията, за работата на просветната група в нейния район и за още много други неща. И за всичко тя говореше с особена радост, с увереност и сила.

Друга насока имаше изказването на другаря ДИМО ТАШКОВ. Той се спря на ползата от събирането на вторични суровини, разказа за развитието на личните стопанства в квартала, в който живее. Напомни, че благодарение активното участие на отечественофронтовците в изпълнението на тези задачи, общинският комитет на Отечествения фронт в с. Ситово е успял да изпълни плана си за продаване вторични суровини на държавата 261 на сто и за яйцата 122 на сто. Той апелира към всички членове на организацията през следващата година всеки един от тях да продаде на държавата по 2600 яйца най-малко, по 60 кг желязо и по 10 кг хартия.

Ръководството на VII низова отечественофронтовска организация е помогнало през годината на едно разведено семейство отново да заживее щастлив и радостен живот. За тази негова помощ говори другарят СТОЯН ЧЕНЕВ, апелирайки към ръководителите на останалите низови организации по-сериозно да се замислят върху такива случаи, защото те са пречка за нашето развитие.

Върху ролята на детския комитет във възпитанието на децата се спря ГЕОРГИ ПЛУГАРОВ. Хубавите програми, които е изнесъл детският комитет пред родителите на децата през лятото, са породили топли чувства у тях.

Задълбочено изказване за стила и методите на работа в ръководството на VII низова организация направи нейният председател, другарят РУСЧО МОСКОВ. Преди всичко, каза той, всеки член на ръководството отговаря конкретно за дадена дейност.

Секретарят на общинския партиен комитет посочи, че хубавите дела на VII низова организация трябва да станат основа за нов подем в работата и на останалите низови организации. Това ще се постигне, като се заздрави още повече връзката на низовите с партийните организации.

Тодор НЕДЕЛЧЕВ

Вълнуваща среща

В ЕДИН от салоните на читалище „Доростол" са се събрали много чавдарчета, пионери, родители, гости. Провежда се тържествен сбор, на който чавдарчетата от у-ще „Иван Вазов" ще бъдат приети за пионери. Сборът се ръководи от шефствуващите седмокласници.

...Въпросите се сипят един след друг.

—Какво означава възелът на пионерската връзка?

—Какъв е девизът на пионерите?

—Какво символизират трите върха на пионерската значка?

Чавдарчетата отговарят и в звънките им гласове трепти толкова вълнение, толкова чиста радост! Те всички ще станат пионери. Добри, дисциплинирани, ученолюбиви.

С много топлота и нежност третокласниците се разделят със сините си връзки. И ето! В салона ехва тяхното дружно обещание. Обещанието на димитровските пионери. Едно след друго децата целуват аленото знаме, подписват обещанията си и тихо, с бляснали от вълнение очи се редят пред др. Милка Палаузова — тяхна скъпа и дългоочаквана гостенка. А тя присяга към всяко дете с майчинска ръка и върху белите блузки се люшват трите пламъка на пионерската значка.

Чавдарчетата са вече пионери! Те слушат поздравления, приемат подаръци. Притаяват дъх и се заслушват във вълнуващия разказ на др. Палаузова. А тя им разказва за Митко. За любимия герой-партизанин... Аз много добре помня моя племенник. Малкият Митко, с хубавите сини очи. Той живееше в ниска къщица, но в нея имаше винаги светлина, топлина и хляб за всички. Митко беше добър. Обичаше хората. Беше отзивчив към тяхните страдания. Макар и малък, той беше истински другар, на който можеш да довериш всякаква тайна, защото Митко владееше изкуството да я запази. А колко твърдост имаше в детското му сърце... Веднъж, когато Митко и майка му били в полицейския участък, въпреки побоищата, въпреки изтезанията на майката, Митко не отронил нито дума. Наскоро след това цялото семейство Палаузови дойдоха в планината. В партизанския отряд малкият Митко стана любимец на всички. Та той бе толкова добър, дисциплиниран, спретнат и чист! А при акции, неравни срещи с полиция и жандармерия, Митко проявяваше необичайна за годините му сила и храброст...

Нима мога да забравя неговите вълнуващи думи, когато през тежката зима на 1943—44 година Митко, майка му и няколко още слаби другари се разделиха с нас, за да зимуват в землянката на Осеникова поляна? Тогава Митко постави ръка на рамото ми и каза: „Ако останеш жива лельо, не ни забравяй. Поздрави другарите. Може би няма да се видим вече"... Заредили се тежки дни за обитателите на землянката. Тежки, гладни дни, изпълнени със страдание и надежда. Надежда за новата, идваща пролет, за новия хубав и мечтан живот. След тежката Балванска битка отрядът бе унищожен. Тогава са убити Митко и майка му. Те бяха разкъсани от вражите бомби, а за главите им полицаите получиха 100 000 лева окъпани в партизанска кръв. А как смело, как бойко се държал Митко пред смъртта! Застанал зад трупа на майка си той посрещнал врага с заредено оръжие..."

Незабравим ще остане за всички ни подвига на малкия партизанин. Неговата смелост. Неговият героизъм... Децата слушаха развълнувани. Те заобичаха още повече своя любим герой-партизанин...

Отново в салона екнаха песни. Новите пионери се радваха на своето ново щастие, на прекрасното си детство, за което се жертвуваха Митко Палаузов и всички негови другари-партизани.

Стефанка СТАНЕВА

Първа група от II-а курс при професионалното училище по дървообработване—Силистра под ръководството на Иван Димитров Огнев, в час по практика.

Учителят обяснява на учениците как се пасва и лепи фурнир за библиотеки.

ОСНОВА ЗА НОВ ПОДЕМ

НЕОТДАВНА Окръжният комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната в Силистра проведе пленум за отчитане резултатите от изпълнението на плана по дисциплините, изучавани в окръжната организация през миналата година. В доклада, прочетен от заместник-председателя на Окръжния комитет др. Кънчо Кънчев бяха посочени добрата организация и мероприятият, проведени от общинските комитети на Доброволната организация за съдействие на отбраната по подготовката и провеждането на учебната година. Отчетено бе, че нивото на подготовката се е повишило в сравнение с по-миналата година. Плановете по различните дисциплини са изпълнени и преизпълнени. При план да бъдат обучени през 1964-1965 година 18774 души са обучени 23262. През тази отчетна година окръжната доброволна организация за съдействие на отбраната завоюва големи успехи и по спортно състезателната дейност. Определени бяха много разрядници и отбори по различните дисциплини, които представиха окръга ни достойно на републиканските състезания.

В изказванията на присъствуващите пролича, че положените грижи от всички активисти и щатни работници на Доброволната организация за съдействие на отбраната са се увенчали с успех. Изтъкнато бе, че все още малко се работи по патриотичното възпитание на младежта и населението, че за възпитанието на състезателите трябва да се полагат систематни грижи. Необходимо е да се подготвят и нови състезатели.

Накрая председателят на Окръжния комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната др. Димитър Желев посочи какво предстои да се направи, за да създадат общинските комитети още по-добра организация през новата учебна година.

Атанас АТАНАСОВ

И СЕГА Е ЕСЕН

ЕСЕН Е. Тиха, слънчева. Листата пожълтяха и вече капят. Вятърът ги грабва на невидимите си крила и ги ризнася в различни посоки.

За клон „Пресови изделия" на ДМЗ „Стомана" — Силистра тази есен е първата. В своята десетмесечна дейност той завоюва име и слава. Есените за този клон ще идват и ще си отиват, без да окапват листата на дървото на развитието му, посадено през месец януари тази година.

Една вечер след работно време работниците се събраха да си изберат ново политическо ръководство. Наскоро бе това. В такива моменти е трудно да кажеш кой е най-подходящ за партиен секретар, за председател на профкомитета, за младежки секретар. Щом добрите са много, в избора си можеш да се затрудниш. Умуваха, спориха. Но не сгрешиха — за партиен секретар те си избраха Йорадн Пехливанов, за председател на профкомитета Павел Панев и за комсомолски секретари Димитър Иванов и Георги Русанов. Новоизбраните не възразиха. Приеха с отговорност задачата. Бяха дълбоко благодарни на творците на красивите кухненски предмети, че им гласуваха това доверие.

Тук работата не стихва никога. И желанието да се работи по-хубаво е постоянно чувство у работниците. Те застават на работните си места бодри, с мисълта, че в близките години техният клон ще разшири производството си.

Радост сияе в очите на синеблузите работници. Между тях няма млади и стари, началници и подчинени — всички се чувствуват еднакво отговорни за качеството на произвежданата продукция. В такъв смисъл клонът може да се сравни с една огромна машина, в която и дребният болт си има своето предназначение. А работниците са живи същества, жива машина, която твори за бъдещето.

Неотдавна те поеха обещание. Отделните точки от него допълниха старото обещание, което съдържа много интересни неща. То е поставено на видно място, за да се вижда и помни от всички. Черните букви зоват, държат в напрежение, мобилизират силите. Те са част от закон. Закон, който влияе на съзнанието.

Четеш: „... по-голяма и по-доброкачествена продукция... повече икономии и рационализаторски предложения..." А зад тези думи виждаш машини и работници, устремени към една цел. Разбираш духовната сила на тези, които говорят и вършат, учудват със своята дързост, възхищават със своето трудолюбие.

Посетете ги и ще научите много неща за тях. Бригада „Димитър Дончев" през месец август е произвела вместо 600—1 000 казана за домакински нужди. Бригада „Юрий Гагарин" през месец септември е произвела вместо 1 500—2 000 тротоарни крана и други. В списъка на най-добрите са Марин Павлов, Димитър Иванов, Славя Енчев, Минчо Стойчев, Георги Вълчев, Велико Стойчев, Димитър Недялков и други.

Мария ИВАНОВА
Георги МАРКОВ

Пионерско ежедневие

ДРУЖИННАТА ръководителка Станка Джамбова е заобиколена от пионери и от вдигнала та се врява човек едва може да долови, че се касае за изпълнение на някакво желание.

—Ние, ние, другарко... Нашият отряд, другарко! Следват обяснения, мотировки! Чудно, какво ли толкова е развълнувало кайнарджанските пионери? С какво са затруднили те дружинната ръководителка, та не знае кого от тях да предпочете. После разбираме, че спора се касаел кой отряд, коя тимуровска команда да отиде, за да помогне на един стар човек да прибере стоварената му в двора церевица...

Тимуровските команди при пионерската дружина в Кайнарджа имат свой път на развитие, своя история, и богат опит в тази насока. С разтреперени от вълнение ръце ги посрещаше миналата година самотният дядо Тодор, на когото тимуровци грижливо окопаха градината, засяха я с царевица, отглеждаха я, а след това му помогнаха и да я прибере.

Стига да има работа, от нея тимуровци не се плашат. Затова и така разпалено отрядните председатели спореха кой да я свърши.

* * *

Една здрава и сърдечна дружба свързва пионерите от първи отряд и третокласниците. Заедно са на кино, заедно четат разкази, приказки. Заедно посетиха и музея в Силистра, където научиха много и интересни неща. Тази дружба, разбира се, не е случайна. Пионерите от първи отряд поеха шефство над малките и сега ги подготвят за приемане в пионерската организация. 6 ноември, денят, в който ще стане приемането на третокласниците за пионери, се очаква с нетърпение.

* * *

С ръката на майстор художник е изписала есента чудни багри по полята и дърветата. И тази пленителна красота не убягва от детския поглед. Връщайки се от лозята, където учениците от класа на Мита Дойчева са помагали на кооператорите в гроздобера, учениците доволни от работата си, с песен се прибират в село. Те грижливо набраха и напълниха с грозде 260 щайги. Макар че се връщат от работа, пионерите не са изморени. По техните лица сияе радостта и те неуморно бъбрят.

—Вижте, другарко, колко е красива гората. А как слънцето блести в стъклата на онази къща...

—Ех, че хубави листа са нападали по земята...

* * *

Интересен е животът в училище. Там наред с уроците ги очакват и забавни игри, и много други хубави неща, които им носи организирания пионерски живот. Една от големите им радости е тази, че внесоха 163 лв за построяването на кораба „Радецки". Пионерите сами спечелиха парите, като браха билки и продадоха вторични суровини.

Сега всички отряди усилено се готвят за предстоящата художествена самодейност, която ще се проведе на 20 ноември т. г.

Викентий ДУКАНОВ

Пред 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция

Там! В Смолни

ДВАДЕСЕТ и шести октомври. Излязох от Смолни към седем часа сутринта. Бе още тъмно, небето току почваше да бледнее. Само от прозорците на Смолни се лееше светлина.

Чуваха се ту съвсем близки, ту далечни разпокъсани изстрели. Като под скачаха по трапчините, минаваха камиони, пълни с въоръжени червеногвардейци. Пращяха мотоциклети — мотоциклетистите разнасяха бързите заповеди на Военно—революционния комитет.

Въпреки ранния час по улиците беше оживено. От буржоата-никой. Войници, матроси, работници. Пред хлебарниците стояха жени с пазарски чанти.

На улица „Таврическая" пред главния вход на една кокетна къща се бе събрала малка тълпа. Когато се приближих, видях един сипаничев матрос с картечна лента през рамото. Той бе изправил пушката си до стената, а в ръцете си държеше увито в парцали пеленаче.

В тая велика нощ една нещаста майка не бе видяла нищо друго, освен своята мъка и безизходност. Тя бе подхвърлила рожбата си пред тия врати и минаващият червеногвардейски патрул го бе намерил.

Тълпата викаше: „Във възпитателен дом...". „В сиропиталище...", „В милицията, тук на ъгъла..."

Матросът не чуваше. Той се бе замислил дълбоко. По надупченото му от шарка лице се стичаха едри капки пот.

Детето изпищя.

—Не плачи, мъничкото— каза матросът. —Сега животът е наш.

И като се обърна към тълпата, добави:

—В Смолни ще го занеса. Там ще решат... Там всичко ще решат.

Той беше прав, тоя матрос. Там, в Смолни, в този час се решаваше всичко: и съдбата на човечеството, и съдбата на тази малка топчица.

Из книгата „Черните сухари" от

Елизавета ДРАБКИНА

Организацията на труда — според изискванията на вътрешностопанската сметка

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

КООПЕРАТИВНИТЕ стопанства в Силистренски окръг всяка година подобряват организацията на труда в различните отрасли и производствени единици, с което спомагат за увеличаване на ефективността от производството. Промените в това отношение се налагат от постоянния напредък на ТКЗС, от укрепването на икономиката им.

В отделните коперативни стопанства от нашия окръг е изградена различна организация на труда, според икономическите условия в тях. Сега сме към края на отчетната 1965 година и е най-подходящ моментът да се направи оценка на съществуващата организация, да настъпят евентуално някои промени за подобряване на работата през 1966 година.

През настоящата година в ТКЗС преобладават изградените тракторно-полевъдни, комплексни и специализирани бригади. Съставът им е най-различен — от 50 до 250—300 работоспособни кооператори и 6—10—15 хиляди декара обработваема земя. Например в ТКЗС—Средище в централното село са изградени една тракторно-полевъдна бригада с 250 работоспособни кооператори и 14 000 декара обработваема земя и една специализирана бригада за зеленчуковото производство и трайните насаждения със 100 души и 3 500 декара земя. Към двете бригади са прикрепени и всички видове животни, с което те по същество са комплексни. В останлите шест села е изградена по една тракторно-комплексна бригада с главен бригадир и двама заместници.

През изминалия период тази организация е дала своя положителен ефект. Но сега, при наличието на по-висока степен на механизация, при по-голяма концентрация и специализация на производството, очевидно трябва да се направят някои съществени промени. На механизаторите например се пада най-голям дял при отглеждането на селскостопанските култури. За някои култури, като царевицата, пшеницата, слънчогледа и други, всички мероприятия, до прибирането на реколтата в хамбара, могат да се извършат механизирано. Това позволява в големите селища, най-вече централните, механизаторите да се обособят в отделни, самостоятелни производствени единици на вътрешностопанска сметка. На тях следва да се повери отглеждането на културите с пълна механизация. Останалите кооператори в тези села трябва да се обособят в самостоятелни полевъдни, зеленчукопроизводителни, лозарски и други бригади, също на вътрешностопанска сметка.

При такава организация изниква въпросът как трябва да се извършват механизираните селскостопански работи. При какви заимоотношения и ред, между полевъдните и други бригади от една страна и тракторните или тракторно-комплексните от друга, ще се извършват услугите. Щом като тези бригади, като самостоятелни производствени единици, са на вътрешностопанска сметка, взаимоотношенията между тях при извършването на услугите с механизация, работна сила, семена, фуражи и други трябва да бъдат на стоково-парична основа. Услугите с машини, които тракторната бригада ще извършва на останалите производствени единици, могат да се плащат по плановия норматив на ДМО или друга норма.

Животновъдството се концентрира и специализира в различните селища и е съвсем правилно да се обособява в самостоятелни производствени единици на вътрешностопанска сметка. Не е правилна тезата, че когато то е към полевъдните бригади, се създава материална заинтересованост и по-лесно се уреждат взаимоотношенията. Напротив, не се създава никаква материална заинтересованост, защото технологичните процеси в производството на двата отрасла са съвсем различни. Не се следят отделно резултатите и не се дава възможност за най-бързо развитие на отраслите според икономическите условия.

При новата организация на труда ще се даде възможност в различните отрасли и производствени единици да се увеличат крайните резултати, да се осигурява повече чиста продукция или доход за разпределяне в ТКЗС. Това ще заинтересова специализираната тракторна бригада към по-големи икономии на горива и ремонти, ще се намалят или ще престанат празните ходове на машините. От друга страна полевъдните и останалите бригади ще бъдат заинтересовани по-рационално да използват машините, защото услугите ще се плащат. Всичко това ще доведе до общ напредък в ТКЗС и по-голяма ефективност от отраслите.

Необходимо е да се има пред вид и съставът на отделните производствени единици. По броя на хората, земята, животните и т. н. той трябва да бъде такъв, че максимално да улеснява приложението на вътрешностопанската сметка. В момента е подходящ например съставът на производствените единици в ТКЗС — Кайнарджа — от 60 до 100—120 души и обработваема земя от 7 до 10—12 хиляди декара.

В по-малките съставни села правилно ще бъде да останат тракторно-полевъдните бригади, без обаче да се прикрепва към тях животновъдството.

Съставът на звената е добре да бъде от 20 до 30 работоспособни кооператори със звеновод, който да организира работата, да измерва и отчита труда в звеното с допълнително заплащане в процент, определен от управителния съвет на ТКЗС.

При новата организация на труда е задължително да се спазва условието, видът и съставът на бригадите да отговарят на развитието на икономиката, специализацията и концентрацията на селскостопанското производство, според изискванията на вътрешностопанската сметка. Така ще се създаде най-голяма материална заинтересованост при увеличаване дохода за разпределение в ТКЗС.

Стоян **СТОЙЧЕВ**

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ • СЕБЕСТОЙНОСТ • ПЕЧАЛБА

МОЖЕ ДА СЕ ПОСТИГНЕ ПОВЕЧЕ

☆ Преизпълнен е планът за печалбата

☆ Опитът на промкомбинат „Текстил".

БЪРЗОТО развитие на икономиката ни изисква значително натрупване на средства в държавата. Те се набират в основни линии от производствената дейност на предприятията, чрез данък върху общия доход и от отчисления от печалбата. От тук следва и голямото народостопанско значение на печалбата.

Промишлеността в Силистренски окръг, като част от промишлеността на страната, също участвува във създаването на финансовите средства на държавата. Предприятията на окръжно подчинение преизпълниха през деветмесечието плана за печалбата с 6 на сто, а това означава хиляди левове непредвидени приходи за бюджета. Промкомбинатите в Дулово, Тутракан и „Текстил", Окръжно аптечно управление, „Комунални услуги" — Тутракан, промишлено-комуналното предприятие в Главиница, Окръжно управление кинефикация имат най-добри резултати и показаха сравнително добра рентабилност. Не достигнаха контролните цифри за печалбата силистренските организации „Здрава храна" и „Градска търговия". ОТП „Топливо" намали загубата си със 71 000 лева.

От печелившите предприятия най-високи постижения има промкомбинат „Текстил" — 16 000 лева надпланова печалба, или 113 на сто изпълнение на плана.

На какво се дължат те?

На първо място трябва да се посочи действието на вътрешностопанската **сметка**. Още в началото на годината пред работниците от всеки цех се изясни какво производство да дадат по обем, какъв асортимент ще произведат, с какви разходи на суровини и материали, с какъв труд трябва да осъществят производствената си програма и т. н. Тази яснота и конкретност при поставянето на задачите създаде в колектива стремеж за получаването на по-добри резултати.

Освен това ръководството осъществи през деветмесечието редица организационно-технически мероприятия, непосредствено свързани с производствената дейност. Увеличи се машинният парк в почти всички цехове, усвои се производството на памучна прежда № 20, разшири се производството на втъкана бродерия, започна изработката на вълнен трикотаж по поръчка на клиентите с материали от комбината, усвои се производството на нови модели жакардови килими и пътеки и т. н. Всичко това допринесе за преизпълнението на производствената програма с 37 000 лева.

Колективът на предприятието постигна значителни успехи и в снижаване себестойността на продукцията, като реализира надпланова икономия в размер на 20 000 лева. На 100 лева продукция направи разходи 86,23 лева при план 89,45 лева. От тук идва и преизпълнението на печалбата.

Промкомбинат „Текстил" щеше да получи още по добри резултати, ако бе успял да изпълни сто процентово плана за реализацията. Непродадената продукция за 97 000 лева в края на деветмесечието, лиши предприятието от надпланова печалба за 13 000 лева.

Себестойността на продукцията и печалбата биха спечелили също, ако не бе допуснат преразход в цеховите разходи с 24 000 лева.

По-подробният анализ на икономическото състояние и производствената дейност показва , че в „Текстил" има още резерви за увеличаване на печалбата. Те се крият в себестойността на продукцията и реализацията.

Изоставащите, „Здрава храна" и „Градска търговия", трябва да огледат по задълбочено своята работа и да вземат мерки за компенсиране на загубеното. В „Здрава храна" би следвало да се обърне по-голямо внимание върху увеличаването на кухненската продукция и провеждането на строг режим на икономии. Ръководството, което има опита от миналите години, не бива да допусне сега неизпълнение по един от най-важните показатели на плана.

Освен икономии на разходите по издръжката на стокооборота, колективът на „Градска търговия" трябва да насочи усилията си към изпълнение на плана за обема. От там ще дойде и основната маса на печалбата до края на годината.

До приключването на годината остават броени дни. Колективите на всички предприятия следва да ги използват най-пълно за получаване на повече печалба от стопанската дейност.

Йордан **ПОПОВ**

ХОРА, ПРОСЛАВЕНИ В ТРУДА

БРИГАДИРЪТ НА ГРАДИНАРИТЕ

— БРИГАДИРЪТ ЛИ? — отвърна мъжът, който наместваше поскръцващите щайги върху дългата каруца — в друго време е много трудно да го откриете. Все едно да търсите игла в купа със слама. За осемстотин декара зеленчукова градина отговаря и тази работа му създава немалко грижи. Но на вас ви провървя днеска. Сега той си е в къщи като никога. Навяхна си крака преди време и сега е на лечение.

Конете прухтяха ядно и нетърпеливо, и кооператора без да прекъсва товаренето ми дообяснява:

— Къщата му е на най-високото място в Калипетрово. Пък и когото и да попитате все ще ви каже къде живее нашият бригадир. Него мало и голямо го познава в село. . . . . .

Вървях задъхан по ронещата се стръмна пътечка и горях от нетърпение час по-скоро да се срещтна с Пею Искрев, за когото знаех само, че е носител на три правителствени ордени и че е дългогодишен бригадир на зеленчукопроизводството в с. Калипетрово.

Висока ограда, поскръцваща вратня и досаден кучи лай — ето кои бяха първите впечатления. Най-после на прага застана младолик леко понакуцващ мъж. Той се чувства неудобно, че посред бял ден са го заварили в къщи. Личи, че е от хората, които не са свикнали да си пролежават времето. Усмихна се въпреки явната болка в крака и додаде след едно крепко ръкостискане:

— Искрев.

Въпросите следват своя хронологичен и малко тривиален ред, а Пеьо Искрев усмихнат обяснява.

— Бригадата ръководя от осем години. Когато казвам сега — осем години — чудя се как бързо и неусетно изтече това време. Сякаш вчера беше като ме извикаха в канцеларията, за да ми поверят петте звена на градинарите. „Пею — викат — прави струвай искаме от вас образцова работа!" А градинарството не е никак лесно. Не е и като на полето. Там както знаеш механизацията вече навлиза във всички манипулации, а ние все още голяма част от работата вършим с работните ръце на хората.

— А сега в момента с какво сте заети?

— Почистваме градината. Преди известно време привършихме с последната беритба на домати и сега подготвяме площта за догодина. Пък и едновременно с това подемаме работата с парниците. След някой и друг ден едни от звената вече ще привършат с тази работа. Ако и сега сколасаме да произведем добър закален разсад догодина трудностите ще бъдат още по-малко. От разсада и грижите зависи нашата работа.

— И добивите нали?

— Наистина и добивите. Пък и те вече са уточнени. През това лято от всеки декар сме набрали по около 7 тона домати. Не е малко като се има пред вид немного подходящото време през последните месеци. . . .

Когато говори за работата на бригадата си, в очите на бригадира припламват неузнаваеми пламъчета. Една блага подкупваща усмивка разведрява лицето му. Едва сега разбирам кое е пленително у този човек. За хората от звената, той говори като за членове от собственото си семейство. . . . .

— Тази година звеното на Никола Искрев се нарежда на лично място. Но аз не мога да кажа лоша дума. Звената на Тодор, на Иван и Петър са също неуморими и опитни. Не може да не сте ги забелязали щом сте минали край градината до бензиностанцията.

— Сигурно сте награждавани неведнаж за образцова работа — подемам внимателно аз, защото усещам, че скромността на този човек може да осуети моите намерения да го предразположа към разговор за самия себе си.

— За наградите. . . награждавани сме — с пари и екскурзия.

— А конкретно вие?

— Ами и аз. Ордени на труда имам — златен, сребърен, „Червено знаме". Пък и до Москва на екскурзия ходих. Много почести са ми оказвали, но за мен най-голяма радост е, че хората ме обичат и че се разбирам добре с тях, каквато и трудност да ни предстои в работата. . .

. . .Един човек, срещата си с когото няма да забравя никога. Един човек, за когото благородния метал на ордените е по-малоценен от голямата му обич към работата и хората.

Руси **ШИМАБЕЕВ**

Новото Паисиево

ТОЗИ, който познава Паисиевския район отпреди не може да не се учудва на голямата промяна, настъпила през последните години. Миналото се помви с жаждата за вода, с тъмните нощи, с порутените кирпичени къщи, с тесните и нехигиенични училища и с непроходимите кални пътища, свързващи отделните селища и т. н.

Някога хората от този край са мечтали за петромаксова лампа, сега всички села са електрифицирани. Мракът отстъпи пред светлината на новото време. Водата вече не е проблем. Пресекна непрестанното скрибуцане на каручките за вода. Стотици чешми вече утоляват жаждата на трудолюбивите кооператори, а по валираните пътища, автомобилите смениха конския транспорт.

В центъра на с. Паисиево, където някога не можеше да се намери дори една сносна стаичка за канцелария на ТКЗС, сега издигат снага новите административни и обществени сгради. Кооперативният дом, в който се помещава и читалището е център на новото. Макар и малко отдалечен от двете части на селото, тук винаги е оживено и шумно. Вечер, читалището привлича младежите било да послушат музика, било да поиграят на шах, да чуят някоя лекция, или пък просто да поговорят за международните събития.

В близост до кооперативния дом, край шосето от Паисиево за Исперих извисяват снага още две нови сгради — баня и ветеринарна лечебница. Лечебницата все още не е завършена. Сега се довършват мазаческите работи. Отдавна мечтаеха ветеринарните специалисти за по-добри условия и скоро ще се пренесат в новия, прекрасен дом, където трудът им ще бъде наистина радост.

Голяма е заслугата за построяването на тази красива постройка на строителния бригадир Садък Зекириев. Почивката, за него беше работата по организацията на труда, по набавянето на материали, по осигуряването на работници и т. н. Затова лечебницата се построи в срок и при високо качество на строително-монтажните работи. Специалистите сега с още по-голяма упоритост ще водят борба за опазване на кооперативните животни, за по-големи успехи в получаването на животинска продукция.

Банята и ветеринарната лечебница са нова придобивка за този, някога изостанал край. Пътят по който вървят кооператорите ежедневно им носи нови радости и успехи.

Руси **БОНЧЕВ**

Неотдавна ЗММ — Силистра даде на Родината първото си производство. Петте хидравлични ножовки „ХН—25" радват окото с хубавия си външен вид и доброкачествена изработка.

НА СНИМКАТА: Хидравлични ножовки, произведени в ЗММ—Силистра.

ТРУДЪТ В ЛОЗЯТА НЕ СПИРА

ПРЕДИ няколко дни завърши беритбата на лозята в с. Сребърна. Едногодишният труд на лозарите бе богато възнаграден от добрата реколта. Голяма част от нея замина за износ. За да има висок добив грозде и през следващата година нужно е лозарите да се подготвят така, че да бъдат запазени от зимните студове и да им се създаде условия за бързото им и правилно развитие рано напролет. Затова, под ръководството на бригадира Симо Йорданов, лозарите започнаха зазимяването на лозята. Едни от тях започнаха изораването на междуредията, а други резитба на главините. Изрязани са вече първите 20 дка. На първо място за сега в изпълнението на тази задача е звеното на Димитър Драганов.

Едновременно с резитбата се свалят и пръчките от телената конструкция, след което ще започне загребването на главините.

Димитър **ИВАНОВ**

Проведен семинар

ПРЕДИ няколко дни в с. Кайнарджа се проведе семинар с пропагандистите на Отечествения фронт от Кайнарджа и съставните села. На него бяха изнесени две лекции на тема: „Съвременното международно положение" и „За нов социалистически бит".

След това секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Огнян Модев подробно разясни предстоящите задачи пред ръководствата на отечественофронтовските организации и пропагандистите по откриването на учебната година и провеждането на първите занятия в изградените просветни форми.

Накрая председателят на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Кайнарджа др. Ковачев награди с прочитни книги най-добрите пропагандисти от района. Между наградените бяха: Ганка Върбанова, Марин Лазаров и др.

Семинарът завърши с традиционна другарска среща.

Васил **ДИМИТРОВ**

По материали на в. Силистренска трибуна

„Ускоряването на сеитбата е първостепенна задача"

Под това заглавие в брой 121 на в-к „Силистренска трибуна" от 19 октомври тази година поместихме критична кореспонденция за сеитбата в ТКЗС—Попина. По този повод управителният съвет на кооперативното стопанство ни съобщи следното:

„Кореспонденцията бе разгледана от членовете на управителния съвет. Положението около сеитбата се отчете като твърде тревожно. Въпреки наличността на освободени площи, подготовката на същите се забавя, поради недостига на дискови плугове. Във връзка с това управителният съвет взе решение да се достави още един дисков плуг за бригадата в с. Гарван. Плугът е доставен. Това допринесе за ускоряване хода на сеитбата."

Високите добиви са резултат на добрите грижи

ОВОЩНИТЕ градини в кооперативните стопанства на Силистренски окръг заемат все още малка площ. Въпреки това, ако за овощните дървета се полагат по-големи грижи от страна на специалисти и кооператори, то и добивите от тях биха били далеч по-добри.

Ако в това отношение направим сравнение между две съседни стопанства, каквито са например ситовското и сребърското, ще видим че през 1963 и 1964 години те имат значителна разлика в доходите си от овощните градини.

През 1963 год в ТКЗС Сребърна от 1 декар плододаващи градини са получили обща продукция за 62,40 лв, а в ТКЗС Ситово за 43,90 лв. Разликата през следващата година се увеличава. Докато в първото стопанство са достигнали обща продукция от декар плододаващи градини 89,60 лв, то в съседното стопанство тя е спаднала на 32,40 лв.

Данните показват, че въпреки еднаквите климатически и почвени условия, получените доходи са различни. В ТКЗС — Сребърна през 1963 год. е произведена продукция с 18,50 лв на декар повече от ТКЗС Ситово, а през следващата година разликата е повишена на 57,20 лв.

Посочените факти говорят в полза на сребърските кооператори. Те са положили повече грижи и умение, за да създадат в стопанството си едно наистина културно овощарство. През различните сезони те пръскат дърветата срещу неприятели и болести. Извършват старателно резитбата за просветляване на короните. Това мероприятие се извършва винаги навреме и редовно. И което е най-важното — площта на овощните градини е винаги старателно обработена. И тази есен, още от края на август те започнаха да орат междуредията на градините. Благодарение на това плевелите са унищожени. Създадена е възможност за събиране на повече зимна влага. Градината с прасковите дръвчета е изорана двупосочно, въпреки че през годината, поради неблагоприятните климатични условия тя не даде плод.

Каква е картината в ситовския кооператив? Тук овощарите не се отнасят с нужната загриженост към този отрасъл, затова и добивите са ниски. Не са редки случаите овощните дървета да останат непросветлени, със счупени и сухи клонки, ненавреме и недостатъчно пръскани. Голяма слабост е и оставянето на градините затревени, без да бъдат изорани нито през лятото, нито през есента. И сега овощната градина, която се намира в посока към с. Попина, е потънала в бурени. Около дърветата са натрупани купчини пръст, вследствие едностранното обработване на площта.

Прибирането на реколтата от овошките е към своя край. Необрани са само някои сортове ябълки, круши, дюли и др. Нужно е да се положат всички усилия, за да се подготвят градините така, че те да презимуват в най-добър вид.

Сега преди да е настъпила зимата, всички овощни градини трябва да се изорат в две направления, но така, че да не се образуват купчини пръст около самите дървета. Там където поради сушата това е невъзможно, то задължително е дърветата да се окопаят ръчно в диаметър 1,5 метра. Неотложно е и обилното пръскане на кайсиите с бордолезов разтвор срещу болестта сачмянка и на прасковите срещу болестта къдравост и др. Важно мероприятие е и събирането на окапалите листа и клонки, които са носители на различни заболявания. В тях зимуват и личинките на много от неприятелите на овощните дървета. Тези листа трябва да се изнесат извън овощните градини, да се изгорят или да се заорат.

Специалистите и кооператорите в различните стопанства трябва да заработят така, че овощарството да стане навсякъде доходен отрасъл.

Марин **МАРИНОВ**

РАЗГОВОРЪТ НЕ Е ЗАВЪРШЕН

Една голяма въпросителна ★ Обидно ли е да си тъкачка ★ Пътеуказателят да бъде верен

АКО ТРЯБВА да споменем коя дума най-често използвахме от нашия словесен речник, когато водихме разговор с ръководството на ДИП „Добруджа“ — Силистра, това е вечното, търсещо „защо“. Безброй много „защо“, което и сега ни се натрапва в съзнанието и ние с тревога го поставяме пред всички: „Защо седемнадесетгодишната Румяна Георгиева престана да посещава вечерна гимназия? Защо Величка Иванова напусна предприятието и постъпи на работа в ДКК „Нектар“? Защо Станка Димитрова, Мария Маркова, Бонка Илиева от „синя смяна“ и още 20 комсомолки от същата смяна не желаят да се учат задочно в техникумите по текстил в Габрово и Хасково, а искат да продължават образованието си във вечерна гимназия?“

Една голяма въпросителна, породена от отношението на повечето комсомолки—тъкачки, които не желаят да повишават своите знания в областта, в която работят, ни притиска. Тук има 204 такачки. От тях 137 са комсомолки, от които само около 10 имат завършано средно образование и около 20 завършено професионално училище. И ние решихме да разговаряме с някои от тях.

РУМЯНА ГЕОРГИЕВА

Страните на момичето изведнъж пламнаха. Въпросът за образованието му се стори странен. И тя мълчаливо и примиренчески сви устни. Румяна има една своя тайна, горчива, която я спираше да говори. В центъра на тази тайна стои нейния баща, който не ѝ позволява да учи, въпреки че тя е освободена от производството и заема куриерска служба, с цел да бъде улеснена в учебната работа. С това положение се е примирило и ръководството на „Добруджа“, но ние протестираме срещу този баща, който отнема законното право на детето си да учи, като с лоши думи заключва плахото сърце на девойката пътя към знания. Ние молим ръководителите на „Стомана“ да искат обяснение за тази небащинска постъпка на Георги Терзиев, който е работник в чистачния цех към завода и да помогнат на Румяна спокойно и с радост да прекарва вечерите си в класната стая.

ДОБРИНКА ГЕОРГИЕВА

Една чернокоса хубавица, грижливо прибрала в забрадка немирните си коси, смутена, полуусмихната, колебливо ни заяви, че в техникум по текстил не желае да се учи, стигало ѝ професионалното образование по текстил, получено във Варна. Разбира се, Добринка не се е отказала въобще да се учи, но да бъде вечерна гимназия. . .

Колкото и да се мъчихме да предразположим към откровение и останалите комсомолки Костадинка Костадинова, Маринка Борисова, Ганка Лазарова и други, с които разговаряхме, не успяхме. На всички отговорът беше твърде пестелив и колеблив. Именно в това ние съзряхме онези малки светли зрънца в техните души, останали непотопени в еснафското блато, в което са ги тикнали много техни близки, които „милеят“ за тези млади хора.

В ежедневните разговори на много комсомолки-тъкачки и от трите смени могат да се чуят такива приказки: „Що трябва да караме някакъв си техникум, след като и без да учим можем да получаваме същите пари. Я ги виж тия, преди три месеца дойдоха без ни най-малка подготовка, а сега получават заплати колкото нас. Пък какво ли ни трябва да бъдем тъкачки. . . Трябва да завършим гимназия, та да можем да се наредим на работа някъде в канцеларии. . . „Може би за канцелария, мечтае и Величка Иванова, та напуска предприятието, за да завърши вечерна гимназия. Тежко ни е от такива разсъждения, които се знаят и от ръководството на „Добруджа“. И това подтиснато чувство се усилва у нас още повече, когато влезем в просторния тъкачен цех, където веднага ни грабва чистата и светла младост нелишена нито от нерв, нито от темпераментност. И чувствуваме как младостта блика силна и властна от усмивката на тъкачката, та чак до умелото движение на пръстите ѝ, шарещи непрекъснато от един стан, на друг, на трети . . . пети. И се питаме: „Защо мечтите им не са като младостта? И всеки в себе си мисли, колко много неща биха се променили, ако я нямаше еснафщината. Тогава тази покоряваща сила на младостта ще я почувствуваме пак, отново, след пет години, когато тъкачният цех бъде разширен и в него затупат стоманените сърца на 900 тъкачни стана и весело забръмчат 35 000 вретена. Тогава навярно до орденоноските Фатмегюл Хафузова, Кадрие Ибрямова ще се наредят безброй млади жени— специалистки, ударнички, най-добри в професията, уважавани и почитани от всички заради своя труд. А това може да стане, напълно е възможно, защото комсомолките обичат работата си. Много от тях тук изпитаха онази неповторима радост, дошла от направените им първи трудови стъпки в живота.

Затова ние сме дълбоко убедени, че разговорът на ръководството с комсомолките по въпроса за образованието, за тяхната работа в предприятието не е завършен. Той трябва да продължи и през почивките, и на комсомолските събрания, и на репетициите на художествените състави, и навсякъде. Но комсомолките трябва да заживеят, да се слеят с настоящето и бъдещето на предприятието. Но затова е нужно пътеуказателят да бъде даден от ръководството вярно, не насила, с поръчение, по принуждение, защото те тогава едва ли ще разберат какво се иска от тях

Малира **ПЕТРОВА**

ДНИ НА СЪВЕТСКИЯ ФИЛМ

Поглед към съветското кино

СЪВЕТСКОТО кино измерва своите постижения и перспективи за близкото бъдеще с две големи дати от историята на своята страна: 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и 100-годишнината от рождената дата на Владимир Илич Ленин. Това са две дати, които не само дават богат материал за гражданското и философско осмисляне на революцията, но и издигат един много висок критерий за художествените качества на творбите.

Затова и изискванията се повишават. И това е нещо съвсем естествено. Защото съветското кино има в по-старата си и по-нова история редица имена на творци и произведения, които убедително свидетелствуват за неговите огромни възможности.

Особено радостно е участието на старите и утвърдени творци в съвременния възход. Ветераните от „втория съветски разцвет“ през 30-те години все още са в първите редици. Григорий Козницев завърши своята монументална екранизация на „Хамлет“, Калатозов — вдъхновената си поема за „Острова на революцията“, Михаил Ром — художествено-документалния филм „Обикновеният фашизъм“, наситен с дълбока философска размисъл и гражданска развълнуваност; Роман Кармен показва един нов документален филм за Отечествената война. . . С нови творби се представиха на своите зрители А. Столпер, Й. Хейфиц, И. Пирьев и С. Долидзе, а С. Юткевич и Ю. Райзман активно работят над произведения посветени на двете големи дати, които Съветската страна се готви да посреща.

Но, разбира се, дори и найкраткият очерк за съвременното състояние на съветското кино не може да бъде изчерпан с тия имена. Сериозен дял в успехите през последно време отново имат редица по-малко известни или съвсем нови имена — Марлен Хуциев, Елем Климов, Сергей Параджанов, Михаил Кобахидзе, Василий Шукшин. Това е още една генерация млади творци, която се влива в общото русло на съветското киноизкуство, за да поднесе с голяма искреност своята изповед за епохата. Тя обогатява палитрата на съветското филмово изкуство с нови търсения и нови проблеми.

Това, което обединява авторите от различните поколения, е преди всичко революционната сърцевина на съветското изкуство — смелото, изследователско отношение към действителността. То се прояви с особена сила в творбите на Ю. Нагибин и А. Салтиков „Председателят“— една откровена изповед за една от най-трудните години в изграждането на различните критици. Но тя заслужи интереса и признанието на публиката като само в Москва събра в кинозалите три и половина милиона зрители! Със същото усилие за преодоляване и осмисляне на най-сложните проблеми, с подчертана полифоничност, е белязана творбата на Марлен Хуциев „Аз съм на двадесет години“.

В светлината на тия усилия е обяснима нетърпимостта към сивотата, посредствеността и илюстративните тенденции, които се проявяват в отделни произведения на съветското кино. Творците, зрителите и критиката поставиха още един път остро въпроса за целите и методите на литературната екранизация. Класиката на руската литература предлага едно наистина неизчерпаемо богатство от теми, сюжети и идеи за създаване на високохудожествени филмови творби. Но за да развълнуват зрителя, те трябва да бъдат свързани, па макар и косвено, с проблемите на днешния ден, да бъдат оръжие в сегашната борба на идеите. Това е първото и най-голямо творческо изискване към екранизацията. То предизвика сериозни възражения към авторите на „Три сестри“, „Сватбата на Балзаминов“, „Война и мир“ и редица други екранизации.

Споровете около поетичното кино, които се разгоряха преди известно време в съветската критика и теория, се разгръщат още по-широко и придобиват ново измерение. Поставя се въпросът за границите между отделните изкуства, за тяхното „творческо сдружение“; обсъждат се възможностите за преливане на изобразителни средства от едно изкуство в друго. И тия спорове не са схоластични. Актуалното развитие на съветския филм показва, че поетичното кино завоюва все по-трайни позиции. През последно време то даде на съветските зрители такива зрели и вълнуващи творби като „Аз съм Куба“ на М. Калатозов и Е. Евтушенко и „Сенките на забравените прадеди“ на Сергей Параджанов. Още един път се появи в надписите на нов филм името на великия Довженко. Неговата съпруга и другарка Юлия Солнцева реализира един от най-съкровените му замисли — сценария „Омагьосаната Десна“.

Не са по-малки успехите на съветската кинокомедия. В най-добрите си образци тя напипва вече нови форми, където комизмът на комбинираните ситуации отстъпва вече място на един нов тип хумор — интелектуален и психологически. Творби като „Живее такъв момък“ на Василий Шукшин или „Добре дошли“ на Елем Климов базират комизма си не на ситуационни, а на психологически несъответствия. И това е един нов белег на жанра. Той дава отражението си както в режисурата, така и в стила на актьорската игра. Като ги приближава към онова директно и задълбочено вникване в психиката на отделния човек, което е един от съществените белези на съвременното кино.

Нещо подобно са постигнали и авторите на филма „Бащата на войника“ — Сулико Жгенти и Резо Чхеидзе. Трагичното и смешното са преплетени неотделимо в тяхната творба, за да съставят монолитния строй на една народна балада. Макар и да изглеждат несъстоятелни от гледна точка на битовата достоверност, контрастите са убедително мотивирани психологически. Затова и спойката им в образа на главния герой е цялостна и художествено защитена в прекрасната игра на грузинския актьор Серго Закариадзе.

Заедно с последната творба на Чухрай и „Великата отечествена“ на Р. Кармен филмът „Бащата на войника“ представя съветското кино по време на дните на съветското филмово изкуство у нас. Това са произведения с ред безспорни достоинства. Но те далеч не изчерпват сложността и многообразието, характерни за днешното развитие и търсенията на съветската киношкола.

Христо **БЕРБЕРОВ**

Филми, които ще гледаме

Кадър от новия български игрален филм „Неспокоен дом“, който ще бъде прожектиран в Силистра през следващата седмица.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Нашият коментар

КРЪГ НА РАВНИ РЕЗУЛТАТИ

ДВЕ ПОБЕДИ за домакина, една — за госта. Останалите резултати са равни — това е равносметката от изиграния IX кръг от първенството на зона „Дунав“. Тази равносметка говори за една оспорвана борба, която се води както за първите места, така и за останалите шест места: Впечатление на първо място прави победата на „Бенковски“ — Исперих над коравия русенски отбор „Академик“. Но това като че ли идва да подчертае една закономерност в доброто представяне на футболистите от Исперих, които явно са решили да атакуват първото място в есенния сезон. Спечелените в неделя още две точки гй наредиха на първото място във временното класиране, благодарение на по-добрата си голова разлика в сравнение със силистренския „Доростол“, който също има 13 точки.

Изненадва до известна степен равният резултат на „Жити“, постигнат срещу един от лидерите на зоната, отборът на „Бенковски“ — Бяла. Казваме „до известна степен“, тъй като футболистите на „Жити“ чувствително подобриха играта си и в най-скоро време те ще променят своето място в класирането.

Напълно заслужена победа постигна и отборът на ДМЗ „Стомана“ срещу един от кандидатите за първото място — разградския „Лудогорец“ Двете точки им помогнаха да се класират на шесто място.

„П. Хитов“ — Тутракан „грабна“ една точка от коравия отбор на „Малчика“ — Кубрат. А срещата между „Червена звезда“ и „Д. Дончев“ показва, че кайнарджанци не могат да играят сполучливо на чужд терен.

До края на сезона остават още четири кръга, които по всяка вероятност ще хвърлят по-обилна светлина върху класирането.

Георги **РАЙЧЕВ**

ПРОФСЪЮЗНА СПАРТАКИАДА

ЗА ПЪРВИ ПЪТ през тази година ОС на профсъюзите организирва спартакиада за всички свои работници, като в нея бяха включени първенство по волейбол, лека атлетика, тенис на маса и колоездене. Досега са проведени състезания по лека атлетика и волейбол.

Как преминаха проведените досега дисциплини? В състезанията по лека атлетика с пълни отбори се явиха само работниците от тежката промишленост, леката промишленост, полиграфията и административните учреждения. Добре се представи Е. Барчев в скока на дължина, като постигна 6.62 м. Добри резултати постигнаха Любен Пенев и Атанас Симеонов на 100 м. гл. бягане и вторият в бягането на 1 500 метра.

Интересно протече първенството по волейбол. Мъжките отбори бяха разделени на две групи. В предварителните срещи се разви крайно оспорвана борба. Срещите бяха наблюдавани от много зрители. Финалът беше проведен в спортната зала. Пръв носител на купата на ОС на профсъюзите стана отборът на работниците от тежката промишленост.

Георги **ПЕТРОВ**

КРЪСТОСЛОВИЦА

„ВЕЛИКИЯТ ОКТОМВРИ“

1	2		3	4		■	5	6	7		8	9
10		■	11		■	12	■	13		■	14	
	■	15	■	16	17		18		■	19	■	
20			21	■	22			■	23			
	■	24		25	■		■	26			■	
■	27					■	28					■
29	■	30			■	31	■	32			■	33
34				■	35		36	■	37			
	■		■	38				39	■		■	
40	41	■	42		■		■	43	44	■	45	
46						■	47					

ВОДОРАВНО: 1. Корабът, който с оръдейния си залп откри нова ера в историята на човечеството 5. Главната квартира на въоръженото въстание през Октомврийската революция 10. Музикална нота 11. Местоимение 13. Омиров герой 14. Инициалите на известен съветски писател 16. Река в СССР, на която се намира родния град на В. И. Ленин 20. Гора от ели 22. Комбинативна думичка означаваща съдружие 23. Чешки композитор и музикален деятел 24. Европейска столица 26. Готварска необходимост 27. Името на майката и на една от сестрите на В. И. Ленин 28. Гениалният стратег на Великата октомврийска социалистическа революция 30. Средство за повишаване плодородието на почвата 32. Областен град във Франция 34. Известен руски физик 35. Главен герой в книгата на Вилис Лацис „Загубената родина“ 37. Отговорност за станала щета. 38. Част от самолет 40. Възвратно местоимение 42. Предлог 43. Съкръщение при прелистване 45. Остров край Суматра 46. Наименование на прославено съветско оръжие през Отечествената война 47. Един от найблизките сратници на В. И. Ленин по време на Октомврийската революция.

ОТВЕСНО: 1. Съвременен руски поет 2. Учтиво обръщение 3. Единица за измерване на електрическо съпротивление 4. Силен плач 6. Име на известна румънска естрадна певица 7. Река в Съветския съюз 8. Инициалите на видна деятелка на КПСС, съпруга, другар и помощник на В. И. Ленин 9. Името на исторически вестник създаден от В. И. Ленин 12. Един от литературните псевдоними на В. И. Ленин 15. Прославен град от Октомврийската революция 17. Част от кола 18 Виден руски живописец 19. Бележит деец на КПСС и съветската държава — активно участвувал в подготовката и провеждането на Октомврийската революция 21. Виден деятел на КПСС и съветската държава, взел дейно участие в Октомврийската революция 23. Бележит съветски маршал, командувал един от фронтовете при щурма на Берлин 25. Един от първите лозунги на младата съветска социалистическа държава 26. Река във Франция 29. Град в СССР, свързал името си с една от най-величавите победи на Съветската армия през Отечествената война 31. Известен съветски пълководец, армейски генерал, който ръководи редица фронтове през Отечествената война 33. Наш съписател 35. Мярка за повърхнина 36. Спортно равенство 38. Сполучлив удар в баскетболната игра 39. Град в Япония, на о. Хокайдо 41. Древен град в Колхида 42. Френски писател 44. Река в Западен Сибир 45. Кантон в Швейцария.

Съставил:
Георги **КАРАПАНАЙОТОВ**

СЪОБЩЕНИЕ
ДСО „РОДОПА“
СЪОБЩАВА
на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава
ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА
BULGARIA

ДЕСЕТДНЕВКА НА СЪВЕТСКАТА КНИГА

ОБИЧАНА И ЖЕЛАНА

СЪВЕТСКАТА книга — нея вече можете да я намерите във всеки дом. Тя стои наред с най-скъпото от нашата родна литература. Тя наистина става наша втора литература. Защото тя говори направо на сърцата ни, защото тя самата пулсира като едно сърце огромно, богато и светещо.

Тя! Съветската книга! Събрала мъдростта на годините, дишаща с неспокойствието и увереността на настоящето, лъхаща с нестихващия оптимизъм на бъдещето! С нея ние възмъжахме, с нея омъдряхме, с нея обикнахме завинаги живота и света.

От Горки до Шолохов! От връх до връх! Горки беше началото, Шолохов е безкраят. Защото безкраен е човешкия живот, безкрайни са човешките мечти, безкрайни са надеждите, безкрайна е и любовта към словото.

От нея ние се учим да живеем и творим, да обичаме и мразим, да мечтаем и летим. С нея яхваме бързея на времето, влизаме в бой с равнодушието, подлостта и измамата, презираме спокойствието и самотата, прорязваме неизвестността на бъдещето. Тя е наша сила, наша воля, наша опора.

Обичаме я, желаем я, търсим я всички. Защото тя е за всички. Съветската книга! Гордостта на времето, мъдростта на времето, рожба, съдба и съдник на времето!

Пред нея всички сме деца. Бъди ни все така мъдра, жизнелюбива и силна!

В. ДОБРЕВ,
учител

УЧИТЕЛ И ДРУГАР

В ПЛАМАЦИТЕ на Великия октомври се роди нов свят. Роди се ново общество. Творческата мисъл на това общество, на справедливите човешки отношения, на човешкото достойнство, на свободния и радостен труд — ето що е съветската книга.

Имала съм допир до нея и преди Девети септември чрез произведенията на Горки и поезията на Маяковски. Но тя ми стана другар и учител едва след Девети септември. Тя ми предаде революционния си патос и жаждата за труд.

И както да се стараят буржоазните политици и изкуствоведи да скрият истината за Съветския съюз, за победата на социализма и размаха на трудовите хора от социалистическия лагер, както и да се стараят да омаловажат действителния ръст и размах на съветската култура — всичките им опити са обречени на провал — съветската книга по легални и нелегални пътища достига до всички честни жадни за правда и мирен труд хора. Вълнува ги, подкрепя ги в борбата за мир и в стремежа им да станат несломими последователи на социализма.

И ако има нещо ценно у мен, като учителка и човек, дължа го на нея.

Теодора **ТАЛИГАРОВА**

ЕЖЕДНЕВЕН КОМПАС

ВСЯКА среща на хубавата, съвременната книга с взискателния читател му носи истинска радост. Фактът че той се е запознал с един писател, който умее да анализира, да улавя парливи и актуални проблеми, означава, че се е повел един разговор за съвремието. Съвремието, което винаги носи в себе си старото и зародиша на новото, откриващо нови пътища, нови мисли, нови простори в кръгозора на хората. А на хората винаги им е трудно да отхвърлят старото, традиционното. Затова на тях така са им скъпи книгите, които подпомагат и укрепват сложната борба с него. Читателят никога не забравя тези книги. Те остават, като че ли завинаги в паметта му, като се сливат здраво с жаждата му за нови пътища, за по-светли кръгозори. Могат да се посочат не само „Как се каляваше стоманата“, „Разораната целина“, „Битка по пътя“. Съветската литература е богата достатъчно много на такива примери. На нея е отреден този дълг и тя никога не е оставала длъжник на читателите си. Това я прави близка на хората, техен ежедневен компас.

Умението на съветския писател Анатолий Кузнецов да улови съвременните проблеми в тяхната широта и сложност в повестта си „У дома“, последното му произведение преведено на български, ни кара на първо място да оценим високо неговата творба. Разговорът, който писателят подхваща за трудностите в съветското село, за пътищата на младежта, интересува не само съветските читатели, но и българските. Всеки, прочел повестта му, изпитва задоволство, защото вижда, че писателят, не е отстъпил от постиженията си, които отбелязва с нашумялата си преди няколко години книга „Продължение на легендата“.

Повестта на Анатолий Кузнецов „У дома“ става близка на читателя преди всичко с образа на главната героиня Галя. Едно момиче изпитало в най-ранните си години горчивините и жестокостта на войната. В онзи миг, когато тя се ражда, върху къщата на семейството ѝ пада бомба. И само случайността спасява нея и майка ѝ от смърт. Така двете остават на света, за да преодолеят с неимоверни усилия войната и последствията от нея.

Майката на Галя става доячка в Рудньово. Една добра работничка, чието име се появява не само във вестниците в рубриката на първенците: тя е в истинския смисъл на думата нов човек, който остава на поста си, докато има физически сили. Но от непосилната работа ръцете ѝ се подуват. Тя трябва да напусне Рудньово. С Галя се преселват в града. Но в съзнанието на Галя винаги остава родното ѝ село все още неизлекувало раните от войната, с онзи повреден танк в покрайнините му.

В града учението не ѝ провървява. Тя става гардеробиерка в един висш институт. Кандидатствува веднъж-два пъти, но все пак не успява да се нареди между студентите. В нея се влюбват момчета, но с тях тя се разделя, без те да оставят някаква следа в душата ѝ. Галя чувствува, че започва да ѝ опротивява тази работа в града, тази обстановка, която не може да ѝ поднесе нещо ново, нещо интересно. И тя решава да напусне гардероба. За да се върне в родното си село, където започва работа в кравефермата. Онази, в която е работила майка ѝ преди години. Тук има много трудности, но те именно изпълват със смисъл живота на Галя. Тя спечелва обичта на хората с упоритостта си, с непреклонността си, старите закостенели работници.

„У дома“ на Анатолий Кузнецов по тема може би напомня за някои произведения, наводнили съветската литература през годините на култа на личността. Но тази аналогия е само привидна. Повестта на Кузнецов е произведение, в което животът е пресъздаден без лакировка. Обикновеният, реалният тон е негова отличителна черта.

В повестта има не малко лирични отклонения. Те са наситени с жива публицистична мисъл, с размисъл за човешкия живот и това прави още по-интересна и по-дълбока творбата на Кузнецов.

Сава **ХРИСТОВ**

ДЕПОЗИТ

Великият Октомври -- знаме за всички народи по света

Октомврийската социалистическа революция изигра съдбоносна роля не само за създаването на могъщата съветска държава, но и за световното развитие.

Най голям празник, найсветла дата в историята на цялото човечество победата на Октомврийската революция откри пред нас по-тържествено величие, по-голяма перспектива за общественото развитие.

Още половин век не е изминал от победата на руските работници и селяни под ръководството на Болшевишката партия начело с безсмъртния гений на революцията В. И. Ленин, а колко неузнаваемо се измени политическият и стопанският облик на нашата планета. Откри се пътят на социалистическото преобразование на обществото, пътят към тържеството на комунизма. Великата Октомврийска социалистическа революция се превърна в знаме за всички народи по света в борбата за мир, демокрация, национална независимост и комунизъм. Отчаяните опити на империалистическите държави да задушат младата съветска страна не само, че не се осъществиха, но днес тя е първа между великите държави. Със своите колосални, стопански, културни и научнотехнически успехи, съветската държава сочи пътя за социалния напредък на цялото творчество, стана сигурна опора за осигуряване на свободен, независим и щастлив живот.

Под влиянието на идеите на Октомври, възникнаха и се укрепиха в духа на ленинизма комунистически и работнически партии в повече от 90 страни. Международното комунистическо движение, което сплотява в редиците си над 40 млн. комунисти, никога не е било по-мощно отколкото днес. Народите сега имат в борбата си против империализма изпитани водачи-марксистко-ленинските партии.

Всичко това оказва могъщо въздействие върху развитието на революционния подем в света. Колониалната система е пред прага на своето пълно разпадане. Светът на социализма расте и се развива, светът на капитализма слабее и се стеснява. Сега международната работническа класа, международното комунистическо и работническо движение са решаващата сила на нашата планета.

Съветският народ, който извърши първата социалистическа революция, пръв изгради социалистическо общество, победи в най-тежката през цялата история война, като пионер проправя пътя към комунизма.

По този път, под знамето на марксизма-ленинизма върви и нашият народ. Ние крачим с бързи крачки по пътя на социализма и комунизма в братско единство с народите от социалистическия лагер, окриляни от безкористната помощ на Съветския съюз. Своята свобода, своя социалистически строй, своите сегашни успехи и утрешните си победи в изграждането на комунизма, българският народ свързва неразривно с делото на Великата Октомврийска революция. Тя научи българските комунисти не само как найдобре да ръководят борбата за победата, но и как да водят народа в изграждането на комунистическия строй.

Опирайки се на опита на Октомврийската революция, партията и правителството успешно преустроиха селското стопанство на социалистическите основи. Нашето кооперативно селско стопанство, особено през последните години показа нагледно своето превъзходство пред капиталистическото селско стопанство. Укрепна материално-техническата база.

Нашият окръг през тази година се нареди на второ място в републиката по високи добиви от зърнените култури — по 300 кг пшеница от декар и по над 300 кг ечемик.

Сега успешно се прилага и в нашия окръг новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. Това ще укрепи още повече стопанската сметка, ще издигне рентабилността на предприятията, ще повиши материалната заинтересованост на трудещите се. Въвеждането на новата система ще укрепи още повече плановата основа в нашата икономика.

Народна република България тръгна по пътя на Октомврийската революция преди 21 година. За този кратък исторически период тя се обнови изцяло.

За делото на Великата октомврийска социалистическа революция днес няма прегради. Бъдещето е на комунизма, на борбата за създаване на общество на Мир, Труд, Свобода и Щастие.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 129 (990) | Събота, 6 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОКТОМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

Тогава бях едва десетгодишен,
а огненото слово цял попих,
великият Октомври, с трепет, скришно,
възпях наивно с първия си стих.

Работниците бе повел сам Ленин —
разсече светлина вековен мрак —
победно бяха знамена развели
срещу Деникин, Врангел и Колчак.

Какви простори се пред мен разкриха,
към бъдещето тръгнах аз без страх,
детето с юношата се споиха,
с червената победа възмъжах.

Сърце и поглед придобих тогава
и мисълта заякна за това,
днес моя слух най-точно различава
лъжливите от верните слова.

Гласът на октомврийската победа
звучи у мен до днеска като ек,
през нейните очи света ще гледам,
тя ме направи истински човек.

Лъчезар СТАНЧЕВ

ПРЕД СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК

В ПОСЛЕДНИТЕ месеци на годината с още по-голяма сила се разгаря социалистическото съревнование в ДМЗ „Стомана“. Крайната цел на колективите от цеховете и бригадите е предсрочно изпълнение на годишния план, намаляването на брака и подобряването на качеството. Дните пред празника на Великия октомври внесоха нов пламък в сърцата на работниците. С още по-голям ентусиазъм заработиха те за изпълнение на обещанията по призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсиране загубите в селското стопанство, причинени от сушата.

Сега напред е леярният цех. Въпреки трудностите, създадени от липсата на някои материали, леярите с успех изпълниха предсрочно годишния си план. Те дадоха продукция за 2 108 013 лв при план 2 090 000 лева.

Най-голям дял в този успех имат първенците през третото тримесечие. Многочислени са редиците им — Борис Николов, Петър Николов, Петър Борисов и много други, бяха в първите редици на борбата за повече и по-качествена продукция. Четвърта бригада има най-високи постижения и се нареди на челното място. Високото качество — най-важният показател за леярите в момента, е дело на Стоян Арнаудов, Димитър Александров, Иван Стефанов, Йордан Стоянов, Тодор Димитров, Коста Кирилов и много други, които заслужено получиха високото звание „качественик“.

Партийните, профсъюзните и комсомолските организации проведоха действена масово-политическа работа, насочена главно към преизпълнение на основните показатели. С особена грижа те се отнесоха към новопостъпилите работници като организираха тяхното обучение и им помогнаха в къси срокове да усвоят професията.

Колективът на леярния цех при ДМЗ „Стомана“ нито за момент не забравя, че тържествено обеща да даде надпланово производство за 354 000 лева, в отговор на призива за компенсация на загубите в селското стопанство. Досегашните резултати красноречиво говорят, че той ще удържи на думата си.

Мария ИВАНОВА

Предсрочно изпълнена задача

В ДНИТЕ пред деня на Великия октомври нова радост изпълни сърцата на животновъдите от кравефермата на с. Зафирово. Благодарение на старанието и грижите, на съвестната работа по храненето и отглеждането на поверените им животни, доячите изпълниха годишния си план с близо два месеца предсрочно, като надоиха 543 т мляко.

Естествено постигнатите успехи от зафировските доячи не са нещо случайно. Спазването на всички зоохигиенни изисквания оказа своето влияние. Разбира се трябва да отбележим и ролята на воденото през цялата година съревнование, както между отделните гледачи, така и между отделните ферми. За Пеньо Димитров и за Кольо Стефанов всички в стопанството говорят с почит и уважение. Те първи изпълниха годишния си план.

Радослав РУСЕВ

СМЕЛО ПО НАЧЕРТАНИЯ ПЪТ

КОЛЕКТИВЪТ на Промкомбинат „Текстил“ — Силистра изпълни предсрочно плана си за общопромишлената продукция за десетмесечието. Разгръщайки социалистическото съревнование в чест на 48-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция на по-широка основа, той произведе продукция вместо за 1 791 000 лв., както е по план, за 1 829 000 лв.

Най-добро изпълнение на показателите — плановост, производителност, печалба, себестойност—постигнаха за десетмесечието колективите на двата цеха „Тъкачен“ и „Бояджийски“. Бригадите от тях са първите в предприятието, завоювали званието „Бригада за комунистически труд“.

Пурпурните лъчи на Октомври донесоха нова победа на колектива —бе удостоена с високото звание „Бригада за комунистически труд“ плетачната бригада „Йорданка Николова“ на Христо Йовков. Бяха определени за качественици още 20 производственици и производственички, 35 получиха званието „Ударник на комунистическия труд“, 15 —„Най добър в професията“ и други. С тях заслужено ще се гордеят на Празника всички работници и работнички от предприятието.

Заслужено уважение в дните пред Октомврийската революция е отделено на качествениците Съби Неделчев, Пенка Ненова, Стойка Чолакова, Мехмед Мурадов, Коприна Иванова и Драганка Антонова, чиито имена са гордост за колектива.

Стоян ПЕТРОВ

ДНИ НА УСИЛЕН ТРУД

РАБОТАТА на ДСПП „Пристанище“ — Силистра е твърде разнообразна. Много са и показателите, влизащи в обещанията, които прие колективът му в началото на годината. Но голямо е и желанието на пристанищните работници да държат в ръцете си славата на първенците.

В дните пред Октомврийската революция тук кипи същото напрежение. Пристанището преизпълни плани си за десетмесечието по всички показатели, но до края на годината има още цели два месеца.

Бригадата на Кирил Ганев се класира на първо място в съревнованието за десетмесечието. Тя изпълни плана си 137,5 на сто. Най-добри производственици от тази бригада са Хамди Ахмедов, Хюсеин Хюсеинов, Коста Малчев и други.

На почетно място в съревнованието в чест на големия Празник — Великата октомврийска социалистическа революция, са и механизаторите на електрическите кранове Петър Александров, Петър Иванов, Йордан Станчев и трактористът на беларуса Стоян Великов, който ежедневно изпълнява трудовата си норма 150 на сто.

Димитър ГЕОРГИЕВ

По плана за петата петилетка

ПРЕНОСНО-превозната бригада на „Транспред“ — Силистра, която работи на обект „Липа“ реши още в началото на годината, да завоюва званието „Бригада за комунистически труд“. Колективът ѝ, използувайки новите почини и ловешкото движение, прави възможното да достигне и надмине колектива на бригадата от обект „Гемиите“, която, е първенец на предприятието. Той се отзова с готовност на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство.

Преди няколко дни работниците от бригадата проведоха събрание на профгрупата. Те с радост отчетоха, че са изпълнили годишния си план със седемдесет и пет дни предсрочно и работят по плана за петата петилетка.

Много са бригадите в „Транспред“, които скоро ще рапортуват изпълнение на годишните си планове. В близките дни и цялото предприятие ще започне работа по плана за следващата година.

Продан ВАСИЛЕВ

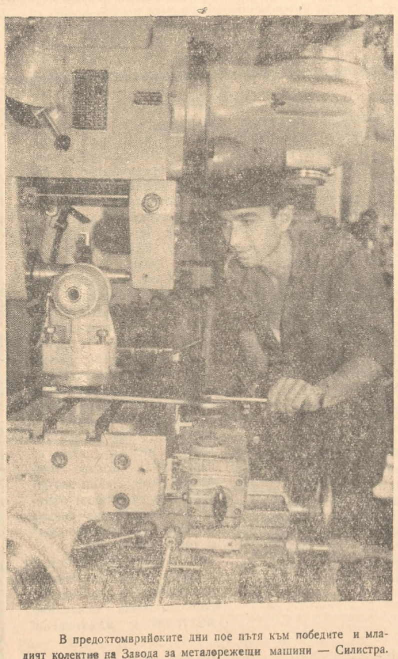

В предоктомврийските дни пое пътя към победите и младият колектив на Завода за металорежещи машини — Силистра. Един от пионерите в новото производство, стругарят Георги Славов, с майсторство и любов изработва детайли за хидравличните ножовки.

ОБИЧАЙ СВОЯТА РОДИНА !..

РОДИНО, където и да ида
ти си с мен,
аз дишам твоя въздух
благодатен!

ПОХВАЛНА идея проявиха Окръжният съвет и окръжните комитети на профсъюзите — Силистра. В чест на 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция те организираха тематична вечер: „Обичай своята Родина — бъди неин верен страж и строител“. Тя бе посрещната с голям интерес от многобройната публика.

„Обичай своята Родина — бъди неин верен страж и строител“ — на тази тема бяха посветени стиховете, песните и танците, изпълнени с майсторство и вдъхновение.

Ето! Пред разлюляната пшеница в безкрайната златна шир на равнината, застава малката рецитаторка Мариана Проданова: „Ела в Добруджа сред знойно лято . . .“ Чистотата на чувството изпълнило мъничкото сърце на второкласничката завладя слушателите. Те дълго ѝ аплодират и искрено се възхищават на чудното ѝ умение.

С още по-голяма радост публиката посрещна участието на октет „Дружба“ при военния ансамбъл от София в тази вечер. Песните, изпълнени с толкова майсторство и непринудена лекота, дариха с истинска душевна наслада слушателите. Те мислено ги носеха по плодородните български поля и по безкрайната съветска земя.

На Родината, на хубавия добруджански край бяха посветени песните и танците на вокалната и танцовата групи и народния оркестър при промкомбинат „Камъшит“.

. . . Хубаво е мамо, долу в Добруджанско . . .“

Хубаво е в Добруджа и лете сред разлюляната пшеница и зиме, край гостоприемната добруджанска софра. Хубаво е! Та нима тази хубост и красота, нима тази голяма обич на хората не са родили прекрасните добруджански песни, чудните добруджански хора и ръченици?

А сега в Добруджа, в нашата родина, живеят и творят блага нови хора, прославени в труда. За този нов живот с вълнение разказва тъкачката от ДИП „Добруджа“ — Сабрия Мехмедова.

За да бъде мирен и спокеон трудът на хората, за да творят щастливо те своето бъдеще, за да се носят волно и широко техните песни, край граничната бразда денонощно бдят верните синове на България — граничарите. За тях, за неспокойния и изпълнен с героична романтика живот разказва полковник Димитър Ганев. Вълнуващият му разказ разгърна пред присъствуващите само няколко страници от живота на граничарите, защото е много трудно и невъзможно с няколко думи да се предаде цялото величие и готовност за саможертва на тези смели мъже, което изпълва тяхното ежедневие. Достойно място в разказа си отдели той и на тези, които без ропот се лишават от шумния и изпълнен с развлечения живот, за да отидат там, в далечната гранична застава и да стоят рамо до рамо със своите другари, да споделят с тях вълненията и тревогите, радостта, предизвикана от залавянето на враговете на Родината. Жените на граничните офицери! За тях може да се говори с топлота и благодарност безкрайно много.

Родина! За нея са писали, пишат, и ще пишат стихове поетите, за нея се пеят найхубавите песни, на нея са посветени най-хубавите творби на писатели и художници, за нея творят нейните синове и дъщери.

И сега, когато тя уверено върви по пътя озарен от звездата на Великия октомври, за всеки честен българин няма по-хубаво кътче на земята от България.

ОКТОМВРИ НИ ДАДЕ ЩАСТЛИВАТА МЛАДОСТ И ПРАВО НА МИРНИ, БЕЗОБЛАЧНИ ДНИ!

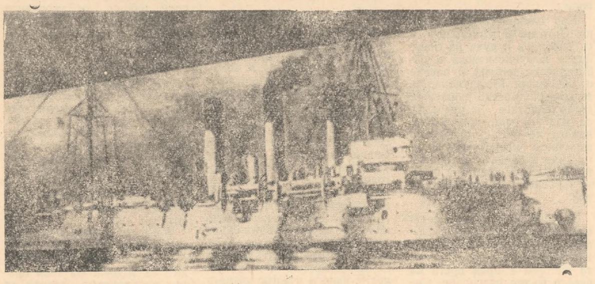

Аврора, няма стих без тебе за Октомври!
Без теб не би бил първият сигнал.

Историята вечно твоят зов ще помни,
нощта на робството със огнен гръм раздрал.

ПЪТЕВОДНА ЗВЕЗДА

ВЕЛИКАТА октомврийска социалистическа революция . Това е исторически подвиг на героичния руски пролетариат, издигнал високо и гордо факела на свободата над една шеста част от земното кълбо. Но Октомврийската революция също запали светлината на надеждата за угнетените народи в света, с което предизвика особена ярост в стана на нейните врагове. Най-големите капиталистически страни неведнаж организираха военна интервенция, подхвърляха младата социалистическа държава на икономическа блокада и на политическа изолация.

За изключително кратък исторически срок съветският народ построи социалистическото общество. Съветските работници и селяни, създавайки нов свят, не забравиха и своите другари по класа в другите страни.

Провъзгласили, като една от основите на своята външна политика, правото на всички нации на самоопределение, трудещите се на Съветска Русия практически показаха как — трябва да се реши националният въпрос. Примерът на бившите изостанали покрайнини на царска Русия в Азия говори, че младата социалистическа държава не само на думи, но и на дело от самото начало защищаваше и защищава делото на националното освобождение. Революционният пролетариат на Русия рамо до рамо с революционерите на колониалните покрайнини на империята се бореше против царизма. С установяването на съветска власт бе създадена основа за исторически прелом: крайно изостаналите области получиха възможност да тръгнат по пътя на социалистическото развитие, прескачайки капиталистическия стадий. Опитът им в строителството на социализма има огромно значение за икономически изостаналите страни, за бившите колонии на западните империалистически държави в Азия, Африка и Латинска Америка. Никой сега не може да измами народите на тези райони с приказки, че уж не може да се построи социализъм преди да се построи капитализъм.

Преди четиридесет и осем години в колониалния речник на империалистите нямаше думата „независимост". Те бяха уверени, че тяхното господство над народите на Африка, Азия и Латинска Америка ще бъде вечно. Великият Октомври стана знаме на милионите угнетени и обезправени. Трудещите се маси от всички континенти се сплотиха около СССР. Те знаеха, че се ползуват с моралната подкрепа на съветските работници и селяни. Те знаеха също, че колкото повече укрепва младата социалистическа държава, толкова по-голяма практическа помощ ще оказва тя на тяхното движение.

Нацистка Германия бе разгромена главно от Съветския съюз. Той спаси не само световната цивилизация от фашисткото варварство, но и бъдещето на националоосвободителното движение от „новия ред", който хитлеристките расисти желаеха да наложат навсякъде.

Тази забележителна победа на съветския народ и на неговата славна армия стана победа над най-черните сили — империализма и реакцията. Редица страни поеха социалистическия път на развитие. Работниците и селяните на тези страни взеха властта в свои ръце и установиха обществена собственост на средствата за производство, като унищожиха с това самия капитализъм и ликвидараха възможността местната буржоазия да завземе властта в техните страни.

Същият процес се извърши и в Далечния изток, когато съветските войски дойдоха като освободители в Северна Корея и Манджурия. Добре е известна ролята, която изигра Съветският съюз в подкрепа на борбата на китайския народ за свобода.

През последните години империализмът беше принуден да капитулира или да отстъпи в Азия, Африка, Латинска Америка и Океания. Но отстъпвайки в тези райони, империалистите прибягнаха до ново оръжие — до неоколониализма, метод на прикрита намеса във вътрешните работи на другите страни. При тези условия помощта, която СССР и другите социалистически страни оказаха на националноосвободителната борба, спомогна за нейното развитие. Съветският съюз не само отстояваше в ООН правото на народите на свобода, но и оказваше практическа помощ на новите независими държави в Азия, Африка и Латинска Америка в строителството на новия живот.

Съветският съюз винаги е оказвал и оказва материална и морална подкрепа на борещите се народи и никога не ги е оставял в беда. Това е доказано много пъти.

Днес, когато броят на младите независими страни на Африка, Азия и Латинска Америка расте, историческата роля на Съветския съюз става все по-забележима за националноосвободителното движение. Когато говорим за СССР, ние имаме предвид неговата морална подкрепа, помощта за развитие на културата и просветата, техническото съдействие, заемите, взаимоизгодната, чужда на всякакъв политически натиск търговия с младите държави на Африка, Азия и Латинска Америка.

Всичко това ни позволява твърдо да заявим, че Великата октомврийска социалистическа революция, извършена през 1917 година в Русия, стана пътеводна звезда към свобода и щастие за всички борещи се и угнетени. Ето защо народите на бившите колонии и на страните, борещи се за своето освобождение от колониализма, свързват с Великия октомври не само датата на рождението на първата социалистическа държава на работниците и селяние. Те свързват с Октомври своето настоящо и бъдещо независимо развитие.

Писмо до членовете на ЦК

Другари!

Пиша тия редове вечерта на 24. Положението е крайно критично. Ясно е като бял ден, че сега вече наистина забавянето на въстанието е равно на смърт.

С всички сили убеждавам другарите, че сега всичко виси на косъм, че на дневен ред стоят въпроси, които се решават не от съвещания, не от конгреси (та дори и от конгреси на Съветите), а изключително от народите, от масата, от борбата на въоръжените маси.

Буржоазният натиск на корниловци, отстраняването на Верховски показва, че не бива да се чака. Трябва на всяка цена тази вечер, тази нощ да се арестува правителството, като се обезоръжат (като бъдат победени, в случай че се съпротивяват) юнкерите и т. н.

Не бива да се чака!! Може да се загуби всичко!!

Цената на незабавното вземане на властта е: защита на народа (не на конгреса, а на народа, на армията и на селяните на първо място) от корниловското правителство, което изгони Верховски и състави втори корниловски заговор.

Кой трябва да вземе властта?

Това сега не е важно: нека я вземе Военно-революционният комитет „или друго учреждение", което ще заяви, че ще предаде властта само на истинските представители на интересите на народа, на интересите на армията (незабавно предлагане на мир), на интересите на селяните (незабавно трябва да се вземе земята, да се премахне частната собственост), на интересите на гладните.

Трябва всички райони, всички полкове, всички сили да се мобилизират тутакси и да изпратят незабавно делегации до Военно-революционния комитет, до ЦК на болшевиките, искайки настоятелно: в никакъв случай, по никакъв начин да не се оставя властта в ръцете на Керенски и К⁰ до 25 октомври; работата да се реши непременно тая вечер или тая нощ.

Историята няма да прости бавенето на революционери, които биха могли да победят днес (и сигурно ще победят днес), рискувайки да изгубят много утре, рискувайки да изгубят всичко.

Като вземаме властта днес, ние я вземаме не против Съветите, а за тях.

Вземането на властта е дело на въстание; неговата политическа цел ще се изясни след вземането.

Би било гибел или формалност да се чака колебливото гласуване на 25 октомври, народът има право и е длъжен да решава подобни въпроси не с гласуване, а със сила; народът има право и е длъжен в критически моменти на революцията да насочва своите представители, даже най-добрите си представители, а не да ги чака.

Това е доказала историята на всички революции и неизмеримо би било престъплението на революционерите, ако те изпуснат момента, знаейки, че от тях зависи спасението на революцията, предлагането на мир, спасението на Питер, спасението от глада, предаването земята на селяните.

Правителството се клатушка. Трябва да го доубием на всяка цена!

Забавянето на въстанието е равно на смърт.

Написано на 24 октомври (6 ноември)
За пръв път напечатано в 1924 г.

Из съчиненията на В. И. Ленин, том 26, септември 1917 — февруари 1918

С каква любов обикнахме страната народа, който пръв надлъж и шир прокле на вечни времена войната и призова света към братски мир.

СВЕТОВНИ ПИСАТЕЛИ ЗА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Мартин Андерсен Нексьо

Ако човек като мене се е родил в дъното на обществото, където се намират още твърде много хора, ако той в продължение на много години е познал нуждата, то той неизбежно тряб ва да приветствува революцията в Русия с цялото си сърце. Това е най-великият опит на цяла част от света да направи съществуването човешко не само за някои, но за всички.

Въобще аз считам руската революция за най-великото събитие и се радвам, че това ново, което тя породи, можа да се утвърди така прекрасно и успешно, въпреки нечуваното съпротивление, което то срещна.

1947 г.

Ромен Ролан

Още в началото на войната аз скъсах с цялата буржоазна интелегенция, поставила се в услуга на национализма. Аз, отхвърлил кумира на отечеството и в най-мрачните дни на войната хвърлих призив на отчаяние и бунт: „Към убиваните народи". Щом дойде вестта за руската революция, аз я приветствувах.

7 ноември 1917 г. смятам за най-голямата дата в социалната история на света след славните дни на френската революция.

Ако СССР бъде заплашен, каквито и да са неговите неприятели, аз ще се наредя на неговата страна.

1935 г.

Анри Барбюс

Основаването на Руската съветска федеративна социалистическа република е най-капиталното, най-положителното явление в историята на човечеството, далеч по-значително и по-наложително от християнството и от френската революция. С нея човечеството навлиза в нова фаза.

1920 г.

Руската революция ще преобрази света. Нека всички експлоатирани си спомнят винаги с благоговение за тази дата. Тя отбелязва изпълнението с трудности и страдания, но блясаво и непобедимо начало на ерата на пролетариата.

1922 г.

Джордж Бернард Шоу

Английският народ би трябвало да се срами, че не ви изпревари. И заедно с Англия всички западни народи би тябвало да споделят това чувство на срам и да завидят на вашата слава. Когато вие доведете вашия експеримент до тържествения победен край, — а аз зная, че вие ще направите това, — то ние на Запад, ние, които все още само си играем на социализъм, ще трябва да последваме вашите стъпки — искаме или не искаме това.

(Из реч пред работниците в Москва, 1931 г.).

Рязкото разрешаване на въпроса за демокрацията показа, че Съветска Русия надмина капиталистическия свят поне със столетия. Там вече са постигнати големи успехи във връзка с общия подем на културния уровен.

1931 г.

Октомврийският вятър

НАСТЪПИ ОКТОМВРИ, Великият октомври седемнадесета година! Събитията се развиваха все по стремително. Чувствуваше се, че развръзката наближава.

До неотдавна такова чувство не съществуваше. Обаче сега, от края на септември и началото на октомври, го изпитваха всички — и приятелите на революцията, и нейните врагове.

— „Революцията приближава! — пишеше през тия дни буржоазният и меншевишки печат. — Барометърът показва буря и не току-така на хоризонта се е показала сянката на Ленин!"

Сянката на Ленин? Грешите, господа... Не, това не е сянка! Това е самият Ленин, пълен с неукротима енергия и страстно желание за борба! Пренебрегнал опасността, която застрашаваше живота му, той, преоблечен като огняр, с локомотив се беше промъкнал в Питер и живееше във Виборгски район в квартирата на Маргарита Василевна Фофанова, за да ръководи непосредствено подготовката на въстанието.

Не, това не е сянка! Това е живият Ленин, който участвува в заседанията на Централния комитет на партията; разобличава изменниците на революцията; припомня учението на Маркс за въстанието като изкуство; доказва, че кризата е назряла и че цялото бъдеще на руската и международната революция е поставено на карта; иска от партията делово, практически да се заеме с техническата страна на въстанието, да запази инициативата и в близко време да пристъпи към решителни действия.

Това е той, Ленин, който от дълбоката нелегалност ръководи работата на партията... Това е неговият глас, който от страниците на болшевишките вестници звучи като сигнал и намира горещ отзвук в сърцата на работниците, матросите и селяните!

И

* * *

За завръщането на Владимир Илич в Питер знаеха само тесен кръг другари. Обаче ние, обикновените членове на партията, макар и да не знаехме за това, чувствувахме неговото близко присъствие. Сякаш мощна турбина бе пусната в експлоатация, така енергично, бързо и точно се завъртяха всички цилиндри на партийния механизъм. И всяко нейно колело, всеки винт напрегнаха всички сили, за да се достигне целта, поставена от партията.

Станеш сутрин, измиеш се надве-натри, изпиеш набързо чаша чай — и на път! През деня ти предстои да извършиш цял куп работи: първо, да отидеш във Виборгски район, оттам — да прескочиш на „Фурщадска" 19, в секретариата на Централния комитет на партията, после — в Смолни, след това да се отбиеш в Московския полк, за да постреляш на стрелбището, което полкът беше предоставил в разпореждане на щаба на Червената гвардия; оттам — на събрание на Съюза на работническата младеж в помещението на една от шумните и мръсни чайни с изненадващо название: „Зимна градина" или „Тиха долина", оттам — на митинг в Картечния полк или в завода „Новият Леснер" и още най-малко на десетина места.

Работата вървеше бързо. Всички въпроси се подлагаха на страстно обсъждане и веднага, на място, се вземаха по тях решения. Ако трябваше да се направи нещо, един се заемаше да го извърши и сам си намираше помощници. А повечето от работите се вършеха от всички заедно: трябва да се запишат в Червената гвардия — всички се записват в Червената гвардия; трябва да се събира оръжие — всички събират оръжие.

* * *

„Забавянето е равносилно на смърт!" Тия думи в ония дни се носеха из целия работнически Питер.

„Забавянето е равносилно на смърт!" — казваше водачът на петроградската младеж Вася Алексеев, като искаше от нас да установим жива връзка между Съюза на работническата младеж и всеки млад работник и работничка.

„Забавянето е равносилно на смърт!" — възкликаваше на митинга войникът-фронтовак, като призоваваше да се сплотят силите на работниците и войниците за въстание срещу Временното правителство.

„Забавянето е равносилно на смърт!" — заявяваше работникът от завод „Айваз", като завършваше речта си срещу съглашателите, които „са решили да построят овчи дом с капиталистически вълци" и за които той предлагаше да бъдат „изметени с мръсна метла от Съветите".

„Забавянето е равносилно на смърт!" — повтори няколко пъти Женя Егорова, секретар на Виборгския районен комитет на партията пред комунистите на събранието, посветено на събирането на оръжие и мобилизирането на червеногвардейци, на уреждането на превръзочни пунктове, места за сгрев и получаване на вряла вода, на организирането на районна охрана и патрулна служба, на установяването на трайна и сигурна връзка и взаимодействие между червеногвардейските отряди и революционните войнишки полкове.

Как и откъде дойдоха тия думи.

Тъкмо Владимир Илич Ленин в „Писмо до другарите болшевики, участници в областния конгрес на Съветите от Северната област" бе провъзгласил, че часът за действие е настъпил и че забавянето е равносилно на смърт!"

* * *

Животът сякаш се превърна в непрекъснато летящ ден. Събитията се нижеха бързо едно след друго. Но в техния поток имаше минути, които завинаги са се врязали в паметта на оня, който ги е преживял; това са минутите, когато в заседателната зала на Петроградския съвет се появи Владимир Илич Ленин и с бързи крачки се отправи към трибуната, а всички присъствуващи скочиха от местата си и възторжено викаха; когато той спря с ръка бурните им приветствия и те със затаен дъх слушаха: „Другари! Работническата и селска революция, за необходимостта на която болшевиките говореха непрекъснато, се извърши ..." Когато Владимир Илич Ленин завърши речта си, всички отново до самозабрава викаха и пееха „Интернационала" и той пееше с тях, а до него стоеше войник с превързана глава и лицата на двамата и на всички наоколо бяха безкрайно щастливи и вдъхновени!

Из книгата „Черните сухари"
от Елизавета Драбкина

ПО ПЪТЯ НА ОКТОМВРИ

ПЪТЯТ НА ОКТОМВРИ! Колко гордост и колко радостни трепети има в тези думи. Ето!

Наскоро разгледах картината на Герасимов „Ленин на трибуната", но малко променена. Ленин говори сред плющящите червени знамена, а далеч на хоризонта — мощни язовири, стремително пресичащи разстоянията далекопроводи. Когато Ленин беше жив всичко това, тази панорама на социализма беше мечта. Днес най-смелите Ленинови мечти — реална, пълнокръвна действителност.

Неволно човек се пренася в оная епоха, когато „мечтателят от Кремъл" имаше смелостта да чертае такива грандиозни планове, когато капиталистическият свят — могъщ и огромен, се надсмиваше над „детските бълнувания" на болшевиките. И наистина необходими са били и смелост, и огромна вяра, непоколебима, устремена, увличаща, за да вдигне милионите неуки, прости руски мужици на поход за прогрес, за овладяване на техниката, за преустройство на живота, за претворяване на неосъществените мечти в реална действителност.

1920-1921 година! В Русия глад и нищета. Но Русия е страшна, горда, вярваща в силите си, в могъществото си, в бъдещето си. Работникът и мужикът с кръвта и живота си защитават своята Рус, своя Велик октомври. Нямаше желязо, нямаше въглища, нямаше енергия, нямаше транспорт. Произвеждаше се 3 на сто от желязото на 1913 година, 7 на сто от промишлената продукция, половината от продукцията на селското стопанство.

И тръгна Русия. Тръгна от пепелищата, от разрушените шахти и доменни пещи, от буренясалите ниви и сламените колиби.

Планът ГОЕЛРО — първата програма на електрификацията на Съветския Съюз, беше велик подвиг — обнадеждващ, вдъхващ вяра в собствените сили. И колко минатюрен изглежда той, сравнен с днешното строителство, с днешните мащаби.

ГОЕЛРО предвиждаше да се построят 30 електрически станции с мощност 1,5 милиона киловата. А днес само Братската ВЕЦ има мощ над 4 милиона киловата.

Кой не си спомня как Ленин мечтаеше за 100 хиляди трактора, за да преобрази Русия, за да кажат руските селяни: „Ние сме за комунията". Когато през 1927 год. бе пуснат първия трактор — обикновен, колесен, груб, но собствен, руски — вълна на поривист пролетен вятър премина над степите на Украйна и Сибир, на Поволжието и Кубан, на Туркестан и Приамурието. „Една лястовица пролет не прави", но първата лястовица е неин скъп и радостен предвестник.

Изчезна усмивката на превъзходството у самонадеяния капиталист. Невероятното доби плът и кръв. Уплаха разтърси обречения свят на кървавия Молох. И той видя — невежите руски работници, за „освобождението" на които води не една жестока, унищожителна война, щурмуваха Космоса, гордо и непоколебимо застанаха в защита на всички угнетени, на всички негови жертви, милиони други народи тръгнаха по друмите на социализма.

Мечтателят от Кремъл се оказа прав, хиляди пъти прав. Сбъдна се пророчеството на писателя:

„Нали и ти така Русия, като бойка ненадмината тройка се носиш? Пуши под тебе пътят, гърмят мостове, всичко остава и изостава назад. Не е ли мълния това хвърлена от небето? Какво значи това вкарващо в ужас движение? и каква е тази неизвестна сила затворена в тези непознати за света коне? Ех коне, коне, какви коне сте вие? Къде се носиш ти Русия, отговори? Недава отговор. С чуден звън звъни звънчето, гърми и става на парчета разклатения от вятъра въздух, прелетява покрай тебе каквото има на земята и покланякайки се се отдръпват встрани и й дават път другите народи и държави".

* * *

Пътят на Октомври! В него виждаше нашият народ своето бъдеще и се бореше, и страдаше, и очакваше...

Маршал Бирюзов разказва: „В град Силистра, където първи влязоха нашите поделения, улиците бяха изпълнени с народ, от всякъде се раздаваха викове: „Ура!", „Да живее Червената армия!" Жените стояха с пълни кошници грозде и черпеха съветските бойци. Изключително възторжено ни посрещаше и селското население. В селата като правило жителите посрещаха нашите войски с хляб и сол. Около домовете бяха наредени маси с бели хлябове, сирене, грозде, дини и пъпеши. Българите гощаваха нашите воини с всичко с което можеха.

И така беше в цялата страна."

И тази обич, и тази вяра, и тази борба се превърна в един безспирен възход, в един удивителен победен марш. Двадесет години оттогава. А изостанала България — мизерна и мрачна, играчка в ръцете на капиталистите — днес е възправила снага на социалистическа нация, смела, дръзка в мечтите си, дръзка в делата си.

„И... необходимо е чрез индустриализация и електрификация на страната и машинизиране на земеделието да се постигне за 15-20 години онова, което други страни при други условия са постигнали за цяло столетие", заяви Георги Димитров на Петия конгрес на нашата Партия. Това беше лозунг, повеля, план, вече решени, изпълнени.

1939 година ние произвеждахме около 2 милиона тона въглища, около 280 хиляди киловатчаса електрическа енергия, желязо почти не произвеждахме и нямахме машиностроене, електропромишленост и т. н.

1964 година каменните въглища са 25 и половина милиона тона, електрическата енергия 8 милиарда и 700 милиона киловатчаса, стоманата 475 хиляди тона, страната е кръстосана от далекопроводи, от черните ленти на асфалтовите пътища. Вече не можем да си представим Родината без браздещите кораби по далечните морски далнини, без скелите на високите строежи, без дима на фабричните комини, без...

И всичко това са реализирани планове, реализирани мечти, прекрасна действителност.

Не вярваха капиталистите в нашите успехи, но съмнението им не беше такова както през 1920-1921 година. Те имаха примера на съветския народ, те вече знаеха, че освободилият се от оковите им народ е способен на чудеса.

Тази панорама на възхода и устрема, на победния социализъм е покорила и нашия край, нашия град. Обновени села, бял град, още по-светли надежди, още по-светло бъдеще ни чака. И ние знаем — това е пътят на Октомври.

Поетът в огъня на въстание прозре това бъдеще:

„Септември
ще бъд май.
Ще бъде!"

Христо **НИКОЛАЕВ**

При животновъдите от ТКЗС „Ленин"

С ГОЛЯМ ентусиазъм, с нови успехи посрещат 48-та годишнина на великия Октомври кооператорите от ТКЗС —с. Калипетрово. Та нали тяхното стопанство носи името на вожда и вдъхновителя на пролетарската революция Владимир Илич Ленин!

Най-голяма е радостта на животновъдите. Те посрещат 7 ноември като дълго очакван ден. Ако отидете сега в стопанския двор, белите нишки на каменните пътища ще ви отведат до светлите обори на кравефермата. А там вие непременно ще останете възхитени от прекрасните тъмночервени животни — гордост на кооператива.

За 400 дойни крави се грижат говедовъдите. Куна Петрова сръчно почиства животните от своята група. Не си жали труда младата доячка, затова е за пример между всички. А хигиената пред оборите е дело на пастирите. Те събират отпадъците всекидневно и старателно. Момчил Йорданов е най-усърдният. Пред неговите обори е чисто като в моминскi двор. Чисти и спретнати са и стаите на доячите. Пъстроцветни завески, алени покривки на масите, чисто застлани легла. На едно от тях е приседнал за минутка в дружески разговор Добри Молдовански. Неговото име стана известно, когато миналата година бе изпратен на екскурзия в Съветския Съюз. Заслужена награда получи младият комунист, първенецът на кравефермата за 1963 година. А сега? Сега Добри е на трето място. Първото е заето от друг млад животновъд — Христо Жеков. С 8 тона преизпълни плана Христо за деветмесечието. Той посреща празника с преизпълнен план и за октомври.

Хубавите, едри животни се отплащат добре на стопаните си. Рекордьорката Маша през миналата година даде на стопанството 7 000 литра мляко. Общият план на фермата за млеконадоя през 1964 година също бе преизпълнен. Сега животновъдите получиха за деветмесечието, в сравнение с миналата година, 40 тона повече мляко. Те се трудят така, че да получат по 3 тона мляко средно от крава за годината.

Има ли реална възможност за това? Има, защото полевъдите са подсигурили за животните достатъчно количество концентриран фураж. Когато на път за телчарника вие минете покрай големите, модерни царевични кошове, пълни до горе с едри, златозърнести кочани, ще се уверите в това. Та някои полевъдни звена получиха от отделни парцели по 720 кг царевица с кочаните. Не напразно ръководителите на стопанството смятат, че средният добив от царевицата ще надмине миналогодишния.

А ето и телчарника. Като пред най-голям празник са се запретнали телчарите. Почистват, подреждат бялата стая, ухаеща на прясна вар. И при животните е чисто, прибрано. Сто и двадесетте юници от ремонтното стадо са гордост за всички. Най-много им се радва дългогодишният телчар Велико Балушев. Той нежно присяга към юницата Ружа — получила призова награда на изложбата в Коларовград. Още 10 животни бяха премирани на изложбите в Силистра и Коларовград. Заедно със специалистите, животновъдите от с. Калипетрово създават в нашия район едни от най-хубавите племенни стада. Гордост за всички телчари е, че са свели смъртността при телетата от всички възрасти до нула.

А с какви успехи посрещат 7 ноември другарите животновъди от кооператива?

Овцевъдите — с преизпълнен годишен план по всички показатели. Вместо 125 тона, те продадоха на държавата 140 тона овче мляко. Планът за прираста бе преизпълнен с около 6 тона. В стойностно изражение планът за вълната достигна 127 на сто изпълнение.

В стопанството е и триъгълното червено знаме, на което с красиви букви е извезано: „Свинеферма-окръжен първенец". И през тази година свиневъдите едва ли ще отстъпят първенството си. От трите свинеугоителни бази в окръга те бележат най-големи успехи. Планът за прираста през октомври е изпълнен 100 процента. Бригадирът на свиневъдите Христо Влайков с основание смята, че за годината той ще бъде преизпълнен. Смъртността при животните е ниска. Продажбата на договореното месо — над графика. Сега стопанството разполага с 4 247 свине за угояване.

За добрите успехи на свиневъдите говори красноречиво и полагащото им се възнаграждение през октомври. Стойчо Тодоров, Георги Иванов и Тодор Илиев ще получат по 192 лева.

Сега всички животновъди от ТКЗС „Ленин" в с. Калипетрово работят така, че да надминат постигнатото. И ще успеят. Защото белите пътища от стопанския двор водят към фермите с прекрасни животни, за които се грижат хора със здрави мишци и непоколебимо желание за нови, още по-големи постижения.

Стефанка **СТАНЕВА**

Година на прелом

ГОДИНИ наред животновъдството в ТКЗС—Кайнарджа е губещ отрасъл, особено говедовъдството. През тази година е направен обаче прелом в животновъдството. Очаква се да бъдат получени свръх плана 30 тона краве мляко, 300 000 яйца и др. За деветмесечието птицевъдите получиха средно от кокошка—носачка по 170 яйца и ще съберат до края на годината по около 200 яйца. Добри резултати в работата си имат краварите от селата Войново и Светослав, които изпълниха годишните си производствени планове за млякото още в края на септември. Повишената продуктивност на животните се отрази благоприятно на себестойността на продукцията. Очаква се птицевъдството и свиневъдството да станат рентабилни отрасли още в края на тази година, както бе решено на конференцията на Окръжния комитет на Партията.

От голямо значение за подобряването на работата в животновъдството е преминаването на вътрешностопанска сметка. Кооператорите се стремят да намаляват разходите във фермите и да реализират повече чист доход. От крайните резултати във всяка производствена единица ще зависи възнаграждението на хората.

Във фермите на кооперативното стопанство ще презимуват 1 100 говеда, 10 000 птици, повече от 8 600 овце, близо 2 000 свине. Кооператорите подготвят работата си така, че да не намалее продуктивността на животните и през този сезон на годината. Приготвен е 7 042 тона силаж, изсушени и съхранени са 1 000 тона сено и слънчогледовите пити. Сламата също е балирана и складирана. Досега са осигурени около 70 на сто от необходимите концентрирани и груби фуражи. С надплановите количества продукция от растениевъдството и животновъдството ще бъдат набавени и останалите количества концентрирани фуражи от ДСП „Родопа".

Подготвени са помещенията, в които ще се отглеждат животните през зимата. Вече започна нарязването на грубия фураж и меласирането му за храна на добитъка.

Време е ръководството на кооперативното стопанство да вземе мерки за освобождаването на някои помещения, които са заети сега с тютюн. В тях е предвидено да се агнят овцете.

Викентий **ДУКАНОВ**

ИМА ОЩЕ ЗА ДОВЪРШВАНЕ

КАЧЕСТВЕНОТО извършване на подготовката за търговия през зимата е важна предпоставка за ритмично изпълнение на плановете в търговските предприятия през първите месеци на годината и същевременно осигурява по-пълно задоволяване на населението със сезонни стоки. Затова изпълнителният комитет на Градския народен съвет в Тутракан преди няколко дни подробно обсъди изпълнението на тази задача и обърна внимание на ръководителите на търговските предприятия върху все още неосъществените мероприятия.

Подготовката за търговия през зимата в Тутраканския съвет в общи линии е добра. Ръководството на ГПК „Наркооп" не подцени тази задача, навреме започна работа по осъществяването ѝ и сега в магазините се намират почти всички търсени от населението хранителни стоки, като: захар, кашкавал, масло, олио, месни и рибни консерви, салами и пр. Липсват плодово-зеленчукови консерви, но те липсват и в складовете на едровата организация.

По-голяма част от търговските помещения са ремонтирани, прозорците са остъклени, набавени са печки, дърва и въглища. В някои обекти циментените подове не са изолирани с дървени скари, за да се запази здравето на продавачите през зимните студове. Макар че за скарите се говори и през миналата година, ръководството на кооперацията и сега отминава тази задача.

Похвално е, че Наркооп тази година приготви повече туршии за мезета в общественото хранене. В складовете се намират 20 бурета корнишони, 10 бурета динчета, 5 бурета лютив пипер, 6 бурета моркови, три бурета чесън и др. В близки дни ще се лагеруват около 20 тона лук, консерви, плодове и т. н. Засега в общественото хранене се чувства липсата на луканка за мезета, но поради недостиг на този артикул трудно може да се говори за запасяване.

В складовете на едровата организация — ОТП клон Тутракан, са набавени по-голяма част от необходимите стоки, като: дефтин, басми, конфекция всички видове, отоплителни и готварски печки, компоти, конфитюри, олио, захар, и много други. Но и тук има липсващи стоки. Няма детски обувки, блузи, плодови и зеленчукови консерви. От заплануваните 2 000 броя криви кюнци не е доставена нито бройка. Стъкла липсват както в складовете на ОТП, така и в магазините, а те са стока, която се търси именно сега.

Поради неизпълнение на плановете в ДСП „Булгарплод" магазините не могат да се запасят с необходимите плодови и зеленчукови консерви. Затова ръководствата на столовете и заведенията за обществено хранене трябва да потърсят други източници за попълване на запасите си. Засега „Булгарплод" има 16 тона мешана туршия, 6 тона сиврия и шипки, 1 тон динчета или общо 25 тона, при план 110 тона. Предвижда се да се приготвят около 80 тона кисело зеле. Сериозен е въпросът с доставката на необходимите количества картофи. Възможностите тук са ограничени и трябва да се търсят източници във вътрешността на страната.

Докато в „Наркооп", ОТП и „Булгарплод" по-голяма част от стоките са доставени, то в ОТП „Топливо" картината е лоша. В момента складовете не разполагат с дърва. Тепърва се очаква Държавното горско стопанство — Тутракан да достави около 400 тона. Още по-лошо е положението със снабдяването на гражданите с въглища. На склад има 1 000 тона, но те са негодни, защото „Топливо" няма навеси и те са похабени. Правят се опити да се пресеят, но резултатът е незадоволителен. На народното ни стопанство е нанесена не малка щета и ръководството на ОТП „Топливо" — Силистра трябва да се замисли по въпроса за направа на складове.

На заседанието на изпълнителния комитет се изказаха по въпроса за зимното запасяване със стоки ръководителите на предприятията. Те потвърдиха оценката, направена в информацията и се задължиха да изпълнят предвидените мероприятия.

Живко **ТРУШЕВ**
(наш кореспондент)

Една от най-производителните машини в механичния цех на ДМЗ „Стомана" е хобел машината. На нея с голяма вещина работи стругарят Борис Вълчев. Той редовно изпълнява трудовите си норми 150 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пред празника на търговските работници

ПРЕД деня на работниците от търговията — 19 ноември колективът на „Наркооп" Дулово мобилизира силите си за предсрочно изпълнение на плана по стокооборота в търговията и общественото хранене. Преди няколко дни, на профорганизационно събрание, той обсъди досегашната си работа, отчете допуснатите слабости и набеляза нови мероприятия за изпълнение до края на годината. Ударението падна върху подготовката за търговия през зимата и по-пълното задоволяване нуждите на населението.

Събранието взе решение да се изпълни годишния план за стокооборота в търговията с 5 дни предсрочно и в общественото хранене с 20 дни. Колективът прие да снижи издръжката на стокооборота с 0,2 лева на сто.

Първите резултати са насърчаващи. Магазинерът Стоян Савянов преизпълни към 30 октомври плана си с 14 000 лева, Гена Желязкова с 10 000 лева, Василка Черкева с 8 000 лева и Вицка Първанова с 8 000 лева.

Радка **ГОЙЧЕВА**

Техническият прогрес в селското стопанство

Мощен фактор за увеличаване и поевтиняване на продукцията

И В РАЙОНА на село Ишърково кооперативният строй дойде не само с прогресивния социалистически принцип за колективно обработване на земята, а и с мощна съвременна техника. Механизирани бяха най-трудоемките процеси при отглеждането на културите. Обработката на почвата, сеитбата, грижите за посевите през цялата година, прибирането на реколтата — всичко това се извършва сега с помощта на най-различни машини. Сравнително по-слабо навлезе техниката досега в областта на животновъдството. Но и там с всяка измината година нараства броят на механизираните процеси, като почистването на оборския тор, храненето на животните и др.

За да се получи

МАКСИМАЛЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ЕФЕКТ

от прилагането на различни новости в селскостопанската наука и техника, управителният съвет на кооперативното стопанство в с. Ишърково прие в началото на тази година специален план по техническия прогрес. Едно по едно предвидените мероприятия в този план се изпълняваха през течение на годината и сега всички са убедени, че ползата от това е извънредно голяма.

Досега сламата в стопанството се балираше с обикновените стационарни преси. Дневно седем души балираха с всяка от тях по осем тона слама. През тази година стопанството закупи два нови пресоподбирача, с които беше балирана 2 000 тона слама. Дневният им капацитет е по 40 тона бали и се обслужват само от двама души. Направена беше голяма икономия на работна ръка и се балира за кратък срок сламата от есенните култури. Това е от голямо значение за развитието на животновъдството в стопанството.

През тази пролет механизаторите засяха 1 000 декара с люцерна. От нея почти не се очакваше продукция. Но науката помогна на находчивите стопани да получат сено от тази площ още през първата година. Те засяха люцерната смесено с грах — по 3 кг люцерново семе и 10 кг грах на декар. В резултат беше прибрано значително количество грахово сено. Това не се отразява зле на развитието на люцерната за следващата година.

По блоковете на кооперативното стопанство механизирано стана и разпръскването на оборския тор с помощта на специално ремарке, което кооператорите закупиха тази година. Ремаркето отменя труда на много хора и качеството на работата е по-добро. Торът се разпръсква равномерно по цялата площ. По този начин беше подхранена пшеницата с угнил оборски тор. Планът за техническия прогрес предвиждаше да бъде приложена комплексна механизация на 4 000 декара пшеница. Механизаторите обработиха изцяло с машините обаче 18 000 декара от тази култура, тъй като беше засята на равни площи. И в извозването на зърното не беше използвана нито една каруца, а само камиони и ремаркета. С машини беше отгледана и 4 000 декара царевица за силаж при план 1 600 декара. Сеитбата, окопаването, прибирането на зелената маса — всичко извършиха механизаторите сами. Дори разтоварването на зеленината стана с помощта на въжета — тракторите направо я теглеха в траншеите от каросериите на камионите и ремаркетата. За целта бяха разширени траншеите на 12 метра и удължени на 25 метра. Това спомогна много за изпълнението на плана за силажа — в кооперативното стопанство са приготвени всичките 8 000 тона силаж през тази година, колкото е предвидено по план, въпреки сушата.

Все повече се развива и

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

В кооперативното стопанство започна през тази година промишлено кръстосване на говедата, с цел да се увеличи производството на месо. Доставен е подходящ породист бик от Франция. Вече са заплодени по този начин 30 юници. В съставното село Брадвари фермата е стокова и за нея ще бъдат създавани говеда от породи с месно направление чрез промишлено кръстосване, което обезпечава по-голям прираст при угояването. Подготвя се изкуствено осеменяване и на свинете. За целта беше изпратен на курс животновъдът Вели Хисаров от с. Йорданово. Той вече се завърна и в близки дни ще започне работа. В плана по техническия прогрес се предвижда също така да бъдат инжектирани с тъкани по Филатов 100 телета. Това е извършено досега на 300 телета и се отрази благоприятно на развитието им.

Сега в с. Йорданово се строи нов модерен свинарник, където чрез механизиране на храненето на животните и почистването на оборския тор ще се намали наполовина обслужващият персонал. Няма съмнение, че това ще повиши производителността на труда и ще поевтини продукцията.

Общо от всички тези мероприятия по техническия прогрес се предвиждаше да бъде реализиран до края на годината 64 840 лева икономически ефект. Още не са направени точни сметки за икономията от всички извършени мероприятия по този план. Но ръководството на кооперативното стопанство е на мнение, че годишният икономически ефект ще бъде значително по-голям.

Димо **ИВАНОВ**

С КРИЛЕТЕ НА РЕВОЛЮЦИЯТА

Светлината на Октомври

ВЕЛИКАТА октомврийска социалистическа революция срина стария „затвор на народите“ и изведе народните маси на историческата арена като главно действуващо лице. В огъня на големите класови битки се роди и съветската литература, съветското изкуство. Съветското изкуство органически свързано с класиката на XIX век, беше вече с нова тематика, с нов герой, с нова идейна наситеност, обърната с еднаква сила както към настоящето, така и към бъдещето.

Произведенията, набелязали началото на съветското изкуство, се появиха още преди Октомври. Става дума преди всичко за творбите на Максим Горки. Той прозря в човека не само огромното духовно богатство, но и естествено присъщия му стремеж към велики дела, към творчество, посочи, че творчеството не е възможно без революционния разгром на всичко старо.

Историята на съветското общество не е само история на материалното изграждане на социализма и комунизма. В същата степен тя е история на изграждането на новия характер на човека. Незабележими дотогава хора, скрити сред милионната тълпа на „унижените и оскърбените“, разкриват таланта си на борци и ръководители. Обикновеният селянин Василий Чапаев, който не е получил никакво военно образование, израства в голям пълководец. Тихият, с делнични мисли и физически невзрачен Левинсон от романа на Александър Фадеев, се оказва значителна личност, отличен психолог, умен ръководител. В голямото човешко сърце има място не само за революционни идеали, но и за дребните ежедневни грижи, не само за лютата омраза към враговете, но и за болката и скръбта по загиващите другари. Не е лек пътят на Кожух от „Железният поток“ на А. Серафимович. Сам неук, огрубял от несносния живот, от ненаситните обиди, той намира начин да изведе от безизходицата хилядната човешка маса, да и вдъхне вяра в комунистическата правда и в съветската власт и да я превърне от тълпа в истинска армия. Възвишен апотеоз на човека е романът на Николай Островски „Как се каляваше стоманата“. Съдбата на Павел Корчагин е съдба на поколението, свързало с революцията най- хубавите години от живота си — юношеството и младостта. Преминало през огън и вода, това поколение се превръща в стоманена гвардия на революцията.

В годините на своето създаване, в годините на своето развитие съветското изкуство винаги е откликвало на най-парливи нужди на революцията. По повика на революцията и партията се изковават творби, които укрепват духа на масите, правят тяхната стъпка по-твърда, вярата им в победата на революцията по-голяма. Творците на изкуството се чувствуваха неразривна частица от огромната армия, повела борба за нов живот и именно за целите на тази армия те създаваха произведенията си. Така се появиха много поеми, много стихове, плакати и карикатури, които своевременно биеха по врага от непревземаеми постъпи. В най-трудните дни след Октомври, когато трябваше да се води упорита борба срещу дребната буржоазия, срещу нейната предателска роля, се появи поемата „Главната улица“ на Демян Бедни. В нея оживя ритъмът на революцията, подзигът на онези, които рушат из основи старото.

В поредицата творби се нареждат много стихове на Маяковски. А неговите карикатури имаха изключително точен прицел. Можем да си представим какво е било тяхното въздействие, щом и до днес те са запазили своята свежест.

Съветското изкуство живееше с подема на революцията. И именно по тази причина то се обогати с много безсмъртни творби, залегнали вече здраво в неговата класика.

Произведенията на съветското изкуство, носейки в себе си нови идеи, нови пориви и нови образи, привличаха погледите на стотици борци за правда в много и много страни. У нас те се разпространяваха и през най-жестоките години на фашизма. Като огромно сияние те просветляваха погледите на хиляди борци, възпитавайки ги в дух на революционна устременост. За нас сега е пределно ясно голямото въздействие на съветската литература върху развитието на много наши писатели и поети. И сигурно без това въздействие, без тази революционна закалка, нямаше да се родят много силни творби в българската литература. Светлината на Октомври просветли погледите и мирогледа не само на много писатели у нас, но и на много художници. Съветската литература и съветското изкуство показаха чрез творческия метод на социалистическия реализъм как величието на обикновената личност се ражда в неразривна връзка с колектива. Това голямо завоевание не остана без въздействие и в България.

Почти половин век измина от Великия октомври. Но годините не отслабват ни най-малко неговите идеи. С всяка измината година те стават още по-близки на милиони хора на земното кълбо.

Половин век сеят светлина по всички кътчета на земното кълбо идеите на Октомври. Напразни останаха опитите на мнозина да загасят тази светлина. Те по-скоро сами изгоряха в нея. Сега ние вярваме, че бъдещето в това отношение само ще повтори миналото.

Сава **ХРИСТОВ**

Признателност към Октомври

ВЕЛИКИЯТ ОКТОМВРИ — вече близо половин век за него пишат политици и философи, поети и общественици. За мислите, които буди неговият подвиг разказват хора от различни поколения, от различни националности, с различен цвят на кожата, но с еднакво вълнение и преклонение пред първата социалистическа революция в света.

СИМВОЛ НА НАДЕЖДАТА

НЯКОЙ ми каза, че в стаята, в която съм настанен сега в хотел „Национал“, е живял Ленин, когато пристигнал от Петроград в Москва. Това се случило преди съветското правителство да се пренесе в Кремъл. И макар да не съм сигурен, че това е точно така, на душата ми е приятно да си мисля, че е било именно така.

Нима през 1918 година е имало много студове? Не зная, но в паметта на хората тази година е останала мразовита. И тези, които Ленин е наблюдавал през прозореца са били не само премръзнали и гладни, но изпълнени и със съмнения. И все пак те живееха въодушевени. На мен често ми се иска да почувствувам със сърцето си онова, което са чувствували русите през 1917 година. Това е нужно. За нас, хората, живеещи на Запад това е просто необходимо...

Гледайки през прозореца на моята стая към Червения площад, аз мечтая за 1917 година. Аз зная, че у нас, в Англия тя не може да бъде повторена със същата точност. Вместо нея в моята страна ще се случат други събития. Но те ще станат! И те ще имат общото историческо значение, каквото 1917 година има за всички нас.

Джеймс **ОЛДРИДЖ**
английски писател

ЩЕ ИЗПЪЛНИМ СВОЯ ДЪЛГ

...Нашите бащи с оръжие в ръка се сражаваха за новия живот. Ние продължаваме днес при други условия тяхната борба за пълно освобождение на човечеството. Задачите, които ни предстоят са огромни. Само когато ги изпълним, подобно на героичните войници на Октомврийската революция, ние ще заслужим благодарността на потомците. Порасналият авторитет на социалистическия лагер, успехите, постигнати от братските страни в мирното строителство, показват, че ние докрай ще изпълним своя дълг.

Лайош **МЕЩЕРХАЗИ**
унгарски писател

С ЕЗИКА НА ЦИФРИТЕ

ЕЖЕГОДНО в Съветския съюз излизат около 70 000 заглавия.

ПРЕЗ МИНАЛАТА ГОДИНА в Съветския съюз са издадени 78 204 книги и брошури в общ тираж 1 253 000 000 екземпляра.

ЗА 21 ГОДИНИ народна власт у нас по непълни данни са получени над 41 милиона съветски книги.

РЕКВИЕМ

(Откъс от поема)

За ония,
които загинаха —
помнете!
Не плачете!
В гърлото задръжте стоновете,
горчивите стонове.
За паметта им бъдете достойни!
Вечно достойни!
С хляб и със песни,
с мечти и дързост,
с дела просторни,
с всяка секунда
и глътка въздух
бъдете достойни!
Хора!
Догдето сърцата бият —
помнете!
Как е платена от тях
свободата —
Заповядвам! — помнете!
Своите песни —
отправяйки в полет —
помнете! —
никой от тях
не ще пее на воля —
помнете!
На своите деца
разкажете за тях —
да помнят,
на своите деца
да разказват за тях —
да помнят . . .

Роберт **РОЖДЕСТВЕНСКИ**

. . . „СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЯТ пролетариат трябва да издигне принципа на партийната литература, да развие този принцип и да го прокара в живота във възможно по-пълна и цялостна форма“.

ЛЕНИН

В творбите на много съветски живописци, графици скулптори, оживяха образи на всеотдайно отдалени на революцията хора, бяха пресъздадени потресаващи картини на революцията, в които на преден план излизаше подвигът на онези, които гладни и боси пренебрегваха студа и всички трудности, за да отдадат силите си за възтържествуването на съветската власт.

Революцията беше неразривно свързана с името на Ленин. Затова образът му намери превъплощение в творбите на много художници.

ИЗКУСТВО НА ХУМАНИЗЪМ И ВЯРА В ЧОВЕКА

В РАЗВИТИЕТО на световното киноизкуство съветският филм още с първите си стъпки през двадесетте години на нашия век внесе коренни революционни промени. Основното, принципиално новото — това бе излизането на народа като централен герой на екрана. Народът в неговото историческо развитие — с миналото и настоящето, с борбата за по-щастливо бъдеще, с представителите на класата, която движи това развитие напред.

Неразривната връзка с народа, бъжделенията и стремежите на трудовите хора, определят и най-характерните особености на съветското киноизкуство на най-дълбок хуманизъм, на вяра в човека, на исторически оптимизъм. Такова изкуство можеше да се роди само в страната на победилия трудов народ, своите жизнени сокове то можеше да черпи само в една нова, революционна действителност — съветската действителност.

В класическите произведения на съветското киноизкуство темата за щастието, макар и в най-различни форми, минава като червена нишка в цялостния идеен и художествен строй на всеки филм. Щастие, което извира преди всичко от ония социални връзки и отношения, които при условията на социализма и комунизма се установяват между отделния човек и обществената среда.

Човекът при социализма и комунизма излиза на преден план не само като активна движеща сила на историята, но и като крайна цел на всички революционни промени. Всичко се върши от човека, заради човека. От тук и необходимостта за всеки член на обществото при социализма и комунизма да съгласува своя път към щастието с общия път на това общество, с тенденциите на неговото историческо развитие. Обаянието на образи като Павел Власов и Ниловна, Максим и Губанов, Андрей Соколов и Альоша Скворцов, Гусев и Дронов, обаянието на плеадата герои, с които ни е сродил съветският филм идва от чистотата на техните мисли и чувства, от тяхната дълбока човечност, от хармонията между техните пориви в историческото движение на обществената среда, на която те принадлежат.

Всяко историческо време предявява свои изисквания към носителите на прогреса, към революционните сили. Героите в съвременния съветски филм са потомци на ония, които подготвиха Великия октомври, изнесоха на плещите си тежестите на първата в света социалистическа революция, защитиха я в гражданската война и във Великата отечествена война, утвърдиха я в строителните петилетки. И в наши дни, когато съветски ракети чертаят пътищата в космоса и съветски хора се готвят да стъпят на Луната и стигнат до други планети, героите в най-добрите съветски филми продължават делото на революцията.

Може би днес формите на борба са се променили. Но по същество това е все същата борба за утвърждаването на човека — борба за една нова душевност, за установяване на пълната хармония между личните пориви и историческото развитие на обществото по пътя към социализма и комунизма.

Приемници на Чапаев и Щорс, на Павел Власов и Максим са не само Серпилин и Синцов от филма „Живи и мъртви“; не само Сергей Вохминцев, Морозов, Косем и Мукомолем от филма „Тишина“; не само Альоша Скворцов и Астахов от филмите на Григорий Чухрай.

В борба за революционното, комунистическо преустройство на човека и неговия вътрешен мир влизат академикът Дронов от филма „Всичко остава за хората“ и Гусев от филма „Девет дни от една година“. Тук са и милите старци, които в дните на съветския филм тръгнаха по нашите екрани — героите от новия филм на Чухрай „Живели старец и старица“. И всичките, герои от съветския филм, наши стари другари или съвсем нови приятели, ще стоплят милиони сърца.

Рашо **ШОСЕЛОВ**

Смъртта на Долгушов

РАЗКАЗ ОТ ИСАК БАБЕЛ

ЗАВЕСИТЕ НА БОЯ се приближаваха към града. На пладне край нас профуча с черен клашник Корочаев, изпадналият в немилост командир на четвърта дивизия, който се сражаваше сам и търсеше смъртта. Както летеше, той ми викна:

— Нашите съобщителни връзки са прекъснати, Радзивилов и Броди са в огън! . .

И препусна — с развян камшик, целият черен, с пламнали, като въглени, зеници.

На равнината, гладка като дъска, бригадите се престрояваха. Слънцето се търкаляше в червена пушилка. Ранените закусваха в канавките. Милосердните сестри лежаха в тревата и полугласно пееха. Афонковите разузнавачи обикаляха полето — търсеха мъртавци и снаряжения. Афонка прелетя на две крачки от мене и рече, без да извърне глава:

— Натриха ни мутрата. Като две и две. Носи се приказка за командира на дивизията, сменявали го. Войниците се съмняват.

Поляците се придвижиха до гората, на две-три версти от нас и поставиха картечници нейде наблизо. Куршумите скимтят и пищят. Техният поплак расте непоносимо. Куршумите раняват земята и се забиват в нея. Витягайченко, командирът на полка, който хъркаше на припек, се развика насън и се събуди. Яхна коня и потегли към челния ескадрон. Лицето му измачкано, с червени ивици от неудобното спане, а джобовете му пълни — със сливи.

— Кучият му син — рече той сърдито и изплю от устата си една костилка, — ама че мръсно губивреме. Тимошка, развей пряпореца!

— Ще вървим ли, а? — запита Тимошка, като извади дръжката от стремената и размота знамето, на което беше нарисувана звезда и пишеше за III интернационал.

— После ще видим — рече Витягайченко и изведнъж закрещя диво: — Женки, качвайте се на кончетата! Събирай хората — вие, ескадронните! . .

— Тръбачите засвириха тревога. Ескадроните се строиха в колона. От канавката се измъкна един ранен и като се закриваше с длан, рече на Витягайченко:

— Тарас Григориевич, аз съм делегат. Както изглежда, май ще останем ние. . .

— Ще ги отбиете. . . — проломи Витягайченко и изправи коня на задните му крака.

— Има една такава надея у нас, Тарас Григориевич, че май няма да можем — рече раненият подире му.

— Не хленчи — обърна се Витягайченко, — не се бой, няма да ви оставя — и дръпна повода.

И тоз час зазвъня плачливият женски глас на Афонка Бида, моя приятел:

— Не минавай отведнъж в тръс, Тарас Григориевич, до него ще трябва. . . пет версти да се тича. Как ще сечеш, когато конете са заморени. Няма какво да се припираш — ще сколасаш до Богородица да обрулиш крушите.

— Ходом! — изкомандува Витягайченко, без да вдига очи.

Полкът тръгна.

— Ако приказката за командира на дивизията е вярна — прошепна Афонка, като се помайваше, — ако го сменяват, тогава разпенвай гривата и вади юздечката. Точка.

Сълзи потекоха от очите му. Аз изгледах втрещен Афонка. Той се завъртя като пумпал, хвана се за калпака, повикна и се понесе.

Гришчук с глупавата си тачанка и аз останахме сами и до вечерта се щурахме между огневите стени. Щабът на дивизията изчезна. Чуждите части не ни приемаха. Полковете влязоха в Броди и бяха отхвърлени с контраатака. Ние се приближихме до градското гробище. Иззад гробовете изкочи полски разезд и вдигнал пушки, почна да стреля по нас. Гришчук възви назад. Тачанката му пищеше и с четирите си колела.

— Гришчук! — викнах аз през свистенето и вятъра.

— Глезотия! — отвърна той печално.

— Загиваме провикнах се аз, обхванат от гибелен възторг, — загиваме, бащице.

— Защо жените се мъчат? — отговори той още по-печално — Защо ти е сватилото, вечнилото, защо кумовете се веселят на сватбите. . .

В небето проблесна розова опашка и угасна. Млечният път се показа между звездите.

— Смях ме е — рече Гришчук и посочи с камшик човека, който седеше до пътя — смях ме е защо жените се мъчат. . .

— Аз ето що — рече Долгушов, когато наближихме, — свършвам. . Ясно ли е?

— Ясно — рече Гришчук, като спря конете.

— Един патрон ще трябва да похарчите за мене — рече Долгушов.

Той седеше, облегнат на дървото. Единият му ботуш стърчеше на една страна, другият — на друга. Без да сваля от мене очи, той внимателно вдигна рубашката си. Коремът му беше изтръгнат.

— Налети ли шляхтата, ще се погаври с мене. Ето документите, пиши на майка ми как и що. . .

Не отговорих аз и пришпорих коня.

Долгушов разпери на земята сините си длани и ги огледа недоверчиво.

— Бягаш? — промърмори той и се свлече. — Бягаш, гадино.

Пот лазеше по тялото ми. Картечниците тракаха все по-близо, с истерична упоритост. Обкръжен от нимба на залеза, към нас препускаше Афонка Бида.

— Чешем ги по-малко — завика той весело. — Какъв е тоя панаир при вас?

Посочих му Долгушов и се отдалечих.

Те говориха кратко — не чувах думите им. Долгушов подаде на взводния книжката си. Афонка я скри в ботуша си и застреля Долгушов в устата.

— Афонка — рекох аз с жалка усмивка и се приближих до казака, — а аз, на, не можах.

— Махай се — отвърна той пребледнял — ще те убия! Жалите вие, очилатите, наша милост, както котката мишката. . .

И запъна курока.

Аз тръгнах пешком, без да се обръщам, чувствувайки с гърба си студа и смъртта.

— Ха де — завика отзад Гришчук, — ха сглупи де! — и хвана Афонка за ръката.

— Лакейска кръв! — извика Афонка — от ръката ми той няма да избяга. . .

Гришчук ме настигна на завоя. Афонка го нямаше. Той беше заминал в друга посока.

— Ето, видиш ли, Гришчук — рекох, — днес изгубих Афонка, първия си приятел. . .

Гришчук извади изпод седалката една набръчкана ябълка.

— Яж — рече ми той, — яж, моля ти се. . .

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 130 (991) | Вторник, 9 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Само обработени фуражи

Настъпи зимно-оборния период със своите трудности по нормалното хранене и правилното отглеждане на селскостопанските животни и птици. Положението се отежнява от това, че и през тази година фуражите са в недостиг, особено концентрирания, сочните и силажни храни и сеното. Поради голямото засушаване животните навлизат в зимата с незадоволително телесно състояние. Стопанствата осигуряват достатъчно количество груби фуражи — слама и царевичак, които ще бъдат основна храна в дажбите на едрия добитък, овцете и работните коне.

Завършва се вече прибирането на най-главната зърнено-фуражна култура — царевицата и допълнителния продукт от нея — царевичакът. Като се има предвид, че през тази зима се разчита твърде много на царевичака за изхранването на преживните, трябва да се направи всичко необходимо той да се съхрани в най-добър вид.

Непосредствено след прибирането на царевицата, специалистите трябва да направят окончателните фуражни баланси за 1965 — 1966 година. Само стопанствата в Дулово, Срацимир, Ст. Караджа, Алеково, Белица, Малък Преславец и Окорш ще получат известни количества концентриран фураж от отпуснатия нов натурален заем от ДСП „Родопа". Останалите стопанства трябва да изхранят животните с наличните си фуражи. Това налага управителните съвети на кооперативите да вземат бързи мерки и под ръководството на специалистите да се направят месечни фуражни планове. Наличните фуражи трябва да се разпределят и изхранването на животните да стане така, че от тях да се осигури и получаването на планираната продукция. Въз основа на тези фуражни планове, които трябва да се одобрят от управителните съвети, да се изработят дневните дажби за животните, които трябва да се спазват стриктно от завеждащ фермите, фуражерите и животновъдите.

Особено важно е сега всички фуражи да се дават на животните само в преработено състояние, в най-приемлив и усвоем от тях вид. На всички е известно, че сламата, царевичакът, какалящките и други се оползотворяват най-добре през зимно-оборния период на хранене, когато се дават нарязани, запарени и меласирани. Затова дълг на ръководствата на всички стопанства и на техните специалисти е да вземат необходимите мерки и бързо да въведат в експлоатация всички налични фуражни кухни и площадки. Голяма част от тях все още не работят. На животните се поднасят сухи и неподготвени груби фуражи. В селата Черник и Калугерене площадките са заети със зърно. В ТКЗС — Окорш, Межден и Сребърна фуражните кухни не работят поради това, че не са довършени. В село Подлес все още не е завършен навесът над площадката, а в ТКЗС — Ст. Караджа и село Българка — фуражните кухни бездействуват поради организационни причини. В много други стопанства не се използва пълният капацитет на фуражните кухни и площадки. Крайно време е стопанствата да организират получаването на цвекловите рязанки и меласа от Русе и Варна. Навсякъде да започне цялостното преработване на грубите фуражи.

Въпреки че тази година количеството на сеното е два пъти повече в сравнение с миналата година, то все още е недостатъчно, за да се задоволят напълно нашите нужди. Стопанствата са обезпечени само с половината от необходимото сено, което е толкова ценен фураж особено за подрастващите животни. Затова, когато се изготвят фуражните планове и ежедневните дажби, то трябва да бъде разпределено по преимущество на младите животни, с предимство на разплодните. Сеното също трябва да се дава преработено в сенно брашно.

Крайно недостатъчно е запасяването на общественото животновъдство със сочни фуражи и силаж. Наличното им количество е около 70 процента от необходимото. Това дава сериозно отражение върху млеконадоя. През прехода към оборния период, вследствие липсата на зелени и сочни фуражи, се получи чувствително спадане на млечността на кравите. За бързото възстановяване на млеконадоя и поддържането му на задоволително ниво през зимата, необходимо е в дажбите на кравите да се включат незабавно силажи в това количество каквото позволяват възможностите на отделните стопанства в рамките на фуражните планове. За балансиране на протеина в дажбите на преживните да се предвиди даването на карбамид в определени дози. За да се избегнат евентуални отравяния, той трябва да се дава с богати на въглехидрати храни.

Настъпва най-критичният момент в отглеждането и храненето на овцете. Пашата сега е полезна дотолкова, доколкото служи като разходка. Голото поле не предлага никаква храна за овцете. Абсолютно необходимо е те да се подхранват с концентрирани и сочни храни. Така ще се избегнат големите загуби от абортите при тях вследствие недостатъчно хранене. Ще се избегне до голяма степен и смъртността при малките агнета, предизвикана от маломлечие на овцете. Ръководителите на стопанствата трябва да вземат сериозни мерки против тенденциите на някои завеждащ овцеферми да не дават концентрирани фуражи на овцете сега, преди агненето, поради това, че щели да се увеличат материалните разходи. През настоящия сезон овцете трябва да получават по 200—300 г концентриран фураж дневно, в зависимост от възможностите на стопанствата. Разбира се овцете от разплодните ядра, чиито женски приплоди ще обезпечат подмяната на стадата с млади и добри животни, трябва да се хранят с пълноценни, диференцирани дажби.

Птиците и свинете от обществения сектор са осигурени 100 процентово с пълноценни комбинирани фуражни смески от заводите на „Фуражна промишленост". Необходимо е ръководствата на стопанствата да организират тяхното ритмично получаване. За да се избегнат неудобствата при транспорта им през зимните дни, в стопанствата винаги трябва да има запас от около 20 тона смески.

Зимно-оборният период при отглеждането на селскостопанските животни и птици е решаващ за изпълнението на годишния план за животинската продукция. Затова усилията на ръководителите на стопанствата, на специалистите и на всички животновъди трябва да бъдат насочени към най-правилно хранене и гледане на животните, към най-разумно и пестеливо изразходване на всички фуражи.

Резитба край сребърското езеро

Слънцето току-що е надникнало през позлатените клони на трепетликите. Неговите лъчи догонват лозарите и спират с тях на дружната закуска. Те надничат любопитно в котелките с вкусни ястия и засияват върху пълните с необистрен резняк еднолитрови бутилки. И шегите не спират. Какво от това, че повечето от мъжете от звеното на Георги Димов са с посребрени коси?

Лека, като весел разговор, е и работата на лозарите от първото звено на сребърската бригада. Днес в лозята са дошли всички. Въоръжени с остри триони и лозарски ножици, майсторите-резачи съсредоточено и умело вършат отговорната си работа. Впрочем от тях има по-добри в резитбата — колегите им от ветренската бригада. Три дни те бяха в помощ на сребърци. Предадоха им своя опит в усвояването на дългата резитба. Сега хората на Георги Димов внимателно оглеждат всяка лоза. Съветват се, преценяват. За миг разговорът секва и над притихналите редове, току до Сребърското езеро, се разнася песента на трионите. Зад работливите стопани остават купчини изрязани лозови пръчки, които те смъкват от телената конструкция. На всяка лоза остава само по една плодна пръчка, най-добре развитата, с най-много пъпки. От нея напролет ще се развият леторастите отрупани с реси, ще натежат кехлибарени гроздове.

Илия Ников оглежда загрижено изсъхнала лоза:

— Я ми кажи, Георге, на каква кана да я оставя? „Кана" — така наричат лозарите плодните пръчки, а в тази дума има нещо символистично. Нали плодните пръчки ще пълнят каните с искрящо вино през идущата есен? Но на бай Илия не му е до шега. Та той помни, когато засаждаха лозето тук в местността „Опашката". Дойде тогава една млада агрономка, разчерта площта по на два метра разстояние от ред до ред. Малко ли се ядосваха лозарите тогава! И когато специалистката си отиде, те все пак смалиха разстоянието на междуредията с по 10 см. Не можеха да си представят хората тогава, как може да се изхаби толкова земя, да остане така незасадена.

— Какви сме били преди години... Та можехме ли да знаем, каква помощ ще ни оказва техниката...

Петър Николов — най-добрият резач от звеното се надига за минутка от реда:

— Машини. Машини, но и те до край не вършат своята работа. Защо например тракторите се отклоняват от бригадата и се ползват другаде в стопанството? Та цял месец ние пръскаме ръчно лозята. Лесно ли е това? Особено тук край асфалта. Седем пъти ги пръскахме тази година и пак добивите бяха ниски. Да се благодарим на лозята хей там, на „Коджа баир".

Бай Петър се вглежда за миг в насрещния хълм, където още зеленеят безкрайни редове—най-хубавите лозя на стопанството. Та нали от там те набраха по 1100—1300 кг от декар? Ще се изминат само няколко години и върху целия 4000 декаров хълм, ще зашумят буйни лози, ще наливат сладък сок едри, ароматни гроздове.

Досега стопанството е разработило в лозя само 2400 дка от „Коджа баир". Практиката показва, че това място е най-подходящо за нови насаждения. Тук най-малко и най-късно падат слани. Най-малко мъглата поврежда лозите. В тази местност звеното на Георги Димов има 70 дка лозя на плод. И макар че миналата есен не заринаха и тях, само там не измръзна нито лоза. А тук, край езерото, незагребаните лозя пострадаха от пролетните студове и понижиха много добивите. Затова са загрижени всички. Затова сега бързат навреме да извършат резитбата и да загребат първо тези насаждения. Още не са стигнали резачите до езерото, вече край пътя се разнася немирната глъчка на жените. Те събират и изнасят лозовите пръчки. Митана Павлова, Мита Великова и техните другарки сръчно оправят по редовете плодните пръчки и грижливо ги загребват.

Застанали на първо място между четиритях звена от бригадата, другарите на звеновода работят и сега усърдно, с разбиране и загриженост, за да могат през идущата година да достигнат още по-добри резултати в своята работа. Да предадат на държавата още по-много кехлибарен „Болгар", още повече ароматни, винени грозда.

Стефанка СТАНЕВА

Тържества в чест на Великия октомври

В чест на 48-та годишнина от Великата октомврийска революция, в окръга ни се състояха много събрания, митинги и други тържества. На тях трудещите се от градовете и селата още веднъж изразиха своята безкрайна благодарност към съветските народи, затова че те първи в историята превръщат в действителност вековните човешки мечти.

За някои от тези тържества ни писаха и нашите дописници.

МЛАДЕЖКИ МИТИНГ В СИЛИСТРА

На 6 ноември вечерта, от всички краища на град Силистра, с факли, с песни, лозунги и скандирания в чест на 48-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция, на градския площад се стекоха младежи от политехническите, професионалните и др. училища, от предприятията и учрежденията на града.

Проведе се младежки митинг. Кратко слово за значението и ролята на Октомврийската социалистическа революция в историята на човечеството изнесе секретарят на ГК на ДКМС др. Георги Димитров.

На края славната годишнина бе отбелязана и с артилерийски залпове и ракетна илюминация.

ВЕЧЕР В „КАМЪШИТ"

Тържествена вечер посветена на Великата октомврийска социалистическа революция проведоха и работниците от бригада „Пеньо Пенев" при цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит" — Силистра.

Доклад за значението на Октомврийската революция изнесе др. Мария Вълкова.

Самодейци — ученици изнесоха богата литературна програма. Изпълнени бяха съветски и български песни, рецитираха се стихотворенията на Христо Смирненски „Северно сияние", „Червените ескадрони" и др.

Върбан ПЕТРОВ

Събрание в гр. Тутракан...

На 5 ноември вечерта при тържествена обстановка, много работници, кооператори, служители, граждани и общественици от Тутракан, се събраха в културния дом, за да отпразнуват 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Преди деловата част, пионерският хор при училище „Йордан Йовков" изпълни руски революционни песни и стихотворения.

Доклад за делото на Великия октомври прочете Михаил Станков, член на бюрото на ГК на Партията и председател на ТКЗС. В него др. Станков подчерта, че руският пролетариат първи в историята запали звездата на свободата, братството и равенството и поведе човечеството към сияйните върхове на комунизма. Проследи успехите на съветската държава. Говори за безкористната помощ, която тя ни оказва за построяване социализма и комунизма, за благодарността на нашия и на всички миролюбиви народи, затова че Съветският съюз води неотклонна политика за мир и благоденствие.

Накрая събранието изпрати телеграма до ЦК на КПСС.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

...и в Старо село

Празнично украсено беше в дните пред 48-та годишнина на Великата октомврийска революция Старо село. Наред с българските национални знамена над по-важните сгради в селото се развяваха и червените съветски знамена — символ на първата в света социалистическа революция.

За чествуване на големия празник бе проведено тържествено събрание. За ролята и значението на Октомврийската революция говори др. Кольо Върбев — инструктор от Окръжния комитет на БКП. Пионерите изпълниха литературно-музикална програма. Пяха съветски песни и рецитираха стихове. Маршът на Будьони и другите революционни песни върнаха присъствуващите в онези героични дни, когато младата съветска армия водеше неравна борба за по-справедлив и по-добър живот на трудещите се в целия свят.

Късно вечерта, жителите на селото доволни от проведеното събрание се разотидоха в къщи.

Василка РАВАЛИЕВА

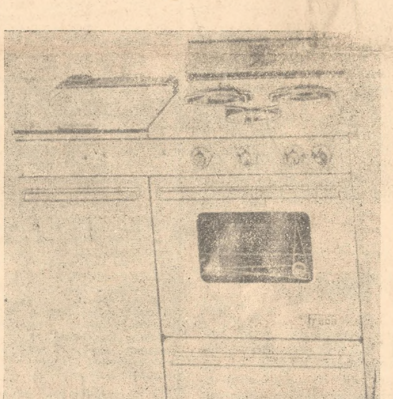

Неотдавна в гр. Тутракан се откри клон на ДИП „Вулкан" гр. Варна. Основното му производство ще бъде газови готварски и отоплителни печки. В тях за гориво ще се използва неотровна смес от пропан и бутан, получавани като вторичен материал в нефто-химичната промишленост. Освен горелки за топлене и готвене, печките ще имат и фурни, където ще се развива до 350° С.

На снимката: Прототип на газова готварска печка.

По плана за петата петилетка

Работниците от Дуловския клон на цех „Ракита" от промкомбинат „Камъшит" непрекъснато повишават своето майсторство. Разнообразни, и с високо качество са техните изделия. Още в началото на годината трудовият колектив даде тържествена дума да увеличи производството и предсрочно да изпълни производствената си задача. Бригадите се включиха в благородното социалистическо съревнование. Много от тях бяха първи в трудовата надпревара в чест на големите празници и заслужено бяха отличени с високи звания.

В последните месеци на годината социалистическото съревнование между бригадите и отделните производственици се разгоря с още по-голяма сила. В отговор на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство, бяха предсрочно изпълнени плановете за деветмесечието, и във благовия лист се записаха десетки хиляди лева надпланово производство.

Първите дни на октомври донесоха на колектива нова победа — годишният план за обема на продукцията бе изпълнен с 60 дни предсрочно. На народното стопанство са дадени изделия за 308 600 лева при план 304 000 лева.

Сега работниците от Дуловския клон на цех „Ракита" работят по плана за петата петилетка и се готвят за нови успехи през следващата година.

Айше КОБАКОВА

Високи добиви грозде

Добре се грижиха за лозята кооператорите от звеното на Стефан Василев в с. Долно Ряхово. Затова и получиха високи добиви грозде.

При план 45 тона „Болгар" за износ, те набраха 95 тона. На „Винпром" — Тутракан лозарите от звеното продадоха 33 тона грозде. Това количество ще бъде увеличено, тъй като беритбата на лозята още не е окончателно завършена.

Като най-активни гроздоберачки се проявиха комсомолките Дафинка Спиридонова, Недка Панайотова, Тодорка Стефанова и др.

Найден СТОИЛОВ

Захарното цвекло е прибрано

Кооператорите от бригадата на Хасан Алиев в с. Йорданово засяха през пролетта 200 дка захарно цвекло. Те положиха доста грижи при обработката на тази култура.

Благодарение на добрата организация сега, полевъдите успяха само за пет дни да извадят захарното цвекло. Най-редовно идваха на полето хората от звеното на Али Ешерефов.

Николинка ВЪЛЕВА

Клуб на приятелите на музиката в Силистра

За да се обогати душевният мир на младежите, за да се повишат естетическият им вкус и общата им култура, по инициатива на ГК на ДКМС и Образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра се изгражда клуб на приятелите на музиката. Той ще съдейства за развитието на музикално-възпитателната дейност в града ни.

Своята благородна цел клубът ще се стреми да осъществи чрез организиране на редица прояви и мероприятия, които постепенно да запалят искрата на любов към музиката у младите хора на Силистра, за да стане тя неразделна спътница в живота им. Основната дейност на клуба ще се изразява в организирането на лектории, музикални вечери с прослушвания и обсъждане на музикални творби, организиране и посещаване на концерти и опери, срещи с музикални творци и др.

Клубът ще се помещава в сградата на читалището, където ще се организират и много от неговите прояви. Той ще има ръководство, което ще планира неговата дейност. Членуването в клуба ще бъде безплатно. Поради малкия брой специалисти в нашият град за сътрудници на клуба са привлечени артисти от Русенската народна опера, Русенската филхармония, средното музикално училище и др. Те ще бъдат и лектори в народния университет по музика.

Утре, сряда, в салона на читалището ще се организира малко тържество с концерт, което едновременно ще бъде и учредително събрание за клуба на приятелите на музиката. В програмата ще участвуват артисти от операта и филхармонията на Русе. На събранието ще бъде избрано ръководство и ще се оповести план за бъдещата дейност.

Създаването на клуба ще бъде успех и принос в музикалното възпитание на младежта. Но неговата успешна дейност ще зависи много от активното участие на членовете на клуба в инициативите му.

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 1. XI. 1965 год.

ТКЗС	Резитба лозя в 0/0	Извозен оборски тор в 0/0	Загребване лозя в 0/0	Осигурен угнил об. тор за т. лехи в т.
Айдемир	5,4	60	5,4	—
Калипетрово	81	95	81	—
Бабук	14	141,6	13	—
Алфатар	13,4	106,3	0	—
Алеково	44	73,9	40	—
Иширково	8,3	42,8	0	10
Смилец	13,6	68,3	0	—
Попина	0	62,9	0	—
Сребърна	15	64,4	12,5	—
Ситово	38	57,3	0	10
Срацимир	34,1	85,5	16,3	100
Кайнарджа	0	100	0	—
Голеш	0	35,6	0	—
Средище	37	70	35,6	50
Тутракан	23,5	26	80	20
Нова Черна	19	78,2	19	80
Старо село	58	128	56	—
Белица	83	50	59,4	80
Главиница	75	116	0	12
Ст. Караджа	30	67	10	—
Сокол	4,4	80,9	0	42
Зафирово	27,3	41,3	35,8	30
М. Преславец	6	116,4	0	13
Дулово	15	126,2	15	12
Межден	27	76,9	0	35
Окорш	100	115,2	0	42
Секулово	0	74,4	0	—
Добротица	9,2	68,1	0	—
Чернолик	0	108,6	0	4
Паисиево	0	100	0	40
В-ко ТКЗС	29,3	79	22,1	580
ДЗС Силист.	48	10,2	48	—
„ Н. Черна	0	94,2	0	—
„ Я. Забунов	100	51,1	100	—
„ Окорш	0	150,8	0	100
В-ко—ДЗС	46,8	67	46,8	100
В-ко за скр.	29,8	78	22,7	680

ЦЕНАТА НА ЕДНА УСМИВКА

Мъчително минаваха тези часове. Мехмед стоеше зад подредения тезгях с претръпнали крака в очакване на клиентите. Напусто ги чакаше, никой не беше прекрачил прага на магазина, откакто бяха отшумели каруците, които отвеждаха кооператорите по блоковете. Почувства, че го обзема някакъв страх. Един глас шепнешком му се доверяваше: „Мехмед, с тези клиенти как ще изпълняваш плановете си, които ти дадоха за първия месец". Той се мъчеше да го прогони, но непознатият глас кръжеше около него, като нахална муха. Погледна през прозореца на малкия магазин—пустееха улиците. Пък и колко ли улици има в това селце—Черковно—две, три най-много.

„Свикнали са да ходят на магазина в горната махала"—ужасен помисли Мехмед и разбра, че вече не би могъл да прогони страха и съмнението, които го караха да се чувства неспокоен...

Беше преди единадесет години. За тях сега търговският работник Мехмед Аптиселямов си спомня с известна снизходителна усмивка; още повече пък и за своя първи работен ден зад тезгяха на магазина на Наркооп—Черковно. Сега разбира колко неоснователен е бил тогава и този непрогоним страх, и това съмнение, че няма да успее да спечели сърцата на съселяните си.

Сега в магазина е шумно както никога. Пък и да остане някога без купувачи, Мехмед вече не се страхува, че не ще успее да изпълни плановете си по стокооборота. Отдавна кооператорите от селото не пазаруват никъде другаде освен при него. А напоследък започнаха да се появяват купувачи даже и от съседните села, където стоки, като в магазина на Аптиселямов мъчно могат да се видят по рафтовете.

— Една фланела за зимата, Мехмед!

— Два килограма ориз...

— Колко струва радиограмофона?

— Ами арматурно желязо ще получиш ли наскоро?

Въпросите валят един след друг като пороен дъжд, но не мислете, че Аптиселямъв вдига безпомощно ръце. Не скъпи той думите си, пък и погледът му действа като милувка. Ръцете му почти механически подават искания артикул и поемат затоплените монети.

Разбира се, в малкото магазин че не се намира винаги всичко, но опитният продавач си води стриктно книги за липсващите стоки и при първия удобен случай, когато отиде в Дулово се мъчи да ги набави. Понякога там се разиграват твърде неприятни сцени, защото и в складовете не всякога можеш да намериш каквото подириш, та Аптиселямов не знае на кого да се сърди—на доставчиците ли или на неуредиците, които съществуват в търговията, вследствие някои формалности. Но той не е от хората, които оставят работите си наполовина. Щом има нужда от някаква стока, значи трябва да се достави. Какво значение има тогава, че от Дулово и Черковно до Силистра има десетки километра път. Той е навсякъде само и само да успее да задоволи клиентите си.

Работата на Мехмед Аптиселямов не се свежда само до продажбата. След работно време носителят на значката „Отличник на ЦКС" похлопва на много домове, среща се с хората, убеждава ги да станат членове на Наркооп със съответен дялов капитал, а от тези, които вече членуват събира членски внос.

—Какво има толкова, мъчим се да задоволим кооператорите със стоки, това е всичко—скромничи той когато разбира, че вследствие добрата си работа и тази година при него ще идват на обмяна на опит търговски работници, както беше през миналата и по-предната години.

Скромност, една голяма, пословична скромност съпътства на всяка крачка този добродушен човек, когото всички [illegible] от Черковно обичат като свой брат.

Радослав РУСЕВ

КАКВО ПОКАЗАХА ПЪРВИТЕ ЗАНЯТИЯ В УЧЕБНИТЕ ЗВЕНА?

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

НОВАТА партийна учебна година е вече открита. Характерното за нея сега е това, че в съгласие с изискванията на Централния комитет на Партията, Ноемврийските решения на Политбюро от 1963 година и Майския пленум от 1964 година за преустройство и подобряване на партийната просвета, се обърна още по-голямо внимание на идеологическите дисциплини.

От сформираните 705 учебни звена с 19 211 слушатели 300 само идеологическите дисциплини с 7 000 участници. Успех за нашия окръг е изграждането на 30 кръжока и семинари по политическа икономия и около 100 по философия, основи на марксизма-ленинизма, научен комунизъм, етика и др.

Първите занятия общо взето протекоха добре, което е резултат на добрата предварителна подготовка.

Още през месец август Окръжният комитет на Партията проведе петнадесетдневен курс за подготовката на пропагандисти по теоритическите дисциплини. В организираните в навечерието на учебната година семинари с всички пропагандисти, другарите Али Рафиев — член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП и др. Стефан Габровски — секретар на Окръжния комитет на БКП, разясниха най-обстойно и задълбочено въпросите на международното положение. Не лоша подготовка се извърши и от градските и общинските партийни комитети и първичните партийни организации от окръга. На много места откриването стана тържествено, при най-активна помощ и участие на членовете на градските и общинските партийни комитети. Добра организация при откриването и провеждането на първите занятия имаше в някои предприятия и учреждения от гр. Силистра, Тутракан и Дулово, в селата Окорш, Кайнарджа, Чернолик и др. По желание на слушателите на някои места вместо първата лекция по програмата пропагандистите изнесоха лекции по международното положение. Както въпросите на международното положение, така и лекциите по философия, политическа икономия и другите дисциплини бяха посрещнати с интерес от слушателите. Много от пропагандистите като: Тодор Пипиджиев от Кайнарджа, Трифон Куцаров от Калипетрово, Вергил Русев от Тутракан, Младен Георгиев от Главиница и др. изпълниха добре своето задължение, подготвиха се сериозно за първите занятия.

Наред с това обаче, при организирането и провеждането на първите занятия в учебните звена бяха допуснати и съществени слабости. На някои места като „Комунални услуги“ — Дулово, ДЗИ Силистра и др. поради незаинтересованост и липса на контрол от страна на партийните организации посещението на слушателите беше слабо.

Основна слабост, която се допуска в някои звена е недостатъчната подготовка на пропагандистите. Не е преодоляна слабостта да се готвят за занятието едва в последния момент. Много от тях и особено тези, които са пропагандисти в идеологическите дисциплини — философия и политикономия не усвояват предварително, добре преподавания материал, не умеят да използват правилно новите понятия и строгата научна терминология. Прави впечатление, че материала в тези дисциплини не се предава с необходимата убедителност. А комунистическите идеи не могат да се предават вяло, за тях се иска жар и пламенност.

Някъде като ОКС — Силистра в кръжока по политическа икономия слушателите още не бяха уяснени по каква система ще водят занятията, по кръжочната или семинарната. Не навсякъде е ликвидиран формализма при провеждането на занятията, като се раздават тетрадки и моливи да започне занятието, а след това се прибират и заключват в шкафовете до следващото занятие. Все още не е направено необходимото от общинските и градските партийни комитети по започване занятията на учебните звена с учителите, лекарите и юристите. Не са уточнени плановете и сроковете за семинарните занятия. Не е направено необходимото и по оказване помощ на тези другари, които са оставени на самоподготовка, не са изготвени техните планове, не са определени помощни занятия и консултации за тях.

Всичко това показва, че е необходимо партийните комитети и организации още веднъж да обсъдят състоянието на учебната година, да изслушат оценки за проведените първи занятия в учебните звена и да вземат мерки за отстраняването на допуснатите слабости. В това отношение особено внимание трябва да се обърне на своевременната и сериозна подготовка на пропагандистите от които до голяма степен зависи качеството на проведените занятия. Нужно е да се проследи системата на преподаването в различните форми, да се направи разлика в методиката по провеждането на занятията.

В системата на партийна просвета действуват много школи по комунистически труд и школи по масово-политическа просвета, за които няма специално издадени учебници. Необходимо е партийните комитети и кабинетите на обществени начала да вземат мерки за снабдяването на пропагандистите и слушателите с необходимата литература. Първите занятия на партийната учебна година показаха, че добре обмислената и подготвена отдалеч работа дава очакваните резултати. В голяма част от учебните звена слушателите идват с повишен интерес към изучаваните нови дисциплини. Пропагандистите също с чувство на отговорност се отнасят към своята работа.

Задачата е и занапред партийните комитети и организации да окажат необходимия контрол и помощ, за да се подобри още повече нивото на занятията.

Стоян **ГЕОРГИЕВ**
Лука **ВАСИЛЕВ**

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ

В ЧЕСТ на двадесет годишнината от образуването на Световната федерация на демократичните жени, неотдавна се проведе среща на жените от керамичната фабрика — Силистра и жените от Окръжното пътно управление, Стройрайон — Силистра и Проектанската организация.

Доклад по случай славната годишнина изнесе другарката Денка Господинова. В него тя изтъкна изминатия път от жените през изтеклите 20 години, тяхното място и роля в борбата за мир и щастие на земята, на фронта на трудовият, културен и обществен живот.

След това група жени от керамичната фабрика изнесоха кратка литературно-мизикална програма.

Народни песни изпълниха, Марийка Стойчева, Ганка Атанасова, Божанка Куцарова и др.

Тържественото чествуване завърши с народни хора и танци.

Йошка **БРАТКОВА**

Навиците се създават в мирни условия

СЪВРЕМЕННАТА война, ако се удаде на империалистите да я разпалят, ще бъде ракетно-ядрена. Ето защо обучението на населението по гражданска отбрана е сериозна и отговорна задача.

Колективът на Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра отдава голямо значение на подготовката си по гражданска отбрана. През 1964 година при план 300 души бяха обучени 308. Това е успех за щаба по гражданска отбрана при предприятието, който успя да създаде добра организация при провеждането на заниманията, съобразявайки се с голямото текучество на работната ръка.

Тази година планът за обучението по гражданска отбрана е пак 300 души. Работата бе подхваната правилно и вече половината от заниманията са проведени. Лекторите са добре подготвени, притежаващи нужния педагогически и методически подход. Подобрена е всестранно организацията. Осигурени са всички условия за правилното протичане на заниманията.

Някои от работничките сами пожелаха да участвуват в курса за обучение по гражданска отбрана, без да са задължени. Това са другарките Софка Николова, Златка Манолова, Маринка Жечева и десетки други.

През време на лекциите се пази абсолютна тишина. Няма учебна група, в която да не се водят записки, да не се задават въпроси, да не се взема участие в препитванията. А това до известна степен се дължи на умението на лекторите да увличат с лекциите си слушателите, да създават у тях нужния интерес към материала. На такъв успех се радват лекторите Велико Йовков, Белчо Ганев, Слави Момчев и Никола Йоргов. Когато пък някой от лекторите е болен, го замества друг. Но в никакъв случай заниманията не се провалят.

Съществено важен момент от подготовката по гражданска отбрана е усвояването на практически навици. Познаването на сигналите, слагането на противогазите, обличането на тежкото и леко противохимическо облекло се постига с упорита практика. Предстоят медицински лекции. И там практиката ще бъде сериозно застъпена.

Минчо **ДИМИТРОВ**

Принос в борбата за мир

ЗАПАЗВАНЕТО на мира между народите е най-съкровената мечта на човечеството. В тази обща борба дава своя принос и общинският комитет за защита на мира в село Кайнарджа. Негов председател е Добри Пипиджиев, който е на 65 години. Възрастта не му пречи да ръководи добре работата на този комитет.

Дейността на комитета е разностранна. Още в началото на годината Добри Пипиджиев, заедно с учителя Борис Върбанов, който е член на общинския комитет на Отечествения фронт, изградиха местни комитети за защита на мира във всички села на района. Поставиха им задачи. Тези комитети развиха добра дейност в запознаването на населението със световните проблеми на борбата за защита на мира. Ударението в работата на общинския комитет бе поставено върху лекционната пропаганда. Десетки лекции изнесоха пред кооператорите Петранка Токушева, Георги Василев, Б. Върбанов, Добри Добрев и други. Лекции из дейността на световното движение в борбата за мир бяха изнесени и по радиоуредбата. Добър пропогандатор на това движение е самият председател Добри Пипиджиев. Той често беседва с хората по този въпрос. Винаги се стреми правилно и задълбочено да им разясни приноса на нашия лагер и нашия народ в това велико движение. За стария комунист Добри Пипиджиев това е дълг и задължение. Така го чувствува той, провеждайки в изпълнение редица задачи на комитета.

За оказване помощ на борещите се за своето освобождение народи, под ръководството на общинския комитет за защита на мира, бяха събрани: в Кайнарджа 700 лв., в Зарник 190 лв., в Светослав 250 лв. и във Войново 250 лв. Неотдавна бе изпратен колет на борещия се виетнамски народ на стойност 180 лв.

Викентий **ДУКАНОВ**

С РАДОСТ СЕ ТРУДИХА

БЕШЕ едно ранно есенно утро. Улиците бяха оживени от хора, които бързаха за работа. И учениците от основното училище „9 ти септември“ в село Яребица бързаха за работа. Това беше денят, който всички ученици очакваха с нетърпение. Първият ден от тяхната бригада.

Още с първите лъчи на слънцето пристигнаха учениците на обширните кооперативни блокове. След кратка почивка, с много трудов ентусиазъм те започнаха работа. С голяма сръчност те прибираха царевицата от блока.

За няколко дни учениците прибраха без разпиляване царевицата от 300 дка площ. От извършената работа кооператорите останаха много доволни.

Сали **ТЕПИКОВ**

Неоценимо богатство

ЧОВЕК, усвоил един или няколко чужди езика, има по-голяма възможност да се ползува от богатствата на науката и културата.

Оценявайки това, учителският колектив при основното училище в кв. Черник — Дулово тази година за пръв път организира кръжок по изучаването на руски език. В него се записаха да участвуват всички учители без изключение и с желание посещават провежданите от учителя Ахмед Сакалиев занимания.

Халилибрахим **ХЮСЕИНОВ**

ЦВЕТЯ ЗА ГЕРОЯ

С НЕТЪРПЕНИЕ и трепет посрещнаха малките четвъртокласници от училище „Н. Й. Вапцаров“ — Силистра другаря Стоян Бобчев, герой от Отечествената война. В своя увлекателен разказ той проследи героичния път на прославения в боевете при река Драва 31-ви Силистренски полк. Една след друга оживяваха картините на смъртните схватки с врага пред светналите очи на пионерите. Споменаваха се имената и на отделни силистренци. А от редиците току се чуваха гласове: „Той е мой дядо!“, „Той е мой чичо!“

Букети от свежи хризантеми изпълват ръцете на другаря Стоян Бобчев. Те са израз на признателността на малките пионери към героите от Отечествената война. Букети които бяха поднесени с мълчалива поръка: „За Вас и тези, които не можаха да присъствуват на тази среща — за падналите със смъртта на безсмъртните при Драва!“

Б. **НИКОЛОВ**

Радостта на хората — нейна радост

1963 ГОДИНА. Август. Безлюдни улички в почти безлюдно село. — „Сега накъде?“ — Това беше първият въпрос, който си зададе Веска Христова. И съгласете се, наистина не е лесно да останеш сама след пропушващия автобус. Сама сред непознати хора и непознати друмища.

Впрочем не съвсем сама. Между грижливо скътания си багаж тя бе поставила дипломата си, която караше младото момиче да се чувствува правоспособна акушерка. Но какво струва и тя в такъв момент? Припомни си името на селото — Сокол... Беше го прочела през издрасканото стъкло на подскачащия, раздрънкан автобус. Усмихна се и привичната ѝ ведрина се възвърна за миг. Хубаво име! То и напомни за птици и планини. И все пак споменът не беше в състояние да възвърне доброто ѝ настроение. — „Що за хора ще бъдат бъдещите ми колеги? Как ще започна работата си?“

Тревожни дни...

След няколко дни тя записа в книгата за родилките първото име: Петра Йорданова. Всичко, което беше учила във Варна сред състудентите си сега трябваше да се превърне в полезен съвет и помощник.

Не помнеше друг път така мъчително да е тиктакъл будилникът, поставен до леглото на родилката. Две черни стрелки върху бялото небе на циферблата. Жената имаше родилни болки. Тя лежеше пред младото момиче бледа, задъхана, премятаща се от страдание. Воплите ѝ напираха един след друг, сякаш нямаше да утихнат никога. И все пак, това което накара акушерката дълбоко да почувствува дълга на медицинския работник, бяха очите на бъдещата майка. Те бяха молещи, тревожни очакващи... Но благодарствената усмивка на родилката, за която изкараната нощ не беше нищо друго, освен едно пътуване между живота и смъртта и хрипкавия, но жизнен глас на новороденото, бяха най-голямата награда за акушерката. На заранта тя не пусна при родилката никого от роднините ѝ, които упорстваха лично да поздравят майката и да помилват детето. Веска рискуваше да спечели неприязънта на непознатите селяни, но въпреки това, не отстъпи, защото здравето на майката и детето го изискваше. — „Бре, че серт момиче — казваха си те — с нея шега не бива!“ Изпразваха торбичките и престилките и подавайки плодовете заръчваха: „Да си ги поделите, дофторице. Хвала ти“.

След всичко това акушерката Веска Христова беше готова да се запита: „Заслужавам ли да се срамувам толкова много. Нали виждам, че всяко раждане не може без тези тревоги. Нима това е изпитанието?“.

Не, не е това! То — изпитанието дойде по-късно, когато вече беше опознала тайните на професията си и най-вече нравите на населението, което е в седемте села на района. Беше почуквала на много врати по време на прегледите ѝ при издирването на бременни.

Един ден в кабинета донесоха тъмноока туркиня. Жената беше бледа като смъртница. Още като я видя, Веска разбра, че случаят е по-особен. Жената щеше да роди преждевременно. За кой ли път от година време акушерката не мигна пак през цялата нощ? На заранта претеглиха на белите везни новороденото — един килограм и двеста грама. Майка му го нарече Севинч — радост. Цяла седмица хранеха Севинч с пипетка през носа и със сонда. Клатеха старите турци глава. Бяха роднини на родилката, на тях не им се вярваше, че от това малко вързопче ще стане човек. А ето че стана. Севинч е вече над една година...

Седем села, докато ги обиколи всичките, остава с претръпнали нозе. Пътищата лоши, нравите различни. Някъде поради кой знае какви причини младите жени крият, че са бременни. Но акушерката Веска Христова има вече опитен поглед. Нея лесно не могат да излъжат.

За една година — осемдесет и три раждания. Осемдесет и три тревожни дни — вечности. Осемдесет и три пъти победителка е тя и животът.

За своята професия тя говори със скромност и любов:

— Че какво интересно да има при нас — жените раждат, аз помагам, когато трябва. За какъв героизъм говорите? — Но тя нищо не казва за своята денонощна работа, за безсънните нощи, прекарани в служба на живота, на човека. От три години тя е в това отдалечено от градовете село, но тя е щастлива в своя малък свят, в който си пробива път към сърцата на хората, сред които живее и които са живота ѝ.

Руси **ШИМАБЕЕВ**

20 ГОДИНИ СФДМ

ДЕСЕТИ ноември — рождения ден на СФДМ влезе в историята на международното младежко движение като Ден на световната младеж, чествуван всяка година тържествено от милиони млади хора.

Създаден непосредствено след Втората световна война, която опожари половината от земното кълбо и уби няколко десетки милиона млади хора, СФДМ е пряка рожба на антифашизма.

Лондон 1941 година е годината на създаването на Световния съвет на младежта, 1942 — е годината, когато по негова инициатива бе свикана Международна младежка конференция, която призова: „Обединявайте се! Борете се! Атакувайте и бъдете победители!“ 1945 година — е годината, в която 445 делегати от 64 страни учредиха Световната федерация на демократичната младеж, обединяваща 30 милиона младежи от цял свят.

Идеалите, вложени в основата на клетвата от 1945 година, живеят и до ден днешен, отличават се с постоянния си характер и са неизменен белег и на настоящата дейност на СФДМ.

Основна насока на усилията на СФДМ е да въвлече все по-големи младежки сили в борбата за мир и мирно съвместно съществуване между държавите с различни обществени строеве. Подчертан е приносът на световната младеж и СФДМ в борбата против войната в Корея, Виетнам, Алжир, против агресията на колониализма в Гватемала, Ангола, Египет, Куба, Кения, Кипър и др. Забележително е също участието на младото поколение и федерацията в големите международни кампании на движението за мир и особено при събирането на подписи под Стокхолмското възвание против атомната бомба, за среща между ръководителите на великите сили, в дейността за разоръжаване, за спиране на атомните опити, за създаване на безатомни зони, за прекратяване кървавата окупация на САЩ в Южен Виетнам и агресията срещу Демократична република Виетнам. На борбата за мир СФДМ посвети голяма част от своите прояви. Най-популярната международна инициатива на Федерацията обаче е участието ѝ в Световните фестивали на младежта и студентите за мир и дружба.

Да, и днес СФДМ е против фашизма, който се възражда в наши дни! Против реваншистката политика на Германската федерална република, против фашистките режими в Испания, Португалия и Южна Африка, против кървавата му диктатура в Латинска Америка. И днес СФДМ е против колониализма, неоколониализма и расизма! Няма младеж в света, бореща се за национална независимост, която да не е получила активната подкрепа на СФДМ.

Още от своето основаване в Лондон, СФДМ поведе борба за демокрация и за защита правата на младежта. Различни са формите, под които се води тази борба. Няма нито един случай на посегателство над правата на младежта, на репресия или насилие, срещу които СФДМ да не е протестирала енергично и да не е изразявала конкретно своята солидарност. Тази солидарност е била политическа и морална, но особено след учредяването на Международния фонд за солидарност през 1959 година и материална.

Смисълът на съществуването на СФДМ днес е щастливото бъдеще на младежта! Бъдеще, което само социализмът може да осигури. Той е политическото верую на Федерацията и в това се състои нейната сила и авторитет. Тя непрекъснато, популяризира примера и опита на младежта от социалистическите страни, условията, които те създават за развитието ѝ, за още по-щастливите ѝ перспективи.

Вярна на произхода си СФДМ през всичките си бурни дни за своите двадесет години успя да запази традиционния си прогресивен характер, своята истинска революционност, да отговаря бързо и достойно на сложните задачи, които животът постоянно поставяше пред нея!

Срещу нарастващата заплашителна сила на армията на прогресивната младеж, империализмът се мъчи да приложи своето изпитано оръжие — разединението и клеветата. Още през 1948 година, за да разцепи младежкото прогресивно движение, той организира Световната младежка асамблея и я противопостави на СФДМ; на Международния студенски съюз пък противопостави КОСЕК. С подобна цел беше създаден и Международния съюз на социалистическата младеж.

Но скоро на световната младеж стана ясно, че тези рожби на Уол Стрийт и Бон не целят нищо друго освен разцеплението на прогресивното младежко движение. Скривайки се зад лъжереволюционни фрази, те се стремят да отвлекат младежта от борбата ѝ за своите политически права и да я превърнат в резерв и пушечно месо за своите интереси.

В борбата с тези организации — дело на шепа корумпирани младежки ръководители, СФДМ успя да защити своята генерална линия, да укрепи престижа си, да излезе закалена победителка, да се наложи като истински представител на най-широките слоеве на демократичната световна младеж.

Ако в началото СФДМ броеше 30 милиона членове от 60 страни, днес тя обединява повече от 100 милиона младежи от 100 страни.

Младежта от социалистическите страни и особено съветската младеж, винаги е играла активна роля на международната революционна сцена. Между най-дейните е и българската младеж.

Българската комунистическа партия винаги е насочвала младежкия Съюз към непосредствена активна и резултатна работа в революционното младежко движение, възпитавала е едно след друго поколения млади патриоти и интернационалисти, хора, които виждат целта на своя живот неразделно свързана с общата борба за щастието на нашия народ и за освобождението и прогреса на всички поробени народи по света.

Във всяка своя стъпка на международния фронт, ДКМС ползува опита, натрупан от умелите и успешни акции на своите предшественици — БКМС, РМС и БОНСС.

Сега ДКМС поддържа връзка с около 200 младежки и 85 студентски организации от цял свят. Той е не само основател на СФДМ и МСС, но и на един от най-дейните членове в тези организации. Думата на българските представители се слуша с уважение и внимание във всички международни младежки срещи.

Авторитетът на българската младеж в световното младежко прогресивно движение е безспорен.

Двадесет години съществуване на СФДМ — това са двадесет години в служба на младото поколение, двадесет славни години на борба срещу империализма, колониализма, неоколониализма и фашизма, двадесет години на пост за световен мир, за национална независимост, за демокрация и щастливо бъдеще!

ДА ПЕСТИМ ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЯТА!

С БЪРЗИ темпове се изгражда нашата енергетика. Защото без достатъчно електрическа енергия не може да се осъществява ускореното икономическо развитие на страната, да се създават необходимите материални блага за непрекъснато повишаване на народното благосъстояние.

Тазгодишното продължително засушаване намали значително притока на вода от язовирите и електроцентралите не могат да работят с пълна мощност. Не влязоха в действие някои от предвидените електромощности. Его защо е крайно необходимо електрическата енергия да се използува разумно, пестеливо, целесъобразно.

Борбата за най-пестеливо изразходване на електроенергия трябва да се насочи в промишлеността и селското стопанство, в строителството и транспорта, както и в консумацията за битови нужди.

Най-големи икономии основателно се очакват от промишлеността, тъй като нейните предприятия поглъщат около 70 на сто от целия енергодобив. Опитът показа, че там където стопанските, партийните, профсъюзните и комсомолските ръководства и целите колективи са се насочили упорито към максимално намаляване разхода на електроенергия, резултатите са добри.

Важно условие за пестеливо изразходване на електроенергията е да се осигурява винаги нормален товар на двигателите, машините да не работят на празен ход, електромоторите да отговарят на инсталираните за тях производствени мощности и др.

От предприятията се изисква да въведат регулирани режими за ползуване на електроенергия, които разбира се няма да спъват изпълнението на производствените програми. Така например, ако мелниците на циментовите заводи прекъснат своята работа в часовете на върховите натоварвания, то те, от една страна, ще намалят чувствително върховния товар на енергийната система, а от друга — през останалата част от денонощието ще могат да изпълняват своя производствен план. Това може да се приложи и от редица други енергоемки потребители — електрически пещи, помпи, вентилатори и други.

Необходимо е ръководствата и колективите на предприятията с грижата на добри стопани да се заемет настойчиво с въпроса за рационално използуване на електроенергията, която особено сега е много ценна за народното стопанство. Поради това, че стойността на електроенергията в повече от производствата заема малък дял от себестойността на продукцията, не е създаден навикът да се пести и чак когато се почувствува остър недостиг от нея, тогава се вземат кампанийни мерки. Борбата за разумно, пестеливо и целесъобразно използуване на електрическата енергия небива да бъде кампанийна, а постоянна задача пред всички колективи, пред всички ръководства на предприятията.

Освен в промишлеността значителни икономии на електроенергия могат да се осъществяват и в селското стопанство, търговските предприятия, учрежденията и домакинствата. Особено от домакините се изисква да проявяват високо обществено съзнание, да намалят до минимум консумацията във върховите моменти между 17,30 до 20,30 часа. Не бива също да се допуска в учрежденията, особено там, където има парно отопление, да се използуват допълнителни електрически печки и котлони. Това води до разхищение на елекроенергия.

Резерви за икономии се крият и в осветлението на предприятията, строителните обекти, учрежденията, улиците. В много фабрики осветлението се пуска и в часове, когато не е нужно. Не са редки случаите в учрежденията, по улиците и парковете да се оставят лампи да светят и през деня, да се пилее безконтролно ценна електроенергия.

Изключителен, важен фактор за повече икономии е да се въведат научно обосновани разходни норми. В много малко предприятия, предимно в текстилната промишленост, има такива норми. Наред с това е нужно да се създават ефективни материални стимули, които да подтикват към пестене на електроенергия. И в това отношение обявеният конкурс, който дава големи парични награди на колективи и предприятия, постигнали повече икономия на електроенергия, сигурно ще изиграе своята положителна роля.

Да пестим електроенергията! Това е задача, която стои с изключителна важност пред всички трудови колективи, пред всички трудещи се в нашата родина. От нейното успешно осъществяване зависи до голяма степен да създадем необходимите условия за още по-голямо производство.

ПОРАДИ настъпилата суша и увеличаването на производствените мощности в момента се чувства недостиг на електроенергия в страната. С решение на Министерския съвет е въведена режимна програма за използването на електродомакински уреди. Съгласно нея забранява се използването на електрически печки, котлони, ютии, перални и др. от 17,30 до 20,30 часа, с изключение на предпразнични и празнични дни.

Забранява се отоплянето с елекрически печки на магазини, складове, канцеларии и др. служебни и стопански помещения, през всяко време на денонощието.

От съзнателното спазване на режимната програма за използване на електрическата енергия, ще зависи нормалната работа на предприятията от промишлеността и селското стопанство.

Ал. ЧИЧОВСКИ

По случай месеците на спестовността

Застраховането — лично и обществено дело

ДЪРЖАВНОТО застраховане има основна задача да осигури застрахователна закрила на хората и техните имущества. То е лично и обществено дело, предвидливост и грижа за бъдещето.

Важен дял от общото застраховане, е личното. То има голямо значение, както за самите застраховани, така и за народното стопанство, защото наред със застрахователната закрила, чрез него се набират средства, временно предоставени на държавата. По този начин интересите на отделния гражданин се съчетават с обществените интереси.

Чрез застраховките „Живот“ трудещите се, неусетно, по малко, спестяват пари за бъдещи нужди. Сключването на застраховката се извършва с писмен договор за срок и сума според желанието на застраховащия се. Сроковете са от 5 до 20 години; след изтичане на договорирания срок лицето получава цялата застрахователна сума. От друга страна, през тези години, държавата носи риск за живота, здравето и трудоспособността на застрахования.

Съгласно застрахователния договор ДЗИ изплаща цялата застрахователна сума, ако лицето доживее срока, ако настъпи смърт от злополука или болест, или ако лицето, следствие злополука, загуби работоспособността си. При частична трайна загуба на работоспособност, Институтът изплаща известен процент от застрахователната сума, равен на процента на загубената работоспособност.

Една от най-разпространените застраховки е застраховката „Злополука“. Тя е най-достъпна, т. е. най-евтино средство за осигуряване и подпомагане на всеки гражданин при настъпване на злополука. Годишните вноски са минимални — от 2 до 5 лева за 1 000 лева застрахована сума, в зависимост от професията на застрахования. Определените в договора рискове се изплащат, независимо дали злополуката е настъпила през време на работа, или в частния живот на застрахования. Застрахователната сума се изплаща в пълен размер при смърт от злополука, в процент равен на процента на изгубената трайна работоспособност, и при временна загуба на трудоспособност — 3 на сто при загубени 10 до 20 дни и 6 на сто при загубени повече от 20 дни.

Личното застраховане играе голяма роля в развитието на спестовното дело в нашата страна. Успехите му се дължат преди всичко на социалистическия му характер, на бързото развитие на народното стопанство и на нарастналите материални възможности на хората.

За ръста на личното застраховане през годините на народната власт говорят следните данни: до 1946 година в страната е имало 212 000 застраховки „Живот“, а към 30 септември т. г. са в сила 885 000. През цялата 1946 година са сключени 20 170 нови застраховки, а през тази година, само за 8 месеца — 73 352, т. е. 4 пъти повече. До края на август 1965 година са събрани вноски за 15 157 000 лева, срещу 1 809 000 лева през 1946 година. По линията на застрахователното дело в ДЗИ са набрани 115 000 000 лева — 13 пъти повече от 1946 г.

Успехи по личното застраховане бележи и нашият окръг. През 1946 година застрахованите са били всичко 1 000 души, а сега са 13 000. Всяка година се включват 8 000 застраховки за злополука и се изплащат суми на застраховани лица. През деветмесечието са изплатени 2 650 лева за претърпели злополуки и над 37 000 лева за изтекъл застрахователен срок.

В последно време трудещите се от градовете и селата масово сключват застраховка „Живот“ и „Злополука“. През месеците на спестовността, ноември и декември, застрахователното дело ще получи нов тласък в развитието си.

Енико ЕНИКОВ

Презимуването на животните — актуална задача

Решенията се изпълняват добре

За ПРЕЗИМУВАНЕТО на животните в ТКЗС — Зафирово е помислено отрано. Още към средата на август управителният съвет проведе заседание с участието на голям актив от специалисти, бригадири и завеждащ ферми, на което се реши да започне работата в това направление. Съставена бе комисия, която обходи всички животновъдни сгради и отбеляза в протокол всяка една от тях от какво се нуждае. Протоколът бе приет от управителния съвет, след което строителните групи започнаха предвидения ремонт.

Бяха взети и добри мерки за съхранението на фуражите. И тази година в стопанството те са в недостиг. От 2 700 т необходим концентриран фураж са осигурени само 2 000 т. Вместо 1 690 т сено е осигурено само 845 т. Вместо планираните 6 000 т силаж са направени 4 000 т. Сламата и царевичакът са осигурени в достатъчни количества.

Недостигът на фураж принуди ръководството на кооператива да вземе мерки за съхранението на различни отпадъци, които могат да се използват за храна на добитъка. Всички цвеклови листа бяха изсушени, натрупани на купи и завити с царевичак. По същия начин бяха натрупани и слънчогледовите пити. Бяха взети също така и мерки за правилното съхранение на сламата, царевичака и различните видове сена. Те са струпани в близост до фермите, в добре подредени купи, завити правилно и с направени оградни канавки.

За добрата подготовка за презимуването на животните спомогнаха много и комисиите за народен контрол, които към средата на месец октомври извършиха проверка по изпълнението на тази задача. Те констатираха, че въпреки добрата работа, която се върши в това направление, има и някои пропуски. Не бяха взети мерки за остъкляването на прозорците. Пет врати в различни помещения бяха счупени. Овчарниците не бяха припокрити със слама. Не беше започнала обработката на фуражите и на кравите не се даваше карбамид, а на свинете син камък. Общинската комисия за народен контрол под ръководството на председателя Кольо Рачев състави протокол за състоянието на подготовката за презимуването на животните и с него беше запознат общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството.

Веднага след това бяха взети мерки за окончателното отстраняване на всички допуснати пропуски. Веднага започна остъкляването на прозорците, ремонтирането на вратите, покриването на овчарниците. В селата Богданци и Коларово започна обработката на фуражите на фуражните площадки. В Зафирово това още не се прави, защото не е довършена фуражната кухня. Тя се строи от РТС — Тутракан и се очаква в близките няколко дни да бъде пусната в действие. В дажбите на животните влезе карбамидът и синият камък.

Добри мерки се вземат и за подобряване на битовите условия на животновъдите през зимните месеци. Стаите са добре обзаведени и ремонтирани. Осигурени са отоплителни материали — 15 т въглища и 200 куб. м. дърва. За всяка стая е осигурена по една печка. Набавени са халати, дрехи и ботуши за животновъдите.

Най- добре е подета работата по подготовка за презимуването на животните в бригадата на Христо Стоянов, която обединява овцевъдите и свиневъдите в с. Коларово. Тук всички фуражи са в много добро състояние, помещенията са ремонтирани, и остъклени, вратите направени,сградите припокрити. Направени са необходимите коритца, ясли, и скари за храненето на животните.

Може да се счита, че подготовката за презимуването на животните в ТКЗС — Зафирово е вече към своя край. Но за да завърши тя окончателно трябва да се направи още малко. За сега юниците са все още под навес, защото помещението, определено за тях, в момента е заето със зърно. Не е комплектовано птичето стадо в с. Зафирово. Особено бързи мерки трябва да се вземат от РТС — Тутракан, и с помощта на ръководството на стопанството, да довърши строежа на фуражната кухня и тя да бъде веднага пусната в действие. С извършването на всичко това зафировските животновъди ще могат да посрещнат зимата напълно готови, което ще им осигури нови успехи през следващата година.

Емил ПРАХОВ

На промишлената изложба, уредена в Силистра по случай петнадесетгодишнината от създаването на промкомбинатите, промкомбинат „Електрометал“ се представи с ексцентрик преса. Тя е пригодена за изработката на различни метални детайли.

НА СНИМКАТА: Работничката Иванка Маринова изработва маслени филтри за фино почистване на маслото при автомобилите.

По материали на
в. Силистренска трибуна

„Подготовката да се доведе докрай“

ПОД ТОВА ЗАГЛАВИЕ в брой 121 на в-к „Силистренска трибуна“ от 19 октомври тази година поместихме критична кореспонденция за недостатъчната подготовка на овцефермите в селата Зарник и Чолаково. По този повод главният зоотехник на ТКЗС Кайнарджа — Петър Петров, ни съобщи следното:

„Посочените в кореспонденцията Ви пропуски наистина съществуваха, по вина на тракторно—полевъдния бригадир. Взети са мерки за препокриване на грубите фуражи. За да се освободят и ремонтират агнилните помещения, от няколко дни започна елпезирането на тютюна, който е поставен в тях. Наред с това се организираха повторни проверки на животновъдните ферми с оглед тяхната цялостна подготовка за предстоящия зимен сезон.

Считаме, че отпечатаната кореспонденция правилно отразява някои наши пропуски в посочените съставни на кооператива села и ферми“.

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Ветеринарно-профилактични мероприятия през зимата

ПОДГОТОВКАТА за презимуването на животните е важен момент от борбата за запазване на продуктивността им през този сезон. Тя представлява комплекс от мероприятия, гарантиращи здравето на животните, способността им за възпроизводство и висока продукция. В този комплекс от мероприятия влизат и ветеринарните третирания и обработки, които са дело преди всичко на ветеринарните лекари.

Какво трябва да се направи?

Говедата от обществения и личния секртори да се ваксинират против антракс и се изследват за туберкулоза и бруцелоза. Ваксинацията срещу антракс да обхване цялото поголовие, особено там, където от началото на годината беше констатирана тази болест — Дулово, Иширково, Сокол, Зафирово, Добротица, Срацимир и др. Изследването за туберкулоза да стане най-задълбочено в стопанствата, в които през последните няколко години тя съществуваше — Сокол, Попина, Ситово, Малък Преславец.

Овцете да се ваксинират против антракс, а само от обществения сектор — срещу ентеротоксемия и се третират против чревни и белодробни паразити с разтвор от син камък и фенотиазин. От тези мероприятия особено важна е ваксинацията срещу ентеротоксемия. С нея се гарантира здравето не само на майката, но и на нейния приплод. Тя трябва да се провежда през втората половина на бременността — 1—2 месеца преди агненето.

Подрастващите прасета, свинете за разплод и нерезите да се ваксинират срещу чума и червенка. Там, където има слаби и изоставащи в развитието си животни вследствие аскаридоза, да се направи и обезпаразитяване с натриев флуоросиликат или пиператрин.

Птиците да се ваксинират против чума с ваксина „Комаров“, а само от обществения сектор — срещу шарко-дифтерит. Освен това разплодните птичи стада да се изследват за тифус,полуроза и туберкулоза. Последните две мероприятия са от изключителна важност, защото от тях зависи нормалния ход на бъдещата люпилна кампания. Те трябва да завършат до края на месец ноември.

Да се извършат заключителните третирания на телетата срещу трихофитея и на свинете срещу краста, за да могат животните да се настанят здрави в оборите.

Друго едно мероприятие при изпълнението на тази задача са профилактичните дезинфекции. Те се предхождат от основно механическо почистване. Всички ненужни предмети, огризки, торове и боклуци се почистват и след това се пристъпва към самото напръскване с дезинфекционен разтвор.

Изброените до тук мероприятия са чисто ветеринарни. Но това не освобождава ветеринарния лекар от задължението да взема активно участие и да се намесва и по други въпроси, които са във връзка с животновъдството — храненето на животните, ремонт на помещенията, настаняване, гъстотата, обмен на въздух, разходка, хигиена и т. н. Това е така, защото животните са в непосредствена връзка и взаимозависимост с изброените фактори. Когато тази връзка се наруши в смисъл, че външният фактор е станал вреден, се явява болестно състояние, което лекарят трябва да лекува. Следователно той не трябва да се бори само с инфектите и паразитите, а с всички ония вредни фактори, които водят до болестен процес, до заболяване.

Навременната подготовка за презимуването на животните ще гарантира изпълнението на плана във фермите през следващата година.

д-р Д. ВЕЛЕВ

ЩЕ ОСТАНАТ ЛИ ПОСЛЕДНИ МИНАЛОГОДИШНИТЕ ПЪРВЕНЦИ

МИНАЛАТА година колективът на ГТП „Градска търговия“ беше на едно от челните места по изпълнение на стокооборота не само в окръга, но и в страната. И както се полага при такива случаи те получаваха награди, преходни червени знамена и разбира се винаги обещаваха, че няма да се задоволят с постигнатото, ще работят още по-добре, за да постигнат нови успехи и т. н. и т. н.

Но. . . това не се сбъдна. През първите две тримесечия на т. г. планът за стокооборота не бе изпълнен. На населението бяха продадени стоки за близо 380 000 лева по-малко от предвиденото. За третото тримесечие и за м. октомври вече се преизпълняват, но темповете са много по-бавни отколкото е нужно, за да се преодолее изоставането. Сега работниците от Градското търговско предприятие са все още длъжници на населението, на държавата с още около 200 000 лева.

Къде са причините?

Според ръководството на предприятието, изразени от неговия директор др. Мирчавов, те са в много по-големия план, който имат тази година, в това че те нарочно са дали по-голямо напрежение в плана за първите тримесечия, за да е по-леко през последното, сушата дала отражение върху паричните приходи на населението и други вече от този род обективни причини.

Фактически обаче така ли е? Цифрите обикновено са скучна работа, но те понякога говорят по-красноречиво и от най-цветущите словесни обяснения. Его какво показват те! През 1964 година предприятието е продало стоки за 10 821 000 лева, а в плана за т. г., след всички корекции, е предвидено да се направи стокооборот за 11 250 000 лв. с повече 429 000 лева. Ръстът е 3.96 докато миналата година е бил 11.1. Той е по-нисък и от средния ръст за окръга, който е 6.7 спрямо отчета на 1964 година.

Колкото се отнася до структурата на стокооборота по тримесечия — аргументът също не е основателен, защото за деветте месеца е изпълнен 69.44 на сто от годишния план. За последното тримесечие, той не само че не е по-малък, но дори не е равен на тези от първите три,а е чувствително по-голям. Разбира се общо за търговията в страната съществува закономерност за по-голям стокооборот през последното тримесечие, но така както е организирана работата напрежението трябва да бъде близо 1.5 по-голямо отколкото през другите месеци.

Сушата действително е много сериозна причина, но за нашия окръг нейното влияние не е такова, че да даде катастрофално отражение върху стокооборота. Още повече, че планът за паричните приходи се изпълнява, а някъде и преизпълнява, и създадената тенденция за увеличаване доходите на населението е налице и сега. Това се потвърждава и от обстоятелството, че за деветте месеца на тази година само от магазините на „Градска търговия“ са купени стоки за 152 000 лева повече, отколкото за същия период на миналата година.

Мнението на магазинерите е единодушно, че изоставането се дължи на липсата на много от стоките, които се търсят. Не искаме да изреждаме колко стоки липсват от задължителната номенклатура за магазините. Това и без друго се знае и от тези, които търсят и от тези, които продават. И ако за някои има обективни причини, то за много от тях няма. Еднообразието в цветовете, липсата на стоки с различни цени, вземането на големи количества платове с еднакви разцветки, ненавременното доставяне на новите модели, на нови десени са въпроси, по които сериозно трябва да помисли ръководството на „Градска търговия“. В това отношение то трябва да бъде по-настойчиво и по-взискателно и към Окръжното търговско предприятие.

Неоснователно не се използват и всички възможности, които дава 23-то постановление на МС. При наличието на това постановление никак не е оправдано да липсват стоки за дребни домашни нужди, защото то дава право тези стоки да се набавят дори и от частни занаятчии.

Не се използува достатъчно и сергийната търговия, а поради недобра търговска мрежа, много от стоките са скрити от погледа на купувача и остават непродадени.

„Рекламата е майка на търговията“ — казва една поговорка, но отношението към нея не е никак синовно. Освен витрините друга реклама почти не съществува, а някои опити през лятото (с ревюто и др.) показаха, че различните форми на реклама дават своето отражение върху изпълнението на плана.

Несправедливо ще бъде ако кажем, че ръководството на ГТП „Градска търговия“ не се тревожи за неизпълнения план. То се тревожи, провежда разни съвещания, срещи и разговорите са все на тази тема. Но практическите мерки още са недостатъчни, а в същност те и волята на целия колектив ще имат решаваща дума, дали ще останат последни миналогодишните първенци.

Денка ГОСПОДИНОВА

ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ КЪМ МЕСТНИТЕ РАДИОУРЕДБИ!

В ЧЕСТ на 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция, за пръв път в нашия град беше обявен конкурс за най-добри предавания между заводските радиоуредби в Силистра.

И преди известно време в Профсъюзния дом се състоя съвещание за отчитане резултатите от конкурса. Присъстваха председателите на профкомитетите, председателите на програмните комисии и програмните ръководители на радиоуредбите.

На съвещанието се отчете, че добри успехи в работата е постигнала програмната комисия при ДМЗ „Стомана" с председател Мария Минева. Главната задача, която си е поставила комисията, това е разнообразяването на програмата. Тя е излизала с много интересни рубрики пред слушателите — „Челници", „Рационализаторски глас", „Най-важният проблем — качеството на продукцията", „На спортни теми" и др. В програмата на тази радиоуредба не се включват вече безинтересни предавания. Радиоуредбата работи по много основни въпроси — качеството на продукцията, изпълнението на годишния план, движението за комунистически труд, рационализаторското движение, за чистия доход и чистата продукция и др.

Хубави резултати в организирането на местни предавания има и ДИП „Добруджа". Програмната комисия редовно се събира за приемане на планове. Основната ѝ задача е да осигурява редовна програма на слушателите. Поддържаната рубрика „Комунистически труд — висока оценка" оказва силно възпитателно въздействие върху работниците. Изнесените материали за културата на работното място допринасят много за решаването на този много важен проблем.

С известни постижения може да се похвали и радиоуредбата при ДИП „Липа". В сравнение с миналата година, когато тук не можеше изобщо да се говори за местни предавания, то тази година този въпрос е привлякъл вниманието на ръководството на предприятието и профкомитета. Там се организират предавания, но в последно време те са стихийни — без план. Това е наложило програмата да бъде до известна степен бедна и еднообразна. А тук възможности и сили има. . . Радиоуредбата при ДИП „Липа" може да бъде на едно от първите места по изготвянето на местни предавания. Необходима е още по-голяма помощ и контрол от страна на профкомитета.

На съвещанието бе обърнато внимание на програмните комисии и председателите на профкомитетите в предприятията, където не се полагат достатъчно грижи по организирането на местната програма. Такива са например в ДКК „Нектар", ДАП — товарна, промкомбинат „Камъшит", Окръжна болница. Програмните комисии не се събират по няколко месеци, нямат планове за работа, изобщо радиоуредбите мълчат. Пренебрегната е една отговорна задача, а това е само в тяжест на нашата работа. Беше отчетено, че някои програмни комисии са се представили на конкурса под възможностите си. Изготвят се само поздравителни концерти, сухи и скучни беседи. Не се работи по осигуряването на художествени материали — очерци, репортажи, интервюта. В нито едно предприятие в момента не се използват хумористични и стършелови предавания. А това значи, че много грешки и пропуски остават неразкритикувани и може би се повтарят.

Малко са доброволните сътрудници на радиоуредбите. За да се обхване животът от всички страни, необходимо е всяка радиоуредба да има достатъчен брой сътрудници, от всички сектори на производството на предприятието.

Документацията на повечето от радиоуредбите не се поддържа в добър ред. Материалите са разхвърляни в папките и са неподредени.

Местната програма в настоящия момент не бива да бъде самоцел. Сега тя е призвана да разгаря борбата на трудещите се за предсрочно изпълнение на плана през последната година от четвъртата петилетка, за повече чиста продукция и чист доход. Ето защо от програмните работници се иска непрекъснато да подобряват качеството на местните предавания, да ги разнообразяват с нови форми и радиожанрове.

За подобряване работата по организирането на местните предавания, беше препоръчано на профкомитетите преди всичко да имат правилно отношение към местните предавания, да ръководят и насочват работата на програмните комисии. Периодически на свои заседания да разглеждат работата на програмните комисии и програмните ръководители, да не допускат безпланови предавания. Да се обмени опит между радиоуредбите със сродни на тях предприятия от други градове. Да стане традиция ръководните кадри да излизат по микрофона, да се поставят задачи за изпълнение, да се отчита съревнованието между трудовите колективи, бригади и звена.

Сега пред нас стоят също отговорни задачи. Централният съвет на професионалните съюзи излезе с призив за допълнителна продукция и икономии за компенсиране на загубите от сушата. Нашите радиоуредби имат голям дял за изпълнението на тази задача. Затова фабрично-заводските радиоуредби трябва да се включат в съревнованието по изпълнението на призива.

Накрая на съвещанието бяха раздадени награди на програмните ръководители и програмните комисии на ДМЗ „Стомана", ДИП „Добруджа" и поощрителна награда на ДИП „Липа".

Н. НИКОЛОВ

Физкултура И СПОРТ

Зона „Дунав"

Резултати от X кръг

Бенковски (Исперих) — ДМЗ „Стомана"	1:0
Доростол — Вихър (Завет)	7:0
П. Хитов (Тутракан) — Академик (Рс)	3:0 (служ.)
Бенковски — (Бяла) — Малчика (Кубрат)	3:0
Лудогорец (Рз) — Стъклозавод (Рз)	2:1
Партизанин (Босилковци) — Червена звезда (Дулово)	2:1
Жити (Рс) — Д. Дончев (Кайнарджа)	7:2

Класиране

Отбори	П	Р	Г	ГР	Т
Бенковски (Исперих)	7	1	2	21:7	15
Доростол (Силистра)	7	1	2	21:8	15
Бенковски (Бяла)	6	2	2	13:9	14
П. Хитов (Тутракан)	5	3	2	13:8	13
Лудогорец (Разград)	5	2	3	15:10	12
Малчика (Кубрат)	4	2	4	17:12	10
ДМЗ „Стомана" (Силистра)	3	4	3	13:9	10
Стъклозавод (Разград)	3	3	4	14:11	9
Червена звезда (Дулово)	4	1	5	12:19	9
Жити (Русе)	4	0	6	18:15	7
Академик (Русе)	3	1	6	13:17	7
Партизанин (Босилковци)	3	1	6	10:21	7
Вихър (Завет)	1	4	4	10:25	6
Д. Дончев (Кайнарджа)	3	0	7	13:30	6

III републиканска спартакиада

ДА НЕ СТИХВА ОЖИВЛЕНИЕТО ПО СПОРТНИТЕ ПЛОЩАДКИ

Третата републиканска спартакиада е в ход. По инициатива на общинските комитети на ДКМС и физкултурните дружества на селата Ситово и Сокол се проведоха състезания от Третата републиканска спартакиада на два фронта. В Искра се срещнаха отборите по лека атлетика, шах, тенис на маса — мъже, жени, пионери и пионерки — и футбол — пионери. В Сокол се състезаваха баскетболистите, волейболистите и мъжките отбори по футбол.

Началото е отлично.

На старт в отделните дисциплини по лека атлетика се явиха 18 мъже и 14 жени от двете общини. Това преди всичко говори за масовия характер на състезанията. Победители в отделните дисциплини станаха: Дамянка Костова (Сокол) — 100 и 200 м гл. бягане; Цветанка Василева (Искра) — 400 м; Деспа Драганова (Ситово) — диск; Пенка Данкова (Искра) — тласкане гюле, висок скок и дълъг скок. В щафетата 4 по 100 първото място беше завоювано от отбора на село Ситово.

При мъжете победители станаха: Иван Костов (Нова Попина) — 100 и 200 м; Рубил Тахиров (Сокол) — 400 м; Станчо Рашков (Ситово) — тласкане гюле и диск; Зекиря Вейсалов (Искра) — висок скок; Сабри Османов (Сокол) — дълъг скок.

Отборното класиране при мъжете и жените спечелиха ситовци.

При пионерите и пионерките победители в отделните дисциплини станаха Стоян Генов (Ситово), Галман Ниезиева (Искра), Димитър Ненов (Сокол), Мухтарян Билялов (Искра), Елисавета Димитрова (Сокол).

Отборното класиране при пионерите спечелиха представителите на Ситово.

По футбол пионерите на Ситово победиха отбора на Сокол с 4:0.

В проведените срещи по шах и тенис на маса отборите на Ситово се наложиха убедително и завоюваха първите места. В Сокол гостите отново се наложиха по баскетбол и волейбол, а футболният двубой завърши наравно — 2:2.

Комплексното класиране се печели от отбора на село Ситово. На тържественото закриване на индивидуалните първенци бяха връчени материални награди.

Инициативата за подобни двустранни срещи заслужава подкрепа. Трябва да се надяваме, че тя ще бъде подета и от други физкултурни колективи и дружества.

Васил КОЖУХАРОВ

С благодарност, признание и уважение

ОТНОВО В ЖИВОТА

СЪС СОБСТВЕНИТЕ си очи още веднъж се убедих в това, което нашата Партия и правителство правят за запазване на най-скъпото на земята — живота на човека.

Младеж съм на 25 години. Както всички млади хора, така и аз активно участвувам в редиците на физкултурниците, спортувам. Но на 26 септември с мен се случи голямо нещастие. Като вратар на физкултурния тим в село Алфатар, по невнимание на един от футболистите при ПТ училище — Дулово, бях тежко ударен. Веднага бях откаран в Окръжна болница — Силистра. И какво мислите? Десният ми бъбрек откъснат, следствие на което получих голяма кръвозагуба. Операция. — „Само операция може да го спаси този младеж, а за това е нужно много кръв и при това от „0" група". Това го чух със собствените си уши, макар че в този момент губех сили и съзнание. Как премина операцията това не знам, не помня, но след това разбрах, че Окръжният комитет на Български червен кръст и станцията за кръвопреливане са направили всичко възможно да бъда спасен.

На апела на Българския червен кръст са се отзовали само от моето село 8 души, мои приятели, другари, в това число и моята майка, но за съжаление само на един от тях кръвта е съвпадала с моята. Това още повече затруднило другарите от БЧК, кръвопреливната станция и лекарите.

Отново апел и благодарение на другарите Димитър Петров Боев от с. Алфатар, Велико Георгиев Ингьозов от Калипетрово, Петър Иванов от Коларово, Велико Колев Стоев от Ситово, Христо Илиев Ников — Калипетрово, Георги Димитров Иванов — Попина, Йордан Тинчев — Кайнарджа и Георги П. Додов, почетен кръводарител на ЦК на БЧК, всички те, добри хора се отзоваха и дариха от своята кръв за възстановяване на моето здраве и живот. Дарената от тях кръв, ме възвърна към живот. И ето ме отново сред семейството ми, отново сред близки и познати. Майка ми, моята мила майка, другарката ми изразяват заедно с мене голямата благодарност към тия, които дариха част от своята кръв, макар че те дори и името ми не знаят. Благодаря и на лекарите и вечно ще им бъда признателен, затова, че те вложиха всичките си сили и умение и ме спасиха. Един от тях е младият специалист д-р Бобев, който с такава опитност е провел операцията. Няма да забравя и грижите на д-р Чешмеджиева, тази прекрасна другарка, която чувствувам като родна сестра. Тя толкова много направи за мен.

Още веднъж благодаря на всички, които ми помогнаха в оня тежък за мен момент.

Стоян СТОЙЧЕВ

По материали на в. „Силистренска трибуна"

Критиката е правилна

ВЕСТНИК „Силистренска трибуна" от 31 август и 14 октомври т. г. излезе с критични статии под заглавия „Благоустройство и.. безмислие" и „Защо не се изпълняват взетите решения?". В тях се критикуват някои учреждения и организации в гр. Силистра по редица въпроси на културата и изкуството.

В редакцията получихме писмо от Градския комитет на Партията, в което ни уведомяват, че бюрото на Градския комитет на БКП съвместно с Изпълнителния комитет на Градския народен съвет са разгледали критичните забележки и считат, че повдигнатите въпроси са правилни. На заседанието е отчетено, че вина за това състояние имат най вече щатните работници на ИК на ГНС, които не са организирали изпълнение решенията на сесията на ГНС от 21. XII. 1964 година. Не по-малка е вината и на Бюрото на ГК на Партията, което не е контролирало как се работи по тези въпроси. Градският народен съвет недостатъчно грижи е полагал за разширяване на материалната база за културния отдих на трудещите се.

За подобряване работата по културните въпроси Бюрото на ГК на БКП и ИК на ГНС са взели редица мерки. Ето някои от тях: 1. Задължават се щатните работници на ИК на ГНС да изпълнят в срок от 4-5 месеца решенията на сесията от 21. XII. 1964 година. 2. През 1966 година ИК на ГНС да задели повече средства за осигуряване на материалната база за отдиха на трудещите се. Бюрото на ГК на Партията и ИК на ГНС предлагат на ИК на ОНС да се създаде към ГНС от началото на 1966 година предприятие „Културен отдих и украса". За целта се предвиждат необходимите щатни бройки и известни средства по бюджета на ГНС за издръжката на предприятието.

Устремът им е високо хуманен

ЗА ТЯХ искам да разкажа тук. Те не са нито в завод, нито в електроцентрала, те са в Окръжната болница — Силистра.

На 11 октомври т. г. постъпих в хирургическото отделение. Предстоеше ми операция от херния и на 12 октомври бях опериран от д-р Игнатов. В продължение на осемдневния ми престой в болницата, аз се убедих, че в това отделение има един прекрасен лекарски колектив, който заслужава почит и уважение. Те не жалиха труд и време, а устрема им беше един — да спасяват хората, да ги възвръщат отново в живота към труда. Аз не чух нито веднъж една лоша, една груба дума, казана от лекарите, а само топли и насърчителни бяха към болните. Това са хора, които обичат професията си и за тях лозунга, че човекът е най-ценния капитал, става действителност.

Изказа най-искрена и сърдечна благодарност на целия колектив, на неуморния началник д-р Янков, на неговия заместник д-р Недев, на младите хирурзи д-р Игнатов, д-р Бобев, д-р Енчев, на всички сестри и най-вече на сестра Куртева, на санитарката Иванка, която с нейната доброта и човечност спечели симпатиите на всички болни. Няма да забравя никога случая с 9—годишния Стефчо. Тя дойде да го вземе от леглото и да го занесе в операционната зала, като истинска майка нежно му говореше, обеща му да го води след това да гледа телевизор и наистина тя го води. Донесе го и с майчинска загриженост го постави в леглото да спи.

Желая на прекрасния колектив много щастие и все така да бдят над здравето на хората.

Петър ПАВЛОВ
Силистра

Кадър от новия съветски филм „Бащата на войника", получил висока оценка на последния Московски кинофестивал.

СРЕД ХОРАТА

КОГАТО изпрати последния читател, Петър отново съсредоточи поглед върху белия лист хартия, поставен пред него. За кои ли път вече препрочиташе написаното:

—. . . „Приемете молбата ми за освобождаване от длъжността". . .

Погледна навън през притъмнялото петно на прозореца — мръкваше се. Мисълта, че веднъж завинаги трябва да се раздели с всичко, което го заобикаля и което толкова време беше негов малък свят, го караше да усеща неприятни студени тръпки. За първи път от години насам детският смях и глъч току зад прозореца му се стори раздразнителен и нетърпим. От разкривената лавица една книга се свлече и шумът от падането ѝ отново му попречи да се съсредоточи и да премисли всичко, което ставаше с него.

Стана и се приближи до единствения шкаф с десетки книги и въздъхна. Литературата се похабяваше, прахът и влагата вършеха работата си тихо и невидимо. Огледа малката стаичка, пода с плесенясали разкъртени парчета мазилка и вече не съжаляваше, че беше сложил подписа си върху молбата за напускане. Тук наистина беше нетърпимо. Липсваха най-елементарни удобства за читателите и за съхраняване на книжния фонд.

Навлече дрехата си и шумно щракна стария ръждив катинар. Толкова. Повече нямаше да стъпи кракът му тук. И правеше всичко това, защото чувствуваше, че работата е повече от отговорна, нали не напразно в другите села поставяха на тези длъжности средниcти, а той не беше учил гимназия и нямаше ценз.

На другия ден молбата на библиотекаря Петър Палчев беше одобрена с известно колебание. В с. Кайнарджа подобна вест не отминаваше без коментарии. Кооператорите тълкуваха по своему: „Сигурно имат заповед да поставят човек с образование!" — горещяха се едни, а други ги прекъсваха: „Земята за нашите хора е поскъпа от книгите" — съдеха високомерно те — сигурно ще отиде на друга работа — всичко му допада на ръката!"

А Петър Палчев записа курсове за шофьор за изненада на всички. Не му тежаха лекциите като на другите момчета. Четеше, защото книгата му беше станала мила и скъпа.

Дните течаха с бавен и отмерен ход и той изгаряше от нетърпение, в очакване на последния ден, когато щяха да започнат изпитите. И той дойде — може би съдбоносен — може би делничен като другите. Издържа ги. Доби правоспособност и се върна в Кайнарджа. Завари всичко така, както си беше — на вратата на читалището висеше все същият голям катинар, който беше поставил със собствените си ръце, а над него подрънкваше ламинената фирма. Колчем минеше от там, нещо го караше да забави крачките си и да се спре. Не знаеше каква е тази сила, но чувствуваше, че напълно го покорява и властвува над него. Видял беше по градищата красиво уредени библиотеки и читални и душата му милееше и в село да си имат такава. Разбираше, че тогава вместо към пивниците, кооператорите ще отъпчат пътека към книгата.

Един ден ненадейно го извикаха в канцеларията. Още от вратата забеляза, че са се събрали членовете на общинския партиен комитет и читалищното ръководство и целият бе обладан от неясни предчувствия.

— Седни — подхвърли му някой. — Как караш новата работа, Петре?

— Ами че как — работа като работа — ту лека, ту тежка. . .

— А знаеш ли най-новото?

— Кое? — извиси глас Палчев.

— Че има едно решение, което трябва да се приведе в изпълнение.

— А какво е то?

— Трябва да се върнеш в читалището — ето това е новината. Правихме — струвахме и мнението на другарите е да се върнеш на стария си пост.

— Но аз съм шофьор!

— Няма значение. — Сам знаеш, че когато има желание за една работа, другото остава маловажно.

Девет години. Толкова са се изминали от оня ден, когато библиотекарят Петър Палчев от с. Кайнарджа се мъчеше да намери място по прашното шкафче за купчината книги — богатството на селото. Сега стелажите са просторни и по тях са наредени повече от 5 700 тома разнообразна литература, а читателите вместо десетина, колкото бяха тогава, са 360 души. И още нещо, което най-много радва библиотекаря, че сградата е вече нова и подходяща, че има читалня с ежедневно менящи се вестници и списания.

Но книгите не са единствената грижа на Петър Палчев. Под негово ръководство води активен живот групата свирачи на народни инструменти, която стана лауреат на втория републикански фестивал и бе наградена с бронзов медал. Той е винаги при репетиращите от драматичния състав и на често организираните конференции на различни теми под ръководството на читалището. . .

. . . Ден след ден се нижат. Сега техният ритъм се струва на библиотекаря много бърз, защото предстои да се вършат много и много неща, а времето, както винаги, не стига за всичко.

Руси МИХАЙЛОВ

Защо се провали една среща с читателите

ЗАИНТЕРЕСУВАХ СЕ за книгата „Погледи върху литературата и изкуството и лични спомени" от Симеон Радев, издание на „Български писател" от тази година. Интересът ми към нея се повиши още повече, когато прочетох и отзиви във в. „Народна култура".

Потърсих книгата в дуловската книжарница. Но за съжаление се докоснах до един съвсем неприятен факт. Само пет екземпляра от книгата пристигнали в Дулово, но още не видели рафтовете на книжарницата, били задигнати от служители при ОП „Печатни произведения" и отнесени в Силистра. По този начин дуловската книжарница е лишена от възможността да поднесе на обществените и лични библиотеки една хубава книга. Това до известна степен не говори добре за разпространението на книгите в окръга ни.

Смятам, че е крайно несправедливо изземането на петте екземпляра от споменатата книга, които по заявка са предназначени за разпространение от дуловската книжарница. Не бива да се забравя, че тя има за задача да снабдява с нови книги не само Дулово, но и селата от района.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

НОВ ВЕСТНИК ПРЕЗ ИДНАТА ГОДИНА

ПРЕЗ новата 1966 година на читателите ще бъде предложен нов вестник. „Поглед" — така ще се нарича той. Ще бъде орган на Съюза на българските журналисти. Ще излиза в шестнадесет богато илюстровани страници. Ще помества интересни материали от страната и чужбина, репортажи, карикатури, хумор и др.

„Поглед" ще пропагандира успехите на нашата страна, постиженията на Съветския съюз и другите социалистически страни, ще разяснява политиката на Партията, ще разработва проблемите на комунистическото възпитание, по-широко ще отразява развитието на науката, културата и техниката.

Първите два броя читателите ще имат в ръцете си още преди началото на Новата година.

Абонирайте се за вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

Годишен абонамент	3.12 лв.
За шест месеца	1.56 лв.

Краен срок за абониране 20 декември!

Букурещка телевизия

10. XI—19.00 Телевизионен журнал. 19,15 „Знаете ли да се смятате?" — предаване за пионерите и средношколците. 19.30 Театър „Страдание под бряста" — от Юджин О'Нил.

11. XI—19,00 Телевизионен журнал. 19,15 „Какъв да стана?" — предаване за пионерите и средношколците. 20,00 — „Александру Одобеску" — румънски телфилм. 20,15 „Уестърн" — покоряване на американския запад, класически пародии. 21,30 — Рецитал на Елена Черней — мецосопран

12. XI—19.00 Телевизионен журнал. 19,15 „Спорт под ..микроскоп" 20,00 Седмица. 21.00 Преди премиерата. 21.15 — Фолклорен атлас — Южна Трансилвания.

13. XI—19.00 Телевизионен журнал. 19,15 — Предаване за децата. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 21,00 — Особен случай. 21,05 „Госпожа Кяжна" — екранизация. 22. Филм: „Светецът" — пета серия.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 131 (992) | Четвъртък, 11 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Ремонтът на машините изостава — нужни са бързи мерки

ПРЕМИНАХА ДНИТЕ на усилената полска работа. Дойде време за извършване на бърз и качествен ремонт на селскостопанските машини и прикачния инвентар.

Тазгодишните условия за изпълнението на тази задача са малко по-тежки в сравнение с други години. Трудностите, които изпитаха механизаторите при есенната сеитба се отразиха и върху техническото състояние на машините. Продължителното засушаване даде отражение на прикачния инвентар. Много от сеялките, браните, лющилниците бяха изкарани от строя, а на други сега предстои сериозен ремонт. Това изисква още по-пълно мобилизиране силите на механизаторите и инженеро-техническия персонал в ТКЗС и ДЗС, повече грижи от страна на стопанските ръководства, създаване на по-добри условия за работа на трактористите през зимните мразовити дни.

Сведенията показват, че малко са стопанствата, в които ремонтирането на прикачния инвентар засега върви добре. До 10 ноември имаме готови 120 сеялки от всичко 585. По-зле е положението с култиваторите. От 599 напълно годни за работа са едва 115. От 923 плуга, ремонтирани са само 123. Мудно върви и ремонтът на останалия инвентар. Има да се ремонтират още 2 130 брани, 217 лющилници и други. От наличните 937 трактори в момента напълно годни са 500. А с ремонта на комбайните се заловиха само механизаторите от Чернолик, Межден и Ситово.

Това състояние е повече от тревожно. Времето с всеки изминат ден се застудява, очакват се и валежи и всичко това налага в организацията по извършването на ремонта да стане прелом. Крайно време е техническите ръководства на кооперативните и държавни стопанства да застанат на своите места и подобрят работата си.

Не може и не бива да се търпи по полето да има още неприбран инвентар, безлюдни полски станове и ремонтни работилници. Нужна е по-строга преценка на техническите ръководства, да се определя коя сеялка, кой плуг, култиватор и друг инвентар ще се ремонтира в полските станове на бригадите и кой ще бъде извозен в централната ремонтна работилница. Всичките свободни от полска работа механизатори да се организират в групи, да се оформят площадките и им се създадат добри условия за работа. Трябва да се работи така, че до 15 декември да няма нито едно стопанство, което да не е приключило ремонта на прикачния инвентар.

Не е добро положението и с подготовката на тракторите. Основната причина за това е тази, че повечето от инженерите не въведоха кръглогодишния ремонт. Това разбира се не важи за стопанствата в Ситово, Сокол, Зафирово и други, където голям процент от машините са напълно годни да посрещнат пролетната кампания през идната година. Обаче подготовката на тракторите в кооперативите на селата Алеково, Алфатар, Стефан Караджа и други много сериозно изостава. Тук голям процент от тях ще трябва да минат през ремонтните работилници на ТКЗС, РТС и ремзаводите. А този процент поставя под съмнение и това дали при тях се следи за междуремонтните срокове, дали се отчитат правилно горивата и техническите прегледи. Такова неправилно отношение към машините ще доведе до поскъпване на себестойността на декар мека оран, до влошаване ремонтите и т. н. Нужно е още веднъж да се напомни, че онези, които не спазват дадените указания и не прилагат опита на челниците в това отношение грешат и тяхната грешка дава отражение върху икономиката на отделните стопанства.

Не бива нито за ден да се отлага подготовката на комбайните. През прегледи и ремонт следва да минат 225 зърно-, 102 силажо- и 53 кукурузокомбайна. А това е сериозна задача и ако я подценим има опасност през пролетта да се чудим от къде да я залавяме.

Нужно е в това отношение коренно да си подобрят работата РТС от окръга. Строго да се спазва графикът за всяка предадена за ремонт машина, а също така да не се допускат никакви рекламации.

Голямо внимание следва да се отдели и на правилното зазимяване на машините, като строго се спази държавния стандарт.

В изпълнение на тези задачи огромна роля има да играят не само селскостопанските ръководства, но и обществените организации — партийни, младежки и други. Нужно е социалистическото съревнование да обхване всеки възел, група и отделен механизатор. На най-добрите да се дават награди и системно да се порицават изоставащите. Широко да се използват радиоуредбите, бюлетините, мълниите и тревогите. Да се правят редовно производствени съвещания, да се засилят проверките на народния контрол. Голям дял се пада тук и на профкомитетите. Те следва да оказват помощ на управителните съвети за подобряване условията за работа през зимата, да проверяват охраната на труда и бита на механизаторите.

Нашите механизатори както през миналата, така и през тази година доказаха с огромни дела, че са способни да преодоляват трудностите. Няма съмнение, че и сега те ще се отнесат с нужната сериозност и в срок ще изпълнят и тази важна народностопанска задача.

Скъпи гости на младежта от Силистра

ПО ПОКАНА на Градския комитет на ДКМС, по случай 20-годишнината на СФДМ, от два дни скъпи гости на учащата се и работническа младеж в окръжния ни град са НЬО ТИК ТОН и ЛИЕМ ТХАН НГУЕН от Демократична република Виетнам и АБДУЛ АЗИС ЛУХОР от Кения, студенти във ВИМЕСС—Русе и ИДРИС СЮЛЕЙМАН ДАБО от Португалска Гвинея, ученик в III курс на механотехникума в Русе. На 10 ноември те проведоха срещи с учениците от училище „Никола Йонков Вапцаров", „Отец Паисий", с работници от ДМЗ „Стомана", ДИП „Добруджа" и с апарата на Окръжния и Градския комитети на ДКМС и секретари на заводски комитети на Комсомола. Навсякъде гостите бяха посрещнати с братска обич и чувства. Пред учащата се и работническа младеж те разказаха за борбите на своите народи за свобода и национална независимост, в които младежта от техните страни участвува активно. Дълбоко възмущение предизвикаха у силистренските пионери и младежта вълнуващите думи на Ньо Тик Тон и Лием Тхан Нгуен от Демократична република Виетнам. Братската социалистическа страна е подложена от американската авиация на денонощни варварски бомбардировки. Но въпреки всичко виетнамският народ упорито се бори за защита на своята Родина и въздушните пирати не остават ненаказани. Той е готов с цената на всичко да помогне на братята си от Южен Виетнам.

Дружбата между младежта от Азия и Африка и младежта от нашата страна се ражда в общата борба за мир и прогрес. Много път е изминал и Идрис Сюлейман Дабо за да дойде в България през 1962 година. Роден през 1945 година, той е едва на двадесет години, но е бил година и половина партизанин и никога няма да забрави зверствата на Салазаровите войници в Португалска Гвинея. Баща му е машинен инженер, майка му е лекар ортопед, големият му брат е прокурор, произхожда от заможно семейство, но въпреки всичко всички членове от него са се обявили на страната на народа, на страната на революцията. И Идирис е убеден че рано или късно неговият народ ще бъде свободен. До там довеждат народодемократичните революции.

Срещи на дружбата! Срещи на братството! Така могат да се нарекат срещите им в Силистра.

Никола НАНЕВ

Основна задача

ПРЕДИ ТРИ ДНИ в салона на Окръжния народен съвет — Силистра се проведе съвещание с директорите на РТС и главните инженери на ТКЗС от окръга. За необходимостта от образцова подготовка и провеждане на есенно-зимния ремонт на машините и прикачния инвентар говори др. Йордан Хинев, завеждащ сектор „Механизация" при УССП. На съвещанието присъствуваха старши инженерът от Министерството на селскостопанското производство др. Ценко Ценков и началникът на УССП — Силистра др. Димитър Михайлов.

Станаха оживени разисквания. По поставените въпроси взе думата др. Кашев, главен инженер на ТКЗС в Нова Черна. Той се спря на трудностите около снабдяването с необходимите им сега резервни части, организацията, която са създали в ремонтната работилница.

Правилно отношение взеха и главните инженери на ТКЗС — Айдемир, Калипетрово, Сокол, директорът на РТС — Дулово и други.

Другарят Ценко Ценков обърна сериозно внимание на това, че в някои кооперативни стопанства провеждането на кръгловогодишния ремонт на тракторите се подценява, липсва плановост в тази дейност.

На съвещанието се взе решение да се въведе периодична отчетност като главните инженери лично на две седмици дават отчет на сектор „Механизация" за извършената в стопанствата работа.

Накрая началникът на УССП Димитър Михайлов обобщи изказванията и посочи, че тази година цялото внимание на инженеро—техническия персонал в ТКЗС трябва да бъде насочено към извършване на качествен ремонт като се спазят сроковете.

На съвещанието пролича голямата загриженост на инженерите около подготовката на машините.

Да компенсираме загубите от сушата в селското стопанство

В последните месеци на петилетката

ПРЕДИ ЕДИН МЕСЕЦ колективите на трудово производителните кооперации в Силистренски окръг обещаха, във връзка с призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство да дадат до края на годината надпланово производство за 500 000 лева. В социалистическото съревнование се внесе още един показател, за чието изпълнение започнаха борба цехове, отдели, бригади и отделни производственици. ТПК „Дунав", най-голямата кооперация в окръга, записа по влоговия лист повече от 260 000 лева. Някои от цеховете вече приключиха за 1965 година и започнаха работа по плана за петата петилетка.

ТПК „Метал" осигури в края на десетмесечието надпланово производство за 85 000 лева и тези дни ще изпълни плана си за единадесетте месеца.

Преди няколко дни колективът на ТПК „Домостроител", пръв от системата на ТПК рапортува, че е изпълнил с 61 дни предсрочно годишния си план. През останалото, до края на декември, време той ще произведе и ще запише по влоговия лист за компенсация на загубите в селското стопанство продукция за 25 000 лева.

Основна задача сега пред производствените колективи от трудово производителните кооперации е непрекъснато да повишават качеството на изделията и да обогатяват асортимента на производството. Така те ще изпълнят с чест основната си задача—да задоволяват попълно нуждите на населението от услуги и предмети за широка потреба.

Светослав ПЕТРОВ

Високо отличие

РАБОТНИЦИТЕ от ДМЗ „Стомана" в Силистра първи се отзоваха на призива на ЦСПС и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство. Те вече записаха по влоговия лист повече от 300 000 лева надпланово производство. Неотдавна колективите на леярския и пресовия цехове отчетоха изпълнението на годишните си планове. Много от бригадите работят вече по плана за петата петилетка.

През третото тримесечие „Стомана" даде най-високи постижения по изпълнение на обещанията и се нареди на първо място сред предприятията в Силистренски окръг.

За постигнатите успехи в производствената работа, на тържествено събрание, състояло се преди няколко дни, на колектива на завода се връчи преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на професионалните съюзи. Връчвайки знамето, др. Кръстьо Атанасов — председател на ОСПС и зам. председател на ОНС пожела на машиностроителите още по-големи успехи в бъдещата им работа.

Мария ИВАНОВА

Достоен рапорт

ТРУДОВИТЕ КОЛЕКТИВИ от гр. Дулово работят неуморно за изпълнение и преизпълнение на плана и обещанията. Още в началото на годината производствените задачи бяха разяснени на работниците и служителите и се изработиха показатели за социалистическото съревнование. През течение на годината ГК на БКП няколко пъти прави преглед за състоянието на движението за комунистически труд. В резултат на това то придоби масов характер. Условия да се борят за високото звание приеха 55 бригади с 629 участника, а над 450 работници дадоха индивидуални обещания. Общо, в района на Дулово, досега са завоювали званието „Колектив за комунистически труд" 28 бригади.

Обхванати от високо патриотично чувство, работниците от Дулово се отзоваха с радост на призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио за компенсация на загубите в селското стопанство от сушата и приеха обещания за надпланово производство.

На четвърти ноември, на тържествено събрание, бяха отчетени производствените резултати, получени през десетте месеца. Радостно е, че всички колективи рапортуваха успешно изпълнение на задачите.

Най-високи постижения има цех „Ракита" — клон Дулово с ръководител Сали Ахмедов. До първи ноември колективът му изпълни предсрочно годишния си план. Той обеща да запише по влоговия лист до края на годината свръхпланова продукция за 60 000 лева.

На второ място се нареждат работниците от агенцията на „Транспред," с ръководител Злати Димитров. При план за годината 263 000 лева доходи, те са достигнали до първи ноември 258 000 лева. В чест на Великия октомври „Транспред" приключи годината и започна работа по плана за петата петилетка.

На високи постижения се радва и колективът на промкомбинат Дулово, с директор Али Карабет. Надплановото производство от 75 000 лева го приближава към края на годината. За компенсация на загубите в селското стопанство работниците от промкомбината осигуриха свръхпланова печалба от 14 000 лева при производителност на труда 108 на сто.

Гордеят се с успехите си и колективите на РТС — 103 на сто, Държавно горско стопанство 102 на сто, СП „Комунални услуги, 114 на сто, ж. п гара 113 на сто, ОТП 106 на сто и т. н.

На събранието работниците от киното бяха удостоени със високото звание „Кино за комунистически труд".

Илия НЕЙЧЕВ

ПРЕДСРОЧНО

НА 9 НОЕМВРИ колективът на ТПК „Нов живот" в Тутракан рапортува, че е изпълнил годишния си план с петдесет дни предсрочно. Произведена е продукция за 702 000 лева при план 700 000 лева.

Първенци са работниците от бригадата на Никола Йосифов с изпълнение 105 на сто. Добре работи и бригадата на Петър Котленски, която осигурява града и околните села със закуски.

До края на годината работниците от ТПК „Нов живот" ще запишат десетки хиляди лева по влоговия лист за компенсация на загубите от сушата в селското стопанство.

Преработката на фуражите започна

ПРЕЗ миналата година кравефермата в с. Главиница беше на първо място в кооперативното стопанство по млеконадоя. Една от главните причини за това е редовното преработване на грубите фуражи за храна на животните. През тази година успехите на доячите от фермата са още по-големи. До месец октомври включително те надоиха 643 тона мляко срещу 615 тона за същия период на миналата година.

Сега трудолюбивите животновъди вземат мерки да бъде запазена тази продуктивност от кравите и през есенно-зимния сезон. Под ръководството на зоотехника Цанко Донев фуражната площадка отново започна да функционира. Царевичакът се нарязва с РКС-апарат. След това животновъдите разтварят по 4 кг меласа във всеки литър вряла вода. С така получената течност се напръсква нарязаният царевичак, пшеничната и гр ховата слама. Така приготвеният фураж се забърква добре и се оставя известно време да престои, след което се дава на кравите. Кооператорите извършват тази работа с желание, защото фуражът се поема охотно от животните и продуктивността им расте. Освен това преработката на фуражите става бързо.

Минчо ДОЧЕВ

Колективът на ДСП „Пристанище" — Силистра значително преизпълни плана си за десетмесечието. С високи постижения се отличава четвърта бригада с бригадир Иван Петров. Тя редовно изпълнява нормите си 160 на сто.

НА СНИМКАТА: работниците Салим Сабишев, Яшар Аптиев и Мехмед Яшаров товарят току що пристигнал шлеп.

Снимка: Стоян Тодоров

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия

до 8. XI. 1965 год.

[illegible]	Резитба лозя в %	Извозен оборски тор в %	Загребване лозя в %	Изорани овощни градини в %
Айдемир	12	62	10,9	60,6
Калипетрово	83	96,5	83	100
Бабук	25	141,6	25	0
Алфатар	17,9	106,3	0	18,8
Алеково	56	73,9	50	0
Аширково	8,3	42,8	0	0
Смилец	22,7	68,3	0	0
Попина	0,9	63	0	52
Сребърна	17,3	64,4	15	0
Ситово	51,7	57,3	8	0
Срацимир	48,8	85,7	17,3	0
Кайнарджа	98	100	27	0
Голеш	0	35,6	0	0
Средище	37	70,6	35,6	0
Тутракан	23,5	26	80	0
Нова Черна	19	78,2	19	0
Старо село	58	128	56	0
Белица	88,1	50	67,8	0
Главиница	75	116	0	91,5
Ст. Караджа	30	67	10	0
Сокол	8,8	81	0	1,7
Зафирово	41	41,3	39	45
М. Преславец	9	116,4	0	59
Дулово	19	126,2	19	100
Межден	33	77,1	0	19
Окорш	100	115,2	0	48,6
Секулово	0	75	0	58
Добротица	9,2	68,1	0	0
Чернолик	0	108,6	0	0
Паисиево	0	100	0	0
В-ко ТКЗС	34 1	79,2	24,4	24,2
ДЗС Силист.	48	10,2	48	29,8
„ Н. Черна	0	94,2	0	0
„ Я. Забунов	100	51,3	100	100
„ Окорш	0	150,8	0	0
В-ко—ДЗС	46,8	67	46,8	35,2
В-ко за окр.	34,5	78,2	25	25

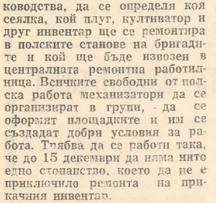

Прототип на газова печка, която ще се произвежда в гр. Тутракан от клона на ДИП „Вулкан" — Варна.

ХОРА И МАШИНИ

ТЕ, ХОРАТА И МАШИНИТЕ, вървяха заедно в битката за плодородие през цялата година.

И сега още грохотът на „дизелите" оглася равнината. С тях трактористите орат дълбоко площите, заети доскоро с тютюн и захарно цвекло в седемте села на ТКЗС — Средище. Колегите им влачат с леките трактори ремаркета, пълни с последните количества царевичак от блоковете. „Беларусите" са заети в извозването на оборския тор „ДТ-20" — при зимното пръскане на овощните градини, а новият трактор „Болгар" оре лозята.

Работата на полето вече намалява. Есента покри пътищата и селските дворове със златна шума, времето става по-студено. Все по-голям брой машини пристигат в становете. Но трудът на неуморните механизатори не прекъсва. Та нали догодина борбата за получаване на високи добиви ще продължи с още по-голяма сила! А техниката е изхабена от едногодишното използване, особено от необичайно трудната сеитба на есенните култури. След такова натоварване машините имат нужда от внимателен преглед, от ремонт.

Механизаторите започнаха изпълнението на тази задача без протакане. Под ръководството на бригадните механици старши трактористите, сменните трактористи, прикачниците във всички станове ремонтират прикачния инвентар. Най-много машини са струпани в ремонтната работилница в Средище. Тук е базата, където се правят по-трудните ремонти, а за основен ремонт машините се изпращат в заводите в Толбухин и Коларовград.

Особено напрегната е работата на стругарите, двамата братя — комсомолци Гено и Митко Великови. За разлика от миналата есен трябва да се източат всички дискове на плуговете и лющилниците, изхабени в есенната кампания. Освен това по-малкият брат Митко работи едва от шест месеца. Но ако ги погледне човек на струговете ще помисли, че и двамата са еднакво опитни майстори. Пък и братята си приличат като две капки вода — стройни, с матови лица и тъмни очи, еднакво съсредоточени над машините.

До новия струг „С-5-М" е застанал Гено. Той взема едно зъбчато колело, фиксира го на струга заедно с диска от лющилник, наглася резеца и пуска машината в действие. Чува се едно скриптене с прекъсване като дефектна грамофонна плоча. Нали дискът се е изкривил в буците, не се точи равномерно. Но тънките спирали на стружките, които се отделят при точенето стават по-еднакви. По тях пукат искри от нагряването.

Заинтересувахме се дали оползотворяват стружките.

— Събираме ги за „Вторични суровини" — обяснява Гено и отделя за момент поглед от въртящия се диск.—А като обработваме бронзови детайли, събираме стружките отделно. С тях си купихме ей този радиоапарат.

Наистина в стругарната се белее нов радиоапарат „Латвия". Началникът на ремонтната работилница Екрем Рифадов, около 40-годишен човек с посребрена коса, но румено младежко лице, отиде и пусна апарата. Монотонният шум на струговете се смеси с хубава музика.

Най-многолюдно е в голямото помещение на работилницата. Тук вече е започнал ремонтът на два дизелови трактора.

— Тази глава на трактор се е пукнала, но засега няма откъде да вземем нова — тревожи се бай Екрем и почуква масивната машинна част, поставена на пода. Но след това погледът му отново излъчва увереност.

—Всъщност към 80 на сто от резервните части сме си набавили и работата по ремонта започна усилено. Стремим се колкото се може повече машини да ремонтираме тук на място. В заводите ни излиза по-скъпо. За основен ремонт на трактор даваме по 1 500-2 000 лева, докато при нас средните ремонти излизат към 400-500 лева. Затова ще направим основен ремонт на 7 трактора, вместо на предвидените по план 11 машини, а останалите ще ремонтираме тук.

Около прикачните машини на двора механизаторите също работят. Младият тракторист Исмет Раимов влачи с трактор зелена редосеялка. Току-що са я измили на чешмата с Рафик Саидов, за да може по-добре да се ремонтира. Механизаторът Шафкъ Хюсеинов чука нещо по валяците. А бригадният механик в Средище Тиньо Георгиев, снажен добруджанец с обветрено по блоковете лице, не го сдържа на едно място.

— Гледаме за десетина дни да привършим ремонта на прикачния инвентар — заяви той — докато времето е хубаво. Когато задуха севернякът, нямаме възможност да поправяме на закрито тези машини.

— До края на годината ще трябва да ремонтираме не само прикачния инвентар, а и тракторите — допълва го началникът на работилницата Екрем Рифадов.—Такъв е планът на техническото ръководство.

. . . Посрещнат ли новогодишния празник с ремонтирани машини, механизаторите могат спокойно да очакват новите задачи през следващата година.

Димо ИВАНОВ

Отчети и избори в Партията

Успехите са резултат на организаторската работа

ГОДИНИ наред животновъдството на ТКЗС в село Малък—Преславец беше губещ отрасъл. Тази година обаче на годишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация към животновъдството се отчетоха радостни резултати. Кравефермата е преизпълнила плана си за деветмесечието с 193 160 литра мляко. Първенец на фермата е комунистът Георги Минчев, който при обещание да надои за деветмесечието 22 420 литра мляко е надоил 35 133 литра. Радостни са успехите и на птицефермата. За деветмесечието колективът на тази ферма е преизпълнил годишния си план с 77 000 яйца, като до края на годината ще получат над плана близо 160 000 яйца. С това при планова загуба 3 214 лв. за деветте месеца, колективът е реализирал 7 363 лева печалба. Преизпълнен е планът и в свинефермата, като при планова загуба 5 648 лв. е реализирано 2 667 лв чист доход. Общо от цялото животновъдство при планова загуба 23 575 лв е реализирана 6870 лева печалба.

На какво се дължат тези успехи?

Преди всичко те са резултат на организаторската и политическа работа извършена от партийната организация и на личния пример на комунистите. На събранието се отчете, че още в началото на годината, след изготвяне на годишния план на стопанството и производствените задачи на фермите, първичната партийна организация и комунистите са провели широка разяснителна работа с всички животновъди, като на всеки е обяснено каква продукция трябвада получи и как ви разходи ще прави. На комунистите животновъди партийната организация е възложила конкретни поръчения, които те са изпълнили с чест. Между животновъдите се е разгоряло социалистическото съревнование и комунистите са били винаги в челните редици. За пример в това отношение бяха посочени опитният свиневъд Петър Вълчев, доячът Димитър Игнатов и др.

Сега по-добра е организацията на работата във фермите. По-добра и конкретна е помощта на стопанското ръководство.

През годината немалко е извършено и за повишаване политическите знания и производствената квалификация на гледачите, за изучаването и внедряването на челния опит и др.

Наред с тези положителни страни в работата и постигнатите успехи, комунистите посочиха на събранието и

Някои съществени слабости

И в доклада на партийното бюро и в изказванията на комунистите се отчете, че малко просветни събрания се провеждат с животновъдите. Подценява се въпросът за подмладяване състава на гледачите, не се привличат млади хора в животновъдните ферми. Това затруднява и подмладяване състава на партийната организация. От 9 комунисти само 2 са от 35 до 40 години, останалите са над 40 години.

През годината не са приети кандидат членове на БКП.

Като сериозен недостатък в работата на партийната организация и на отговорните комунисти от стопанството, събранието отчете това, че въпреки оказаната помощ положението в овцефермата продължава да е лошо. Поради недостатъчния контрол от страна на партийната организация и стопанското ръководство, тук разходите са големи и фермата продължава да е губеща.

Ето защо, съвсем правилно събранието насочи комунистите да водят борба за всяка стотинка, като чувствително намалят разходите и увеличат чистата продукция.

В тая връзка събранието прие разгърнати решения.

Сега е нужно, новоизбраното роководство да организира практическото изпълнение на приетите решения, за да може догодина комунистите и останалите животновъди да се поздравят с още по-големи успехи.

Йордан ПАРУШЕВ

Необходимо е още по-конкретно партийно ръководство

Учебната година в Партията

В СИСТЕМАТА на партийна просвета в района на ГК на БКП Дулово тази година са включени общо над 1 470 души, от които близо 620 са комунисти. Учебните звена са изградени в съгласие с решенията и изискванията на Майския пленум на ЦК на БКП, като при това се имат предвид и желанията на слушателите. В сравнение с миналата година повече звена са изградени по идеологическите дисциплини. В изградените над 25 кръжока, ще се изучава: историята на КПСС, на БКП, политическата икономия, философия, икономиката на промишлеността, транспорта, и търговията и др. Освен кръжоците са изградени 9 учебни групи—по атеизъм и масово-политическа работа 15 школи, два семинара, един университет и една лектория.

Градският комитет и първичните партийни организации правилно са преценили, ролята на пропагандистите и за такива са избрани най-отговорните и подготвени другари. От 52 пропагандисти 13 са с висше и полувисше образование, 25 със средно и 14 с незавършено средно и основно образование.

Първите занятия са вече проведени почти във всички звена. Там където партийните бюра са проявили по-голяма заинтересованост и оказали помощ на пропагандистите, те са минали на високо ниво, при голяма активност и интерес от страна на слушателите.

Особено добре са минали занятията в кръжоците, ръководени от пропагандистите Димитър Христов от БНБ, Трифон Калчев от ОКС и други.

Правилно е решението на ГК на БКП, на занятията да присъствуват членовете на градския комитет, които на място оказват помощ на пропагандистите.

Досегашната работа обаче показва, че в някои партийни организации още не е преодолян напълно формализма и шаблона, не се държи за качеството на изнесените лекции, допускат се безпричинни отлагания на занятията. В много случаи вина за това имат преди всичко пропагандистите. За това говорят редица примери. Така например на 1 ноември по вина на пропагандиста Васил Гойчев, който в последния момент е съобщил, че е възпрепятствуван да идва, се отложи занятието на кръжока по основи на комунистическия морал при ППЗ—Дулово. На същата дата се отложи и занятието на школата за комунистически труд към първа и втора териториални партийни организации, поради това, че пропагандистът Георги Гърчев отсъствуваше от града.

Поради недостатъчен контрол и помощ от страна на партийните бюра, някои от пропагандистите се явяват пред слушателите неподготвени и занятията се провеждат формално. Такъв беше например случаят в школата за комунистически труд при цеха на Промкомбинат „Камъшит“, където на 1 ноември пропагандистката Вярка Енева, при изнасяне на темата „Борбата против империализма и единството на световното комунистическо и работническо движение“, се задоволи само да прочете една статия от списание „Партиен живот“. Въпреки проведените семинари и дадените указания от ГК на БКП, тя още не беше на ясно от къде ще си набави литература за подготовката на следващите лекции.

Освен това в някои отговорни специалисти, определени като пропагандисти съществува мнение, че те неправилно са определени като такива, а в това се крие опасност да се провалят занятията или те да минат на ниско ниво.

Всичко това говори, че е необходимо ГК на БКП и бюрата на първичните партийни организации от района да осигурят още по-конкретно партийно ръководство на учебната година, да отстранят своевременно, допуснатите слабости и да осигурят при всички условия редовното и качествено провеждане на занятията в учебните звена.

Хаккъ РУФИЕВ

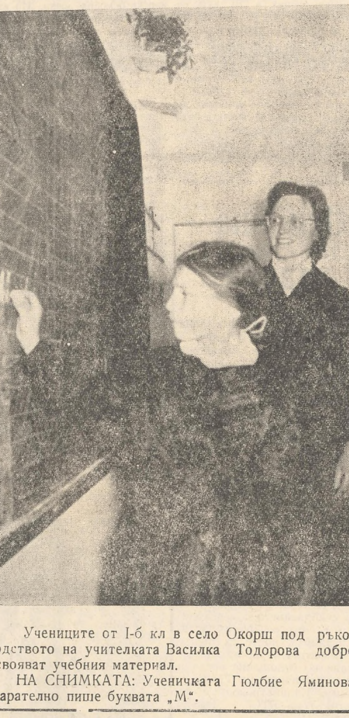

Учениците от I-б кл в село Окорш под ръководството на учителката Василка Тодорова добре усвояват учебния материал.

НА СНИМКАТА: Ученичката Гюлбие Яминова старателно пише буквата „М“.

Защо се налага преброяване на населението и жилищния фонд

ОТ ПОСЛЕДНОТО преброяване до сега минаха 9 години. През този период в стопанския и културния живот на нашата страна настъпиха дълбоки промени. Бурното развитие на социалистическата ни икономика и култура; особено след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП, доведоха до големи изменения в структурата на нашето население. Значително се увеличи броят на работниците, заети в промишлеността, строителството и транспорта и другите отрасли на народното стопанство. Големи промени станаха и в структурата на нашето селскостопанско производство. Непрекъснато се увеличава процесът на механизацията и модернизацията на селскостопанското производство. Развиха се нашите градове. Измени се битът, културата и образованието на нашия народ.

През последните години станаха значителни промени и в състоянието на жилищния фонд в страната. Постоянно се строят нови и модерни жилища. С увеличаване броя на населението, увеличават се и нуждите от нови жилища. Настъпилите промени в броя на населението и жилищният фонд, налагат да се извърши ново преброяване, тъй като засега единствено чрез него могат да се доставят данни, с които да се дава цялостна характеристика на тези промени.

Ето защо по решение на Правителството ни от 1 до 12 декември г. г. ще се извърши преброяване на населението и жилищния фонд в цялата страна.

Какви данни ще се събират през време на преброяването и за какво ще служат те?

На първо място преброяването ще даде статистически данни за броя на наличното и постоянно население, както за страната, така и за отделните населени места и окръзи. Тези данни са особено необходими на местните ръководни органи, при планиране на строителство на училища, на жилищни сгради, търговска мрежа, културни учреждения и др.

Чрез преброяването също така ще се изясни националния състав на населението, ще се види равнището на образованието на отделните народности, участието им в социалистическото строителство и др.

От данните на преброяването ще се видят големите постижения на нашия народ в областта на образователното дело, ще се установи броят на специалистите, ще се види нуждата от специалисти за всеки окръг и населено място.

Преброяването също така ще помогне за уточняване на наличните трудови ресурси, на незаетата работна ръка и др.

От преброяването на жилищния фонд ще се получат данни не само за големината на жилищния фонд, но и за неговото благоусртояване като: електрификация, водопровод, канализация и пр. Въз основа на данните от преброяването ще се види къде жилищният фонд е достатъчен и къде не достига и по-правилно ще се разпределят средствата и материалите за жилищно строителство.

Преброяването представлява голяма общонародна задача, която не може да бъде решена без активното участие на населението в него. Всички граждани съзнателно трябва да се отнесат към това огромно мероприятие, да дадат изчерпателни и точни отговори на зададените въпроси, без никакъв страх, че тези данни ще се използват в разрез с техните интереси. Всичко това налага, партийните и обществени организации, а така също и народните съвети по места да водят сред населението широка разяснителна работа по тези въпроси.

Божко ХРИСТОВ
началник на
окръжен отдел „Статистика“

Бодра комсомолска смяна

ПИОНЕРИТЕ СА празнично облечени. Те влизат един след друг в клуба на Комсомола и сядат по местата си. Ето — всички са пристигнали.

Секретарят на комсомолското дружество при VIII клас Христо Кръстев открива събранието. Поставена е за разглеждане една-единствена точка — приемането на пионери в редовете на Комсомола.

Четат имената им. Те стават. Задават им въпроси.

— Който е за приемането на Янко Иванов в редовете на Комсомола, моля да гласува — заявява секретарят на дружеството.

Още не изрекъл думите си, гора от ръце се вдигат нагоре. Янко навежда глава от неудобство. Вълнува се. А после изправя главата си и поглежда към другарите си — те го поздравяват с погледи.

От днес нататък Янко е член на ДКМС. Ще оправдае ли доверието, което му се гласува? Няма ли да посрами името комсомолец? Едва ли: той е добър и дисциплиниран ученик. От него другите могат да се поучат. Той винаги може да служи за пример на останалите. Така мислят за него другарите му и затова го приеха за член на ДКМС единодушно.

Но има някои пионери, като Добри Тодоров, Васил Миланов и други, които са зле с дисциплината. „Встъпвайки в редовете на Комсомола, аз коренно ще се поправя, ще бъда изпълнителен, ще подобря успеха си, ще бъда учтив и внимателен към другарите си — тържествено обещават те.

Отлично отговори на всички въпроси и дружинната председателка Пенка Николова. Всички пионери бяха приети в редовете на ДКМС. Секретарят на общинския комитет на Комсомола в село Голеш др. Тодор Мичев приветствува новоприетите.

— Приетият в редовете на Комсомола пионер, трябва да се различава от останалите ученици в училище — каза др. Мичев — Той трябва да служи за пример на всички.

Симеон КОЛЕВ

Дела, раждащи уважение

ХУБАВА Е есента тази година. Спокойна, слънчева. Позлатила е тя дърветата със златото си и ражда у нас, хората, мечти и весело настроение.

Първо звено от VI „в“ клас на училище „Кирил и Методий“—Силистра реши да използува хубавите есенни дни за полезни пионерски дела. Пионерите от това звено обещаха да разкопаят около иглолистните дръвчета по улиците „Георги Димитров“, „Драгоман“, „Бесарабия“ и „Ив. Божков“ и да ва росат стеблата им. С това щяха да помогнат за разхубавяването на града.

Тази задача пионерите изпълниха достойно. Предложиха на другарчетата си и от другите класове на училището да поемат такова обещание. Освен това те участвуваха активно в събирането на старо желязо и хартия. Само за един ден те събраха 27 кг отпадъци и за тях получиха от заkупвателната организация 3,85 лв., които ще бъдат използвани за нуждите на пионерската организация в училището.

Група пионери

БЛАГОДАРНОСТ

ПРЕДИ ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ бях в Окръжна болница — Силистра. Там като болна лежах един месец в хирургическото отделение, където за възстановяване на моя счупен крак се грижеше д-р Радев. Той положи много грижи за мен, за да стъпя отново на крака и да се спася от осакатяване за цял живот.

Аз съм сега добре, у дома, сред близките си, благодарение на д-р Радев, на когото от сърце благодаря.

Бих желала всички медицински работници да бъдат като него.

Мария МАТЕВА
село Ситово

Три изложби на играчки

НАЙ-ЛЮБИМИЯТ и най-търсен източник на радост за децата са играчките. Те са неразделна част от детството на нашите деца. Чрез тях животът на детето още от най-ранна възраст става съдържателен и весел. Най мощната сила на играчките се състои в това, че те създават по най-пряк начин приятни и радостни емоции у децата. Различните видове играчки създават у детето различни удоволствия. С развитието на детето се усложняват и неговите игри, усложняват се изискванията към играчките.

На детето трябва да се купуват играчки не само като подарък при тържествени случаи, като за рожден ден, Нова година, защото играчките оказват голямо възпитателно въздействие върху крехкия, още неоформен детски характер. Чрез различните играчки децата намират ярък израз на своите интереси, които се проявяват в неговото развитие.

Министерството на вътрешната търговия, съвместно с други ведомства и институти, организира комплексна реклама на играчки в страната от 1 до 10 ноември т. г. Във връзка с това в Силистра ще се открият три изложби-базари. На тях ще се покаже богат асортимент играчки, които могат да бъдат веднага закупени. Желателно е изложбите да бъдат посетени от гражданите на Силистра.

Рика НАДАРЛИЙСКА
Стоковед в ОТП — Силистра

ГРИЖА НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

ПРЕДИ известно време в с. Зафирово бе проведено съвещание с партийния и стопанския актив по въпроса за комунистическото възпитание на младежта. Доклад за партийното ръководство на Комсомола изнесе др. Кирчо Кирчев, секретар на общинския партиен комитет. В съвещанието взеха участие и другарите Йордан Танков и Пенчо Ахилев, секретари на Окръжния комитет на Комсомола.

Изхождайки от постановките и решенията на Майския пленум на ЦК на БКП и на Окръжното съвещание с актива по работата с младежта, докладчикът направи обширен анализ на дейността на партийните и масовите организации по възпитанието на младежта, на състоянието на общинската комсомолска организация.

Бе подчертано, че младото поколение от района на общинския партиен комитет безрезервно подкрепя линията на Партията, върви неотклонно по пътя, начертан от нея, изцяло след ва партийната организация.

— Ние — каза той, — можем спокойно да разчитаме на дела на младежта в изпълнението на задачите в селското стопанство, в търговията, в образованието и на културния фронт.

Комсомолската организация, с помощта на цялата общественост, под ръководството на Партията, е призована да работи за комунистическото възпитание на младежта. Наред с някои успехи, постигнати в това отношение, в досегашната работа на комсомолската организация съществуват много недостатъци, които трябва да се преодолеят. А това ще стане с решителната намеса на първичните партийни организации. Все още обаче е малка грижата им за работата на ДКМС. Организаторската и политическата работа на комсомолските комитети и дружества не е на нужната висота. Бюрото на Окръжния комитет на Комсомола проведе специално заседание в с. Зафирово, извърши кадрови промени в общинския комитет на ДКМС, но въпреки взетите мерки за подобряване общото състояние на комсомолската организация, в нейната работа бавно настъпва поврат. Комсомолския актив още не е станал ръководител на младежта. Извън влиянието на Комсомола стоят много млади хора от малцинствата, семейни и други. Идейно-политическата работа сред младежта не е в центъра на работата на партийния и комсомолския комитети и на партийните и комсомолските организации.

Отговор на поставените въпроси дадоха докладът и изказалите се участници в съвещанието. Те препоръчаха на общинския комитет на ДКМС в по-нататъшната си работа да разгаря още по-силно пламъка за обществено-полезна дейност у всеки младеж и девойка, да се води борба за освобождаване от мрежата и пипалата на есафщината, като всеки активист стане пример за подражание, като възпитанието на младежта стане дело на цялата общественост. Положителните резултати няма да закъснеят, ако подетият разговор се пренесе в партийните и комсомолските организации, ако всяка организация намери своето място в изпълнението на задачата.

Иван ПЕТКОВ

Дейността не е на нужната висота

4 НОЕМВРИ 1965 г. Краят на деня се очаква с нетърпение от членовете на V низова отечественофронтовска организация. Тази вечер се провежда годишното отчетно-изборно събрание. Ръководството ще даде отчет за изминалия период, за работата извършена досега, за успехите и неуспехите, за трудностите.

Отчетният доклад прочете др. Пенка Арнаудова. Редят се успех, след успех, проведени акции по хигиенизирането, съвместни събрания с други организации, на които съветниците снемат решенията на сесиите. В доклада се посочиха и предстоящите задачи.

Дейността на организацията не е малка, но не и на нужната висота. Ръководството не всичко е свършило както трябва, не всичко е обхванато. По това има да се говори много, да се разисква, да се спори. Въпреки всичко изказванията бяха много малко.

На всички направи впечатление изказването на др. Пенка Арнаудова. Тя говори за работата на читателската група, която с успех е завършила учебната година. Прочетена и обсъдена е книгата „В името на народа“ от Митка Гръбчева. Говори за работата на комисията по хигиенизирането, за трудностите, които са преодолени. Засегна въпроси, поставени и на други събрания, но още неосъществени — продоволствие със стоки, в квартала да има разносна търговия за мляко, хляб и др. продукти, за да не става натрупване в магазините. Да се направи още една обществена пералня.

Най-важното, на което се спря тя бе нуждата от клуб на организацията.

Загрижеността за клуб пролича и в изказванията на други другари. Др. Петков, също изрази болката си от това. Той каза, че желанието на всички е да имат клуб, който да служи за отдих на хората, да има списания, вестници, да се разнообразява ежедневието на членовете. Да се купи телевизор, за да може хората с желание да посещават клуба — да стане той любимо място.

Такива изказвания направи и др. Драганов и други.

Обширно изказване за стила и метода на работа, за привличане на повече членове на събранията, за разнообразяване живота в организацията направи др. Мария Бобчева от ГК на Отечествения фронт.

Събранието завърши с пожелание и вяра, че през тази отчетна година, успехите в организацията ще се множат и няма да отслабва връзката между ръководството и членовете на същата.

Радка АНАСТАСОВА

ГОТОВА ЛИ Е ТЪРГОВИЯТА ЗА ЗИМАТА?

В Инспекцията за партиен и държавен контрол

ПРЕЗ месец октомври Инспекцията за партиен и държавен контрол в гр. Силистра извърши проверка на търговските организации по подготовката им за нормална работа и снабдяване на населението през зимата със стоки.

Търговските организации и предприятия в окръга са положили усилия за подготовката на обектите, складовото стопанство, заведенията за обществено хранене и транспорта за нормално функциониране през зимата; наблегнали са на въпроса за обезпечаване с достатъчно стоки — промишлени и хранителни — от есенно-зимен характер. За по-правилно провеждане на подготовката за търговия през есенно-зимния сезон, отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС е дал още през месец септември указания на ръководителите на търговските предприятия и организации и е изискал от всички подробни планове.

Наред с постигнатите успехи, съществуват много слабости, които трябва да се отстранят в най- близките дни.

Търговската мрежа, като цяло, все още не е подготвена за работа при зимни условия. На много места не са извършени ремонтът и остъкляването на търговските зали, складовете и заведенията за обществено хранене; не са осигурени отоплителни материали, печки, зимно облекло и др. Така например, не са ремонтирани покрива и и тавана на склада за кожи на ОКС; складовете към магазините в кв. Татарица на с. Айдемир не са подходящи. Тук захарта, солта и оризът са поставени направо на пода, без скари; сладкарницата в с. Сребърна е със счупени стъкла. Такова е положението със складовете на някои обекти в селата Ситово, Алфатар, Зафирово, Дичево, Скала и др.

Фактът, че много от търговските обекти и заведения за обществено хранене не са снабдени с печки, кюнци и гориво говори, че грижите към работниците са недостатъчни. Повтаря се старата практика, тези въпроси да се решават в последния момент. Такова е положението в селата Ииширково, Сребърна, Алфатар, Секулово, Зафирово и др.

Транспортът на търговските предприятия и организации все още не е подготвен да се справи със задачите през зимата. В гаражите не са създадени подходящи условия за работа на шофьорите, работното облекло не е раздадено навсякъде. Ремонтната работилница на ОКС гр. Силистра няма отоплителни материали, печки, зимно облекло и вериги за колите.

Окръжното търговско предприятие „Търговия" е обвързано с договори и спесификации за определените по плана стокови фондове. Много от заявките не са одобрени, следствие на което няма да се доставят за нуждите на потребителите 43 000 м. дифтин, 17 000 м. местна басма, 200 000 м. оксфорд и памучен трикотаж. Не са задоволени заявките от обувки, стъкла за прозорци, тръби за печки, водопроводни тръби и др.

Търговските организации не могат да осигурят необходимите за сезона плодове, компоти, зеленчуци и зеленчукови консерви. Една от причините е, ЦУТ е разпоредило до търговските бази да експедират на ОТП намалени количества от тези стоки.

Въпросът за лагеруване на плодовете и зеленчуците също е тревожен. ДСП „Булгарплод" гр. Силистра трябва да лагерува по план 300 тона картофи, а са доставени около 40 тона. От Ловеч, Габрово и Перник ще се доставят най-много още 110 тона. По план трябва да се лагеруват 300 тона ябълки, а до 20 октомври са осигурени едва 140 тона.

Изнесените данни говорят, че още отсега ще се затрудни снабдяването на населението през есенно-зимния сезон. Проверката показа, че едва тези дни е започнало усиленото зареждане на магазините от държавната и кооперативна търговия със сезонни стоки. Редица артикули липсват в много магазини на потребителните кооперации. В кооперацията в с. Бабук няма гумени цървули, детски, дамски и мъжки обувки, ватено и вълнено облекло, печки, кюнци, стъкла, плодови и зелнчукови консерви. Такава е картината и в селата Иширково, Сребърна, Сокол, Ситово, Алфатар, Межден и др.

Снабдяването на населението, предприятията, ТКЗС, ДЗС и общинските съвети с отоплителни материали през настоящата година е по-добро в сравнение с 1964 година, както по количество, така и по асортимент. Качеството на въглищата и сега е много лошо и има редица оплаквания от граждани, предприятия и организации.

Като се имат предвид съществуващите слабости в подготовката за търговия през зимата, необходимо е ръководствата на търговските организации да вземат бързи мерки за тяхното отстраняване. Доколко и как населението ще се снабдява с необходимите стоки през зимата, зависи от оперативността и умението на търговските работници.

Димитър ЙОВЧЕВ
инспектор при Инспекцията за партиен и държавен контрол

Стефан КОЛЕВ
зам. началник на отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС

С право протестират

ОТ ЕДИН МЕСЕЦ качеството на хляба, произвеждан от ТПК „Нов живот"—Тутракан в цеха при ДЗС „Янко Забунов" е под всякаква критика. Продавачът предлага хляб с напукани кори, някога суров, друг път изгорял, а често в него се намират конци и цели буци от немесено брашно.

Хлебарите се оправдават, че брашното, което им се изпраща било по-лошокачествено от това, което се употребява в Тутракан. Ако е така наистина ръководителите на кооперацията трябва да отговарят, защо именно на работниците от ДЗС се предлага лошокачественото брашно, а не се смесва и да се даде във всички цехове.

Ръководството на държавното стопанство протестира за това отношение към хората, а отговорните лица от кооперацията дори не си направиха труд да проверят положението на самото място — в ДЗС.

Ние обаче считаме, че причините за лошото качество са единствено в хората, защото то се влоши след като майсторът на фурната излезе в отпуск.

Подобно е положението и с качеството и асортимента на закуските. Произвеждат се само кифли с мармалад и тутманици, а за банички мекици и др. изобщо не може да се помисли. Освен това кифлите са лоши, напукани, сбити.

Работниците от ДЗС „Янко Забунов с право протестират и искат от ръководителите на „Нов живот" да се намесят решително и в близките дни да подобрят качеството на хляба и асортимента на закуските.

Кирил ТАСЕВ

В село Паисиево започва строеж на нов търговски дом.

НА СНИМКАТА: Адем Исмаилов, Хаккъ Хадилов и Расим Мухсинов превозват камъни за новия стреж.

На икономически теми

Добри резултати от прилагането на вътрешностопанската сметка

В КООПЕРАТИВНОТО стопанство в с. Ситово се работи по принципа на вътрешностопанската сметка от миналата година. Тогава обаче кооператорите и механизаторите, а и някои ръководители на отделни производствени единици, не погледнаха с необходимата сериозност на този въпрос. Очакваха, че в края на годината не ще им се приспада от възнаграждението, ако не изпълнят плановете си за чистия доход. Ето защо те останаха изненадани, когато при приключване на годишните сметки в ТКЗС едни производствени единици получиха по-голямо възнаграждение, а други — по-малко. Реализираните крайни резултати бяха изходна точка при определяне на възнаграждението.

През тази година всички се заеха да работят така, че да направят колкото се може помакло разходи за получената продукция. Имаше и увлечения на някои ръководители на бригади, които не искаха да вземат тази пролет от фуража на другите бригади, за да не увеличават разходите. Управителният съвет на кооперативното стопанство навреме осуети тази вредна тенденция, защото една незначителна икономия на фураж може след това да причини по-големи загуби. Животните отслабват и са нужни много повече средства и време, докато достигнат същата продуктивност.

Досега никой от животновъдните бригадири не поставяше въпроса какво качество има сеното, което получава от полевъдните бригади. Нали възнаграждението на хората не зависеше по-рано от крайните резултати във фермата! През тази година обаче, когато се внедри напълно вътрешностопанската сметка, вече не е все едно дали на различни по качество фуражи се определя една и съща цена. Това се отразява на реализирания чист доход във фермата. Затова животновъдните бригадири в стопанството държат сметка за качеството на съхранените фуражи и изискват те да им се изписват диференцирано, с различни цени според качеството.

Но за да се получи повече чист доход в отделните производствени единици е необходимо не само да се намаляват разходите, а да се увеличават колкото се може повече добивите в растениевъдството и продукцията в животновъдството. Да се увеличава в крайна сметка чистата продукция, от която се спадат само трудовите разходи и останалото е чист доход, печалба. Постигнатите резултати през тази година показват, че кооператорите и механизаторите от ТКЗС — Ситово постигнаха големи успехи и по изпълнението на тази задача. Високи са добивите от пшеницата, ечемика, царевицата, слънчогледа и редица други есенни и пролетни култури.

В резултат на това се очаква общата продукция в кооперативното стопанство да възлезе на 4 723 000 лева при план 4 522 000 лева. За деветте месеца на годината е реализирана продукция от растениевъдството и животновъдството за 2 708 000 лева срещу 1 971 000 лева през същия период на миналата година.

Нарасналата обща продукция изисква и по-големи разходи при отглеждането на културите и прибирането на реколтата. Въпреки това материалните разходи се предвижда до края на годината да достигнат плануваните — 1 834 000 лева, а трудовите разходи ще надминат предвидените по финансово-производствения план 1 818 000 лева само с около 28 000 лева. Като се има предвид, че общата продукция в стопанството ще надмине предвидената в плана с повече от 200 000 лева, тези разходи са напълно целесъобразно направени.

Всичко това е резултат на правилната работа от страна на общинския партиен комитет и управителният съвет на кооперативното стопанство по прилагането на вътрешностопанската сметка. Полевъдите, механизаторите, животновъдите от отделните производствени единици в петте села на стопанството следят изпълнението на план-сметките и вземат конкретни мерки за увеличаване на доходите и намаляване на материалните и трудовите разходи. На вечерите на животновъда, които се провеждат всеки месец, се отчитат и тези показатели. А по тримесечия се правят по-подробни отчети и анализи в цялото кооперативно стопанство за изпълнението на тази задача.

Димо ВАСИЛЕВ

СЪВЕТИ на Специалиста

ХРАНЕНЕ И ОТГЛЕЖДАНЕ НА ОВЦЕТЕ ПРЕЗ ЕСЕННО-ЗИМНИЯ ПЕРИОД

ОВЦЕВЪДСТВОТО е имало всякога важно значение за икономиката на нашата страна. Сега се прилагат редица системни мероприятия за неговото качествено подобряване, за превръщането му в рентабилен отрасъл. За да се постигне това, необходимо е добро хранене и гледане на всички категории овце.

През по-голяма част от годината, овцете у нас се отглеждат пасищно. Въпреки че поголямата част от храната намират на пасищата, то през късна есен, зимата и ранна пролет те се отглеждат и оборно.

Преминаването на овцете от пасищен към оборен режим трябва да се извършва с предварителна подготовка. Рязкото преминаване от единия към другия режим се отразява зле върху състоянието и продуктивността им. Необходимо е постепенно да се намалява пашата и да се увеличават грубите фуражи за подхранване.

Есенно-зимния период съвпада с периода на бременността при овцете. От правилното им хранене зависи тя да протече нормално. Подхранването на овцете трябва да започне със сено и макло концентриран фураж, които постепенно се увеличават до пълно преминаване към зимна дажба, след което в нея се включват и сочни фуражи. През този междинен период животните трябва да се изкарват на паша в по-близки райони, тъй като се намират в третия месец на бременността.

Неоправдана и погрешна е практиката в нашите стопанства, когато овцете се оставят само на паша и да обират остатъци в царевичните блокове. За да протича правилно бременността им, необходимо е през първата половина на нейното траене да се осигурява на овца по 0,9—1 кръмна единица и по 65—80 г смилаеми белтъчини на ден, а през втората половина на бременността те да се увеличат на 1—1,2 кръмни единици и 85—95 г смилаеми белтъчини.

Много по-добре е овцете да навлязат в зимния сезон подготвени. Ето защо не бива да се правят сега „икономии" от концентриран фураж, както правят повече от стопанствата в окръга.

Дажбата на бременните овце трябва да се състои от разнообразна храна. Това спомага за правилното износване на приплода и доброто му развитие след раждането. Основната храна на овцете по време на бременността е сеното. То трябва да се дава по 1—2,5 кг дневно на животно. Наред с грубите фуражи овцете трябва да се хранят и със сочни фуражи — от 1—2 кг и концентрирани — по 200—500 г дневно на глава.

След агненето на овцете трябва да се осигури обилно и пълноценно хранене, което ще увеличи млечността им. Дажбата на тези животни трябва да съдържа 1,5—1,7 кръмни единици и 115—130 г смилаеми белтъчини. От храната не бива да липсват и необходимите минерални вещества и витамини. Не бива да се забравя, че те трябва да се хранят само с добре съхранени фуражи.

Не по-малко е значението и на гледането на овцете през този период. Овчарниците трябва навреме да се ремонтират и дезинфекцират. Поради това, че много от стопанствата ги ползват за складове на тютюн, то същия трябва своевременно да се изнесе, а помещенията да се подготвят за презимуването на животните.

Грижите по гледането на овцете през есенно-зимния период се състоят в следното: животните да се хранят и поят навреме, да се държат в чисти, проветрени и хигиенични помещения. Овчарите да се отнасят внимателно към бременните овце, за да не причинят аборти от удари. Залагането на грубите фуражи да става навън в ясли, за да не се разхищават.

През настоящия сезон трябва да се направи всичко, за да се избегнат допусканите през другите години грешки. А това ще се постигне само като се спазват всички зоотехнически изисквания при храненето и гледането на овцете. Само така ще се постигнат добри резултати, ще се повиши културата и рентабилността на овцевъдството в нашия окръг.

Любка ОЛИМПИЕВА
ст. зоотехник по овцевъдство при ИПД — Силистра

ХОРА прославени в труда

НЕОЦЕНИМАТА ВОЛЯ

ВЕЛИКО прекоси стопанския двор и надникна през сградата на птицефермата. Ярките огласяха околността с ожесточените си гласове. Изпървом шумът му се стори нетърпим. Сякаш нещо всеки миг щеше да се срине. В този първи момент почти съжали, че беше подал молба до стопанското ръководство да заеме заедно с жена си, вакантните длъжности за птицегледачи. Стори му се, че тук не би могло да се престои повече от няколко минути.

Тогава може би погледът на жена му му вдъхна известна вяра. Тя стоеше до него, разчувствана от птичата врява и посягаше да погали най-хрисимите животни. Личеше, че предстоящата работа щеше да ѝ бъде по сърце.

Посрещна ги главният зоотехник.

— Пристигате ли?

— Мислим да започнем, както виждате — отвърна смугло Велико.

— Добре, тогава разгледайте помещенията и птиците — продължи зоотехникът — а междувпрочем, вие къде сте работили по-рано — попита той мъжа, който вече прекрачваше прага, поръсен с бяла вар.

— Че къде! Товарач бях на камион повече от четири години.

Зоотехникът вдигна учудено рамене.

— Че как ще я карате тогава? Та вие никога не сте били в птицефермата!

— Вярно е че не сме били, но няма да се посрамиме — отвърна Велико — Ти ще видиш, нека само да я подемем веднъж. . .

Изминаха вече четири години от онова смугло утро, когато прекрачиха прага на фермата. Четири зими и четири лета семейството на Велико Стоев Димитров от с. Коларово е непрекъснато сред птиците. Ако го попитате сега как е съумял да превъзмогне трудностите, които им поднася ежедневната работа, Велико ще повдигне учуден рамене и ще отговори: — „Щом човек живее с работата си и щом не жали сили — трудности няма".

Колко простичък и колко верен отговор!

Три хиляди и двеста птици — толкова наброява сега стадото, за което се грижат семейство Стоеви. При годишен план 327 хиляди яйца, до преди няколко дена те са отчели вече 340 хиляди, което им дава право да вярват, че до края на годината тази цифра ще се измени с още 15—16 хиляди.

Миналата година птиците заболяха масово от шаркодифтерит и мряха с десетици. Специалисти и ръководители без малко не вдигнаха ръце. Не вярваха, че от тези ярки ще може да се получи някаква носливост, но Велико не орони глава. „Щом няма други ще опитаме и с тези" — каза си той и няколко месеца правиха всичко възможно щото болестта да бъде прогонена и ярките спасени. Впрочем, помощта на ветеринарния лекар беше в този момент повече от необходима. Започнаха ваксинации и лекувания. Медицината и съвестната работа и този път си казаха тежката дума — птиците престанаха да мрат, а и носливостта беше възобновена.

Така бившият товарач на камион стана първенец в областта на птицевъдството в цялото стопанство и вече толкова години не желае да отстъпи челното място на никого. . .

. . . Наближава зимата. След броени дни само ще завеят виелиците, но те и тази година не ще поставят коларовските птицегледачи пред изпитание. Всичко във фермата е в ред. Чистотата и добрата храна ще осигуряват необходимата носливост, а в биографията на носителите на паспорта на трудовата слава ще бъде отбелязана още една победа.

Радослав РУСЕВ

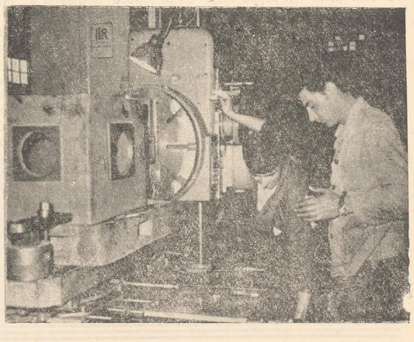

Барверг — така се каза пробивно-разстъргващата машина, на която работят Димитър Марчев и помощникът му Генчо Николов от механичния цех на ДМЗ „Стомана". Макар и твърде млади, те преизпълняват нормите си и дават висококачествена продукция.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

1000 ПРАСЕТА В ПОВЕЧЕ

ПРЕЗ тази година свиневъдите от ТКЗС — Кайнарджа трябваше да получат 5 960 прасета. За изпълнението на тази задача те се заловиха още от началото на годината. Правилно и в определените срокове извършиха двете опрасвания на свинете за разплод. Положиха добри грижи за опазване на приплодите.

Второто опрасване окончателно приключи. На лице са вече резултатите от едногодишната дейност на свиневъдите. Вместо предвидените по план 5 960 прасета те получиха над 7 000.

Най-голямо изпълнение на своите планове имат гледачите Атанас Берберов и Иван Голев. Те получиха по повече от 19 прасета от свиня. А свиневъдът Иван Иванов получи средно по 7 прасета от свинете за еднократно опрасване.

Михаил ТОДОРОВ

ЗЕМЯ КАТО ЕДНА ЧОВЕШКА ДЛАН...

ПЪТНИ БЕЛЕЖКИ

ТОЗИ СТИХ на поета Георги Джагаров си спомня всеки българин, когато тръгне по пътищата на България — нашата първа и най-голяма любов.

Тръгнахме отново да я видим, да я опознаем, да я разберем. Нашето весело пътуване с двата автобуса, организирано от Силистренското военно окръжие, беше формулирано като мероприятие за повишаване на военно-патриотичното ни възпитание. Спътниците ми бяха хора от село — председатели на ТКЗС, инженери, завеждащи военно-отчетните бюра при общинските народни съвети и др.

Нашият маршрут ни отведе до много забележителни заводи-рожби на двадесетилетния свободен живот. Посетихме исторически местности и паметници. Срещнахме се с тракийци, с балканджии, с хора от черноморието. Срещнахме се с . . .героите. Бяхме там където са били те — където са вървели, разговаряли; където са пеели и са се борили. Бяхме там, където те са загинали. . .Шипка, Каблешково, Карлово, Калофер, Къкринското ханче — това са имена, които ще звучат и ще напомнят, докогато има българи на света.

Земята изгаря в последните пламъци на есента. Мека светлина залива Добруджа. Реколтата е вече прибрана. Чернеят угарите. Редиците на слънчогледовите прегради за снегозадържане обграждат безкрайните блокове. Те наподобяват войска тези слънчогледи — войска, която ще се бие със суховея. . .Прелетните птици си заминаха. Тези, които останаха тук, кацат по жаравата на храстите, подскачат нестинарски върху нея. . .

Под нас, в краката ни, лежи могъщото Черно море. Крие някаква страшна сила, но е есенно успокоено. Срещата с него е винаги един тих празник в живота на човека.

* *

На път за Слънчев бряг посетихме содовия завод „Карл Маркс“ край село Река Девня. Тук сега израстват мощни химически заводи с нови сложни производства. Една млада жена, главен инженер на завода, ни обяснява как полимеризационното мляко става на прах и как после този прах в едно габровско предприятие се превръща в пластмаси. Ние сме удивени от сложните апаратури, от мащабите на производствата, от размерите на заводите.

Вечерта нощувахме на Слънчев бряг и на другия ден гостувахме на нашите земляци — войниците-силистренци, които служат в поделението на офицера Арсенев в Бургас. Те ни посрещнаха така, както се посрещат свои — дадоха ни обяд, а след това ни показаха бойната техника, с която ще бранят родината си. Особено радостна беше срещата на младите войници с техните съселяни. Безброй са въпросите и заръките. Редник Добруджан Костадинов от село Долно Ряхово се е оженил преди да постъпи в родната казарма. Има за какво да говори той с Радка Стилянова, която завежда военно-отчетното бюро в същото село. Войниците се разделят на групи със своите земляци. Йордан Славов — диспечер в Алфатар и Стоянка Колева са заобиклени от младите войници Петър Даскалов, Димитър Алексиев и Иван Георгиев, който само до преди две седмици е работил в ДИП „Липа“ — Силистра.

Водачът на нашата група, подполковник Василев, разказа на войниците за успехите на Силистренски окръг, за доверието което изпитват към тях хората от трудовия фронт. До 1950 година целият Силистренски окръг е имал всичко 35 автомобила. Сега те са 1 600. Всеки ден растат нови промишлени предприятия — заводът за организационна техника, заводът за металорежещи машини. В село Малък Преславец ще бъде построена най-голямата напоителна система у нас. Тя ще снабдява с вода за поливане и Толбухински окръг.

Редник Колев прочете приветствие — обещание от името на своите другари-силистренци.

„Обещаваме да се подготвим като истински защитници на социалистическата родина, да бъдем образец на дисциплинираност, да станем класни специалисти, да овладеем до съвършенство поверената ни бойна техника, да завоюваме званието „Отличник по бойната и политическа подготовка“.

Това са думи, които ще бъдат изпълнени. Майките и бащите на войниците, тези които са ги изпратили в редовете на народната армия, вярват в тях.

Много от бойците бяха наградени с предметни награди. Наградите раздаде др. Иван Михайлов от ОК на Комсомола в Силистра.

След срещата бе изнесен симфоничен концерт.

* * *

В Нефтохимическия завод край Бургас ние си мислехме за неоценимата помощ, която ни дава Съветския съюз в трудния път на индустриализацията. Заводът е струвал 100 млн. лева. Още първата година той е изплатил стойността си.

За тези, които орат, сеят и торят земята, беше интересно да видят завода, където се произвеждат азотни торове. Гигантът край Стара Загора непрекъснато се разширява. Отвреме навреме се чува силен гръм. Главният инженер ни обяснява, че гърмът е вследствие ниската температура.

* * *

Има места в нашата страна, където човек не може да не тръпне цял и да не се чувствува силен. Карлово — къщата-музей на апостола Левски. Калофер — къщата-музей на поета и революционера Ботев. Храм-паметник „Шипка“. Звънът на голямата камбана е известил Септемврийското въстание в казанлъшкия край.

Само на връх Шипка човек може да разбере цената на свободата. Никъде другаде небето на България не е толкова голямо. . .

Слизаме в Габрово, за да се срещнем с. . . Рачо Ковача. Тук е нямало град, когато той построява своята ковачница, за да подковава конете на минаващите турски кервани. На масивна скала в Янтра е издялана фигурата на българина — ковач, който е поставил първия камък на днешния индустриален социалистически град.

В Ловеч разглеждаме мотоциклетния и велосипедния завод. Един работник ни разказа, че в Турция изнасяме сини мотоциклети — турците не приемали тези, които са боядисани с нашия ален цвят.

В Плевен имахме възможност да се възхитим от красотите на Кайлъка. Насочваме се към Русе и нашата екскурзия завършва.

Когато гледаме гигантските заводи, ние не можем да повярваме, че това е в България. Сърцата ни се изпълват с гордост, която никой чужденец не може да разбере. България има много върхове, покрити с кости. Но тя има много верни синове, които я обичат и живеят за нея. . .

„Земя като една човешка длан!“ Една гореща десница е тя, когато я гледаме на карта. Една десница, протегната за ръкостискане. Една десница, която може да се свие в юмрук!

Симеон **МАНОЛОВ**

Нов български филм

НЕСПОКОЕН ДОМ

ПИСАТЕЛЯТ Павел Вежинов е известен на нашата културна общественост като един от най-плодовитите сценаристи, по чиито повести, разкази и романи са създадени една поредица от вълнуващи кинотворби.

И сега новият игрален филм на нашата кинематография „Неспокоен дом“, създаден от режисьора Яким Якимов по сценарий на Павел Вежинов, поставя пред нашия зрител редица проблеми. Бих нарекъл това кинопроизведение филм-размисъл. Защото от самото начало до края на филма се води сериозен разговор за много близки нам проблеми, засягащи семейството, брака, училището, обществото. На преден план във филма са изведени родителите, децата, училището и възпитателите-учители.

Диалогът, който се води на екрана между главния герой на филма инженер Манасиев и жена му — лекарката Манасиева, между него и учителката на сина му, между майката и дъщерята Бистра или при следователя в милицията и т. н. в същност се пренася между екрана и зрителя, защото това са сериозни проблеми около възпитанието на децата в семейството, училището и на улицата, около взаимоотношенията между родители и деца, между деца и учители и т. н.

Нашият живот кипи от проблеми, които се решават или са в процес на решение. Макар че живеем в едно социалистическо общество, обаче редица на глед дребни прояви бележат ръста на нашия съвременник. Така и инженер Манасиев, макар да е комунист, той носи в себе си редица качества и разбирания, които в един или друг смисъл влияят положително или отрицателно на неговите действия в дома или в учреждението, където работи.

Като всяко семейство и семейство Манасиеви си има свои те грижи, тревоги и малки радости.

От една страна съпругът-инженер и съпругата-лекарка и техните отношения към дъщеря та Бистра и към малкия син. От друга страна зет им, учителката на сина им и неговите приятели извън училището. Всички герои са показани на екрана такива, каквито са в действителния живот, без да се лустроват нещата.

Филмът „Неспокоен дом“ засяга много въпроси, изобилствува с интересно разрешени епизоди и сцени, с много герои, без да се показват техните биографии и може би ни се струва, че режисьорът е решил своята творба доста фрагментарно, разпокъсано. При все това филмовото повествование вълнува зрителя. Вълнува ни напр. съдбата на детето, вълнува ни драмата която преживява младата съпруга Бистра, а така също и нейния любим млад съпруг-пианист, който се поддава на влияние от околната среда и лекомислено нарушава своите брачни задължения към младата си съпруга. Това довежда до трагичните състояния на неговата млада жена Бистра. Лекомислието му се заплаща с много нейни страдания.

Струва ми се, че във филма има излишни епизоди, които не се пасват с генералната задача на филма, с основния сюжет на филмовото произведение. Излишен епизод, излишна е историята мисля, с младата инженерка Михайлова, която някак си остава извън филмовото повествование и по този начин става излишна.

Струва ми се, че режисьорът Яким Якимов е съумял да се справи с редицата условности в литературния сценарий и да ни покаже героите и техните стълкновения не само в семейството, или училището, а и в милиционерският участък, както и на улицата, из парковете на столицата, в нощния бар, та дори и на боксовия мач.

Софийският пейзаж, столичната атмосфера е постигната идеално благодарение майсторски раздвижената снимачна камера на оператора Емил Вагенщайн, споени и дълбоко осмислени с музикалната илюстрация на композитора Кирил Цибулка.

Режисьорът Яким Якимов има също така големи успехи и с актьорите-изпълнители както на главните роли, а така също и на второстепенните.

Въпреки наличието на някои слабости било в сценария или в режисьорските решения, филмът „Неспокоен дом“ се налага на нашата публика със своето съвременно звучение, с жизнените проблеми около възпитанието на младите, а и с поведението на възрастните, които трябва да се вгледат в себе си и да потърсят начин за преустройството на поведението си.

Люб, **МИХАЙЛОВ**

С ТОПЛИ ДУМИ

ПРЕДИ ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ лежах в Окръжната болница — Силистра. Възхитен съм от прекрасното, човечно отношение на много лекари, сестри и санитарки, които с голямо чувство на отговорност бдят над здравословното състояние на болните.

Аз неведнъж видях с какво вълнение и радост д-р С. Мустафов изпраща всеки оздравял гражданин у дома му, неведнъж видях с каква тревога и загриженост посреща всеки болен пациент. И на най-тежко болните д-р Мустафов намира да каже насърчителна дума, да им даде кураж, вяра в лечението. Той лекува не само с лекарство, но и със сърце, с топли думи.

За грижите, които той положи за мен, за всичко което направи за възстановяването на здравето ми, аз от душа му благодаря.

Стоян БОБЧЕВ
Силистра

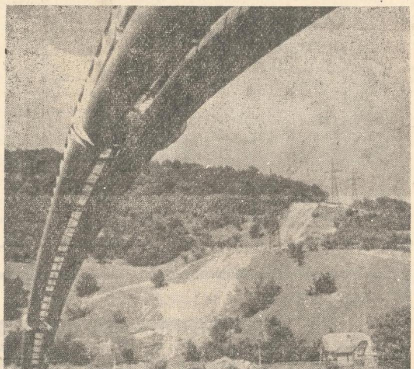

Закарпатие. Участък от нефтопровода „Дружба“. Денем и нощем по сиянанените тръби на гигантската артерия се лее „черното злато“ към предприятията на Чехословакия, Полша, Унгария, ГДР.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Нужна е помощ

ФУТБОЛНИЯТ ОТБОР на Кайнарджа — „Д. Дончев“ е един от отборите на Силистренски окръг, които участвуват за първенството на зона „Дунав“.

Но за съжаление във временното класиране той се е закотвил на едно от последните места. Симпатизантите на футбола в Кайнарджа са много и загубите на местния отбор им носят твърде много горчивина. Тогава, когато срещата се играе на собствен терен, за всички е ясно, че кайнарджанци няма да отстъпят. И наистина, те успяха да се наложат досега над няколко рутинирани отбори. Но за съжаление на чужд терен отборът ни най-малко не може да покаже онова, което зрителите виждат в Кайнарджа. Редят се загуби с твърде големи резултати. Причината? Тя може да се търси в малката рутина на състезателите, в липсата на психическа устойчивост.

Обществеността в Кайнарджа оказва помощ на отбора доколкото позволяват възможностите. Но това изглежда съвсем не е достатъчно. Налага се изводът, че на отбора трябва да се помогне с по-квалифицирана помощ. За известно време с момчетата трябва да поработи някой опитен треньор, от когото те биха научили някои технически прийоми. Задължение в това отношение трябва да чувствува ОС на БСФС и по-конкретно окръжната секция по футбол. Тя трябва да направи най-много, за да подобри своята игра отборът на „Д. Дончев“.

Викентий **ДУКАНОВ**

Има загриженост

ПРЕДИ ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ учителският съвет при политехническата гимназия „Георги Кирков“ в гр. Дулово проведе обща учителско-родителска среща в киносалона на читалище „Н. Й. Вапцаров“.

На срещата беше прочетен доклад от директора на гимназията др. Стоян Стоев за успеха на учениците през учебната 1964-65 година. Той се спря на сегашната работа и разгледа въпроса за помощта, която оказва родителският комитет при училището. Директорът отчете, че с всяка изминала година успехът на учениците се подобрява, благодарение и на родителския комитет, който със своята дейност заема все по-голямо място в училищната работа. Посочени бяха много примери в тази насока.

В изказванията си, редица родители на ученици от околните села на Дулово, поставиха тревожно въпроса за квартирите на учащите се. Защото много от тях са принудени да живеят далеч от своите настойници, които не могат да упражняват постоянен и здрав контрол върху девойките и младежите и това става причина някои от учениците да тръгват по лош път. Затова всички родители настояваха пред новоизбрания родителски комитет този въпрос да бъде сериозно поставен пред Окръжния комитет на Партията и ОНС, с цел по-скоро да бъде разрешен въпроса за построяването на ученическо общежитие в Дулово.

След това бяха проведени учителско-родителски срещи по класове.

Венета **ГЮРОВА**

ЗАБАВНИ МИНИЧКИ

Игрословица

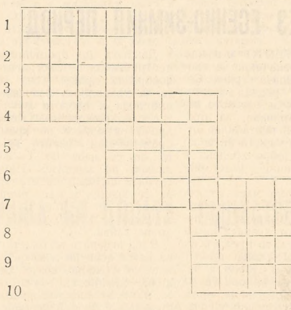

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО — еднакво:

1. Държавна емблама 2. Произведение на Жан Жак Русо 3. Стихотворно съзвучие 4. Патриархът на социалистическото движение у нас 5. Млад орел 6. Част от псевдонима на наш изтъкнат писател-реалист 7. Бележит приятел на нашия народ, автор на книгата „Древни и сегашни българи“ 8. Героиня от романа „Тютюн“ 9. Един от литературните псевдоними на В. И. Ленин 10. Роман от Емил Зола.

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

НИКИ Л. РАДЕВ

САСО Г. РАЧЕВ

Определете професията и местожителството им.

Палиндром

Напишете четири петбуквени думи, които се четат еднакво и обратно, със следното значение: 1) Град в Северна Испания 2) Град в Западна Румъния 3) Град в Северо-източна Ирландия 4) Град в Боливия-администр. център на едноименен департамент. Ако отгатнете правилно тези думи, отвесно от първите и последните им букви ще получите името на град в Япония на о. Хонсю.

Досетливи ли сте...

1. Името на кое село в Силистренски окръг се състои от име на туристическа хижа на Витоша и име на кантон в Швейцария?
2. Кой голям планински масив в Съветския съюз, прочетен обратно, се превръща в град в САЩ — щата Охайо?
3. На кой град в Североизточна България, като премахнете първата и последната буква ще получите името на река в България — най-големия десен приток на р. Марица?
4. Коя река в Съветския съюз, десен приток на Лена, е сбор от наша река — приток на Дунав и град във Великобритания?
5. Последователно премахнете по една буква отзад от името на историческо селище у нас, за да получите: Река в Република Чад: Град в Англия — пристанище на р. Ейван; Остров в северо-западната част на Франция; Съгласна буква.
6. Размествайки буквите на столица на държава в Източна Азия, ще намерите името на старата столица на същата държава.

Задава:
Ана **КОПИТАРОВА**

След посещението на Кув Дьо Мюрвил в Москва

ПЕТДНЕВНИТЕ разговори и срещи на френския министър на външните работи в Москва завършиха с голям успех. Това е общата оценка на световния печат. Преговорите в съветската столица се превърнаха в централно световно събитие за седмицата. Но коментарите по него продължават и след като Кув дьо Мюрвил се завърна в своя кабинет в Ке д.Орсе (във френското външно министерство).

Френският печат с изключение на крайно десния, изрази голямото си задоволство. Той подчерта, че и двете страни — и Съветският съюз, и Франция — официално са потвърдили очевидната полза от двустранните разговори. „Задоволство — тази дума употребена 3-4 пъти в съвместното комюнике, резюмира най-добре атмосферата на пътуването на Кув дьо Мюрвил — писа специалният кореспондент на в. „Фигаро“ Саша Симон. — Задоволство, доколкото двете страни, поддържайки своите позиции, намериха определен брой общи схващания“. Продължавайки същата мисъл, преди два дни голисткият вестник „Насион“ изтъкна: „Успехът на френската политика се състои именно в това, че без да отстъпва от своите идеологически позиции или схващания по трайните международни отношения, тя успя да разшири дейността си към страните от Източна Европа и то в съгласие със Съветския съюз“.

И двете страни запазват идеологическите си позиции. Но въпреки това броят на проблемите, по които техните схващания са еднакви или сходни, е доста голям. Те са заинтересовани да се намери разумно разрешение на европейската сигурност. Оттук и общата им позиция по германските граници и неодобрението им да се дадат атомни оръжия на Западна Германия. В комюникето е включен и пасаж, с който се осъжда агресията във Виетнам.

Доколко значително политическо събитие бяха разговорите в Москва може да се съди и по отражението, което те дадоха във Вашингтон, Лондон и Бон. Точно по същото време Държавният департамент започна офанзива против френската външна политика. Така бе нарушено почти двегодишното мълчание, което Дийн Ръск и неговите помощници доброволно си бяха наложили. Държавният секретар и неговите помощници свикаха „гигантска пресконференция“ — с 800 журналисти. Те обвиниха Петата република на де Гол в желание „да ликвидира НАТО в по-голямата му част. . .“ и в намерение да се „освобождава от всички следвоенни задължения и съюзи“. На същата пресконференция официални говорители обвиниха „съюзна“ Франция в недоброжелателство към Западна Германия и Англия.

Международен преглед

На Запад все още се шуми около аферата, свързана с някакви „разкрития“ на голямото американско сп. „Нюзуик“. В една статия, отпечатена в навечерието на посещението в Москва, бяха приписани становища на де Гол към Западна Германия, които се оказаха фалшификат.

Съединените щати не могат да се примирят с по-независимата външна политика на Франция. Те се опасяват, че „бунтовникът“ де Гол може да повлече и други непослушници. А осъждането на техни външнополитически позиции от една съюзна страна още повече руши разклатения международен престиж на САЩ.

В Бон са силно загрижени от становищата на Франция по европейските проблеми. Те биха искали да получат подкрепата на де Гол за връщане на „източните земи“, а вместо това Франция признава сегашните граници. Те биха искали с помощта и на Франция да стигнат до „атомния клуб“. Вместо това де Гол изразява неодобрението си от включване на ГФР в многостранните ядрени сили на НАТО.

В Лондон също така са недоволни. Те съжаляват, че Великобритания е изтикана от Франция в ролята на посредник между Изтока и Запада. Напомня се, че консерваторите използуваха по-добре шансовете, които дава подобна дипломатическа дейност.

Сега лейбъристите, с пълното си подчинение на джонсъновата външна политика, нямат необходимата привлекателна сила, за да станат строители на мост между Изтока и Запада. Известни надежди се възлагат на предстоящото посещение на Майкъл Стюарт в Москва, което ще стане към края на този месец. Но становищата на Англия по въпроса за войната във Виетнам и нейната непоследователна позиция по европейските проблеми едва ли дават основания за големите очаквания.

Успехът на разговорите на Кув дьо Мюрвил в Москва се дължи на реалистичните позиции на двете страни. Те показаха и големите изменения, настъпили в Европа и света. Доволни от резултатите на посещението са всички, които вървят в крак с тези нови веяния. Недоволни са онези, които искат да замразят международните отношения. Но животът със своята решаваща сила потвърждава, че това е безнадежден сизифовски труд.

Емил **АЛАДЖЕМОВ**

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 132 (993) | Събота, 13 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА МАСОВО ТУРИСТИЧЕКО ДВИЖЕНИЕ

Цялата ни Родина се подготвя за чествуването на 70-годишнината на организираното туристическо движение у нас — от онзи паметен ден, в който над 300 поклонници на родната природа по призива на Алеко Константинов се изкачиха на Черни връх. С това беше запален факелът на организираното туристическо движение.

Чествуването на тази славна годишнина съвпада и с подготовката и провеждането на III конгрес на БТС.

На III конгрес на БТС делегатите от Силистренски окръг ще отчетат своите успехи в развитието на туризма. Те ще изтъкнат, че той навлиза все по-дълбоко в бита на хората.

Окръжният съвет на БТС, дружествата и секциите под ръководството на партийните комитети и със съдействието на масовите организации през юбилейната годишнина успяха да организират на много по-широка основа масово-излетната дейност, да осмислят по-добре отделните туристически прояви. За пръв път в историята на туристическото движение в Силистренски окръг експедиционният отряд от училище „Отец Паисий“ под ръководството на учителя Аврам Василев и В. Попов премина пеш по стъпките на четата на П. Хитов — от село Дунавец до връх „Българка“ край Сливен. Любителите на водния туризъм в чест на 20-годишнината от Девети септември със специален сал пропътуваха от Видин до Силистра, като посочиха големи възможности за по-пълно използуване на това наше речно богатство в развитието на водния туризъм. Над 300 младежи и девойки от Силистра под ръководството на др. Боян Михнев преминаха пеш от село Никола Козлево, Коларовградско до Силистра, като изучиха пътя на четата на Дочо Михайлов. В надпреварата за провеждане на туристически мероприятия връхна точка се яви провеждането на Втория туристически събор на връх „Рожен“. В този събор от нашия окръг взеха участие над 410 души.

Особено разнообразна и с богато идейно съдържание стана дейността на туристическите дружества и секции през последните 2—3 години. Повечето от секциите и дружествата подготвиха масови и разнообразни туристически прояви не само за организираните членове на съюза, но и за цели бригади, смени, цехове и др.

За постигането на тези успехи особено много допринася доброволният актив, който не пести сили за укрепването на туристическите дружества. Голяма заслуга имат и комитетите на Партията и на масовите организации.

Окръжната туристическа организация има немалки постижения в развитието на масово-излетната дейност. Но ако те се съпоставят с изискванията на Централния съвет на БТС, още много има да се прави. В тази насока недобре стои работата по използуването на нашите учебно-спортни и педагогически кадри, завършили Централната планинска школа, а също така и местната школа. С малки изключения тези хора не можаха да окажат действена помощ на ръководствата на туристическите дружества и секции по подготовката и провеждането на смислени туристически прояви. Много от подготвените кадри не се търсят и привличат в активна дейност от секциите и дружествата. Немалка част от бюрата на туристическите дружества и секции не можаха да подобрят съвместната си работа с останалите масови организации. Починът „Почивният ден сред природата“ не беше основа в тяхната работа. Недостатъчно и лошо насочвана е агитационно-пропагандната работа — не се използуват достатъчно радиоуредбите, липсва нагледна агитация, слабо се използува местният печат.

Бюрото на ОС на БТС трябва да приеме конкретна и разширена програма с културните институти за планомерно и целенасочено пропагандиране на туризма, като мощно оздравително средство. Необходимо е да се окаже конкретна практическа помощ на изоставащите дружества и секции за тяхното организационно укрепване и за издигане на тяхната дейност до нивото на стоящите пред тях задачи. В чест на III конгрес на БТС да се привлекат нови членове на съюза: работници, служащи, ученици, кооператори, всички ония, които обичат родната природа. Трябва да се подобри и дейността за пропагандирането на туристическото движение.

Пред конгреса бюрата, туристическите дружества и секциите да заработят още по-активно, за да се претвори на дело партийната препоръка „Туризмът — в бита на народа“. Движението за прекарване на почивния ден сред природата трябва да обхване всички предприятия, учреждения и училища. Да се изградят и нови експедиционни отряди, които да съдействуват още повече за издигане нивото на туризма в нашия окръг.

Инвентаризация на горските култури

Ежегодно в Силистренското горско стопанство се залесяват над 3000 дка горски площи. Всяка есен се прави инвентаризация, при която се отчита какъв процент от горските култури са се прихванали.

Най-висок процент на прихващане на едногодишните култури е постигнат в Дуловския горско-технически участък, ръководен от инженер Марин Добрев. След него е Каракузкият участък, с ръководител инженер Йордан Дженков, а на трето място — силистренският горско-технически участък, ръководен от инженер Димитър Димитров.

Добрите постижения по отношение прихващането на едногодишните култури се дължат на грижливата подготовка на почвата и качественото залесяване. Тези важни мероприятия са извършени под прякото ръководство и контрол на инженеро-техническите кадри при горското стопанство.

При нормални валежи през летните месеци, процентът на прихваналите се дръвчета би могъл далеч да надмине планувания. Борбата със сушата през това лято се води чрез така нареченото сухо поливане, т. е. своевременно окопаване на фиданките за унищожаване на плевелите и запазване на почвената влага, събрана през зимата и пролетта.

Най-добре е да се залесява със стандартни горски фиданки и висококачествени семена. Подготовката на почвата трябва да бъде извършена на определената дълбочина.

инженер Боряна ДЖЕНКОВА

инженер Гани БОЯНОВ

Производство за износ

Колективът на консервния комбинат „Нектар“ използва резервите, за да намали неизпълнението на производствения план, причинено от недостига на суровини. Преди няколко дни работниците от стерилния цех започнаха производството на консерви от зрял боб, предназначени за износ в Съветския съюз. Досега са приготвени над 7 тона.

Всички процеси тази година са механизирани. За дозиране на суровината се използва граховата дозировачка. Икономическият ефект от нея не е изчислен, но работната ръка е намалена от 26 на 20 души.

Мария ЛЮБЕНОВА

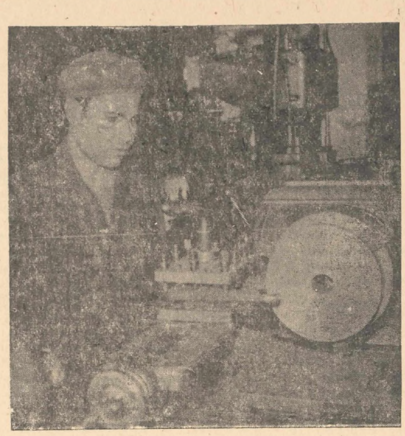

Прецизно и точно трябва да бъдат изработени детайлите за производството на ЗММ — Силистра, затова стругарят Ради Радев е неотклонно до машината и с вещина ръководи нейната работа.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — АКТУАЛНА ЗАДАЧА

Да няма пропуски

НА два километра от с. Българка, в прикътана от ветровете местност, се намира птицефермата на бригадата. Съвсем близо до нея има чешма. Край китна овощна градина се шири селската мера. Тук има прекрасни възможности за създаване на едно културно и доходно птицевъдство.

Въпреки това има години, когато сградата се е ползвала като склад за зърно. Тази есен отново фермата се засели с 1 520 кокошки. Макар че птичарникът беше основно почистен и дезинфекциран, прозорците остъклени и всички съоръжения в него поставени в ред, има още да се желае по отношение на подготовката му.

Покривът на сградата трябва да се огледа добре и всяка счупена керамида да се замени с нова. Така снегът не ще може да проникне в тавана и птиците ще се предпазят от излишна влага. Необходимо е също така да се постави в ред и самият таван. Да се изкърпи изпадалата мазилка и да се вароса. Дворът пред фермата е обрасъл с бурен, който трябва да се изчисти и изнесе вън от него.

Птицегледачите Куни и Елена Христова се грижат добре за птиците. Ако допуснатите пропуски се отстранят, тяхната работа ще се улесни, а носливостта на птиците ще бъде повишена.

Дочо АТАНАСОВ

Младите свинегледачи от с. Айдемир отговарят на партийната повеля

АСФАЛТОВАТА лента на шосето се провира от единия до другия край на селото. Стигнете ли края, отбийте се в ляво. Един добре тъпкан път извива и лъкатуши към запазена от ветровете долина. От далеч погледът се спира върху белите, добре подредени сгради на Айдемирската свинеферма.

Сега тук работи един ентусиазиран колектив. Много труд и усилия полагат младите свиневъди. Всяка сутрин Иван и Гинка Паневи, Велико и Пенка Великови, Данка Василева, Нейко Иванов и останалите свинегледачи изпреварват слънцето, а вечер се прибират след него. Ядосват се, когато фуражите закъсняват, когато изкупуването на прасетата се забавя. Но те знаят, че техният труд се оценява. Ето, Иван ходи на екскурзия в Съветския съюз. Радиоапаратът и радиограмофонът също са доказателство за всеобщото признание.

Но въпреки, че работата във фермата се отчиташе като добра резултатите не задоволяваха младите животновъди. Цифрите ги тревожеха. Те показваха, че свинефермата не носи печалба на стопанството, че не е рентабилна. „Защо е така?“ — питаха се много пъти те. „Къде е причината?“. „Защо приключихме 1964 г. с 33 000 лв. загуба?“ Или 33 000 лв те трябваше да вземат от полевъдството. С общи усилия младите свинегледачи се опитаха да намерят причините за всичко това. „Не можем ли сами да покриваме разходите на фермата, да осигурим получаване на печалба?“ — се питаха те. И решиха да работят така, че фермата да стане рентабилна. На помощ им се притекоха ръководителите и специалистите от стопанството.

През тази година свиневъдите снижиха рязко разходите. В сравнение с миналата година те бяха намалени с 31 000 лв. В началото на годината на фермата беше предвидена планова загуба за 17 000 лв. Но се очаква загубата не само да бъде покрита, но и да се получи печалба от 4 000 лв.

Добрата организация на труда през тази година донесе и добри резултати. Животновъдите повярваха в своите сили. При едно по-редовно снабдяване на фермата с фураж и при въвеждане на разделното хранене на животните, за което ОК на ДКМС ще помогне, те смятат да намалят още повече разходите, да повишат приходите и да направят фермата високо рентабилна. При същия брой свине те ще увеличат чистия доход до 8 000 лв. Така те ще отговорят на призива на младите животновъди от с. Съборяно, Сливенски окръг за превръщане на младежките ферми в рентабилни.

В тази връзка свиневъдите от с. Айдемир поеха обещание да се борят за намаляване себестойността на едно прасе до два месеца, която през 1964 година е била 17,45 лв и през тази година 16,70 лв, за следващата година да бъде с 1 лв по-ниска. Себестойноста на свинското месо от 0,82 лв на кг през 1964 г да бъде намалена през следващата година на 0,72 лв. Те обещаха да добият през 1966 г. по 16 прасета от свиня и да получат 132 т прираст или с 18 т повече от тази година.

Едновременно с подобряване на своята производствена дейност младите животновъди ще се борят за повишаване на своята квалификация и за повишаване на идеологическата си подготовка.

Стойка КАЛЧЕВА

Навременни грижи

Животновъдите и специалистите от с. Калугерене полагат големи грижи за доброто презимуване на животните. Сега те отглеждат 660 овце, 150 шилета, 200 свине и 100 телета. Освен концентрирания фураж бригадата разполага и с разнообразен груб фураж.

Животновъдите навреме започнаха да преработват грубите фуражи. Неджет Реджебов и Хамид Садъков задоволяват нуждите на фермите, като работят най-съзнателно на фуражната площадка. Не по-малко грижи са положени и за ремонтиране на сградите, в които ще презимуват животните. Новите помещения са довършени и измазани, прозорците — остъклени. Свинегледачката Иванка Трифонова прояви голяма инициатива при ремонтиране на свинарника, като навреме изиска средства и материали за това. Сега помещението е чисто, измазано.

Животновъдният бригадир Сабри Махмудов ръководи отблизо работата на своите другари, за да могат да се грижат така за животните, че те да презимуват добре.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ПОДГОТОВКА ЗА ПАРНИКОВО ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВО

КООПЕРАТОРИТЕ, които обработват зеленчуковата градина в с. Средище, успяха през тази година да получат надпланова продукция за 6 000 лв. Те произведоха ранни зеленчуци, които продадоха на висока цена.

За да могат през следващата година да надхвърлят постигнатото, градинарите от Средище отрано започнаха подготовката на парниците.

Кольо Каранедялков, Янко Георгиев, Петър Чокоев и техните другари всеки ден са на работа в градината. Те почистват парниците. Правят допълнителни рамки. Заменят счупените стъкла, подготвят рогозки. Наскоро те ще започнат изкопаването на 50 нови парника.

Сега усилено до парниците се извозва угнил и пресен оборски тор, с който те ще бъдат заредени. Набавят се и необходимите материали за предпазване на растенията от измръзване.

Навременната подготовка за ранното зеленчукопроизводство е гаранция, че и през 1966 година градинарите от с. Средище ще постигнат добри резултати в работата си.

Георги КИТАЕВ

Добри лозари

БОГАТА гроздова реколта прибраха тази есен кооператорите от с. Господиново. За да получат високи добиви от лозята и през идущата година, те навреме ги подготвиха за зимата.

Кооператорите от звеното на Пенчо Неделчев взеха най-дейно участие в резитбата и загребването на лозовите насаждения. Междуредията бяха най-напред изорани с трактор „Болгар“ и плодните пръчки внимателно загребани.

Най-добре работиха Нистор Неделчев, Сава Марков, Иван Костадинов и др.

Христо ВАСИЛЕВ

> **„Пред промишлеността се поставя задачата да осъществява при условията на задълбочаващото се разделение на труда в световната социалистическа система и разширяващия се обмен на продукция с други страни бърз технически прогрес и техническа реконструкция в собствената си материално-техническа база по пътя на... усвояване производството на машини с високи технико-икономически показатели...“**
>
> **Из Директивите на Осмия конгрес на БКП.**

ЗА БЪРЗ ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС

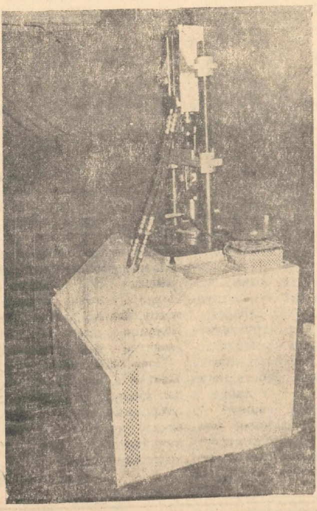

ЕДНОВРЕМЕННО с усъвършенствуване на съществуващото производство и услугите на населението, усилията на Научно-техническото дружество, на рационализаторите и новаторите, на техническото ръководство в промкомбинат „Електрометал“ са насочени и към създаване на нови, високопроизводителни машини. Вече се очертава профилът на основното производство да промкомбината — изработване на машини за обзавеждане на Трудово-производителни кооперации и промкомбинати. През последните две години тук се усвои производството на редица машини за изработване на пластмасови и метални изделия. Много от тях се произвеждат за първи път в страната и отговарят на световното техническо ниво.

Нова машина е хидравличният шприц. С него, чрез шприцоване, ще се изработват пластмасови изделия с тегло до 30 грама (снимката в ляво). Специалистическата бригада за технически прогрес, ръководена от конструктора Станчо Енчев създаде полуавтоматичен хидравличен шприцгус за изработване на сложни по конфигурация пластмасови изделия. Тя представлява новост не само за окръга, но и за страната.

Техническото ръководство на промкомбината сега работи по създаването на нулевата серия на шприц за пластмасови изделия с тегло до 300 грама.

Промишлеността за производството на пластмасови изделия в страната сега се развива с бързи темпове. За обзавеждане на предприятията са необходими съвършени, високопроизводителни и най-важното — наши машини, които от една страна са по-евтини и от друга водят до икономии на ценна валута. Създадените в „Електрометал“ машини идват навреме и ще отговорят на нуждите на промишлеността.

Дело на бригадата за технически прогрес, съставена от Желязко Кушев, Станчо Енчев, Коста Костов и др. е автоматичният електрически парен котел (снимката в дясно). Той произвежда 20 кг пара на час при налягане 6 атмосфери. Действието му е автоматизирано. Използва се за обслужване на пароглачните машини, вулканизаторски отдели, бояджийски работилници и др. Парният котел се произвежда за първи път в страната и по технически и производствени показатели е на световното техническо ниво.

Колективът на промкомбинат „Електрометал“ върви смело по начертания път за създаване на нови машини и няма съмнение, че ще постигне високи успехи в това отношение.

Светослав ПЕТРОВ

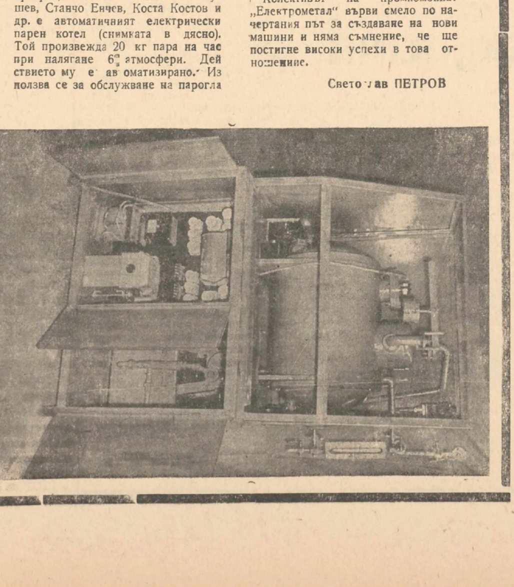

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 10. XI. 1965 год.

ТКЗС	Резитба лозя в %	Извозен оборски тор в %	Загребване лозя в %	Приготвени бали тютюн в брой
Айдемир	13,6	63	13	—
Калипетрово	84,8	97,3	84,8	—
Бабук	38,3	141,6	38.3	—
Алфатар	27,5	106,3	5,1	290
Алеково	65,3	73,9	57	—
Ишиклово	8,3	43,8	0	110
Смилец	33	70	9	—
Попина	8	63	0	—
Сребърна	17,5	64,4	19,8	—
Ситово	57 4	57,3	13,8	1109
Срацимир	48 8	85,9	18,9	—
Кайнарджа	100	100	66	2130
Голеш	0	35,6	0	—
Средище	37	71	35,6	—
Тутракан	34,5	26	15	—
Нова Черна	19	78 2	19	—
Старо село	70	130.6	65,4	400
Белица	81,3	50	81,3	48
Главиница	100	116	22,5	—
Ст. Караджа	30	67	10	140
Сокол	25,5	81,8	0	50
Зафирово	51	41,3	42,5	100
М. Преславец	13	116,4	0	—
Дулово	31,2	126,3	37	41
Междев	50	77,2	0	—
Окорш	100	116	0	—
Секулово	0	75	0	525
Добротица	9	68,1	0	320
Чернолик	0	109	0	340
Паисиево	0	100	0	450
В-ко ТКЗС	39,4	79,2	28,8	6053
ДЗС Силист.	48	12	48	—
„ Н. Черна	0	94,2	0	—
„ Я. Забунов	100	52	100	—
„ Окорш	0	155	0	25
В-ко—ДЗС	46,8	68	46.8	25
В-ко за окр	39,6	78,5	29,2	6078

УСИЛЕН РЕМОНТ

СЛЕД окончателното завършване на сеитбата, механизаторите от ТКЗС — Бабук започнаха усилено да ремонтират селскостопанските машини на кооператива.

Сега пред ремонтната работилница е шумно и оживено. Тук е пренесен прикачният инвентар от всички бригади. Комбайните са докарани от бригадните станове. Започнал е ремонтът на тракторите.

Голям дял в ремонта на машините се пада на стругарите Атанас Занев и Борис Йорданов, които с готовност се отзовават на поръченията на механизаторите.

Димитър КУНЕВ

РАБОТЯТ ЗА 1956 ГОДИНА

Бригада „Пеньо Пенев“ при цех „Ракита“ в Силистра изпълни петдесет дни предсрочно годишния си план. Упоритият работнически колектив устоя на дадената дума и произведе за народното стопанство продукция за 5 560 лева.

Успехите на бригадата са резултат на високото трудово съзнание, на добрата организация на труда и ритмичното изпълнение на личните норми. Увлечени от примера на първенците и лично от бригадирката Мария Вълкова, членовете на колектива ежедневно повишават своята квалификация и производителност на труда.

Върбан ПЕТРОВ

Отчети и избори в Партията

Комунистите — начело в борбата за технически прогрес

ЕДИН ОТ ОСНОВНИТЕ ВЪПРОСИ, който се разисква на годишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация при ремонтната работилница на ТКЗС в с. Кайнарджа, бе ролята и участието на комунистите в борбата за технически прогрес. И това е съвсем правилно, защото чрез техническия прогрес се решават много други въпроси свързани с организацията на труда, снижение себестойността на продукцията, механизиране на трудоемките процеси в полевъдството и животновъдството и др.

Събранието отчете, че през изтеклия период в стопанството са проведени редица мероприятия, свързани с изпълнението на плана за техническия прогрес. Механизира се товаренето и разтоварването на тора в кравефермата от първи стопански двор. През време на жътвата напълно бе механизирано товаренето в автомобилите, веенето и изсушаването на зърното. Чрез приспособление на комбайните механизирано се прибра всичкия слънчоглед. Доставиха се две сенокосачки, с които се прибра граха, реши се и въпросът за балиране на сламата и др.

При разрешаването на тези въпроси, голям е делът на комунистите от ремонтната работилница.

Много от тях, работят в найважните възлози места и с чест изпълняват възложените им партийни поръчения. Така например ремонтът на селскостопанските машини се извършва под ръководството на комуниста Кръстьо Токушев, който винаги изисква и държи за срочното и качествено ремонтиране на машините. Старателен в работата си е младият комунист Кулю Димитров, който като монтьор и регулировчик на нафтовите помпи, заедно с комунистите — Драган Стоянов, Добри Димитров и Добри Стоянов, навреме и качествено извършват ремонта. По предложение на партийната група и със съдействието на техническото ръководство, тук бе извършено приспособление в системата за скачване на ремаркетата, с което значително се увеличава трайността на ресорите.

Положителна оценка даде събранието и за работата на електротехниците, които под ръководството на комуниста Марин Лазаров инсталираха нова мрежа в стопанските дворове на Войново, I-ви стопански двор в Кайнарджа, в Чолаково и др.

Не по-маловажна задача на партийната организация е поддържането на машините. Планът за техническия прогрес е съобразен с кръговата система за ремонт на тракторите. В организирания курс по поддържането на машините лекциите се свързват с работата на отделните другари в ремонтната работилница, автотранспорта и др.

Добър пример в това отношение дават комунистите от автотранспорта. Тук партийната група с ръководител Петър Апостолов, редовно обсъжда работата по поддържането на машините, предлага мероприятия за подобряването на работата. В резултат на това шофьорът Радан Костадинов с кола марка ЗИЛ е минал през отчетната година 130 000 км без основен и среден ремонт. Добри постижения имат в това отношение и шофьорите: Кръстю Гълчавов, Руси Токушев и Ради Енчев.

Наред с извършената досега работа на партийното събрание се разисква и по предстоящите задачи по плана за техническия прогрес. Следващата година пред комунистите от ремонтната работилница стои задачата да инсталират доилния агрегат в кравефермата, пълното механизиране на товаренето и изхвърлянето на оборския тор и др.

Няма съмнение, че и в бъдеще при разрешаването на тези задачи по изпълнение плана за техническия прогрес, решаваща ще бъде ролята на комунистите, които с добрата си съзнателна работа ще допринесат за практическото изпълнение на набелязаните мероприятия по внедряване и разширяване техническия прогрес в стопанството.

Викентий ДУКАНОВ

Подготовка на лозята

Не стихва оживлението в кооперативните лозя на с. Йорданово. Сега хората от бригадата на Ганчо Ганев бързат да завършат резитбата и загребването на лозята.

От 380-те декара са загребани вече 100 дка. В подготовката на лозовите насаждения за зимата активно се включват кооператорите Велико Кунчев, Дачо Ганчев, Рачо Димов, Веска Драгнева и др.

Николина ВЪЛЕВА

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

ОКРЪЖНИЯТ КОМИТЕТ на профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия в Силистра организира вечер, посветена на героя — партизанин Митко Палаузов. Гост на тази незабравима вечер бе бащата на Митко — Трифон Палаузов.

. . . Салонът на Окръжния народен съвет е празнично украсен. На небесно-синята коприна на сцената е окачен портретът на Митко Палаузов, а под него е поставен лозунг с надпис: „Не е загинал Митко Палаузов!“

Последни минути до откриването на срещата. В салона влизат председателят на ОКПС др. Георги Екзаров, секретарят Калин Великов, членовете на бюрото, а така също и членовете на комисията по културно-масовата работа. Сред тях бавно пристъпва др. Трифон Палаузов.

Пионерите, станали на крака, приветствуват госта с махане на ръце.

На сцената се изкачват членовете на пионерския инициативен щаб, членовете на бюрото, а така също и скъпият гост.

С кратко слово член от бюрото на ОКПС откри срещата и даде думата на др. Трифон Палаузов.

В салона е настъпила пълна тишина. Със затаени сърца пионерите слушат за героичните подвизи на Митко Палаузов. За това, което направи той, давайки живота си за нашата свобода, за щастието на българските деца.

От името на инициативния щаб пионерката Юлия Кирова обеща да следват неотклонно заветите на героя — пиртизанин Митко Палаузов.

След това, строени, пионерите отидоха пред паметника на добруджанските революционери, където с едноминутно мълчание почетоха паметта на загиналите за народна свобода.

Йорданка АБАДЖИЕВА

Учебната година в Отечествения фронт

ТЕМАТИКА, СЪОБРАЗЕНА С ИНТЕРЕСИТЕ НА СЛУШАТЕЛИТЕ

ПОЛИТИКО-ПРОСВЕТНАТА РАБОТА, извършена от организациите на Отечествения фронт, е насочена към комунистическото възпитание на трудещите се, за преодоляване на буржоазните и религиозни отживелици в тяхното съзнание. Характерно за съдържанието на политическата просвета на Отечествения фронт е голямото многообразие от въпроси, тясно свързани с живота и интересите на населението, с личния, семейния и обществен бит, въпроси, които нашето развитие поставя в една или друга област на живота.

Извършеното след Петия конгрес преустройство в политическата просвета, измени в значителна степен нейното съдържание. Преодоля се шаблонът и формализмът в организацията и воденето на политическата просвета.

Бюрото на ГК на Отечествения фронт — Силистра полага усилия за осъществяване на дело дадените указания от Националния съвет на Отечествения фронт, за преустройството на политическата просвета. При изграждане на учебните звена направи се всичко възможно темите, които се предлагат за изучаване, да са съобразени с интересите на слушателите.

Още през месец август и септември, ръководствата на повече квартални комитети и низови организации се заеха упорито за разясняване тематиката сред членовете на Отечествения фронт и изградиха учебните звена според техните предложения и искания.

Добра работа се извърши в това отношение в 34, 36, 44 и 57 низови организации от II квартален комитет с председател др. Димитър Ангелов, в V-ти квартален комитет с председател др. Андрей Цонев, в VI-ти квартален комитет с председател Христо Събев и др.

Общо в низовите организации през просветната 1965-1966 година са изградени 159 читателски групи, лектории и др. с близо 4 200 слушатели.

В повече от половината от просветните групи и лектории слушателите ще се запознават с възпитанието на децата в семейството, семейството в социалистическото общество, с актуални проблеми на международното положение, с комунистическото възпитание на новия човек, социалистическия бит и др.

В низовите организации от II-ри квартал, 16, 21 и 24, тези от VI квартал с председатели Стоян Бобчев, Янаки Бабаяшев и Петко Костадинов, 13, 64, и 84 низови организации от VII квартал и др., откриването на учебната година се превърна в истинско тържество, с подходяща литературно-музикална програма.

С голям интерес посрещнаха слушателите от 9-та низова организация, първата лекция изнесена от пропагандистката Румяна Колева на тема: „Отживелиците от миналото в бита на хората“. Лекцията на другарката Бойка Ангелова на тема: „Семейството в социалистическото общество“ беше свързана с много примери от живота и по нея станаха оживени разисквания. Добре се посреща и лекцията на пропагандиста Тодор Тодоров на тема: „Разводите у нас — причини и вредните последици от тях“.

Добре преминаха първите занятия и в просветните групи към 3 и 83 низови организации с пропагандисти Петра Няголова и Надежда Аврамова.

Наред с тези положителни страни обаче в някои организации се допускат и сериозни слабости. Въпреки оказаната помощ от ГК на Отечествения фронт, в някои квартали като III, IV и XI, ръководствата на низовите организации продължават да подценяват политическата просвета, не изграждат учебни звена под предлог, че в кварталите нямало домакини, което в никакъв случай не може да бъде вярно.

Необходимо е новоизбраните ръководства в тези райони да помислят сериозно по този въпрос, да отстранят съществуващите слабости и осигурят политическата просвета на своите членове.

Мария МИХНЕВА

Полезно и приятно

И тази година VII-ма низова организация на Отечествения фронт в с. Ситово с председател Русчо Московс и просветчик Недялка Янкова търси форми за разнообразяване на политико-просветната работа, за предизвикване по-голям интерес на слушателите към изнесените лекции.

Неотдавна при откриването на учебната година в квартала те организираха махленска седянка, на която присъствуваха над 40 кръжочници. Преди лекцията се изнесе кратка информация по международното положение и литературна програма, организирана от детския комитет. След разискванията по лекцията, седянката продължи с индивидуални изпълнения на народни песни от самите кръжочници, съпроводени от звуците на кавала.

Седянката завърши с кръшно добруджанско хоро, водено от шестдесетгодишната баба Дена Енева.

Това съчетание на полезното с приятното, се практикува години наред в тази низова организация и се посреща с голям интерес от нейните членове.

Милан КУЛЕВ

За трета година учителствува в село Паисиево Цветан Донов. И за тези три години учениците научиха много нови неща. Неговият предмет български език и литература им стана близък и любим.

На снимката: Един час по литература в VIII-а клас.

Ще се превърнат ли сценариите във филми?

НАРСДНОТО ЧИТАЛИЩЕ „Н. Й. Вапцаров“ в град Дулово има един прозорец, който в тези студени есенни вечери често свети. Ако някоя вечер почукаме на вратата, на която има надпис „Киноклуб“, в малката стаичка ще сварим хора, които спорят, съгласяват се или не се съгласяват с нещо, вземат думата без всякакъв ред за ужас на събранийната етикеция. Истинска творческа атмосфера ще ни облъхне още от вратата. Между двадесетината млади хора обезателно ще забележим приветливия, с много живи очи Петър Цонев, секретар на читалището, активен член и организатор на киноклуба; ще срещнем и високата ратънка фигура на Георги Бърнев, редактор на местния вестник.

Активът на киноклуба не е голям: два филма, отразяващи моторни състезания, филм „Строители“, посветен на празника на строителите; филми, правени по време на манифестации и още няколко прояви. Киноклубът взел участие в кинофестивала в Ямбол.

Подготвителната работа, която предшествува снимането, е вече почти завършена. Написани са няколко сценария, които се обсъждат и доуточняват.

В киноклуба участвуват и около двадесет ученици. С помощта на Петър Цонев те ще снимат филма „Нямаме ли вина и ние?“ Темата е из областта на възпитанието на подрастващите. Предвижда се снимките да започнат през зимата.

Замислени са две киносатири (нещо като „фокуса“ на нашата кинемотография) по сценарии на Георги Бърнев. Сатирата с пародийното заглавие „Престъпление и наказание“ ще покаже някои слабости на дуловските хлебари. Каламбурът „Който вади лош хляб, от лош хляб умира“ подсказва възможности на автора в този жанр. убеждава ни в неговата сатирическа находчивост.

Интересен би бил и заплануваният филм на ловджийска тема, но неговото осъществяване е малко под съмнение — не се знае дали при снимането ловците ще успеят да ударят нещо. . . Разбира се, една инсценировка би свършила добра работа.

Засега дуловските кинолюбители са още в сферата на намеренията. Нужна е по-голяма активност, по-разпален творчески ентусиазъм, за да се превърнат във филми няколкото страници на сценариите.

Симеон ПЕТРОВ

Ентусиазмът не стихва

Макар че колективът на цех „Ракита“ в гр. Дулово изпълни предсрочно годишния си план, нито за миг не стихва трудовият ентусиазъм. Сега борбата се води за надпланово производство, за икономии на труд и материали. Много от производствениците се стремят да произведат продукция по задачите за следващата година. Йорданка Стойчева, Неджмия Кофолиева, Фатма Ахмедова, Дяна Стоянова, Николина Тодорова, Минка Колева, Мирчо Ангелов, Апгула Адемов, които приключиха годината още през месец септември, вече работят по плана си за февруари 1966 година. Те ще дадат на народното стопанство надпланова продукция за десетки хиляди лева.

Бонка ГЕОРГИЕВА

В помощ на пропагандиста

Онагледяването на лекцията — важен момент в работата на пропагандиста

ЕДИН ОТ НАЙ-ВАЖНИТЕ моменти в изнасянето на лекцията от пропагандиста е онагледяването на преподавания материал. Последното се явява като начин и средство на пропагандиста да свърже теорията с практиката, да конкретизира учебния материал да даде възможност за неговото по-задълбочено усвояване. Онагледяването допринася да се усвоят по-дълбоко теоретическите изводи у слушателите, да се запомнят по-трайно фактите, да си ги осмислят те по-пълно и по-широко. То спомага за възникването у тях на образни представи, правейки техните знания по-конкретни, по-действени, по-анализиращи.

Не напразно народната поговорка казва: „По е добре един път да се види, отколкото пет пъти да се каже“.

Онагледяването е възможно и необходимо почти при всяка тема и по всяка дисциплина. То обаче трябва да бъде в тясна зависимост от конкретния случай на занятието, формата на учебното звено, преподаваната дисциплина и изнасяната тема. В зависимост от това ще се използуват едни или други нагледни материали, като: диаграми, схеми, географски карти, картини, карикатури, фотографии, албуми, ръкописи, диафилми, кинофилми, политически плакати, рисунки, фотодокументи и др. Те могат да бъдат взети като готови печатни или други материали, но могат да бъдат предварително направени на черната дъска особено що се касае до диаграмите, схемите и др. Освен това на черната дъска може да се записва плана на темата, сложните и трудно изговаряни имена и др. Нагледните помагала би трябвало да се използуват в хода на самата лекция в съответствие с изискванията от необходимите обяснения, а не преди или след нея. Пропагандистът следва да знае точно в кой момент да онагледи даден въпрос, къде точно да използува едни или други нагледни материали. Той не бива да прекъсва самата беседа, за да дава на слушателите албуми или други за разглеждане материали, при което те дълго време се взират в документите и забравят за какво е говорил лектора. Нагледните помагала са ценни само тогава, когато са органически вплетени в изложението на темата.

Самото онагледяване не е самоцел и това не бива да се забравя от пропагандиста, даже и най-съвършенното не може да замени необходимостта от всестранната теоретическа подготовка на лектора. Онагледяването е само едно помощно методическо средство за конкретизиране и по-широко изясняване на застъпвания в лекцията материал.

За онагледяването трябва да се използуват ярки, сами по себе си достатъчно красноречиво говорещи, нагледни материали. В диаграмите, схемите, таблиците да се подбират най-изразителните, най-обобщаващите и характерни цифри. Там, където такива не се намират, пропагандистът заедно със кръжочниците сам или като използува и други специалисти може и трябва да вземе инициатива за изготвянето на такива материали. Това е въпрос на творчески подход, на свързване на теорията с практиката, на актуализиране на предадения материал.

В зависимост от темата на самата лекция и преподаваната дисциплина пропагандистът ще използува по БКП издадените в значителни количества нагледни материали като: албуми, диаграми, диафилми и др. По КПСС също има издадени доста материали на руски език, които могат да бъдат използувани. За онагледяване на лекциите по атеизъм може да се използува приложението към учебника по основите на научния атеизъм, карикатури от списание „Наука и религия“ и др.

Незаменимо средство за онагледяване на политическите лекции е географската и политическа карта.

Онагледяването е необходимост за всяка тема и по всяка дисциплина. Това е еднакво необходимо както по историческите и конкретно-икономическите дисциплини, така и по теоретическите.

Трябва да се подчертае обаче че макар голяма част от пропагандистите да онагледяват занятията си, особено що се касае въпроса до БКП и икономика на ТКЗС, то все още това е недостатъчно. Малко се прави от страна на партийните организации, партийните комитети по закупуването на необходимите нагледни материали, по създаването на нужната материална база в партийните кабинети от такива материали. Не се прави и необходимото за тяхното подреждане, за да могат те да бъдат бързо и лесно използувани. Изобщо забелязва се едно подценяване на нагледността на занятието.

Пропагандистката практика е много богата и разнообразна. За нея е необходимо непрекъснато творчество и търсене за попълване с нови начини и средства за овладяване на преподавания материал.

Онагледяването е изключително важно условие за свързване на сетивното с логическото възприемане на материала и то се явява важен момент в изнасянето на беседата. То осигурява едно по-пълно, по-ясно, по-живо, по-убедително и по-достъпно довеждане на преподавания материал до ума и сърцето на слушателя. Онагледяването изисква практическото свързване на нашите идеи на преподаваните знания с примери из самата действителност. Посещението на музеите, на лобните места, провеждането на практически занятия по едни или други дисциплини е също средство за постигането на целта. Само така слушателите ще бъдат въоръжени със здрав комунистически мироглед и ще се постигне оная идейна убеденост, която ние целим да постигнем в партийната просвета.

Лука ВАЙСИЛОВ

ТРУД ЗА ХОРАТА

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ няколко години колективът на строителната бригада при ДМЗ „Стомана“ — Силистра положи много труд и усилия за благоустрояването на завода и на района. Негово дело е и построената заводска площадка, заемаща около 300 квадратни метра площ. В североизточния си край тя е оформена с входпропуск, с гараж за велосипеди и мотоциклети.

Преди един месец строителната бригада започна ремонта на леярния цех. Вече са поставени основите и на обширен клуб, където ще се провеждат различни културно-масови мероприятия.

Добра оценка получи тази бригада от заводското ръководство, а бригадирът ѝ Неделчо Георгиев бе удостоен със званието „Най-добър в професията“. Това радва работниците, стимулира ги в тяхната ежедневна, трудна, но благородна дейност.

Повечето от строителите на тази бригада са млади хора, но вече имат по повече от 10-годишна работа като строители. Те са добри в професията си, защото я обичат. Преодолявайки много трудности в строителството, те с всеки изминат ден изменят облика на ДМЗ „Стомана“ и на района.

Както в другите бригади, така и тук — при строителите на Неделчо Георгиев, има планове и задачи. И те ги изпълняват, намирайки се в една другарска надпревара помежду си. Имената на Йовко Димитров, Атанас Николов, Велико Митев, Пенчо Николов и други са широко известни сред строителите.

През свободното си време членовете на бригадата са пак заедно. Те дават своя доброволен труд за извършването на редица трудови инициативи по благоустрояването на завода.

Мария ИВАНОВА

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА КАЧЕСТВОТО

Най-важната задача

Едновременно с разширяване на производството, с усвояването на нови машини и детайли, трудовият колектив на ДМЗ „Стомана“ — Силистра води борба за непрекъснато подобряване качеството на продукцията. И партийният, и стопанският актив с еднаква грижа работеха през цялата година по решаването на този важен за момента въпрос.

„Враг № 1“ в ДМЗ „Стомана“ е бракът, затова усилията на работниците са насочени към неговото намаляване. Те приеха в началото на годината обещание да намалят негодната продукция с 2 на сто. През деветмесечието бракът достигна 9,7 на сто, докато през същия период на миналата година е бил 11,5 на сто или постигнато е намаление с 1,8 на сто. Резултатът не е задоволителен и колективът мобилизира силите си за изпълнение на обещанието.

Под ръководството на Заводския комитет на БКП и бюрата на първичните партийни организации още от началото на годината се води действена партийно-политическа работа за осигуряване на висококачествена продукция. Качеството стана критерий при присъждане на званията в социалистическото съревнование; то намери заслужено място в обещанията на бригадите за комунистически труд. Някои бригади обещаха чрез самоконтрол да не допуснат лошокачествена изработка, други приеха да дават най-висококачествена продукция в цеха, в който работят, а трети решиха да намалят брака и да реализират повече чиста продукция.

Заводският партиен комитет неведнаж е обсъждал на свои заседания въпросите, отнасящи се за качеството и е насочвал работата на първичните партийни организации в тази насока. Те пък от своя страна, заедно с цеховите ръководства, правят анализ на работата и вземат конкретни решения за ликвидиране на слабостите. Така например, комунистите от първичната партийна организация при механичния цех са обсъдили на събрание въпроса за качеството на продукцията и правилната експлоатация на машинния парк. Направени бяха ценни предложения. По доклада, изнесен от началника на ОТК, са приети мероприятия на организационни партийни събрания.

След като Заводският партиен комитет обсъди работата по прилагане на материалните и моралните стимули беше решено да се направи алея на качествениците. От своя страна, цеховете, за да определят качествениците, приеха условия за завоюване на званието „качественик“, което редовно се присъжда на най-добрите производственици от бригадите и цеховете. Едновременно с присъждане на званието на тях се определят и парични награди.

По решение на Заводския партиен комитет се изгради комисия за обществен контрол по въпросите на качеството. Досегашната ѝ дейност даде добри резултати.

В партийно-политическата работа ударението се поставя на близката връзка с производствениците, които решават въпросите на качеството. Направи се съвещание с бригадирите и профгрупорзите и отделно се разгледа работата по усвояване производството на новите стругове в механичния цех. Проведоха се мероприятия за повишаване квалификацията и образованието на производствениците и инженеро-техническите работници; в цеховете се обзаведоха витрини, в които е изложена продукция с добро и лошо качество; поставиха се табла с ликовете на качествениците и т. н.

Заводският партиен комитет и първичните партийни организации широко използват радиоуредбата за популяризиране опита на първенците. Под рубриката „Качеството на продукцията — най-важен проблем“, изнасят беседи началникът на ОТК, контрольорите по качеството и др. Неотдавна по радиоуредбата се прочете беседата „Качеството на продукцията и новата система на планиране и ръководство“.

Партийно-политическата работа в ДМЗ „Стомана“ е правилно поставена — да се решат въпросите на качеството. Извършеното обаче не е достатъчно. Все още е слаб контролът по изпълнението на взетите решения, малко са възлаганите поръчения на комунистите по въпроса, недостатъчна е нагледната агитация, не се поддържат редовно витрините и алеята на качествениците и др.

Необходимо е започнатото да се извършва докрай, за да може „Стомана“ и нейният колектив да изпълнят успешно решенията на пленума на ЦК на БКП за развитието на родното машиностроене, да произвеждат продукция, отговаряща на съвременното техническо ниво.

Иван САВОВ
инструктор в ГК на БКП — Силистра

ПЪТЯТ НА ТПК „МЕТАЛ“

КАЧЕСТВОТО на продукцията решава много производствени, организационни и финансови въпроси на промишлените предприятия. На първо място то осигурява бърза реализация на изделията, съдейства за увеличаване на поръчките, създава условия за непрекъсната работа в цеховете и отделите и ускорява обръщението на производствените фондове.

Работниците на ТПК „Метал“, които наследиха традициите на бившата кооперация „Стомана“, смело защищават марката на предприятието. Трите години, изминати от основаването на кооперацията, са години на упорита борба за високо качество и разнообразен асортимент, години на непрекъснати успехи.

Само преди две години започна работата си цехът за производство на търговска мебел. Първите му изделия бяха гондоли за търговските магазини. Броят на работниците бе едва 20-25 души. Висококачествената работа, която даде малобройния колектив, укрепи производствената марка на предприятието. Поръчки бяха получени от всички краища на страната. Стопанското предприятие „Балкантурист“ възложи на „Метал“ обзавеждането на хотелите и ресторантите в редица курортни селища. Мебелите на много показни магазини във Пловдив, Варна и други градове са изработени в „Метал“. Марката на „Метал“ стана известна в цялата страна. Сега цехът за търговска мебел има около 100 работника и произвежда различни модели павильони. Министерството на вътрешната търговия оцени висококачествената изработка на кооперацията и ѝ възложи производството на 20 вида повильони. А това означава осигурена работа на цеха и получаването на материали по планов път.

Трудовият колелтив се стреми, едновременно с подобряване качеството на изделията, да разнообразява и асортимента на производството. Неотдавна той започна производството на ръчни перални „Спътник“. Отначало тази пералня се посрещна с известен скептицизъм. Отзивите на клиентите обаче, говорят, че „Спътник“ с високото си качество, задоволява нуждите на всяко домакинство. Ето какво пише Мария Димитрова от София до работниците на предприятието: От „няколко дни имам ръчна пералня „Спътник“. Бързам да споделя с вас голямата си радост и задоволство от работата ѝ и да ви изкажа благодарност за улеснението, което ми създадохте. Най-ценните ѝ качества са пестене на време, икономия на сапун, електроенергия и топла вода, некъсане на прането и копчетата...“ Димитрина Кожухарова от Коларовград пише също до работниците: „...Пералната е проста, удобна за работа и наистина по-икономична от големите електрически перални, и има своето място в домакинството“. С пожелания за успех и с думи на благодарност са изпълнени писмата на десетки домакини от София, Варна, Плевен и други градове на страната, изпратени до работниците на ТПК „Метал“. И наистина „Спътник“ е пералня, която с 45 литра топла вода и 1-2 лъжици прах за пране изпира за една минута до 2 кг сухо пране. Достоинствата ѝ са правилно оценени и Министерството на вътрешната търговия вече направи поръчка за 10 000 броя.

В скоро време работниците на ТПК „Метал“ ще започнат производството на пистолет за нитроцелулозни, алкидни, блажни и др. бои, който по своите производствени качества ще превъзхожда внасяните от чужбина.

Идеи за усвояването на нови изделия възникват непрекъснато. Много от тях ще намерят приложение, други ще отпаднат, но ценното е, че работниците търсят пътища за разнообразяване на асортимента, стремят се да усвоят производство, което да задоволява с показателите си нуждите на гражданите и промишлеността. Те са убедени, че само ако вървят по този път, ще могат да осигурят непрекъснато развитие на предприятието и ще създадат авторитет на производствената си марка.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ

ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

СИГУРНИ МЕРКИ

ЗЪРНЕНИЯТ проблем е най-важната задача, която стои за изпълнение пред общинския партиен комитет и комунистите от управителния съвет на ТКЗС в с. Калипетрово. Още преди да се състои пленумът на Окръжния комитет на Партията по този въпрос, в кооперативното стопанство започна един много широк и обстоен разговор по това, какво трябва да направят кооператорите, специалистите и механизаторите за производството на повече пшеница, ечемик и царевица така както повеляват изискванията на Осмия конгрес на Партията. Но пълен анализ на зърнения проблем общинският партиен комитет направи след пленума на Окръжния комитет на Партията, който постави задачи на партийните комитети в тази насока.

На проведеното съвещание с целия актив на Партията, БЗНС и Комсомола от района, така както изискваха решенията на пленума, бе обсъдено отново изпълнението на тази задача.

Първата работа, за която се заловиха комунистите, бе да се организира висококачественото извършване на есенната сеитба. За тази цел първичната партийна организация при полевъдството със секретар Йордан Гебешев, проведе събрание, на което много обстойно се обсъдиха практическите задачи, — по освобождаването на площите, подготовката на почвата и качественото извършване на сеитбата. Приеха се мероприятия за материално стимулиране, поставиха се конкретни поръчения на механизаторите. Всичко това помогна много сеитбата да се извърши успешно.

Трябва да посочим, че работата по зърнения проблем не приключи със сеитбата. Ръководството гледа на този въпрос в перспектива. В приетите мероприятия се предвижда още през 1966 67 година да се води борба за получаване на постоянни добиви от 220-250 кг пшеница средно от декар. Площите на високодобивните участъци от 2 000 дка през 1966 година ще нараснат на 4 000 дка през 1967 година. От тях следва да се получат по 350 кг пшеница и 300 кг ечемик средно от декар. Набелязани са мерки за намаляване площите на пшеницата от 12 200 на 11 000 дка, като се увеличи ечемикът от 4 000 на 5 000 дка.

Наред с работата, която ще се извършва по производството на пшеницата и ечемика, не ще отслабват грижите и за царевицата. Макар че се предвижда царевицата за зърно да се намали до 7 000 дка и за силаж до 3 000 дка, борбата ще продължи за получаване на високи добиви от тази култура.

За да се получат високи добиви в стопанството, при пшеницата е застъпен 90 на сто сортът „Безостая—1“ и 10 на сто „100—10“, а царевицата ще бъде предимно от хибрида „Висконзин“.

С цел да се установи от кои блокове какви добиви са получени, какъв вид обработка е извършвана през последните 2—3 години, а така също и каква агротехника следва да се приложи, ще се заведе история на блоковете най-късно до края на тази година.

Предвидено е да се използват широко хебрецидите в борбата с плевелите. Да се закупят необходимите машини за обработка на културите, прибиране и почистване на зърното и неговото транспортиране до складовете.

Общинският партиен комитет също така предвижда през зимните месеци комунистите от управителния съвет на ТКЗС и специалистите да запознаят механизаторите и кооперативния актив с постиженията на науката и челния опит по зърненото производство както теоретически, така също и практически.

Ще се създаде традиция ежегодно на първи декември да се провежда „Ден на механизатора“ за отчитане работата по изпълнението на предвидените в плана задачи. Ще се награждават получилите най-високи и устойчиви добиви с парични средства, а също и с учредените червени преходни знамена „Бригада—първенец по производството на царевица“ и „Бригада—първенец по производството на пшеница“

Разработените мероприятия от партийното и стопанското ръководства са истинска програма. По тях е организирана и ще се извършва голяма работа за изпълнението на поставените задачи от пленума на Окръжния комитет на Партията — в близките години да се разреши въпросът с производството на пшеницата, ечемика и царевицата в района на ТКЗС „Ленин“ в с. Калипетрово.

Кольо ВЪРБЕВ

„За да се получи по-голям прираст от телетата животновъдите от с. Овен ги хранят обилно с разнообразни и добре обработени храни.

НА СНИМКАТА: Животновъдите Ариф Ибрахимов и Осман Расимов нарязват цвекло на РКС—апарат.

ЛОЗАРИТЕ СЕ ТРУДЯТ

Дни наред местността „Кечкулак“ в землището на с. Кайнарджа се огласяше от звънките гласове на кооператорите от лозаро-овощарската бригада с бригадир Петър Перчемлиев. Наскоро те завършиха беритбата на лозята, разположени в тази местност и сега започнаха тяхната резитба. Всеки ден хората от бригадата изрязват по 30 дка. От всичко 370 дка лозя до сега са изрязани повече от 250 дка.

За да става резитбата по-качествено бригадирът Петър Перчемлиев, заедно с още 30 резачи посетиха ТКЗС—Калипетрово и се запознаха с начина, по който се извършва това мероприятие от лозарите на това стопанство.

Най добри резачи в с. Кайнарджа са другарите Александър Чолаков, Енчо Бошнаков, Костадин Роев и Тони Чорбаджиев. Те режат най-качесвено и най много. Всеки от тях на ден порязва по 400 главини.

Едновременно с резитбата лозарите извършват наторяване на междуредията с по 40 кг на декар суперфосфат. А трактористът Начо Павлов, с трактор „Болгар“ започна изораването на лозята и загребването на главините.

Викентий ИВАНОВ

Висок добив грозде

Добре се грижиха за поверените им лозя кооператорите от звеното на Иван Аканарлиев от с. Нова Черна. Всички мероприятия по тяхното отглеждане като пръскане, окопаване, връзване и други извършваха винаги навреме и висококачествено. От добрите грижи лозите се развиха буйно и се окичиха с едро грозде.

От поверените 35 дка лозя звеното трябваше да получи по план 28 т грозде. Но беше получено много повече — 47 т или с 19 т над плана. При това положение средно от декар са добити по повече от 1 250 кг грозде.

Димитър ТЕНЕВ

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

ДА БЪДЕМ ГОТОВИ ЗА ЛЮПИЛНАТА КАМПАНИЯ

САМО месец ни дели от започване на люпилната кампания, а колко задачи има още да се разрешат, за да се проведе тя образцово, при нужните изисквания.

Едно от най-важните условия във връзка с това е снабдяването на люпилните със здрав разплоден материал. Правилното и навременно комплектуване на новите птичи стада е гаранция за неговото получаване. Трябва да се направи всичко необходимо, за да се настанят подбраните ярки при нормална гъстота в добре оборудвани, уплътнени и вентилирани птичарници. При това птиците трябва да бъдат обезпечени със смески, зърнени и сочни фуражи, за да се достигне максимална носливост през зимните месеци.

Съгласно ветеринарните изисквания за разплодни стада са определени птиците от фермите в ТКЗС Секулово, Попина, Чернолик, Белица, Ст. Караджа, Кайнарджа, Паисиево, Добротица, ДЕСС — Силистра и ДЗС „Янко Забунов“. Общият брой на птиците в тях възлиза на 78 000. Тези носачки ще могат да снабдят обществените люпилни и собствените инкубатори на ТКЗС Кайнарджа и Паисиево с разплодни яйца.

През миналогодишната люпилна кампания горните стопанства получиха здрави по отношение на болестта тифус пилета от люпилнята в гр. Силистра. Те бяха отгледани отделно от възрастните птици, което спомогна да се избегне каквато и да е приемственост на заболявания от тях. Сега, когато ярките се носят от лагерите, повече от задължително е след ликвидирането на възрастните птици, да се проведе основна и пълна дезинфекция на помещенията и дворовете. Това мероприятие да стане под личното наблюдение и отговорност на зоотехниците и ветеринарните лекари. Старите постели в птичарниците трябва да се изхвърлят в нивите. Кацалата, дървените гнезда, хранилките и поилките добре да се изстържат и тогава да се пристъпи към дезинфекцирането на помещенията с варно мляко. Необходимо е дворовете пред тях да се изорат. Инвентарът, с който се пренася храната на птиците и се събират яйцата, да се дизенфекцира.

Как да стане комплектуването на новите стада?

Подборът трябва да се извърши лично от специалистите, като съотношението между ярките и петлите е 10:1. Необходимо е птиците да се третират против заразни и паразитни заболявания, изследвани за тифус.

От така подготвените птичи стада от 1-ви декември т. г. ще започне събиране на разплодните яйца, с цел от 10-ти да стане зареждането на първите инкубатори. За да бъдат яйцата здрави, оплодени, напълно годни за разплод, то специалистите от птицевъдните стопанства трябва да обърнат изключително внимание на правилното хранене и гледане на птиците. Нито ден през настоящата зима, те не бива да остават без необходимите фуражни смески, зърнен фураж за вечерната дажба, сенно брашно, сочни фуражи, минерални добавки и др. За да се постигне това, във фермите винаги е необходимо да има най-малко 10—15 процента презапасяване с нужните храни.

През настоящата кампания люпенето на пилета ще се проведе в люпилните на гр. Силистра, Тутракан и Дулово и инкубаторите на ТКЗС Кайнарджа и Паисиево. Необходимо е незабавно да започне подготовката на люпилните, така че на 10 декември те да бъдат вече заредени. Затова е нужно своевременно да се снабдят с амбалаж за събиране на яйцата, който до 1 декември да бъде разпратен в птицефермите. Десет дни най-малко преди излюпването на първите пилета, люпилните да се снабдят с необходимите смески.

Обществените люпилни трябва да имат готовност да излюпят до 30 юни 1966 г. общо 1 410 000 пилета, от които 650 000 за ТКЗС, 60 000 за ДЗС и 700 000 за населението. Планът не е голям, като се има предвид, че те разполагат с общ капацитет 600 000 яйцеместа и през миналата кампания излюпиха 1 500 000 пилета.

При пласирането на птицефермите с над 10 000 носачки, трябва да се дават пилета разделени по пол. Първите опити по отношение разделно-половото отглеждане бяха направени в ТКЗС Алеково и Тутракан, а също така и в държавните стопанства. Резултатите от този начин на отглеждане са положителни. Смъртността при пилетата чувствително се намалява.

От голямо значение за правилното отглеждане на малките пилета е подготовката, която стопанствата ще извършат преди тяхното получаване. Помещенията отсега трябва да бъдат ремонтирани и дезинфекцирани. Каналните отоплителни инсталации също трябва да бъдат основно проверени. Една седмица преди поемането на пилетата, стопанствата трябва да бъдат снабдени с необходимата за тях храна.

Няколко дни преди получаване на пилетата в дадена ферма да бъдат определени и хората, които ще се грижат за тях. Птицегледачите трябва да са запознати с предстоящата им работа, с опита на първенците в това отношение. Само така, с добра подготовка, с много грижи и умение, ще се достигне успех при отглеждането на малките пилета, което е сигурна гаранция и основа за едно рентабилно птицевъдство в нашия окръг.

Георги КОТЕВ

СРЕД ЗВЪН ОТ НАЖЕЖЕН МЕТАЛ

ПРЕД РЕМОНТНАТА работилница на ТКЗС — Срацимир е шумно. Всички механизатори са обиколили тежкото шаси на бръчменския „Дизел“. Повреди се шасито през есенната кампания. Наложи се чак в Толбухин да го изпращат на ремонт. Сега то е готово да заеме мястото си.

— Идвай по-скоро, бати Данчо! Без теб не можем го отнесе.

Йордан Йовчев — главният майстор на работилницата, се откъсва за минута от разговора и се нарежда до яките мъже.

— Раз-два-три-и-и!

Дружните усилия не отиват напразно. Шасито е отнесено в голямата зала и поставено на трупчета. Другарите си отиват, а край него остават само Симеон Йовчев и Йордан Недев, които започват сглобяването на „Дизела“.

Малко по-напред е ремонтът на трактор КД—35. Монтьорът Васил Стоянов поставя скоростната му кутия. На помощ му е младият, набит тракторист, отскоро напуснал казармата. На дълга металическа масичка пред двамата младежи са подредени частите на трактора — измити, ремонтирани, подновени. Те чакат майсторските им десници да ги поставят умело на определените места.

За пръв път се извършва ремонт в работилницата на нов, червен „Беларус“. Затова трактористът Борис Тодоров и монтьорът Паско Петров така съсредоточено работят. Те внимателно оглеждат двигателя на машината. Почистват със шабър частите му. Подреждат според номерата зъбчатите колелета.

До края на месеца ще бъде завършен ремонтът на трите трактора, а до 31 януари и на останалите. Много по-рано, както е посочено в план-графика на работилницата, ще завърши и ремонтът на прикачния инвентар. Впрочем тази година той създава доста големи грижи на механизаторите. Особено много са повредени люшилнициците. Оранта на сухата почва стана причина много от рамките и капаците им да се повредят. Тези части, специално рамките, трябва да се подменят. Сега пред работилницата е подреден прикачният инвентар на бригадите от Българка и Бръчма. Двама механизатори усилено ремонтират разглобени дискови плугове.

На помощ на всички механизатори са хората от ковачницата. Стоян Стоянов и Пеньо Петров майсторски размахват чуковете над нажеженото желязо и пълнят цялата работилница с бодър, весел звън. А до тях, в най-малката стаичка, развихря искри оксижениспът Марин Дочев. Не остава нито минута без работа спретнатият комсомолец. И ето, пред него нараства купчина заварени части, тъй необходими при ремонта на прикачния инвентар.

Току до самата работилница са подредени комбайните на стопанството. Те са почистени, боядисани, поставени на трупчета. Само на две от тях се извършва среден ремонт. Край разглобена машина усърдно изпилява остта на класовия шнек комбайнерът Злати Христов. Скоростната кутия е почистена. Износените части са ремонтирани, подменени. Младият монтьор Петър Цонев помага на комбайнера в отговорната и нелека работа.

С 33 трактора, 7 комбайни и много прикачен инвентар разполага срацимирският кооператив. За него се грижат добри и работливи механизатори. Те ще посрещнат пролетта с ремонтиран инвентар, за да могат, както винаги досега, да изпълняват в срок всички селскостопански задачи.

Стефанка СТАНЕВА

Хр. Величев

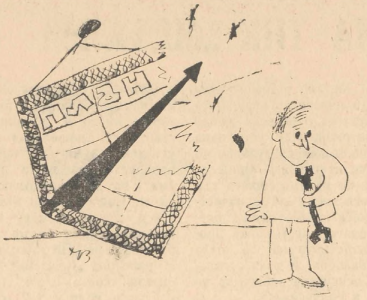

Родината в края на четвъртата петилетка.

Пресъхналото буре

ЕХ, ЧЕ ЗИМА е навън... Тъкмо време за гощавки и моабети. Затова са се събрали и баджанаците на бай Еньо край изобилната трапеза. А то маса като маса ли е, братко... чак електриката примигва от учудване. Като наредила стопанката една трапеза — от птиче мляко да потърсиш ще намериш върху нея.

Бай Еньо и скъпите му гости присягат към чудното изобилие и минута след минута вдигат наздравица с пълни чаши:

— Ха на здраве, Еньо! На зима още по-голям шопар да заколиш.

— Наздраве, баджанак. На лято гледай да изкараш още повече премиални, та да се сдружим и купим „Москвич“.

— Наздраве! „Москвич“ ли казваш? Ама че работа ще стане. Ще може да ходим заедно на лов — вдигна чаша и младият баджанак, за когото в света нямаше по-важно от лова.

Че като отвори пустият му човек една уста, че като заразказва ония ти ловджийски небивалици, не разбраха кога изпразниха и третата кана с руйно, искрящо вино.

А то вино, като вино ли е? Едно такова хем приятно трапчивичко, хем с тъънка сладка жилка — да пиеш, че да се напиеш...

— Хей, булка, я напълни каната, да се почерпим за изпроводяк с по едно прясно!

Бай Еньо подаде на жена си еднолитровата кана и тя заситни към избата.

И сега се случи най-неприятното. Изминаха се доста минути, а стопанката все не идваше с пълната кана.

Най-после тя отвори сконфузено вратата:

— Свърши се вече, Еньо! Догодина, ако има живот и здраве...

— Свършило се, вятър! — стопанинът грабна каната и сам реши да провери. Забравил беше той, че тази есен не напълниха догоре буренцето. Малко даде пустото му лозе! Та колко чукани бяха измръзнали миналата зима нали не дойде ред да го загребат! И ето, че сега, по най-хубавото време на моабета, бурето му бе сторило неприятна шега — не пусна ни то капка повече...

Де да бяха почувствували срама на гостоприемния стопанин лозарите от кооперативните стопанства в селата ПОПИНА и АЙДЕМИР, сигурно отдавна биха помислили да започнат с пълна пара да РЕЖАТ и ЗАГРЕБВАТ ЛОЗЯТА. Зер не само буренцата, но и касите на стопанствата им догодина рано, рано може да „пресъхнат“.

САС

ЗАХАРНА БОЛЕСТ

(Карантина в село Сребърна)

Известяваме на всички, които имат роднини, близки, приятели и приятелки в село Сребърна, че селото е заболяло от захарна болест. Забранява се на сребърчани да вадят цвекло и въобще да се докосват до сладки работи.

Ако някой се учидва защо в Сребърна не са твърде добре с ваденето — да знае. Долу цвеклото! Долу сладкишите!

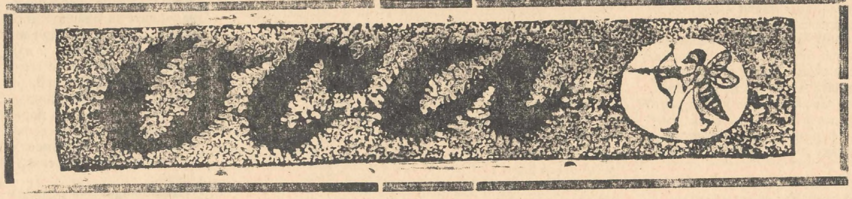

ХИБРИДИЗАЦИЯ

Славеят певец бил
ненадминат,
но му пречел
тукашния климат.
Студ издържал
сивият Врабец.
И за да се разреши
въпросът,
решили двамата
да ги кръстосат.
Бил измътен
новият хибрид.
Имал той наглед
приличен вид;
пъстра перушина,
елегантна човка,
само гдето нямал глас
за песен и всяка есен
отлитал все на юг
в командировка.

К. КОСТОВ

По два-три реда за безредията

КАЗИМИР. Ако отидете в пивницата на селото, ще ви посрещне намръщеният Петко Митев. Той е на половин щат и не се интересува от оборота.

Ако влезете в браснарницата на същото село, ще ви посрещне любезно усмихнатият Петко Митев. Тук той е на процент.

Един и същ човек с две лица — намръщено и усмихнато. Кое харесвате повече, млади казимирчанки?

СЕКУЛОВО. Преди известно време имах път през това красиво село. Гледам всички селяни с бради. Викам си: „Да не съм сбъркал пътя и да съм попаднал при казаците в Татарица.

— Кое село е това, дядо? — попитах един старец.

— Какъв дядо съм ти аз, бе още двайсет и пет не съм навършил. — отговори ми той.

— А защо е тази брада? — питам.

— Ам' чи в нашето село няма ножчета за бръснене. То за „Астор спесиал“ не можем и да мечтаем, ама поне други да докарат.

Мъже-секуловци, обадете се има ли вече в селото ви ножчета за бръснене или не.

ИШИРКОВО. Дълги години търсих момиче, което да залюбя. Обиколих много столици и градове и накрая (преди няколко дни) го намерих в село Иширково. Една вечер тръгнахме с Нея покрай градинката с рози. Бях в особено лирическо настроение, нали си представяте, но внезапно краката ми се подкосиха, паднах в краката на момичето, опипах нозете си и разбрах, че съм се оплел в някаква подхвърлена и изоставена тел, която по всяка вероятност е трябвало да бъде ограда на розовата градинка. Момичето дълго размотава телта, докато ме измъкне. Започнах да крещя и да псувам отговорните другари от селото, задето са изоставили телта. Като чу псувните, момичето избяга. По-късно разбрах, че един от ръководните другари в селото бил баща ѝ... Сега отново търся момиче, в което да се влюбя. Търси се!

ГОЛЕШ. Задачка за VI клас. Ако в 14 литра вода се сложат 5 кг захар, какво ще се получи — чай или сироп?

Домакинат на стола в Голеш, тъй наречената Рени, „слага“ във фактурата 5 кг захар, а във чая — 2 или 3 кгр. Пита се в задачката — къде отива останалата захар?

МОНИЧ

(По материали на Д. К., Х. М., К. В. и С. К.)

МАЛКИ БАСНИ

Недоразумение

За трудови успехи
награждаваха
Къртицата,
а пък наздравицата
пиха
за Лъвицата.

Тост

На горския банкет
и Заекът бе гост,
но за страхливците
не вдигна никой тост.

Награда за учтивостта

И Буболечката на Охлюва
път стори,
но после лигавата диря я
събори.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Нова естрадна песен, композирана в Старо село

НАЙ-ГОЛЯМА заслуга за композирането на песента има домакинът Петко Радев. Въпреки предупрежденията на другаря председател, той — домакинът — още не е наредил житото от склада на стопанството да се отвее. Складът е лошо почистен и житото се е смесило с пясък и баластра.

Ето и текста на самата песен:

„Хляб със пясък ний ядеме,
хали гали!
И от туй не ще умреме,
хали гали;
три месеца се мъчиме,
до кога ли?
Хали гали.

P. S. Нотите ще ви изпратим допълнително заедно с една строга нота до виновниците за лошия хляб.

Василка РАВАЛИЕВА
(Оса—кореспондент)

КУРИОЗИ

На един от Гебридските острови има такъв обичай — преди да встъпи в брак, женихът е длъжен да прекара нощта на един крак върху „стената на влюбените“, разположена на височина 250 метра над скалистия бряг на Атлантическия океан. Едно нервно движение — и бъдещият съпруг се разбива в скалите. Затова не е чудно, че разводите на острова са много редки. Желаещите да минат втори път през това изпитание са твърде малко.

* * *

В един много тих район на щата Южна Каролина недалеч от шосето има камък, на който пише: „На това място никога нищо не се е случило“.

Американският драматург Уйлям

* * *

Тенеси подарил част от своите ръкописи на библиотеката в град Остин. Повечето от неговите произведения били върнати с обяснение, че почеркът е нечетлив.

* * *

Неотдавна в Съединените щати бе основан „Клуб на забравящите“. Всеки член на този клуб е длъжен да носи на ревера си особен регистрационен знак, на който е написано името, фамилията и домашния адрес.

Превод от руски

АФОРИЗМИ

Високите добиви от низините се добиват.

* * *

Звънците на различни шии еднакво пеят...

* * *

Човек поне трябва да разбира какво не разбира.

* * *

Никой не си запазва място на подсъдимата скамейка...

* * *

Заводските комини не се нуждаят от коминочистачи.

* * *

Само пожарникарите понякога горят в работата си...

* * *

Някои смятат, че успехите си дължат на себе си, а неуспехите си — на другите...

* * *

За някои хора животът е един лош келнер, който винаги им сервира това, което не желаят...

Расин ТУРХАНОВ

Ст. Димитров

—Случаят с другаря е тежък и не бива да чака

ЕПИГРАМИ

Човек с характер

И когато отстъпва —
настъпва...

* * *

И той е в колектива...
за пред обектива.

* * *

Със него не може да се приказва,
защото всичко на шефа казва.

Тревога

Брех, че небивала суша —
няма вода в душа.

Горкият професор

Какво ли той не изпита
дорде му даде изпита.

Турхан РАСИЕВ

* * *

— Пенчо, днеска на събрание!
Тука подпиши, отпред!
— Да подпиша, бай Йордане,
но ще има ли банкет?

Михаил ПОПОВ
Дулово

„Бърза“ услуга

След сватбата костюма си изпрати
да го почистят с разни препарати.
За сватбата на третото си внуче
почистен и изгладен го получи.

Виц

— Кое е най-необходимото в една къща?
— Тъща!

Режисьорско „виждане“

Той ѝ дава всички главни роли,
тя не прави ни една.
Зрителят напуска недоволен,
той — поднася ѝ цветя.

Райна ЯНАКИЕВА

По модата

Нали е модно вчесана,
не хапва от чесъна.

Б. К.

фейлетон

ОТГОВОРНИКЪТ ПО ЛЪСКАВИНАТА

РАБОТАТА в нашето предприятие за лъжици не вървеше. Лъжиците не достигаха на пазара, а и качеството им не беше добро — едни изкривени такива — трудно се загребваше чорба.

„Отгоре“ ни предложиха да направим изменение в щата, съобразно местните условия. Питаше се сега — да намалим ли или да увеличим броя на ръководните кадри, за да тръгне работата.

Събрахме се на заседание да решим проблемата, която бе надвиснала над нас, дейците на това високо отговорно и още по-високо патриотично дело — производството на родни български лъжици.

Както винаги, пръв взе думата най-критичният между нас, другарят Иван, завеждащ отчетността. С присъщия му полемичен тон той каза:

— Не ви ли се струва, колеги ръководители, че всички ние тук ядем хляба за тоя, дето духа. Аз предлагам в ръководството на предприятието да останат само един инженер — отговорник и един партиен секретар — всички останали 98 души да минат в производството. По този начин работниците ще станат 200 души и производството ще се увеличи близо със 100 процента.

След другаря Иван думата бе дадена на другаря Груйо, завеждащ отдел „Дръжката на лъжицата“. Той каза, че другаря Иван малко се „изхвърля“ и че според него (според Груйо) трябва да се съкратят само двама, евентуално трима другари, които имат очебийни слабости.

— Например — конкретизира се той — да вземем самия другар Иван — на една манифестация нарочно го гледах — не си отвори устата да извика едно „ура“ или евентуално „да живей“... И целият беше един такъв мрачен — въобще, другари, другарят Иван е черногледец и аз мисля, че той трябва да бъде пратен в производството — там се топи метал, светло е — да му се проясни погледа малко.

В разстояние на три часа почти всички се изказахме — предложихме по двама-трима за снемане от длъжност по различни съображения.

Накрая стана другарят Добряшки, отговорник по лъскавината на лъжиците. Всички очаквахме, че и той ще предложи двама-трима за снемане, но той започна в малко по-друг стил.

— Другари, аз реших да си направя самокритика. Признавам си — нашите лъжици все още нямат необходимата лъскавина и блясък. Западните лъжици са все още по-лъскави от нашите. Това е голяма слабост, пропуск, огромен недостатък и неудача, която ни компрометира, злепоставя, орезилява, и прочие и прочие нежелателни и неприятни последствия и резултати. Затова предлагам, да бъда снет и изгонен от предприятието.

— Може да те пратим в производството, все пак ти си наш другар, няма да те оставим на улицата, я — предложи съчувствено отговорникът по дължината на лъжиците.

— Остани, остани още някоя седмица — молеха го разчувствуваните колеги.

— Защо ще ме пращате в производството — продължи своята самокритика другарят Добряшки — аз и там ще вл провалЯ. Кой ще купува моите изкривени, безформени, деформирани лъжици. (Добряшки беше най-учения между нас — бе завършил девети клас — и знаеше много думи). — Направо ме изгонете на улицата — самокритиката му ставаше все по-безпощадна и по-яростна. — Не съм достоен да бъда между вас, другари, не съм — промълви с последни сили той и си седна смирено и кротко на мястото.

— Другар-и-и-и-и-, проплака един от отговорните другари — защо е това чувство на малоценност у нас? Ние всички сме едни прекрасни, предани, верни отговорни другари. Спомнете си нашите събрания и разширени заседания, ами митингите пред всеки празник — как гърмят гласовете ни, колко жар в очите ни? А в сърцата — да не говорим... Много сме били? Ами малко ли да бъдем — да могат да ни разгромят враговете ли? Да вземат връх. Докъде ще я докараме, другари, ако така се съкращаваме? От петнайсет-двайсет години сме на тези постове и няма да ги напуснем. Трябва да бъдем единни. Иначе врагът ще се промъкне и... не искам да ви променям пресния случай от границата, където служих достойно в интендантската служба. Да живее единството между отговорните другари от целия свят!

Последната реч много трогна другарите и накрая се реши да не се правят особени съкращения с оглед да се запази единството. Само длъжността „отчетност“ бе съкратена и другарят Иван, най-критичният от всички ни, беше пратен в производството. А другарят Добряшки беше назначен за началник на цех „Черпаци“, макар че черпаци още не се произвеждаха, но перспективата го изискваше...

Симеон МАНОЛОВ

ОБЯВА

Трудово-възпитателно училище „А. Макаренко“ в с. Шабла, Толбухински окръг ПРОДАВА ЦАРЕВИЦА на кочани по 0.20 лева килограм.

ОБЯВЛЕНИЕ

Окръжна болница — Силистра търси художник-фотограф мъж.

Заплата по щата. Постъпване веднага. Справка—личен състав.

От болницата

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествени фронт — Силистра

Година X, бр. 133 (994) | Вторник, 16 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ЕДНА от формите на социалистическо съревнование, в която са намерили най-сполучливо съчетание борбата за високи производствени успехи и висока производителност на труда с борбата за създаване на новия човек — строителя на комунизма е движението за комунистически труд. То се яви като нова, по-съвършена форма за разгръщане силите на трудовите хора, за подготовката им за комунистическото общество. Извикано на живот от грандиозните успехи на социалистическата икономика, от подема на образованието и културата, от растящите изисквания на времето, за кратък период от време то обхвана в сферата си стотици хиляди трудещи се от промишлеността, селското стопанство, търговията, транспорта и строителството. Неговият девиз — „Да се учим, да работим и да живеем по комунистически" стана девиз на хиляди бригади и цехове — на цели предприятия и организации.

Трудещите се от Силистренски окръг масово се включиха в движението за комунистически труд. Само за няколко години то придоби и при нас масов характер и стана мощен фактор в решаването на въпросите по производството и възпитанието на хората. Сега в промишлеността се борят за високото звание „Колектив за комунистически труд" 245 производствени единици с 4 573 участника. На 92 колектива, с 1 700 участника, вече е присъдено това звание. Условията за индивидуално спечелване на високото отличие са приели 2 309 работници и работнички.

Участниците в движението за комунистически труд са пионерите в борбата за високи трудови успехи. Те първи рапортуват предсрочно изпълнение на производствените задачи, първи се включиха в призива на ЦК на БКП за непрекъснато повишаване качеството на продукцията, за подобряване асортимента, за реализиране на икономии от труд и материали и осигуряване на повече чиста продукция и повече чист доход. Първи, участниците в движението за комунистически труд, се отзоваха на призива на ЦСПС и Българското радио и записаха стотици хиляди левове надпланово производство във влоговия лист за компенсация на загубите в селското стопанство. Бригадите „Юрий Гагарин" и „Иван Стайков" от ДМЗ „Стомана", „Валентина Терешкова" от ДИП „Липа", „Пеньо Пенев" и „Валентина Терешкова" от промкомбинат „Камъшит" и много други преизпълняват редовно трудовите си норми, дават висококачествена продукция и живеят разнообразен колективен живот. Много от тях вече са завършили задачите за 1965 година и работят по плановете за петата петилетка.

Повишаването на образованието е едно от съществените условия за участниците в движението за комунистически труд. Развитието на науката и техниката, непрекъснатото усъвършенстване на машините, приложението на автоматиката и електрониката в производството, усъвършенстването на технологията изискват на работните места да застанат образовани, придобили съответната специализация хора, годни да ръководят новата, сложна и по-производителна техника. Създаването на такива хора до голяма степен се извършва от движението за комунистически труд. В нашия окръг, само в промишлеността, повишават образованието си чрез задочното обучение 214 работника. За повишаването на квалификацията действуват 109 курса с 2 535 участника и 96 школи на първенците с 1 520 участника.

Много и разнообразни са задачите, които се решават чрез движението за комунистически труд, затова неговото разрастване и укрепване трябва да бъде първостепенна грижа на масово-политическите организации. Там където партийните организации, профкомитетите и комитетите на Комсомола следят отблизо работата на движението за комунистически труд, ръководят и направляват неговата дейност, резултатите са добри. В ДМЗ „Стомана", ДИП „Липа", ДИП „Дунав", промкомбинат „Камъшит" движението за комунистически труд придоби масов характер и успешно решава редица производствени и възпитателни задачи благодарение на постоянната помощ, която получава от партийните, профсъюзните и комсомолските ръководства. В ДМЗ „Стомана" са приели условията на движението 18 бригади с 620 участника, а 10 бригади с 400 участника са получили звание. Целият колектив на ДИП „Дунав" завоюва високото отличие.

Има обаче предприятия, в които движението за комунистически труд се подценява. В ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан то не получава необходимата помощ от партийните и профсъюзните организации. Тук нередовно се отчита изпълнението на поетите обещания, не се следи дали са осъществени мероприятията по повишаване на образованието, не се организират колективни посещения на филми, театър, подценява се помощта и взаимопомощта. Не е никак чудно тогава защо в цялото предприятие само 4 колектива с 38 участника са получили званието „Бригада за комунистически труд". Такава е картината и в промкомбинат — Дулово, ТПК „Съединение" — Тутракан, Стройрайсна в Силистра и на много други места.

Развитието на нашата икономика и наука, задачите, които се поставят за решаване от трудещите се, изискват от партийно-политическите организации да работят с още по-голяма грижа за разрастването и укрепването на движението за комунистически труд. Навсякъде то трябва да бъде пионер в решаването на въпросите за изпълнение на плановете, за създаване на повече чиста продукция и чист доход, за възпитанието на хората в социалистически дух. Дейността на колективите, приели да се борят за високото звание, трябва да бъде непрестанно под погледа на партийните и профсъюзни ръководства. Чрез своя богат организаторски опит те не трябва да допуснат в никакъв случай да намерят място в движението формализма и щурмовщината. Да търсят нови пътища за обогатяване на неговото съдържание, за да изпълни успешно задачите, поставени му от изискванията на времето.

РЕМОНТЪТ СЕ ИЗВЪРШВА НАВРЕМЕ

ЗА СРОЧНОТО и качествено извършване на есенно-зимния ремонт на машинотракторния парк в ТКЗС — Чернолик ръководството на стопанството изготви план. Той беше приет от управителния съвет на кооператива и от Окръжния народен съвет. Този план послужи като ръководно начало в работата. Особено значение има той сега, когато в стопанството се въвежда кръговогодишен ремонт на машините, което е гаранция за стопроцентовото изпълнение на механизираните процеси в кооператива.

Машинотракторния парк на стопанството нарасна. Сега кооперативът разполага с 12 трактора ДТ-54, 11 Беларуса, 2 ИФА-Пионер, 2 ДТ-20, 5 Зетора и други. Благодарение на доброто поддържане на тези машини през тази година беше постигната 95 на сто механизация в обработката на пшеницата и ечемика. По-добре се използуваха машините и в отглеждането на царевицата, слънчогледа и другите окопни култури.

Сега кооперативното стопанство на с. Чернолик си построи ремонтна работилница, снабдена с най-необходимото за извършване на качествен ремонт. Съгласно плана на техническото ръководство за кръглогодишния ремонт на машините се предвижда да се извършват прегледи, средни и основни ремонти на всеки трактор, изгорил определеното гориво. Този план се спазва строго. Благодарение на това ремонтните работници от стопанството не срещат трудности в подготовката на тракторите през зимата и същевременно винаги в бригадите има годни машини за извършване на едни или други механизирани процеси.

Сега механизаторите от бригадите започнаха ремонта на прикачния инвентар. Част от него е занесена в ремонтната работилница, а друга се ремонтира в самите станове на бригадите. Ремонтът върви усилено и ще завърши в определения срок. Ръководството на стопанството оказва помощ на механизаторите, като се стреми да достави навреме всички необходими резервни части. Нужно е обаче то да помисли и за подобряване на битовите им условия, като достави зимни дрехи, вземе мерки за поставянето на врати на работилницата и други.

Марин МАРИНОВ

ПРЕД КРАЯ НА ГОДИНАТА

ПРЕЗ последните месеци на четвъртата петилетка социалистическото съревнование в промкомбинат „Електрометал" — Силистра се разгаря с още по-голяма сила. Колективът е решил да изпълни плана за 1965 година предсрочно.

Изминатите десет месеца донесоха 75 400 лева надпланово производство и изпълнение на плана по производителността на труда 110 на сто. На населението са извършени услуги и е произведена готова продукция за 2 063 000 лева при план 1 988 000 лева.

С високи постижения — 184 на сто, се отличават работниците от леярната. Те отдавна изпълниха плана си за годината и сега работят по плана за петата петилетка. Промкомбинатът изпълни задачата за услуги на населението 114 на сто.

Виктория ПЪРВАНОВА

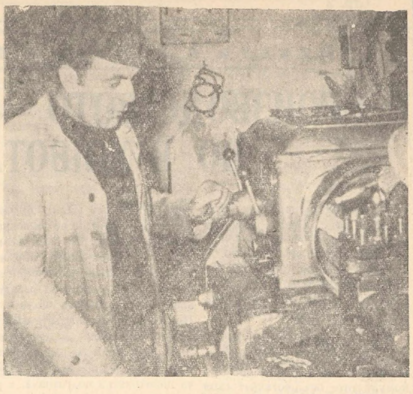

Вече десет години работи като стругар Цоньо Пенев от с. Зафирово. Със своя труд той подпомага механизаторите от стопанството в срочното и качествено ремонтиране на машините и прикачния инвентар.

ПРЕИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ ПЛАН

РАДВАЩА Е тази година за доячите от с. Преславци. Още от първите ѝ дни те заработиха упорито за преизпълнението на своя план. И това им даде възможност сега да се гордеят с постигнатите успехи. При план за годината да продадат на държавата 342 т мляко доячите от бригадата, само за десетте месеца, успяха да продадат 381 т. До края на декември те смятат да преизпълнят плана си с повече от 100 т. Голяма роля за подобряване храненето и гледането на животните и получаването на повече мляко играе редовно воденото и правилно отчитаното съревнование между доячите във фермата.

Всички кравари преизпълняват своите планове, но най-голямо преизпълнение имат Максуд Назифов, който при годишен план 25 т мляко за десетте месеца е добил 33 т., Салуф Хаизов, при план 25 т получил 31 т и други.

Фейзи КАБАКОВ

ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — АКТУАЛНА ЗАДАЧА

УСПЕХИТЕ ЗАДЪЛЖАВАТ

ДОБРИ успехи постигнаха през годината животновъдите от ТКЗС — Тутракан. Благодарение на грижите, пълноценното хранене и добрата хигиена се получи висока животинска продукция. Досега стопанството е добило 931 т краве мляко и 1 545 000 яйца. Преизпълнен е годишният план, като на държавата са продадени 237 тона овче мляко, 22 тона вълна, 1 251 000 яйца, 255 т месо в кланично тегло и други. Продаването на животинска продукция на държавата продължава.

Безспорните успехи радват животновъдите. Тяхният труд ще допринесе за по-доброто заплащане труда на кооператорите, ще компенсира до голяма степен загубите от сушата. Освен това в сравнение с миналата година себестойността на продукцията е по-ниска от изкупните цени на държавата. Така 1 л краве мляко струва на стопанството 16 ст, 1 яйце — 5 ст, а 1 кг свинско месо — 74 стотинки.

Наред с тези успехи обаче, в кооперативното стопанство се допускат и редица слабости в животновъдството. Сега, пред прага на зимата, те могат да станат причина за чувствително намаляване на животинската продукция, а така също да се отразят зле и върху здравето на животните.

Един от основните пропуски е храненето на животните в някои ферми с необработен груб фураж. Докато в Тутракан, Антимово и Пожарево той се обработва, в Царевдол и Търновци все още не е започнало това важно мероприятие. В тези села не са сформирани групи за преработка на фуражите. Меласата е недостатъчна, фуражната кухня в Търновци е заета с тютюн. На телетата в Пожарево не се дава обработен груб фураж поради това, че в оборите няма ясли.

Все още в някои бригади помещенията, в които ще зимуват животните, не са напълно готови или са заети с тютюн. Затова в Пожарево 44 телета над 6-месечна възраст, в Тутракан 74 телета и в Търновци 70 млади животни нощуват на открито.

Допуснатите слабости във връзка с презимуването на животните бяха разгледани наскоро от бюрото на Градският комитет на Партията. Управителният съвет на стопанството и специалистите бяха задължени в най-кратък срок да направят всичко възможно за довършване ремонта на помещенията, за обработката на фуражите и др. Само така животните ще презимуват добре, а планувания животинска продукция ще бъде получена.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

Манипулация на тютюна

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС — Средище обработиха през годината 1 300 дка тютюн. Много труд положиха те за производството на качествен разсад, за навременното засаждане и окопаване на тютюневите площи. Най-голямо внимание отделиха тютюнопроизводителите от кооператива за брането на листата. При най-подходяща техническа зрялост бяха набрани 322 000 низи, изсушени при добри условия. Затова тютюневите листа не почерняха и сега те притежават по-високи качества, отколкото през други години.

Макар че беритбата на тютюна завърши още преди 40 дни, елпезенето му не можа да започне веднага. Причина затова беше сухата есен. Липсата на влага застрашаваше листата от отрошаване. Наложи се кооператорите да изчакат с елпезенето.

Падналите през последната седмица валежи създадоха добри условия и възможност за започване на този важен процес при тютюнопроизводството. Сега кооператорите бързат да компенсират загубеното време. Те работят така, че до края на годината да могат да продадат и последния килограм тютюн на държавата.

От няколко дни започна и балирането на тютюна. От От ранна сутрин до късна нощ в помещението, където става манипулирането му не стихва трудовата глъчка. Специалистите са между хората. Те ръководят работата и следят за качествената манипулация. От това до голяма степен зависи оценката на тютюна и продаването му на по-висока цена. Всички са си поставили за задача 80 на сто от него да бъде определен като висококачествен. Когато главният агроном на стопанството Цветан Узунов и неговите колеги констатират лошо извършена работа, те задължават виновниците да поправят веднага грешките си.

Благодарение на добрата организация и трудолюбието на кооператорите, в селата Стреклово, Средище и Посев има вече балиран стотици килограма тютюн. В най-близки дни ще започне изкупуването му от държавата.

Георги КИТАЕВ

Кооператорите от с. Ситово приготвиха силаж от цвеклови рязанки и зрял царевичак. Сега те хранят с него кравите.

НА СНИМКАТА: Животновъди товарят силаж с цвеклови рязанки, след което трактористът Иван Димитров го превозва с ремаркето в кравефермата, до самите ясли на животните.

Радващи резултати

ТЕКСТИЛЦИТЕ от ДИП „Добруджа" — Силистра с чест приключиха производствената си дейност за десетте месеца на тази година. Те произведоха 5 895 000 метра плат при план 5 840 000 метра. Основен показател в социалистическото съревнование е качеството на продукцията. Затова работничките и работниците влагат голямо старание, за да дадат висококачествени платове. През първите десет дни на месец ноември те осигуриха качество 97,45 на сто при план 95,90 на сто. С постигнатите резултати се гордее целият колектив, но най-вече качествениците, които редовно се излъчват в края на отчетния период. Техните редици се умножават с всеки изминат ден, което е гаранция за бъдещи успехи.

Петър ИВАНОВ

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 12 XI. 1965 год.

ТКЗС	Резитба лозя в 0/0	Изор. овощни градини в 0/0	Загребване лозя в 0/0	Приготв. бали тютюн за предаване в кгр.
Айдемир	17	68,1	16	—
Калипетрово	88,7	100	88,7	—
Бабук	50	0	50	—
Алфатар	36	18,8	5,1	6840
Алеково	75	0	65	—
Ишерково	42	0	25	7000
Смилец	41	0	22,7	—
Попина	10	52	0	—
Сребърна	17,5	0	21	—
Ситово	64,3	0	15,5	41940
Срацимир	50	0	31,8	—
Кайнарджа	100	0	100	51200
Голеш	66	100	0	—
Средище	43,1	0	42	—
Тутракан	38	0	17	2250
Нова Черна	19	100	19	—
Старо село	74,7	0	70	10000
Белица	98,4	55,1	90	10000
Главиница	100	91,5	50	6300
Ст. Караджа	40	100	37	4450
Сокол	32,2	1,7	13	4360
Зафирово	53	45	43	3560
М. Преславец	16,2	59	0	2700
Дулово	97	100	55,6	4100
Межден	67	20	0	—
Окорш	100	48,6	100	2500
Секулово	0	58,2	0	16460
Добротица	29,6	0	0	9000
Чернолик	0	80	0	9400
Паисиево	0	0	0	9000
В-ко ТКЗС	44,5	33,5	34,2	201960
ДЗС Силист.	48	52,2	48	x
„ Н. Черна	100	0	100	x
„ Я. Забунов	100	100	100	1500
„ Окорш	0	0	0	2400
В-ко—ДЗС	53,2	43,1	53,2	3900
В-ко за окр.	45,1	34,2	34,7	205860

ТРЕВОГА

ПОДЦЕНЕНА ЗАДАЧА

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в с. Айдемир разполага с около 3 000 декара лозя, от които половината са на плод. Обработват се от лозарската бригада на Мирон Гаврилов, лозаро-овощарската бригада на агронома Георги Карамичев и полевъдите на с. Ламбриново.

Айдемирци се славят като добри лозари. През миналата година бригадирът Мирон Гаврилов бе награден с „Народен орден на труда" — златен. Неговата бригада получи от 870 дка лозя на плод по 2 026 кг грозде средно от декар. През тази година добивите в лозята също са добри — по 1 530 кг от десертните и 1 052 кг от винените сортове. Насажденията на другата бригада в селото, лозаро-овощарската, са по-слаби, но добивът и от тях надминава предвидения по плана.

Въпреки че в някои местности гроздето зрее по-късно, кооператорите обраха вече до зърно всички лозя и продадоха реколтата за износ и на „Винпром". Преди една седмица започна резитбата и загребването на лозята. В бригадата на Георги Карамичев те се орат предварително с четири трактора „Болгар" на стопанството. След това кооператорите ги изрязват, а жените загребват пръчките. Оранта на 840-те декара лозя на тази бригада вече привършва. Машините ще се прехвърлят в бригадата на Мирон Гаврилов, където са повечето лозя на кооперативното стопанство в местността „Карабурун".

Буди тревога обаче фактът, че досега са изрязани и загребани едва около 500 декара лозя. Въпреки това всеки ден 25—30 души от бригадата на Гаврилов излизат на работа в местността „Бялата пръст" край Дунава. Там секат дървен материал на силистренското горско стопанство и получават в замяна дърва за отопление. Други балират слама. В бригадата на Карамичев също има кооператори, главно жени, които се отклоняват от пряката си работа, за да подготвят зимнина в къщи. А полевъдните бригади са заети сега с изваждането и трнспортирането на захарното цвекло. Тази работа ще продължи вероятно още десетина дни, а при влошаване на времето и повече. Не може и дума да става полевъдите да окажат помощ при загребването и резитбата на лозята, поне засега няма такива изгледи. Обратно, може да се наложи лозарите да им помогнат при ваденето на захарното цвекло, ако има опасност то да остане в земята.

— Като започне изрязването на камъша в Сребърското езеро и там ще ходят доста кооператори — тревожи се бригадирът Гаврилов.

Всички са убедени, че резитбата и загребването на лозята са крайно необходими мероприятия, от които зависят добивите през следващата година. През миналата година останалите парцели с незагребани лозя дадоха много ниски добиви — кооператорите вече имат собствен горчив опит. И въпреки това е реална опасността да се повтори същата грешка. А лозята са сериозен източник на доходи за кооперативното стопанство.

Би следвало в кооперативното стопанство да се търси изход от това трудно положение. Защото при неблагоприятни климатически условия тази задача едва ли ще бъде изпълнена. През тази есен обаче управителният съвет на ТКЗС не е имал заседание, на което съвместно с бригадирите да се обсъди въпросът за обработката на лозята.

— Може и да са обсъждали тези въпроси в управителния съвет, но нас не са ни викали да присъствуваме — заявява бригадирът на лозаро-овощарската бригада Георги Карамичев.

Не се говори също така за организиране на бригади в района на стопанството, за вземане на извънредни мерки. Всичко това показва, че положението е много тревожно. Има опасност значителна част от лозята на кооперативното стопанство да останат незагребани.

Крайно необходимо е общинският партиен комитет, със секретар Дянка Великова и управителният съвет на ТКЗС, с председател Илия Йорданов, да обсъдят работата по изпълнението на тази задача и да вземат съответни решения.

Димо ВАСИЛЕВ

Работа в лозята

ПРЕЗ миналата и тази година работниците от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево положиха големи грижи за лозята. В резултат на това продадоха на държавата над 50 тона грозде, вместо предвидените по план 30 тона. Имаше грозде и за свободния пазар.

През тази есен селскостопанските работници решиха още по-навреме и висококачествено да извършат резитбата и загребването на лозята. В тези хубави есенни дни лозето на стопанството край шосето за с. Калугерене е много оживено. Тук са опитните лозари Траян Димитров, Димитър Коцеров, Исмаил Мустафов и др., които извършват висококачествена резитба.

Трудовото напрежение е голямо. Изпълнявайки всеки ден нормите си 150-200 на сто, селскостопанските работници са решили в най-къс срок да завършат резитбата и загребването на лозето.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Отчети и избори в Партията

В ПРОИЗВОДСТВОТО — ПРИМЕРНИ, НО В ЖИВОТА...

В първичната партийна организация на с. Овен членуват общо 34 комунисти, от които 18 работят в полевъдството, 5 в животновъдството, 3-ма са механизатори, 2-ма работят в търговията, а останалите са служители и пенсионери.

На годишното отчетно-изборно събрание на организацията се оцени, че в производството комунистите осъществяват своята авангардна роля, дават личен пример при изпълнението на плановете и дадените обещания. Имената на звеноводите комунисти Аптулла Шукриев, Исмаил Тахиров, Мюмюн Мехмедов и др., на животновъдите Ариф Ибрямов, Руфи Рафиев и Ремзия Мехмедова са широко известни не само в селото, но и в цялото кооперативно стопанство. Добре изпълняват своите производствени задължения и механизаторите — комунисти.

В сегашния етап от нашето развитие обаче от комунистите се изисква не само да бъдат образец на комунистическо отношение към труда, а най-тясно да са свързани с хората, да бъдат агитатори и пропагандатори на партийната политика и на комунистическите идеи, да организират и политически да ръководят широките народн маси в тяхната борба за делото на социализма и комунизма.

Някои от комунистите от с. Овен обаче все още не притежават тези качества. В доклада на партийното бюро се отчете, че има комунисти като Юсуф Яхйов, Талиб Еминов, Билял Ахмедов, Ариф Ибрямов, Мустафа Мустанов, Салим Мехмедов и др., които не се включват в политическата агитация, не изпълняват възложените поръчения да използват постоянния си допир с населението за разясняване на партийната политика. Някои от комунистите като Шабан Исмаилов, Ахмед Исмаилов, Салим Мехмедов и др. не работят за повишаване на своята политическа подготовка, в резултат на което не могат да се ориентират правилно, не са на ясно по редица проблеми от икономическата политика на Партията.

В отчетния доклад голямо място се отделя за работата на комунистите по възпитанието на своите деца. Даде се оценка как те помагат за подобряване на успеха и дисциплината в училището. Сериозна критика бе отправена към комунистите Исмаил Тахиров, Гъясидин Арифов, Адем Салимов, и др. за това, че не упражняват контрол над децата си, допускат те да имат слаби бележки.

На събранието се оцени, че въпреки постигнатите успехи, в идеологическата работа, съществуват още сериозни слабости. Има комунисти, които все още не могат да се отърсят от старите си консервативни разбирания и дават лош пример на останалото население. Така например комунистът Мехмед Искендеров години наред не изпраща дъщеря си на училище, за което го глобяват и накрая той я омъжва без да е завършила основното си образование.

Консерватизъм по отношение на своите жени проявяват и комунистите Ахмед Исмаилов, Бехчет Халилов, Хабил Арифов, Мехмед Ямурлов, Гъясидин Арифов, Руфи Рафиев, Юзеир Арифов и др.

На събранието сериозно бе разкритикуван и Сами Садъков, който чрез своите аморални прояви опетнява името на Партията, подронва нейния и своя авторитет.

С голяма тревога се разгледа на събранието въпросът за разхищенията и кражбите, които се допускат в бригадата. За тях говориха Бехчет Халилов, Адем Салимов, Ниази Ризов, Садък Адемов, Сами Садъков и др., които изтъкнаха, че комунистите от бригадния съвет не водят с необходимата сериозност борба против разхищенията, проявяват примиренчество и либерализъм към ония кооператори, които разхищават кооперативното имущество.

В своите изказвания комунистите основателно критикуваха членовете на бригадния съвет за допуснатите от тях слабости при отглеждането на пролетните култури, в резултат на което заплануваните добиви далеч не са изпълнени.

Секретарят на общинския комитет на Партията Георги Запрянов, говори за необходимостта да се повиши ролята на партийната организация като политически ръководител и организатор на масите при изпълнението на поставените задачи, и даде ценни указания за бъдещата работа на новоизбраното партийно бюро.

Хаккъ РУФИЕВ

Слабости още от първите занятия

НА 4 ноември в Старо село тържествено се откри просветната учебна година. На първото занятие пред слушателите от всички звена лекция по международното положение изнесе др. Георги Цонков. Лекцията бе интересна и увлекателна. Но председателите на низовите организации не бяха създали необходимата организация за осигуряване масовото присъствие на слушателите. Повече от присъствуващите бяха активисти, които не са включени в учебните звена на Отечествения фронт. Болшинството от записаните в учебните звена отсъствуваха без за това да има някакви сериозни причини.

При организирането на следващите занятия необходимо е общинският комитет на Отечествения фронт да се намеси по-енергично, за да не се допуска такъв формализъм и подценяване на занятията.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

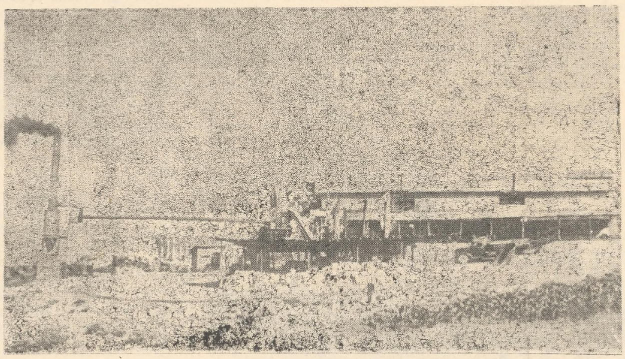

Асфалтовата база в гр. Дулово даде досега хиляди кубически метра асфалт за настилането на нови пътища и за благоустрояването на градовете Силистра и Дулово. Колективът ѝ преизпълни годишния си план по редица показатели.

КРЪЖОК НА НАЙ-МАЛКИТЕ АРТИСТИ

ОТ НЯКОЛКО години към народното основно училище „Г. С. Раковски“ в село Ситово работи драматичен кръжок. Участниците в него подготвят и представят пред населението интересни пиеси.

Още в първите учебни дни на тази година започна усилено подготовката на „Пепеляшка“ — драматизация на Андерсеновата приказка. Другарката Орлоева, ръководителка на кръжока, работи упорито и с умение с кръжочниците. Активна помощ ѝ оказват в това отношение дружинната ръководителка П. Петрова и възпитателката Ц. Пеева, която много дни отделя за костюмировката. И наистина няма да бъдат забравени никога красивите бални рокли на „дамите от бала в царския дворец.“ Артистите сами участвуваха в изработването на някои костюми.

Драматизацията беше представена в чест на 48-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция на 6 октомври т. г. с голям успех. Имаше около 300 души посетители, които останаха доволни от играта на учениците. Най-добре изпълниха своите роли Йонка Русева (в ролята на майката) и Йорданка Николова (в ролята на Фантон). Много положителна страна в представлението е и фактът, че в пиесата участвуваха около 40 ученика.

С драматизацията „Пепеляшка“ кръжокът ще посети и съставните села. До края на учебната година ентусиазираните кръжочници ще подготвят още една пиеса. Те ще продължат хубавата традиция на училището и ще доставят радост на съучениците си и на населението в село Ситово.

Г. ГЕОРГИЕВА

Училищен празник

Есенното утро бе студено. Вятърът удряше по лицето със сухите листа, грабнати от клоните на дърветата. Учениците пременени бързаха към училище „Д-р Петър Берон“ в село Чернолик, за да отпразнуват деня на своя патрон.

Когато всички се събраха, директорът на училището Андрей Христов прочете доклад за живота и дейността на д-р Петър Берон. След това под игривите звуци на музиката се извиха кръшни хора. Тържеството завърши с богат обяд, даден на всички ученици.

На добър път, млада трудова смяна

„НИЕ сме младата трудова смяна“... Тази песен оглася низината и се понася към хълма, където извисява снага величественият паметник на тримата съветски летци — Лебедов, Филипенко и Лелеко, загинали в борбата против немските нашественици.

Пионерското знаме на дружина „Лиляна Димитрова“ с. Иширково, като огнена птица се развява над белия паметник. Пионерската тръба въдворява тишина. Венци от свежи хризантеми украсяват бронзовите плочи с имената на героите. Тук, пред паметника пионерите от I-ви отряд „Павлик Морозов“ откриват тържественото събрание за приемане на чавдарчетата от трети клас за пионери. Пред тях председателят на СОНС, който е и заместник секретар на общинския партиен комитет др. Господин Великов, разказа интересни моменти от живота и подвига на съветските летци. Всички го слушаха с голямо внимание. Пред паметника се произнасяха развълнувани пионерски обещания. За патрон на отряда третокласниците избраха Дмитрий Петрович Филипенко. Алени връзки вече разкрасяват и гърдите на новоприетите пионери.

Пътят пред тях се разтваря и вълнението на лицата им се смесва с щастлива усмивка.

На добър път, млада трудова смяна.

Марина ГОСПОДИНОВА

Изводът—конкретна работа с всеки младеж

ГОЛЯМА е комсомолката организация в района на съвета в село Кайнарджа. В нея членуват 446 младежи и девойки.

Сега е времето на годишните събрания. Анализират се успехите и слабостите. Чертае се пътя на отделния комсомолец, дружество, организация.

Действително—честността, другарството, трудолюбието са характерни черти на комсомолците от село Кайнарджа. Но върху светлия лик на хубавите техни дела се срещат и черни петна, които грозят името „комсомолец“.

Констатации от подобен род накараха неотдавна секретаря на общинския партиен комитет др. Димитър Вълчев да изготви доклад за работата на първичните партийни организации с комсомолските дружества. Той бе разгледан пред широк партиен и комсомолски актив.

Какво бе отчетено? В една част от комсомолците се забелязва бягство от полезния труд. Това се отнася най-вече за средношколската младеж.

Партийният секретар не отмина и случаите на кражби в магазина на с. Кайнарджа, извършени от младежи.

Основателно се вълнува той. В бъдещата си работа партийните организации и комсомолските дружества трябва да направят сериозни изводи.

Викентий ДУКАНОВ

Изпълнени задължения

Между служителите в ГТП „Градска търговия“—Силистра и учениците от X-„в“ клас при политехническата гимназия има сключен договор с взаимни задължения от двете страни. В изпълнение на тези задължения неотдавна средношолците изнесоха пред търговските работници литературно-музикална програма, посветена на годишнината от Октомврийската социалистическа революция.

Ние, търговските работници, им блогадирим от сърце за това че се отзоваха на нашата покана и пожелаваме и занапред да идват по-често сред нас.

М. ЦАВКОВА

ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Общинските комитети на Партията и Комсомола и управителният съвет на ТКЗС в с. Паисиево взеха решение да бъдат почистени всички пресъхнали през лятото гьолове, използвани за водопой на животните. Това трябваше да стане преди да паднат есенните дъждове, за да може гьоловете отново да се напълнят с вода през зимата.

Тази задача беше поставена на комсомолците и на останалите кооператори от бригадите. За три дни бяха почистени два гьола. Комсомолците свършиха хубава работа. Те раздробяваха големите буци, товареха ги на каруци и ремаркета и ги изнасяха на брега.

Най-рано и най-редовно излизаха на работа кооператорите от бригадата на Мюджелит Алиев.

Работата по почистването и на останалите гьолове в село Паисиево продължава.

Руси ДИМИТРОВ

СЛАБОСТИТЕ ТРЕВОЖАТ

ПРЕДСТОЯТ избори в нашата страна за Народно събрание, народни съвети, съдии и съдебни заседатели. Това наложи отчетно-изборната кампания в градската отечественофронтовска организация в Силистра тази година да започне по-рано — в средата на месец октомври.

В заседанието си от 29 септември бюрото на Градския комитет на Отечествения фронт прие план-график за провеждането на тази кампания. На общоградско съвещание председателите на низовите организации и кварталните комитети бяха запознати с него и получиха подробни указания за изготвянето на отчетните доклади и годишните перспективни планове. По-голямо внимание бе обърнато по въпроса за подбора на бъдещите ръководства, като се наблегна в същите да бъдат включени повече млади хора и жени.

Досега са проведени над 50 събрания. Те показаха, че там където ръководствата се заеха по-конкретно с изпълнението на тази задача, резултатите са добри. На високо ниво се проведоха отчетно-изборните събрания в 3, 4, 5, 9, 13, 16, 18, 20, 22, 24, 44, 57, 64, 66, 84, и други низови организации. В тях бе извършена цялостна предварителна подготовка по изготвянето на докладите и годишните перспективни планове, по съставите на бъдещите ръководства. Членовете им посетиха с желание събранията и взеха отношение по изнесеното в докладите. Тяхната активност разкри и много недостатъци в работата с хората. Те говориха освен това за благоустрояването на кварталите в които живеят, за подобряването на обслужването в магазините в града и други.

В някои организации е направено много по тези въпроси, а в други и по формирането на комунистически бит, културни и здравни навици в живота на отечественофронтовците. Така например повече е работено по тези въпроси през годината във 2-ра низова организация с председател др. Христо Калчев. В тази организация с голямо внимание се ограждат младоженците, пенсионерите, държи се сметка за поведението на учениците. Изобщо ръководството стои близко до радостите и скърбите на хората от района, затова то е винаги търсено и уважавано. Наченки в прилагането на нови комунистически добродетели могат да се посочат и в 20, 24 и 64 низови организации, в 10-ти квартален комитет, който по примера на квартал „Георги Димитров“ — Хасково пое задължение да се бори за квартал с комунистически отношения в бита.

Наред обаче с постигнатите добри успехи в подготовката и провеждането на отчетните събрания, в някои низови организации те преминаха вяло, без особена активност от страна на членовете. Слабо е участието на младежите в събранията и тяхното включване в ръководствата. В това отношение е нужна помощта и на Градския комитет на Комсомола. Не присъствуват на отчетно-изборните събрания и някои градски съветници, макар че се канят от ръководствата. На незадоволително ниво се проведоха събранията в 15, 23, 30, 79 и други низови организации.

За преодоляване на тези недостатъци, още след първите десет събрания, Градският комитет на Отечествения фронт проведе среща с председателите на низовите организации, на които предстои да провеждат отчетни събрания и им обърна внимание по допусканите досега слабости. Необходимо е ръководствата на същите да имат предвид това и да положат всички сили за правилното изготвяне на докладите и перспективните планове, за организацията на събранията и осигуряване присъствието на членовете. Само тогава те ще изиграят своята роля в бъдещата работа на низовите организации на Отечествения фронт.

Мария МИХНЕВА

В помощ на пропагандиста

ЗА СПЕЦИФИКАТА В ПРЕПОДАВАНЕТО НА ТЕОРЕТИЧЕСКИТЕ ДИСЦИПЛИНИ

В отговор на нарастналите нужди за идеологическата, политическата и теоретическа подготовка на комунистите и в съгласие с указанията на ЦК в партийната просвета учебните звена по идеологическите дисциплини са значително увеличени през тази година в сравнение с миналата. За пропагандисти по тези дисциплини, заедно със специализираните вече другари бяха привлечени и някои нови, на които се налага за пръв път да водят такива звена. Преподаването на материала по теоретическите дисциплини има своя особеност и специфика, които не могат да не се вземат предвид при изискванията за провеждането на едно по-качествено занятие.

Особеността на теоретическите дисциплини е тази, че те имат абстрактен характер, което изисква една специфична методология и особен подход в изнасянето на материала, в изясняването на поставените в съответните теми проблеми. Самата методика на изнасянето на лекцията се обуславя както от конкретната теоретическа дисциплина, така и от състава на слушателите, на тяхната общокултурна, образователна и теоретическа подготовка. Масовото изучаване на теоретическите дисциплини от трудещите се изисква едно умело майсторско преподаване на материала от пропагандистите. Последните трябва да познават добре състоянието на своите читатели и в съответствие с това да подбират и необходимите изразни средства и понятия. В кръжоците, където слушателите не са с еднаква подготовка, необходимо е да се подхожда конкретно, като всяко неизвестно понятие се изяснява добре. В лекциите по историческите дисциплини или конкретните икономики, пропагандистът си служи повече с познати на слушателите понятия, които не се нуждаят от допълнително изясняване. Не така обаче стоят работите в теоретическите дисциплини. Още в първото занятие в учебните звена по философия слушателите бяха затрупани с десетки понятия като: натурфилософия, диалектика, онтология, метафизика, мистика, схоластика, монизъм, битие, категория, агностицизъм, позитивизъм, екзистенциализъм и много други, които не означават нищо за някои от слушателите, освен едно словосъчетание, ако не бъдат изяснени.

Същото е и по политическа икономия. Още в първото занятие слушателите се срещат с понятията — политическа икономия, труд, предмет на труда, средство на труда, средство за производство, оръдие за производство, производителни сили, производствени отношения и много други.

Същите и други подобни понятия като: опортюнизъм, ревизионизъм, догматизъм и т. н. се срещат от слушателите и в кръжоците по научен комунизъм. Много непознати понятия ще срещнат участниците в кръжоците по естетика и етика. Всички тези и много други категории понятия, думи, дори от части познати на някои от слушателите следва да се обясняват и изясняват последователно, тъй като тяхното усвояване ще бъде трудно и ще трае продължително време. Без да се направи това, без да се изяснява съдържанието на употребяваните категории и сложни понятия провеждането на занятието ще протече чисто формално. За тяхното овладяване е необходимо пропагандистът да провежда повече примери от близката за слушателите действителност. Когато говори за предмета на труда, той може примерно да изходи от професията на някои от слушателите. Например на работник от дърводобива като изтъкне, че в случая предмета на труда се явява дървото, а средствата на труда инструментите, с които си служи самия работник.

Необходимо е след като пропагандистът обясни етимологичния произход на думата, когато това е необходимо разбира се, и изясни задълбочено съдържанието на понятието, също така да преведе необходимите познати на слушателите примери, за да може то да бъде напълно изяснено. Особеността в преподаването на теоретични дисциплини изисква да се изхожда винаги от простото, познатото, единичното и се върви към особеното, общото, сложното т. е. непознатото.

Марксизмът-ленинизмът е сложна наука и тя може да се овладее само с едно задълбочено изясняване на проблемите. За целта е необходима не само една добра теоретическа подготовка, но и спазването на необходимите методически изисквания. В това отношение диференцираното подхождане с оглед специалността, формата и метода на работа е изключително важно условие в работата за разбираемостта и достъпността на изнасяния от пропагандиста материал пред слушателите.

Особено важно място в преподаването на теоретичните дисциплини заема самата структура на построяването на лекцията, която също трябва да отговаря на изискването — пропагандистът да се движи от достъпното към недостъпното, от простото към сложното. Преди всичко много важно е как ще бъде формулирана темата, какъв ще бъде методът за подхода към слушателите, как ще се разработят и изложат отделните съставни части на лекцията, как ще се изнасят отделните, непознати на слушателите, понятия. Какви въпроси и подвъпроси ще бъдат засегнати, каква ще бъде пълнотата и задълбочеността на изясняването им, каква ще бъде последователността в изложението на материала.

Важен момент в изнасянето на лекцията са дефинициите, които не само трябва да бъдат точни и ясни, но е нужно да бъдат продиктувани и записани от слушателите. Необходимо е също така да се изисква записването и на някои по-важни моменти от изложението, които пропагандистът може да даде на по-достъпен език в сревнение с изложеното в самите учебници.

От това как пропагандистът ще изяснява непознатите за слушателите понятия, от това доколко самият той е овладял материала в неговата широта и задълбоченост, ще зависи и интересът на слушателите към него и резултатът от провеждането на самите занятия.

Лука ВАСИЛЕВ

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП

ПО ВЪПРОСИТЕ НА КАЧЕСТВОТО

ХУБАВАТА СТОКА САМА НАМИРА КУПУВАЧИТЕ СИ

Качеството на изделията, произвеждани в промишлените предприятия, се оценява от различни лица в различно време и при различни условия. Всеки, в зависимост от отношението си към изделието, дава и съответната оценка. За производителя в повечето случаи качеството е добро (в обратен случай не би произвеждал некачествени стоки), за ОТК то е поносимо (ако не е така, не би одобрявал изделия, неотговарящи на изискванията и стандартите), за гражданите качеството е такова, каквото е в действителност — лошо или добро. Има една поговорка, която казва: „Хубавата стока сама намира купувачите си".

Редакцията смята, че най-правилната оценка на качеството е отношението на потребителя към продукцията и помоли няколко търговски работници да разкажат как се посрещат от клиентите стоките произвеждани в предприятията на окръга. Вярваме, че мнението им ще представлява интерес не само за читателите, а и за самите производители. Ето какво ни казаха търговските работници:

КОЛЬО АНТОНОВ — отговорник на мебелния магазин на ГТП „Градска търговия — Силистра

Получаваме стоки от различни предприятия в страната, обаче по голямата част около 90 на сто, ни доставя ДИП „Липа" — Силистра. Спалните, двойните и единичните легла, полираните бюфети, тоалетките и другите мебели, получавани от „Липа", се посрещат добре от клиентите. По модел те отговарят на съвременните изисквания, изработени са качествено и имат хубав външен вид. Мнението на купувачите е, че металните дръжки на гардеробите употребявани преди, са по-красиви и по-удобни от дървените дръжки, които се поставят сега. Сериозен дефект на гардеробите е това, че вратите им се затварят трудно.

От производството на ТПК „Девети септември" — Силистра продаваме боядисана мебел — кухненски бюфети, разтегателни маси и др. Кухненските бюфети се търсят много, обаче произведените в „Девети септември" не са изработени добре. В повечето случаи се допуска лошокачествено шлайфане и употреба на недобре приготвена лакова боя. Следствие на това външния вид на бюфетите се загрозява. Предпочитам да продавам разтегателни маси, произведени в гр. Толбухин. Те са изработени с чамови крака и от сух материал. Плоскостите им са сухи, леки и при разтягане не хлътват. Тези, които произвежда ТПК „Девети септември" са с букови крака и тежки плоскости, които след като изсъхнат дават окривявания и не пасват добре. В магазина имаме и полирани разтегателни маси, произведени също от „Девети септември". Фурнирът им е напукан, плоскостите са били влажни и не прилепват, а краката им са направени от неподбран материал — с много чепове. Клиентите не ги приемат и смятам да ги върна в склада на ОТП.

АТАНАС КОСТОВ — отговорник на щанда за обувки в универсалния магазин — Силистра.

Най-много обувки от предприятията на Силистренски окръг получаваме от ТПК „Дунав" — около 2 000 годишно. Трябва да кажа найнапред, че обувките, които получаваме в магазина, по качество не отговарят на мострите, представяни ни при договорирането. А мострите говорят убедително че колективът на обущарския цех има сили и може да произвежда качестена стока.

НАШАТА АНКЕТА

Добре се посрещат от клиентите, и с хубава изработка са дамските обувки с холандски ток, на гума. Те не застояват в магазина. Същото обаче, не може да се каже за дамските обувки с нисък ток. Не са подходящи за сезона, плитки и тесни. Носят се през зимата от по възрастни жени, а са украсени с дупки.

Ръководството на обущарският цех трябва да проявява по-голяма инициативност и да разнообразява моделите, като ги съобразява с изискванията на момента. Мъжките трандафори, които ни се предлагат са само с един модел, и то от две години.

Мъжките обувки, произведени от ТПК „Дунав" се продават при нас много трудно и винаги, когато извършваме преоценка, те попадат в числото на преоценените. Все още се произвеждат остарели модели. Малко се обръща внимание на външния вид — често кожата е набрана, не са опънати гладко на калъпа, направени са от тежък и некачествен материал и т. н. Ние продаваме обувки, ръчно производство, доставяни ни от Толбухин. Сравнени с нашите обувки, те са по-модни, с изящен външен вид и от качествени материали. Винаги се предпочитат пред производството на ТПК „Дунав". Смятам, че в обущарския отдел на кооперацията има добри майстори и при по-добро желание те могат да дадат висококачествено изработени обувки.

ТРИФОН БОЯДЖИЕВ — от магазина за конфекция при ГТП „Градска търговия" — Силистра.

Артикулите, произвеждани от предприятията в Силистренски окръг, с които търгуваме, са дочено работно облекло, ватени куртки и ватено работно облекло. Произвеждат се в ТПК „Дунав" — Силистра. Доченото облекло по качество е много по-добро от това, което ни се доставя от други градове на страната. Ватираните дрехи — куртки и работно облекло — са също с добра изработка; отговарят на стандарта и имат необходимия грамаж.

Към колектива на кооперацията имам само една препоръка — да изпълняват по бързо поръчките ни.

НАШИЯТ РАЗГОВОР

ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В ТКЗС

Нормирането — на преден план

РАЗРАБОТВАНЕТО и приемането на реални трудови норми в кооперативните стопанства е важно условие за повишаване трудовата активност на кооператорите, укрепване на дисциплината и постигане на по-висока производителност на труда. От отношението, което имат ръководствата на стопанствата към приемането на реални, съобразени с конкретните условия норми, от това доколко правилно схващат те значението на този въпрос зависи укрепването на икономиката в ТКЗС

Единствено правилен начин за приемане на нови и преразглеждане на стари норми е научно-техническото нормиране. Въз основа на хронографски наблюдения да се извършват корекции на трудовите норми в една или друга насока.

В кооперативното стопанство в с. Ситово постигнахме значителни успехи в това направление. Измени се коренно отношението на управителния съвет към изпълнението на тази задача. Изградена е комисия от 12 души, която се занимава с въпросите по изменението и приемането на нормите. Изменение на нормите правим само ако се окаже крайно наложително, и то в повечето случаи след съответни наблюдения. По изключение понякога приемаме и трудови норми по преценка за мероприятия, които са с малко приложение и поради това не е имало възможност да се проведат необходимия брой хронографски наблюдения.

В резултат на подетата работа по научно-техническото нормиране, в нашето кооперативно стопанство от 1960 година досега успяхме да урегулираме до известна степен размера на трудовите норми. Благодарение на преразглеждането им години наред по статистическия способ се беше стигнало до силно занижаване на някои норми, особено в растениевъдството. А имаше други, които било по недооглеждане или поради това, че са се изпълнявали комбинирано с някои видове работи, са станали прекомерно високи, много трудно изпълними. Кооператорите отбягваха работите с висока норма, в резултат на което доста от важните мероприятия не можаха да се извършат навреме и качествено. Това от своя страна довеждаше до понижение на добивите. Въз основа на наблюденията, които се правеха, постепенно в течение на вече пет години успяхме да коригираме, да регулираме болшинството от трудовите норми и оценки на заплащане. Но все още всичко не е извършено поради невъзможност да се проведат достатъчно наблюдения или по други причини. Затова е необходимо работата по нормирането и заплащането труда на кооператорите да продължава в същата насока. Да се работи гъвкаво, да се дава предимство на ония селскостопански мероприятия, от приложението на които кооперативните стопанства ще имат най-голяма изгода.

Като нормировчик, аз не можех да отминавам и резултатите от фактическото изпълнение на нормите, от дневното заплащане. В края на всеки месец хората, занимаващи се с начисляване на трудово възнаграждение минават при мен за проверка на приложението на трудовите норми. Каква е ползата от тази проверка?. Да се провери дали е взета точната норма на съответния вид работа и дали не са допуснати груби грешки при изчисленията. Особено полезни са тия проверки за нормировчика, тъй като се запознава редовно с фактическата среднодневна изработка от кооператорите и лесно може да се ориентира в реалността на нормите; да набележи определени селскостопански мероприятия, чиито норми леко или трудно се изпълнявт, за да извърши след това наблюдения за тяхното регулиране.

Каква трябва да бъде според мен работата по нормирането? По отношение изменението на старите норми и приемането на нови смятам, че би било по-правилно това да се извършва ежемесечно, без да се чака краят на годината, въз основа на направени наблюдения, тъй като производствените процеси се изменят. Контролът по предложението на трудовите норми да се извършва не само от нормировчика, но и от съответните отраслови счетоводители. Нормировчикът да изготвя свой план за проверки само на някои от отраслите, бригадите или фермите, но те да бъдат основно и задълбочено анализирани, със съответните справки, за да могат и стопанските ръководители да се запознават с получените резултати. Главен фактор за правилното внедряване на научно-техническото нормиране си остава работата на нормировчика. От неговата компетентност зависи разрешаването на много въпроси в кооперативното стопанство. Не мога да си представя как работят по нормирането ония ръководства на кооперативни стопанства, които нямат нормировчици. Това е работа отговорна и някои хора криво разбират ролята и значението на нормировчика в селскостопанското производство. Неговата дейност не се състои само в това, на всяко заседание на управителния съвет да докладва за изменения на някои норми, а да изучава процесите на селскостопанското производство и да прави добре аргументирани изводи пред ръководството на съответното стопанство.

Наред с тия задължения на нормировчиците, смятам за правилно да им се дадат права от управителните съвети на ТКЗС и общите кооперативни събрания да увеличават или намаляват трудовите норми в размер до 20 на сто. Това ще се налага само при лоши климатически условия — суша, дъждове, много голяма заплевеленост, студ и други, а така също при изменение в технологията на производството, което да важи само за определен период от време или сезон, но не и за цялата година. С това ще се избегне затормозването в начисляването на труда, кооператорите ще знаят навреме колко ще получат, а и дейността на управителния съвет ще се облекчи в това отношение.

Въпросът за нормирането и заплащането труда на кооператорите е един от найважните. От неговото разрешаване ще зависи много успехът или неуспехът на кооперативните стопанства. До края на годината остава малко време, което трябва да се използува най-рационално за анализ на нормите и от 1 януари 1966 година да можем да започнем работа в кооперативните стопанства по новите норми.

Кирил КОЛЕВ
Нормировчик
в ТКЗС — Ситово

Все повече се разраства строителството в кооперативните стопанства. Наред с модерните, светли сгради, които се издигат за селскостопанските животни, в кооперативите се изграждат просторни ремонтни работилници и хангари. В тях през зимата се прибират първите помощници на кооператорите — машините.

За машините градят усилено сега хангар и хората от строителното звено на Стоян Николов. В него ще бъдат подредени тракторите, комбайните и прикачния инвентар на сребърското стопанство.

Ежедневието на зоотехника

ЕДНА вечер, преди три години, от автобуса, спрял на спирката в с. Брадвари, слезе едър мургав младеж. Това беше младият зоотехник Мустафа Максудов, току-що завършил образованието си в София. Посрещнаха го десетина близки и познати. Между тях имаше и една възрастна жена с побелели коси — неговата майка. След разменените поздрави групата посрещачи, заедно с госта, се отправи към къщи.

* * *

Мустафа се роди и израстна в малкото добруджанско селце Брадвари. Още като малък обичаше животните. Много му харесваше да ходи на паша с овцете или с кравите. От сутрин до вечер бягаше след тях и това никога не му омръзваше.

В училище Мустафа също не изоставаше. Беше винаги отличник в класа. Голяма беше неговата радост, когато постъпи в гимназията. Тогава започна да мисли вече за своето бъдеще. Каква професия да си избере. Роднините и приятелите му го съветваха различно. Едни му препоръчваха да стане агроном, други—учител. А майка му искаше да стане лекар. Но Мустафа не се колебаеше. Бъдещата си професия той беше избрал сам. Обичта към животните го накара да кандидатствува в Зоотехническия факултет. След пет години упорит труд над книгите той завърши факултета и бе назначен в родното си село.

Три години минаха оттогава. Две години работи младият зоотехник в с. Брадвари, а след това се наложи да бъде преместен в с. Раздел. И на двете места работата му беше за пример. Никога не жалеше труда си да бъде там, където има нужда от него.

* * *

И тази сутрин Мустафа стана рано. Облече шубата, излезе на шосето и се отправи към кравефермата. Студеният ноемврийски вятър брулеше лицето му. Но той бързаше да отиде при доячите, да види как работят, от какво имат нужда.

Когато дойде във фермата, доенето беше започнало. Краварите го посрещнаха с усмивка. А и зоотехникът остана доволен от реда и чистотата в помещението и също се усмихна. След туй запита доячите:

— Как беше млякото вчера?

— Добре. Откакто започнахме да даваме на животните обработени фуражи и силаж, млякото всеки ден се увеличава. Ако върви все така много преди срока ще изпълним годишния план.

Доволен от отговора на доячите зоотехникът се отправи към площадката, където обработваха грубите фуражи. Спря се при групата, която вършеше тази работа. Провери дали се спазват всички условия. Отбеляза някои пропуски в работата. Отговори на въпросите на хората, даде им някои указания и се върна в стаята на гледачите. Тук се бяха събрали на кратка почивка. Мустафа взе книгата и провери данните за добитото мляко. Радостта му беше голяма, когато разбра, че планът за десетте месеца е преизпълнен със 7 т. А до изпълнението на годишния план остава още малко.

Пътят на младия зоотехник го заведе до овцефермата. Остана доволен от гледката, която се откри пред него. Купчините тор, които бяха натрупани тук от лятото, бяха изхвърлени. Пред сградите е чисто и подредено. Той надникна в агнилните помещения. Прозорците и вратите им бяха ремонтирани. Скарите за фуража бяха поправени.

Край овчарниците нямаше никой. Овчарите бяха извели стадата на паша. Нямаше с кого да сподели радостта си от добрата подготовка, извършена тук за презимуването на овцете. Всичко беше станало така, както искаше той. Овчарите бяха изпълнили всички нареждания. А и хората от полевъдната бригада добре са изпълнили задълженията си. Те са натрупали сеното, царевичакът и другите груби фуражи на правилни, добре завити купи, в които дъждовната вода не може да проникне.

Мустафа тръгна през полето към село. Наблизо бяха няколко стада. Той се отби при овчарите. Сподели с тях някои мисли, даде им съвети.

Минаваше пладне. Зоотехникът се отправи към къщи. Бързаше, защото трябваше за малко да почине и след обед да отиде на други места, там, където също беше необходим.

Зия ИСМАИЛОВ

Да превърнем Животновъдството в рентабилен отрасъл

ДОХОДНА СВИНЕФЕРМА

Рентабилността на фермата— това е въпрос, който непрестанно вълнува както бригадира Христо Стоянов, така и свиневъдите Михал Недков и Енчо Вътев. В свинефермата, разположена в близост до с. Коларово, те отглеждат 1 300 свине за угояване. Съгласно план-сметката на фермата през тази година те трябва да получат 98 900 кг прираст на стойност 98 630 лева. За получаването на тази продукция е предвидено да направят материални разходи за 83 874 лева и да изразходват труд за 9 330 лева. В крайна сметка свинефермата трябва да осигури получаването на чист доход в размер на 5 430 лева.

Веднага щом план-сметката на фермата бе готова, бригадирът Христо Стоянов, с помощта на специалистите, организира основното запознаване на двамата свиневъди с показателите, залегнали в нея. Така те разбраха какво трябва да произведат през тази година, какви разходи да направят и какъв чист доход да осигурят за стопанството. Беше им обяснено също, че ако преизпълнят плана за чистия доход ще получат като възнаграждение 60 на сто от преизпълнението.

Още тогава двамата свиневъди, заедно с бригадира, обсъдиха спуснатите показатели, поумуваха по своите възможности и решиха да работят така, че да преизпълнят значително плана за чистия доход. Това може да стане от една страна като се покажат такива грижи за животните, които да осигурят получаването на по-висок прираст от тях и от друга като намалят разходите на фураж и други материални средства.

Те заработиха в дадената насока. Много държаха на режима на хранене на свинете. Фуража даваха в строго определено време, при което той се усвояваше по-добре от животните. Храненето беше винаги пълноценно и разнообразно. Бригадирът не си жалеше труда, за да достави всички необходими фуражи навреме, а двамата гледачи полагаха много труд, за да ги обработят и дадат на животните в приемливо състояние. Когато люцерната израстна те замениха част от концентрирания фураж с зелена храна. Стремяха се да включат в дажбите и други по-евтини храни.

Затоплянето на водата за запарване на храната се извършва с нафта. Недалече от свинефермата обаче са разположени овчарниците на на с. Коларово, край които има натрупано голямо количество употребен за храна на овцете царевичак. За да направят икономия на нафта двамата свиневъди започнаха да употребяват за затопляне на водата този отпадък. Със същата цел се стремяха всички по дребни ремонти в помещението да бъдат извършени от самите тях.

За да не бъде изправена фермата пред някои изненади в края на годината бригадирът и гледачите, всеки месец се събираха, за да установят изпълнението на показателите, залегнали в план-сметката. Тогава те решаваха как да подобрят храненето, как да икономисат фуражи и други материали, как да подобрят грижите за животните, за да получат по-голям прираст.

Важно условие, което е от голямо значение за производството на по-евтино свинско месо, е продажбата на свинете да става в момента, когато те достигнат до 100-105 кг живо тегло. След този момент разходът на фураж се увеличава, а прирастът намалява. Затова свиневъдите се стремят да не допуснат залежаване на животни над това тегло. При това се получава и месо с по-добри качества.

Какви са резултатите от всичко това, което се върши в свинефермата на с. Коларово? Данните за десетмесечието показват, че планът за прираста е вече преизпълнен. Добити са над 106 000 кг месо. Получена е обща продукция за повече от 90 000 лева. Направени са разходи на материални средства за около 60 000 лева и на труд за 9 400 лева. С това до сега е реализиран чист доход на стойност близо 18 000 лева.

Този голям успех радва свиневъдите. Той ги импулсира да се борят за още по-добри резултати, за превръщането на тяхната ферма във най-високодоходната ферма на Зафировското кооперативно стопанство.

Емил ПРАХОВ

ЩЕ ОСТАНАТ ЛИ ПРАЗНОТИ?

ПЪТЯТ от Силистра до Старо село никак не е малко. И докато човек стигне дотам, какви ли не мисли му се въртят из главата, когато гледа есенния пейзаж наоколо и селцата, които се редят едно след друго по пътя. Полето сега е голо и открито и селцата в него се сгушват като истински гнезда, където са се приютили хората, търсейки защита от тежката мъгла и пронизващия ветрец.

Старо село ни посреща с белотата на училищната си сграда и читалищния дом. Две сгради, които се извисяват над всички останали в селото. В училищния двор е оживено — въпреки студа децата неуморно тичат. И си мислим, че би било много хубаво, ако така често потъва в шум и глъчка и читалищната сграда, привличайки младежи и кооператори.

Но преди обед тук е тихо. Киносалонът е почистен и готов да приеме вечерта отново посетители. Наближаваме вратата на библиотеката: чуват се припрени детски гласчета. За разлика от много села тук ни посреща отключената врата на библиотеката. Три пионерки чевръсто помагат на библиотекарката Величка Димитрова. Дошли са нови книги, трябва да се подготвят, за заемат място сред останалите томове на лавиците. За да ги четат любознателните. Приятна изненада е читалнята на библиотеката: подредена в тон със съвременните изисквания, място, където човек с удоволствие би седнал вечер да прочете вестник, списание, книга.

— А печка? Защо няма?

— Дървата още не са нарязани — смутено отговаря библиотекарката. — И ни убеждава, че в най-скоро и тази работа ще бъде свършена. А досега би трябвало да има топла печка в библиотеката — една подценена подробност.

Но въпреки това вечер тук се събират много хора. Идват за книги, заради телевизора. Да, хубаво е, че тук е поставен телевизор. Хората са свикнали с него. И той насочва разговора ни към останалите културни развлечения в селото.

— Освен това през седмицата се прожектират два филма — отговаря библиотекарката.

Този факт също е радостен. Два филма през седмицата за едно село не са малко. В това отношение Старо село не е много по-назад от Силистра, Тутракан и Дулово. И посетителите на филмите не са малко. Досега от началото на годината, прожектираните филми са били посетени от 30 000 души. Своя план киномеханикът Игнат Петков е изпълнил 112 процента и сега работи за идната година. За село с 2 500 жители това са радостни факти и говорят, че работата на киномеханика е задоволителна. Към всичко това могат да се прибавят немалкото обсъждания на филми, колективните посещения на прожекции.

А с какво ще запълнят останалите вечери на седмицата младежите?

Този въпрос все още не е намерил решение. Очакванията ни, че тук художествените колективи ще са подновили своята работа, не се оправдаха. Въпреки че вярвахме, че след постиженията през миналата година, след наградите в Силистра и Копривщица, самодейците вече ще са готови за новия зимен сезон. Но истината е съвсем друга. Досега изграденият тригласов хор е имал в продължение на почти един месец само две репетиции. Ако подготовката на хора и занапред протича със същия темп, то неговото излизане на сцената ще се очаква едва за пролетта. На ръководителката на хора В. Равалиева трябва да се окаже организационна помощ от Комсомола и читалището, за да се провеждат по-често репетиции.

Макар и с добре подготвени ръководители все още не са започнали активна подготовка театралният колектив и танцовата трупа. С това незадоволителното състояние на художествената самодейност в селото е пределно ясно. Засега все още няма концерти, театрални представления. Затова културният живот в селото е беден. Затова все още са малко културните развлечения за хората.

Тези празноти трябва да се преодолеят. Староселци имат сили за това, не им липсва и желание за работа. Необходима е само потясна връзка, по-здраво взаимодействие между читалището, Комсомола, Отечествения фронт.

Сава ХРИСТОВ

ДА УВАЖАВАМЕ ТЕХНИЯ ТРУД

ЗАСТАНЕТЕ някой делничен ден пред едно от промишлените предприятия в града ни. Почакайте да стане четири часа — един час преди завършване на работното време на редовните смени. Тогава напускат работа работниците, които учат във вечерните училища. Завършил е един напрегнат производствен ден, през ръцете на работниците са минали стотици детайли, към складовете е била отправена нова, готова за пазара стока.

Вгледайте се в лицата на тези хора. В тях ще откриете съвсем млади юноши, току-що получили право на труд, самоуверени и дръзки младежи и девойки, мъже и жени, попреминали бурите на младостта, с посребрени вече от времето коси, но запазили в себе си живия огън на младосттта и знанието. Те бързат. Цял ден са бързали. Животът им е едно непрекъснато движение. Сега бързат, защото до започване на вечерните занятия остават малко повече от два часа. Те трябва да пооправят себе си след работа, да поотпочинат малко, да попрегледат отново набързо предстоящите уроци и домашни упражнения.

Не обвинявайте тези хора в нехайство, не бързайте да кажете, че те са виновни за напрежението, което сега ги заобикаля. Ще сгрешите. Защото между тях нерядко се срещат и ваши майки и бащи. За тях поне вие сте сигурни, че не са били виновни за закъснялата им любов към науката. А младите? Но нима има безгрешни хора? Важното е навреме да разбереш грешката си, навреме да я поправиш... Нищо, че понякога тя струва толкова скъпо.

Вместо да обвинявате, забележете по-добре каква воля има у тези хора, с цената на колко труд и време настойчиво и последователно се приближават те към поставената си цел. Повечето от тях са добри производственици, те ни хранят и обличат, с тяхно производство нашата страна се представя в чужбина. Те заслужават всеобщо уважение.

Два пъти повече трябва да се уважава и поощрява техният учебен труд, техният стремеж към нови знания. Особено задължени в това отношение са ръководителите на предприятията, партийните комитети, профкомитетите, комсомолските ръководства, бригадирите — най-близките и непосредствени ръководители на работниците — това са органите, от които много зависи успешното представяне на работниците не само в производството, но и в училище. Радостен е фактът, че повечето от тези ръководни фактори правилно разбират значението и ролята на вечерното образование. Те го поощряват и го улесняват.

Най-голямото вечерно училище в града ни е Средно вечерно политехническо училище „Гено Чолаков". Тази година в него се учат над 300 души, разпределени в 13 паралелки. **Всяка вечер можете да ги видите** как бързат те за училище. Там прекарват още една смяна, отново се трудят, овладявайки знания, толкова необходими в работата и живота. Трябва да признаем, че по-голямата част от учениците — вечерници се отнасят с голямо внимание и към учебната си работа. Повечето от тях са хора, оформили себе си като граждани, строители на новия живот у нас, изградили у себе си правилно отношение към обществото, труда и науката. Да се убеждава много при тях не е необходимо. Защото почти всички са убедени, че трябва да завършат своето образование, че то им е нужно и полезно. Затова те се нуждаят не толкова от убеждаване, колкото от знания и време.

Учителският колектив при Вечерната гимназия е млад, ентусиазиран и подготвен. Знанията, които са необходими за учениците, учителите умело и системно преподават. Трудно е, но в замяна на това и най-малкият успех е скъп и ценен.

Що се отнася до времето на учениците, то е в техни и... обществени ръце. Когато излязат от портала на предприятието, когато излязат от училище, то е тяхно. Малко е, но затова трябва да се използува най-разумно. А когато те са в предприятията и в училище времето им е обществено. Общественото време не е чуждо, то е общо за всички. Всички делим по част от него. Затова то, което се осигурява и оплътнява не толкова от учениците, колкото от техните ръководители в предприятията и в училище, трябва да се разпредели така, че да не пречи, а да помага на всеки работник.

Училището, предприятието и ученикът-работник три звена от нашата всекидневна работа. Те трябва да вървят винаги ръка за ръка, взаимно да се уважават, взаимно да си помагат. И успехите не ще закъснеят.

В. ДОБРЕВ
учител

Нови съветски книги

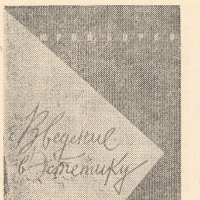

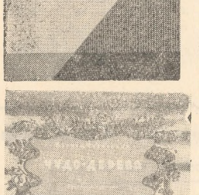

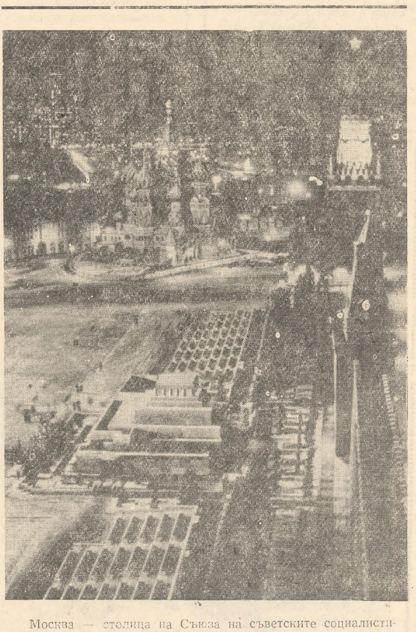

Москва — столица на Съюза на съветските социалистически републики. Червеният площад.

Физкултура и спорт

ОПРАВДАН ИНТЕРЕС

Състезание с коне в Черколик ☆ Какво показаха стопанствата на прегледа ☆ Конният спорт заслужава по-голямо внимание

Преди две седмици бе учредена конна секция към ОС на БСФС с председател др. САВА ШИВАРОВ, секретар на ОК на БКП. Като членове в тази секция участвуват председатели на ТКЗС, специалисти от ОНС и представител на Окръжното ръководство на БСФС. Една от задачите, предстояща за изпълнение на конната секция, бе да издири на първо време и да започне систематна работа по поддържане и тренинане на наличните ездови коне в ТКЗС и ДЗС от окръга, и по този начин да се развие конният спорт, обичан много от населението в окръга.

В последствие чрез закупуване на коне от ездова порода и чрез собствено възпроизводство на такива в общия сектор на окръга в близките няколко години ще се създадат условия за използване беговите качества на конете, като най-добрите се съберат в конюшните на построения за целта хиподром и се готвят за участие в междуокръжни и републикански състезания.

За да бъде изпълнена тази задача, конната секция организира на 14 т. м. преглед—състезание с кобили, жребци и коне от кооперативни и държавни земеделски стопанства на окръга. Целта на прегледа бе да се види какви бегови коне притежават стопанствата, с които се слага началото на това мероприятие. Представени бяха всичко 45 животни. Въпреки лошото време и без да бъде разгласено, на състезанието присъстваха над 1 500 души. Това свидетелствува за големия интерес към този вид спорт.

Класираха се на първо място:

1. Кобили до 4 г. на 1 400 м — ТКЗС Черколик и Дулово
2. Кобили от 5 до 10 г. на 2 300 м — ТКЗС — Черколик, Сигово и Иширково.
3. Коне до 4 г. на 1 400 м. — ДЗС — Окорш
4. Коне от 5 до 10 г. на 2 300 м — ТКЗС — Калипетрово и Бабук.
5. Коне над 10 г на 1 400 м — ТКЗС — Алфатар и Паисиево
6. Жребци до 4 г на 1 400 м — ТКЗС — Иширково
7. Жребци от 5 до 10 г на 2 300 м — ТКЗС — Паисиево
8. Жребци над 10 г на 1 400 м — ТКЗС — Иширково

Отборното първенство печели ТКЗС — Иширково с три първи награди в отделните гари, следвано от Черколик и Паисиево. ТКЗС — Калипетрово демонстрира надбягване с четорка коне, впрегнати във файтон. Председателят на ТКЗС в Черколик връчи наградите на първенците.

Големи грижи положиха домакините от ТКЗС — Черколик по приемане и настаняване на животните и ездачите, по организиране на състезанието. Особено заслуги в това отношение има др. Юсеин Адемов — председател на ТКЗС в Черколик, за което ръководството на секцията му изказва благодарност.

Прегледът — състезание с коне постигна целта си. Набелязани са коне, с които трябва да се започне работа по отношение на специално хранене и режим през зимните месеци, за да бъдат готови за организиране пролетни състезания. Предвижда се през следващата година да бъдат организирани редица конни състезания по различни случаи празненства и пр.

Георги КОТЕВ

ЗОНА „ДУНАВ"

Резултати от XI кръг

Червена звезда (Дулово) — Доростол (Силистра)	3:4
ДМЗ „Стомана" (Силистра) — П. Хитов (Тутракан)	0:1
Д. Дончев (Кайнарджа) — Партизанин (Босилковци)	2:1
Малчика (Кубрат) — Жити (Русе)	2:1
Стъклозавод (Разград) — Бенковски (Исперих)	4:1
Вихър (Завет) — Лудогорец (Разград)	0:1
Академик (Русе) — Бенковски (Бяла)	1:1

КЛАСИРАНЕ

ОТБОРИ	П	Р	Г	ГР	Т
Доростол—Силистра	8	1	2	25:11	17
Бенковски—Исперих	7	1	3	22:11	15
П. Хитов—Тутракан	6	3	2	14: 8	15
Лудогорец—Разград	6	2	3	16:10	14
Бенковски—Бяла	6	2	3	15:10	14
Малчика—Кубрат	5	2	4	19:13	12
Стъклозавод—Разград	4	3	4	20:16	11
ДМЗ „Стомана" — Силистра	3	4	4	13:10	10
Червена звезда—Дулово	4	1	6	15:23	9
Жити—Русе	4	0	7	20:18	8
Академик—Русе	3	2	6	14:17	8
Д. Дончев—Кайнарджа	4	0	6	15:31	8
Партизанин—Босилковци	3	1	7	11:23	7
Вихър—Завет	1	4	5	10:26	6

ПРЕД III КОНГРЕС НА БТС

ЕДИН ВЪЛНУВАЩ СТАРТ

Трудно, но весело, забавно, интересно и оригинално премина състезанието за приложение на туристически сръчности, организирано от туристическото дружество „Дочо Михайлов" под шефството на Окръжния съвет на профсъюзите, проведено в неделя.

Не малка част от гражданите на Силистра имаха възможност в този ден да наблюдават едно интересно и оригинално състезание.

В състезанието взеха участие туристическите секции на училищата „Макаренко", „Кирил и Методий", „Отец Паисий", „Н. Вапцаров, ССТ, Техникумът по машиностроене, II СПУ, I СПУ, Икономическият техникум, училището по дървообработване, ДМЗ „Стомана", ДИП „Лина", кооперация „Девети септември", промкомбинат „Камъшит, и др. Общо в състезанията участвуваха 17 отбора с 68 състезатели.

Точно в осем часа главният съдия откри състезанията и даде думата за приветствия на др Петър Куртев, секретар на ОС на БТС и др. Йовчо Николов, секретар на ОС на профсъюзите.

В продължение на четири часа след това, въпреки лошото време, отборите стартираха един след друг и се впускаха в благородна борба за най-бързо преминаване на определения маршрут. Задачата на отборите беше да преминат по карта маршрут от 6 525 метра, по който имаше поставени контролни точк . Те трябваше да бъдат открити. Независимо от това по цялото разстояние имаше 4 контролни пункта, на които състезателите трябваше да сварят яйце по часовник, да преминат водно препятствие по парапет от въже, да спънат палатка по часовник и дададат бърза медицинска помощ на „пострадал" и да го пренесат с импровизирани превозни средства.

На обед състезанията бяха закрити. Първите места взеха: ПИОНЕРИ — училище „Кирил и Методий"; СРЕДНОШКОЛЦИ — Икономически техникум; ВЪЗРАСТНИ — ДМЗ „Стомана". След това другарят Йовчо Николов връчи на първенците преходните купи за 1965 година и награди на отделни участници.

Петър ПЕТРОВ

РАЗКАЗИ ЗА НЕВИДИМАТА ВОЙНА

„СИНЯТА ЖАБА"

Феодор АНЕНСКИЙ
Любов ЮНИНА

Невидимата война...

В тази война не се стреля с оръдия и пистолети и нейните войници са облечени с цивилни костюми. Но в нея затишия няма.

Враговете на нашата страна, на нашия строй, на нашата идеология не се гнусят от никакви средства: нито от подкупи, нито от шантажи, нито от провокации.

В този очерк ние разказваме за някои епизоди от черните деяния на вражеското разузнаване. В очерка фактите са реални, заменени са само имената и фамилиите.

В КЪЩИ той извади от джоба си плика здраво вързан с ластик и небрежно го хвърли на масата. После, докато събличаше палтото си, докато развързваше обувките си, той непрекъснато поглеждаше към този плик. Изключително силно му се искаше да разкъса книгата, за да разбере какво има в него. Впрочем, той вече се досещаше. Само че той не знаеше колко са. Пакетът не беше голям, но това все още нищо не означаваше. Сумата можеше да бъде голяма. Той сам не разбираше защо заставяше себе си, да се преструва, че не го интересува този плик. Че всичко е глупост — и вечерта в ресторанта, и разговорите с побелелия господин. Като че ли те твърде много пиха. Във всеки случай сметката беше твърде солидна. Но сега той беше абсолютно трезв. Впрочем, там, в ресторанта, той не беше много пиян. Само в колата, когато неговият спътник тихо каза: „Моята фирма ви е много благодарна, господин Алимов. Ние бихме искали да ви направим подарък, само че не знаем вашите вкусове" и на дланта му легна пликът, тогава той изведнъж изтрезня.

Не, той съвсем не разбра какво се случи с него. Защо той като глупак ходи около масата, на която лежи този злополучен плик и се страхува да се докосне до него. Той не е направил нищо лошо. Да, просто му благодариха за съветите, дадени на чуждестранната фирма, която представяше господинът, като им се удаде да продадат на завода голяма партида оборудване значително поскъпо, отколкото пресмятаха. Това е всичко. Алимов, благодарение на своя служебен пост, знаеше, че това оборудване в този момент на нас ни беше крайно нужно и съобщи това на представителя на фирмата.

А защо той, наистина, съобщи за това? Честно казано на него много му се искаше да получи транзистор като подарък. Не, не малък, а голям, най-нова марка, който се реклампра сега в целия свят. Малък и без това той би получил. Задграничната фирма, на която той помогна, винаги след завършване на сделката подаряваше на своите партньори малки, подобни на играчки транзистори. Алимов искаше да има голям, като на Мария. Тя сякаш знаеше за това. И веднъж каза:

— Хубав транзистор, нали? Ти сега водиш преговори с фирмата „Балто"? Много солидна фирма. На един мой приятел те подариха един почти такъв транзистор.

Мария Стин към всичко в своя живот подхождаше съвсем потребителски. Всичко на света тя оценяваше само от една гледна точка: каква изгода ще ѝ донесе то. Понякога той даже се учудваше, защо Мария, която представяше една крупна чуждестранна фирма в Москва, се сприятели с него. Нали в този аспект, с който тя гледаше на света, той ѝ беше абсолютно безполезен. Той не можеше да ѝ донесе нито пари, нито положение, нищо от това, което тя ценеше. Любов? О, не, той много добре знаеше, че тя не го обича. Тя никога не скриваше това. И самият той също не я обичаше. Той изобщо никого не е обичал освен себе си. На него му беше просто приятно да бъде с нея, да прекарва вечерите в луксозните ресторанти, избрани от нея, и да си говорят така, за съвсем обикновени неща. Тя беше умна и не страдаше от никакви предразсъдъци. Когато започна да я посещава, струваше му се, че той живее някакъв необикновен живот, такъв, какъвто е виждал само на филм. Харесваше му да слуша разсъжденията на Мария за живота. Отначало те го забавляваха със своя откровен цинизъм, после с удивление той забеляза, че неволно се съгласява с много от онова, което тя говори. Мария говореше:

— Аз не разбирам тези глупости, за които пишат вашите вестници, че хората всичко вършат само заради идеите. Никой нищо не върши само заради идеи. Ето, например, у вас обичат да пишат, че някой преминал в изоставаща бригада. Отначало той губи, но после се наваксва изпуснатото и се получават по-големи изгоди, отколкото досега. Къде е идеята? Аз също на времето изоставих много изгодно място в една доходна фирма и преминах в друга като обикновена секретарка. О, не заради идеите, Виктор. Аз просто разбирах, че в другата фирма нищо повече не мога да получа. А работата в новата ми даваше определени перспективи. Разбира се, имаше известен риск. Но риск има и при вашите хора...

Тя се смееше и запитваше:

— Е, обясни ми има ли тук някакви идеи?

Алимов се опитваше да възрази:

— Как да няма? Нали ти все пак от нещо си се ръководила?

— Да, разбира се. От изгодата — откровено отговаряше Мария. А те — нима не?

И на Алимов започна да се струва, че в някои неща все пак тя е права. В института той не отделяше много внимание на марксизма и политикономията, повече наблягаше на английския език и му беше трудно да спори с нея. В този момент дори му се струваше, че тя знае по-добре от него марксизма и политикономията. Но Мария обичаше да повтаря:

— Аз не се интересувам от никаква политика. Аз правя само своя бизнес — осигуряването на пари. И съвършено никак не разбирам от политика.

И ако Алимов се опитваше да обсъжда с нея някакви международни събития, тя отказваше:

— Ах, откъде да знам аз какво става в Конго? Аз и понятие нямам къде се намира това Конго? Аз знам само, че там моята фирма няма никаква работа. Нима ти мислиш, че чета вестници? Аз чета само това, което има пряко отношение към моя бизнес. И затова нямам никакво намерение да си претоварвам главата с някакво си там Конго.

Да, разбира се, тази Мария му подхвърли мисълта, че за своята незначителна, както му се струваше, услуга на фирмата той ще може да получи голям транзистор. И в частния разговор господинът между другото подхвърли тази фраза: „Аз мисля, че на вас биха могли за заплатят дори милион". И само това. Повече той нито дума не каза.

Той чакаше транзистор. Като обикновен сувенир, като подарък. Не, той не мислеше за пари... И изведнъж — този плик...

Той отново погледна към плика, нерешително приближи към масата. Връзката се плъзна по атлазената книга. Алимов изсипа съдържанието на масата и по кафявата покривка се разпиляха пъстри книжки. Банкнотите бяха твърде много.

(Следва)

Програма на Букурещката телевизия

17 XI — 14.30. Футбол „Щиница" — Клуж и „Атлетико" — Мадрид — предаване от Клуж. 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 Наука и техника за пионерите и средношколците. 20.00 Вечер на театъра „Крепостта Нямц" — историческа драма от Василе Александри — предаване от Държавния театър в Бакъу.

18 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 Предаване за пионерите и средношколците. 20.00 Младежки клуб. 21.15 „В обектива". 21.20 „Секвенти" — кинохроника. 22.05 Из изложбените зали. 22.25 Един изпълнител, повече инструменти.

19 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 Предаване за най-малките. 20.00 Седмица. 21.00 Преди премиерата. 21.15 „Витрина на грамфонната плоча" от Раду Гечу.

20 XI — 19.00 Телевизионен журнал. 19.15 „Мозайка" — музикално — забавно предаване за децата и учащата се младеж. 20.00 Телевизионна енциклопедия. 20.50 „Веселото ханче" — музикално-хореографен монтаж.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 134 (995) | Четвъртък, 18 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

„СТОМАНА“ ПРИКЛЮЧИ ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА

Усилията на целия колектив на ДМЗ „Стомана“ Силистра бяха насочени през течение на годината в борбата за преизпълнение на плановете и обещанията, за повече и по-качествена продукция. Призивът на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио дадоха нов тласък в работата на машиностроителите и на 16 ноември, с 45 дни предсрочно, те отрапортуваха, че са изпълнили годишния си план и започнали производство по плана за петата петилетка. С нови сили, изпълнени с ентусиазъм, те сега водят борба за още по-високи производствени успехи.

ИВАН ПЕТРОВ

Грижи за овощните градини

ВСЯКА година площта на овощните градини в ТКЗС — Средище се увеличава. Сега тя достига 700 дка, от които една трета се пада на кайсиите. Много ябълки, круши, череши, сливи и орехи зреят в ширните градини на кооператива.

Ако направим анализ обаче на това, какви приходи носеше доскоро овощарството в Средище, ще се убедим, че до миналата година то е било нерентабилно. Главната причина затова се крие в лошите грижи, които кооператорите са полагали при обработката на овощните дръвчета. Това караше хората да смятат, че стопанството няма никаква полза от овощарството.

Резултатите от тазгодишната работа обаче говорят друго. От ранна пролет специалистите и овощарите се заеха да обработят правилно градините и в тях узряха хубави, сочни плодове.

За да получат още по-добра реколта през идущата година, кооператорите под ръководството на младия специалист Боян Славов, полагат много грижи за овощните градини през есенно-зимния сезон. Дръвчетата са почистени от гъсеничните гнезда, от яйчните купчинки на гъботворката. Почистена беше и напуканата и изсъхнала кора по дърветата, която е прекрасно убежище за много вредители. Изсъхналите и счупени клони също бяха изрязани, като отрезите бяха намазани с блажна боя. Оформени бяха короните на младите дръвчета, а много от старите се подмладиха.

След провеждането на тези механични мероприятия започна борбата с вредителите и болестите на дърветата чрез пръскане с разтвор от химически препарати. Това се извършва механизирано, като се следи да бъде оросена всяка клонка от дърветата. Извършено бе и варосване на всички овошки.

До 13 т. м. 540 дка от овощните градини бяха напръскани — кайсиите и прасковите с двупроцентов бордолезов разтвор, а ябълките, крушите, сливите, черешите и вишните — с 1-1,5 на сто разтвор от силинон. Сега градините усилено се преорават.

Добрите грижи за овощните насаждения в ТКЗС — Средище са сигурен залог за още по-богато плодородие през идущата година.

Георги КИТАЕВ

НЯМА МЯСТО ЗА ОПРАВДАВАНЕ

Нашият рейд

ОСНОВНАТА задача на търговията е да задоволява през всички сезони растящите нужди на населението с разнообразни и качествени стоки. През миналите години търговските предприятия в нашия окръг се справиха добре с тази задача. Доказателство са няколкото знамена присъдени от Министерския съвет и Министерството на вътрешната търговия на ОТП — Силистра, на „Здрава храна“, ОТП „Топливо“, на отдела „Търговия и изкупуване“ при ОНС и др. Тази година в търговията се чувствува известно изоставане. В края на десетмесечието най-голямата търговска организация на дребно — ГТП — „Градска търговия“, отчита неизпълнение на плана по стокооборота с 179 000 лева; четиринадесет потребителни кооперации, от всичко 34, не изпълняват плановете си по стокооборота в търговията на дребно; „Здрава храна“ — Силистра не е добре с издръжката на обръщението и т. н. Слабости, които се отразяват неблагоприятно върху основната задача — пълното задоволяване нуждите на населението.

КЪДЕ СА ПРИЧИНИТЕ?

Не може да се каже, че ръководителите на търговските предприятия и работниците от отделите „Търговия и изкупуване“ при ОНС и ГНС — Силистра не са ги търсили. Правени са немалко анализи, немалко съвещания, немалко инструктажи. Изприказвани са много приказки, давани са обещания, но резултатите не са се изменили много. Винаги са показвани причини — обективни и субективни, признавани са редица слабости и по отношение културата на обслужване, и по отношение на рекламата; подчертавана е липсата на дефицитни стоки в страната, но винаги изводът е бил, че в магазините могат да се намерят всички стоки, които се намират и в останалите градове на страната. Не веднаж ръководителите на ОТП и „Градска търговия“ са заявявали на всеслушание, че няма стоки в страната, които са извън дефицитните, да не са доставени. В същото време, както в магазините на търговията на дребно, така и в складовата база на ОТП, липсват редица стоки търсени от населението. Това обаче в повечето случаи не се вижда и не се признава. А то е първата и основна причина.

ЛИПСВАТ ЛИ ДЕЙСТВИТЕЛНО СТОКИ

по вина на търговските организации? Да установи именно това беше задачата, поставена от ОК на БКП на рейдовата бригада.

От проверката, която се направи на магазините и в складовете на ОТП се доказа по безспорен начин, че в складовете липсват повече от 210 вида стоки. Вярно е, че известна част от тях са дефицитни на пазаря и работниците от ОТП трудно могат да ги доставят. Спор тук не може да има. Но не бива с наличието на дефицитни стоки да се оправдава липсата на други, които не се доставят въобще, или пък се доставят неритмично, в недостатъчни количества и не по сезони. Такова оправдание не отговаря на действителното положение и може да доведе само до успокояване в търговските работници, които се занимават с доставките.

НАД 100 ВИДА СТОКИ

в складовете на ОТП липсват, които в никакъв случай не могат да се приемат за дефицитни. Може ли да се смята, че на пазаря в страната са в недостиг фидето без яйца, бомбоните „Снежанка“, локумът с орехи, течната белина, липовият чай, копторите за печка, постните бои, дървените канелки, содата каустик, машинките за кафе и орехи, дамските червила, синджирчетата за часовник, разните видове украшения, мъжките ризи от 5,80 и 3,80 лева, детските връзки, обикновените връзки, часовниците, клечките за зъби, налъмите и много други търсени от населението стоки. Не сме в състояние да изредим всичко, а и не е необходимо. Коментарите също са излишни!

Още по-лошо е положението в складовете на клона на ОТП в Дулово, където липсват много повече стоки. Ние с право поставяме въпроса — задоволява ли пълно ОТП — Силистра потребителското търсене? Създава ли необходимите условия за изпълнение на плановете в дребновите организации? Нека отговорът се даде на трудещите се!

НО САМО В ОТП ЛИ Е ТАКА

В повечето случаи ръководителите на ГТП „Градска търговия“ и на потребителните кооперации оправдават неизпълнението на плановете по стокооборота само с липсата на стоки в складовата база на ОТП. Така ли е в действителност!

В магазините на ГТП „Градска търговия“ — Силистра липсват повече от 130 вида стоки, които се намират в складовете на ОТП. И за тяхната липса също се търсят оправдания. Някои от стоките не се продавали, други били демодирани и т. н. Но нима синката, клещите, маджунът за прозорци, разните препарати за измиване, рендетата за плодове, белите чайници, дамските чанти, детските костюми, обикновените щекери, контактите (скрити) и много такива са демодирани и нетърсени от населението стоки? Достатъчно е само един поглед върху списъците на липсващите стоки или една малка обиколка из магазините на ГТП „Градска търговия“, за да се докаже, че причината не е в демодираните наличности на ОТП или нетърсенето на тези стоки, а в недостатъчното проучване на потребителското търсене, в недостатъчната оперативност и умение на някои да се отзовават бързо на нуждите на пазара.

В момента в складовете на ОТП се намира в достатъчни количества различен по асортимент и разцветки вълнен трикотаж. Дребновите организации обаче не го изтеглят, за да се продадяло онова, което имат в наличност в магазините на дребно.

Не е решен напълно и въпросът за рекламата, в резултат на което редица артикули произвеждани в страната и в предприятията на нашия окръг не стигат до погледа на клиентите и производствените предприятия се принуждават да организират сами продажбата им. Все още ГТП „Градска търговия“ и ОТП не са се разбрали по въпроса за продажбата на стоки на консигнация, а тази система на търгуване неминуемо ще обогати стоковата наличност в магазините.

За липсата на някои стоки в магазините и ОТП вина имат и отделите „Търговия и изкупуване“ при ОНС и ГНС—Силистра. Те не упражняват необходимия контрол върху работата на търговските организации и не търсят отговорност от съответните служебни лица.

Наближава 19 декември — денят на търговските работници. Нека в негова чест бъдат премахнати посочените слабости и да се отговори достойно на основната задача — пълното задоволяване на потребителското търсене.

Йордан КАЛИНОВ
от Инспекцията за партиен и държавен контрол

Стефан КОЛЕВ
от отдел „Търговия и изкупуване“ при ОНС — Силистра

Петър КОЕВ
началник на отдел „Търговия“ при ГНС — Силистра

Благовест ПЕШЕВСКИ
от в. „Силистренска трибуна“

Гаранция за нови успехи в ТКЗС — Секулово

ГОЛЕМИ успехи постигна и тази година кооперативното стопанство в Секулово. Зад средните добиви — 328 кг от декар пшеница, 350 кг царевица, 212 кг слънчоглед и надплановите добиви от другите култури, стои огромната работа, която са дали механизаторите.

Сега, когато стопанската година е вече на приключване, механизаторите пак не бездействуват. С още по-голяма упоритост те се подготвят за новата пролет. Тяхната главна задача е да извършат навременен и качествен ремонт на машините. Още след приключването на есенната кампания, по предложение на главния инженер на стопанството Гани Стоянов, бяха организирани по бригади четири групи по 8—10 човека, които да ремонтират прикачния инвентар. Понеже след сеитбата машините бяха твърде много разбити, наложи се повечето от тях да бъдат ремонтирани в централното село. Ежедневно в ремонта на инвентара участват средно по 30—40 механизатори, които с чувство на отговорност основно преглеждат всяка отделна част на машините и най-старателно ги подготвят за работа през идната година. Те все още ремонтират инвентара на открито, в стопанския двор, но ще довършат работата си в новата ремонтна работилница. По план ремонтът трябва да завърши най-късно до 1 декември.

Половината от сеялките вече са напълно готови. Към привършване е ремонтът на лющилниците, дисковите плугове, култиваторите. Първенци са механизаторите от селата Скала и Прохлада с бригаден механик Вълчан Стоянов.

Добре е организиран и ремонтът на комбайните. От наличните девет комбайна три се ремонтират. Необходимите части са набавени. Най-добрите комбайнери са определени да извършат ремонта на тези машини с оглед, те да бъдат напълно готови за лятната кампания до месец март.

Ремонтът на тракторите в този кооператив не е проблемен въпрос. По стара традиция при тях е въведен кръговогодишен ремонт. Сега предстои среден и основен ремонт на не повече от 30 на сто от машините, по-голямата част от които ще преминат през РТС и заводите.

За добрите успехи в ремонта основен дял имат главният инженер на стопанството и началникът на ремонтната работилница, които ежедневно са при хората, следят за качеството на работата. Оказват им навременна помощ. Освен това всяка вечер се провеждат производствени съвещания, на които бригадните механици и главните майстори дават отчет за извършената работа. На тези сбирки основно се разглежда работата на всеки производствен колектив, разкритикуват се нередностите и се набелязват мерки за подобряване качеството на работата.

Добра помощ на механизаторите оказват общинският партиен комитет и профкомитетът. Те извършват системен контрол и полагат добри грижи за подобряване условията за работа.

Няма съмнение, че при такава организация и контрол от страна на обществените организации и активното и най-съзнателно участие на трактористите, ремонтът на машините в ТКЗС Секулово ще завърши навреме и при високо качество. А това е най-голяма гаранция за добрите успехи на стопанството през следващата 1966 година.

Огнян БОЙКОВСКИ

Напрегнати дни за алфатарските механизатори

ПЪРВИТЕ седмици на ремонта. Първи лутания край прашните машини, прекосили неведнаж надлъж и нашир кооперативните землища. Дни на ново, сякаш безконечно напрежение на колектива от механизатори. Сега, когато работата по полето отдавна е привършена, е настъпило време грижовната ръка на стопанина да прегледа общия имот, да поправи счупеното, да смени тази част, чийто гаранционен срок на действие е изтекъл.

С нетърпимия вой на струговете, с трясъка на грамадните железни чукове е изпълнено и ежедневието на алфатарските механизатори и специалисти през последния месец. Ремонтната работилница отдавна е приютила множество машини и прикачен инвентар, но не минава ден да не пристигнат нови.

Тази година, за разлика от миналите, ремонтът няма да става във всяка бригада на стопанството. Сега всичко ще се извършва на едно място. Това, по думите на главния инженер на кооператива Димитър Пенез, ще благоприятства за по-добър надзор по отношение качеството на ремонта, изписването и пренасянето на резервните части за подменяне ще се опрости, а наред с това ще се създаде и по-безупречна организация на работното място.

По предварително уточнен план работата по подготовката на прикачния инвентар за идущата кампания ще бъде привършена през първата десетдневка на декември. Тази необичайно ранна дата сега не учудва никого. Нали през настоящата година ремонтът започва сравнително рано, за разлика от останалите години, когато започваше едва на първи декември и се проточваше по-дълго време.

Механизаторите Алекси Николов, Иван Йорданов, Димитър Боев и техните останали колеги вече привършиха ремонта на първите бройки ротационни мотики.

Край струговете са ежедневно и стругарите Жельо Иванов и Атанас Колев, които сръчно и прецизно изработват необходимите дефицитни оси и други детайли. И тази година тяхната работа няма да е лека. Много части като че ли по традиция или са в ограничен брой, или въобще липсват, затова ще се налага те да се заемат с изработката им. Разбира се, не всичко се оказва според възможностите им. Липсват тела за плугове, а те както знаем не се изработват на стругове, липсват лява и дясна ост за ходовите колела на плуговете, ходови колела за лющилници, втулки и вилки за сеещите апарати. Липсват колкото и да са елементарни по устройство зъби за браните и всякакви размери болтове.

Разбира се, въпреки неоптимистичната картина специалисти и механизатори и тази година, както е по традиция при тях, ще се борят да привършат ремонта в срок и при добро качество. От десетте тежки машини, които предстои да бъдат ремонтирани, две ще бъдат изпратени в заводите, защото се нуждаят от основен ремонт, а останалите ще бъдат подготвени за пролетната кампания в стопанството.

Такива са сега дните в кооператива в с. Алфатар — отново напрегнати и оживени.

Руси ШИМАБЕЕВ

Прикачният инвентар се ремонтира на открито. Първите снежинки подсещат механизаторите от ТКЗС—Зафирово, че трябва да бързат с изпълнението на тази задача.

НА СНИМКАТА: Механизатори от втора тракторно-полевъдна бригада по време на работа.

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия

до 15. XI. 1965 год.

ТКЗС	Е[illegible] дълбока оран в %	Извозен оборски тор в %	Загребване лозя в %	Предаден тютюн в кгр.
Айдемир	56,4	67,5	32	—
Калипетрово	79,1	97,7	90	—
Бабук	90	141,6	62	—
Алфатар	100	106,3	20	8526
Алеково	74	73,9	72	—
Иширково	80,4	41,7	42	—
Смилец	80	77	41	—
Попина	57,4	63,3	4	—
Сребърна	41,4	64,4	22	—
Ситово	35,4	66,6	23,6	26000
Срацимир	85,5	86	32,3	—
Кайнарджа	78,6	100	100	74253
Голеш	80	37,5	0	—
Средище	71,8	72	100	—
Тутракан	65,9	26	27,7	—
Нова Черна	80,2	78,2	19	—
Старо село	81,4	134	79,4	12000
Белица	70,3	50	100	12000
Главиница	70,7	116	100	—
Ст. Караджа	94,1	69,7	47	[illegible]000
Сокол	57,1	82,4	15	—
Зафирово	94,7	42	43,[illegible]	5200
М. Преславец	56,6	116,4	0	—
Дулово	77	126,3	62,5	12704
Межден	59	77,5	0	—
Окорш	71,4	116	100	—
Секулово	73,1	75,8	100	15470
Добротица	58	68,1	0	3000
Черноли	77,1	109	0	11000
Паисиево	70	100	22	16000
В-ко ТКЗС	72,6	80,6	41,7	199658
ДЗС Силист.	100	18	48	—
„ Н. Черна	132,7	95,4	100	—
„ Я. Забунов	67,3	53,2	100	—
„ Окорш	100	160,1	0	—
В-ко—ДЗС	89,5	70,8	53,2	—
В-ко за окр.	72,9	79,8	45	199658

ЗА ПЪЛНОКРЪВЕН ЖИВОТ НА САМОДЕЙНИТЕ КОЛЕКТИВИ

Мерило за постиженията на самодейните художествени колективи са най-различните прегледи, защото за тях се подготвят по-системно и упорито. Но интересът към дейността на колективите през есенно-зимния период е най-голям. Това се отнася особено за селата. Затова защото тогава са налице най-добри условия те да развиват широка обществено-полезна дейност. Ние трудно можем да си представим през есента и зимата нашите читалища лишени от песните, танците, рециталите на самодейците.

Пленумът на ОК на БКП и сесията на ОНС, проведени съвместно по въпросите на културата и изкуството в нашия окръг, дадоха висока оценка на резултатите от работата на самодейните колективи, за нивото на техните постижения. Но с оглед нарасналите изисквания на трудовите хора сега пред тях стоят нови, още по-отговорни задачи. Става въпрос преди всичко не само да се запази, но и да се увеличи техният брой, да се запази постигнатата масовост.

За да стане изкуството на самодейните колективи още по-пълноценно и въздействуващо, в светлината на изводите и поуките от последните прегледи, има да се рашават в нашия окръг важни актуални въпроси. Те трябва да бъдат ежедневна задача на читалищните ръководства, на ръководителите на състави, на цялата общественост.

Ръководителите на самодейните колективи, читалищните съвети и профсъюзните ръководства с особена загриженост трябва да се отнесат към репертоара. Трябва да се разбере, че репертоарът определя идейно-политическите и естетическите разбирания на ръководителя на колектива. Той определя и показва възможностите на даден състав. Във всички видове самодейност, за всеки отделен колектив към него трябва да се подхожда конкретно, диференцирано. Но въпреки това може да се посочи в репертоара на повечето видове самодейност една обща слабост — липсата на съвременна тема. Този въпрос лесно и бързо не може да се реши. Това се отнася особено за нашия окръг, където няма квалифицирани ръководители. А все пак съвременната тема непрекъснато трябва да си пробива път, да се налага. Иначе има опасност репертоарът да избледнее, да стане безинтересен. А на сцените ще се пеят почти едни и същи песни, ще се разучават само един тесен кръг танци. Предвижда се след известно време в нашия окръг да се проведе събор или преглед на съвременната песен и съвременните танци. Този факт ще трябва да ръководи читалищните деятели през този есенно-зимен период. На съвременната песен и танци, към които младежта проявява оправдан интерес, ръководителите на колективите трябва да отделят необходимото внимание.

Особено грижливо трябва да се подхожда при подбора на пиеси за театралните колективи. Те трябва да бъдат съобразени с възможностите на самодейците, с възможностите на сцената, с интересите и изискванията на зрителите. Някои ръководители трябва да преодолеят слабостта си да поставят стари, отживели времето си творби, които със своя нищожен заряд не могат да развълнуват хората, които изпълват салона.

Въпросите на репертоара не могат да бъдат решени в никакъв случай, ако се работи със слабо подготвени ръководители на художествени колективи. В нашия окръг повечето от колективите се водят от млади хора, преминали през различни курсове или семинари за квалификация. Но те не биха изпълнявали добре своите задължения, ако не повишават непрекъснато своите знания и умения. Дейността на ръководителите на състави е изключително важно звено в самодейността и тя трябва да се контролира и подпомага както от читалищните съвети, така и от отдел „Култура и изкуство“ при ОНС.

Пред читалищните ръководства в повечето села сега предстои задачата да съдействуват за организационното укрепване на колективите, защото тяхното организационно състояние тревожи. Съставът им е непостоянен. Трудно се събират участниците за провеждането на репетиции. Недостатъчно в тази насока е и дейността на комсомолските организации и Отечествения фронт. Художествените колективи трябва да бъдат организационно укрепнали единици. Само тогава те ще могат да се радват на високи постижения.

Особено пред комсомолските организации сега стои въпросът да направят всичко възможно за подмладяване на колективите. След всеки преглед все поупорито се утвърждава изводът, младежи трудно попълват редиците на нашата самодейност. Дори изпълнителите на народни инструменти са почти само възрастни хора. Занапред сферата на самодейното изкуство все повече ще се разширява и този процес не може да се извърши без участието на младите.

Широката концертна дейност на самодейните колективи сега трябва да бъде тяхна първостепенна задача. Те трябва почесто да излизат на сцената, да създават приятен и смислен отдих на трудещите се. През зимата самодейците могат да вземат участие със свои програми в различни тематични вечери, в организираните седянки, лектории. Аудитория за тяхното изпълнение на село винаги може да се намери.

Грижи за укрепването на самодейните колективи трябва да полагат и партийните комитети. Защото самодейното изкуство е неделимо от широката идейно-възпитателна работа на Партията.

Сега е време да подхване с нови сили своята работа всеки самодеен колектив. На село през зимата не бива да има вечери, в които да не пеят, играят или танцуват самодейци. Защото те изпълват сърцата на хората с нови пориви, с по-високи стремежи.

Подхранване на есенниците

Високи добиви от пшеница получи това лято ДЗС „Янко Забунов“ — филиал с. Ножарево. Това се дължи на добрата обработка, на големите грижи, които работливите стопани положиха при отглеждането на тази толкова важна селскостопанска култура.

За да бъдат през идущата година добивите още по-високи, сега във филиала усилено подхранват пшеницата с амониева селитра. От засетите 7 600 дка вече са наторени 4 200 дка с по 10 кг тор на декар.

Най-дейно участие при изпълнението на това важно мероприятие вземат работничките Мюмюне Садъкова, Хурие Нуриддинова и Юмгюл Махмудова.

Р. ЕБАЗЕРОВ

Какво трябва да знаем за преброяването

За необходимостта и значението на преброяването вече писахме. За неговото правилно провеждане в окръга вече са назначени над 900 души за преброители и контрольори. От 11 до 24 ноември в градовете Силистра, Тутракан и Дулово с тях ще се проведат семинари, където те ще се запознаят с предстоящите им задачи.

Наред с подготовката на преброителите и контрольорите обаче, важно условие за правилното провеждане на преброяването е отзивчивостта на населението.

Какво трябва да знае всеки?

Преди всичко трябва да се знае, че преброяването на населението не решава въпроса за жителство. Чрез него не се дава право на жителство и не се загубва жителство. Въпросите на жителството се уреждат съгласно съществуващите закони в нашата страна.

Трябва да се знае и това, че всички войници и трудоваци, които в момента отбиват редовната си военна служба не ще се преброят в казармите, а ще се броят в домовете си както и останалите членове на домакинството. В същото време, учениците и студентите, които учат в други населени места и живеят там, ще се броят там където учат, а не където им са родителите.

При преброяването, известно затруднение се среща при определяне на възрастта на лицата, особено на по-възрастните. Ето защо е необходимо в отделните домакинства да се запишат предварително на едно листче датите на раждане на всички членове, за да се улесни работата на комисията по преброяването. От голямо значение е и точното определяне на образованието и добитата специалност от населението, при което също се среща известно затруднение. Хубаво ще е всеки да си провери предварително документите за образование и при посещение на преброителите да даде точни данни за това.

Преброяването ще се интересува и от мястото на работата, занятието и източника на средства за неактивните лица и на тези, които са без работа.

Ето защо необходимо е всички трудещи се от окръга да напишат на листче наименованието на предприятието и цеха където работят, а така също и заеманата длъжност в предприятието или учреждението. Лицата, които се издържат от други членове на домакинството, трябва да посочат мястото за работа и длъжността на издържащите ги лица.

Преброяването ще се интересува и от това, къде е живяло преброеното лице през 1956 година, което налага всеки гражданин да си припомни това и да даде точни данни на преброителя.

Както вече писахме, освен за населението ще се събират данни и за жилищните сгради. За да се улесни преброяването е необходимо, всеки гражданин да уточни коя година е построена сградата, да измери всяка стая поотделно, като изчисли дължината и ширината на стаите и даде точни данни на преброителите. В противен случай, те сами трябва да ходят от стая на стая и да измерят обема на жилището, което е нежелателно както за населението така и за преброителите.

Предвид на това, че при обхождането не всички членове на домакинството ще бъдат по домовете, а само някой член от домакинството, хубаво ще бъде всички необходими за преброяването данни да бъдат записани на едно листче и оставени в къщи, за да не се налага повторно обхождане, което ще затрудни работата.

По всички тези въпроси всеки гражданин е необходимо да се осведомява предварително и когато се налага да окаже пълно съдействие на преброителите.

Божко ХРИСТОВ

ЩЕ ПОМНЯТ ТОЗИ ДЕН!

СЕЛО ГОЛЕШ. Есенен ден. Слънцето бавно се скрива зад хоризонта. Изпращат последните му лъчи веселите пионери и чавдарчета.

Те се отправят към младежкия клуб. Там ще се проведе пионерски сбор за приемане на чавдарчетата в пионерската организация.

Гости на сбора са много учители, председателите на съвета и общинския комитет на Отечествения фронт и секретарят на общинския комитет на ДКМС. Тук са и шевствуващите ученици от VII клас.

Въпросите към чавдарчетата са много.

Защо пионерската връзка има червен цвят?

Какво означават краищата на пионерската връзка?

Какви са задълженията на пионерите?

Всички чавдарчета са приети в пионерската организация.

— Аз, димитровският пионер, обещавам пред българския народ, че ще бъда честен и предан на своята родина — обещават те.

„Сбогом, чавдарке, сестрице мила —
аз се разделям с теб умилена!“ — декламира едно малко черноокo момиче.

Те целуват знамето на дружината. Шефствуващите ученици от VII клас, с отряден председател Бойка Стоянова, им завързват червените пионерски връзки.

Другарката Маргарита Момчева, средищен директор, поздрави новоприетите пионери, като им пожела успех през учебната година. Тя им припомни, че всеки пионер трябва да помисли много добре за своите задължения и да бъде за пример в училище и сред хората.

След това, в продължение на два часа, пионерите прекараха весело и забавно. Учениците от III клас изпълниха балет, а Войка, Йорданка, Салиха — фигурно народно хоро и кубински танц. Отличиха се още и учениците от VI клас. Бе изпълнена сценка от куклен театър от Йорданка Ганчева и Иванка Енчева. Аплодисментите бяха най-голямата награда за отличилите се.

Този момент ще остане паметен в крехките души на пионерите. Те винаги ще си спомнят за него с радост и умиление. Ден, който те никога няма да забравят.

Симеон КОЛЕВ

Сърдечна среща

НЕОТДАВНА младежите от ДИП „Добруджа“ — Силистра посрещнаха скъпи гости. По случай 20 годишнината от образуването на СФДМ на посещение при тях бяха — студентите Ньо Тик Тон и Лием Шхан Нгуем от Демократична република Виетнам, Абдул Азис от Кения и Идирис Дабо от Португалска Гвинея. Придружени от инструктора на окръжния комитет на ДКМС др. Иван Михайлов, те разгледаха цеховете на предприятието, след което се проведе тържествено събрание посветено на 20 годишнината от образуването на СФДМ. Доклад за значението и дейността на СФДМ през изтеклите 20 години изнесе другарят Михайлов.

От името на виетнамските студенти в България другарят Ньо Тик Тон, на чист български език поднесе приветствия и благодари на колектива за сърдечния прием. Той говори също така за своята Родина, разказа за варварските бомбардировки на американските империалисти и техните марионетки и за героичната борба на виетнамския народ против чуждите нашественици.

Абдул Азис от Кения и Идирис Доба от Португалска Гвинея също разказаха интересни моменти от борбите на своите народи против колонизаторите, за свобода и национална независимост.

Събранието прие телеграма до Световната федерация на демократичната младеж прочетена от Керанка Славова.

На края на гостите бяха поднесени букети от бели карамфили.

Петранка ДОДОВА

ВЪЗРАЖДАНЕТО НА СИРОМАХА

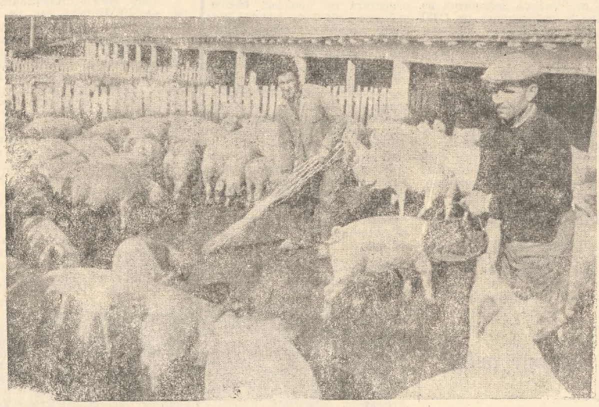

Рентабилна е свинефермата в с. Коларово. За това най-много допринасят свиневъдите Михал Димитров и Енчо Енев. Те отглеждат 1 300 свине за угояване. Вместо планираните 400 гр прираст на животно, те получават по 500 гр дневен прираст.

ПОДРАНИЛИЯТ пред канцеларията на стопанството едър червендалест мъж, за когото казаха, че е бригадир на овощарската градина в с. Средище чу, че в разговора ни с Георги става дума за свинегледача Пеньо Господинов и се обади, без да го пита някой.

— Пишете за него: той заслужава.

На такова мнение беше и главният зоотехник.

Заварихме Пеньо в къщи. Разтоварваше на двора нещо. Беше облечен леко. Беше гологлав. Яките му мишци се изпъваха като сумунчета при всяко навеждане и изправяне. От напрягането по мургавото му лице се образуваха дълбоки бръчки.

На пръв поглед Пеньо не би се понравил всекиму. Страда от затвореност. Не го ли закачиш, не би се обърнал да види кой минава край него. Но заприказваш ли го, стане ли дума за работата му като свинегледач в стопанството, той се развеселява, става друг. Тогава се отърсват от него сенките на миналото — черно, мрачно за него, приличащо на навъсено есенно небе.

Пеньо остави човека, който му помагаше да разтовари каруцата, и като отупа полепналите по панталоните му дребни дървени стърготини, отвори една врата и дойде при нас.

— Ха, добре дошли сега — бяха първите му думи.

Твърдата му ръка беше винаги готова за приятелско ръкостискане. Топлината, която излъчваха доверчивите му очи, внушаваше уважение.

— Почиствам, да се намирам в работа — каза неопределено Пеньо. — От старата къща още има да се търкалят дървета и керпичи из двора. Трябва да ги събера и струпам на едно място, за да не грозят новата.

Една бяла пътека води до свинарника. Той е построен в ниското накрай селото. В местността „Крушака“. Безброй стари круши се виждат наоколо. Клоните им са без листа. Вятърът ги е отнесъл по наклона и ги е разпилял между сухите тръни. Отдалеч те приличат на жълтици.

В двете крила на свинарника цареше тишина. Свинете и малките прасенца почиваха нахранени. В боксовете се разнесе грухтене тогава когато Пеньо отвори неусетно вратите. Прасенцата наизлязоха от боксовете, с лъскави и чисти гърбове, и се затичаха по фугираната с тухли пътека. Стопанина ли си познаха? Той ли им даде някакъв знак, но изведнаж всички се струпаха в краката му и започнаха да мъркат на своя неразбран език тихо и да се омилкват край него като дете край майка си.

— Познават ме — засмя се Пеньо.

В усмивката му имаше много човечност. Той се наведе и погали няколко от прасенцата, а те стояха на едно място, без да помръднат.

В свинарника миришеше на прясна вар. Скоро бяха почиствали с жена си Калина. Хранилките бяха заредени с храна. И студена водица имаше в поилките.

Разходихме се из свинарника. Видяхме къде държат храната. Навсякъде ни хареса. С жена си те гледат 54 свине за разплод. За еднократно и многократно опрасване. От тях досега са получили 555 прасенца при план 517. Вместо по 12 кг средно живо тегло на два месечна възраст, те ги продават по 16 кг едното.

Учуди ме сръчността на Пеньо. Откъде идеха силите в това тънко кокалесто тяло?

— И дрянът е тънък, но е жилав и мъчно се чупи! — бе ми отговорил Георги, когато го запитах за това.

Доста поседяхме в стаята на гледачите. Тя е толкова малка и тясна. Но затова пък е чиста и проветрена. Тя стана свидетел на едно откровение, на една въздишка, която се отрони от сърцето на Пеньо, когато разказваше за себе си.

— Моята история като свинегледач може да се назове „Раждането на сиромаха“ — каза той и се замисли. — Едва ли има друг човек в стопанството, за когото народната власт да е направила повече, отколкото за мен.

През прозореца светнаха лъчите на слънцето. Виждаше се сламеният покрив на един навес. Погледът на Пеньо обгърна тази старина и се залута някъде между крушите на поляната. В този момент ние разбирахме, че той мисли не за работата си, а за своето детство и юношество, за коравия горчив хляб на чорбаджията Петър Богданов, при когото е бил дълги години чирак, за жилавия камшик на съдбата, на сирашката Пеньова съдба. И за още едно мислеше в този момен той — за раждането му като човек в кооперативното стопанство. Тези и много други неща разплакаха душата му, плачът на която — невидим и беззвучен — развълнува и нас.

Никола НАНЕВ

„ЗОРКО ОКО“ ПРОВЕРЯВА

ЧЕТИРИ пионерки, спретнато облечени, с изгладени пионерски връзки на врата, с бележник и молив в ръка вървят из улиците на село Кайнарджа, цял час преди да е изтекло времето определено в дневния режим за самоподготовка. Нарушение на режима? Не! Това е зоркото око на дружината. Те са тръгнали на проверка дали режимът се спазва от всички. В огромното си болшинство пионерите разбират, че спазването на режима е закон за тях. Но и тук има изключения, които опетняват името на колектива. Ето защо пионерките Еленка Димитрова от VIII клас, Иванка Маринова и Стефка Иванова от VI-б клас и Иванка Енчева от VI клас са тръгнали по домовете.

Благодарение на „Зорко око“ на втория ден чрез радиоуредбата цялото село ще научи, кой пионер е спазил и кой не дневния режим, кой има работен пионерски кът и кой не, кой е оставил вещите си разхвърляни и кой ги е подредил добре и др.

ЩЕ ПАЗЯТ ВРЪЗКИТЕ ЧИСТИ И НЕОПЕТНЕНИ

УТРОТО на 6 ноември ще остане завинаги в паметта на малките третокласници от училище „Христо Ботев“ с. Алфатар. Защото на този ден на гърдите им за пръв път грейнаха червените пионерски връзки.

Шефствуващ отряд им е VII-а клас. Той откри сбора тържествено с литературна програма. Настъпи вълнуващ момент. Третокласниците свалиха сините си връзки и ги поставиха в специални пликове. След като им завързахме червените връзки, те обещаха, че ще се учат упорито, за да станат достойни граждани на нашата Родина. След това най-младите пионери също изпълниха литературна програма. Пяха песни, декламираха стихотворения.

Председателят на родителския комитет от името на родителите поздрави пионерите и им пожела да бъдат отлични в учението и примерни в живота.

Третокласниците обещаха да пазят връзките чисти и неопетнени, защото те са напоени с кръвта на борците за народна свобода.

Радка ЙОРДАНОВА

Из живота на пионерските дружини

Дружинният съвет е разтревожен. Тази седмица са получени доста двойки, а двойки получава оня ученик, който не ете. Лично те четирите, са пример с успеха!...

Имената на пионерите, които ще се посетят се набелязват предварително. Днес едни, утре други, но от зоркото пионерско око не ще убегне никой. Тази форма на самоконтрол, безспорно довежда до подобряване на успеха и дисциплината.

Викентий МАРИНОВ

ДОСТОЙНИ ЗА СВЕТЛОТО ИМЕ

ЧЕСТВУВАНЕТО на годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция в пионерската дружина „Митко Палаузов“ от с. Ножарево, тази година се съчета с приемането на третокласниците за пионери.

На 6 ноември след падналия дъжд, времето отново е слънчево. Въпреки острия студ още рано сутринта пионерите са строени в двора на училището.

Председателят на дружинния съвет, ученичката от VI клас Зоя Тодорова обявява реда за провеждането на тържеството.

Най-после идва ред и на третокласниците. Те изпълниха добре подготвена литературно-музикална програма. Песните се редяха една след друга, а Урал Мухаремов, Фатме Сюлейманова, Гание Алиева и др. рецитираха стихотворения.

Следват въпросите: „Колко ъгли има пионерската връзка?“ Защо тя е червена?“ и др. На всички въпроси третокласниците отговарят вярно и точно.

След това новоприетите пионери дадоха пред своите по-големи братя, учителите и родителите тържествено обещание, че ще носят достойно светлото име „Димитровски пионер“.

Ахмед ДЕМИРОВ

ПОСТАВЕНАТА ЦЕЛ СЕ ПОСТИГА

ИЗМИНА една година от подписването на договора за взаимно подпомагане между бригадата за комунистически труд „Иван Стайков“ от леярния цех на ДМЗ „Стомана“ и учителския колектив на училище „Иван Вазов“ от гр. Силистра. Много са проведените мероприятия за укрепване на дружбата между двата колектива. Радостни са постигнатите резултати в изпълнение на поетите от тях задължения.

На проведеното неотдавна съвместно събрание на актива на бригадата и учителският колектив се отчете, че през този период значително се повиши отговорността на производствениците за изпълнение на трудовите норми. При обещание да се изпълняват те 140 на сто, за деветмесечието средното изпълнение на нормите е 165 на сто.

Друго важно задължение на работниците от бригадата е винаги да дават качествена продукция. Те изпълняват съвестно и това свое задължение.

Учителският колектив от своя страна пое обещание да се бори за званието „колектив за комунистически труд“, като значително подобри учебно-възпитателната работа, успеха и дисциплината на учениците.

На събранието от името на учителския колектив другарката Хитева докладва, че и те с успех изпълняват поетите задължения и благодари на работниците от бригадата за оказаната им помощ.

Накрая между двата колектива бе подписан нов договор, с който се приемат нови задължения за изпълнение и преизпълнение на производствените задачи през следващата година. Бригадата „Иван Стайков“ обеща и занапред да дава само качествена продукция и да окаже помощ на учителския колектив за завоюване на званието „колектив за комунистически труд“.

Живата връзка, която съществува между двата колектива от една година насам, укрепи значително дружбата между тях и помогна много за успешното изпълнение на стоящите пред тях задачи.

Няма съмнение, че изпълнението на мероприятията, които се предвиждат в новите задължения ще помогнат, щото бригадата да се нареди на челно място в завода при изпълнение на производствените си задължения, а на учителския колектив да постигне поставената цел—завоюване високото звание „колектив за комунистически труд“.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ИЗМЕНИ СЕ ОБЛИКЪТ НА НАШЕТО СЕЛО

СТАРОТО наименование на с. Преславци е „Йениндже кьой (Новото село). Това наименование говори от самосебе си, че селото няма дълга история. За първите негови жители и сега разказва дядо Риза — 85 годишен старец. Някога тези места били гъсти гори. От тук са минавали керваните и търговците за Добруджанския край. По тези места те си устройвали почивките. През 1930 година, селото вече имаше около 200 къщи, но повече от половината от тях същата година се изселиха в Турция, като мислеха, че по такъв начин ще се оттървят от мизерията и нищетата. Тяхната земя беше разграбена на безценица от румънския чокой Драгомир.

Но всичко това вече е история. След победата на Деветосептемврийското народно въстание и през годините на народната власт, обликът на селото, животът и битът на населението, както в цялата страна се измени и тук. Сега над 80 на сто от семействата си построиха нови хигиенични, жилищни сгради, много от които на два етажа с по 5—6 стаи. Всички къщи са обзаведени модерно, с пружинени легла, гардероби, бюфети, радиоапарати. Селото ни е електрифицирано. Със средствата от самооблагането и с доброволен труд, на подходящи места построихме 3 градинки, с хубави зелени дървета, рози и други цветя, където населението намира място за отдих. Шосирани са всички улици, като само за две години се направи повече от 2 км шосе. Централната улица вече има тротоари с хубави алеи от рози и други цветя. Тук на видно място извисява снага, новия бригаден дом и киносалон с 250 места.

Сега, когато бившите жители на Преславци, ни идват на гости от Турция с учудване посрещат тези големи изменения и съжаляват, че са оставили тези хубави места. Защото от старото село „Иениндже кьой“ не остана почти нищо и обликът му се измени изцяло. Вече наистина имаме право да го наречем Новото село, защото тук всичко е ново.

Гордост за нас жителите на Преславци е това, че тази година селото ни бе обявено за окръжен първенец по благоустрояването и хигиенизирането. Неотдавна тук се проведе окръжно съвещание с всички заместник-председатели на СОНС от окръга за обмяна на опит. Може ли от това да не се гордее всеки честен човек от селото? Та кой можеше да мисли, че това някогашно изостанало село ще се посочи за образец пред цял окръг?

И всичко това е резултат на правилната политика на нашата Партия и народната ни власт.

Февзи КОБАКОВ

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Правилно да прилагаме вътрешностопанската сметка

Заплащането на труда в ТКЗС, свързано с материалната заинтересованост на кооператорите, е основен въпрос, от който до голяма степен зависи по-бързото увеличение на селскостопанското производство. Така в кооперативите се създава възможност за творческа самоинициатива, което води до по-висока ефективност на труда.

От тази година всички кооперативни стопанства в окръга заплащат труда на кооператорите в зависимост от получените крайни производствени резултати, според изискванията на вътрешностопанската сметка.

В някои стопанства, като Попина, Секулово и др., заплащането на труда е в зависимост от получената чиста продукция, а в болшинството кооперативи — от чистия доход. Нужно е да се изясни при кои от двата случая се създава по-голяма материална заинтересованост в кооператорите.

Практиката доказва, че когато заплащането на труда се обвърже с чистата продукция, то в кооператорите се създава по-голяма материална заинтересованост. При този случай и възможността за най-ефикасен контрол върху материалните и трудовите разходи е по-голяма.

Ако например първа тракторно-полевъдна бригада в ТКЗС—Ситово има план чиста продукция за 300 000 лв и фонд трудово възнаграждение за 100 000 лв, в края на годината за всеки 100 лв чиста продукция, бригадата ще получи по 33 лв ФТВ. Ако бригадата преизпълни плана за чистата продукция и получи 340 000, за възнаграждение й се полага 112 200 лв, или със 17 200 лв повече.

Не при всички производствени единици обаче може да се прилага заплащането на труда в процентно отношение към чистата продукция, защото едни от тях показват планова печалба, а други са планирани със загуба. В такъв случай правилно е да се постъпва по следния начин: ако например в зеленчуковата бригада на с. Ситово плановата чиста продукция е 200 000 лв и ФТВ 180 000 лв, на 100 лв чиста продукция ще се заплаща труд по 90 лева.

Като имаме предвид, че отчисленията от чистата продукция към държавата и обществените фондове в ТКЗС представляват 30 процента, в случая в тази бригада е планувано с 40 000 лв загуба. Да вземем друг пример. Ако в кравефермата на същото стопанство е запланувана чиста продукция за 60 000 лв и ФТВ за 84 000 лв, то на 100 лв чиста продукция ще се заплаща по 140 лв ФТВ.

Ако в тези две бригади, се заплаща по същия начин, както на полевъдната бригада, при преизпълнение на чистата продукция ще се увеличава загубата на стопанството, като се облагодетелстват за сметка на това кооператорите от тези бригади. И обратно. При неизпълнение те ще бъдат чувствително ощетени, защото процентът на ФТВ е много голям спрямо чистата продукция.

Как тогава да се постъпи най-правилно при такива случаи? Отговорът е само един. Плановият фонд трудово възнаграждение е неизменна и фактическа величина спрямо чистата продукция, защото се образува в зависимост от приетите трудови норми и оценки, според количеството и качеството труд, който ще се вложи. За да не изпадаме в неприемливите условия, които посочихме, съвсем правилно е на такива производствени единици за частта от преизпълнението или неизпълнението на плана за чистата продукция да се доплаща или отчислява до 50-60 процента от него. Ако например кравефермата преизпълни плана за чистата продукция, като получи 70 000 лв, то за чистата планова продукция кооператорите ще получат плановия ФТВ—84 000 лв, а за частта от преизпълнението от 10 000 лв ще получат 50 на сто, или 5 000 лв. На 40-те кооператори се полага средно по 125 лв. Ако резултатът показва 5 000 лв неизпълнение, то ще се отчисли само 50 процента от същото, или по 63 лв средно на човек.

При този начин на обвързване се осигурява пълен самоконтрол на материалните и трудовите разходи, защото е използван принципът на акордното заплащане. Така производствените единици са лишени от възможността да злоупотребяват с доверието на ръководството, като увеличават разходите или се мъчат да ги резервират още с плана. При заплащането според получената чиста продукция, отпада необходимостта да се следят трудовите разходи на кооператорите и да се води толкова голямата отчетност във връзка с това. Трудовите норми и оценки в този случай са необходими само, за да се образува плановия фонд за трудовото възнаграждение. След това те могат да не се следят, а трудът на кооператорите да се начислява според часовете, които са работили, както е в Търновски окръг или според отработените дни, както е в ТКЗС—Калипетрово при трайните насаждения и зеленчукопроизводството.

Заплащането според получената чиста продукция напълно отговоря на изискванията на вътрешностопанската сметка. То създава в кооператорите най голяма материална заинтересованост.

Приложението на вътрешностопанската сметка в ТКЗС създава реална възможност за най-правилното разпределение на доходите за повишаване материалната заинтересованост на всички кооператори, за повишаване ефективността на селскостопанското производство.

Стоян **СТОЙЧЕВ**

Бригадният механик

ИМА ХОРА, които до съвършенство познават своята работа, станали са истински майстори в професията си. Ако говорим за такива хора непременно трябва да отбележим и името на бригадния механик от с. Светослав.

Тодор Георгиев обикна машините още когато беше юноша. Завършил курсовете за тракторист в Суворово, той досега работи сред тях. Цели 15 години не е променил любимата си професия. От 1958 година Георгиев е в Светослав пръв помощник на механизаторите. Старателен, скромен, трудолюбив, добър другар, активен комунист.

До съвършенство познава машините бригадният механик. Случва се по време на кампания да дойде при него запъхтян тракторист. Георгиев знае предварително коя част от машината се е повредила. Без много да се суети, за кратко време успява да отстрани повредата. Впрочем такива случаи не са обикновено явление в бригадата.

Добър стопанин е Тодор Георгиев. Той прибира най-усърдно всяка износена част. Когато има възможност ги поправя. Затова механикът има под ръка и такива части, които не се намират на пазар. Това му помага при ремонта на машините.

Георгиев е уверен, че когато един механизатор работи по-дълго време с някоя машина, има по-добри успехи. Затова не е привърженик на честата смяна на другарите си. Те от години работят заедно с него, с едни и същи машини. При организиране на смените през дадена кампания механикът се ръководи и от личните качества на механизаторите. Независимо от това, че има дългогодишен опит обича да се съветва със специалистите, с другарите си.

Викентий **ДУКАНОВ**

Време е да започне преработката на фуражите

Една от най-важните предпоставки за правилното отглеждане и развитие на селскостопанските животни и получаването на планираната продукция от тях е храненето им с достатъчно и пълноценни фуражи, особено през зимния сезон. Затова кооператорите от с. Българка работиха по изпълнението на тази задача още през лятото. Близо до стопанския двор е натрупана на камари големи количества балирана и небалирана слама. Тя ще служи за храна и постеля на добитъка. Натрупан е около фермите и достатъчно царевичак, главно до овцефермите. Съхранени са добре сламата от боба, слънчогледовите пити, цвекловите листа. Две доста обемисти траншеи в стопанския двор са напълнени със 1 000 тона силаж от фуражна царевица.

На 10 ноември започнаха да дават на овцете по 300 грама концентриран фураж на глава. Кравите и юниците се хранят покрай другия фураж и с цвеклови рязанки. Кокошките са осигурени с храна—смески, зърно, цвеклови листа.

Кооператорите са убедени, че само при обработка грубите фуражи ще се поемат охотно от животните и продукцията от фермите не ще намалее и през есенно-зимния период. До фермите в стопанския двор е изградена фуражна площадка-навес с казан за затопляне на вода и циментово корито за меласиране на нарязания груб фураж. Пред навеса има РКС—апарат. Но поради това, че един каиш е скъсан, все още не е в действие и фуражите не се преработват. Меласата също не се съхранява както трябва.

Необходимо е ръководството на кооперативното стопанство да вземе мерки и преработката на фуражите да започне.

Дочо **АТАНАСОВ**

ДОБРИ СТОПАНИ

ТРУДОЛЮБИВИ са кооператорите от с. Господиново. През тази година полевъдите работиха така, че получиха по 350 кг царевично зърно от 530 дка площ. Те навреме прибраха кочаните и царевичака. С това до голяма степен подсигуриха изхранването на животните.

За животните грижливите стопани са приготвили и 830 тона силаж, 20 т слънчогледови пити, 60 т сено и 300т балирана слама.

Най-голям труд в изпълнението на тази задача вложиха кооператорите от звената на Петър Александров, Трифон Ангелов, Ради Драганов и Пенчо Неделчев.

Христо **ВАСИЛЕВ**

Пред празника на търговските работници

БРИГАДИРЪТ НА ТРАНЖЬОРНАТА

ТЕЛЕФОНЪТ звънеше проглушително, а после в мембраната тревожно и настойчиво прозвучаваха гласове.

—Ало, транжьорна — приемете заявката. . .

—Обаждаме се от „Златна Добруджа". За довечера искаме четиристотин порции... да. . . да. . . четиристотин.

—Тука е „Дунав" бе Дочев, да не забравите кебапчетата. . .

Гласовете са припряни, но в тях липсва следа от някаква тревога. Управителите на ресторантите познават добре бригадира на транжьорната в Силистра Иван Дочев, затова са спокойни. И наистина кога е било заведенията им да останат неснабдени с полуфабрикати! Шестнадесет години вече той отстоява на своя пост. . .

Едва отдръпнал ръка от слушалката на вратата се показва жена, облечена в бял халат.

—Другарю бригадир, още няма ли я колата. Да не закъснеем?

И бригадирът се усмихва, успокоявайки служителката:

—Ти бъди спокойна. Кога е било нашето момче да закъснее?

Жената притваря тихичко вратата. Щом бригадирът се усмихва значи няма нищо страшно — и днеска натоварената кола ще отнесе навреме товара си до предназначението му. . .

Един миг от напрегнатото ежедневие на Иван Дочев. Достатъчен ли е той ,за да вникнем в ритъма на работата му? Надали! Тук е тъй напрегнато, тъй шумно. Ритмичния тътен на мелачката за месо се слива с яростния вой на косторезачката, чиито ножове сломяват и най-голямата твърдина.

—Ежемесечно ние преработваме с нашите съоръжения в полуфабрикати повече от 15—16 тона месо, а всеки ден по 700—800 килограма — казва бригадирът и на лицето му вместо усмивка отново се намества деловитостта. — Изработваме предимно това, което ни се иска по заявки; пържоли, кебапчета, късове за шишчета. Месото доставяме от ДСП „Родопа" и до започване на обработката му престоява в новите хладилни камери, каквито няма в нито един окръг наоколо. . .

Бригадирът помълчава за един миг, сякаш се страхува, че това което възнамерява да довери, може да се сметне за самохвалство.

. . . Пък и вече толкова време работим без ветеринарен надзор. Имат ни доверие хората от Санепидемична станция. При нас никога не се разваля даже и едно парче месо. Нямаме и случай да ни бъде върната продукцията като негодна.

Унесен в хубавия разказ за транжьорната Иван Дочев забравя да спомене нещо за себе си.

—А вие от колко години се занимавате с тази работа?

—От хиляда деветстотин четиридесет и девета — отвръща бригадирът, сякаш годините тук нямат особено значение. — Бил съм и продавач в магазини. . .стъкларски работник и ето ме от шестнадесет години съм последователно в Градска търговия, а след това и в „Здрава храна". . .

Едно ново и настойчиво подрънкване по телефона прекъсва нашия разговор. Бригадирът се усмихва, доверявайки ми съучастнически:

—От „Албена" е бъдете сигурен. Само те не са се обаждали днеска. . .

Отново припряни гласове, отново бройки и цифри, и успокояващия глас на бригадира: „Не се страхувай след обяд ще имате всичко на разположение".

Няколко минути при бригадира са вече достатъчни, за да се съзре голямата и отговорна работа, с която му предстои да се справя и пред която той не отстъпва никога.

Радослав **РУСЕВ**

Расим Реджебов, Нихат Бейтулов и Захит Реджебов току-що са постъпили на смяна във фурната на с. Паисиево. Тук всеки ден се приготвят по 3 000 хляба и 800 кифли при добри санитарно-хигиенни условия, които заедно с майсторството на работниците увеличават вкусовите качества на продукцията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРИДОБИВКА ЗА КАЙНАРДЖА

ПРЕДИ няколко месеца в с. Кайнарджа влезе в експлоатация нова, голяма, хубава баня— дългогодишна мечта на кооператорите от района. Тя работи четири дни през седмицата и през хубавите дни се ползва от около 300 човека. Към банята има и обществена пералня, в която домакините намират добри условия за пране.

С голямо старание се грижи за банята и пералнята огнярят Васил Енчев. Той е и огняр и касиер, но поддържа образцова чистота и ред. Преди известно време се беше повредил комина и нямаше необходимата тяга. За няколко дни той извърши ремонта и сега отоплителната инсталация работи отлично.

Банята има 22 места за къпане и засега може да обслужва населението на селото без претрупване. В последно време се доуреждат някои недовършени работи, като: дообзавеждане стаята на огняря, направа на гардероб в съблекалнята, назначаване на касиер и други. Сега ще се определят дните през седмицата, през които ще се къпят само ученици.

Банята е голяма придобивка за Кайнарджа и населението трябва да я ползва не само през топлото време, но и през зимата.

В. МАРИНОВ

СЪВЕТИ на Специалиста

ДА ПРЕДПАЗИМ ОВЦЕТЕ ОТ АБОРТИ

От средата на ноември миналата година до края на април тази година в Силистренски окръг са абортирали 1 775 овце с явни признаци на аборт. Не са малко и случаите под наименованието скрит аборт, което остава незабелязано за животновъдите. Това неприятно явление е сериозен бич за овцевъдството в окръга. Особено широко разпространение добиха абортите по овцете в кооперативните стопанства в Паисиево — 173, Белица — 150, Иширково — 114, Окорш — 106, Смилец — 90, Бабук — 78 и др. Това на практика означава, че тези животни за една година не ще дадат на стопанствата предвидените приплоди. Данните от няколко години насам показват, че абортите прогресивно се увеличават. И тази година сравнително рано, те безпокоят специалистите и животновъдите. Тревожен е този сигнал за Межден, Сребърна, Окорш и някои други стопанства със стационарни огнища от миналите години.

Както е известно, абортите по животните могат да се появят като симптоми при отделните видове отравяния и заболявания или като самостоятелни заболявания. Класифицират се на незаразни и заразни.

Причините от незаразно естество предизвикват обикновено единични аборти, но не са редки случаите, когато незаразният аборт придобива масов характер или обхваща голям процент от засегнатото стадо. Такива случаи се наблюдават обикновено в стопанства, където голям брой от животните са поставени при еднакви неблагоприятни външни условия, при неправилно, еднообразно и непълноценно хранене и при неподходящ режим на отглеждане.

По отношение причините за абортите на първо място по значение стоят тези от алиментарен характер. Неправилното хранене, освен като самостоятелна причина се явява и като предразполагащ фактор за настъпване на заразни аборти (инфекциозни). Най-често абортите настъпват през периода декември-март поради факта, че при неправилно хранене на животните през есента и зимата организмът им изчерпва телесните резерви от хранителни вещества и изпада в недоимъчно състояние. Особено вредна и погрешна е практиката в някои стопанства определените пълноценни фуражи тенденциозно да се задържат и се дават на овцете след агненето. Аборти могат да настъпят и поради неправилна употреба на сол.

Друг фактор от алиментарно (хранително) естество, който за окръга ни през миналата година беше от решаващо значение, е храненето на овцете с развалени фуражи или съдържащи отровни примеси. Развaленият, изгнил и мухлясъл фураж беше причина в повечето случаи да абортират овцете в Иширково, Айдемир, Смилец, Паисиево и много други стопанства. Може да се счита, че тези пропуски са вече преодолени в болшинството стопанства. Освен това масови аборти настъпват и когато овцете се хранят със замръзнали и заскрежени фуражи, когато се пасат в замръзнали или ослanени зеленчукови градини, люцерни, лозя, пасища и други, при поене със студена вода, близане на сняг и т. н. Тези въпроси в повечето случаи не се разбират добре. В стремежа си да нахранят добре овцете от богатата къса паша, овчарите правят лоша услуга на кооперативните стопанства, като предизвикват масови аборти при животните. Показателен в това отношение е примерът с кооперативните овце в Айдемир, Смилец, Иширково, Паисиево и др.

Незаразни аборти настъпват и вследствие механично въздействие върху животните — при влизане и излизане за късо време на много животни от кошарите, движение по наклонени и силно хлъзгави терени или замръзнали след кишаво и кално време, след продължителен проход и т. н. Неблагоприятно може да се отрази също силното опаразитяване на овцете, и то особено при акутна фасциолоза през втората половина на бременността, каквито са повечето от случаите в ТКЗС — Попина.

От общите мерки в животновъдството причина за абортите могат да бъдат късното прибиране в кошарите и зазимяването на животните, лошите грижи за бременните овце, влагата в кошарите, тесните и недостатъчни помещения, лошата зоохигиена и недостатъчното движение на бременните овце и др. Тези фактори понижават защитните сили на организма и животните стават податливи на различни инфекции — заболяват, абортират или умират.

Предпазването на овцете от аборти е важна задача. Недопускането на простуда, преумора, недоимъчно хранене или с неподходящи и некачествени фуражи е първостепенно задължение за всеки животновъд в кооперативните стопанства на окръга.

Като профилактично лечебно средство срещу абортите въобще и срещу салмонелозния аборт специално може да се използват следните препарати: Технически терамицин в доза 10 мг на 1 кг ж. т. в продължение на 10 дни в храната, Биофуразон по 6 гр на глава 12 дни наред в храната с двудневна пауза на шестия ден (същото се отнася и за Биофуран— 10), Биовит—80 — 2,5 гр дневно, 5 дни в храната, Фуразолидон 1·2 гр на глава дневно в продължение на 10 дни, витамин „А" по 100 хил. ед. на глава мускулно през ден 5 инжекции, рибено масло по 25 гр вътрешно на глава на ден — 10 дни наред, покълнала храна, моркови и др.

Основно обаче в профилактиката на абортите си остава правилното и своевременно прибиране, съхраняване и изхранване на фуражите, добрата подготовка за заплождане на овцете, осигуряването на бременните животни с пълноценна храна по отношение на витамините, минералните вещества и белтъчините и добрата хигиена и режим на отглеждане.

д-р Станко **ИВАНОВ**

ОАР — БЪЛГАРИЯ

НА ГРАНИЦАТА между Африка и Азия е разположена една от най-древните страни в света — Египет. Днес тя е избрала съвършено нов път на историческо развитие, укрепва националната си независимост и изгражда основите на ново социалистическо общество. С революцията от 23 юли 1952 г. египетският народ събори прогнилата монархия, освободи страната от империалистическата зависимост и установи републиканска система на управление. Последваха дълбоки революционни преобразования — аграрна реформа, експроприиране на чуждите капитали и национализиране на местната едра капиталистическа собственост — които накараха империалистическият Запад да нарече Египет: „Куба на средния изток!". Сега държавният сектор в ОАР осигурява около 80 % от целия национален доход на страната, а нейното правителство провежда решителен политически курс на борба срещу империализма и колониализма, подкрепя освободителното движение в Азия и Африка и установи всестранно сътрудничество с всички социалистически страни.

Между Обединената арабска република и НР България съществуват тесни и здрави връзки на приятелство, взаимна помощ и политико-икономическо сътрудничество. Народите на Египет и България са влезли в допир помежду си още през средните векове, но взаимните контакти се активизират особено много към края на турското робство, жертва на което са и двете страни. Зараждащата се българска буржоазия започва да търси пазари и скоро към делтата на р. Нил се устремява поток от занаятчийски и селскостопански стоки, които намират добър прием в Египет. След освобождението на България от турско робство взаимната търговия замира, но българската буржоазия упорито се стреми да възстанови старите си пазари и едва през 1911 година успява да учреди консулство в Александрия. Официалните отношения между България и Египет допринасят за развитието на здрави и трайни търговски връзки, които не прекъснато се засилват.

След 9 септември 1944 г., когато бяха ликвидирани експлоататорските класи у нас, взаимоотношенията между България и Египет започнаха да се градят на съвършено новите основи на приятелството, равенството, зачитането на взаимните интереси и безкористната материална и морална подкрепа. Тези качествено нови връзки се развиха и укрепнаха особено много след 1952 година, когато египетският народ ликвидира експлоататорските класи в своята родина и установи истинска демократична система на управление.

Безкористното приятелско отношение на НР България към Египет се изяви с особена сила през есента на 1956 година, когато египетският народ стана жертва на нагла тристранна агресия, започната от Англия, Франция и Израел. Тогава нашата страна, както и целият социалистически свят, издигна решителен глас в защита на борещ се Египет и му оказа ценна материална и морална помощ. През същата година бяха заложени основите и на понататъшните търговски и икономически взаимоотношения между двете републики. Тогава бяха подписани две спогодби за сътрудничество и взаимна доставка на стоки.

През месец март 1962 година беше сключено ново дългосрочно споразумение за търговия и плащания, въз основа на което България започна да оказва конкретна помощ и в индустриалното изграждане на ОАР. В гр. Сохар отдавна вече е построен — по наши проекти и с наши машини — голям модерен завод за сушене на лук, който е едно от важните пера в износа на страната. Производственият капацитет на завода надхвърля 35 000 тона сушен лук годишно. Пак с наша техническа и материална помощ в Асуан се строи голям завод за производство на карбид, калций и феросилиций. Снабдено с модерни български машини, това предприятие ще дава на Египет годишно около 8 000 тона химически продукти, които сега той е принуден да внася от чужбина. Освен това наши специалисти са построили над р. Нил (при град Бенха) голям мост, който има важно значение за транспортната мрежа на страната.

Тези факти вече говорят за големите структурни промени, които са настъпили в нашата търговия с ОАР. Главно място в нея сега се заема от произведенията на родната промишленост — в износната листа са включени повече от 50 вида различни машини, комплексни предприятия и химикали, които съставляват около 70 % от цялата сума на износа.

През 1955 година нашата страна е изнесла за ОАР стоки за 698 000 долара, а през 1966 г., както се предвижда в сключените спогодби, тази сума ще надхвърли 11 милиона долара. Износът на ОАР за България през същия период се е увеличил повече от 20 пъти.

Тази есен в Кайро беше организирана изложба „България строи социализъм", по време на която бяха сключени редица нови спогодби и споразумения, в които се предвижда двете страни непрекъснато да увеличават взаимната си търговия. Предвижда се България да построи в ОАР редица нови промишлени предприятия.

Израз на укрепналите взаимоотношения между НР България и ОАР е и настоящото посещение на др. Тодор Живков. Няма съмнение, че то ще допринесе за още по-нататъшното укрепване на връзките и приятелството между народите на НР България и Обединената арабска република.

Физкултура и спорт

СЪСТЕЗАНИЯ В „Б" РБГ

ОТНОВО съдийски сигнал даде старт за първенството на Северна „Б"РБГ. Състезанията се проведоха от 10 до 14 т. м. във Варна. В състава на групата тази година влизат твърде силни отбори. Наред с тях участвуват и представителите от Силистренски окръг: отборите на „Доростол"—Силистра, „П. Хитов"—Тутракан и „Левски"—Главиница. Силата на състезанията се определяше и от това, че съставът на „Б"РБГ тази година е намален. В групата останаха само тези отбори, които през миналата година се представиха най-добре.

Още от първия ден нашите отбори трябваше да премерят сили с най-силните състави на първенството. „Отборът на „Доростол" се срещна" с хомогенния състав на „Спартак"—Варна, който е привлякъл голям брой добри състезателки. Дълго време след съдийския сигнал нашите момичета не можеха да намерят общ тон на игра и първото полувреме завърши при равен резултат. Но още от първите минути на второто полувреме заиграха добре, до края на срещата не позволиха на противника си да изравни резултата и спечелиха победа с 68:59.

Отборът на „П. Хитов"—Тутракан се срещна с „Добруджа"—Толбухин. В един оспорван двубой нашите представителки успяха да се наложат със 70:68.

Отборът на Главиница загуби с 48:28 от отбора на „Спартак"—Варна.

След победа на „Доростол"—Силистра над „П. Хитов"—Тутракан с 61:47 дойде ред през третия ден на решителната среща „Спартак"—Варна—„Доростол". Още от началото се разви остра борба. На зоновата защита на варненки нашите момичета противопоставиха едно постепенно нападение с добро обработване на топката, стрелба от разстояние, отлично взаимодействие между отделните звена. И разликата в точки те непрекъснато растеше. През вторите 20 минути нашият отбор непрекъснато се попълваше от свежи сили, за да се поддържа темпото на играта. „Доростол" постигна чиста победа с 63:60. Тя беше плод на усилията на целия колектив, плод на добрата работа на треньора Атанас Здравков.

През четвъртия ден се срещнаха два стари съперника „Добруджа"—Толбухин и „Доростол"—Силистра. И този път победителят беше определен в последните минути на срещата. Седем минути преди края на срещата толбухинки бяха взели преднина от 7 точки. Но тук нашите момичета заиграха много добре, успяха да изравнят резултата и да поведат с една точка. Оставаха секунди до края на срещата, победата беше съвсем близка, но един погрешен пас даде право на „Добруджа" да се поздрави с победа — 70:72.

Отборът на „П. Хитов" успя да победи „Академик" — Варна и загуби от „Спартак" — Варна. В последния ден „Доростол" се наложи над „Левски" — Главиница с 79:49.

Завърши първият кръг от първенството на групата. Равносметката е радостна. Във временното класиране води отборът на „Доростол" — Силистра. Вторият кръг на първенството ще се проведе в град Силистра от 24 до 28 т. м. Срещите ще се провеждат в спортната зала.

Ангел **КАЛИНОВ**

ВОЛЕЙБОЛ

ОТ МЕСЕЦ и половина се провежда окръжното първенство по волейбол за мъже и жени. В неделя се състоя последният кръг от есенния полусезон. В него взеха участие отборите на ДМЗ „Стомана"—мъже, „Червена звезда" (Дулово)—мъже и жени и „Доростол"—жени. По необясними причини в състезанията не взеха участие волейболистите от ДЗС „Янко Забунов".

Първи на спортната площадка до басейна се срещнаха отборите на ДМЗ „Стомана" и „Червена звезда". Срещата беше от особено значение, тъй като победителят ставаше есенен първенец и оглавяваше таблицата на временното класиране. До този момент и двата отбора бяха без загубена среща. Първия гейм дуловци спечелиха убедително с резултат 15:8. Но след това последва равенство в геймовете — 2:2. В петата, последната част на срещата, гостите от Дулово започнаха с голяма амбиция и поведоха с 8:1. Постепенно обаче точките бяха изравнени, но силите на заводци стигнаха само до тук. „Червена звезда" спечели гейма с 15:11, а с това и срещата с резултат 3:2.

След провеждането на пролетния кръг ще стане ясно кой ще представи Силистренски окръг на квалификационния турнир за влизане в „Б" група. При жените отборът на „Доростол" победи убедително отбора на „Червена звезда" с 3:0 и също стана есенен първенец.

Георги **РАЙЧЕВ**

АТЛЕТИКА

В НЕДЕЛЯ сутринта на старото игрище в Силистра се срещнаха най-добрите юноши и девойки—атлети от трите града на окръга ни. В нашия окръг такова състезание се организира за пръв път. Негов инициатор стана ОК на ДКМС. С голяма радост трябва да отбележим раздвижването в този спорт не само в Тутракан (треньор Стоян Цонев), но и в Дулово. В състезанието взеха участие утвърдени вече състезатели и състезателки, които отбелязаха добри резултати. Трябва да се отбележи, че докато до тази година в окръга ни девойките на Силистра нямаха съперници, то сега техните сметки започнаха да объркват състезателки от Тутракан. Постиженията на юношите далеч не отговарят на изискванията за покриване на най-ниските разряди. Това говори за тяхната слаба и нередовна подготовка.

Най-добри постижения при юношите и девойките в отделните дисциплини дадоха: Маргарита Бакалова (Силистра), Стоянка Илиева (Силистра,) Ленинанка Добрева (Силистра), Дешка Иванова (Силистра, Маргарита Бакалова (Силистра), Николинка Господинова (Силистра), Гинка Янкова (Тутракан), Анка Змеева (Тутракан), Иван Калчев (Дулово), Димитър Енчев (Силистра), Димитър Жеков (Тутракан), Ахмед Мехмедов (Силистра), Васил Георгиев (Силистра), Иван Сиромашков (Силистра), Никола Караджов (Тутракан).

Отборното класиране се печели от Силистра.

Николай **ЗДРАВКОВ**

За да няма изоставащи

Учителският колектив при народно основно училище „Димитър Благоев" в село Ножарево полага големи усилия за постигане на още по-високи успехи в учебно-възпитателната работа. Тук се учат децата от селото, ДЗС-то и от село Падина.

Още от началото на учебната година учителската група организира добре работата си и всички подлежащи на задължително обучение деца бяха приети в училище. Сега главната проблема е успеваемостта. Искаме да повишим общия успех на училището. Задачата е трудна. Почти всички деца са турчета. Някои от тях все още срещат трудности при усвояването на български език. Не всички родители поддържат връзка с училището. Трудностите са големи, но те не могат да смутят младия учителски колектив. През месец октомври бе проведена обща родителско-учителска среща, на която родителите бяха запознати с предстоящите задачи на училището. Директорът др. Борис Даковски каза, че благодарение на положените усилия успехът тази година е подобрен и е около добър (4).

—Но този успех не бива да ни задоволява — допълни той. Разискваха се много въпроси, повдигнати от родители и учители.

За работа с изоставащите ученици бяха открити занимални към началния и средния курс. Под ръководството на възпитатели, учениците подготвят уроците си за следващия учебен ден. В полудневната детска градина децата се подготвят за I клас.

Учителите са решили да издигнат на по-високо ниво педагогическата си и методическа подготовка. Изградени са вътрешно-методически комисии, които работят по специални планове. През първия учебен срок учителите по български език спират вниманието си върху писмените работи на учениците, а комисиите по математика и по разказвателните предмети разглеждат въпросите за самостоятелната работа при уроците. Изнасят се доклади, открити уроци и пр. Учителската група организира производствено съвещание на тема: „Да постигнем пълна успеваемост в класа". Докладът подготви др. Иван Бойчев. Организират се индивидуални беседи с родители и ученици. Провеждат се консултации, организират се кръжоци с ученици и пр.

Ние се стремим да завършим учебната година без слаби и изоставащи.

Ахмед **ДЕМИРОВ**

Той засипа земята съвсем неочаквано — тазгодишният първи сняг. И както винаги донесе най-много радост на децата.

В неговата премяна природата и особено дърветата, са по чисти, по-привлекателни.

ХУБАВИ ПРЕДАВАНИЯ

ОТ ПРЕДИ пет години село Бабук е радиофицирано. То се извърши главно със средства от самооблагането. И сега почти във всяка къща има радиоточка. Кооператорите с нетърпение очакват вечер предаванията, на който се прочитат интересни беседи, изнасят се концерти за първенците от полевъдството и животновъдството. С радост и вълнение кооператорите слушат и учениците, чиито песни и стихотворения разнообразяват програмите.

Най-голям дял за добрата организация на работа при радиоуредбата има началничката на пощата Стоянка Неделчева, която не жали силите си, за да организира за кооператорите разнообразни предавания.

Бабушките кооператори са доволни, защото вложените средства за радиофицирането на селото не са отишли напразно, а са използвани в едно благородно дело, което разнообразява трудовия жвот.

Димитър **КУНЕВ**

Вътрешноучилищен закон

УЧИТЕЛСКИЯТ колектив в село Светослав приема самообразованието като необходимо задължение за учителя, защото те разбират, че човек, който не работи над себе си, който не се учи, трудно може да учи останалите. Най-много това важи за учителя, чиято ежедневна работа е именно да учи децата, да ги въоръжава със знания. „Безспорно учителят не ще може да се добере до онези методи в сложната педагогическа работа, ако не чете, ако не се самообразова" — разсъждават учителите от с. Светослав.

Главно работата на учителя е урокът. Директорът на училището Илия Стефанов преценява като непълноценен онзи урок, който недостатъчно е онагледен, без разбира се, да се претрупва с всевъзможни нагледни средства, които биха по-скоро затруднили ученика в подбора на същественото пред маловажното в урока. Напътствията на директора, взискателността му, личният му пример в работата, допринасят, щото учителите добре да прилагат нагледността в предаваните от тях уроци. Затова в училището има десетки таблици, схеми, диаграми, уреди и други, изработени от самите учители. Изработването на хубави и много нагледни пособия в училището се е превърнало във вътрешно училищен закон. Само за две години тук е създадена чудесна учебно-материална база, в изграждането на която са участвували и участвуват учители и ученици.

В. **ДИМИТРОВ**

РАЗКАЗИ ЗА НЕВИДИМАТА ВОЙНА

„СИНЯТА ЖАБА"

Феодор АНЕНСКИЙ
Любов ЮНИНА

(Продължение от миналия брой)

ТОЙ ГИ ПРЕБРОИ и мигновено пресметна, че това са само два процента от сумата, която спечели фирмата. Но и тези два процента бяха много пари. ...С тях може да се купи не само този многоканален транзистор. Можеше да се купи лека кола. Не „ролс-ройс", разбира се. По-малка. На него така много му се искаше да има лека кола. Но сега това кой знай защо не го радваше. И парите, разпилени на масата, извикаха у него смътно безпокойство. Той не очакваше, че ще заплатят за информацията. Той мислеше, че чисто и просто ще му се отблагодарят с някакъв сувенир. Той не предаваше сериозно значение на сведенията, които съобщи на господина.

А на него му заплатиха. И тези пари сега изгориха неговата ръка. Той не беше мислил, че е така страшно да се продаваш. Сега той вече не скриваше от себе си, че беше продал своята съвест, продал беше това, което му беше доверено. Продал се беше за няколко стотин хиляди народни пари, ето на, за тази тлъста купчинка.

Алимов не беше особено добросъвестен за пари, особено, когато работата се касаеше до неговите лични интереси. Особено в тези случаи, когато той беше уверен, че всичко ще премине безнаказано. Сега работата беше друга — бяха му дали рушвет. Дадоха му, но той може и да не го приеме. Не, да се връщат пари е глупаво. . .

А ако утре отиде при началника си и разкаже всичко? Не, не бива: да каже, че той несъзнателно е проговорил и на него са заплатили.

Той си представи изражението на лицето на своя началник: „Проговорил"? Вие да не сте дете? Вие нима не знаете, че това е наш секрет?"

Ах, каква объркана работа? С какъв труд на него му се удаде да се нареди на този пост! Не, за нищо на света! Никой никога не трябва да узнае, че той е взел пари. Той просто ще ги хвърли. И ще зачеркне този епизод от своя живот. Ето какво ще направи той. И това ще бъде честно.

Алимов се надигна от креслото и взе банкнотите: „Ще ги скъсам и ще ги пусна в клозета — помисли той — или ще ги изгоря". Но нито ги скъса, нито ги запали. Той никога в своя живот не беше унищожавал пари. И сега той не можеше да направи това. Той убеждаваше себе си, че е глупаво да се вземе и унищожи такова богатство. Малко ли неща могат да се случат в живота! А той има само една заплата. Да, а на врата му висят и задълженията към бившата жена. И Алимов реши да не пребързва, а утре на свежа глава ще обмисли всичко както трябва.

Той повече не можеше да седи в къщи, да остане сам. Беше му необходимо с някого да се развлече, с някого да поговори и да забрави за известно време тези пари.

Мария вдигна веднага слушалката, като че ли беше седяла до телефона и беше очаквала неговото позвъняване.

— О, Викторе! Откъде се обаждаш така късно?

Алимов мигновено погледна към часовника си. Беше двадесет без четвърт.

— Ти спеше ли?

— Не, разбира се.

— Ако у тебе се намира нещо за пийване, аз бих дошъл да си побъбрим. Ако, разбира се, ти ме приемеш.

— У мене винаги се намира нещо за пийване — се засмя Мария. — Тръгвай!

Алимов малко го огорчи това чисто руско „тръгвай", макар че Мария с нищо не трябваше да го удивлява. Тя никога не говореше от каква националност е, но напълно би могла да се окаже както японка, така и шведка. Тя свободно говореше всички европейски езици и работеше в една крупна чуждестранна фирма, с филиали в много страни и беше живяла задълго в много столици на света. И навсякъде се беше чувствувала като в къщи. Сега неин „дом" беше Москва.

Когато той пристигна, тя се деше в креслото и разлистваше илюстрован журнал.. На масичката до нея стояха високи чаши и доста голяма батарея от бутилки. Не ставайки от креслото, тя му протегна ръка и му се усмихна.

— Лошо настроение? . . . Какво да ти налея? Пий джин — той е силен и бързо ще разсее тъгата ти. А аз днес бях на театър.

Едва сега Алимов забеляза, че тя е във вечерен костюм.

— Избери някаква музика — помоли Мария. — Само че по-бързо. Гледах „Спящата красавица". Плисецка е чудо!

Алимов завъртя копчето на транзистора.

— Остави това — каза Мария. — Остави. Това не е лошо. Струва ми се, Шостакович?

— Ако ти не беше ми позвънял сега, то аз щях да те потърся. Искаше ми се да те видя. Е, да пием?

— Те вдигнаха чаши и се погледнаха в очи. Алимов се очуди, когато видя, че в очите на Мария се таи присмешка.

— Ти знаеш — изведнъж запита той.

— Какво съм длъжна да зная аз? — много вежливо и много мило се осведоми Мария.

— По дяволите! Да пием — той на един дъх обърна своята чаша с джин. С неразреден седемдесетградусов спирт. Мария забрави да допълни чашата му.

В главата му всичко изведнъж се раздвижи, завъртя се и той повече нищо не запомни.

Той често се напиваше до безсъзнание.

Мария каза истината. Ако Алимов не беше й позвънил тази вечер, тя сама щеше да му позвъни. Тя беше задължена тази вечер да бъде с него — тези, които й поръчаха това, разчитаха. Изучавайки и характера, и психологията на Алимов, и неговото настроение на нея бяха възложили неговата „идеологическа обработка". Тя беше длъжна морално да го подготви към падението, тя беше длъжна да го поддържа в критическата минута.

Година по-рано един едър търговец, който освен с чисто търговски работи, изпълнявал функции на едно от чуждестранните разузнавания, забелязал Алимов, сътрудника на завода, който се занимавал с външна търговия. Той забелязал как пламват очите на Алимов, когато той разлиства чуждестранни вестници, от край до край рекламиращи образа на живота в „свободния свят". Алимов тържествувал пред снимките на машините, мебелите . . . Той с желание приемал малки подаръци. И било решено: да се изпробва. Той бил „ценен" човек: той разполагал с обширни сведения, които се отнасяли към раздела на икономическите държавни тайни.

(Следва)

ИЗКУСТВО, ОБИЧАНО ОТ ВСИЧКИ

ХУДОЖЕСТВЕНАТА самодейност при градското народно читалище „Никола Й. Вапцаров" в гр. Тутракан от две години се развива. Там са включени ентусиазирани самодейци, чиято цел е ясно определена — да изнасят концерти на високо идейно и художествено равнище, с които да вълнуват и помагат за комунистическото възпитание на младежта, да издигат естетическия вкус на човека. Всеки гражданин изпитва голямо вълнение, когато на читалищната сцена излязат техни сестри, братя, деца или близки да пеят, играят и танцуват. В продължение само на 22 месеца колективите са изнесли 137 спектакли и концерти. Това е красноречив факт, който говори за разрастването и активизирането на едно изкуство, което блика направо от сърцето на изпълнителя и неговия ръководител.

Кой колектив по-напред да посочим? Този, който с любов пее, или този, който със сърце превъплощава образите на героите от пиесите „Всяка есенна вечер", „Вампир", „Татул", „Човешка майка" и заслужено получи високата оценка „колектив окръжен първенец за 1964 година". Внимание заслужават и малките артисти от детския драматичен състав, които три години с жар играят пиески за малките деца. А провежданите тържествени събрания, чествания могат ли да минат без индивидуалните изпълнители, които щедро разливат своите музикални, певчески и рецитаторски дарби? Разбира се, не! В проведения преглед на народното творчество участвуваха 486 изпълнители, а учащите се от училищата „Йордан Йовков", „М. Горки", „Хр. Ботев" и „Стефан Караджа" изнесоха много самостоятелни програми за популяризиране на добруджанския фолклор.

Музикалната самодейност при читалището под ръководството на Иван Панталеев сложи основите на оперетното и естрадно-сатиричното изкуство в гр. Тутракан, което се развива много бързо и добре. Голямо художествено майсторство притежават и участниците в акордеонния състав и мундхармонистите, които постоянствуват в изучаването на трудни за тях постановки и радват с изпълнението си всички слушатели.

Няма спектакъл, няма концерт на художествената самодейност, който да не се очаква с нетърпение от гражданството в Тутракан, което изпраща с аплодисменти и благодарност всеки участвувал изпълнител. Едно голямо доказателство за любовта и отзивчивостта към читалищната самодейност е броя на зрителите — 33 908, посетили досега всички концерти и представления.

И за настоящия нов сезон самодейците и ръководителите се готвят да се представят в града с нов и хубав репертоар. Усилено се репетират пиесите „Лъвски пай", „Младият човек", „Пепеляшка", „Бащи и синове". Все още не е достатъчна помощта на комсомолските организации за набиране на нови изпълнители за вокалното изкуство, за попълване на колективите с нови сили.

Пожелаваме на самодейците и техните ръководители все така упорито да се борят за още по-големи творчески успехи в работата си и през тази година.

Живко **ТРУШЕВ**
(наш кореспондент)

СЪОБЩЕНИЕ

Промкомбинат „Камъщит" — Силистра търси двама огняра правоспособни. Справка за постъпване и заплата при служба „Личен състав".

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО
НА ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ"

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 135 (996) | Събота, 20 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАЦИОНАЛНИ ПЪРВЕНЦИ

НОСИТЕЛ НА ДВЕ ПРЕХОДНИ ЗНАМЕНА

ПРЕДИ няколко дни в ДИП „Липа"—Силистра се проведе тържествено събрание за отчитане резултатите от производствената дейност през третото тримесечие на тази година. За постигнатите си успехи колективът на „Липа" стана отново носител на две преходни знамена—едното на Комитета по горите и горската промишленост и ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост, и другото на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост—Русе.

Гости на събранието бяха др. Иван Масларов—директор на Дирекция при Управлението на горите и горската промишленост, Генчо Добрев—председател на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост—Русе, др. Мико Николов—секретар на ГК на БКП—Силистра и член на бюрото на ОК на БКП и др.

В доклада си, за постиженията през третото тримесечие, директорът на предприятието др. Иван Димитранов подчерта, че благодарение трудовия ентусиазъм обхванал колектива, планът по обема е изпълнен 110,5 на сто, като от изработената продукция за 498 000 лева, 70 на сто е определена за износ. Производителността на труда средно на един работник е 103,5 на сто, реализирана е икономия от фонд работна заплата 4 214 лева и е реализирана 60 000 лева печалба, при план 51 000 лева.

Връчвайки знамето на Управлението на горите и горската промишленост др. Иван Масларски поздрави колектива за постигнатите успехи. Той даде висока оценка на работата на ДИП „Липа", чиято продукция е с отлично качество и се цени високо на външния и вътрешния пазар и пожела на колектива да запази знамето през следващото тримесечие и да му стане постоянен носител.

От името на Окръжния и Градския комитети на БКП, работниците бяха поздравени от др. Мико Николов, който им пожела нови трудови успехи през четвъртото тримесечие, изпълнение и преизпълнение на плана и обещанията за 1965 година. Той връчи на работника Христо Йорданов Маринов „Народен орден на труда"—бронзов, с който е удостоен от Президиума на Народното събрание за високи трудови постижения.

Закривайки събранието, председателят на профкомитета др. Петър Трифонов обеща от името на колектива, даденото пред Партията обещание да бъде изпълнено с чест.

инж. Гани БОЯНОВ

НАГРАДА ЗА УСПЕХИТЕ

На 18 ноември на тържествено събрание бе връчено преходното знаме на Министерството на вътрешната търговия и ЦК на работниците от търговията на колектива на ОТП „Топливо" — Силистра. Директорът на предприятието др. Вълко Вълков, прочитайки доклада си, съобщи на присъствуващите, че планът по търговията на едро е изпълнен през третото тримесечие 105 на сто, в търговията на дребно 109,5 на сто. Реализирана е свръх планова печалба 36 000 лева. Производителността на труда е 105,75 на сто в търговията на едро и 109,5 на сто в търговията на дребно. Връчвайки знамето др. Кирил Ницев — представител на МВТ пожела на колектива успех и през четвъртото тримесечие. Заместник председателят на ОНС др. Иван Петров поздрави работниците с високото отличие и им пожела нови успехи и добро представяне на празника на работниците от търговията.

Симеон ПЕТРОВ

ВРЕДНА ТЕНДЕНЦИЯ

Снабдяването на непроизводителното население от окръга ни със зеле е сериозно затруднено. Поради голямата суша в другите райони на страната реколтата е до известна степен компрометирана и макар при нас да не е така, цената му на свободния пазар се повиши. По данни на ДСП „Булгарплод", в кооперативните стопанства се очаква производство 1 770 тона, а договорираните количества с „Булгарплод" са 1 204 тона. Ясно е, че договорните задължения могат да се изпълнят и непроизводителното население може да се снабди със зеле. Някои кооперативни стопанства дори са произвели по-големи количества от запланувано, като: ТКЗС Калипетрово при план 180 тона, очаква 250 тона; ТКЗС Ситово при план 160, ще произведе 200 тона; ТКЗС Тутракан — план 132, производство 200 тона; ТКЗС Нова Черна ще произведе толкова, колкото е плана. Въпреки това обаче, кооперативните стопанства не изплащат договорираните си количества. До вчера „Булгарплод" има изкупени едва 268 тона. Целият апарат на предприятието е вдигнат на крак, осигурени са превозни средства, въпреки това изкупуването не върви. Къде са причините?

Основната причина е в това, че ръководителите на кооперативните стопанства се въздържат да продават на изкупвателната организация договорираното зеле. В повечето случаи то се раздава на кооператорите в неограничени количества, а известна част се продава по свободни цени в други окръзи. Така например, на 15 ноември ТКЗС Нова Черна изпрати с коли №№ Тх 0175 и 0865 зеле за гр. Толбухин. Тази практика на председателя на стопанството др. Станьо Друмев не е нова. По същия начин той постъпи и с продажбата на пипера и на други зеленчуци. ТКЗС Попина има договор с потребителните кооперации в Паисиево и Правда да ги снабди с необходимите количества зеле и действително ги снабдява, но не по установената цена 0,03 лева, а по 0,06 лева. ТКЗС Сокол пък има друга практика — дава възможност на кооператорите от с. Зафирово сами да изсекат необходимите им количества и им продава зелето по 0,10 лева.

ТРЕВОГА

Тенденцията на ръководителите на кооперативните стопанства е, като използват конюктурата на свободния пазар, да продадат зелето на кооператорите или на други окръзи, на по висока цена, за да реализират повече доходи. Тази тенденция не може да се квалифицира другояче, освен като частнособственическа, тесногръда и вредна. Тя нанася удар върху вярата на трудещите се в икономическите възможности на страната, защото в момента, когато др. Станьо Друмев от Нова Черна изпраща зелето на свободния пазар в Толбухин, когато председателят на ТКЗС Сокол се стреми да вземе две стотинки повече на килограм, текстилците от ДИП „Добруджа", машиностроителите от ДМЗ „Стомана" и ЗММ — Силистра, работничките от промкомбинат „Камъшит" кооператорите от производителните кооперации „Дунав", „Метал", „Домостроител", мебелистите от „Липа", тези които записаха стотици хиляди лева по влоговия лист за компенсиране загубите в селското стопанство, правят с нищо неоправдани опашки пред магазините на ДСП „Булгарплод".

Нима на тези, които работят по точно определена надничнa ставка, трябва да продаваме зелето на високи цени. Какво би отговорил на работниците председателя на стопанството в село Калипетрово, който е предал едва 9 тона зеле при договор 180 тона и очаквано производство 250 тона; председателят на ТКЗС Нова Черна — предал 65 тона, при договр 200 и производство 250 тона; председателят на ТКЗС Сокол — изнесъл едва 19 тона, договорирал 50 тона, а произвели 100 тона; председателите на стопанствата в Бабук и Белица, които не са продали на „Булгарплод" нито килограм зеле; председателят на ТКЗС Ситово, който от договорираните 160 тона е изплатил едва 23 тона и т. н.

В търговията със зеленчуци се вършат безобразия, несъвместими със социалистическия морал, а началникът на управлението по селскостопанското производство при ОНС Силистра др. Димитър Михайлов не се намесва решително и играе ролята на страничен наблюдател.

Време има още, не всичко е изпуснато, нека факторите от които зависи, без забавяне да решат въпроса за снабдяването на населението със зеле и то по нормални цени.

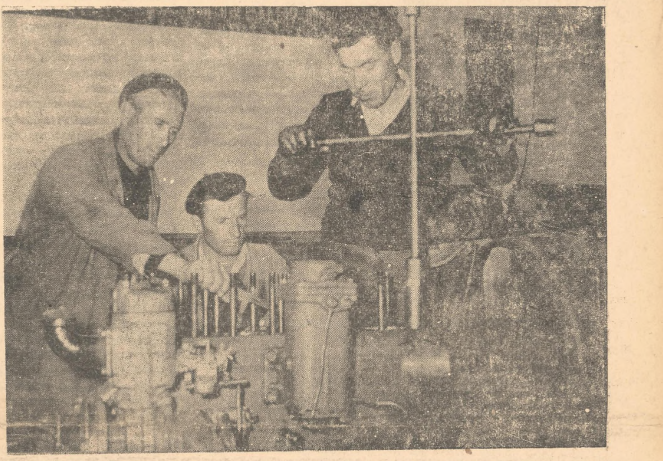

Механизаторите от ТКЗС — Средище усилено подготвят машините за следващата година.

НА СНИМКАТА: Трактористът Мудин Аптиев, монтьорът Георги Каранедялков и началникът на ремонтната работилница Екрем Руфадов извършват среден ремонт на трактор ДТ—54.

РЕМОНТЪТ НА МАШИНИТЕ ЩЕ ПРИКЛЮЧИ В СРОК

РЕМОНТЪТ на машините и прикачния инвентар през зимните месеци винаги е представлявал една от най-сериозните задачи на механизаторите и инженеро-техническия персонал при ТКЗС в гр. Дулово. С този въпрос управителният съвет се е занимал още през месец октомври и по предложение на техническото ръководство е приел план-график за ремонта на машините и прикачния инвентар.

В него според сегашното състояние на машините се предвижда ремонтът на тежките и средните машини, общият брой на които надхвърля 30 да започне на 1 декември и да приключи най-късно до 15 януари.

Ремонтът на леките машини и прикачния инвентар вече е започнал и се предвижда да се завърши до края на месец декември т. г. На два броя трактори ДТ—24 основният ремонт е вече завършен.

Успоредно с ремонта на прикачния инвентар и леките машини предвижда се да се започне и ремонтът на комбайните, който ще свърши най-късно до 15 януари 1966 година. При ремонта тази година комбайнерите ще работят при по-добри условия. Ръководството на стопанството още през летните месеци е взело мерки за приспособяване на един от хангарите в подходяща работилница, като е осигурило неговото преграждане, слагане на врати, прозорци и остъкляване.

На профорганизационно събрание приетият график за ремонта на машините и прикачния инвентар, е доведен до знанието на механизаторите. Между тракторните бригади и отделните трактористи е обявено съревнование при отчитането на което наред със спазването на срока, основен показател ще бъде качеството на извършената работа.

За материалното поощряване на трактористите първенци ръководството на стопанството е приело на бригада първенец, която спазва предвидения график и извършва качествен ремонт, да се дадат 50 лева парична награда. Парични награди ще се дават и на индивидуални първенци.

При ремонта на прикачния инвентар и леките машини най-добра организация е създадена в тракторната бригада от с Поройно с бригаден механик Георги Ганчев.

За улесняване труда на механизаторите, тази година е закупен и инсталиран в ремонтната работилница мостов кран, с помощта на който ще се вдигат по-тежките части на машините. Закупен е също така още един друг.

Още от първите дни на ремонта обаче механизаторите и техническото ръководство срещат някои трудности, които спъват работата. И тази година не всички търсени резервни части се намират в складовете на материално-техническо снабдяване—Силистра. За тракторите ДТ – 20 например няма никакви резервни части. Няма също тави и зъбчатки за агрегажа. При ремонта на прикачния инвентар сериозна трудност представлява липсата на болтове от различни размери.

Освен това в момента началник склада за резервни части е в отпуск и отваря склада само от понеделник на понеделник, а през седмицата някой път се налага да се търсят части от други места, което също забавя работата.

Въпреки тези трудности обаче, тук механизаторите и техническото ръководство са уверени, че ремонтът ще се извърши в срок и качествено.

Х. ЗАИМОВ

Основно наторяване със самолет

ВСЕ ПОВЕЧЕ и повече навлиза механизацията в селското стопанство. Машините облекчават труда на кооператорите. Улесняват извършването на редица селскостопански мероприятия. Спомагат те да се изпълняват винаги качествено и в срок.

При ръчното наторяване на площите например се заемат много хора. Освен това разпръскването на тора става неравномерно. Така се предизвиква изгаряне на растенията, върху които е попаднал повече тор. До други растения той не достига и те не могат да си набавят необходимите им за правилно развитие хранителни вещества.

Далеч по-добри са резултатите от наторяването, когато то се извършва механизирано. Тогава се осъществява равномерното разпръскване на подхранващите вещества. За тази цел най-добра работа дават самолетите на стопанската авиация.

Сега, при основното наторяване на площите, неоценима помощ на ТКЗС — Бабук оказа самолет „315" с командир Методи Балиев. Лошото време не попречи на работата на екипажа. Въпреки мъглите смелите летци правеха на ден по 46 полета, вместо планираните 42. Те успяха да наторят хиляди декара земя с праховиден суперфосфат.

Димитър КУНЕВ

Високи добиви от трайните насаждения

АКО влезете в магазините на „Плод-зеленчук", най-хубавите, едри и вкусни ябълки, които ще Ви предложат са от Държавно елитно семепроизводно стопанство край гр. Силистра. Богато се отплатиха тази година градините на стопанството. Не отиде напусто трудът на 55-те работника от бригадата на младия специалист Иван Иванов, които обработват всичко 672 дка овощни насаждения. От старите градини в стопанството 132 дка са кайсии, 60 дка сливи, 60 дка ябълки и 70 дка череши, вишни, круши и дюли. Останалите 350 дка са млади ябълкови градини, които ще започнат да плодоносят през идущата година.

Много грижи положиха градинарите за овощните насаждения. Старата градина при необходимост бе напоявана. Дърветата бяха редовно пръскани, благодарение на което богатата реколта бе опазена от болести. Плодовете са гладки без червясване. Единствената сериозна болест, от която са били нападнати ябълките е „Червен овощен акар". Борбата с нея се води и сега, като дърветата се пръскат с разтвор от вносния препарат „Келтан".

Благодарение на добрата работа на овощарите плановите добиви са надвишени. Вместо по 932 кг плодове от декар овощарите са обрали по 1 000 кг, като на държавата са продадени 34 тона повече плодове от договорираните.

За да могат и през идущата година да се радват на богато плодородие, градинарите добре подготвят овошките за зимата. Всички градини са влагозапазени и преорани. Ябълките са напръскани с „Келтан", а кайсиите — с бордолезов разтвор. Старата, напукана кора на дърветата е почистена. Стволовете на младите ябълкови дръвчета са обградени с царевичак, за да се предпазят от повредите, които гризачите им нанасят. При хубави дни стволовете на дърветата ще бъдат варосани.

Освен с овощни градини, ДЕСС — Силистра разполага и с 530 дка лозя. От тях 240 дка са десертни, а останалите са ценни винени сортове. По добив на грозде стопанството заема едно от първите места в окръга през тази година. При план 1 000 кг от декар, лозарите са набрали средно по 1 480 кг. Вместо планираните 200 т за износ те са продали 310 т „Болгар". Радва фактът, че една трета от изнесеното грозде е екстра качество, а останалото количество — първо.

Богатата гроздова реколта се дължи на добрата обработка на лозята. През пролетта те са били пръскани пет пъти с бордолезов разтвор против мана. Било проведено и едно комбинирано пръскане с бордолезов разтвор и мокрима сяра — „Тиозол—80". По този начин борбата с болестта „Оидиум" — брашнеста мана, била успешно проведена.

Сега десертните лозя са изрязани и загребани. Цялата площ на лозовите насаждения е преорана. Голяма помощ на работниците, заангажирани в обработката на трайните насаждения, оказват машините. Стопанството разполага с 2 трактора „Болгар" и с 4 пръскачки — напълно достатъчни за механизираното обработване на овощните градини и лозята.

Специалистите и работниците в ДЕСС — Силистра полагат всички усилия, щото трайните насаждения да носят за стопанството все по-големи доходи.

Стоянка ГЕОРГИЕВА

Висока носливост при младите птици

ОТ НЯКОЛКО години ТКЗС — Главиница се очертава като стопанство с добре развито и доходно птицевъдство. Птицевъдите редовно изпълняват плановете за яйцата и птичето месо. Освен това стопанството снабдява люпилните от окръга с яйца за разплод.

И тази есен при комплектуване на новото стадо, наброяващо 8 000 птици, специалистите направиха необходимото, за да отговаря то на всички зоотехнически изисквания. Всички слаби, болни и изостанали в развитието си птици бяха продадени на изкупвателните организации.

Сега птицевъдите Тодор Колев и Пенчо Георгиев полагат добри грижи за младите птици. Те спазват дневния режим. Кокошките се хранят с доброкачествени смески, царевично зърно, цвекло, моркови, трупно брашно и др. Част от царевичната ярма се дрождира, а смеските винаги се бъркат с топла вода. Направено е всичко необходимо за покълване на ечемика. Към това мероприятие ще се пристъпи, когато се привърши зелената храна. Освен това помещението е подготвено добре за зимата. Всички пролуки около вратите и прозорците са запушени. Прозорците са напълно остъклени. Подът е застлан с дебела и суха постеля от слама. Поилните площадки са в ред и чистите кофи се зареждат винаги с топла вода. Осигурена е вентилацията на птичарника.

Мнчо ДОЧЕВ

Извозват оборски тор

САМО за три дни механизаторите от с. Йорданово извозиха 150 т оборски тор до блоковете. С него се извършва основно наторяване на почвата. Запасената с органически вещества земя увеличава плодородието си, създава реална възможност за получаване на високи добиви от пролетниците.

Най-дейно участие в изпълнението на това мероприятие вземат трактористите Али Матемов и Али Сеидов.

Николинка ВЪЛЕВА

Елпезиране на тютюна

Полевъдите от с. Иширково започнаха допълнителната преработка на тютюна. Ръководителите на бригадата подсигуриха за хората, заангажирани в това, топли и удобни помещения.

Работата във всички звена е спорна. Низите за преработка намаляват всеки ден. Тютюнът се преработва внимателно, като се сортира по качество.

На първо място при елпезенето е звеното на Станко Иванов, което само за 6 дни обработи 8 000 низи. Следват го звената на Исмаил Сюлейманов и Христо Йорданов. Стопаните от тях са обработили вече по 6 500 низи.

В скоро време ще започне продаването на готовите денкове тютюн.

Кера ВАСИЛЕВА

СВЕДЕНИЕ

за селскостопанските мероприятия до 17. XI. 1965 год.

	Есен. дълбока оран в %	Извозен оборски тор в %	Подхранена пшеница в дка	Предаден тютюн в кгр.
Айдемир	58,7	70	—	—
Калипетрово	80	97,7	—	—
Бабук	91,	141,6	13000	—
Алфатар	100	106,3	—	8526
Аленово	74	73,9	—	—
Ишитково	80,4	46,7	—	6000
Смилец	85,9	78	—	—
Попина	59,3	63,4	6600	—
Сребърна	44,2	64,6	—	—
Ситово	36,6	66,6	—	30000
Срацимир	86	86,6	—	—
Кайнарджа	78,6	100	—	89356
Голеш	80	37,5	8000	—
Средище	71,8	72,2	—	—
Тутракан	65,9	26	—	—
Нова Черна	80 2	78,2	—	—
Старо село	81,4	134	—	14000
Белица	70,3	50	9000	26000
Главиница	70,7	116	—	—
Ст. Караджа	94,1	69,8	—	6000
Сокол	57 3	82,4	1850	—
Зафирово	94,7	42	—	5200
М. Преславец	56,6	116,4	1000	9000
Дулово	77	126,3	—	15[illegible]35
Межден	59	77,6	—	10000
Окорш	71,4	116	—	—
Секулово	77,1	75,3	1002	28470
Добротица	58	68,1	—	[illegible]942
Чернолик	77,1	109,1	—	25275
Паисиево	100	100	14000	87000
В-ко ТКЗС	72,7	80,8	54452	809004
ДЗС Силистра	100	19	—	—
„ Н. Черна	132,7	95,4	—	—
„ Я. Забуново	67,3	53,3	2500	—
„ Окорш	76	60,1	—	—
В-ко ДЗС	89,5	70,8	2500	—
В-ко за окр.	73,4	79,9	56952	80900

ПЪТ КЪМ СЪРЦЕТО

АКО не се смята непрекъснатата пукотевица на машините, в бараката беше сравнително тихо. Обстановката се оказа необичайно семпла; две бюра отрупани с преписки и книги, няколко поскръцващи дървени стола и едно тръбно легло, сместено почти до самата печка. Тази заран за пръв път заваля сняг и по лицата на работниците се четеше едновременно и вълнение и прикрита тревога. Очаквали бяха тихомълком времето да се задържи по-дълъжко така хубаво, а ето че плановете им се осуетяваха вероломно. Влизаха и излизаха през потракващата врата като хора, които безвъзвратно са загубили нещо много скъпо.

Все пак тревогата от внезапното влошаване на времето беше внесла само един преодолим смут. Пламъчетата в нажежената до червено чугунена печка издаваха своеобразен шум, който правеше атмосферата в бараката домашна и приятна.

Край едно от бюрата беше привел глава и техническият ръководител на асфалтовата база край гр. Дулово Станчо Русев. Задъхани, при него идваха шофьори, питаха за товарителници или нещо подобно и пак излизаха навън, където покрити от първия сняг ги чакаха колите им и трудния път до обектите, покрит с непроходима поледица.

Най-после той повдигна глава и се усмихна някак виновно, че ме е задържал толкова дълго време като се заизвинява с една ведра усмивка на лицето.

— Нали виждате, работата изведнаж започна да става трудна. Този сняг пообърка малко сметките ни, но ние сме му свикнали — заразправя той, а аз въздъхнах облекчено, защото разбирах, че темата, която ме интересуваше идва сама в разговора ни.

— Откога е започнала съществуването си вашата база? — беше първият въпрос, който напираше неудържимо у мен.

Техническият ръководител сви за миг високото си чело, сякаш се мъчеше да реставрира разпокъсаните спомени.

— От месец май тази година.

— И всичко през това време ли сте издигнали? — не се стърпявам да възкликна аз, хвърляйки за кой ли път навън поглед през запотеното стъкло на бараката, където са накацали останалите сгради от целия комплект на базата.

— Строежа извършихме през миналата зима. Като дойдохме тук първия ден вярвайте ми се уплаших — беше вледенено поле, по което пробягваха самотни вейки — заобяснява Станчо Русев. — Питам другарите — тука ли ще бъде строежа ни, а те поклащат глави.

— Навярно сте срещнали немалко трудности?

— Имаше и трудности — скромно отвръща техническият ръководител и сякаш изразa на лицето му, ми говори: „Има ли място за питане? Къде има строеж без мъчнотии"

Станчо Русев е от онези хора, които пленяват със своята непринуденост, които подкупват с добротата си. Аз мисля върху тези хубави качества, а междувременно при него се надвесва един възпълничък мъж, навярно от счетоводството и тихо му доверява.

— Виждаш ли какви хора има — подправили подписа ми в една товарителница. Да дам ли начален ред на това — и той кимна към прошумяващия лист, който държи в ръцете си.

Мъжът е с право разтревожен и нервиран, злоупотребили са с името му. Поглеждам скришом техническия ръководител погледът му се рее навън, където протичат горени от студа работниците. Той не казва нищо, но аз чувствувах че нещо, дълбоко в него се беше сломило за миг, може би то беше вярата му в хората, тези с които бе строил стотици километри пътища из необятна Добруджа. Но покъсно разбрах че жестоко съм се измамил. Ето какво каза той за хората, с които работи вече толкова време:

— С тези строители съм бил на много обекти. Правихме настилка към ТКЗС— Дулово, после шосейната връзка Колобър—Таслаково, асфалтът в с. Кайнарджа и право ви казвам, не бих могъл да се разделя с тях. Допускам понякога да стават злоупотреби като тази — каза той посочвайки товарителницата, но никога, никога не бих повярвал, че всички хора са такива. Те не веднаж са доказвали, че заслужават да им бъда другар...

... Строител на пътища. На пръв поглед нищо необичайно—обекти,.. планове,.. съревнования, трудности и радости. Но ако престоите само час около този жизнерадостен мъж ще се убедите, че за него са най-важни пътищата, които водят до сърцата на хората. И затова може би, той и хората му вече работят по плана за втората година от петата петилетка.

Руси ШИМАБЕЕВ

Отчети и избори в Комсомола

Фактите са тревожни, а загриженост в комсомолците няма

НА ГОДИШНОТО отчетно-изборно събрание на комсомолската организация при Първа политехническа гимназия—Силистра, в отчетния доклад на ученическия комитет бяха съобщени тревожни факти. Работата на много от дружествените комитети по разрешаване на най-важната задача—подобряване успеха и дисциплината в училището се оцени като незадоволителна.

С най-нисък успех са приключили миналата учебна година комсомолците от IX-е клас (3,49), X-б клас (3,72) и др. Лошо се изпълняват от комсомолците в гимназията решенията на Петия пленум на ЦК на ДКМС, за овладяване на основните предмети—математиката, химията физиката, българският език и биологията. Именно по тези предмети общият успех в гимназията е най-нисък — по математика 3,73, по геометрия 3,48, по български език 3,75, по физика 3,98 и др.

Получените резултати от началото на тази учебна година са още по-тревожни. В деветите класове до края на месец октомври само за месец и половина са получени 160 двойки, а в единадесетите класове — около 200.

Колкото и да е чудно обаче, когато докладчикът съобщи тези цифри загриженост в лицата на 520-мата комсомолци не се появи. Напротив, в киносалона избухна всеобщ смях? Да, това беше смях над собствените слабости, който говори за липса на отговорност и безразличие при изпълнение на комсомолския дълг.

Може би някой ще си помисли, че след тези изводи, които се направиха в доклада, по тази много важна задача на комсомолската организация ще станат оживени разисквания, ще се посочат причините и ще се търсят пътища за преодоляване на слабостите.

Но и тук пасивността и безразличието си казаха думата. От изказалите се около 10 комсомолки и комсомолци само Мария Илиева от X-д клас говори за работата на дружественото бюро за подобряване на успеха и дисциплината в нейния клас. В останалите изказвания бяха засегнати предимно проведените мероприятия по разнообразяване живота в комсомолските дружества, културно-масовата работа, физкултурната дейност и др.

В тая връзка в комсомолските дружества са проведени разнообразни и полезни мероприятия. Това е хубаво. Тези задачи също не са за подценяване. Но фактът, че основната задача не е добре решена, че успехът на комсомолците е нисък, говори, че проведените мероприятия не са достатъчно целенасочени, че политическата и възпитателна работа не е на нужната висота.

В доклада на ученическия комитет и в станалите изказвания се отчете и друг тревожен факт—лошата дисциплина в някои класове. Посочено бе, че почти всички преподаватели се оплакват от държанието на комсомолците от X-б клас. Говори се за липса на система при самостоятелните занимания, неспазване на режима, лошо държание в обществото и други. А всичко това води до намаляване на успеха. Лошата дисциплина на комсомолците от гимназията пролича и на самото събрание. Големи усилия костваше на председателката на събранието желанието да въдвори ред и тишина. В гимназията обаче има и класове, където при едни и същи условия успехът на учениците е много по-висок. Така например в IX-а клас за миналата година той е 5,29, в XI-а клас 5,23 и др. Това говори, че когато дружествените бюра се занимават отблизо с успеха и дисциплината на своите членове, когато добре е организирана взаимопомощта общият успех на класа неминуемо се подобрява.

За да се преодолеят първите слабости нужно е тревогата на ръководителите да обхване всички ученици, а за това въпросът за успеха и дисциплината трябва да се обсъди незабавно в събранията на комсомолските дружества във всички класове, където са получени много слаби бележки.

Новоизбраният ученически комитет трябва по-системно да популяризира опита на комсомолските дружества, където се работи добре, да организира взаимопомощта между класовете и отделните ученици.

Хаккъ РУФИЕВ

Сълзи на благодарност

ПО ИНИЦИАТИВА на дружинния съвет на пионерската организация в село Казимир бе сформирана тимуровска команда. Тя има за цел да подпомага стари хора и болни кооператори.

...Ето този следобеден ден пионерите от нея се събраха пред училищната сграда. Те се отправиха надолу по шосето, където се намира къщата на дядо Митьо Димитров. Старецът е самотен и няма никого в селото. Щом влязоха в двора, момчетата се захванаха да цепят дърва, а момичетата да почистят малката къщичка на стареца. Видя ги дядо Митьо, зарадва се много. Очите му се премрежиха от напиращите сълзи.

След като свършиха работа, пионерите наобиколиха стареца. Той им разказа спомени от войните, в които и той самият е участвувал. А след това почерпи малките тимуровци с по една хубава червена ябълка, откъснати от неговата градина. Доволни и весели, пионерите, с бодър пионерски марш, напуснаха двора на самотния старец. Предстоеше им да помогнат и на други като него.

Димитър КУНЕВ

ДВИЖЕЩА СИЛА В ПРОИЗВОДСТВОТО

НЕОТДАВНА се проведе годишната отчетна конференция на профорганизацията в ДМЗ „Стомана“ — Силистра. Председателят на заводския профкомитет др. Петър Димитров отчете едногодишната дейност и постави новите, стоящи за изпълнение пред колектива задачи.

Конференцията показа, че усилията на членовете през годината са били насочени преди всичко за изпълнение на производствената програма на завода. До 10 ноември т. г. колективът е изпълнил годишния план и до края на годината обещава да даде около 600 000 лв. надпланова продукция на народното стопанство. През отчетния период профорганизацията реши много въпроси около снижение себестойността на продукцията, механизирането на някои производствени процеси и други.

Отчетено бе, че дял има тя и в разгарянето на социалистическото съревнование, в увличането на всички работници в него. За постигнати в това отношение успехи завода е награждаван от Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите.

През следващата година производственият план на предприятието ще бъде значително по-напрегнат. Конференцията обърна внимание на това, профорганизацията да проведе широка разяснителна работа по новия план, щото той да стигне до сърцето на всеки работник.

Посочено бе, че през годината са проведени редица мероприятия по подобряване битовите условия на работниците. Направена бе хигиенна баня в леярния цех, разширение на механичния цех и други. Тези придобивки радват колектива, подтикват го към нови успехи.

Конференцията обърна сериозно внимание на брака, който се получава в леярния цех. Профсъюзното и административното ръководства трябва да обърнат сериозно внимание на това и осигурят нужния контрол при формоването и отливането на детайлите.

Бригадите за комунистически труд, които са начело в социалистическото съревнование, играят положителна роля в работата на профорганизацията. Бригадата на Иларион Канонов от механичния цех стои на едно от първите места в завода. С икономисани материали колективът ѝ изработи цистерна за първенците-механизатори от нашия окръг. Добър пример в социалистическото съревнование даваше и бригада „Васил Левски“, която от изоставаща се нареди на първо място в леярния цех. Тук профгрупата с отговорник др. Владимир Цветков редовно обсъждаше изпълнението на плана, реда в бригадата, предлагаше мероприятия за подобряване на работата. В резултат на това и качеството на продукцията е подобрено.

В доклада бе подчертано, че някои бригади за комунистически труд изостанаха. Критикуван бе колектива на бригада „И. Стайков“ с бригадир Тома Михайлов, който през настоящата година работи слабо.

Изказаха се Янко Касабов, Добри Цолов, главният инженер на завода Александър Гешев, Тома Михайлов, Бобчо Тодоров, Калчо Ганчев и други. Те посочиха, че наред с хубавите успехи, които завоюва през годината профорганизацията, в работата на ръководството се допускат и някои слабости. Има още да се желае в дейността на профорганизацията по техническия прогрес, по разгръщането на движението за комунистически труд и други. Особено е подценена от профсъюзното ръководство работата с бригадите, приели законите на работническата чест. С тях трябва да се поддържа по-близка връзка, да им се оказва постоянна помощ.

Секретарят на заводския партиен комитет др. Христо Цонев наблегна на задачите, по които трябва да работи занапред профорганизацията.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Всеки ден птицевъдката Денка Енчева от ТКЗС — Кайнарджа събира стотици яйца от кокошките. Колективът на птицефермата, в която работи тя, изпълни предсрочно годишния си план.

Вести от Кайнарджа

ГОТОВИ ЗА ПРЕДСТОЯЩОТО ПРЕБРОЯВАНЕ

Общинският народен съвет извърши подготвителната работа за предстоящото преброяване на населението и жилищния фонд, което ще се проведе у нас през месец декември т. г. Той издаде и връчи заповеди на всички контрольори и преброители. Подготви списъците по участъци. Всеки си знае района и домакинствата, в които ще извършва преброяване. Определено е кой контрольор за кои преброители ще отговаря.

През втората половина на месец ноември ще се проведе окръжно съвещание с контрольорите и преброителите. Ръководени от голямото желание да извършат образцово тази задача, ръководителите на съвета в Кайнарджа решиха да проведат съвещание с контрольорите и преброителите преди окръжното. На това съвещание секретарят на съвета др. Йордан Данев прочете указанието за предстоящото преброяване. Зададени бяха редица въпроси. Някои от тях ще бъдат поставени за изясняване и на окръжното съвещание.

ДОБРИ ХОРА

Чудеше се бай Минчо Гънков кого да потърси да му докара царевичака от полето. Колите на стопанството бяха заети с друга работа и нямаше как да постави въпроса пред председателя на ТКЗС. А не беше добре със здравето той, няколко дребни дечица имаше на главата си, а и жена му никак не я биваше със силите. Всички очакваха на него. На това бай Минчо не се сърдеше, баща беше, длъжен е да се грижи за тях. Нямаше само кой да му докара царевичака.

Разбрали грижата му, шофьорът Марко Петров и партийният секретар на първа тракторно-полевъдна бригада Георги Иванов споделиха за решението си да помогнат на бай Минчо с бригадира Георги Христов. Запалиха те колата, отидоха и натовариха царевичака, който докараха и стовариха в двора му. Като видя това, бай Минчо се просълзи. Какви добри хора имаше по света, а той — дългогодишният овчар в стопанството — се беше отчаял.

— Да сте ми живи, момчета — каза бай Минчо.

— За нещо потрябваме ли, пак ще дойдем — беше отговорът им.

Викентий МАРИНОВ

„За четири години, периодът от последните избори за Народно събрание, народни съвети, и съдебни заседатели насам, по линия на самооблагането и по лимитен път, в селата Главиница, Подлес, Калугерене, Ножарево и Падина бяха построени 2 автоспирки, 2 търговски сгради, 2 училища и 1 читалище. Шосирани бяха около 37 000 кв м улици. Водоснабдени — 800 м. Направени бяха 4 500 кв м тротоари. Бяха цялостно електрифицирани селата Падина и Ножарево“.

(Редове от един доклад)

ИЗРАСТВАНЕ

Рейсовете летят по равното шосе между дърветата, построени като войници. Всяка сутрин те тръгват от Главиница и се връщат вечер.

Пътуващите за първи път по това шосе са по-неспокойни. Те почесто се взират през опушените мътни стъкла на автобусите и виждат подалеч от другите. В мислите си.

— Това ли е Главиница? — питат те гласно. — То станало град бе!

Те са прави: от старото село Асваткьой, известно някога със своите ниски и наведени на една страна къщи и кални улици, не е останало нищо. Ако събереш възхищенията на стотиците пътници, които пътуват през него, ще се получи нещо като признание към тези, които са направили много за неговото издигане.

* * *

Когато говорим за Главиница, ние вече разбираме, че става дума не само за едно село, а за няколко села. За пет. След реорганизацията през 1958—1959 година към Главиница бяха прикрепени Подлес, Калугерене, Ножарево и Падина. Те са разположени много близо едно до друго. Дето казват старите, разстоянието между тях е по един хвърлей място. А хвърлей в случая са километрите. Пътищата между петтях села са разположени в равнината като вените на човешка ръка.

Няма никаква разлика между селата. Всички са с нови и хубави къщи. Къщи—приказка. Те говорят много за радостта и щастието на хората, населяващи този район на окръга ни. За едно израстване.

Тръгнал по улиците на някое от тези села, ти виждаш бъдещето. За него и старите работят неспирно. Един белобрад старец от Калугерене прави нова дъсчена ограда. Млад рус кооператор боядисва с бяла блажна боя прозорците на новата си къща. Просторът и красотата ѝ всецяло са легнали в душата му. Децата около него, облечени топло, играят на воля.

В един от гаражите на Главиница, приспособен за салон, където младите винаги могат да си уреждат забави, печката неспирно боботи. Суши мазилката. Преди да бъде готов за игри и танци обаче, стопанското ръководство е решило да го използува за друга цел. Наредило е то да бъдат пренесени пейки за сядане и да се елпезира тютюн в него. Звената са от ранни зори тук. От хорските гласове помещението бумти като печка. От таваните и навесите тютюневите низи биват смъквани, за да се превърнат в пари. За благоденствието на всички.

* * *

Есента е спуснала тъмните си завеси над къщите. Мъгла. Ръми. И в облаците мъгла, бързат в студеното утро хората. Тези, които орат и сеят земята. Скоростта на бързането тук се измерва с извършената полезна работа.

Няколко каруци минават натоварени с дърва. В двора на съвета шофьорът Георги Раданов припалва стария ЗИС. Едновременно се отварят десетки порти. Ученици бързат към училището. И сега предмет на техния разговор е новото училище, което ще се строи в Главиница. В него ще учат други, не осмокласниците, но това няма значение. Ще го бъде най-после и новото училище! Ще извиси строен ръст и новия храм на просветата!

Председателят на съвета Ангел Спасов е подранил тази сутрин. Със секретаря на съвета Борис Гичев и домакина на стопанството Георги Георгиев обмислят нещо около голямата заседателна маса. По загрижените им лица пълзи недоумението. Една част от въглищата за отопление на населението стоят на гарата в Дулово. Не са докарани. А зимата скоро ще завие в комините. Те мислят за тях. И за колко други неща.

Две коли на стопанството са изпратени на тяхно разположение. Ще стане. В това е убеден и самият домакин на стопанството.

* * *

Селата измениха своя вид. И хората станаха други. И електрически ток, и вода има достатъчно. А къщите са истински малки дворци. Заприказват ли за миналото, Ангел и Борис въртят глави.

— То може да се сравни с тинесто блато, в което тънеше селянинът — изразява се образно Ангел.

— В замяна на това пък настоящето е извор на чиста вода — меси се в мислите му Борис. — Дебитът му е голям и от него черпи влага нашата революция.

Статистиката е нужна. Цифрите са факти. А фактите — дела. Зад делата стоят пак хората. Ангел и Борис смятат с право, че селяните са герои. Без ордени. Герои, на които бъдещето трябва да издигне паметници.

— И за това, което направиха през тези четири години ли? — шегува се Борис.

— Да — хиперболизира нещата Ангел. — И не защото ние с тебе, Борисе, сме ръководители, а защото хората наистина работят, за да станат нашите села красиви.

* * *

Мъглата бавно се вдига. Светва улиците и къщите. Над много комини се вие пушек.

Ще дойде зимата. Дано да е голяма. Защото старите казват, че колкото е по-дебел снегът, толкова е по-плодородно лятото.

Никола НАНЕВ

ЖИВ РАЗКАЗ ЗА МИТКО ПАЛАУЗОВ

ВЪЛНУВАЩА бе срещата на пионерите от училището в село Алфатар с живия партизанин Трифон Палаузов. Тя ще остане завинаги в сърцата им. Защото те научиха по подробно за любимия герой на пионерите в страната—Митко Палаузов.

Другарят Трифон Палаузов — бащата на Митко, бе посрещнат с букети от хубави хризантеми. Той разказа на пионерите за партизаните, които не се плашели нито от глад, нито от студ, нито от куршумите на фашистите.

От всичко, което разказа др. Трифон Палаузов пред пионерите най-голямо впечатление им направиха подвизите на малкия партизанин Митко Палаузов, който на 1 април 1944 година геройски загива.

Тази среща ще изиграе голяма роля за патриотичното възпитание на пионерите.

Веска ЙОРДАНОВА

СЪОБЩЕНИЕ

Читателите на сп. „НАРЪЧНИК НА АГИТАТОРА“ — партийни работници и активисти на масовите организации, докладчици, лектори и агитатори и през следващата година ще могат да намерят на страниците на своя пръв помощник в политическата и разяснителната работа разнообразни материали по основните проблеми на икономическата политика на Партията; по важни политически събития по международното положение и развитието на съвременното комунистическо и работническо движение; за опита и новите инициативи и форми на масово-политическата работа; методически разработки по въпросите на нагледната агитация; статии очерци, кореспонденции и други по проблемите на комунистическата нравственост, движението за комунистически труд, новите отношения в бита и пр.

Във връзка с честването на важни годишнини и бележити дати, докладчиците и агитаторите ще намерят в списанието добре разработени материали за беседи, справки, цифри, факти, диаграми и пр.

През 1966 г. сп. „НАРЪЧНИК НА АГИТАТОРА“ ще излиза два пъти месечно в новия увеличен формат.

ГОДИШНИЯТ АБОНАМЕНТ ЗА 24 КНИЖКИ Е 1.20 лв., ЗА ШЕСТ МЕСЕЦА — 60 ст.

Абонирайте се за сп. „НАРЪЧНИК НА АГИТАТОРА!“

Михаил Ив. Калинин

(по случай 90-годишнината от рождението му)

Михаил Иванович Калинин е роден на 19 ноември 1875 г. в бедно селско семейство. Рано познал бедността, той се наема като „момче за услуги“, но скоро става работник в Путиловския завод.

Калинин се включва в един от кръжоците на ленинския „Съюз на борба за освобождение на работническата класа“, а след това сам започва да ръководи кръжоци, да създава марксистки организации не само в Путиловския, но и в други заводи и фабрики в Петербург.

Четиринадесет пъти се отваряха и затваряха вратите на затвора пред Калинин. Почти всяка година до Февруарската революция Калинин бива арестуван, затварян, заточаван или просто бяга от жандармското преследване. Работниците от Тбилиси (тогава Тифлис),)Талин) (в онези години Ревел), стара Москва помнят изселения от столицата Калинин като обикновен, обаятелен човек, безстрашен борец, талантлив пропагандист и организатор, умен конспиратор. Но където и съдбата да захвърля Михаил Иванович, той винаги се връща в Петербург — щабът, цитаделата на революцията. С всяка година неговата дейност взема все по-широк размах.

След Октомврийската революция, в която М.И. Калинин активно участвува, той става председател на Петроградската дума, а през 1919 г. — председател на Всесъюзния централен изпълнителен комитет на Съветската република. Изказвайки се в подкрепа на неговата кандидатура, В. И. Ленин заявява: „Това е другар, който има зад гърба си около 20 години партийна работа. Сам той е селянин от Тверска губерния, имащ тясна връзка със селското стопанство, който постоянно обновява и освежава тази връзка. Петроградските работници можеха да се убедят, че той умее да подхожда към широките слоеве на трудещите се маси, когато те нямат партийна подготовка. Когато пропагандистите и агитаторите не са съумели да се доближат до тях по другарски, тогава другарят Калинин успяваше да разреши тази задача“.

Двадесет и седем години Калинин ръководи Върховния орган на държавната власт в СССР. С неговото име е неразривно свързано разрешаването на най-важните въпроси на държавното строителство, на образованието в СССР, разработването и приемането на конституцията на СССР и на РСФСР. Зает с огромна организаторска работа, Михаил Иванович винаги най- тясно бе свързан с масите и се опираще на тях.

Забележителен организатор, най-талантливият пропагандист на марксистко-ленинската теория, Михаил Иванович провежда огромна работа за осъществяване политиката на партията, за построяването на социалистическо общество. Калинин често пътува из различни краища и републики на нашата родина и навсякъде се среща с трудещите се. Работниците и селяните от Урал и Сибир, от Ленинград и Горки, от Белорусия и Далечния изток и от много други места видяха и слушаха Михаил Иванович Калинин.

Работният кабинет на Михаил Иванович бе в Кремъл, а срещу Кремъл, на ъгъла на улиците Мохова и Воздвиженка, се намираше неговата приемна.

Много години московчани виждаха сутрин Михаил Иванович да идва от Кремъл в приемната си.

В своите произведения „За комунистическото възпитание“, „За моралния облик на нашия народ“, „Какво даде съветската власт на трудещите се“, „Славният път на Комсомола“ и други той дълбоко разработва въпросите на комунистическото възпитание и показва образци на ярка комунистическа пропаганда.

Дълбоко и всестранно Калинин разработи въпроса за възпитанието в дух на съветски патриотизъм. Любовта към родината той разбира не като отвлечена, платоническа, а като могъща и действена сила. „Аз говоря. . . за любов настойчива, активна, страстна, неукротима, за такава любов, която не знае никаква пощада към враговете, която не се спира пред никакви жертви в името на родината“.

Сам Калинин беше забележителен болшевишки оратор, майстор на ярката и образна реч, на задушевната беседа. Михаил Иванович говореше уверено и спокойно, внимателно, обмисляйки всяка дума.

Възпитаник на ленинската школа, Калинин е чужд на словесните щампи на громките заклинания и на готовите фрази. Всяка негова реч е проникната от горещото желание да убеди, да докаже, да застави да повярват в истината на неговите думи. Идейна убеденост, съчетана със страстна, изпълнена с доказателства и задушевност реч — така би могло накрадко да се охарактеризира неговият маниер на говорене.

Огромно значение има литературно-публицистичното наследство на М. И. Калинин. Неговите произведения са издадени в многомилионни тиражи на 81 езика на народите от нашата страна и в чужбина.

Калинин е жив в народа, в делата и мислите на съветските хора. Със своята плодотворна, многостранна дейност, с верността си към делото на Комунистическата партия, с непрекъснатата грижа за благото на народа М. И. Калинин заслужи искреното уважение и горещата любов на всички трудещи се.

А. ТОЛМАЧЕВ

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА КАЧЕСТВОТО

КРАСОТА И ИЗЯЩЕСТВО

С хубави отзиви, с възхищение и интерес се отнесоха посетителите на скоро закритата изложба „Петнадесет години промкомбинати“ към експонатите на „Камашит“. С колко красота, с какво изящество, с какво разнообразие във формите и рисунка ги дариха те!

Но не само в нашия град, а и на Пловдивския вътрешен панаир през тази есен, творците на красота от промкомбинат „Камъшит“ спечелиха признанието на всички. С 2 000 експоната ще участвува предприятието и на престоящата изложба в София, уредена от министерството на вътрешната търговия. Ще се увеличат още повече почитателите на стоките, произведени в „Камъшит“. Досега предприятието търгува с 25 страни. Изтънчените англичанки, французойки и италианки предпочитат да прибавят към тоалетите си и папурени чанти изработени с много умение и вкус в „Камъшит“, дъхащи аромата на крайдунавските езера, нашепващи слова от една далечна, непозната романтика. А добрите, претенциозни домакини от братска Полша, обичат с любов и умение да подреждат в модерните си, светли домове красивите, високи вази, изработени с тънък художествен усет в керамичния цех на промкомбината.

Само от две години е открит този цех. Макар и наймлад, неговият колектив успя да се наложи с майсторството си, с прецизната си работа, с постоянното търсене на нови форми и модели. Затова, ако сега вие надникнете в цеха, ще се учудите на богатия асортимент в производството. Върху полиците на сушилното отделение са подредени какви ли не предмети! Макар още не изпечени, макар още не получили лъскавината на гланца, те ще ви заговорят с чудния неповторим език на багрите, на изящните рисунки, съчетани така умело с прекрасните форми на предметите.

Дълго ще ви разказват те за майсторството на хората, които седнали спокойно до грънчарското колело, ваят с опитни ръце, с точно и прецизно око съвършените форми. А за тези, които ги създават, за десетте другарки от шарачното отделение, те ще бъдат най-ласкави. Галя Коларова, Мария Василева, Елисавета Начева и другарките им работят така внимателно, с толкова любов и умение! Една след друга се менят багрите върху полуизсъхналите предмети. Ето! Върху табличката за ракиен сервиз само за минута изгряват чудните „Елхици“ на троянската шарка. Върху красивите по форма чаши от сервиза за кафе диплят разноцветни листенца стилизираните цветове, а чаените чаши се кипрят с удължените, красиви, нюансиращи „Капки“. Какво богатство! Каква красота!... Но работата в цеха не спира дотук. Предметите се ретушират и в най-подходящ момент изпичат. При второто печене на глазираните предмети, се изисква голяма точност в определяне и достигане на необходимата температура от 960—1000 градуса. Ако пекарите не достигнат желаната температура, то гланца става грапав, без нужната лъскавина. Такова производство не пропуска извън цеха прецизната и строга окачествителка Иванка Цонева. Затова всичко изработено в керамичния цех е винаги висококачествено и цехът не получава никога рекламации.

...Разказа на чудните багри не спира до тук. Той ще ви доведе в стаята на ръководителката на цеха — Величка Петкова. Та тук са подредени с вкус и умение чудни сервизи! Вази с различна големина и форми. Матови — с глазирани кантове, в меки пастелни тонове. Вази с рисувани орнаменти, с екзотични рисунки, с троянска и добруджанска шевици. Богатото разнообразие, изящните форми, красотата на рисунка будят безспорна естетическа наслада.

Не по-малко възхищение ще изпитате и в другите цехове на промкомбината. В „Пирографията“ цветните троянски модели отстъпват място на типичната пирография в бяло и кафяво. „Бялата работа“ тук се извършва прецизно. Стругарите Никола Йорданов и Петър Дончев създават с голямо майсторство предмети, които ще се пирографират. Тодорка Маркова с много любов и умение търси нови модели. С майсторска и точна ръка Йорданка Матовска, Йорданка Кръстева и техните другарки пирографират белите дървени предмети. Кафявите дири на електрическите ръкохватки превръщат моделите в изящни плетеници. В цеха се създават все по-нови и нови модели.

В основния цех на промкомбината „Папурени чанти“ — се трудят хора, истински майстори в професията си. Ако видите как под тяхните точни, сръчни и неуморни ръце папурът оживява в красиви плетки, в чудесни кошчета, вие заслужено ще се възхитите. Янка Георгиева, Елена Бошнакова са едни от най-дългогодишните работнички в цеха. Колко много, колко различни модели са изработили те! Сега 16 производственици работят тук със собствен качествен щемпъл.

С красиво изработени предмети, с богат асортимент се слави и „Ракитовия“ цех на промкомбината. Майсторите на найлоновата плетка разнасят далеч в чужбина марката на предприятието.

За честта на „Камъшит“ се борят всички работници от промкомбината. Тяхната цел е да станат всички качественици. Да работят така, че неуморните им десници да ваят само изящество, да създават само красота.

Стефанка **СТАНЕВА**

Да се отговори на нуждите на хората

Вкусовете на клиентите са различни, затова и разнообразието на стоките, които предлагат магазините на потребителната кооперация в с. Старо село е богато. Ако надзърнем в магазините за хранителни стоки ще видим, че много продукти, които ежедневно се търсят от населението, се намират по рафтовете. Има зеленчукови и месни консерви, консерви риба, сирене, и други. Кооперацията продава мебели, различни видове текстил, сечива, обувки—това, което се търси от населението.

Липсват обаче много артикули, необходими за сезона и за тяхното набавяне хората от района губят много време и правят излишни разходи да ги търсят другаде. В магазините на кооперацията сега липсват кюнци, масло, червен пипер, вносни радиоапарати и др. Вината за недоставянето им е изключително в ръководството и лично на председателя Георги Дражев, чиято главна задача е да търси и осигурява магазините със стоки, като ги търси не само в складовете на ОТП Тутракан, но и в Силистра и навсякъде, където може да ги намери.

Най-лошо е положението в пивницата, където работят двама служители, а почти никога не могат да се намерят мезета, като салами, кашкавал, наденици и др. Тук вината не е само в работниците на кооперацията, а и в работниците на ДСП „Родопа“, за които с. Старо село е последния пункт и донасяг само обикновен салам. Наденици,кървавица, кренвирши и др. почти не се донасят.

Не задоволяват изискванията на гражданите и магазините, в които се продава текстил. През този сезон се търсят много късите шуби, детските ученически балтончета, платове за дамски костюми, терлички за физкултура, анцунги и др. Крайно време е работниците от кооперацията да отговорят на нуждите на хората.

За разлика от миналите години,сега гумените обувни изделия са в по голямо количество и в по-разнообразен асортимент, но моделите дамски и мъжки обувки са в ограничено количество.

Зимата вече дойде. Търговията трябваше да бъде готова и досега да зареди магазините със сезонните стоки. Пропуските в това отношение са пропуски на ръководството и то трябва да направи възможното да изправи грешката си.

Василка **РАВАЛИЕВА**

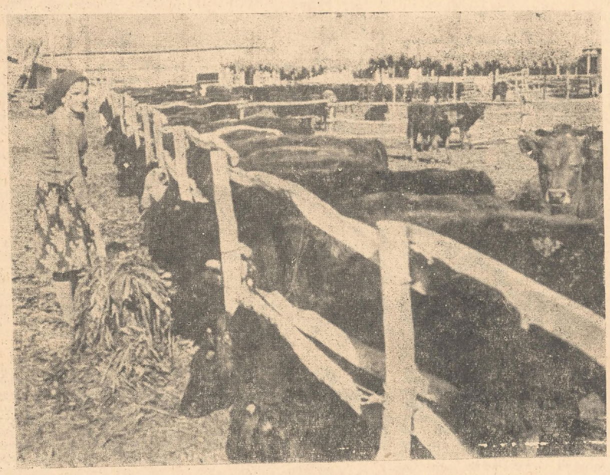

Руска Костадинова, Еленка Вълчева и Мита Тодорова от с. Межден отглеждат 208 телета и получават среден прираст на теле по 800 грама дневно.

НА СНИМКАТА: Руска Костадинова дава силаж на телетата.

ЗАСЛУЖЕНО ДОВЕРИЕ

Още от малък Стоян Тончев остана без майка. В къщи бяха много деца. В несгоди и лишения те трябваше да растат, да се борят за изкарването на парчето хляб. Стоян не можа да изкара училище. Трябваше да работи.

По това време в с. Кайнарджа докараха първите машини. Младото момче замечта за тях. Отиде в МТС-то и поиска да го приемат на работа. Направиха го прикачник. Малко помалко започна да усвоява новата професия. С голям интерес изучаваше всяка част от машината. Беше добър помощник на трактористите. Те започнаха да му възлагат все повече задачи.

Цели осем години работи Стоян като прикачник в МТС. Предложиха му да отиде на курс за тракторист. Но баща му се поболя и той не можа да замине. Но дългата практика го беше научила на много работи и по своите познания той не отстъпваше на трактористите. Затова не се поколеба да се яви на изпит и да добие правоспособност.

Най-напред му повериха ДТ—14. С него пръскаше овощните градини, тореше и прашеше посевите. А след това с дизел зареди прави дълги бразди. Всички бяха доволни от неговата работа. И от качеството, и от изпълнението на нормите. Заредиха се и награда след награда.

Спечели Стоян доверието на ръководителите. И когато имаше някоя трудна или по специална за изпълнение задача винаги изпращаха него. И той вече пет години работи като правоспособен тракторист.

Тази година най-добра работа той свърши в силажирането. Две седмици поред Стоян Тончев, заедно със своя помощник Филип Кръстев, нарязваха царевични стъбла в бригадите по селата Войново и Светослав. Ден и нощ двамата трактористи бяха непрекъснато край силажните ями. Бързаха да свършат колкото може повече работа. Да не изпуснат царевицата да пригори, да стане негодна за силажиране. Поддържаха добре и машината и тя никога не даваше престой поради технически причини. Когато по-късно беше направена равносметка на приготвения силаж стана ясно, че Стоян и Филип са приготвили 30 на сто от всичкия силаж в кооперативното стопанство.

Викентий **ДУКАНОВ**

Годишният план е преизпълнен

Когато назначиха Иванка Трифонова за свинегледачка в с. Калугерене от района на кооперативното стопанство в с. Главиница, доста хора бяха на мнение, че работата там не е подходяща за нея и трудно ще се справи. Тя също малко се страхуваше от новата си работа и се питаше неспокойно дали ще може да изпълни поставената ѝ задача, да оправдае гласуваното ѝ доверие.

Но Трифонова е трудолюбива кооператорка и това ѝ помогна при преодоляването на трудностите. Освен това тя бързо разбра, че работата ѝ е по сърце. Навреме хранеше животните с предписаните фуражи от специалистите, даваше им и суроватка, спазваше всички зоотехнически изисквания. В помещението за животните поддържаше винаги необходимата чистота. И резултатите не закъсняха.

Свинете се отплатиха добре на своята стопанка за големите грижи, които тя полагаше за тях. Растяха бързо и ставаха от ден на ден все по-тежки. Средният дневен прираст от всяко животно достигна 600-700 грама. Това позволи до края на месец октомври да се получат от поверените ѝ животни 22 тона месо. Като се има предвид, че за цялата година на Иванка Трифонова беше поставена задачата да произведе 19 тона свинско месо, тя изпълни годишния си план два месеца предсрочно.

Сега трудолюбивата животновъдка полага усилия да запази същата продуктивност на свинете и през есенно-зимния период.

Реджеб **ЕБАЗЕРОВ**

Птицевъдите са на челно място

В ДЗС „Янко Забунов“ птицевъдството е добре развито. От две години то се превърна в печеливш отрасъл, докато в миналото носеше загуби на стопанството. Подобряването на състава на птичето стадо и подобрените грижи за птиците от страна на ръководството на стопанството доведохя до повишение на тяхната продуктивност. Голяма роля за това изигра и редовното снабдяване на фермата с по-добри фуражи и особено смески, които се получават от фуражните заводи. Добре работиха и самите птицевъди. През миналата година те значително преизпълниха плана за яйцата и реализираха печалба за фермата, вместо планираната загуба.

Най-значителни са обаче резултатите през настоящата година особено в бригадата в Централата, където работи много добър колектив, ръководен от бригадирката Пенка Добрева. Тя е млад специалист, добре подготвена в професията си другарка. При годишен план за яйцата за тази година 887 000 броя бригадата до края на м. октомври получи 1 238 000 яйца. Още в чест на Девети септември годишния план беше преизпълнен. До края на годината птицевъдите ще получат като надпланова продукция повече от 600 000 яйца. Себестойността на едно яйце за периода е четири стотинки. В стопанството се отглеждат в момента над 5 000 носачки и около 7 000 ярки. Първото яйце от ярките беше получено, когато те достигнаха четири месеца, а в момента от тях се получават около 2 500 яйца, или средната носливост през този месец е около 50 на сто.

Най-висока носливост и най-много яйца получиха птицевъдите Иван Жеков, Осман Мюзекяров и Иосиф Манджуков. При малките пилета най-добри грижи положиха гледачките Жана Йорданова и Радка Енчева, които постигнаха най-високо живо тегло и най-ниска смъртност. Средното тегло на ярките на шест месечна възраст надхвърля 2, 5 кг. Бригадата е предала и повече от 300 000 яйца за разплод на люпилните, които са от здрави птици и при висок процент люпимост. При тези резултати няма съмнение, че тук са положени основите на високо продуктивно птицевъдство, което и през следващата година ще бъде в състояние да преизпълни производствената си програма и да реализира печалба на стопанството. Разбира се найголям дял за тези успехи има колективът, който работи в тази ферма. Това е млад, но трудолюбив колектив, който върви с устрем към бъдещето.

Кирил **ТАСЕВ**

Презимуването на животните — актуална задача

Основателна тревога

Няма ръководител, специалист или животновъд от района на ТКЗС в с. Добротица, на когото да не е ясно, че от правилната и навременна подготовка за презимуването на животните зависи ритмичното изпълнение на плана. Не случайно с тази задача управителният съвет и специалистите са се занимавали редовно още от месец август тази година.

Втори по важност за животновъдството въпрос, с който също се е занимавал управителният съвет, е обработката на фуражите. Всички са убедени, че особено важно е сега фуражите да се дават на животните само в преработено състояние, в най-приемлив и усвояем от тях вид. Освен това известно е, че сламата, царевичакът, какалашките и другите груби фуражи се оползотворяват най-добре през зимнообoрния период на хранене, когато се дават нарязани, за парени и меласирани. В това стопанство от опит се знае, че за балансиране на протеина в дажбата на преживните животни трябва да се дава карбамид в определени дози.

Всичко това е положителната, хубавата страна на тези въпроси, за което добротичани заслужават похвала. И ако се съди по съвещанията, по набелязаните мероприятия, не може да не повярва човек, че в това кооперативно стопанство въпросите по подготовката за презимуването на животните и обработката на фуражите са разрешени отдавна.

В съставното село Ястреб на обаче положението е съвсем друго. От извършената проверка на 10 ноември т. г. от Инспекцията за партиен и държавен контрол се установи, че горните въпроси са подценени от всички, което основателно е разтревожило животновъдите. Производственият съвет, с бригадир Михаил Вълчанов, не е работил добре по тези задачи. Его какво разказаха гледачите, което се потвърди от всички ръководители:

Не са изготвени и не са поставени на видно място дажбените таблици във фермите, за да знаят гледачите и домакинът какви фуражи се полагат за всяко животно. С право казва животновъдът Никола Радев: „Дажбите през настоящата година са тайна за нас гледачите, за да си оправят сметките домакините“. И наистина, в тази ферма през месец януари т. г. не е изразходвана за животните царевица, а са изписани 4 500 кг без подпис на гледачите, което увеличава фиктивно разходите.

Всички помещения за животните в тази бригада не са измазани, защото няма вар. Едва сега се доставиха гвоздейчета за остъкляване на прозорците. Няма нито една стая, обзаведена като за хора — липсват одеала, чаршафи, гориво за печките и пр. Няма електрическо осветление, но не са достатъчни и фенерите. Двата от тях в говедовъдството са без стъкла и сега се ползва собственият фенер на един гледач. Газ също не е доставена за фермите.

За правилното хранене на животните не е построена фуражна кухня. Пригодената и ползвана през миналата година площадка за обработка на фуражите е изоставена и още не е ремонтирана. Наличният РКС-апарат за рязане на царевичак не се използва за тази цел. За меласиране на грубите фуражи няма меласа на склад, липсва и карбамид. Рязанките, с които се разнообразяваше храната на говедата, се свършили и не се носят други. Сега една група говеда се „угоява“ със суха слама, малко концентриран фураж и царевичак, разхвърлян по поляната. По този начин той не се оползотворява напълно от животните и се затъпква.

Тези факти тревожат животновъдите и се налага да бъде потърсена строга отговорност от виновниците. Не са необходими вече мероприятия, а близка помощ от председателя, зоотехника и другите ръководители и специалисти.

Марин **МАРИНОВ**

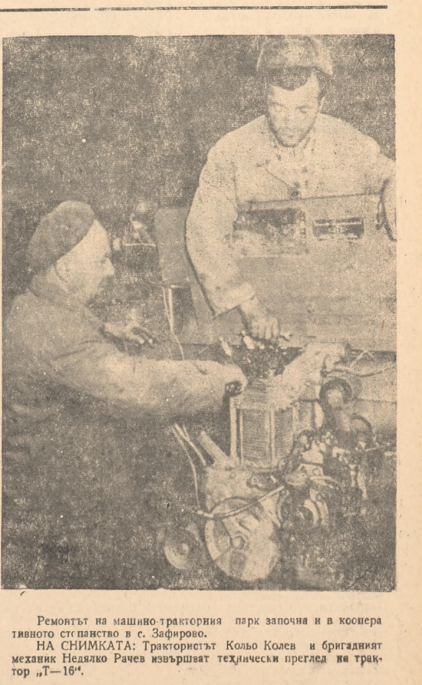

Ремонтът на машино-тракторния парк започна и в кооперативното стопанство в с. Зафирово.

НА СНИМКАТА: Трактористът Кольо Колев и бригадният механик Недялко Рачев извършват технически преглед на трактор „Т—16“.

ЕТИОПИЯ

Политико географска бележка

В ИЗТОЧНАТА ЧАСТ на Екваториална Африка е разположена Етиопия — страна, свързана с многобройни легенди. Векове наред тя е будила силен интерес и любопитство. Наричат я „рог на изобилието“.

Етиопия заема площ от 1,235,000 кв км и има население около 23 милиона души. Тя е една от малкото страни в света, които могат да се похвалят с 30-вековна история и славно минало. Попаднала под религиозното влияние на древен Рим и Византия, Етиопия възприема християнството още през 4-ти век, но постепенно започва да запада, а вълната на арабските завоевания я откъсва от останалия свят. В по-ново време тя става прицелна точка на колониалните държави и упорито отстоява независимостта си. Но през 1936 г попада под властта на фашистка Италия. Италианската окупация не продължава дълго — през 1941 г. етиопският народ, под ръководството на императора Хайле Селасие, прогонва поробителите и освобождава своята страна.

Съвременна Етиопия води свободолюбива и независима външна политика. Тя е в авангарда на страните, които се борят срещу империализма и колониализма и се придържат към принципите на необвързване и неутралитет. Нейната ръководна роля в процеса на деколонизацията на Африка се потвърждава и от факта, че Адис Абеба е избрана за седалище на създадената по инициатива на етиопското и на някои други правителства Организация за африканско единство.

Въпреки обширната си територия и огромните си природни богатства, в икономическо отношение Етиопия все още е изостанала страна. Тя обаче активно търси пътища, чрез които да постигне бърз стопански и социален прогрес, както и да укрепи деловите и търговските си връзки с всички страни по света, които са готови да градят взаимоотношенията си с нея върху основите на равенството и взаимното зачитане.

Основа на икономиката на Етиопия, както и на всички развиващи се страни, е селското стопанство. То осигурява 95% от целия национален доход, като в него са заети около 90% от всички жители на страната.

Най-важният продукт на земеделието е кафето. Етиопия — неговата родина изнася годишно около 72,000 тона кафе, което представлява повече от 60% от целия ѝ износ. Етиопия произвежда годишно и по 5-6 милиона тона зърнени храни, 650—850 хиляди тона различни бобови култури, 350—400 хиляди тона маслодайни семена, 14 хиляди тона памук, големи количества захарна тръстика, банани, тютюн, ориз, различни тропически и средиземноморски плодове.

Животновъдството е поразвито от земеделието. Етиопия изнася големи количества кожи — 150—200 хиляди броя годишно.

В селското стопанство на Етиопия все още се чувствува силното влияние на феодализма. Страната обаче полага усилия да изгради модерно съвременно земеделие и животновъдство. Подготвя се осъществяването на аграрна реформа, като за целта е създаден специален правителствен орган с изключителни пълномощия. Същевременно държавата насърчава и образуването на селскостопански кооперативи, като им отпуска изгодни кредити. Само за нуждите на земеделието и скотовъдството през втория петгодишен план, който се осъществява — сега, ще бъдат изразходвани повече от 400 милиона етиопски долари, т. е. 21% от цялата сума, предвидена в плана.

Големи грижи се полагат също и за развитието на националната промишленост, която все още е на незадоволително равнище — осигурява само 5% от националния доход на страната. През годините на първия петгодишен план (1957—1962г.) за индустриално строителство бяха изразходвани повече от 250 милиона етиопски долари, което позволи ежегодния прираст на промишленото производство да се покачи от 2% на 3.2%, а съвокупният годишен продукт от 73 на 116 милиона долара. Във втория петгодишен план се предвижда за развитието на индустрията да бъдат изразходвани над 450 милиона долара. Сега най-добре е развита леката и преди всичко текстилната и хранителна промишленост. Строят се: нефтопреработвателен завод с годишен капацитет 500,000 тона суров нефт; маслопреработвателни фабрики; предприятия на химическата промишленост, предприятия за синтетични влакна, нови електроцентрали и др. Предвижда се през 1974 година добивът на електроенергия да достигне 1.5 милиарда киловатчаса.

Гаранция за бързото развитие на промишлеността са големите природни богатства, които се крият в недрата на страната: платина, злато (годишно производство 25,000 унции), никел, цинк волфрам, хром, мед, (годишно производство 150,000 тона), желязо, нефт и други.

Сериозна пречка за бързото икономическо развитие на страната е липсата на добре развита транспортна мрежа. Железопътните линии достигат едва 1,000 километра, а съвременните шосейни пътища са дълги 7-8 хиляди километра. Огромните ресурси на страната ще останат неразработени, докато не бъде разрешен транспортният проблем. Ето защо страната полага големи усилия за строителство на нови ж п линии и шосейни пътища. За тази цел във втория петгодишен план за развитие са предвидени общо 316 милиона етиопски долари.

Между НР България и Етиопия са установени здрави връзки на сътрудничество и приятелство. Те ще укрепват още повече след предстоящото посещение на др. Тодор Живков в Етиопия.

Е. ПЕТРОВ

АВТОРЪТ НА „БОРЯНА“

(Спомен по случай 85 години от рождението на Йордан Йовков)

ОТ ПРОЗОРЕЦА на моята стая на улица „Гогол“ се виждаше къщата, където живееше със семейството си писателят Йордан Йовков.

Спомням си, вечер, след като жена му и дъщеря му отиваха да си лягат, той оставаше в кабинета си до късно приведен над някоя книга или ръкопис. Изглежда, че в тишината на тези часове той най-добре работеше. Понякога пък в осветения отворен прозорец се очертаваше ясно седналата фигура на писателя, зареял поглед в тъмнината, потънал в дълбок размисъл.

Така замислено загледан навън през витрината на кафене „Цар Освободител“ съм го виждала, когато на път за театъра минавах по едноименния булевард. Той седеше винаги на една и съща маса, често сам, пиеше си кафето и гледаше минаващите по булеварда граждани. Струваше ми се, че обича да бъде сам, но сигурна съм, че никога не се е чувствувал самотен, защото човек с такава поетична и богата душа, която се отразяваше във всеки ред на неговите разкази, не може никога да бъде самотен.

През 1932 година в Народния театър в София предстоеше представянето на Йовковата пиеса „Боряна“. Главният режисьор Н. О. Масалитинов, който не само уважаваше, обичаше, но просто благоговееше пред писателя и човека Йовков, възложи ролята на Боряна на мен. На една от „черните“ репетиции съвсем незабелязано в тъмния салон се беше вмъкнал авторът на пиесата. Когато разбрахме това, ние бяхме много недоволни от неговото присъствие, защото не бяхме добре подготвени и се страхувахме от неговото мнение. Още на другия ден разбрахме, че тревогата ни не е била напразна. Скромният, тих и сдържан в отношенията с хората Йовков се оказа взискателен, строг и тънък познавач на театралното изкуство. Той бе направил редица бележки по нашата игра пред Масалитинов, посочвал как да изговаряме тази или онази реплика, как да се движим из сцената, та даже как да си държим ръцете, за да можем най-правилно да превъплотим неговите герои от народа в техния физически и нравствен лик. Репетициите продължиха. Пред премиерата напрежението достигна връхната си точка не само за нас, но и за автора. В ложата Йордан Йовков блед като платно буквално потръпваше от вълнение. Затова пък радостта ни беше двойно по-голяма, когато бурните и продължителни аплодисменти на публиката показаха нейния възторг и одобрение. Когато Йовков дойде след представлението на сцената да ни поздрави, той вече беше спокоен. В този момент аз изведнъж си спомних за онази репетиция преди два месеца и дълбоко в себе си почувствувах, че освен качествата на „Боряна“, освен усилията, които всички бяхме вложили за нейното представяне, успехът на пиесата тази вечер и всички вечери след това дължахме на правилните и уместни препоръки, които Йовков направи на същата тази репетиция. И мълчаливо му благодарях за това.

По разказ на народната артистка Зорка Йорданова

Обсъждане на филма „Неспокоен дом“

ПРЕДИ няколко дни в клуба на VI квартален комитет и в читалище „Доростол“ — Силистра, жените от Окръжния комитет на профсъюза на културните учреждения и жените от VI квартал обсъдиха българския филм „Неспокоен дом“.

Задълбочен анализ върху сценария на филма направиха другарката Теодора Талигарова, директорка на ученическото общежитие и др. Димка Радева, възпитателка в общежитието.

Основната тема — възпитанието на децата в семейството, на улицата и в училището в „Неспокоен дом“ предизвика активното участие на жените в обсъждането на филма. Направените изказвания от Тодорка Върбанова, Марийка Жечкова, Мария Енчева, Николинка Станчева спомогнаха много за правилното разбиране на филма от онези другари, които имаха други становища по някои отделни моменти.

Мария МИХНЕВА

За успешно завършване на първия срок

До края на първия учебен срок остава малко време, затова представител на в. „Силистренска трубуна“ се срещна с др. АЛЕКСАНДЪР ЗДРАВКОВ, директор на Икономическия техникум в гр. Силистра и го помоли да отговори на един, единствен въпрос, а именно: „Какви мерки взема учителският съвет, за да завършат курсистите успешно първия учебен срок?“. Другарят Здравков беше любезен и ни отговори следното:

ОЩЕ С ОТКРИВАНЕТО на новата учебна година, учителският съвет реши чрез контролни работи, които дава на учениците да разбере, къде се крият техните пропуски, слабите им места в знанията. Установи се, че повечето от учениците постъпват в техникума не достатъчно подготвени по български език и математика. За да бъдат отстранени тези пропуски у курсистите, учителите си изготвиха планове, с цел, това което не се знае от учениците да им бъде обяснено и научено от тях за кратко време, за да могат учебните занятия да минават така, че 70 на сто от предавания материал да бъде разбран и усвоен още в училище. В помощ на учениците ръководството направи план-график за консултации по различните предмети. Още в началото на месец ноември започнаха редовно да се посещават и разбрахме, че консултациите се оказаха добра форма за разясняване на някои въпроси, които учениците не са добре разбрали и ги е затруднило при подготовката на уроците. Стремежът на учителите е, учениците да идват на консултации добре подготвени, след като са чели. Консултациите се посещават и дават добри резултати.

В нашия техникум се учат 380 младежи и девойки, предимно от селата. Техните учебни занимания обхващат 34 часа седмично. Пада се да имат на ден по 6 часа средно, а само два пъти от седмицата по 5 часа. Времето, с което разполагат е твърде малко, като се има предвид, че учениците ни изучават освен общообразователните и специални предмети като икономия на промишлеността, основи на марксизма-ленинизма, политическа икономия и други. Голямата претрупаност на курсистите, изучаването на нови предмети, кара учителите много съвестно и с чувство на отговорност да гледат на своята работа. Те използват най-различни нагледни пособия—диаграми, схеми и други при предаването на новия урок, за да бъде той лесно разбран и запомнен. Така например в часовете по стокознание учениците посещават различните магазини, и в зависимост от това, което изучават, разглеждат и съответните стоки. Учениците посетиха ДМЗ „Стомана“ и ДИП „Дунав“, и други, където можаха непосредствено да видят изчислителна техника, която изучаваха. Всичко това се прави с доброто желание курсистите да бъдат улеснени, когато си подготвят уроците, да няма извинения и оправдания, че не са разбрали урока, да няма двойки.

Целите усилия на учителите са насочени към задълбочено и трайно усвояване от учениците на преподавания материал, и естествено това води до получаване на по малко двойки. Всяка писана двойка се превръща в събитие за паралелката и тогава се вдига на крак не само комсомолския актив, но курсовия ръководител търси помощта на родителския комитет и на самия родител. От практика преподавателите се убедиха, че в понеделник се получават най-много слаби бележки, учениците са разсеяни, затова на проведената преди известно време учително-родителска среща, родителите бяха просто помолени да не викат децата си да прекарват малката празнична почивка на село, защото им се пречи. Освен това всеки от курсовите ръководители има специална тетрадка, в която са вписани имената на изоставащите ученици, които са прикрепени към силни по успех ученици да им помагат.

Сега най големият стремеж и желание на учителския съвет, на Комсомола и на родителския актив при техникума е, първия учебен срок да бъде приключен, ако не без, то поне с незначителен брой слаби бележки. Това ще бъде най-голямата награда за учителите и най-голямата радост за учениците!

Учреди се група на художниците

НА 17 НОЕМВРИ т. г. в една от залите на Образцовото народно читалище „Доростол“ в Силистра беше учредена група на силистренските художници към Съюза на българските художници.

От СБХ присъствуваха: засл. художник ЦЕНКО БОЯДЖИЕВ, засл. художник НАЙДЕН ПЕТКОВ, художник ПЕТКО АБАДЖИЕВ, секретар на СБХ, завеждащ окръжните групи на художниците в страната; художник ВЛАДИМИР ПЕШЕВ.

От десетина години насам художниците в нашия град съществуваха като една самодейна група. Именити наши художници от София идваха тук да видят изкуството на самодейците (както ги наричаха някои). Констатацията си оставаше една и съща — трябва да се работи. И те работеха. Живееха, обичаха и рисуваха.

Техните 58 картини; одобрени от журито, са частици от големите им художнически сърца, те са тяхното виждане на света — красив и обещаващ. . .

Журито разгледа много внимателно картините. Някои от тях събудиха оживени разисквания, които в крайна сметка целяха едно: експозицията да покаже най-съвършеното, най-художественото, най-реалистичното.

— Разбира се, социалистическият реализъм не трябва да се схваща тясно — каза худ. Петко Абаджиев. — Този метод допуща в себе си разнообразие на стилове, концепции, виждания. Затова не трябва да се гледа с предубеждение на картини, които допущат повече условност в третирането на темата.

— Абстракционизмът на запад си отива. Той няма никакво бъдеще. . . Но ние не можем да приемем и примитивизма, фотографския подход, който откриваме в някои от вашите неприети творби. — Думите на засл. художник Ценко Бояджиев се слушат с неописуем интерес.

Между журито и нашите художници се поведе откровен творчески разговор.

Засл. худ. Найден Петков отговори на много въпроси. Съпоставяха се картини — съпоставяха се начини и средства за художествено превъплатяване.

Разбира се, имаше и разочарование поради неприемане на някои от таблата. Но това в изкуството е неизбежно. Кой беше казал, че изкуството е бягане на дълго разстояние? Ако днес си пръв, утре можеш да се окажеш последен и обратно. Важен е финалът. Впрочем финал няма — няма граници за творческото извисяване на духа!

Тази група обединява творци с различни възможности и това е съвсем естествено. Важно е едно: това е един здрав колектив, в който има творческа атмосфера, допринасяща много за раждането на талантливи художествени произведения.

От СБХ бяха откупени по една картина на Йордан Маринов, Георги Куртев, Петър Чаушев, Бедиг Бедросян и Никола Ковачев.

В състава на силистренската група на художниците към СБХ влизат: Йордан Маринов — секретар, Бедиг Бедросян — зам. секретар, Георги Куртев, председател на художествения съвет, Никола Ковачев, Симеон Говедаров, Петър Чаушев, Йорданка Чаушева, Хараламби Ковачев, Кръстьо Надарлийски, Йордан Господинов, Михаил Димитров, Йордан Кисьов, Виктор Капрелян, Иван Василев, Илю Станчев.

В близки дни в читалището ще бъде открита тяхната изложба.

Симеон МАНОЛОВ

Радост в къщи

Колко поля, планини и реки е прелетяло малкото писмо от Донецк, Съветския съюз, за да намери четвъртокласничката Кунка Радева от село Кайнарджа. И колко много вълнения ѝ донесе. И колко радостно скача и се хвали пред по-голямата си сестра Бонка. А вечерта, когато майка ѝ и баща ѝ се завърнаха от работа, Кунка и Бонка се изпреварваха коя по-напред да им съобщи радостната вест.

—Имаме писмо от Донецк, мамо, от Ирина Данилюк.

—Виж снимката ѝ! Колко е мила мамо!

Заинтересовани бяха и майката и бащата. Разговорът се водеше вече само около далечното писмо. Като по-голяма Бонка искаше тя да прочете и преведе писмото, но Кунка не се съгласяваше, защото от тази година и тя учи руски език, и започна да чете. Ирина разказваше за себе си, за живота в училище, за семейството си. Ирина не е забравила да опише и родния си Донецк и да попита за родното село на Кунка, за нейното семейство, за нейните наклонности.

В. МАРИНОВ

Филми, които ще гледаме

Кадър от новия съветски игрален филм „Живели старец и старица.“

РАЗКАЗИ ЗА НЕВИДИМАТА ВОЙНА

„СИНЯТА ЖАБА“

Феодор АНЕНСКИЙ
Любов ЮНИНА

(Продължение от миналия брой)

Да се направи той „свой“ човек не било никак маловажна работа. И тогава в Москва била изпратена Мария. Тя пристигнала в качеството си на представител на чуждестранна фирма, с която имал връзки Алимов и съвсем скоро завързала с него най-приятелски отношения.

Именно Мария посяла в неговата душа семето на завистта. След срещата със нея на него изключително много му се искало да живее така широко и охолно както Мария. Да може да си купува по някоя дреболийка в антикварния магазин, небрежно да затваря вратата на своя „мерцедес“. Но от това той нищо не можеше да си позволи. Той знаеше. С него Мария нито веднъж не беше открита. Но всичките нейни действия, постъпки, разговори, цялата нейна съзнателна небрежност бяха със скрит замисъл: „Виждаш ли как всичко това у нас е обикновена работа. Само така има смисъл животът.“

И ето сега той взе тези пари.

Заранта, когато отиде на работа му се струваше, че всички знаят за тях. Че сега ще го извикат и ще го попитат и той нищо не ще може да отрече. Няма да му стигнат силите, толкова подтиснат се чувствува той. Но всичко беше както всеки друг ден. Приятелите му весело го поздравяваха, шегуваха се, спореха. Всичко беше както всеки друг ден. И Алимов започна да се успокоява. След известно време Мария му каза:

— Струва ми се, че ти водиш преговори... Шефът на тази фирма е мой голям приятел. Преди известно време той направи много за мене. Ти не би ли могъл? — и тя замълча, като гледаше въпросително Алимов.

— Какво? — тихичко попита той.

— Как ти мислиш, за колко би могъл да продаде той? За него е много важно да продаде тази партида по-скъпо. . .

И той изговори цифрата. Той си помисли — щом първия път всичко премина благополучно, значи и сега ще бъде така. Още повече, че парите, които му даде господинът, вече привършваха.

И този път никой нищо не разбра. Следващия — също. Никой не обърна внимание в завода, че Алимов твърде често започна да се появява с нови костюми, тъй както по-рано никой не обръщаше внимание на неговото поведение в бита, на моралната му нечистоплътност.

Обърнаха внимание на друго. Един от колегите на Алимов забеляза, че в последно време преговорите, които той води с чуждестранна фирма, завършват неизгодно. Създаде се впечатление, че „излиза“ информация. Фирмата залагаше астрономически цени и не искаше да отстъпи нито копейка, особено в тези случаи, когато продукцията беше нужна изключително много. Това положение му се стори тревожно и за своите съмнения той съобщи на работниците от Комитета по държавната безопасност. Решителни и умели действия — и възелът започна да се разплита. Изясни се, че Мария служи на разузнаването на една капиталистическа страна. След известно време Алимов беше взет под отговорност. Той беше изправен пред съда.

Разбира се, ако мъжеството на Алимов стигна да разкаже за станалото, работата не би се усложнила и това щеше да го предпази от неговото падение.

А ЕТО ОЩЕ ЕДНА история. Това се случи в една от най-красивите столици на света, където през пролетта цъфтят кестени, а кафе—ресторантите разполагат столовете си почти на улицата.

Андрей стоеше на една такава маса, пийваше си от дебела порцеланова чашка и се наслаждаваше на майската вечер. Той беше щастлив. Никога не беше си представял, че някога в живота си ще си пийва кафе на улицата, чието описание е чел в много романи и неговият нов приятел—журналист в местния вечерен вестник, Оскар — ще му разказва тукашни сплетни.

— А ти бил ли си в бара „Синята жаба“? — запита Оскар.

— „Синята жаба“? — заинтересова се Андрей. — Не. А какво има там?.

— О! Нещо безподобно! Ти си длъжен непременно да го видиш. Аз те каня. Утре, ако си свободен. Ще се срещнем в девет пред кметството. Ще отидем ли? Само не вземай със себе си жена — и той заговорнически му намигна.

Андрей съучастнически му се усмихна.

През деня в представителството му дадоха крупна сума за служебни разходи. Той искаше да ги отнесе в къщи, но после помисли, че ще му се наложи да каже на Нели за „Синята жаба“ и тя също ще пожелае да дойде. А ето че Оскар помоли да дойде без нея. Дявол знае какво е там, в тази „Жаба“! Може би такова, че след това Нели за цял живот ще го изтормози. И той, пъхайки по-дълбоко парите в страничния си джоб, го закопча и се отправи към кметството.

„Синята жаба“ надмина всички очаквания. Намираше се в мазе, стените на което напомняха сплитането на водорасли. В ъгъла беше поставена огромна синя жаба с отворени уста, в която се намираше сцената.

„Колко е хубаво, че той ме предупреди за Нели“ — помисли Андрей.

Впрочем в залата имаше и жени. Ни най-малко не смущавайки се, те с интерес наблюдаваха това, което ставаше на сцената.

Скоро Андрей почувствува, че се напива.

(Следва)

НОВ ВЕСТНИК ЗА МЛАДЕЖТА

От нова година ще излиза през вторник, два пъти месечно вестник „Пулс“ като отделно издание за литература и изкуство на в. „Народна младеж“.

В неговите 12 илюстровани страници ще намерите: най-хубавите нови творби на нашите млади поети, белетристи и критици; творчески портрети и статии за млади музиканти, актьори, художници; публицистика; разнообразно четиво за културния живот у нас и в чужбина.

Абонаментът за една година е 1.30 лв

СПРАВОЧНИК на читателя

КИНО

От 22 до 28 ноември

Кино „Москва“ — „Ключовете на небето“ — съветски игрален филм.

Кино „Доростол“ — „Живели старец и старица“ — съветски игрален филм.

В неделя в двата киносалона от 10 часа ще се прожектират документални и детски филми.

АПТЕКИ

В събота и неделя ще дежури аптека №1. През дните на следващата седмица ще работи нощният пункт до аптека №1 от 19 до 7 часа сутринта. Аптека №1 ще работи от 8 до 13 часа и от 15 до 18 часа. А аптека №4 — от 7 до 21 часа непрекъснато.

НАРОДЕН МУЗЕЙ

Етнографският отдел на музея, уреден на улица „Отец Паисий №37, работи от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Вторник — почивен ден.

АВТОБУСИ

Тръгват от Силистра за: Варна — 6.30, 8.30 и 13 часа; Русе — 6.30, 8.30 и 15 часа; Коларовград —6.30 и 15 часа; Толбухин (през Средище) — 13.45 часа; Цар Самуил — 15.05 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих — 15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Голеш — 16.30 часа; В. Левски — 16.30 часа; Ст. Караджа — 17 часа; Средище — 17.30 часа; Попина — 18 часа; Гарван — 18 часа; Босна — 18 часа.

ПЪТНИЧЕСКИ КОРАБ „РАКЕТА“

Пътува всеки ден в 10.40 часа — с изключение на мъгливите дни.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 136 (997) | Вторник, 23 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

МЕСЕЦ на ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

ВЪВ връзка с правилната подготовка за презимуването на животните и осигуряването на добри условия за получаване на голяма продукция от тях и през зимните месеци, Министерството на селскостопанското производство обявява дните от 20 ноември до края на годината за период на активна работа в животновъдството.

През този период ръководствата на кооперативните и държавни земеделски стопанства трябва да проверят и да вземат мерки за окончателно завършване ремонта на всички животновъдни сгради. Да създадат добри битови условия за работа на самите животновъди. Да проверят как се съхраняват фуражите и набележат мерки за най-икономичното им и рационално използуване. Едновременно с това да набележат мерки за намаляване до минимум смъртността по животните и опазването на определения им брой. Животновъдите и специалистите да използуват дните на месеца на животновъдството за успешно провеждане на селскостопанската просвета, за изучаване на челния опит и приложението му в практиката.

Всички тези мерки имат за цел поддържане доброто телесно състояние на животните и получаването на по-голяма животинска продукция от тях през зимните месеци. Между животновъдите трябва да се разгори благородно съревнование за изпълнение и преизпълнение на личните планове. За тази цел общинските партийни комитети и управителните съвети да набележат показатели, които да се отчитат найредовно и на първенците да се връчват награди.

ПРЕД ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК

Преди няколко дни женкомисията при Окръжното търговско предприятие в Силистра проведе другарска среща в чест на Деня на търговския работник — 19 декември. Вокалната група при предприятието изнесе подходяща литературно-музикална програма. Срещата премина много задушевно. В чест на своя първи празник колективът на ОТП обещава да изпълни търговско-финансовия си план по всички показатели.

Койка СВИРЧЕВА

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

БОРБАТА ЗА РАЗРЕШАВАНЕ НА ЗЪРНЕНИЯ ПРОБЛЕМ ПРОДЪЛЖАВА

И в кооперативното стопанство в с. Бабук сеитбата на есенните култури премина под знака на борбата за разрешаване на зърнения проблем. Изпълнявайки решенията на състоялия се пленум на Окръжния комитет на Партията по тези въпроси, механизаторите и кооператорите засяха 90 на сто от 16 500-те декара пшеница със високодобивния съветски сорт „Безостая — 1“. Площта на ечемика беше увеличена на 3 300 декара. Предсеитбено 6 000 декара бяха наторени със суперфосфат с помощта на самолет от селскостопанската авиация. Това мероприятие се приложи главно на площите, заети това лято със слънчоглед. При самата сеитба почвата беше наторена също така с по 8—9 кг гранулиран суперфосфат на декар, примесен със семената. Въпреки неблагоприятните климатически условия през тази есен, механизаторите обработиха добре земята, като извършиха многократна предсеитбена оран главно с дисковите плугове и лющилниците.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС предвидиха и премии за механизаторите. За всяка изпълнена дневна норма при тази полска работа трактористите получиха в повече от предвиденото по 1 лев, а прикачниците — по 80 стотинки.

Благодарение на тези мерки до края на октомври бяха засети почти всичките 20 000 декара с пшеница, ечемик и ръж. Поникването на посевите се забави поради сушата. Но на редица места вече започнаха да никнат след последните преваляванпя.

През това лято механизаторите и кооператорите от ТКЗС — Бабук получиха средно от декар по 274 кг пшеница. За да постигнат догодина още по-добри успехи, те продължават грижите за есенните култури. Още през време на сеитбата самолетът подхрани 2 200 декара есенници с амониева селитра — по 13 кг на декар. На 29 октомври, когато сеитбата на някои места още не беше завършила, започна подхранването на всички есенници с амониева селитра. Оттогава досега почти непрекъснато самолетът кръжи над блоковете на кооперативното стопанство. Или всеки ден екипажът на самолета от четирима души, с командир Методи Балиев, наторява по около 1 500 декара. До 20 ноември в кооперативното стопанство бяха подхранени с амониева селитра 15 000 декара пшеница. Изпълнението на тази задача е към своя край. След това самолетът ще бъде използван и за наторяване на лозята със суперфосфат.

Работата по подхранването на есенниците с изкуствени торове е организирана много добре. На площадката край селото постоянно са заети десетина кооператори. Едни работят на транспортната лента, чрез която се товари самолетът с амониева селитра, а други — на торотрошачката. Механизаторъ Георги Ставрозов с трактор „ДТ—14“ движи генератор за произвеждане на електрически ток, необходим за различните съоръжения на площадката.

През миналата година подхранването на есенните култури ставаше ръчно или с помощта на торothorазпръсквачка влачена от трактор „ДТ—20“ или „ДТ—14“. Работата обаче не беше много качествена, наторяваше се на ивици, които личаха при израстването на посевите. Сега това агротехническо мероприятия се извършва много по-качествено, подхранва се равномерно цялата площ.

От есенниците 300 декара са засети на стърнище. Там, а и на други места, има опасност да се появи житен бегач който поврежда посевите след поникването им. Специалистите от кооперативното стопанство следят тази опасност. При евентуална поява на житен бегач те ще вземат незабавно мерки да се напрашат площите с препарата хексахлоран.

След като положат грижи за житата и напролет — брануване, подхранване, плевене и други мероприятия, механизаторите и кооператорите имат пълно основание да очакват високи добиви през следващата година въпреки неблагоприятните климатически условия при засяването през есента.

Димо ИВАНОВ

Работата на полето привърши, но механизаторите от ТКЗС — Срацимир не бездействуват. Те подготвят машините за следващата година.

НА СНИМКАТА: Трактористът Борис Тодоров, с помощта на монтьорите Васил Стоянов и Пасьо Петров, извършва среден ремонт на зачисления му трактор „Беларус“.

НЕОБХОДИМИ СА БЪРЗИ МЕРКИ

ВНЕЗАПНО на 16 този месец заваля сняг, придружен със силен вятър. Това почти спря работата в лозята. А в какво положение ги завари снегът? На този въпрос има само един отговор: лозята на кооперативното стопанство в гр. Тутракан не са подготвени за зимата.

От общо 2 000 декара лозя е извършена резитба само на 950 дка, загребани са само 555 дка и изорани 535 дка. Лозарите от съставните села Пожарево и Антимово, с бригадири Стоян Иванов и Коста Иванов, вече извършиха тези мероприятия. Не е такова положението обаче в Тутракан и Дунавец. Бригадата в Тутракан, начело с Васил Станев, от общо 1 200 дка е изрязала само 465 дка, загребала 200 дка и изорала 180 дка лозя. Още по-тревожно е състоянието на лозята в Дунавец, с бригадир Недялко Недялков. Там от 360 дка са изорани 120 дка, а загребано и изорано няма нито педя.

Създалото се положение не бива да дава сън и покой на ръководството на кооперативното стопанство и специалистите, най-вече на главния агроном Петър Пешев. При една сурова студена зима облагородените сортове, като „Болгар“, „Мискет“, „Димят“, „Памид“ и други, ще пострадат извънредно много. Особено сортът „Болгар“, който е твърде чувствителен към студа, рязко ще намали своя плод.

При това състояние на лозята трудно бихме допуснали, че през новата година ще бъдат постигнати такива големи успехи, както тази есен. При план 1543 тона, лозарите от ТКЗС — Тутракан получиха 1 800 тона грозде. Всички бригади преизпълниха своите планове. Звеното на Кирил Петков от Дунавец набра от 90 дка средно по 1 520 кг грозде от декар. За износ кооперативното стопанство продаде 550 тона грозде, а на „Винпром“ — 1 100 тона.

Всички разбират и са убедени, че резитбата, загребването и оранта на лозята са много важни мероприятия, от които ще зависят добивите през следващата година. Необходимо е управителният съвет и специалистите да намерят изход от това трудно положение. Ако трябва, да се потърси и помощта на Градския комитет на Партията.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

РАБОТЯТ ЗА СЛЕДВАЩАТА ГОДИНА

ТРИДЕСЕТ И ОСЕМ дни остават до края на годината, но за колектива на СП „Комунални услуги“ в Дулово следващата 1966 година дойде на 24 октомври. Планът на предприятието беше изпълнен 104 на сто.

Постигнатият висок успех се дължи най-много на бръснарите от Межден, които достигнаха 116 на сто, от Чернолик—117 на сто, а колегите им от Водно отчитат 122 процента—толкова, колкото и фризьорите от Дулово. Строителите приключиха годината 68 дни предсрочно, изпълнявайки плана си 118 на сто. Голям дял в постижението на предприятието има разширяването на някои дейности на бързото и съзнателно извършване на услугите. При план 48 300 лева, СП „Комунални услуги“ реализира 57 466 лева.

Работниците и служителите от предприятието ще посрещнат 1966 година с радост и надежда за още по-високи производствени постижения.

Венета ГЮРОВА

Навременна подготовка

СЛЕД завършване на полската работа, механизаторите от ТКЗС — Главиница започнаха ремонта на инвентара. Те полагат дружни усилия, за да завършат качествено и в срок тази важна селскостопанска задача.

Упоритата работа на механизаторите даде добри резултати. Въпреки че и при лошото време те работиха на открито, подготовката на прикачния инвентар е към своя край.

Предстои ремонт на 3 тежки и 2 средни машини. Той ще започне след завършването на есенната дълбока оран. Сега се набавят резервните части за ремонта на тракторите, който ще се извърши в работилницата на стопанството.

Механизаторите от с. Главиница, бригаден механик Димитър Валев се справят най-добре с подготовката на инвентара. Първенци на механизаторите: Димитър Тодоров, Стоян Петков, Иван Николов и други.

Марин ДЕЛЧЕВ

ЧЕСТИТА ХИЖА, ТУРИСТИ!

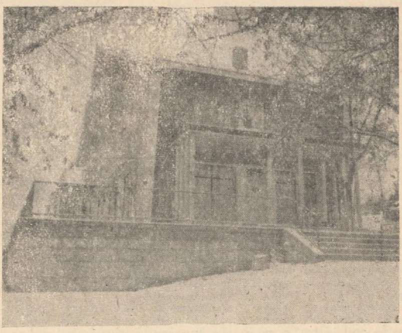

В ЧЕСТ на III конгрес на БТС, който започва своята работа на 26 ноември, в неделя в месността „Памук кулак“ край Силистра за турсистите и хилядите любители на родната природа беше открита още една хижа. Тя се намира в непосредствена близост до хижата на ДМЗ „Стомана“.

За откриването на хижата бяха пристигнали много туристи от Силистра. От ранно утро околността се огласяше от техните песни. Тук бяха и другарите Огнян Модев, председател на ОС на БТС, Петър Куртев, секретар на ОС на БТС, Йовчо Николов, секретар на ОС на профсъюзите, арх. Иван Димов, представители на ЦС на БТС.

Приветствия по случай откриването на новата хижа, която ще носи името „Ален мак“, поднесоха другарите Огнян Модев, Йовчо Николов и Иван Димов. Те честитиха на турсистите новата придобивка, като изтъкнаха, че тя трябва да бъде само едно добро начало за разгръщането на още по-широко строителство на хижи в нашия окръг.

Новата хижа „Ален мак“ е построена в съвременен лек стил и грабва погледа с кокетния си вид. В момента разполага с 29 легла. В просторния и светъл салон на първия етаж могат да се приютят много туристи, да се устройват веселия и забави. Тя е построена със средства от ЦС на БТС, от самооблагането, с помощта на някои предприятия и много трудещи се.

За всеотдаен труд при построяването на хижата, Иван Димов награди от името на ЦС на БТС с грамоти и значка „Хижестроител“ Момчо Момчев, строителен техник и Иван Касабов, майстор строител. Скромни подаръци на Момчо Момчев, Иван Касабов и Найден Стоянов бяха връчени от Окръжния съвет на БТС.

След това пионери изпълниха богата литературна програма.

Светослав ИВАНОВ

ГРИЖИ ЗА ЕСЕННИЦИТЕ

Сеитбата на есенните посеви завърши отдавна, но стопаните от ТКЗС — Пасиево не прекъсват грижите за тях. След като паднаха валежи и навлажниха земята в стопанството започна подхранването на пшеницата и ечемика. Само за няколко дни бяха подхранени 16 000 дка пшеница от всичко 21 500. На всеки декар бяха разхвърляни по 10 кг амониева селитра. Подхранени бяха и 2 000 дка ечемик от всичко 3 000. На тях бяха дадени по 6 кг тор на декар.

На първо място в извършването на това мероприятие са бригадите в селата Звенимир с бригадир Бекир Мехмедов и Зарица с бригадир Неждет Руфилов. И в двете бригади всичката пшеница е вече наторена.

Подхранването в стопанството се извършва предимно механизирано. В неговото провеждане участвуват три машини с торothorазпръсквачки — две ДТ-20 и едно самоходно шаси. Благодарение на механизацията това мероприятие се извършва бързо и висококачествено.

Д. ЧАКЪРОВ

Трудът не спира

По 140 кг тютюн от декар получиха миналата есен кооператорите от с. Ножарево, като надхвърлиха плановия добив от 135 кг.

През пролетта на настоящата година те разсадиха върху 200 дка площ тютюн от сортовете „Трапезунд“, „Харманлийска басма“ и „Остролист“. Кооператорите работиха така, че получиха 45 000 низи висококачествена продукция.

Сега в двора на бригадата отново е оживено. Отново ехтят песни и волен смях. Кооператорите от звената на Наим Раимов, Ариф Салимов, Хаккъ Якубов и Юсуф Еюбов започнаха манипулацията на тютюна. Те са в постоянна надпревара. Всяко звено се стреми да извърши най-много и най-качествена работа. Средно на ден всеки стопанин елпезира по 26 низи.

На първо място е звеното на Хаккъ Якубов. Най-добре се справят с балирането на елпезирания тютюн кооператорите Халим Османов и Шефкет Рамаданов.

Ахмед ДЕМИРОВ

Подготовка на трайките насаждения

ОЩЕ беритбата на лозята не беше завършила, когато резачите от с. Долно Ряхово навлязоха в лозята и започнаха тяхната резидба. Всеки ден в извършването на това мероприятие участвуват 10—15 човека. Като най-добри резачи се проявяват другарите Петко Цонев, Ангел Цонев, Стефан Филипов, Георги Караколев и други.

Едновременно с резидбата на лозята не изостава и работата по зазимяването на овощните градини. Кооператорите от звеното на Иван Петров варосаха дърветата и ги обвиха със слънчогледови стъбла, за да не бъдат сгризани от зайците.

Найден СТОИЛОВ

Първите агнета

ОТ НЯКОЛКО ДНИ в кооперативната овцеферма в с. Богорово има голяма радост и оживление. Започна агненето на овцете. В кошарите вече припкат 60 агънца.

През тази година овцевъдите от селото постигнаха добри успехи. Те надоиха по 60 литра мляко средно от овца и настригаха по 3,622 кг вълна. Постиженията на отделни животновъди са още по-големи. Овцевъдът Цветан Иванов например получи от повереното му стадо по 77 л мляко и 4,120 кг вълна, Димитър Димов — по 60 л мляко и 4,068 кг вълна и др.

Сега агнилната кампания започва с 20 дни по-рано от миналата година. До края на декември животновъдите очакват да се оагнят повече от половината овце. Това значи, че доенето им ще започне по-рано, защото агнетата ще бъдат отбити навреме. Затова грижите за овцете са повишени. Голям дял за навременното агнене има завеждащ—фермата Стойчо Драганов, който е и техник-осеменител.

Недялко МИХАЙЛОВ

Висококачествена обработка на тютюна

ТКЗС — МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ е едно от стопанствата в окръга, които обработват ежегодно повече от 1 000 дка тютюн. При това усилията на специалистите и тютюнопроизводителите от този кооператив са насочени към получаване висококачествена продукция от тази култура.

През пролетта кооператорите произведоха навреме разсад от сортовете „Трапезунд“ и „Харманлийска басма“. Те го разсадиха върху 1 350 дка площ. Тютюнът бе окопан три пъти. В най-подходяща зрялост се извърши брането дори и на „седмата ръка“ тютюневи листа. Работливите стопани успяха да нанижат и изсушат при благоприятни климатически условия 350 000 низи. Предполага се средният добив да надхвърли 180 кг от декар.

След овлажняването на въздуха се създадоха благоприятни условия за манипулацията на тютюна. Преди да започне този важен момент, специалистите от стопанството запознаха кооператорите с редица въпроси, свързани с висококачествената обработка на тютюна. Ръководителите на кооператива осигуриха по-добри условия за работа, в сравнение с миналата година.

Близо две седмици в топлите и светли стаи както в Малък Преславец, така и в съставното му село Долно Ряхово, се събират много хора. На помощ на тютюнопроизводителите се притекоха и другарите им от другите звена. Затова, въпреки прецизността при работата, елпезенето спори. На ден всеки работник елпезира средно по 20—25 низи. Но има кооператорки като Фатме Хюсеинова, Петрана Иванова, Станка Тодорова и др. от с. Долно Ряхово, които на ден обработват и по 35—40 низи.

Досега в стопанството са манипулирани 60 000 низи. Всеки ден техният брой се увеличава с по 8—10 хиляди. По план кооператорите ще завършат обработката на тютюневите низи до средата на декември. При това на държавата са вече продадени първите 9 тона тютюн. Очаква се цялата реколта да бъде продадена при висока средна изкупна цена. Висококачествената обработка на тютюна ще донесе голям доход на целия кооператив.

Халил ИБРАХИМОВ

Отчетно-изборни конференции в Комсомола

НАНИЗ ОТ ХУБАВИ КОМСОМОЛСКИ ДЕЛА

С ентусиазъм и младежки пламък се проведе неотдавна годишната отчетно-изборна конференция на Комсомолската организация в село Старо село. Наниз от хубави комсомолски дела бяха отчетени в доклада на общинския комитет на комсомола, прочетен от неговия секретар другарката Петранка Якимова.

Трудът в кооперативното стопанство е въпрос на чест и гордост за всеки младеж. И в кравефермата, и в свинефермата, и в птицефермата и при малките телета и при тракторната бригада, със своя самоотвержен труд младежите от това кооперативно стопанство са прочути в целия окръг. Безброй са примерите на трудово отличие. Ето някои от тях.

Още в началото на годината комсомолското дружество при механизаторите със секретар Димитър Григоров би е тревога. Трябва да се направят икономии от горивни и смазочни материали! Всички млади трактористи приемат с ентусиазъм възложената задача. Води се битка за всеки грам, всеки литър гориво. И сега, на общинската конференция, младите механизатори се явяват с изпълнено поръчение. Те рапортуват: „две средни машини могат да работят в продължение на цяла година с икономисано гориво“.

Не по-малки са успехите на младите животновъди. При план за деветмесечието да се реализират 203 400 лева парични доходи, реализирани са 333 900 лева или планът е преизпълнен само за девет месеца с над 130 000 лева. На конференцията и сега те дадоха смели обещания. Секретарката на дружеството Маринка Димитрова, от името на младежите, заяви: „Ние комсомолците от нашето дружество, ще водим още по-упорита и настойчива борба за изпълнение на задачите, стоящи пред нас“. Тези смели обещания няма съмнение, че ще се превърнат в дела. Здрава предпоставка за това е помощта на партийната организация към животновъдството, със секретар зоотехника Тодор Масларски.

За работата на младите полевъди говори комсомолката Тодорка Андреева. Тя разказа за успехите на младежите в тяхното звено, което е поело задължение да се бори за званието „звено за комунистически труд“, отчете, че три девойки от тяхното звено се учат задочно в Селскостопанския техникум. В звеното се провеждат курсове за преквалификация, в него се създава здрав и сплотен колектив, което е основа на по-нататъшните успехи.

Но не само в труда младежите имат хубави дела. Колко труд, колко безсънни нощи, колко усърдие полагат те и в театралния колектив, и в изградения битов хор, и в танцовата трупа. Не е ли плод на тяхното усърдие, че в националния преглед в Копривщица за танца „Буенек“, танцовата трупа е наградена със златен медал?

На конференцията обаче бяха посочени и някои слабости. Отчете се например, че малък е броят на младежите участвуващи в движението за комунистически труд, което трябва да тревожи и дружествените бюра, и общинския комитет на организацията.

Незадоволителна оценка даде конференцията и за агитационно-разяснителната работа извършена от комсомолските дружества и общинския комитет на Комсомола. В тая връзка делегатът Крум Киров предложи да се води диференцирана работа с всеки младеж, като се работи системно за тяхното комунистическо и патриотично възпитание.

Сериозна загриженост в делегатите предизвика лошото поведение на Иван Енев, неорганизиран младеж, който със своето държание петни името на младежите от селото.

По всички тези въпроси, конференцията взе разгърнати решения. Ако новоизбраният общински комитет осигури тяхното изпълнение, няма съмнение, че в бъдеще успехите на комсомолската организация в Старо село ще бъдат още по-големи.

Кольо ВЪРБЕВ

ЕДИН ДЕН НА СЕЛО

ЗИМНО ВРЕМЕ Е. Вали. По калния път се движат хора. С калпаци, с ватенки... От едно село са. Името му ли? — Сокол. Птицата сокол, за която сме чували, че е всесилна. Между птиците.

Не ми се ще да чопля миналото на селото. Старо село е, татарско. Тук някога са живеели татари, после македонци, а сега живеят българи. Соколци са известни с трудолюбието си. И с конете си — някога. И още с едно — с единството си. Те казват, че всички са роднина помежду си и затова си живеят като братя.

* * *

Ей го стопанския двор. На километър-два от шосето за Босна. Един кооператор в полушубка кара цвекло, отнякъде с каруца. Кара се на конете, че не вървят. Питам го:

— Где мога да намеря зоотехничката Митка?

— Кого? Бригадирката Митка ли?.. В крайното помещение е... Провежда събрание с животновъдите. Отправям се натам. Спирам при друг кооператор, зает с товаренето на оборски тор.

— Телчарника искам да разгледам — казвам. — Кой може да ме разведе из него?

— Само Митка — сръчно забива той вилата в димящата купчина тор.

Ускорявам крачките си. Влизам в едно помещение, което образува чупка в средата. И почуквам на една врата. Тя се отвори и аз се намерих не при една, а при няколко Митки и при двама-трима Митковци. Сам ги нарекох така. Струваше ми се, че те тъй много приличат на бригадирката си по своето трудолюбие.

* * *

Изпаднах в размисъл. Хубаво е да изпада човек в такова състояние. Тогава всичко му е интересно и въпросите в него следват един след друг.

След всичко, което видях и чух, мълчах. Слушах да чуя нови неща. А те спореха. Водеха разговор за своята работа. И се вълнуваха.

На пейката стоеше наведен напред бай Васил. Оня — шишкавият. Хитрите му очи ме оглеждаха. Изучаваха ме. И ме питаха: „Ще се видим ли във вестника?“ Той говореше тихо. За успехите и за слабостите. И работата си вършеше безшумно. И затова е първенец.

* * *

А сега за телчарите. Нямаше ги в телчарника. Бяха по домовете си. Щяха да дойдат след един час на работа.

— Какво да ви кажем за тях — обади се пак бай Васил. — Работливи момчета са.

Каза имената им: Йордан Радев, Кръстьо Петков, Стоян Грънчаров, Мирчо Иванов, Калин Илиев.

— Тях само не можем достигна — погледна към мен бай Васил. — Което си е тяхно, тяхно си е...

— Ако е за работа и ние работим — рече една от жените, — но не си изпълняваме плана. А телчарите го преизпълняват.

Това признание беше другарско. В него нямаше завист.

Митка се обаждаше сдържано. Тя разбираше, че правото сега е на животновъдите. Нека те да се изкажат за себе си. Какви тудности срещат? Кое им тежи? Нали за това говориха преди малко на събранието.

Прочетох диаграмата, окачена на отсрещната стена. На нея бе написано: „...получен прираст от телетата до първи ноември — 25 852 кг... Средно изпълнение на плана 113 на сто...“ Отнасяше се това за телчарите. И си спомних тогава народната мъдрост: „Работата хвали майстора си!“

Телчарите закъсняха. Но за тях достатъчно говориха другите. Телчарите имат още едно голямо желание, което научих от бай Васил: засега животните са пренаселени. Големите телета — от шестмесечна възраст нагоре — са под навеси. При едно по-сериозно застудяване прирастът веднага ще спадне. Крайно време е ръководството на стопанството да види тези неща и да ги реши.

* * *

Дишах въздуха на това село един ден. Срещнах приятели и непознати. Но животновъдите ми станаха близки за цял живот.

Никола НАНЕВ

Защо и как ще се попълнят декларациите за жителство при преброяването

КАКТО вече писахме успоредно с преброяването ще се попълват и декларации за жителство за цялото население. Декларациите за жителство имат за задача да помогнат за уточняване регистрите за население и ако е необходимо да се подменят старите и износени такива.

В никой случай не бива да се помисли, че декларации уреждат жителството на гражданите или стават причина за загубване на жителство.

За да се извърши успешно събирането на декларациите за жителство, трябва предварително да се извършат някои подготвителни работи.

Първо необходимо е всички граждани в окръга, които притежават паспорти, да ги проверят на страница 12 дали имат отметка от съответния съвет, на който са жители, в кой том и страница са записани в регистъра на населението. Ако някои граждани нямат нанесени тези данни в паспорта, трябва до 1 декември да отидат в съветите, за да им се нанесат данните. Ако лицата живеят в населени места, на които не са жители и нямат нанесени данни за том и страница в паспорта, за да не ходят до съответния съвет и губят ценно време, могат чрез свои близки да изискват бележка от съответния съвет, от който да се види в кой том и страница е регистриран той.

Подобен е случаят с учениците, които учат в други населени места, живеят на квартира или при свои близки. Те трябва незабавно да искат чрез своите родители да им изпратят бележки от съвета където са жители, за да се види в кой том и страница са записани в регистрите на населението. Понеже тези случаи ще бъдат най-масово явление в средните училища и техникумите от окръга, хубаво ще бъде класните ръководители да окажат помощ на преброителните комисии, като още от сега проверят дали учениците са получили бележки от съветите, където са жители и да напомнят на онези ученици, които още нямат такива.

Необходимо е всички тези въпроси добре да се разяснят на населението от окръга, за да няма излишни трудности при започване на преброяването.

Божко ХРИСТОВ

В село Вокил кооператорите се снабдяват с хляб от новата модерна фурна, оборудвана с машини. Наред с тях, характерно за работата на хлебарите е и хигиената, поддържана в помещението.

НА СНИМКАТА: Отговорникът на фурната Ятем Мустафов подготвя тестото.

Никаква пощада за военните престъпници

ПРЕДИ ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ, на 20 ноември 1945 година в Нюрнберг бе открито първото заседание на Международния трибунал, който съдеше главните нацистки военни престъпници. Решението да се създаде трибунал, взето от съюзните държави през 1943 година в Москва, ознаменува действителна революция в международното право.

Трябва веднага да уточним: военни престъпления са били осъждани и по-рано от различни международни институти. Но тези акции биваха символични. За първи път в историята Нюрнбергският трибунал на народите беше упълномощен да съди и да накаже военните престъпници и за първи път в историята лица, отговорни за зверства и актове на агресия, понесоха заслужено наказание.

Обаче последвалите събития не можеха да не предизвикат безпокойство в световната общественост. През 1953 година тогавашният председател на западногерманския бундестаг Елерс не се посвени открито да дезавуира решенията на Международния трибунал. Нещо повече, нацистките престъпници, излежаващи наказанието си в затворите, намиращи се на територията на ГФР, един след друг бяха пуснати на свобода. И скоро много от тях заеха ръководни постове в промишлеността, армията, съдилищата и в държавния апарат на Западна Германия.

Прогресивното човечество, особено народите на страните, станали жертва на хитлеристката агресия, разбира се, не останаха пасивни наблюдатели на това, което ставаше в бонската държава. Все по-мощно, все по-високо звучеше гласът на протест против нечуваната гавра с волята милиони хора.

Френският народ, който за седемдесет години три пъти бе нападнат от германския милитаризъм, не допуска и мисълта, че е възможно да се прости на нацистките палачи. Нашият народ не е забравил своите мъченици. Той се вслушва в гласа на бившите затворници от лагерите на смъртта, на патриотите, участвували в Съпротивата, на всички онези, които се бориха и които страдаха за освобождение на човечеството от кафявата чума. Той не е простил на палачите на Орадур, не е забравил как хвърляха децата живи в пещите на крематориумите. Поради това френският народ е единен в стремежа си да продължава да разобличава за да могат военните престъпници да получат необходимото наказание, в това число и онези, които се укриват в Западна Германия.

Волята на френския народ намери законодателен израз: на 18 декември 1964 год. Националното събрание на Франция отказа да приложи принципа за давност за престъпленията против човечеството. Един от депутатите така охарактеризира този акт: „Предупредени бяха десетки хиляди военни престъпници, които се крият, очаквайки изтичане на срока за давност, за да могат след това да излязат от сянката“.

В Страсбург се състоя съвместна конференция на френските и прогресивните западногермански юристи. Нейните участници единодушно гласуваха против прилагане на принципа за давност за престъпленията против човечността.

Гласът на негодувание против намеренията на бундестага да помилва военните престъпници, звучащ в много страни на света, беше чут от редица международни организации. На 10 април т. г. Комисията за правата на човека при ООН прие резолюция, в която се казва: „Нито един военен престъпник не трябва да избегне скамейката на подсъдимите, където и да се намира той...“

Почетен дълг на работниците от правосъдието във всички страни е да възпитават у хората чувство на бдителност, чувство на непримирима ненавист към онези, които посягат на честта, свободата и достойнството на народите.

Соланж Бувие—Ажан
адвокат от Апелационния съд в Париж, член на Секретариата на Международния съюз на юристита-демократи.
Агенция „Новости“

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

Незабравима ще остане за току що влезлите в пионерската организация третокласници, срещата, проведена на 18 ноември с живия участник в Отечествената война — Димитър Стоянов от гр. Дулово. С песен на уста третокласниците от началното училище „Христо Смирненски“ от града посрещнаха своя гост.

С затаен дъх те слушаха увлекателния разказ на боеца, за подвизите на 31 дивизионен пехотен полк, където е бил зачислен и той. 46 дни в героични сражения, българските бойци са прогонвали немските окупатори от Алпийските балкански села към Германия.

Разказа си др. Стоянов илюстрира с много снимки отразяващи участието на бойците от 31 пехотен полк във войната. Пионерите му зададоха множество въпроси като: „Къде нощуваха бойците? От колко бойци се състоеше един полк?“ и др.

Те изпратиха своя любим гост с песента: „Ний желаем сега, ний се борим в света, за мира между народите“

Радка ДАЧЕВА

ДВИЖЕНИЕ НА ЗДРАВАТА РАБОТНИЧЕСКА ДРУЖБА

СТАВА дума за движението за комунистически труд. Докато си пробие път и в ДМЗ „Стомана“ — Силистра то срещна известна съпротива. Участниците в него минаха през много трудности, които те преодоляха, защото това движение играе важна роля за тяхното комунистическо възпитание.

От година на година броят на колективите, включени в него расте. В началото на тази година шест бригади от предприятието се бореха да завоюват почетното звание „Бригада за комунистически труд“. Сега обаче те са 9 с 250 участника. Всяка от тях прие условия, по които работи. Различни са показателите, залегнали в условията. Едни за повишаване културата и образованието на работниците, други за повишаване на тяхната политическа подготовка, а трети за подпомагане изпълнението на производствената програма на завода. Всички са важни и на тях работниците гледат като на свое голямо задължение. Затова и резултатите, които всеки месец се отчитат от профорганизацията, са налице. На първо място в съревнованието между бригадите в предприятието са бригадите, включени в движението за комунистически труд. Висока е оценката на партийното, профсъюзното и административното ръководство за тяхната работа. Работниците от тези бригади са поединни в действията си, между тях съществува здрава работническа дружба и взаимопомощ.

Говорейки за първенците в предприятието, не можем да не споменем имената на бригадите, включени в движението за комунистически труд: „Васил Левски“ от леярния цех, с бригадир Йордан Вълчев; бригада „Иван Стайков“ на Тома Михайлов и други. Те имат най-високо изпълнение на производствения си план за десетмесечието. От клон „Пресови изделия“ добри резултати постигнаха бригадите „Юрий Гагарин“, „Малчика“ и други. В тези бригади, наред с хубавата производствена работа, се провеждат и редица други инициативи от културно-масов характер — чествания рождените дати на работниците, колективни посещения на кино, на театър, екскурзии из страната и други.

Мария ИВАНОВА

РАЖДАНЕТО НА КОМСОМОЛА

В първите следреволюционни години Кремъл представляваше огромно общежитие, което много благоприятствуваше за опазването и укрепването на дружбата сред кремълската младеж. Ние, независимо от желанието ни, постоянно се срещахме на всяка крачка в огромните дълги коридори, по които се съобщаваха нашите квартири, на разходките в Тайницката градина или на площадката пред Кремълския дворец, в училището на Знаменка, където сякаш се бяха наговорили да запишат своите синове и дъщери много от живеещите в Кремъл родители.

Огромно значение имаше и това, че много от тях се познаваха отдавна, още от годините на царизма и съвместната нелегална партийна работа.

Общият стремеж към обединяване в организации, който тогава беше обхванала разнообразни слоеве от обществото, неизбежно засегна и кремълската младеж, повечето от която беше в училищна възраст.

Първата създадена от нас юношеска организация имаше твърде примитивен характер и получи названието „Кръжок на кремълските деца“. Политически задачи на първо време не си поставихме, действувахме съвършено самостоятелно и независимо от възрастните. Сами намерихме подходящо помещение в зданието на запустелия Вознесенски манастир, край Спаските врати, намерихме някакви мебели и започнахме да обединяваме около себе си неорганизираното младо кремълско племе от училищна възраст.

Изработихме даже някакъв неписан устав на организацията, силно напомнящ устава на Тимур и неговата команда. В основата му залегнаха — дружба и взаимопомощ, помощ на родителите в семейството и примерно поведение, стремеж към трудови навици. Голямо внимание беше отделено на създаването на художествена самодейност, участието в което се смяташе за задължение на всеки.

Пръв, когото изгонихме от своята среда поради това, че се бе самозабравил, беше синъ на Каменев — Александър или Лютик, както по господарски го наричаха в къщи. На една възраст с нас, той се смяташе голям и виреше нос, разхождайки се с бащиния си автомобил. Малко по-късно, като узнахме, че Лютик ходи винаги с револвер в джоба си, ние насила го обезоръжихме и предадохме оръжието в комендатурата на Кремъл. Каменев — бащата не се реши да се намеси в нашите действия.

В онези дни още не съществуваше организацията Руски комунистически съюз на младежта, но ние зад стените на Кремъл вече налучквахме правилния път. В един дом на улица „Волхонка“ открихме съществуването на някаква подобна на нашата организация на „Младите комунисти“, които съкратено се наричаха „юки“. Беше трудно да се разбере кого именно обединяваха. Те бяха също „търсачи“ като нас и след като се запознахме, ние заимствувахме от тях някои нови и полезни за нас неща. Те провеждаха задължителни занимания по физкултура и даже се занимаваха с политпросвета по „Азбуката на комунизма“. Този опит ние незабавно възприехме и пренесохме в своя „Кръжок на кремълските деца“.

Вмъквахме се без всякакво разрешение в Митрофаниевската зала, която в онова време служеше за спортни занимания на курсантите от школата на ВЦИК и беше обзаведена с гимнастически уреди. Тук провеждахме своите занятия по физкултура, копирайки от курсантите упражненията на успоредка, халки и кон. Сред нас се оказаха доста способни лекоатлети и гимнастици.

Занятия по политпросвета ние не провеждахме: нямаше кой да ги ръководи. Сами не се обръщахме за помощ към по-големите другари, но в замяна на това кремълската партийна организация внимателно следеше нашите организационни успехи и несполуки. Скоро след основаването на Всерусийския комсомол беше решено да се пристъпи към създаване на кремълска комсомолска организация.

Ние с жар се заехме с новата работа. Инициативната група се подбра измежду деца от една възраст; под ръководството на партийната организация бяха зарегистрирани всички младежи в комсомолска възраст, при което трябва да се отбележи, мнозинството се оказаха не по-големи от 16 години.

Процедурата на приемане в Комсомола през ония организационни дни беше до нямай къде проста: приемаха се всички, които живееха в Кремъл и изразяваха желание да встъпят в редовете на РКСМ. Членският билет представляваше продълговата книжка с червена книжна подвързия, подписана и подпечатана от секретаря на партийната организация. Кремълската организация на РКСМ, както и партийната организация се подчиняваше на Замоскворецкия район на Москва.

Ние бяхме във възторг от съзнанието, че нашите младежки стремежи получиха истинско оформяване и при това под ръководството на партийната организация! Даже станахме някак по-сериозни от чувството на отговорност, което ни налагаше пазеният в джоба комсомолски билет.

С гордост показах своята червена комсомолска книжчица на скъпия Владимир Илич. От честите беседи с мене, когато го навестявах в неговия работен кабинет, той беше прекрасно осведомен за нашето детско-младежко движение. По време на своите разходки из Кремъл той винаги се спираше при нас и обкръжен постоянно от група деца, с усмивка и жив интерес разпитваше за хората в „Кръжока на кремълските деца“ и неговите успехи.

— Е, поздравявам те, Гора — каза Владимир Илич, като се любуваше на моя комсомолски билет, — бъди сега и по-умен, и се учи хубавичко, другарю комсомолец, и бъдещ болшевик! Впрочем ти отдавна си вече болшевик — с лукава усмивка заключи Владимир Илич, явно намеквайки за някогашното ми редактиране на списание „Заря“.

За първата годишнина на Октомврийската революция на Кремълската комсомолска организация тържествено беше връчено собствено червено знаме от кадифе и през ноември 1919 година ние за пръв път врвяхме в редовете на демонстрантите от Замосковорецкия район, като си оспорвахме един друг правото и честта да носим знамето пред колоната. От трибуната на Червения площад ни познаха, в това число и Владимир Илич, и кремълските болшевики сърдечно приветствуваха своята смяна, вървяща под знамето на Кремълския комсомол.

Из книгата
„Незабравимото“ от

Г. ЛОЗГАЧЕВ — ЕЛИЗАРОВ

ДА СТРОИМ ТАКА, КАКТО БИХМЕ СТРОИЛИ ЗА СЕБЕ СИ

С ВСЯКА изминатa година се създават все по-добри условия за бързото осъществяване на непрекъснато нарастващата строителна програма. Решават се основни въпроси на строителството, в това число и въпросът за качеството. Повечето наши проектанти и строители добре разбират, че това, което изграждат сега ще съществува и ще се използва в продължение на десетилетия. По неговото качество поколенията ще оценяват работата им, така, както сега ние оценяваме майсторството на такива строители, като майстор Кольо Фичето, Майстор Манол, майстор Миленко и др.

Широките мащаби на строителството, наложени от развитието на цялото народно стопанство, изискват коренен прелом в качеството му, с оглед то да се превърне в още помощен фактор за бързо повишаване обществената производителност на труда. Лошокачественото строителство фактически означава пилеене на народни средства, пилеене на обществен труд.

Стройрайон — Силистра успя да преодолее редица трудности, да активизира инженеро-техническия персонал и да отчете през настоящата година значителни успехи в работата си. Усилията на колектива са насочени към създаването на добра организация, правилна технология и внедряването на нови почини.

Но въпреки направеното, определено трябва да кажем, че качеството на строителството не отговаря напълно на съвременните изисквания. Много често се допускат некачествени бетонови работи, които в някои случаи увреждат сигурността на конструкциите. Такъв пример имаме на жилищен блок „Лебед“ в гр. Тутракан с технически ръководител Жеко Коарилиев. Сравнително по-лоши са бетоновите работи на обектите извън Силистра в резултат на по-слаб технически контрол и грубо нарушаване на технологията.

Друг важен въпрос, който дава отражение върху качеството на строителните работи, е липсата на ред при поставяне на инсталациите — водна, електрическа, телефонна, отоплителна, отводна и др. Чести са случаите безмилостно да се разбиват зидове, мазилки, а понякога дори и носещи стоманобетонни елементи, какъвто е примерът при блок „Простор 5“ — Силистра. Една от причините за тези слабости е безотговорното отношение на техническите ръководители, отговарящи за съответните инсталации, а друга в неточността на работните проекти.

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на качеството

Поради недостатъчен контрол и взискателност често се случва изливането на лоша мозайка. Така е в жилищен блок „Лилия“, където лошото качество непрекъснато ще се набива в очите на обитателите.

Вярно е, че в сравнение с миналите години има подобрение в изпълнението на строително-монтажните работи. Това обаче далеч не ни дава основание да считаме, че въпросът за качеството е решен. Необходимо е ръководството на Стройрайона да вземе още по-енергични мерки за подобряване монтажа на дограмите, да се прекрати с масовото и безразборно разбиване при поставяне на инсталациите. Най-сериозният проблем, който все още не е окончателно решен, е проблемът за качеството на плоските покриви. Тук има още много неща да се подобряват както от проектантите, така и от строителите.

Досегашният опит показа, че когато техническият ръководител проявява по голяма взискателност и осигурява строго спазване на технологическите изисквания плоските покриви издържат на дъжд и сняг, а когато се проявява небрежност покривите текат. Факти, които говорят много за качеството на сторителните работи. Сега вече разполагаме с нов изолационен материал — руберонд, който има значително по-високи качества, ако обаче не се спазва технологията при изпълнението на работата, дори и при наличието на руберонд и каквито и да е други качествени материали, пак може да се получат нежелателни резултати.

Жилището е най-важното за живота на едно семейство. Можем да си представим положението на тези, които влизат в ново, но лошокачествено построено жилище, особено ако то е изградено със собствени средства, спестявани с години. Затова строителите и проектантите трябва да строят така, както биха строили за себе си. Те имат традиции в работата си, могат да ликвидират допусканите слабости и да издигнат качеството на нов, по-висок етап.

Филип **КУБАДИНОВ**
председател на постоянната комисия по строителството при ОНС

РАБОТЯТ ПО ПЛАНА ЗА 1966 ГОДИНА

Колективът на промишлено-комуналното предприятие в село Главиница е млад. Започна производствена дейност едва преди осем месеца. Пред него стоеше огромна работа — да се открият цеховете, да се преустроят помещенията, да се създаде целесъобразна организация на производството и труда и т. н.

Работниците поеха задачите си още през първите дни с голям ентусиазъм и за осемте месеца постигнаха прекрасни резултати. Към 31 октомври те отчетоха работа за 25 000 лева по плана за следващата 1966 година.

Промишлено — комуналното предприятие в с. Главиница се утвърди в района си с разнообразната дейност и услугите, които извършва на населението.

Йорлан ПОПОВ

◆

ПОСЛЕДНИ ГРИЖИ ЗА ТЮТЮНА

Ноемврийското слънце не е успяло още да огрее окичения със златисти тютюневи низи стопански двор на бригадата в с. Главиница, а кооператорките са вече пристигнали. За да се улесни манипулацията на тютюна и да не се троши, те го изнасят сутрин рано да се навлажни.

Започва елпезенето. Жените бързат, със завидно умение нареждат тютюневите листа един върху друг. Чевръсто ги изглаждат, като предварително сортират тютюна по качесвто. По този начин не се подбива цената на хубавите тютюневи листа.

...Минават часовете, изпълнени със смях и закачки. Денковете с всеки изминат ден се увеличават. Досега са елпезирани над 15 000 низи. А работа има още много. През тази година звената от селото направиха 115 хиляди тютюневи низи от 390 декара площ.

Бригадата в Главиница е на първо място в стопанството по изпълнението на тази задача. В скоро време обработената от тях продукция ще бъде извозена в тютюневите складове.

Минчо ДОЧЕВ

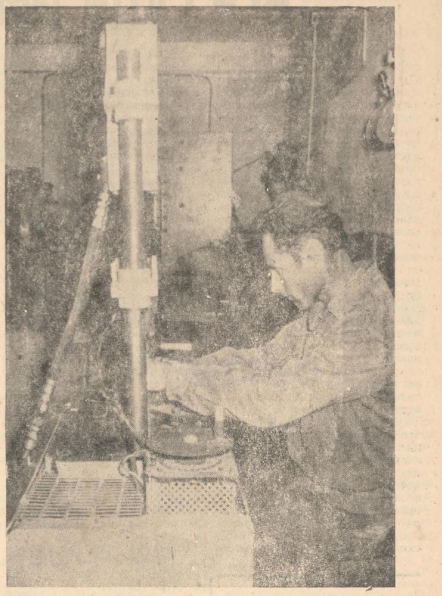

Цеховете на промкомбинат „Електромстал“ всяка година се обогатяват с нови и по-производителни машини.

НА СНИМКАТА: Работникът Пенчо Куртев работи на хидравличния шприц детайли за хладилник „Мраз“.

Семепроизводството — доходен отрасъл

ДЪРЖАВНО елитно семепроизводно стопанство — Силистра заслужено носи своето име. Ежегодно в него се засяват по няколко хиляди декара с различни зеленчукови култури и коноп за производство на семена. Тази дейност на стопнството носи големи доходи. Така например през 1964 год. при планов доход 73 000 лв, то е получило от семепроизводството 111 000 лв.

Двете семепроизводни бригади, ръководени от специалистката Жана Душкова, обработиха през годината общо 4 300 дка площ, от която 260 дка за елитно производство. Голяма част от семената, които стопанството получава от ДП „Сортови семена“ се внасят от чужбина, предимно от Германия. Произведените семена се продават на същото предприятие и то ги пласира в чужбина, като задоволява и наши вътрешни нужди. При продаване, поради високата им кълняемост и чистота, те се окачествяват винаги първа класа.

Реколтата от 1965 год. ще донесе още по-големи приходи на стопанството, тъй като почти при всички култури планът за добива е далеч надхвърлен. Изключение правят само краставиците, защото площта, засята с тях бе наводнена.

Голям дял в семепроизводството се пада на граха. Бригадите засяха и обработиха 1 000 дка с тази култура. Застъпен бе сорт „Брилянт“ елитно производство и сортовете „Огоста“ и „София“. Процентът на планувания добив при граха достигна 200 на сто. Високо преизпълнение достигнаха работниците и при доматите. Те отгледаха 40 дка от тази култура. Застъпен бе американският сорт „Ачи“. Вместо запланувания добив от 360 кг семена, се получиха 870 кг.

От засетите 330 дка спанак от сорта „Матадор“, стопанството получи 40 900 кг семена, вместо 29 700 кг колкото са били по план. Бригадите обработиха и 1 237 дка засети с различни сортове боб. Тъй като сега бобът се почиства ръчно, за да се продаде напълно чист, не се знае още какъв е точният добив от него. Продължава почистването и на семето от моркови. При план 3 200 кг, стопанството продаде вече от тази култура 4 000 кг семена. Високо преизпълнение постигнаха работниците и при планувaното семе от лук — III-та година, като вместо 7 500 кг продадоха вече 13 300 кг.

За елитно семепроизводство бяха определени и 70 дка дини. И при тях планът е надхвърлен.

Освен споменатите култури в ДЕСС — Силистра се произвеждат семена от тикви, праз, зеле и други.

Особено големи доходи носи на стопанството елитното семепроизводство. Елитните семена се заплащат двойно по-скъпо. През идущата година декарите за това производство ще бъдат увеличени.

Бригадите отгледаха и 500 дка коноп. Неговото семе се търси много от кооперативните стопанства.

Сега се извършва подготовка на площите за пролетта. Те се преорават и основно наторяват. Работниците-семепроизводители са готови и през 1966 год. така да се трудят, че да получат още по-високи добиви на семена, да донесат на стопанството още по-големи доходи.

Стефанка СТАНЕВА

С колко любов, с колко внимание се отнася Пеньо Господинов към малките животни! Затова той е един от най-добрите свиневъди в ТКЗС — Средище.

В ТКЗС — Тутракан започна годишната инвентаризация

Стопанската година е към своя край. За да се отчетат правилно доходите в ТКЗС и едногодишният труд на кооператорите, необходимо е навреме и правилно да се извърши годишната инвентаризация. Във връзка с това на 11 ноември тази година се състоя заседание на управителния съвет на ТКЗС в гр. Тутракан, на което присъствуваха производствените съвети на бригадите от селата в района на кооператива, отрасловите счетоводители и всички подотчетни лица. Главният счетоводител Георги Иванов запозна присъствуващите със значението на годишната инвентаризация в ТКЗС, отчете миналогодишните слабости и даде конкретни указания за работата на комисиите по инвентаризацията през настоящата година.

Другарят Георги Иванов изтъкна, че през миналата година инвентаризацията е започнала късно, едва на 10 декември. Това довело до прибързано проверяване на някои сметки и нарушаване реда на работата. Освен това някои подотчетни лица не са се отнесли достатъчно сериозно при изпълнението на тази важна задача. Например бригадирът Пеньо Илиев от с. Царевдол не декларирал, че е предал на ДСП „Родопа“ 30 шилета без документ още при проверката, което довело до спорове с управителния съвет на ТКЗС. Други отчетници не са изписали направените разходи през годината. Така домакинът в гр. Тутракан до инвентаризацията не е изписал засетите 4 000 кг картофи още през пролетта. Някои комисии описвали инвентара и материалите там, където ги намерят и все по описа на домакина, а те се водели на бригадирите. Натрупали се много цифри, много описи и в края на краищата не се знаело на кой отговорник е недоимъкът.

Управителният съвет реши инвентаризацията в ТКЗС — Тутракан да започне през тази година на 15 ноември. За целта отчетниците следва да се отчетат с всички документи веднага.

Работата на счетоводният колектив при ТКЗС — Тутракан по навременното приключване на инвентаризацията представлява интерес и за другите кооперативни стопанства.

Марин **МАРИНОВ**

Да се грижим за ежедневната хигиена

Стига нечистотия и небрежност

ПОДЕМАМЕ КАМПАНИЯ ПОД ЛОЗУНГА

„ПОВЕЧЕ ВОДА И САПУН!“

ЕЖЕДНЕВНА ЧИСТОТА — за съжаление този принцип не е станал повсеместен в нашия окръг. Често се сблъскваме с ниска санитарна култура или ако искаме да се изразиме по-просто — с мръсотия и нехайство. С тях се срещаме в ресторантите и сладкарниците, в магазините и кината. Дори уличните платна и тротоарите, въпреки каменната си или асфалтова настилка са покрити с дебел слой прах, който се вдига на облак след всяко отминало превозно средство.

Нека погледнем в някои от магазините, било в трите града, било в селата:

★ подовете са мръсни и изкаляни

★ витрините, дълго време неизмити, са покрити с прах така, както и изложените зад тях експонати. Това е първото впечатление, с което оставаме от магазините в Дулово и Тутракан.

★ продавачите често пъти са с изцапано работно облекло и мръсни ръце, с които броят пари и едновременно режат хляб, сирене, салам и т. н.

След това да влезем в ресторантите и сладкарниците:

★ обикновено явление е сервитьорите да ни сбслужват с един път на ден измити ръце или пък облечени в лекелдисани, скъсани дрехи

★ в ресторант „Москва“ в Тутракан, а и в не още едно подобно заведения, покривките на масите са мръсни и явно сменяни според нормата „един път седмично“ или според „испанския метод“ на другата страна; пивниците в Средище и Срацимир са много, много далече и от най-елементарните хигиенни изисквания. Масите са покрити с гъста смесица от мазнини, вино и хлебни трохи, а подът е под всякаква критика. Не се различава много от описаното и ресторантът до пътническата станция на ДАП в Силистра.

★ ако сложиме ръка върху стъклото, на която и да е маса в новата сладкарница до читалището, в кафе-сладкарницата и в тази на ТПК „Дунав“ в Силистра тя неминуемо ще залепне в наклеяната мръсотия (вярно е, че масите се чистят, но при това те се цапат още повече от мръсния парцал, оставил ясни следи от себе си там, където е бърсано).

В обществените тоалетни и умивални положението не само, че не е по-розово, а обратното — тревожно. Те са зловонни и мръсни, лишени от сапун и пешкири, металическите части са почти разядени от ръжда. В ресторант „Москва“ в Тутракан в тоалетната обикновено има пешкир, но е трудно да се разбере за какво повече е подходящ той — за бърсане на ръцете или на пода.

При съществуващото положение е трудно да се определи дали тези, които мърсят са много или тези, които чистят са малко. Но все пак истината е такава: мърсящите са много, за да има сметка да се чисти и малко се чисти, за да се иска да не бъде мръсно. Този омагьосан кръг трябва да се разкъса. Трябва на всяка крачка и на всяко място да се грижим за **ежедневната чистота**. Сапун има предостатъчно. Освен него не ни липсват различни прахове и химически средства за чистене. Вода за поддържане на високо санитарно ниво има в изобилие. Ето защо трябва да вдигнем лозунга:

Повече сапун и вода на обществените места

Повече сапун и вода в магазините

Повече сапун и вода в ресторантите и сладкарниците

Повече сапун и вода в обществените тоалетни и умивални.

Този лозунг се отправя към тези, които са длъжни да подобрят санитарно-хигиенното състояние на обществените места. Той се отправя също така към всички наши читатели, които го вземат присърце и вложат своето старание в неговото изпълнение, за да стане ежедневната чистота рефлекс и навик.

Необходимо е да се направят енергични крачки за извършването на решителна промяна в тази насока. Ето защо редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ очаква от читателите да ѝ изпращат своите предложения и резултати от личните си наблюдения, имащи за цел повишаването на обществената санитарна култура. В скоро време предстои отчитането на резултатите от прегледа за висока санитарна култура в търговията и общественото хранене. Нека дните преди това да се използват напълно!

Георги **УЗУНСКИ**

ВСЕ ОЩЕ ИМА СЪМНЕНИЯ

ИНИЦИАТИВАТА на Градския комитет на Партията в Силистра за проведеното съвещание с директорите и партийните секретари на предприятията, директорите на учебните заведения и преподавателите във вечерните училища е похвална, чудесна! Защото за пръв път въпросът за вечерното и задочно образование на силистренските граждани беше поставен на съвместно обсъждане. Но ще изиграе ли съвещанието своята роля така, както очакват другарите от Градския комитет на Партията и от Градския народен съвет? Наистина докладът, прочетен от др. Димитър Кунчев, инспектор по въпросите на образованието при ГНС, е старателно написан, задълбочено, след направени обстойни проверки на някои въпроси, и все пак много от присъствуващите в края на съвещанието отново се запитваха: „Ще се подобри ли вечерното образование, или…“ Тези съмнения гризат и нас, защото макар в редица партийни и правителствени документи организационният въпрос за вечерното образование да е поставен ясно и категорично, в повечето силистренски предприятия на този въпрос се гледа безотговорно, без загрижеността на обществеността. Градският комитет на Партията отдавна се готвеше за това съвещание и ние очаквахме, че той съвместно с ГНС ще подходят прецизно, диференцирано към всяко предприятие, така че и най-големите трудности за вечерното образование да бъдат преодолени. Тогава и в изказването на партийния секретар на „Камъшит“ Оник Ширванян би имало вече сигурност, увереност, че наред с вечерното образование може добре да върви и производствения процес. А то, др. Ширванян убеден в безизходицата на въпроса, примиренчески свиваше рамена и не знае как да постъпи, за да могат онези 20 ученици от пирографския отдел да се учат, машините да работят непрекъснато и останалите 20 работника, които често се случва да работят една и съща смяна—втора, да не се сърдят. Тогава? На него нищо не му бе предложено, никой с нищо не го посъветва какво да прави. Той напусна съвещанието, поради заетост в някакво събрание и не можа да разбере дали може да се излезе от задънената улица, в която се намират. След неговото излизане присъствуващите зашушукаха. То беше във връзка с повдигнатия от др. Ширванян въпрос, който не получи разрешение.

Никакъв отклик на тревога, на загриженост, на мнение не се прояви от ръководителите на ДКК „Нектар“, на строителен район—Силистра, на ТПК „Дунав“, които бяха критикувани в изнесения доклад за недостатъчни грижи за образованието на работниците. Нямаше ли ги ръководителите на това важно съвещание, а ако бяха защо мълчаха, защо не взеха отношение? Ето например състоянието на работниците—ученици в ТПК „Дунав“. В това предприятие работят общо 750 работници и служители, от които завършено средно образование имат 4 души. От цялото предприятие само 14 души са включени във вечерното и задочно образование. И въпреки този малък брой на учащи се, ръководството не им е осигурило подходяща смяна. Затова, когато през седмица им се пада да бъдат вечер на работа, те са принудени да се трудят само по 4 часа, за да не губят от училище, и в резултат на това получават през едната половина на месеца 1/2 заплата. Това положение може би ще накара повечето от работниците да напуснат училище. А нали съвещанието имаше за цел да реши именно тези въпроси—организационните?!!

В доклада действително се даваха напътствия към предприятията, като се изхождаше от държавни и партийни документи, но все пак те бяха общи, за всички, а трябваше предварително добре да се обмисли от организаторите на съвещанието как да се помогне конкретно на всяко предприятие, изхождайки от затрудненията, които среща, да им се предложат мерки. И естествено, нямаше да има съмнения, безизходица, несигурност! Тогава сигурно щеше да бъде поставен на обсъждане другият въпрос, не по-малко важен в този момент — успешното завършване на вечерниците през първия учебен срок, защото до неговия край остава малко време—месец и половина. Голяма тревога будят думите на Климент Стефанов, курсов ръководител в Механотехникума. Само в разстояние на 2 месеца учениците от неговия курс са направили 253 отсъствия. За тях той е получил извинителни бележки като 5 са за болест, 11 по домашни причини, а останалите поради служебна заангажираност. Безспорно, щом учениците не са присъствували на учебни занимания, не могат да се очакват и добри резултати. Затова успехът на този курс например по математика е 2,5.

Основателна е тревогата и на останалите преподаватели, които също се изказаха, че отсъствията пречат на курсистите да получат трайни и задълбочени знания. А отсъствията до голяма степен са последица от липсата на контрол от страна на ръководителите на предприятията.

Някои от преподавателите изказаха хубави предложения. Например в края на всеки месец ръководителите да проявяват загриженост към успеха на вечерниците от техните предприятия. Да се прави подбор на работниците, които се изпращат да учат и други. Ако тези предложения намерят практическо приложение, ще се създаде една здрава връзка между ръководителите, вечерниците и техните преподаватели. И ще има успехи. На вниманието, на загрижеността на ръководителя към работника—ученик, вечерникът несъмнено ще чувствува морално задължение и ще отговори с добър успех в училище и с отлични производствени постижения в работата.

Малира ПЕТРОВА

ПОСРЕЩАНИ С РАДОСТ

На първи ноември т. г. радиовъзелът при Окръжната болница — Силистра започна своето първо предаване. Няколко дни преди това членовете на програмната комисия, начело с д-р Развигор Василев обмислиха плана за предаванията. В тях те включиха най-различни въпроси. Предаванията се слушат с радост и голям интерес от целия медицински персонал, защото могат да се чуят много неща от здравен, културен и спортен характер. Освен това програмната комисия е помислила специално и за болните за тях тя дава поздравителни концерти. В предаванията е отделено място и за болните деца от детското отделение, които слушат по радиоуредбата приказки и гатанки.

Направените предавания по радиоуредбата досега показват, че програмната комисия работи с голямо желание и старание, щото слушателите с нетърпение да очакват времето, определено за започване предаването.

Р. ВЪЛКОВА

Завесата е вдигната

След упорита и напрегната работа, след системни творчески търсения артистите от Народния театър при Окръжния народен съвет в Силистра се представиха пред зрителите със своята премиерна постановка. —„В долината на магнолиите“ от американските автори Джеим Хоу и Арнолд д'Юсо. Но този път традицията беше разчупена—премиерата не се състоя в Силистра. Новата постановка за пръв път беше представена на сцената в село Межден.

На зрителите допадна сполучливият подбор на пиесата, която има актуално звучене, като бичува отношенията между черни и бели в Съединените щати.

След премиерата на артистите Надя Раличкова, Елена и Кирил Манчеви, Веса Чапкънова, Йордан Витлямов, Тодор Акрабов, Ангелинка Иванова и Христо Маринов, на режисьора Георги Калимеров и художника Тодор Чапкънов бяха поднесени цветя.

Завестата е вдигната. На артистите от силистренския театър ние го желаваме още по-хубави, по-радващи постижения през новия сезон

НОВИ КНИГИ

Кръстопът на ветровете. Литературен Сливен. — алманах. Хр. Г. Д. 0.32 лв.

Жорж Симнон. Жълтото куче. Роман. Превод от френски. Библ. „Книги за всички“. 0.35 лв.

Тудор Аргези. Защо да съм тъжен. Избрана лирика. Превод от румънски. Библ. „Съвременни проблеми“ 0.66 лв.

Пионерките Валерия Игнатова, Виолета Вълева и Атанаска Петрова от Старо село често ходят в местната библиотека и помагат на библиотекарката в облепването на книгите.

МАЛКИ РАЗКАЗИ ☆ МАЛКИ РАЗКАЗИ

ДЪБЪТ

—Имате болно сърце. Трябва да се пенсионерите!

Той не отговори. Само наведе глава и тръгна по пътечката. Мислите му бягаха като безплътни сенки.

– Тридесет години борба и напрежение, лагери и затвори, а сега край. Лъжеш се докторе! Борците умират прави!

По-нагоре пътечката правеше завой. Як, грамаден дъб закриваше небето със зелената си корона.

Мъжът се спря и огледа дървото. Безцветните му очи заблестяха с тих блясък и той се усмихна.

Като дете, когато дъбът беше още млад, той се качваше чак до върха му, за да върже мартеницата си. Дни наред след това с наивна детска радост обикаляше дървото и чакаше лястовичката да дойде и да я вземе.

Мартеницата потъмняваше от дъждовете, изгниваше, а лястовичката все не идваше.

Сега дъбът беше в своята сила, а неговият живот към своя край.

Той погледна още веднъж сгромното дърво и в паметта му изплува един забравен стих на Кардучи:

Едва когато дъбът се повали,
виждат хората колко е
огромен.

КИНЖАЛ

С Ван Ли се запознах преди години. Младият студент от Южен Виетнам се интересуваше от българския фолклор и по цели дни прелистваше книгите на народната библиотека.

Със ситен чудноват почерк той прилежно пълнеше тетрадките си с безкрайно дълги хайдушки и юнашки песни.

После Ван Ли си замина, оставяйки ми за спомен малкия си лъскав кинжал, с който разрязваше книгите си.

Вчера получих писмо от него. Хубаво писмо, което препрочетох с удоволствие. Накрая на писмото си Ван Ли беше прибавил:

—Купих си нов кинжал. По-голям и по-остър. Не мисли, че с него разрязвам книги! Не, приятелю мой! Сега не е време за това. Той ми служи да доказвам на враговете, че в лявата си гръд трябва да носят сърца.

Тогава извадих подарения ми кинжал. Дълго и внимателно го лъсках. После го наточих и той стана остър като бръснач.

Георги ДОЙНОВ

РАЗКАЗИ ЗА НЕВИДИМАТА ВОЙНА

„СИНЯТА ЖАБА“

Феодор АНЕНСКИЙ
Любов ЮНИНА

(Продължение от миналия брой)

— Време е да се прибирам в къщи — каза той.

— Ти с ума ли си! — възкликна Оскар. — Най-интересното все още е напред.

После към тях приближи някакъв висок юноша, който се оказа приятел на Оскар, и те дълго се тупаха по рамената, радвайки се на неочакваната среща.

— Аз имам чудесен ром! — каза приятелят. Чудо! Ще ми дойдете ли на гости. Аз съм в отделна стая. И момиче — прелест.

На Андрей изведнъж му се поиска да опита този ром—чудо и той също се отправи за стаята. Той разбираше, че не трябва да прави това, но уговаряше себе си, че „такова“ може да види само веднъж в живота си. Но затова пък, когато се върне в Москва, ще може да разказва на приятелите си за тази „Синя жаба“.

Момичето наистина беше прелестно: с дълги крака, с дълги коси и необикновенно закачлива усмивка. То изведнъж започна да кокетничи с Андрей, а после започна да уговаря Оскар да повика нейните приятели, които танцуваха на сцената, защото те, както и тя, никога не са виждали истински руски човек и никога не са предполагали, че руснаците са такива симпатични.

Пристигнаха приятелите, а какво се случи след това, Андрей не помнеше. Той не помнеше как се добрал до дома си и когато се събуди първото нещо, което видя, беше Нели. Тя седеше до кревата в кресло, подпряла глава на ръката си и го наблюдаваше с не добър поглед.

— Къде беше? — тихо попита тя.

Главата го болеше, той се опита да се надигне, но не можа.

— Нели, не се сърди. Аз бях в „Синята жаба“.

— В каква ти жаба? Ти вчера на ръце препълзя. Ти си се объркал? Ти си забравил къде си бил? С кого си бил?

Андрей въздъхна и започна да разказва. Нели мълчаливо го слушаше, после излезе от стаята и донесе чаша кафе.

— Изпий го и вземи една вана... Безсъвестен човек... Аз цяла вечер стоя сама, а той с момичета се развлича.

— Нели, — замоли се Андрей — моля ти се не ме упреквай. Това беше най-неприятно. Но кой ме дявол тикаше в тази „Жаба“. Поиска ми се, знаеш ли, да видя как живее буржоазията.

Той изпи кафето си, взе душ, нагълта се с хапчета против главобол и се отправи към службата си. По пътя се отби до един телефонен автомат и позвъни на Оскар. Трябваше все пак да се изясни как той се е добрал до дома си.

— О! — зарадва се Оскар. — Какво стана? Сърди ли се жена ти?

— Много — опомни се Андрей.

— Нищо — жените винаги се сърдят. С тебе аз имам един малък разговор. Да се срещнем в кафенето в пет часа. Ще дойдеш ли?

— Ще дойда — мрачно отговори Андрей. — На него не много му се ходеше в кафенето. По-хубаво беше след работа отново да легне да спи. Но все пак трябваше да узнае как е завършила вчерашната вечер.

(Следва)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Основа за извънкласната физкултурна работа

ИДЕЯТА за организиране и провеждане на физкултурни мероприятия през зимните месеци на открито не е нова. Тя идва като логично продължение на състезанията от II спартакиада и Втората ученическа зимна надпревара.

Провеждането на състезания на открито през зимата в нашия окръг има традиции. В проведените зимни надпревари той се нареди на челните места в страната, а нашите училища бяха отличени с награди. Сега отново се издига призив за спортуване на открито през студените зимни месеци за закаляване на учениците. Имайки опита от последните две години, пред нас стои отговорната задача — как по-добре да организираме и проведем мероприятията, залегнали III-та зимна надпревара. От организирането на мероприятията зависят и нашите бъдещи успехи.

Какво е необходимо да се направи сега? Трябва час поскоро да се разгърне съревнование за излизане на колкото се може повече ученици по спортните площадки, на кросове, на масови излети и спускания. Да се организират турнири на открито по баскетбол, волейбол, футбол. Утринната гимнастика, голямото междучасие и спортния полуден да се провеждат на открито, като предварително за това се подготвят площадки, трапове, писти и игрища.

За всичко това сега е нужна огромна организаторска работа. За здравето и телесното развитие на учениците трябва да съдействуват всички — педагогически съвети, ученическите комитети на Комсомола, общински и градски комитети на Комсомола, обществени организации.

В центъра на всички тези мероприятия трябва да стои пионерската организация, дружинния съвет, физкултурните съвети, ученическите комитети на Комсомола. Те със своя жар и трудолюбие да организират и провеждат състезания на открито, походи и др. Те трябва да проведат разяснителна работа сред учениците за нуждата от спортуване на открито, за популяризиране на III-та ученическа зимна надпревара.

Дните до 1 декември трябва да се използуват за подготовка за провеждане на мероприятията. На всички нас трябва да ни бъде ясна главната задача, която си поставя зимната надпревара — подобряване здравето на учащата се младеж.

Нашият лозунг през зимните месеци трябва да бъде — „НАВЪН: НА СВЕЖ ВЪЗДУХ, НА СПОРТ“. Всички усилия трябва да бъдат обединени именно към претворяване в живо дело на този лозунг.

III-та ученическа зимна надпревара ще започне на 1 декември т. г. и ще завърши на 31 март 1966 година. Тя ще се отчете на два етапа. Отчитането на надпреварата ще се извърши в ОС на БСФС. Училищата, представили се най-добре, ще бъдат наградени.

Ангел КАЛИНОВ
Зав. отдел „Учащи“ при ОС на БСФС

Отново състезания по баскетбол

ПО-МАЛКО от десет дни изминаха от провеждането на първия кръг от първенството на III „Б“ РБГ—жени, а вече сме пред прага на втория кръг, който за щастие ще се проведе в Силистра от 24 до 28 ноември в спортната зала.

Равносметката от първия кръг е направена. През малкия интервал от време, с който разполагат отборите, беше усвоено онова, що беше определено като слабост от първия кръг.

В борбата от нашия окръг отново ще встъпят „Доростол“, „П. Хитов“—Тутракан и „Левски“—Главиница. Но докато първите два отбора се представиха добре в първия кръг, то същото не може да се каже за отбора на Главиница.

Треньорът на „Доростол“ Атанас Здравков вече е определил 12-те състезателки, които ще защищават честта на града ни. Те са: Гинка Димитрова, Стефана Василева, Дянка Славова, Марийка Матева, Иванка Кирова, Юлия Атанасова, Тодорка Станева, Митанка Кирилова, Петкана Тончева, Адриана Стоянова, Богданка Илиева и Мариана Абрашева. Треньорът гласува доверие на състезателките, които представиха града ни във Варна. Сега между тях се нарежда и рутинираната Абрашева. Окончателният състав на Тутракан все още не е определен поради контузиите на някои състезателки.

Класирането на отборите преди втория кръг е следното: 1. „Доростол“, 2—3—4 се разделят от отборите на Тутракан и варненските „Академик“ и „Спартак“, 5. „Добруджа“ Толбухин 6. Главиница.

Пред нашите отбори стои задачата още веднъж да защитят престижа на баскетбола в Силистренски окръг. Спортната ни публика трябва да докаже, че обича баскетбола и със своята темпераментна подкрепа желае победа на нашите отбори.

„Зона Дунав“

Резултати от XII кръг

Доростол (Силистра)	—	Л. Дончев (Кайнарджа)	9:0
Лудогорец (Разград)	—	Червена звезда (Дулово)	7:1
Бенковски (Исперих)	—	Вихър (Завет)	2:2
П. Хитов (Тутракан)	—	Стъклозавод (Разград)	1:2
Бенковски (Бяла)	—	ДМЗ „Стомана“ Силистра	2:0
Малчика (Кубрат)	—	Академик (Русе)	2:1
Жити (Русе)	—	Партизанин (Босилковци)	7:1

Класиране

№	ОТБОР	П.	Р.	Г.	ГР.	Т.
1.	Доростол — Силистра	9	1	2	34:11	19
2.	Лудогорец — Разград	7	2	3	23:11	16
3.	Бенковски — Исперих	7	2	3	24:13	16
4.	Бенковски — Бяла	7	2	3	17:10	16
5.	Панайот Хитов — Тутракан	6	3	4	15:10	15
6.	Малчика — Кубрат	6	2	4	21:14	14
7.	Стъклозавод — Разград	5	3	4	22:17	13
8.	Жити — Русе	5	0	7	27:19	10
9.	ДМЗ „Стомана“ — Силистра	3	4	5	13:12	10
10.	Червена Звезда — Дулово	4	1	7	16:30	9
11.	Академик — Русе	3	2	7	15:19	8
12.	Д. Дончев — Кайнарджа	4	0	8	15:40	8
13	Вихър — Завет	1	5	6	12:28	7
14.	Партизанин — Босилковци	3	1	8	12:30	7

АБОНИРАЙТЕ СЕ! ● АБОНИРАЙТЕ СЕ!
КАТО ДЕЛОВИ ЧОВЕК ВИЕ БЪРЗАТЕ,
НО ОТДЕЛЕТЕ ПЕТ МИНУТИ, ЗА ДА СЕ АБОНИРАТЕ ЗА В. «ПОГЛЕД»
ВЪВ ВАШАТА РАБОТА «ПОГЛЕД» е незаменим информатор
ПРЕЗ ПОЧИВКАТА «ПОГЛЕД» е най-приятният събеседник
годишен абонамент – 4.16 лв
шестмесечен абонамент – 2.08 лв

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 137 (998) | Четвъртък, 25 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Над есенниците кръжи самолет

И кооператорите от ТКЗС — Голеш използват селскостопанската авиация за наторяване на посевите. Екипажът на самолет „АН—322", с командир Мирослав Иванов, е неуморим. Всеки ден летците наторяват около 3 000 декара с по 10 кг амониева селитра на декар. Общо в кооперативното стопанство са подхранени по този начин досега 19 000 декара пшеница и ръж. Освен това със самолета е извършено и основно наторяване със суперфосфат на 3 000 декара, предвидени за сeитба на слънчглед през пролетта.

Симеон КОЛЕВ

В чест на певеца на Добруджа

ОТ НЯКОЛКО ДНИ гражданите на Силистра са под впечатлението на Йовковите тържества, организирани в Толбухин и Силистра от Комитета по културата и изкуството, окръжния комитет на Партията и окръжния народен съвет в Толбухин в чест на 85—годишнината на големия писател, художник—реалист и певец на Добруджа—Йордан Йовков.

Своето преклонение и голяма обич към народния писател силистренци изразиха с присъствието си преди няколко дни на пиесите „Чифликът край границата" и „Борява", изнесени от артисти от Толбухинския народен театър и от артисти от ВИТИЗ—София.

Снощи в Народния театър—Силистра пред учениците беше изнесен рецитал върху произведения на Йовков от артисти от Театъра на словото—София. Изпълнителките Клара Пенева и Евгения Коларова, владеейки майсторството на художественото слово, бяха бурно аплодирани от публиката.

Заедно с всички механизатори в ремонта на машините участвуват и стругарите.

НА СНИМКАТА: Двамата братя стругари Георги Великов и Димитър Великов от с. Средище източват дисковете на югославските плугове.

Да се подготвим за правилното приключване на сметките в ТКЗС

Наближава краят на годината, а с това и времето за приключване на счетоводните сметки и за изготвянето на годишните отчети в кооперативните стопанства. Практиката показва, че правилното изпълнение на тези важни и отговорни задачи може да стане след като се направи щателна проверка на резултатите от извършената работа през годината. Установена форма за извършването на такава проверка е годишната инвентаризация. Посредством нея се установява състоянието на имуществото, финансовата и отчетна дисциплина и се разкриват и анализират слабостите, допуснати в процеса на производството. На тази основа се набелязват конкретни мерки за подобряване на работата през следващата година. Самата инвентаризация се извършва от управителните и контролни съвети на ТКЗС.

На инвентаризация, според данните към 30 ноември, подлежат всички основни средства, продукти, материали, дребен инвентар, записванията по сметките на ТКЗС с предприятия, организации, учреждения и лица, с които кооперативните стопанства имат сметни отношения. Въз основа на тези данни към 31 декември, следва да се инвентаризират всички животни, паричните средства в касата на стопанството, текущите сметки, сметките за капиталните вложения, разходите за незавършеното производство, строителството и основния ремонт.

При извършване на инвентаризацията, ако се намери в производствените единици имущество, което не е годно за по-нататъшно използване, то не следва да се показва в инвентаризационните описи. В такъв случай инвентаризационната комисия го предлага на назначената за тази цел, с решение на управителния съвет на съответното стопанство, тричленна комисия по бракуването, която съставя протокол за брак. В него трябва да се посочат и причините, които налагат бракуването му. Не са малко случаите когато инвентаризационните комисии вършат и едното и другото, което е крайно неправилно и дава възможност за злоупотреби, объркване на отчетността и неуточняване на имуществото.

Ръководствата на някои кооперативни стопанства подценяват годишната инвентаризация като важно мероприятие за подобряване на икономиката им. В много случаи тази работа не се извършва под прякото ръководство на председателя и счетоводителя на ТКЗС, а се предоставя само на изградените комисии или на контролните съвети. Не се провеждат предварителни мероприятия, за да се запознаят членовете на комисиите с реда и начина на извършване на инвентаризацията. Поради това някои комисии се задоволяват само да установят наличността на имуществото, без да съпоставят остатъците по счетоводните книги, след което да изведат работата докрай — установяване излишъците или недоимъците. Някои главни счетоводители са възприели вредната практика те да се произнасят за резултатите от инвентаризацията, пускат съответните счетоводни статии за установените различия без да има решение на управителните съвети за малоценните и малотрайни предмети и на общо кооперативно събрание за основните средства.

След приключване на работата по инвентаризацията е необходимо управителните съвети на ТКЗС да направят задълбочена преценка на състоянието на наличните производствени материали, дребен инвентар, амбалаж и на неизползуваната селскостопанска техника. Това, което е годно но ненужно за даденото стопанство, да се продаде на други кооперативни стопанства или предприятия.

Трудово-кооперативните земеделски стопанства имат натрупан голям практсчески опит в извършването на годишните инвентаризации. Този опит трябва да се използува и през тази година с цел да се извърши тя по-сполучливо и от там реално и навреме да се отчете доходът за разпределение на кооператорите.

Мелницата при ДПЗХ „Първи май" изпълни годишния си план

В НАЧАЛОТО на този месец мелницата при ДПЗХ „Първи май" в Силистра изпълни годишния си план 152,10на% като направи икономия на електро енергия, равняваща се на 1 700 киловатчаса.

Малкият колектив на мелницата посреща ежедневно много клиенти от града и окръга и със своята култура на обслужването и висококачествено извършената работа, не един път е получавал заслужени похвали.

Колективът постоянно повишава техническите си знания, в резултат на което се повишава и качеството на млевната продикция.

Петър ГЕОРГИЕВ

В усилен ремонт

ОТ МНОГО ДНИ насам в ремонтната работилница на ТКЗС — Попина е оживено. След привършване на полските работи механизаторите започнаха ремонтирането на прикачния инвентар и на машините за следващата година. Поддържането на тракторите и на останалата селскостопанска техника в изправност и своевременното отстраняване на всички повреди през годината улеснява сега изпълнението на тази задача.

Комбайните са зазимени старателно според изискванията на стандарта. Прикачния инвентар се подготвя усилено. Въпреки че механизаторите срещат големи трудности с набавянето на някои части ремонтът му е към своя край. Остава да се ремонтират култиваторите, валяците и някои други подребни машини.

Успоредно с ремонта на инвентара започна и ремонтирането на тракторите. Според думите на началника на ремонтната работилница Доньо Денев изпълнението на тази задача ще завърши найкъсно до 25 декември. Така стопанството ще бъде готово за започване на пролетната кампания веднага щом времето позволи това.

В ремонта на машините най-активна помощ на трактористите оказват монтьорите Минчо Русанов, Симеон Йорданов и Атанас Добрев. Те са непрекъснато между машините и изпълняват съвестно своите задължения.

Викентий ДУКАНОВ

Дружба и солидарност

ДРУЖБА И СОЛИДАРНОСТ свързва жените от цял свят вече 20 години. Още незагаснали пепелищата от войната, незаглъхнало ехото на оръдейните гърмове, незасъхнали сълзите за загиналите във войната и на 26 ноември 1945 година жените от 40 страни се събраха и се заклеха да се борят неуморно, за да не се повтори никога тази черна страница от човешката история. Така се сложи началото на Международната демократична федерация на жените.

Честването на този светъл юбилей на МДФЖ събра снощи в салона на Окръжния народен съвет стотици жени от град Силистра. Техен гост беше др. Магда Гинова — член на ЦК на БКП и секретар на НС на Отечествения фронт.

С интерес слушаха жените разказа на др. Гинова за ролята и борбите на МДФЖ в решаването на световните проблеми, осигуряващи мира и безопасността на семействата, щастието и радостта на децата. Няма международно или национално събитие, застрашаващо свободата или независимостта на дадена страна и народ, заплашвайки с подпалване на нова световна война, при което МДФЖ да не е издигнала своя гневен протест. Нейни представители бяха в Хирошима, Нагазаки, тя е сега в челните редици на борците против атомната заплаха.

Сега редиците на МДФЖ обединяват 200 милиона жени. 200 милиона! Това е огромна цифра и за най-големите скептици.

С голяма топлота говори др. Гинова и за сесията на МДФЖ състояла се от 26 до 29 октомври в живописния австрийски град Залцзбург, на която и тя е присъствувала. В приетото от сесията обръщение „Към жените от цял свят" още веднаж е изразена волята на МДФЖ да изпълнява и занапред клетвата дадена от жените в Париж през 1945 година —мирът и свободата да тържествуват навсякъде в света.

Мария Бучкова разказа спомени за дейността на силистренските жени.

Събранието завърши с литературна програма. Прожектиран бе и филма „Балада за войника".

ВАЖНА ЗАДАЧА ЗА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

Правилното хранене и гледане на селскостопанските животни и получаването на нормална продукция от тях през зимните месеци е въпрос, на който ръководството на ТКЗС в с. Главиница обръща сериозно внимание. Концентрираният фураж е осигурен 90 на сто, а силажът и сеното сто на сто.

Но бригадата в Главиница разполага и със значителни количества груби фуражи — царевичак, слама, какаляшки, грахова слама и други. Ако те правилно се оползотворяват за говедата, овцете и конете ще бъде запазен повече концентриран фураж за птиците, свинете и подрастващите животни. За целта грубите фуражи се подлагат на съответната обработка.

Такава обработка се прави вече в продължение на един месец. През това лято част от царевицата в бригадата беше прибрана със силажокомбайни. Нарязана на ситно, тя беше поставена в обширни ями за ферментация. Останалият царевичак се прибра и струпа на дълги шири и е готов за нарязване с РКС—апарат.

Сега в дажбата на кравите се включват редовно и преработени и меласирани фуражи — по 7 8 кг дневно на животно. Очаква се годишният план за млякото да бъде преизпълнен.

Минчо ДОЧЕВ

През месеца на животновъдството

Фуражната кухня бездействува

КООПЕРАТИВНОТО СТОПАНСТВО в село Нова Черна разполага с една от най-хубавите фуражни кухни в окръга. Тя се състои от две помещения. В първото е построена инсталация за дрождиране, а второто помещение е мястото, в което се мели концентриран фураж и меласира нарязания на ситно царевичак.

Как се използува обаче фуражната кухня? Изигравали тя своята важна роля в подготовката на храната за животните?

Изминала се е година от когато работниците от РТС — гр. Тутракан са инсталирали трите големи казана, в които трябва да се дрождира храна, предимно за кооперативната свинеферма. Още при пробното пускане на инсталацията обаче станало ясно, че това няма да може да става. Впрочем още при самата работа на монтьорите инженерът на кооператива — др. Кирил Кашев е отбелязал неудачите в работата, но неговото мнение не е било взето за меродавно. Сега управата на РТС — Тутракан изпраща призовки на кооператива, търси съдебен път за да му се заплати инсталацията. Управителният съвет на стопанството обаче с право не изплаща исканата сума, защото не може да ползува кухнята за дрождиране. Един омагьосан кръг, от който мъчно биха излезли както ръководителите на РТС — Тутракан, така и ръководителите на кооперативното стопанство. Лошото е това, че на животните се дава храна приготвена по примитивен начин, че в това се ангажират повече хора, а качеството на храната далеч не е такова, каквото би било ако се дрождира.

Повече от седмица в кухнята не работи и инсалацията за меласиране на царевичака. Сега това се извършва ръчно от пастирите. Едрият добитък в стопанството не се лишава от обработен груб фураж, но ръчното меласиране затруднява работата на животновъдите. Затова имат вина предимно ръководителите, които не са взели своевременно мерки за по-бързото отстраняване на повредата при един от бункерите. Във фуражната кухня се чувствува и нужда от добър стопанин. Тя трябва да се ръководи от човек, който да бъде истински заинтересован от своята работа. Човек обичищ реда и чистотата.

Фуражната кухня в едно стопанство като новочерненското се нуждае от повече грижи и заинтересованост както от страна на работещите в нея, така също и от страна на ръководителите на кооператива. Само тогава тя ще оправдае средствата, които са вложени за нейното построяване и важната задача, която има да изпълнява — да бъде истинска кухня за приготовляване по-добре храната за животните.

Стефанка СТАНЕВА

Среща с голямото изкуство

ТЯ СЪБУЖДА в нас забравени чувства, задрямали мисли. За момент ни откъсва от реалния свят, за да ни потопи отново в него — голям, пълен с движение и красота, изменящ се непрекъснато.

Композиторът Александър Райчев, заслужилият артист, лауреатът на Димитровска награда се срещна с приятелите на музиката в град Силистра. Вечерта на 23 ноември в малката репетиционна зала на Образцовото народно читалище „Доростол" се събраха музиканти, служещи, учители, ученици.

Асен Николов, преподавател в Средното музикално училище в Русе, запозна накратко присъствуващите с жизнения и творчески път на човека и композитора.

На 9 септември 1922 г в малкото крайдунавско градче Лом се ражда едно момче, което започва да възприема света в тонове. Всяка мисъл, всеки трепет в душата на бъдещия композитор се превръща в музика.

През 1934 година в живота на юношата се случва едно голямо събитие — той става член на РМС. В 1943 година се записва студент в Музикалната академия. Участвува в нелегалното революционно движение. Попада в Софийския затвор. Прокурорът иска смъртна присъда. Но щастливи обстоятелства го спасяват.

След победата, през 1946 година става член на Партията. За творческа младежка дейност бива награден със златен медал.

Сега професор Райчев завежда катедрата по композиция при Музикалната академия.

Богата е биографията на твореца, но за нас е по-важно неговото творчество — неговите масови хорови песни, неговите пиеси, неговата театрална и филмова музика.

Проф. Райчев изнесе беседа „Изкуството на композитора". Той просто сподели някои свои мисли, които се отнасят до психологията на творчеството.

„Музикалният творец — каза той — започва своя път от дете. Младият човек, който композира, трябва много да чете, да се занимава с философия, да се интересува от живопис.

Има едно единство, без което не може да съществува музика — това е единството на творец, изпълнители и публика. Ние трябва да възпитаваме творци, изпълнители и публика. Нашият слушател трябва да се научи да разбира и чувствува музиката.

„Нито ден — без следа!" — казва римската поговорка. Истинският творец е затрупан от идеи. Неговият живот не му достига, за да превърне в музика всичките си идеи, мисли, чувства".

Думите на твореца се слушат с безкраен интерес. Всеки разбира какво голямо национално богатство е талантът, колко е сериозна отговорността пред тези, за които се твори.

След беседата композиторът изпълни пиеси от своя „Детски албум". После чухме изпълнение на концерт-майсторът на русенската филхармония Иван Петков.

Това беше една наистина хубава и интересна вечер. Но бихме упрекнали ръководството на клуба „Приятели на музиката", организирaн от Читалището и ГК на Комсомола. Разгласата беше слаба. Залата, в която се провеждат тези незабравими вечери, е малка. А любителите на музиката в нашия град не са само тези, които видяхме миналата вечер.

Симеон МАНОЛОВ

ЦЕНАТА НА ТРУДОЛЮБИЕТО

И в с. Войново първите пристъпи на зимата не изненадаха никого. Нали злите, хапливи ветрове седмици наред шетаха из землището, подбирайки пред себе си облаци от сухи листа и вършина. Пък и да не бяха тези предвестници на зимата в селото не би се случило нищо необичайно. Отдавна вече хранилото е прибрано от полето, къкрещото немирно винце е затворено в избите, а в ямите сладнее стотици тона силаж за кооперативните стада.

Започнаха тютюнджииските дни — войновци ги нарекоха преди години така, защото това е време на найускорена обработка на десетките хиляди низи тютюн. И тази година стопаните наизваждаха от сушилните дъхавия тютюн и се заеха с елпезирането и денкирането му. Отдавна вече обстоятелствата тук са наложили една нова практика в това отношение — тютюнът се елпезира в домовете на кооператорите. През зимните дни всяка една къща става импровизиран склад. Каруците ежедневно разнасят необработения материал, а вечерта прибират на приемателния пункт упойващите с дъха си тежки бали.

Още през ранна пролет, когато се планираше цялостното производство на полевъдите в бригадата за тютюна бяха уточнени следните цифри — да се произведат 47 000 килограма като се реализира доход от 66 460 лева.

Тези цифри тогава не учудиха никого. За първа ли година стопаните се заемаха с такава отговорна работа? Пък и нямаше време за много умуване — предстоеше отглеждането на разсада, а после и пикирането му. Сега, когато са изминали вече толкова месеца от онези напрегнати дни, кооператорите от Войново очакваха с явно нетърпение резултата. Не им даваше спокойствие мисълта, че през пролетта не бяха успяли да засадят заплануваните площи с тютюн поради сушата и че това бе ограничило производството му. Някои стопани подхвъляха недвусмислено: „—Абе тази година не очаквайте никакво повишаване на трудодена от тютюна — хич ни няма". Не бяха малки и плануваните цени, на които трябваше да се продаде произведения тютюн — за „Остролиста" — 1,30 лева, а за „Харманлийската басма" — 1,60 лева...

Нерадостната картина, която се очертаваше през пролетта не отчая полевъдите, а и първите резултати от манипулацията показват, че те са имали право. Вече са предадени 25 800 кг тютюн или 1 340 бали.

Кооператорите казваха през годината: „— Ако по килограми не можем да изпълним плана, ще наваксаме загубеното чрез качеството на произведения тютюн. . ." И наистина сега изкупните цени значително превишават плануваните в бригадата. За сорта „Остролст" те са с 0,40 лева повисоки, а за „Харманлийската басма" с 0,35 лева.

Тези дни полевъдният бригадир Русан Енчев е радостно развълнуван — звената на Георги Кърков, на Атанас Радев, а и останалите звена вече привършват с манипулациите. Само хората от звеното на Димитър Митев все още се бавят с обработката. Но бригадирът не се тревожи — нали болшинството от кооператорите предадоха и последния тютюнев лист — те ще помогнат на звеновода. Такъв е неписаният закон в бригадата — подай ръка на изоставащия за помощ, а на напредващия за поздрав и благодарност.

Руси ШИМАБЕЕВ

Със старание и любов се грижат за поверените им животни телчарките Пенка Маринова и Цанка Манолова от с. Зафирово.

НА СНИМКАТА: Момент от храненето на телетата.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Примиренчество, от което има само вреда

РЕШЕНИЯТА на Майския пленум на ЦК на БКП поставиха пред комунистите задача да изпълняват образцово своята авангардна роля в производството, да дават винаги личен пример в партийния, обществения и личен живот. Както във всички партийни организации от окръга, тези решения бяха разгледани и в първичната партийна организация при пристанището — Тутракан. В тази връзка и тук бяха набелязани конкретни мероприятия за повишаване авангардната роля на комунистите и на партийната организация.

Не може да се каже, че в партийната организация няма никакви успехи в това отношение. Много от комунистите изпълняват съвестно своите производствени задължения. Фактът, че предприятието изпълни производствения си план 81 дена преди срока, говори, че и тук организаторската роля на партийната организация и личният пример на комунистите се чувствува.

Когато човек надникне повнимателно и анализира добре работата на партийната организация обаче вижда, че тук по редица въпроси партийното бюро и комунистите проявяват примиренчество, от което има само вреда.

Все още работата на комунистите се оценява предимно по тяхната производствена дейност. Не се интересува партийното бюро от личния живот на комунистите не търси отговорност от ония свои членове, които със своите действия нарушават партийния устав и морал.

Примиренчество проявява например партийното бюро към бригадира комунист — Петър Димитров. Вярно е това, че неговата бригада работи добре. Вярно е и това, че тя е поела задължение да се бори за званието „Бригада за комунистически труд". Но, как може този колектив да се бори за това високо звание след като начело на бригадата стои човек, който системно се напива, идва нетрезвен дори и на годишното отчетно-изборно събрание на партийната организация? Може ли този комунист, който е поставен да ръководи цяла бригада, да съдействува за изграждане на другарство и взаимна помощ, когато сам той проявява егоизъм, влиза непрекъснато в пререкания и дразги със своите другари?

Този случай, комунистите да идват на партийно събрание в нетрезво състояние, не е единствен. На някои от тях много пъти са направени бележки — предупреждавани са от партийното бюро. Но, партийната организация като цяло нито веднъж не е разгледала партийното положение на ония комунисти, които проявяват тази слабост и не е търсила отговорност от тях.

Това говори, че не всичко в стила и методите на работа на партийното бюро е в тон с изискванията на решенията на Майския пленум. Недостатъчна е политическата работа сред комунистите, принизена е взискателността към тях и от там принизена е и ролята на парийната организация. Фактът, че в продължение на цяла година нито веднаж партийното бюро и партийната организация не са намерили време да направят една задълбочена оценка как се изпълняват поетите условия за завоюване званието „Бригада за комунистически труд" и „Ударник за комунистически труд" говори, че тези въпроси се подценяват.

За да може наистина комунистите да изпълняват успешно своята авангардна роля, необходимо е те добре да разберат, че не е достатъчно само да са добри производственици, а да бъдат образец на високо съзнание, и да проявяват висок социалистически морал и строго да спазват партийния устав.

А за да се повиши ролята на партийната организация като политически ръководител и организатор на масите, е необходимо партийното бюро да повиши взискателността си към комунистите, да бъде непримиримо към допуснатите от тях слабости, да работи системно за повишаване политическата подготовка и съзнание на партийните членове.

За преодоляване на тези слабости, нужно е най-сетне поблизка и конкретна помощ от страна на ГК на БКП, към бюрото на първичната партийна организация и към секретарката на същата др. Златка Петрова.

Кольо **ВЪРБЕВ**

ОГЛЕДАЛОТО НА СИНИТЕ

СНОЩИ е паднал първият сняг. Той мами очите на бързащите за работа хора в ранната утрин.

По многобройните стъпала на „бекярското жилище" в Силистра слезе инженер Крум Йосифов. С вдигната на палтото си яка, той забърза по лъскавия паваж към предприятието. Срещатата му с новия ден го развесели. Наведен, зъзнещ от парливата целувка на вятъра, той не забеляза кога измина разстоянието до ДИП „Липа", вървейки между оголените тополи. В предприятието вече се чувствуваше пулсът на машините, бяха светнали всички лампи в помещенията.

Инженер Йосифов отвори вратата на едно от помещенията, в които работеше ръчно-подготвителната бригада на Димитър Трифонов. Посрещнаха го познатите лица на „неговите хора". В тази бригада той беше началник. В сините си униформи и кокетно сложените назад кепета, мебелистите на Димитър приличаха на някаква синя армия, която не държеше в ръцете си оръжие, а произвеждаше мебели. За вътрешния и външния пазар. Мебелистите го запитаха нещо за производството. Инженерът им отговори бавно, обмисляйки добре приказките си. Гласът му беше тих, но разбран. Съответствуваше на фигурата му — нежна и крехка. Беше млад, смущаваше се. С бригадира на бригадата Димитър Трифонов те не обичаха да бързат.

Мебелистите се пръснаха по местата си. В ръцете им заиграха шкурките. Многобройните малки и големи дървени детайли добиваха лъскав вид.

Когато влязох при тях, тишината ме грабна изведнаж. Непознатите лица на мебелистите, по които бяха полепнали стърготини и прах, на светлината изглеждаха бели.

Бригадирът Димитър — слабоват рус човек — беше застанал прав пред тях и разговаряше с члена на профкомитета Никита Иванов. Той свършваше с него, за да започне нашият разговор.

Мебелистите отново застанаха по работните си места и съскането на шкурките изпълни дългото помещение. Всеки се съсредоточи пред себе си и повече приказки не се чуваха. От време навреме по пътеката между подредените купища детайли преминаваше със своеобразна количка млад мъж, товареше детайлите на платформата ѝ и ги отнасяше в помещението за байцване. А от другата, срещуположната страна, постоянно внасяха други, които бяха минали вече през шлайфмашините.

Образът на поета Никола Йонков Вапцаров, чийто портрет беше поставен най-отпред на стената, ме гледаше от високо и ми напомняше за името на бригадата. Окачените по-отдолу паспорт на трудовата слава и грамота внушиха уважение към тридесет и осемте мебелисти, които донесоха слава и известност на своя бригадир в цялото предприятие, завоювайки още на 28 август 1962 година почетното звание „Бригада за комунистически труд". И законите на работническата чест бяха приели те и подписали и ги изпълняваха, и талонната система по качеството бяха внедрили в своята практика. Поглеждайки с гордост към остъкленото сандъче с талоните, инженер Йосифов каза:

— Това е огледалото на бригадата. Забележете какво пише отдолу: „Талонът е огледало за работата на всеки работник!" — И той обясни,че с въвеждането на талонната система при тях работата значително се е подобрила.

Зад нас бе застанал гърбом нисък, набит мебелист. Назоваха го Яшар. Яшар Ахмедов. Казаха, че бил най-добрият качественик в бригадата. В продължение на шест месеца Яшар давал най-хубава работа. Детайлите, които минавали през него, никога не се връщали за поправка. Обичат го всички. Това мебелистите изразиха гласно. Само Яшар мълчеше, навел глава, смутен и зачервен от думите на другарите си, като млада булка. От неудобство, че говорят за него.

Наблюдавах го как работи. Правеше силен замах на ръцете напред, когато държеше шкурката, прикрепена към една плоскост. Назад-напред. Назад-напред. Движенията му следваха плавно, еднакво. И когато обираше с метличката стърготините по детайла, той няколко пъти оглеждаше всичко, духваше с уста и прекарваше ръката си по лъскавата повърхност. Една особена изразителност добиваше лицето му тогава, препълваше се с любов душата му .

— Този е другият качественик на бригадата — поясни Димитър Трифонов. — Тодор Радев се казва. Той упражнява този занаят вече двадесет и пет години. При норма да постави 35 разглобки на страниците за библиотечки, той поставя 80—85 на ден.

Бръчките по лицето на бай Тодор Радев са най-добрият белег за дългогодишният му напрегнат труд на мебелист.

Още няколко имена са обградени с особено внимание в тази бригада — на Жеко Димитров, Никита Тодоров, Тодорка Николова, Дочо Петров, Йордан Калушев, Петър Енчев и Пенчо Василев, Първенците на бригадата. Техният опит е „маяк" за останалите. С усилията на всички бригадата си изпълни плана за месец октомври 148 на сто. Цифра, която говори много сама по себе си. Но е важно да споменем това — бригадата има най-голям дял в изработването на 4-те хиляди модерни стола тип „Юндола" за Канада, колективът ѝ е и сега начело в производството на библиотечки за Съветския съюз. Бригадата, носеща името на един герой.

Никола **НАНЕВ**

Колективът на кравефермата в село Грънчарово се бори да завоюва званието „Ферма за комунистически труд". Едно от условията, за да постигнат животновъдите тази цел, е да повишават системно своите знания по своята професия. Ето защо завеждащ-фермата Мария Иванова редовно изнася пред тях лекции по храненето и гледането на животните и по други въпроси.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО НЕ СКЪПИ ЗНАНИЯТА СИ

ПО ВИСОКОТО чело годините са издълбали незабележими бръчки. Ала очите са останали същите. В тях всякога може да се види една твърдост на упорит човек. Времето не е посребрило съвсем косата му. Корави са останали дланите с неизброими следи на леярска пръст.

Разговорът ни с бай Йордан Вълчев — бригадир в леярния цех на ДМЗ „Стомана" върви трудно. Трудно е да говориш за собствените си успехи. Отговорите са кратки. И найголямото трудово отличие за бай Йордан е една обикновена проява на ежедневието. Може би за това всички в завода го имат като скромен, опитен и уважаван бригадир.

Често при него идват младите леяри от бригадата му и от другите бригади за съвет:

— Бай Йордане, нещо не върви. Ела ако обичаш да ми помогнеш малко!

И той закрачва след младежа. Не скъпи нито време, нито сили за да предава своите знания, придобити в дългогодишната практика. Неговото желание е от всеки млад работник да направи опитен формовчик.

Даже когато спре да си почине малко, погледът му пробягва все към леярите. Ето, там към края на помещението е Владимир Йорданов, профгрупорг на бригадата.

Младият мъж е приведен. Немирният тъмнокестеняв перчем е паднал под слепоочието, а ръцете работят чевръсто. Колко топлота и обич има в погледа на Йордан Вълчев. В душата му е леко, радостно. Та може ли човек да не се радва, когато вижда, че ученикът му възприема добре и усвоява професеята? А Владимир наистина работи добре. Изпълнява по две норми на ден и дава качествена продукция.

Миналата година учениците от механотехникума дойдоха на производствена практика в завода. Решили те да работят в леярния цех. Но кой ще ги ръководи? На курсистите им бе нужен опитен съветник. Тогава ръководството на цеха пак се спря на бай Йордан. И той, въпреки голямата си заетост, се зае да учи младите курсисти на леярство.

Отскоро в лицевата част на формите освен графитен прах се пръска и въглищен. А това стана по предложение на опитния леяр. Качеството на отливките се подобри.

Работното място на бригадата представлява купища леярска пръст. Колко ли пъти коравите ръце на Йордан са я прехвърлили и вкарвали чугуна в желаната форма преди да стане бригадир? Наистина, необикновена проява е, повече от четвърт век да отдадеш на трудното леярско дело. Но когато човек обича професията си, както я обича бай Йордан, трудностите не представляват нищо. Успехите са неминуеми. А те за бригадата „Васил Левски", ръководена от него, са найголеми в целия завод. За третото тримесечие леярите от неговата бригада имат средно изпълнение на трудовите норми 167 на сто и заслужено са обявени за първенци на завода.

Мария **ИВАНОВА**

СРЕЩА ЗА ОБМЯНА НА ОПИТ

ПО инициатива на комисията по културно—масовата работа при Окръжния съвет на профсъюзите, неотдавна се проведе среща за обмяна на положителния опит между комисиите по културно—масовата работа при окръжните комитети на отделните профсъюзи в Силистренски окръг. Разяснен бе опита на комисията по културно—масовата работа при Окръжния комитет на профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия в Силистра.

Разнообразна е дейността на тази комисия. През годината тя е провела пленум по въпросите на културно—масовата работа, срещи за обмяна на опит с комисии от други окръжни комитети, вечер, посветна на движението за комунистически труд и други. Сега в усилена подготовка е провеждането на преглед на художествената самодейност.

Хубава дейност развива тази комисия по възпитанието на децата. Във връзка с това тържествено са били проведени „1 юни—денят на детето", сбор-зарята в памет на падналите за народна свобода герои, 21—годишнината от създаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче" и други. С оглед популяризирането на положителния опит между отделните профорганизации и бригади, комисията издава бюлетин. Успехите, които е постигнала тя, се дължат преди всичко на голямата активност на членовете ѝ и на пряката и близка помощ, която ѝ оказва председателя на Окръжния комитет на профсъюза др. Георги Екзаров. Всички инициативи, възниквали у членовете на тази комисия, намират подкрепата на бюрото на комитета.

В изказванията си др. Радка Пенчева от ДКК „Нектар" и Радка Данева—ДИП „Добруджа" изразиха своите възхищения от постигнатото в работата ѝ и препоръчаха, за в бъдеще, когато комисията провежда свои мероприятия, да бъдат канени и комисиите от отделните окръжни комитети.

Йорданка **АБАДЖИЕВА**

ПОМОЩ НА ПЕНСИОНЕРИТЕ

Пионерите от училището в с. Златоклас, неотдавна вземаха хубаво решение. Те организираха команда от пионери която да окаже помощ на самотни пенсионери или пенсионерки. Първо командата посети дома на другарката Вяра Иванова, изкопаха градинката ѝ, донесоха дърва и вода и накрая я развеселиха с нарочно подготвена програма. Доволна, със сълзи на очи от радост, пострещна другарката Иванова тая хубава инициатива на пионерите.

Тя благодари на децата за извършената от тях работа и им пожела винаги да бъдат здрави и бодри и все така достойно да носят пионерското име.

Джевдет **ШЮКРИЕВ**

Из нашето героично минало

СРАЖЕНИЕТО ПОД СВИЩИПЛАЗ

— Чу ми се някаква стрелба — каза Пенко. — но може да са ловци.

Алекси го изгледа малко насмешливо и отвърна:

— Какви ти ловци. Така ти се иска... Това сигурно е полиция. Подушила е групата ни и е тръгнала по нас...

В тоя миг по отсрещните височини откъм старата землянка нови пушечни гърмежи разкъсаха тишината. Беше ясно, че там се стреля „по нас" от противник. Прибрахме се в землянката. Сред партизаните настъпи тревожно оживление. Някой подметна, че врагът скъпо ще заплати, ако се опита да ни безпокои. На хората не им беше до шеги, затова думите така удариха в стените и увиснаха във въздуха.

Излязохме навън и обмисляхме положението. Възможно ли е да сме били проследени? Дали някой от ятаците не е арестуван? Стефчо не вярваше във възможността да ни нападне полиция, но все пак трябваше да предпазим четата от изненада.

— Пригответе раниците! — даде заповед той, като продължаваше да наблюдава по посока на гърмежите.

Алекси твърдеше, че около землянката има полиция.

Надолу откъм Стълбенска река се мярнаха двама души. С командира бързо минахме край землянката, прехвърлихме рекичката и се отзовахме на височинката срещу горния окоп. Смятахме да хванем двамата, за да ги разпитаме за стрелбата, която чухме. В това време Алекси, който бе вперил поглед надолу, се обърна към нас и замаха бързо—бързо с ръка. Сега вече и ние чухме глъчка. Откъм дерето се приближаваха хора. Велко дотича при нас. Ясно беше, че ни предстои среща с врага. След минутно съвещание с ръководството влязохме наново в землянката. Командирът даде заповед:

— Ще започнем изтегляне към върха с прикриващ огън! Първо отделение да излезе към височината на горния окоп и като влезе в бой с противника да го задържи! Второ отделение с прикриващ огън да се изтегли към върха!

Всеки от нас разбра своята задача. В раниците бе сложена храна и най-необходимият багаж. Аз взех от Караджата ботушите си, макар и непоправени, и ги завързах за раницата, като останах „по домашному" — с подпетени половинки обуща.

Часът беше два и половина следобед.

Построих своето отделение, огледах бойците. Всички бяха готови за бой. Казах им няколко ободрителни думи и ги поведох.

Бойци от второ отделение бяха залегнали в долния окоп с фронт към дерето. Там се разпореждаше Брайко. Като излязох от землянката, повървях няколко крачки по окопа и се покатерих нагоре. В това време всички от моето отделение бяха в окопа. Поканих първите да се качат при мене. Стефчо стоеше някъде отпреде ми, към чешмичката. Лена беше още в окопа. Нашите, като да подушиха приближаващия се враг и усилиха хода. Вече избрах позиция за отделението, когато отдолу се дочу силен безразборен говор. Това ме накара да съсредоточа цялото си внимание нататък към дерето. На около 20—25 крачки от нас се показа полицейска група. Бяха двайсетина души. Вървяха бавно и право по нагорнището. С ръце посочвах местата на бойците. Приближаващите се жандарми, без съмнение, всеки момент можеха да ни видят, затова извиках с пълен глас:

— По приближаващия се враг, огън... бий! — Проечаха нашите партизански пушки. Стефчо, застанал зад дебел бук, се мереше и стреляше, като подвикваше ту на мен, ту на Брайко.

Второ отделение започна бой на долния край на землянката. Нашата стрелба застави противника да залегне. Около мен бяха Алекси, бай Горан, Лена и Данчо. Останалите от отделението бяха малко встрани.

Боят пламна. Оглуши се Лопянската гора.

Пушечните изстрели се примесиха с викове: „Предайте се!" — Вместо отговор ние изпращахме на врага куршум след куршум. От дерето затрака шмайзер, отдясно се обади друг, към първо отделение отляво се засипаха куршумите на трети. Врагът ни обграждаше. Полицейските редици бяха на двайсетина крачки от нас. Оттам вече крещяха неудържимо: „Щурм! Щурм!", ала стрелбата им беше несигурна. По-смелите се вдигаха, но партизанското оръжие и хладнокръвие ги караше отново да залягат. Един полицай от групата пред нас изохка и се преметна. Шмайзерът му замлъкна, а той започна да стене. Настъпи суматоха в редиците на нападателите — те се огънаха и почнаха да се разкъсват. Стражарите залягаха, където намерят. Техните сини униформи се очертаваха добре върху белия сняг и бяха добър прицел. Велко и Андро използваха паниката и се хвърлиха срещу него с решителен огън. Полицаите побягнаха надолу, подгонени от Велко и Андро. Орлин и Чавдар изнесоха позициите си вдясно напред. Положението продължаваше да бъде критично. Отгоре и отстрани налитаха върху нас нови и нови вражески сили.

Откъс из спомен от книгата „По хайдушките пътеки" от Желязко КОЛЕВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на качеството

КАЧЕСТВОТО В СИСТЕМАТА НА ТПК

ПРЕЗ настоящата година качеството на продукцията и услугите в предприятията от системата на ТПК се подобри значително. Лозунгът „Произвеждай стоки с такова качество, каквито сам би купил за себе си“ стана лозунг на всички бригади, цехове и отдели.

Подобри се качеството на шивашките и обущарските услуги в ТПК „Дунав“ и „Съединение“. Колективът на „Метал“ спечели националния конкурс за най-хубава тръбна мебел. „Инвалид“ се представи отлично на вътрешната изложба в Пловдив с фъканата си бродерия и получи много поръчки от търговските организации. Бялата бродерия намери пласмент в магазините на ЦУМ — София и се класира на второ място в страната. Забелязва се също така чувствително подобряване качеството на тухлите, произвеждани в ТПК „Домостроител“, Не може да не се спомене и за качеството на хляба, закуските и сладките, произвеждани от „Дунав“ — Силистра и „Нов живот“ — Тутракан. Постоянна грижа на ръководствата на кооперациите и на Окръжния съюз на ТПК е било разнообразяването на асортимента и подобряване качеството им. Въпреки това, не са редки случаите, когато на пазаря се поднасят на гражданите студен и деформиран хляб, студени и с лош външен вид закуски. Макар че сладкарският цех изработва около 40 вида сладки и пасти и 20 вида закуски гражданите не се задоволяват с този асортимент. Необходимо е той постоянно да се променя и обновява.

Един от пътищата за подобряване качеството на продукцията е провеждането на курсове за квалификация в самите кооперации и организираните курсове в градовете Плевен и Варна. През периода 1964-1965 години в курсовете при ТПК са участвували около 500 металици, дърводелци, шивачи, обущари, хлебари, бръснари и др. а в Плевен и Варна— около 40 майстори. Практиката показва, че там където курсовете са били организирани добре, изнасяни са подготвени лекции, свързани с практическата работа, резултати има. Незадоволително минаха курсовете в мебелната ТПК „Девети септември“ — Силистра и не случайно именно тук се получи лошокачествено производство, което принуди Инспекцията по качеството да спре продажбата на изделията. Нестандартни дюшеци бяха произведени и от ТПК „Инвалид“, но пропуските бяха отстранени навреме преди дюшеците да стигнат до търговската мрежа.

В чест на предстоящия пленум на ОК на БКП по въпросите на качеството във всички кооперации се взеха мерки за отстраняване на слабостите. Въведе се талонната система в ТПК „Метал“ и „Девети септември“. Скоро тя ще се приложи и в ТКП „Дунав“. В металната кооперация се премина на поточност в производството, внедри се мрежестия пълнеж на плоскостите и топло пресоване с карбамидно лепило. Проведени бяха вечери на качественика, на които се наградиха най-добрите работници от кооперациите. През изтеклото тримесечие бяха наградени 17 бригади и 14 работници, произвели висококачествена продукция.

Но наред с поощренията в различните кооперации се налагат и санкции на бракоделците. В хлебарския отдел на ТПК „Дунав“ е направена витрина, на която се излага лошо приготвеният хляб.

С редица министерски постановления се уредиха някои въпроси, които затрудняваха работата на кооперациите по отношение разнообразяването на асортимента. Сега те изработват предмети, които липсваха на пазаря и са търсени от населението. В „Метал“ вече се произвеждат разни тавички за кекс и торта, водосточни тръби, казанчета, каучукови изделия, а в последно време се пусна на пазаря и ръчна пералня „Спътник“. ТПК „Девети септември“ произвежда цветарници, разни огледала, стенни закачалки, бурета, каци и мн. други.

Имайки предвид постоянно растящите нужди на населението трябва да кажем, че направеното не е достатъчно. Ръководствата на ТПК трябва да мислят за усвояването на нови производства и още повече да подобряват качеството.

Неделчо МАЛЧЕВ
технолог при ОС на ТПК
— Силистра

В един цех за комунистически труд

НЯКОЛКО години наред цехът за папурени чанти при промкомбинат „Камъшит“ заслужено носи званието „Цех за комунистически труд“. Със своите папурени чанти той слави нашия град и нашата социалистическа родина в много капиталистически и социалистически страни. Кой не би си купил от фино изработените дамски чанти или пък от изплетените с майсторство кошчета?

Колективът на цеха винаги навреме изпълнява поръчките и по качество на изработката е на едно от първите места в промкомбината. Добрите резултати се дължат на правилната организация на труда и производството. За да не се получава некачествена продукция са изградени групи от по три-четири работнички, които всеки ден след работа проверяват кошчетата. Така се осъществява взаимният контрол по отношение на качеството — един от най-важните показатели.

Работния ден на бригадите започва с петминутни съвещания. На тях бригадирите отчитат постигнатото през изминатия ден и дават препоръки за отстраняване на забелязаните пропуски,

Весело и приятно е в цеха през време на работа. Шегите, закачките и песните са нещо обикновено. Така по лесно минава денят. Отвреме на време се чува някой да пита: „Лельо Еленке, лельо Янке, това така ли беше“. Новите работнички все още се нуждаят от помощ, затова по-опитните се отзовават винаги на въпросите им.- Някои вече започват да изпълняват трудовите си норми. Те се радват на постиженията си, а заедно с тях се радва и целият колектив.

Ръководителят на цеха Велико Недков и качественият контрольор Цветанка Георгиева всеки ден приемат готовата продукция. Тук вече се виждат и първенците. Янка Койчева Петър Евдокиев, Р. Монева и др. са хората, които служат за пример.

В дните пред края на четвъртата петилетка работниците от цеха ще дадат надпланова продукция и то само с високо качество, за да запазят високото звание.

Иван ДРАГАНОВ

Птицевъдството става рентабилен отрасъл

ГОДИНИ наред птицевъдите в района на ТКЗС — Добротица не си изпълняваха производствения план. Носливостта и прирастът бяха ниски, допускаше се висока смъртност при птиците и т. н. През 1962 година птицевъдството като отрасъл не си покри разходите за фураж, отопление, осветление, лечение и други с 4 970 лв, а през следващата година разходите достигнаха 16 730 лв. Фермата беше губеща. Това разтревожи ръководството на стопанството и през 1964 година се взеха по-енергични мерки за подобряване на условията за гледане и хранене на птиците, опазването им от болести и др. Това доведе до изпълнение на годишния план и реализиране на чиста продукция за 8 270 лв.

През тази година беше направена нова крачка напред в птицевъдството, в резултат на което годишният план за яйцата беше изпълнен за девет месеца. Общата продукция от птицефермата за този период достигна 112 000 лв при планирани 93 000 лева за цялата година. Планът за чистата продукция също е преизпълнен с 38 000 лева. Ето на какво се дължат тези успехи.

На първо място ръководството на стопанството и специалистите обърнаха по-голямо внимание на птицевъдството. Докато по-рано кооперативът получаваше пилета от люпилнята едва през април и май, през тази година до края на февруари във фермите бяха донесени 24 590 пилета. За тях бяха подготвени своевременно помещения и се доставиха необходимите фуражи. Гледачите също се справиха много добре с работата, благодарение на което се получиха необичайно добри за добротишкия кооператив резултати. На четиримесечна възраст пронесоха 9 000 ярки, от които и сега се събират дневно по около 4 000 яйца.

Ветеринарните органи по-добре опазиха птиците от болести. Смъртността сред кокошките е 14 процента, или близо два пъти по-малка от предната година.

В стопанството са отделени 4 000 петлета за угояване на двумесечна възраст. Тогава са тежали по 500 грама, а след два месеца са продадени със средно тегло 1,300 кг. Оставените за основното стадо ярки в Босна и Ястребна тежаха средно по 2,200 кг. което е голям успех.

За да бъдат затвърдени тези успехи, в ТКЗС — Добротица са взети мерки за добро хранене и гледане на птиците през зимния сезон — осигуряване на покълната храна, дрождиране, удължаване на деня чрез изкуствено осветление, поддържане на добра хигиена в помещенията и др.

Марин МАРИНОВ

ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ ЗАДАЧИ — В ЦЕНТЪРА НА ПРОФСЪЮЗНАТА РАБОТА

ПРЕДИ няколко дни се проведе конференция на профорганизацията при промкомбинат „Електрометал“ — гр. Силистра. На нея присъстваха представители на всички цехове и отдели. В центъра на доклада и изказванията бяха въпросите за изпълнението на плана и обещанията за 1965 година, за качеството и асортимента на продукцията. Делегатите с радост говориха за успехите, постигнати през тази година. Планът за услугите и готовата продукция е преизпълнен със 75 000 лева, изпълнен е и годишният план за печалбата, а производителността на труда изпреварва средната работна заплата. Всичко това дава възможност, колективът да рапортува предсрочно завършване на четвъртата петилетка и да запише по влоговия лист, учреден от централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио, десетки хиляди лева.

С особена загриженост делегатите се изказаха за качеството и асортимента. В резултат на непрекъснато развиващото се рационализаторско и новаторско движение, в производството бяха внедрени много предложения, които дадоха отражение върху качеството на продукцията. Социалистическите бригади и техническото ръководство създадоха нови за промкомбината машини, които по своите производствени и технически качества не отстъпват на внасяните от чужбина. Те бяха показани на изложбата по случай петнадесет годишнината от създаване на промкомбинатите.

Обаче едновременно с успехите по отношение качеството и асортимента, редица цехове допускат също неоправдани слабости, които се отразяват неблагоприятно върху името на предприятието. Делегатите посочиха, че часовникарският цех, който има широка връзка с гражданството, все още дава некачествена работа. Не са редки случаите на забавяне на поръчките. Същите слабости се допускат и в радиоотдела.

Профсъюзните членове дадоха висока оценка на работата в цеха за организационна техника. От два месеца този цех работи по плана за 1966 година и осигурява отлично качество. Експонатите му, представени на изложбата в София и Москва, получиха високи отличия — два златни медала.

От начина, по който се проведе конференцията и ярко пролича, че профорганизациите и профгрупите в „Електрометал“, наред с възпитателната работа, оказват голяма помощ на административното ръководство в решаване на производствените задачи. Те съдействат за подобряване качеството на изделията и разнообразяване на асортимента, като водят непримирима борба против бракоделците и некачествениците. Конференцията показа също, че целият колектив на промкомбината се е заел да ликвидира миналогодишното изоставане и да излезе от финансовото затруднение, в което изпадна през 1964 година.

Виктория ПЪРВАНОВА

С едри и хубави листа се отплати тютюнът на добрите грижи, полагани от звеното на Ремзи Чакъров от с. Секулово.

На снимката: Хората от звеното на Ремзи Чакъров обработват тютюн.

Подготовка на тютюна за изкупуване

ТРУДОЛЮБИВИ са полевъдите от бригадата на Хасан Велиев. С много грижи и старание те обработиха площите засяти с тютюн. В найподходяща зрялост набраха 80 000 низи. Те бяха изсушени при добри условия, затова качеството на тютюневите листа е високо.

През последните дни се създаде възможност за елпезиране на тютюна. Организацията при извършване на тази важна задача е много добра. Благодарение на това всеки ден броят на манипулираните низи нараства. Досега тютюнопроизводителите от с. Йорданово са подготвили за продан 10 000 низи.

Николинка ВЪЛЕВА

Отговорете на пионерите!

В РЕДАКЦИЯТА ни се получи писмо от група пионери от с. Голеш. Те с право се възмущават от постъпката на комсомолеца Жельо Димов. Ето го и тяхното писмо:

Другари,

Магазинерът от нашето село Жельо Димов не ни връща всичките стотинки. Пионерката Анифе даде 1 лев за пионерска връзка, а той, вместо 36 стотинки и върна 20 стотинки. За 16 стотинки могат да се купят 8 тетрадки, а ние събираме старо желязо, за да купим на някои наши съученици тетрадки.

Така ли трябва да се отнася комсомолец към пионери.

с. Голеш, 6. XI.1965 г.

Пионери от III клас.

Комплектуването на разплодните птичи стада изостава

ПРЕДСТОЯЩАТА люпилна кампания е важен момент от развъдната дейност в птицевъдството. До нейното започване остават двадесет дни. Птичите стада, които ще снабдяват люпилните с яйца са отдавна определени. В техния състав влизат около 120 000 птици, които са достатъчни, за да задоволяват нуждите на окръга от разплоден материал. Важно условие за доброто състояние на тези стада е навременното им комплектуване. Само така на птиците ще могат да се извършват различни ветеринарно-профилактични изследвания и третирания, ще могат да им се създадат по-добри условия за хранене и гледане.

Съгласно указанията, комплектуването на разплодните стада в окръга трябваше да завърши преди месец. В ТКЗС Айдемир, Алеково, Ситово, Средище, Белица, Секулово, Окорш, Добротица, Паисиево и ДЕСС — Силистра, това важно мероприятие бе извършено в срок. Обаче в ТКЗС — Попина, Кайнарджа, Тутракан, Ст. Караджа и ДЗС „Янко Забунов“ комплектуването не е направено и до днес или е извършено само частично, което пречи на по-нататъшната работа.

Кои са причините за това изоставане? Едни от тях се крият в лошата организация на ОКС, който не изкупи навреме старите птици. Така птичарниците не можаха да се освободят и да се подготвят за новите стада. Но това вече е направено, а изпълнението на тази задача все още изостава. Най-голяма вина за това имат ръководителите и специалистите в изостаналите стопанства. Те не се отнесоха с достатъчна сериозност към този въпрос, като не направиха необходимото, за да се комплектуват в срок развъдните птичи стада. Необходимо е в най-близки дни да се догони пропуснатото. Птичарниците да се подготвят окончателно и новите стада да се пренесат в тях. Само така на птиците ще могат да се проведат всички необходими ветеринарни мероприятия, за да станат те пълноценен източник на яйца за люпилните в нашия окръг.

Димитър ВЕЛЕВ

Трактористът Неджет Азисов и товарачите Стоян Генчев, Димитър Думанов и Марин Дойков от Калипетрово разпръскват тор по полето.

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

СТОПАНСКАТА СМЕТКА И ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯТА НА ОТЧЕТНОСТТА

На сегашния етап от развитието на ТКЗС най-правилна форма на организация и заплащане на труда в ТКЗС е тази, която материално стимулря кооператорите за увеличение на производството. Една от формите на организация на труда в селското стопанство е тракторно-полевъдна та бригада, обособена на вътрешностопанска сметка. На нея сега се отдава най-голямо внимание. При това положение обаче ръководствата на стопанствата почти изключват от погледа си звеното, като спомогателна производствена единица.

Съгласно член 42 от примерния правилник за заплащане на труда в ТКЗС разпределнието на доходите между кооператорите става въз основа на акордната система. Но щом работата се извършва на акорд в рамките на цялата бригада то се стига до уравниловка и материалният стимул силно намалява. Това може да се избегне, ако работата се отчита по звена.

Да се обособят звената в кооперативните стопанства на вътрешностопанска сметка е много трудна работа. Но не е невъзможна. Ръководството на ТКЗС—Попина помисли по този въпрос и в общи линии го разреши. Този въпрос беше поставен от самите звеноводи на лозарската бригада на с. Гарван, когато се разясняваше проекто-правилника. Той беше взет под внимание от ръководството на стопанството и член 42 от правилника беше допълнен с нова постановка, според която разпределението на фонда трудово възнаграждение в звената да става на базата както на трудовото участие на кооператорите, така и на базата на изпълнението на плана за общата продукция от звеното по определени показатели различни за отделните отрасли. В растениевъдството се има предвид изпълнението на плана за общата продукция от царевицата, слънчогледа, захарното цвекло и тютюна, в лозарството от гроздето и облагородените лози, в зеленчукопроизводството от доматите и пипера.

При това положение отчетността в звеното и фермата трябва да се издигне на по-високо ниво. Производствениците трябва постоянно да знаят как върви изпълнението на плана за доходите. Това е възможно и може да стане, ако се извърши децентрализация на отчитането.

С въпроса за децентрализацията на отчитането ръководството на ТКЗС—Попина се занима веднъж на свое заседание. За неговото приложение обаче се заговори плахо и се прояви известно колебание. Причината беше тази, че самите ние не бяхме наясно по-неговото приложение. През 1964 година се запознахме от една брошура за опита на др. Третяков—главен счетоводител на колхоза „Ленин“ от Краснодарския край. Основното в него е, че без децентрализация на отчетността една ефективна стопанска сметка е немислима.

За голямата роля на добрата отчетност за увеличение на селскостопанското производство говорят фактите в нашето стопанство, в което влизат две села— Попина и Гарван. И двете села разполагат с почти еднаква площ, машини, животни и други. Броят на кооператорите е също почти еднакъв. Но отчетността в бригадите на с. Попина е на по-голяма висота, а от това и производствените резултати тук са много по-добри.

Въпросът за децентрализацията на отчетността в ТКЗС е важен и интересен. Желателно е икономистите, ръководителите и специалистите да изкажат чрез вестника своето мнение и своя опит, ако имат такъв, за да може да се стигне до по-голям производствен ефект от нейното приложение.

Велико КЮШЕЛИЕВ
гл. счетоводител в ТКЗС—Попина

АКТИВЕН ПОМОЩНИК

МНОГО ВЪПРОСИ от учебно-възпитателната работа — осъществяването на комунистическото възпитание на учениците, разпространяването на педагогическата просвета сред родителите, организирането на трудови инициативи и други, с успех се решават от родителския комитет при училище „Ст. Караджа" гр. Тутракан. Комитетът се състои от 21 члена, т. е. по един представител от всяка паралелка. За пооперативна работа между членовете на комитета е избрано бюро от 7 души с председател др. Аурел Стоянов и един зам. председател, а останалите 5 члена са ръководители на комисите: за всеобщо задължително обучение, за учебно-възпитателната работа, по културномасовата работа, по стопанско-санитарната работа и по педагогическата пропаганда. В училището се учат 519 ученици. Това кара родителският комитет да работи по план. Всеки месец се провежда заседание на бюрото, на което се разглежда един въпрос от основните задачи на една от комисиите. Определено е всеки понеделник една от комисиите да има сбирка. Ежемесечно всяка комисия се събира и отчита извършената от нея работа.

Повече сбирки имат комисиите по всеобщото и задължителното обучение и по учебно-възпитателната работа. Пред тях, например, се изнасят информации от членовете на комисията и директора на училището др. Кирил Иванов за подсигуряване на всички подлежащи на задължително обучение, разглежда се успеха и дисциплината на учениците, политическата работа и самоуправлението на учениците.

Комисията мисли и за професионалното ориентиране на учениците. Изградена е група за подготовка по български език с ръководител др. Михайлова и по математика с ръководител др. Миленкова. Кандидатите за езиковата гимназия успешно взеха конкурсните изпити и трима ученика се записаха в посоченото училище. Така за втора година учениците от у-ще „Ст Караджа" много добре се представят на конкурсните изпити.

В мъгливите есенни дни и студените зимни вечери, неуморно работят и 12-те кръжока по педагогическата просвета на родителите, в които са включени над 300 родители. Но още по-голям интерес предизвикват събранията по класове, където е въведено самоуправлението. Кратки докладчета изнасят учениците от VII-те класове. Удовлетворение и радост изпитват развълнуваните родители, като слушат бодрата смяна как говори и се готви за утрешния светъл ден.

А някой би попитал, какво прави комисията по културномасовата работа? Да, тук именно съществува връзката и съвместната работа между комисията по учебно-възпитателната работа и културно-масовата. Изнесоха се три подходящи беседи от родители, а в дните на първите нападения над мирното население на Виетнам, бе организиран митинг и бе изпратена протестна телеграма до посолството на САЩ. Как наивно звучеше пред учениците отговорът на американския посланник, който те получиха.

В резултат на правилното планиране и провеждане на учебната работа, успехът на училището в сравнение с миналата година е повишен с 0,12, а недисциплинираните прояви са чувствително намалени. Но може ли всичко да се опише? И ето, че не сме споменали и за трудовия договор между училището и ТКЗС „Христо Ботев" — Тутракан, сключен по инициатива на родителският комитет, където учениците извършиха много трудови дела. Те окопаха 2 пъти 200 декара царевица, а през есента грижливо я прибраха. Окопаха и 200 декара фасул. В Дунавец участвуваха в прибирането на 360 декара царевица и 60 тона грозде. Голяма беше благодарността на кооператорите към малките пионери и неуморните комсомолци за извършената от тях висококачествена работа.

Броят на отличниците през м. г. беше 38 ученика, а сега се води борба те да достигнат 50, в училището е издигнат лозунг: „До отличник да не седи изоставащ". Редовно се свикват родителите на онези деца, които имат слаб успех и лоша дисциплина. Същевременно членовете на родителския комитет като другарите: Петрана Троскова, Живка Григорова и Софка Камбурова обхождат домовете и дават указания на родителите как да работят с децата, главно за подобряване на тяхното възпитание и дисциплина.

Сега родително-учителският комитет на училище „Ст. Караджа" — Тутракан е насочил своето внимание и усилия към още по-големи успехи в учебната работа, за осъществяване на комунистическото възпитание и пр.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

Захарий Христович Зограф

(По случай 155 години от рождението му — 25. XI.)

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на повече от едно столетие ярко се откроява образът на именития възрожденски живописец Захари Христович Зограф. Той е втори син на основоположника и първомайстора на Самоковската живописна школа, от 18 и 19 век, Христо Димитров.

В родния си град Самоков Захарий Хр. Зограф се учи на четмо и писмо в килийното училище при метоха на Рилския манастир. Негов учител тук е Неофит Рилски, към когото Захарий Зограф през целия си живот запазва дълбока обич и признателнот, наричайки го любим учител, наставник и съветник. Иконописно художество пък Захарий учи при баща си и при брат си, именития възрожденски майстор Димитър Зограф, с когото работят отначало заедно. Овладял изкуството, Захарий Зограф напуска родния си град и се устройва в Пловдив, един от най-оживените търговски и просветни центрове по онова време. Тук той намира широко поле за разностранна дейност.

Сред интензивния обществен живот Захарий постепенно израства не само като майстор на икони и стенописи, но и като радетел за родолюбие, просвета и образование. В една от характерните по тяхното майсторско изпълнение, икони на младия живописец в Пловдивската църква Св. Св. Константин и Елена, проличава неговия стремеж да влага в своите икони и стенописи битови елементи. В Бачковския манастир той рисува пловдивските кокони и челебии, облечени в тогавашно облекло като обречени на вечни мъки в адски пламъци заради безнравствения им живот.

В Пловдив младият художник се запознава с двама французи, временно живеещи в града, и под тяхно влияние (при единия в продължение на три месеца взема уроци „за соразмерение на човешкото тяло") прави необичайно за времето си смели опити в портретната живопис — автопортрет, портрети на Неофит Рилски, на братовата му жена Християния, на годеницата си Катерина хаджи Гюрова и др. Той живописва по натура пейсажи, цветя, плодове, пеперуди и др. Занимава се дори с перспектива и анатомия. В същата 1838 год. възнамерява да отиде в Русия, за да учи живопис в Петербургската художествена академия. Тази заветна мечта на 28-годишния самоук живописец обаче остава неосъществена.

В Пловдив Захарий Зограф общува с местни първенци, забогатели копривщенски джелепи и бегликчии. Той упорито ги убеждава да откупят „всебългарско" училище, в което да съберат и подготвят за учители младежи от всички краища на страната. За ръководител и главен учител художникът препоръчва известния педагог — даскал Неофит Рилски, който по това време въвежда в Габрово Бел-Ланкастерската метода. Поради инертността на пловдивските първенци и това желание на големия родолюбец остава неосъществено. В кореспонденцията, която редовно води със своя учител Н. Рилски, Захарий Зограф му съобщава, че често се среща с млади българчета, които съветва да не се гърчеят, а да запазят народността си. Уговаря любимия си учител да основат в Самоков типография, в която да отпечатат неговия словар. В своята собствена къща с дюкян предлага да открият книжарница. А в самоковската Карастоянова печатница поръчва със свои средства да отпечатат "Взаимно-учителска таблица за нашите деца".

Придобил голям професионален опит и известност Захарий Зограф е търсен отвсякъде. Той работи стенописи в най-прочутите наши манастири: Бачковския, Рилския, Троянския, Преображенския. Работи и в далечната Св. Гора на Атон, където през 1852 год. украсява със стенописи артиката в храма на най-стария и прочут манастир — Великата лавра на Св. Атанасий. Там той се подписва и на български — „Захарий Христович живописец българин самоковчанин". Тези стенописи и няколко икони за метоха на българския светогорски Зографски манастир в монашеското градче Карея са лебедовата песен на големия художник.

Получил образованието си при Неофит Рилски, Захарий Зограф има по-широк кръгозор от този на брата си и на своите колеги, по-ново схващане за мисията на художника не само като човек, вещ в своето изкуство, но също и като обществен деятел. Той живее и твори във време на всестранното възраждане на българския народ, което изисква от всеки грамотен и събуден българин най-широка народополезна дейност. Ето защо големият български художник — реалист високо цени просветата като важен фактор за пробуждането и издигането на народа, комуто предстои борба за освобождение от вековното духовно и политическо робство.

Основополжникът на българската светска живопис, Захарий Зограф, не се задоволява като съвременниците си шаблонно да работи само икони и стенописи, но отправя погледа си към живия човек и заобикалящата го природа, като се опитва да ги изобрази със средства, присъщи на академическата живопис.

Във време, когато между изкуство и занаят не се прави разлика, той изобразява по църковните стенописи автопортрета си с четка в ръка, застанал гордо до игумените на манастирите, в които е работил. По този начин той иска да издигне живописеца над другите занаятчии.

През тази година се навършват 155 години от рождението и 112 години от смъртта на бележития възрожденски живописец Захарий Хр. Зограф, първомайстор на Самоковската живописна школа, чиито творби, пръснати из много наши манастири, ще напомнят във вековете за творческия гений на българския дух.

проф. Васил ЗАХАРИЕВ

ПРИЯТНО МЯСТО ЗА ОТДИХ

В Старо село съм повече от десет години. С мъка и съжаление си спомням за тогавашната селска библиотека, която се помещаваше в една малка, тясна стаичка. Това беше книгохранилище, от където само се раздаваха книгите, а читалня въобще нямаше. На една маса бяха натрупани куп вестници, събирани с години. Помещението беше задушно и мръсно. Макар че след това беше приспособена една читалня в една изоставена частна къща, все пак ние нямахме читалня, защото тази, която я имахме се използваше за много неща — за събрания, забави и други.

Сега човек изпитва истинска гордост, когато посети библиотеката и читалнята, които се помещават на втория етаж в красивия културен дом. Стените са тапицирани, а от големите прозорци влиза обилна светлина. Читалнята е украсена с портрети на видни наши писатели и културни дейци. Лъскавият паркет е застлан с хубави пътеки, а масите са практични и удобни за читателите. Читалнята е обзаведена според най-съвременните изисквания. Приказно е тук, особено вечер, когато много младежи и кооператори прелистват новодошлите вестници и списания, а белите големи глобуси хвърлят щедро светлина в обширната стая.

Рафтовете, пълни с най-различни книги често пъти затрудняват читателите, но на помощ им идва читалищната секретарка Величка Димитрова, която е ласкава и дружелюбна с всички посетители. Благодарение на нейното внимателно отношение, броят на читателите непрекъснато расте.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

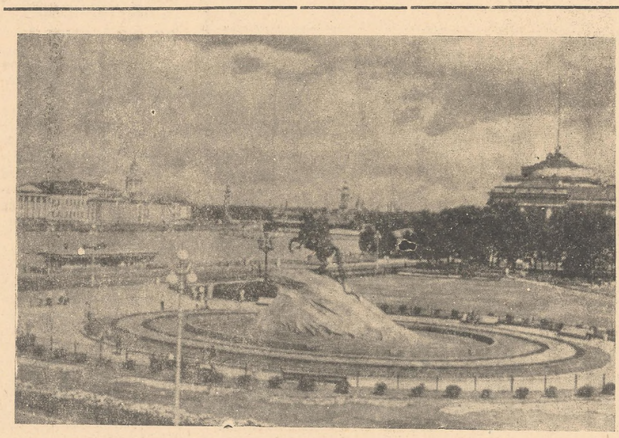

Ленинград — люлка на революцията. Площадът на декабристите.

Радостта е върната

Един колектив работи неуморно, за да няма сълзи в очите на разтревожените майки, за да върне радостта на семействата и здравето на заболелите деца.

Във фоаето на детското отделение при Окръжната болница в Силистра е шумно, весело. Целият медицински персонал се бе събрал по повод изписването на оздравялото четримесечно бебе от гр.Силистра Тихомир Балтов. Четиридесет и два дни детето лежа в болницата, състоянието му беше много тежко. То разви вентилен пневмотаракс, налагаше се спешна хирургична интервенция. Преминаха много напрегнати дни и нощи за лекарите, сестрите и родителите. Детето бавно, но сигурно от ден на ден се подобряваше, укрепваше и напълно оздравя.

Най-ценната награда за колектива от детското отделение са сърдечните благодарствени думи на родителите и лъчезарната усмивка на оздравялото дете.

Е. ДИМИТРОВА

Незабравима вечер

ВСЕ ПОВЕЧЕ се разнообразява животът на курсистите от Селскостопанския техникум — Силистра. Вечер, щом като свършат учебните занятия, едни от курсистите отиват да спортуват във физкултурния салон, втори се събират около тенис-масата и наблюдават интересни срещи, а трети се събират в комсомолската стая и гледат интересни предавания по телевизора, който е закупен от парите, които получиха от отглеждането на бубите миналата година.

Преди известно време, след като завършиха самоподготовката, курсистите от III „а" полевъден курс и I „б" полевъден курс се събраха вечерта в кабинета по растениевъдство. За тази вечер те имаха организирана седянка под ръководството на дружественото бюро при III „а" курс. Изпълнени бяха народни, хумористични и естрадни песни. Но най-голям интерес за всички представляваше викторината, която беше изготвена от двете дружествени бюра. Курсистите в надпревара отговаряха на въпросите. Но най-голяма беше изненадата, когато в кабинета беше внесен казан с варена царевица и раздадена на всички присъствуващи. След това последва голяма танцова забава.

Димитър КУНЕВ

НОВИ КНИГИ

ЛЮБОМИР ДИМИТРОВ. **Хронични заболявания на далака и порталната система и тяхното хирургическо лечение.**

ЛИЗАНДРО ОТЕЛО. **Положението. Превод от испански.**

ИВАН ЛУЦОВ и др. **Проблеми на натрупването в ТКЗС.**

ЕУДЖЕН БАРБУ. **Единадесетте. Роман. Превод от румънски**

ПЕТЪР МАРКОВ и др. **Електрически съоръжения в промишлените предприятия. Част I—монтаж и приемно — предавателни изпитвания.**

О Б Я В А

ОДСП „ПЗ Шумен" Кл. Силистра разполага с неограничено количество бутилки—порцеланки от 0,500 гр срещу заплащане 0.20 лв бройката.

Справки: телефон № 38— Силистра

ДСО — СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

О Б Я В Я В А

че приема на работа майстори и общи работници от града и окръга, като подсигурява:

1. Приемане на жители на града при положение, че останат на работа в района най-малко 2 години.
2. Преди подаване на документите за жителство всеки трябва да има заработени най-малко 6 месеца.
3. На желаещите да строят собствени жилища ИК на ГНС ще им отстъпи право на строеж върху държавни места с предпочитание по реда на Указа за насърчаване на групово, кооперативно и частно жилищно строителство.
4. Постъпилите кооператори като работници в Стройрайона съгласно 12-то постановление на Министерския съвет запазват всички права като членове на ТКЗС.
5. Стройрайонът осигурява безплатно общежитие за бекяри, работно облекло и питателна храна срещу заплащане.

За подробности — отдел „Личен състав и работна ръка" телефон 397.

РАЗКАЗИ ЗА НЕВИДИМАТА ВОЙНА

„СИНЯТА ЖАБА"

Феодор АНЕНСКИЙ
Любов ЮНИНА

(Продължение от миналия брой)

Едва в службата си той забеляза, че липсват от джоба му определените за служебни разходи пари. Отначало той се изплаши. После реши, че навярно ги е взела Нели. Позвъни в къщи, но нея я нямаше. Обезпокоен от загубването им, той не можеше да направи нищо. Всичко не му спореше.

Когато той пристигна в кафенето, Оскар вече беше там. Те си поръчаха по чашка кафе, посмяха се над събитията от вчерашния ден, после Оскар изведнъж запита:

— Вчера ти не си ли загубил нещо?

— Не — отговори Андрей и изведнъж си спомни за парите. — Защо питаш?

Без да бърза Оскар бръкна в джоба си и извади снимка и банкноти. Спокойно ги постави пред Андрей на масата. Отначало Андрей не разбра, но после почувствува как пламва лицето му. На снимката беше той и дългокраката балерина. Андрей погледна към банкнотите. Това беше малък, но злъчен коментар как съветският специалист Андрей Борисов се забавлява нощем.

— Какво е това? — изплашено запита Андрей. — Ти с ума ли си?

Лицето на Оскар беше спокойно. Той даже съвсем леко се усмихваше.

— Приятелю, да бъдем откровени. Аз не съм само журналист. Такива снимки аз имам много — и той се потупа по джоба. — Твоите пари са в сигурни ръце и ти ще си ги получиш обратно. Но. . . това, което ти разказа в „Синята жаба" за някои малки съветски секрети, дори съвсем малки секрети, е записано на лента. На нас ни е необходимо да получим повече ценни сведения. Ще стане ли?

— Не — твърдо отговори Андрей. — Това е шантаж. Твърде грубо пипаш.

— Грубо — съгласи се Оскар. Нищо друго не може да се направи. Наистина вие всички сте много идейни. Просто така да ви купи човек е много трудно.

— Върви по дяволите — стана Андрей, като блъсна стола с крак.

— Ако ти не помислиш, аз ще публикувам това в своя вестник. Помисли, Андрей, ние ще ти платим добре.

— По дяволите — повтори Андрей.

— Утре аз ще те чакам тук, също в пет.

Нели отвори вратата и отново отиде в кухнята. Андрей искаше да тръгне след нея, но махна с ръка и се отправи за спалнята. Там, без да се съблича, без да си събува обувките, той се просна на леглото. Положението беше безизходно. Ако той се откаже да сътрудничи с господарите на Оскар и да им дава интересуващите ги сведения, те разбира се, няма да се спрат пред нищо, за да публикуват тази снимка и да го компрометират Това, че ще компрометират него, Андрей Борисов, в края на краищата не е така важно. Но това им дава възможност да хвърлят кал върху съветската страна: ето, моля ви се, какви са съветските хора.

Ако той се съгласи, разбира се, неговите бъдещи господари няма да се скъпят. Но за това и дума не може да става. Това е изключено. Баща му отдаде живота си край Сталинград не за това, да стане предател неговият син.

Нели влезе в стаята, облегна се на вратата и навъсено попита:

— Ти отново ли си пиян?

— Аз не съм пил нищо. Нели, моля ти се, не ми се сърди. Струва ми се, че аз съм направил нещо в тази „Жаба".

И той ѝ разказа всичко. Нели се разплака.

— Глупак! Глупак! Какъв си глупак!

— Е, глупак! Да! Но какво да се прави?

— Не зная — безпомощно проговори Нели. Бузите ѝ бяха мокри от сълзи, но тя не забелязваше това. — Какво ще стане сега с него.

— Защо съм тук аз?

— Как защо? — завика Нели. — Само бог знае какво си направил ти. . . Ние имаме момче — ти помисли ли за това?

— Помислих.

— Не. не! . . Това ти няма да направиш. Аз зная, че ти ще отидеш в службата си и всичко ще разкажеш. Ти нямаш право. Аз ти се моля. Е, ще направиш ли това, което е необходимо.

Тя плачеше, молеше се, кълнеше се в сина си. . . Андрей почувствува, че нещо се отпуска в него и му стана страшно за бъдещето.

— Е, добре, добре — каза той, внимателно сваляйки от себе си нейните ръце. — Хубаво — ще опитам.

През следващия ден той също се отправи на среща с Оскар.

Оскар го посрещна така, като че ли нищо не се е случило.

— Ти изглеждаш много добре в тази дреха. Прекрасна дреха, още от пръв поглед се долавя, че е купена от скъп магазин. Ще си поръчаме ли пиво?

— Да.

Сервитьорът им донесе халба бира. Оскар без умора бъбреше, разказвайки подробности около някакъв сензационен скандал. Андрей беше мрачен. За вчерашния случай те изобщо не говориха.

Към масата приближи миловидна блондинка в строго сиво костюмче. Опитното око веднага би видяло в нея провинциалистката.

— Свободно ли е? — запита тя.

— Заповядайте — отговори Оскар.

Тя надуто седна на края на масата и си поръча кафе с пирожки.

— Според мене вие сте за пръв път в този град — обърна се към нея Оскар.

Тя кимна с глава и лицето ѝ поруменя. После, смутено усмихвайки се, каза на Андрей:

— Прощавайте, вашият ръкав е изцапан с вар. Не, не тук. Разрешете ми аз да го изчистя.

Тя извади кърпичка, наклони се към него, започна да търка ръкава, после изведнъж се изправи и със всичка сила залепи на Андрей плесница.

— Негодяй! Как смеете! Аз съм порядъчно момиче.

Посетителите в кафенето се огледаха, някой стана. Андрей също стана, стоеше объркан и изведнаъж видя как лавирайки между масите към него се отправя полицай. Светна светкавица на фотоапарат. Полицаят каза:

— Тръгвайте, господа.

Оскар нещо зашепна на полицая, показа му някаква книжка.

Полицаят тракна с токовете на обувките си.

— Извинявайте, господа, — и неодобрително погледна към Андрей.

Блондинката някъде изчезна. Те излязоха на улицата.

— Интересен скандал стана — весело каза Оскар.

— Скот си ти — отговори Андрей разбирайки, че „скандалът" е устроен от Оскар. Обърна се и тръгна в друга посока.

Оскар го догони, хвана го за ръкава.

— Не сглупявай. Помисли. Ти знаеш телефона ми. . .

Андрей не се прибра в къщи. Той се страхуваше от измъчените очи на Нели, от нейните сълзи, страхуваше се, че тя отново ще се разкисне. Той дълго скита по булевардите, но не можеше нищо да реши. Беше му мъчително тежко.

Когато се върна в къщи, Нели спеше и той безшумно се промъкна до кухнята и там легна на дивана.

Но той не можа и тази нощ да заспи. Не успя да реши и какво да прави.

На заранта Андрей едва пристигна на работа, когато телефонът иззвъня. Андрей вдигна слушалката и чул гласа на Оскар, неволно стисна юмруци.

— Слушай, ти си мръсник— каза той с яд — ако ти още веднъж набереш номера на този телефон, аз тебе така ще те разкрася, че нито една болница няма да те приеме. Разбра ли всичко?

Оскар мълчеше и Андрей с трясък постави слушалката. После излезе от кабинета и за да се успокои, постоя в тихия вестибюл. Не трябваше да се чака повече и Андрей решително се отправи към кабинета на своя началник.

Сега в Москва Андрей с отвращение си спомня нощта в „Синята жаба". Пред каква страшна пропаст щяха да го изправят Оскар и господарите му заради една лекомислена постъпка. Само че те сбъркаха. Андрей не се оказа от тези, които може да се купят.

(Из в. „Литературная Россия")

СЪОБЩЕНИЕ

ДСО „РОДОПА"

СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че ще раздава

BULGARIA

ФУРАЖ И ПРЕЗ 1966 ГОДИНА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет за Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 138 (999) | Събота, 27 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Вълнения пред агнилната кампания

НЯКЪДЕ МЕЖДУ СЕЛАТА Българка и Срацимир в запазена от ветровете долинка, се намира една от овцефермите на Срацимирския кооператив. Тази година овчарите преизпълниха своите планове по всички показатели: вълна, млеконадой и агнешко месо. Получиха се повече здрави и едри агнета. Много от овцете близниха.

Тези резултати показват, че ръководителите, специалистите, а най-вече овчарите са положили големи и правилни грижи за доброто отглеждане и развитие на животните. Стремежът на всички сега е и през идната година да постигнат още по-големи успехи в сравнение с тази година. Сега те с напрежение очакват агнилната кампания. Това лято осеменяването се извърши рано и в кратък срок. Затова след 10 декември се очаква масово агнене на овцете, докато миналата година то започна на 10 януари.

Овчарите се надяват да получат хубави агнета, защото още през лятото овцете бяха добре подготвени за това. За тях беше определена подходяща паша. За още по-голямо подсилване от 10 ноември започна да им се дава по 300 грама концентриран фураж — житни отсевки.

Приготвената обаче за овцете храна няма да стигне за изхранването им до пролетта. И това е най-голямата тревога на овцевъдите. Но ръководството на стопанството реши да им помогне. То отдели известно количество силаж, който добре се приема от овцете. За храненето на агънцата е осигурено качествено люцерново сено.

Овчарите обаче смятат, че хубаво би било царевичакът да се обработва като се нарязва с РКС апарат, да се меласира и така да се дава на овцете, които с охота ще го приемат. Иначе те изяждат само листата, а стъблата се изхвърлят.

Челникът овчар Михаил Иванов, за да има повече храна за стадото си, по свой почин с каруцата на фермата отишъл в цвекловия блок по време на ваденето на главите и събрал и пренесъл цвеклови листа при кошарата си. Неговият пример е последвал и овчарът Иван Атанасов.

Помещенията за агнене на овцете и кошарите са добре запазени и чисти. Вратите и прозорците им са здрави и стегнати. Там студ мъчно може да проникне. Предстои дезинфекцирането им.

Битовите условия на овчарите са много добри. Добре варосани и обзаведени са стаите им за почивка. Имат и хубав радиоапарат, подарен им от управителния съвет, за преизпълнение на плановете. Топливо е набавено.

Лошо впечатление правят натрупаните през лятото пред сградите и неразхвърляни, където трябва, стотици тонове тор. Също така шатрите вън от кошарите, където миналата зима се даваше на овцете царевичак, са се съборили, а нови не са направени още и овчарите се чудят къде тази зима ще хранят в лошо време овцете. Хубаво ще бъде ръководителите и специалистите да вземат мерки за отстраняване на тези слабости, за да може успешно да бъде проведена агнилната кампания.

Дочо АТАНАСОВ

За по-голямо плодородие

Кооператорите от с. Господиново извозиха досега 100 т оборски тор. С него ще бъдат наторени 40 дка зеленчукови градини, 30 дка лозя и 300 дка площ за пролетни култури. Добрите стопани са взели решение да увеличат декарите на наторената земя, с което ще се увеличи почвеното плодородие.

Най-голямо участие в извозването на оборския тор вземат Марко Минчев, Костадин Кръстев, Павел Димитров и Пенчо Тодоров, които работят всекидневно.

Христо ВАСИЛЕВ

ДОХОДНА КУЛТУРА

ПРЕЗ ТАЗИ ГОДИНА кооператорите от ТКЗС — Голеш отгледаха 750 декара тютюн от сортовете „Остролист", „Трапезунд" и „Пловдив — 34". За тази доходна техническа култура стопаните, специалистите и ръководителите на ТКЗС положиха много грижи. Още през пролетта се поведе съревнование между бригадите за получаване на повече и висококачествена продукция. Хората отгледаха ран и закален разсад, окопаха тютюна три пъти. Той израсна, наедряха листата. Настъпи време за беритба. Трудолюбивите стопани беряха златните тютюневи листа сутрин рано. Докато напече слънцето. След това го нижеха до вечерта под навесите. Общо в кооперативното стопанство са направени през тази година 203 465 низи.

Тютюнът се прибра навреме. Изсуши се добре под специално направените навеси. Съхрани се правилно и се чакаше подходящо време за елпезирането му. Но сушата създаваше опасност да изостане тази задача. Затова ръководството на стопанството взе мерки той да се навлажнява изкуствено. Кооператорите мокреха слама, нареждаха в нея низите една по една, завиваха ги с полиетилен. Едва след това започваха да елпезират.

Настъпиха и влажните есенни дни. Вече има добри условия за елпезирането на тютюна. Стопаните усилиха още повече работата по изпълнението на тази задача. В затоплените помещения те работят от сутрин до вечер. Една по една намаляват низите, а се увеличава броят на балите. Разгоря се още повече съревнованието между бригадите. Надпреварват се коя по-бързо да изпълни задачата. Само за един ден бригадата на Хараламли Иванов от с. Добруджанка обработва от 2 000 до 2 200 низи.

Качеството на тютюна в цялото стопанство е добро. Той се продава на „Тютюнева промишленост" при средна изкупна цена от 1,55 до 1,60 лева на килограм. Досега кооперативното стопанство е продало повече от 5 000 кг бали. Ръководството на стопанството се надява от тази техническа култура да постъпят в касата на ТКЗС добри доходи.

Симеон КОЛЕВ

УСПЕХИ НА ДРУЖЕН КОЛЕКТИВ

Трудолюбиви са кравегледачите от с. Войново. Трудолюбиви и задружни. Само за една година младият колектив успя да подобри работата в изоставащата ферма. Сега, с всеки изминат ден се увеличава количеството на надпланово издоеното мляко. Още през октомври годишният план за млеконадоя бе преизпълнен със 7 тона.

Всяка вечер във фермата е оживено до късно. Животновъдите довършват работата си. Подготвят се за следващия ден. Оставят помещенията чисти. Стаите подредени. И винаги те напускат фермата с голяма радост, че са постигнали нов успех и с една мъничка тревога — дали и утре ще могат да успеят. В тези общи радости и тревоги се раждат добрите резултати на кравегледачите от Войново.

Най-пъргавата между всички е Добра Маринова. Тази скромна доячка, за която началото на всичко е работата, е преизпълнила годишния си план с 4 246 литра мляко. Тя ще посрещне новата година с близо 10 тона надпланова продукция.

Един от пътищата, по които животновъдите от Войново стигат до успехите, е борбата с яловостта при животните. Благодарение на това планът за прираста е изпълнен.

Големи грижи полагат войновските кравегледачи и за обработката на фуражите. Освен това те са пестеливи стопани. Не допускат никакво разхищение и похабяване на храната за животните. Те водят строга отчетност и стриктно спазват дажбените таблици. Затова дружният колектив така бързо постига нови успехи в работата си.

Викентий ДУКАНОВ

КРАЙ ПАРНИЦИТЕ

ТОКУ ЩО са прибрани късните зеленчуци и в градината на новочерненската бригада започна работа край парниците. Всеки ден около 100 човека от петтях звена ги почистват и зареждат някои от тях. В други, зеленеят вече пикираните салати.

Бригадирът Георги Иванов е доволен от хората си. Та те вече са успели да извозят 200 т обгорял оборски тор, който е разпръснат върху 60 дка площ, подготвяна за разсаждане на пипер през пролетта. Извозили са и 40 т неугнил оборски тор за зареждане на парниците, които заемат 10 дка. Подготвят рамките, покривните материали.

За Нова година работливите зеленчукопроизводители от с. Нова Черна ще произведат за пазаря лук, чесън и пресни салати. От тях ще бъдат внесени и първите суми за кооперативната каса през 1966 год.

Николай СТЕФАНОВ

Механизаторите от кооперативното стопанство в с. Зафирово използваха хубавите есенни дни за ремонтиране на прикачния инвентар.

НА СНИМКАТА: Трактористи от първа бригада поправят прикачни машини.

Отново първенец

ЕДИН от най-добрите цехове на ДИП „Текстилни влакна" гр. Тутракан през настоящата година се очерта цехът за пъдерови плоскости, ръководител Михаил Савалиев. Колективът на този цех беше първенец и през второто, и през третото тримесечия, като обеща и през четвъртото тримесечие да запази първенството си.

Цифрите показаха, че работниците удържаха на думата си. До 22 ноември те произведоха 307 кубически метра плоскости при план за месеца 3 0 метра.

Най-голям принос имат работниците от бригада „Гагарин", които дадоха до 22 ноември 5 куб. метра плоскости над плана, а до края на месеца ще произведат още 30 метра. С добри производствени резултати се отличава и бригада „Дочо Михайлов", която до края на месеца ще изпълни плана си около 130 на сто.

Голяма помощ на колектива оказват заводският партиен комитет и профкомитетът. По тяхна инициатива се провеждат в края на всяка седмица производствени съвещания, на които се отчита извършената работа и се набелязват мероприятия за следващата седмица. Социалистическото съревнование между бригадите и отделните производственици се води под лозунга „Днес повече от вчера, утре повече от днес".

На последното си производствено съвещание колективът пое обещание да изпълни годишния си план до 11 декември—с 20 дни предсрочно, като подобри качеството и намали разходите за труд и материали.

Николай ГЕОРГИЕВ

ПАРТИЙНИТЕ ИЗДАНИЯ — ДО ВСЕКИ КОМУНИСТ, ДО ВСЕКИ ТРУДЕЩ СЕ

Социалистическият печат е призван да играе огромна политическа и организаторска роля. Българската комунистическа партия е полагала и полага непрестанни грижи за укрепване на печата, оценявайки го като неин най-близък помощник в борбата за нови успехи в икономическото и културно развитие на страната. Израз на тези грижи е и решението на Политбюро на ЦК на БКП от месец декември 1964 година.

В отговор на това редакционните колективи се стремят с всеки изминат ден да подобряват своята работа. Тяхната цел е вестникът или списанието да стават все по-съдържателни, по-живи и интересни, много по-пълно и ярко да отразяват живота на народа, неговия съзидателен труд, новия му бит и култура. Непрекъснатото нарастване тиража на вестниците и списанията говори, че българският печат е свързан дълбоко с народа. Както е известно най-широко разпространение в нашата страна имат изданията на Централния комитет на Партията, а ръководно място сред тях заема в. „Работническо дело". От него научаваме за решенията на Партията и правителството, за най-актуалните политически, стопански и културни проблеми, които те поставят пред българския народ. От неговите страници четем подробна информация за вътрешните и международни събития. Той е пръв помощник на всеки комунист, на всеки трудещ се и никак не е случайно, че неговият тираж достигна 600 000 броя. Порастнаха тиражите и на другите партийни издания „Ново време", „Поблеми на мира и социализма", „Партиен живот" и „Наръчник на агитатора".

Всяка година от м. октомври се открива подписка за записване на абонати за всички вестници и списания. Всеки трудещ се свободно си избира кое издание да получава и чете. Това разбира се съвсем не изключва, а напротив предполага сериозна разяснителна и агитационна работа както от страна на партийните комитети и организации, така и на ръководствата на другите масови и обществено-политически организации. Именно за наличие на добра такава работа говори фактът, че в района на Кайнарджа от 334 абонати на в. „Работническо дело" през тази година и сега един месец преди изтичането на срока вече са записани над 300 абонати за 1966 година. Преизпълнена е и тазгодишната цифра за „Наръчник на агитатора", а има основание да се вярва, че ще бъде така и с другите партийни издания. Почти винаги най-добре приключва подписката за набиране на абонати в с. Калипетрово. Тази година 640 души от това село получаваха в. „Силистренска трубина". Другарката Богдана Курдоманова, началник на пощенската станция, е уверена, че и за следващата година няма да се посрамят.

Общо в окръга обаче положението е тревожно. От 9 900 абонати на в. „Работническо дело", които има тази година, досега са подновени едва 3 173. Не е по-добре и със списанията. В селата Ситово и Попина, за сега има само по един абонат за „Наръчник на агитатора" и „Партиен живот", а за „Ново време" и „Проблеми на мира и социализма" въобще няма. От Алфатар, Бабук, Голеш, Окорш, Иширково, Чернолик и други не е отчетен нито един кандидат да получава тези списания.

Разяснителната работа за разпространение органа на Окръжния комитет на БКП в. „Силистренска трибуна" също още е недостатъчна. В Дуловски район от 1 112 абонати сега са записани само 100, в Средище от 220—40, Тутракан от 810—110 и други.

Излишно е да посочваме повече примери, макар че такива могат да се намерят още много. Нужно е сега, там където не са проведени отчетните партийни събрания, в докладите да се отдели специално място на работата по разпространението на партийния печат, а там където вече са минали, това да стане на едно от първите събрания.

Наложително е да се направи оценка и на работата на обществените пълномощници по печата и там където е необходимо някои от тях да се сменят, а за партийните издания тази задача да се възложи непременно на комунист. По-голям контрол трябва да се упражнява и върху отчетността. В 8 села още не могат да се уточнят абонатите. Това е трудно и в градовете Силистра, Тутракан и Дулово.

Не е необходимо да се обявява съревнование, но работата трябва така да се организира, че във всеки дом да се получават вестници и списания, за да се информират хората редовно за събитията в нашия обществен, икономически и културен живот, за събитията в света.

Силистренски окръг винаги се е справял с чест с тази задача, не бива да изостава и сега!

ПРЕД ПРАЗНИКА НА ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ

НА 24 НОЕМВРИ предприятията от системата на Окръжния кооперативен съюз изпълниха годишния си план за стокооборота в общественото хранене. Много усилия бяха необходими за да се достигне този резултат. Търговските работници непрекъснато подобряват културата на обслужването, работят по хигиенизирането и обзавеждането на заведенията — стремят се да създадат приятна обстановка за клиентите.

Реализиран е стокооборот за 5 577 000 лева при план 5 550 000 лева. Най-високо изпълнение има кооперацията в с. Белица — 87 000 лева при план 74 000 лева. На второ място в окръга се нареждат работниците от общественото хранене на потребителната кооперация в село Стефан Караджа, следвани от търговците на кооперацията в с. Малък Преславец.

С всеки изминат ден общественото хранене в окръга се обогатява с нови ресторанти, пивници и сладкарници. В просторните и светли помещения, обзаведени с вкус са създадени добри условия за развлечения и почивка на гражданите.

Търговските работници от системата на ОКС упорито се готвят за честването на своя празник — 19 декември. Те ще се явят на него с още по-големи успехи в борбата за по-пълно задоволяване потребителските нужди на населението.

Симеон ПЕТРОВ

РАДОСТТА НА ОВЦЕВЪДИТЕ

ПЪРВОТО АГНЕ донесе голяма радост на всички животновъди от кооперативната овцеферма в с. Попина. По този повод бе събирането им в саята на бригадира Христо Кожухаров, на което присъствува и главният зоотехник на кооперативното стопанство Марин Манев. Роденото бяло агне им напомни, че започва новият сезон за тях. Започват грижите за отглеждането им. Тези грижи не са малко. По думите на овчаря Георги Кюшелиев можем да направим заключение, че ставането в 3-4 часа през нощта ще бъде вече обикновено явление, докато продължава агнилната кампания. Ще дежурят не както досега, през две-три вечери, а почти всяка вечер. Защото на малките агнета трябва да се окаже първа помощ, да се подкърмят и приберат на топло.

Състоянието на стадата във фермата е добро. Според бригадира има реална възможност планът за получаване на 1 300 агнета да бъде преизпълнен с около 140 бройки. Най-добре са стадата на Георги Кюшелиев и Димитър Върбанов, които се надяват към 12 на сто от овцете им да близнят. С това те ще спомогнат да бъде спечелено съревнованието с овцевъдите от село Гарван, особено по намаляване себестойността на продукцията.

Никола МАРКОВ

Механизиран краварник

В СЕЛО ГОЛЕШ кооперативното стопанство отглежда 150 крави. Трудна беше по-рано работата на доячите и пастирите. При неблагоприятно време — есен и зима, когато се разкаля или пък навее сняг, снабдяването на фермата с фураж се затрудняваше особено много. За всички крави общо се грижеха десет човека, като на всеки се падаха по десет крави. Въпреки грижите на животновъдите и ръководството планът не се изпълняваше и фермата носеше загуба на стопанството. Управителният съвет на ТКЗС обсъди този въпрос и взе решение да се механизира кравефермата.

От тогава изминаха две години. След въвеждането на механизацията в краварника трудът на гледачите се промени коренно, подобриха се и битовите им условия. Храната на кравите се разнася механизирано. Оборският тор се изхвърля навън с транспортна лента и с каруца веднага се пренася на определеното за целта място. Механизира се трудът на доячите с въвеждането на доилния агрегат „ДА-3". С негова помощ гюмовете бързо се пълнят с мляко. Пусната бе в действие и фуражната кухня.

Симеон СИМЕОНОВ

ХУБАВ КУЛТУРЕН ПРАЗНИК В СИЛИСТРА

НАРЕД С НЕМАЛКОТО ТЕАТРАЛНИ ПРЕДСТАВЛЕНИЯ, наред с рециталите и концертите, зимата донесе на силистренци и още един голям културен празник — откриването на изложбата на местните художници. В града ни всички изложби са били очаквани с интерес, по тях винаги се е спорило, дискутирало. Но интересът към сегашната беше по-голям. И напълно основателно. Тя дойде като логична последица след учредяването на групата на художниците към СБХ в Силистра. С нея те откриват един нов момент в своята работа, в своето развитие.

Изложбата беше открита в четвъртък вечерта в един от салоните на блок „Лилия". Освен многото граждани, работници и служители присъствуваха и другарите Сава ШИВАРОВ, Иордан ГЕОРГИЕВ и Стефан ГАБРОВСКИ, секретари на Окръжния комитет на Партията, д-р Димитър БИЧЕВ, секретар на Окръжния народен съвет.

Изложбата беше открита със слово на другаря Добрин КУЗМАНОВ, началник на отдел „Култура и изкуство" при Окръжния народен съвет. Той изтъкна, че между одобрените и представени платна този път има не само пейзажи, но са направени и сериозни стъпки към овладяването на портрета, сложната композиция.

Поредната изложба на силистрнските художници показва твърде осезаемо, че повечето от тях упорито търсят изразни средства в постигането на свой индивидуален почерк. И в тази насока има хубави, радващи постижения. Наред с това като цяло тя е някак си по-пълна, по-богата и по-завършена.

С по няколко творби в изложбата са представени Никола Ковачев, Йордан Маринов, Георги Куртев, Симеон Говедаров, Бедиг Бедросян. Общо в нея участвуват петнадесет художника.

Изложбата вече е открита. Сега е важно тя да не отмине незабелязано от силистренските младежи, от работниците, служителите. Чрез нея Комсомолът, масово-политическите организации трябва да извършат известна възпитателна работа. Тя е подходящ случай, когато могат да проверят своите естетически вкусове много млади хора. Желателно е тя да бъде посетена не само индивидуално, но и колективно, да се изкажат мнения за показаното от художниците.

Сава ХРИСТОВ

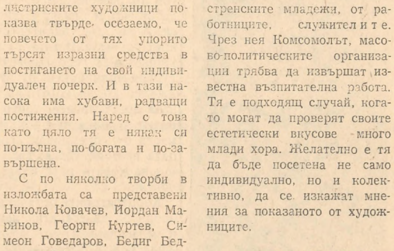

Никола КОВАЧЕВ — КОПАЧКИ

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

В конкретната учебна форма да вложим съответно съдържание

НЕПРЕКЪСНАТОТО творческо търсене в партийната просвета, доведе до значително разнообразяване и обогатяване на учебните форми. Наред с традиционния кръжок, сега в системата на партийната просвета съществуват лектории, школи, семинари, университети, групи за самообразование и др. От разговора ни с партийните секретари и пропагандистите обаче, стигаме до убеждението, че не навсякъде се разбира правилно същността и характера на отделните учебни форми. За това говорят следните факти: В разговора ни с К. М., секретар на първична партийна организация, бяхме уверени, че вечерта ще се състои занятие на школа по БКП, а занятието не излезе от рамките на един обикновен кръжок. В учебно звено по „Марксистко-ленинска етика“, макар че бяхме уверявани, че това е семинар, методологията в провеждането на занятието беше кръжочна. Когато запитахме пропагандиста за формата, той заяви: „Засега ние все още не сме го кръстили дали е семинар или е кръжок, това ще направим в следващите занятия. „Пропагандистът И. К. проведе занятие по политическа икономия, което по своето съдържание по нищо не се различаваше от занятията в един кръжок, макар че учебната форма се води за семинар. На края самия пропагандист заяви: „Ние сме го нарекли семинар, но то си е кръжок“.

Тези случаи не са единствени и те говорят, че някои другари различават учебните форми само по честотата на проведените занятия, нямат предвид специфичната система на водене на занятията в отделните учебни форми, нивото на слушателите, воденето на събеседванията и др.

Трябва да се разбере, че характера на учебните звена се определя не от честотата на проведените занятия, а от съдържанието на лекциите, от методологията, от нивото и подготовката на слушателите и др.

Обстоятелството, че във всяка специфична учебна форма участвуват хора с определена теоретична и обща култура, обуславя и съдържанието на тази форма и методологията на самото занятие.

В групите за самообразование, където участвуват добре подготвени другари, занятията ще се изразяват в провеждането на консултации, в сбирки по някои възлови въпроси, в изнасянето на лекции по тези въпроси и др., но основното си остава самостоятелната работа над книгата по определен план.

В семинарите, където също участвуват подготвени другари, основното си остава пак самостоятелната работа по предварително опеделен план, но заедно с това се обръща повече внимание на семинарните сбирки, където се разисква и събеседва по-задълбочено по основните въпроси. На семинарните занятия не е необходимо винаги да се изнасят лекции, а само в отделните случаи и то по конкретни възлови въпроси.

Съвсем друго е съдържанието на занятието в кръжока. Тук, макар че се набляга на известна работа над книгата, голямо значение се отдава на изнасянето на лекциите. Нещо повече, в кръжока, лекцията се явява основно звено в цялостната работа по провеждането на занятието. Разбира се тук също начинът за изнасянето на лекциите зависи от подготовката на самите слушатели. В кръжока, пропагандистът трябва да обърне особено внимание на структурата на своята лекция. Краткото встъпление, което ще създаде необходимата близост между него и слушателите, правилното изясняване на темата, заангажирането на вниманието още в самото начало, са от изключително важно значение за правилното протичане на занятието в кръжока.

Лекцията не е доклад, който да се чете на един дъх, нито ученически урок по предварително написан план на черната дъска. Ето защо, не е нужно пропагандистът да диктува на слушателите предварително плана на лекцията, а същия трябва да се съобщава в порядъка на самото изложение. Пропагандистът не бива да се занимава с диктуване на въпросите, а да говори с езика на лектора, да вмъква основните въпроси и плана на лекцията в самата тема. Той не бива да чака да се записва всичко каквото изнася, а да наблегне на отделните по-важни моменти и формулировки от лекцията. В кръжока е необходима живата беседа с образен и ясен език на лектора, наситена с богат фактически материал и примери.

Събеседването в кръжока също зависи от подготовката на слушателите. В повече случаи тук се налага да се задават насочващи и подсказващи въпроси. При отделни случаи, когато подготовката на слушателите е на по-високо ниво, въпросите трябва да се изясняват обширно и задълбочено. И в единия и в другия случай обаче необходимо е пропагандистът да обобщава изказванията по въпросите, както и цялостната работа по самото събеседване.

Прави впечатление, че на редица места в школите също са раздадени моливи и тетрадки на слушателите и от тях се изисква да водят записки по занятието. В такива случаи преди всичко трябва да се знае, че има различни видове школи. В школите по философия и политическа икономия, където слушателите са добре подготвени наистина те трябва да водят записки по изнесените лекции, в школите за масово-политическа просвета обаче това не бива да става. В тях, основното и единственото е беседата на пропагандиста, както и разясненията по зададените въпроси.

Разнообразието в учебните форми в партийната просвета изисква да се изучи тяхната методология и специфика. Тяхното познаване ще даде възможност да се изпълни съдържанието им с една подходяща методология, а това безспорно, ще бъде нова крачка напред в по-нататъшното подобряване нивото на занятията в учебните звена.

Лука **ВАСИЛЕВ**

По почина на Дойчо Колев

ПЕРДИ близо една година, председателят на профкомитета при ТКЗС в с. Попина др. Петър Димов, на събрание пред механизаторите, разказа за почина на тракториста Дойчо Колев, който всеки шести ден работел с икономисано гориво. Макар че на самото събрание някои от трактористите изявиха неверие във възможността на този успех, след събранието, болшинството от трактористите възприеха този почин и започнаха да работят по него. Въпросът за икономии на горивни и смазочни материали стана един от основните въпроси в работата на тракторната бригада и важен показател на социалистическото съревнование между трактористите. Председателят на профкомитета беше в непрекъснат контакт с отчетника, следеше отблизо резултатите от почина. А механизаторите се стремяха да не претоварват машините си, бореха се против излишните транспорти. Практика стана на събрания на профорганизацията да се отчитат резултатите. И ето към края на третото тримесечие, когато пак се отчете извършената работа, механизаторите се поздравиха с радостни успехи. За изтеклите месеци, на стопанството бяха икономисани близо 60 тона основно гориво. Първенци в това отношение са трактористите Симеон Ганчев, който с трактор „Беларус“ е икономисал 4 620 килограма гориво, Димитър Фотинов с трактор ДТ-54 икономисал 4 234 литра гориво и др.

Викентий **МАРИНОВ**

Интересна лекция

Родина — това е родната къща, широките поля, бистрите води, земята, която обработваме.

Кооператорите от село Златоклас изслушаха с голямо внимание лекцията на др. Али Хулисиев от в. „Йени ъшък“ на тема „Народна република България — наша родина“. С много примери той им разясни защо трябва да обичат и пазят родината си. А те със заинтересованост слушаха. Всички се възхищаваха от героизма на един турчин-милиционер от Кърджалийско за когото им разказа др. Хулисиев, който въпреки че бива ранен на три места от преминали границата врагове успява да съобщи на хората и те биват заловени.

Кооператорите останаха доволни от изнесената лекция и благодариха на др. Али Хулисиев. Той бе поканен от тях отново да ги посети, когато има възможност.

Джевдет **ШЮКРИЕВ**

Агрономката Кунка Стефанова, вече трета година е пропагандистка на Партията в село Грънчарово. Тази година тя ръководи школа за политическа просвета в която участвуват 25 кооператори.

Изнесените от нея лекции се посрещат с интерес от слушателите, защото тя винаги се готви старателно за тях.

Тържествен момент

НАСКОРО учениците от VII и VIII клас при народно основно училище „Христо Ботев“ в село Паисиево бяха тържествено приети от по-големите си батковци от I дружество в редовете на ДКМС. Те предварително бяха запознати добре с Устава на Комсомола от дружинната ръководителка Тотка Иванова, както и с други въпроси из нашето революционно минало и настояще. На зададените им от членовете на Комсомола въпроси, те отговаряха изчерпателно и спокойно. След приемането им, те бяха поздравени от инструктора на Окръжния комитет на ДКМС др. Ибрям Алиев.

Руси **БОНЧЕВ**

Тези дни в ремонтната работилница на РТС — Дулово е твърде оживено. Ремонтът на селскостопанските машини вече е в своя разгар.

НА СНИМКАТА: Един от най-добрите монтьори на станцията — комунистът Никола Василев, ремонтира заден мост на трактор ДТ — 28.

В ИМЕТО НА ОБЩАТА ЦЕЛ

НА 29 НОЕМВРИ тази година югославските народи празнуват 20-тия рожден ден на своята република. Този ден всъщност е двоен празник за СФР Югославия и той блести със златни букви върху герба на републиката. Точно две години преди обявяването на републиката, т. е. на 29 ноември 1943 год. в самото сърце на окупирана Югославия, в свободния град Яйце, се състоя историческото Второ заседание на Антифашисткото — вече на народното освобождение на Югославия. Тогава бяха взети три епохални решения: да се образува народно правителство; да се забрани на крал Петър да се върне в страната и емигрантското правителство в Лондон да се обяви за незаконно; след освобождението си Югославия да се превърне във федеративна република. Опирайки се на несъкрушимите сили на партията, югославските народи не само изпълниха тези важни за демократичното развитие на страната решения, но за две десетилетия превърнаха своята родина в модерна социалистическа държава.

Първата задача на току-що родилата се народна държава бе да създаде мощна икономическа база. Затова след като бяха излекувани раните от войната, започна интензивно индустриализиране — големи металургични и машиностроителни комбинати осяха страната, електроцентралите се увеличиха и добивът на електроенергия от 1 173 мил. квч. през 1939 г. достигна до 14,180 мил. квч. — през 1964 година. Сега по-голямата част от износа съставляват промишлените стоки и то предимно произведения на машиностроенето, електроиндустрията, корабостроенето и металообработващата индустрия — отрасли, за някои от които преди войната не ставаше и дума. Днес промишлената продукция на тези отрасли е почти 7 пъти по-голяма от преди войната. През последното десетилетие югославското стопанство засили още една област на своята промишленост — производството на стоки за широко потребление, включвайки тук не само домакински апарати, но и редица произведения на електронната индустрия, на автомобилната индустрия, на предприятията за строеж на жилища, на леката промишленост и пр.

Югославското селско стопанство е обхванато в социалистическия сектор, с изключение на малките частни имоти на село. Ориентацията обаче е, чрез убедителни икономически успехи, повечето от дребните стопанства да се прелеят в едрите социалистически стопанства. А тези икономически успехи са съвсем реални. Социалистическите стопанства разполагат с 13 процента от обработваемите площи, а пък сами или в производствено коопериране с дребните селяни те дават 46 процента от производството на царевицата, 53 процента пшеница и ръж и цялото производство на захарното цвекло, 59 процента от угоените свини и пр.

Сега назряха нови нужди и нови необходимости за югославското стопанство и то се ориентира към изпълнението на две първостепенни задачи: да увеличи производството на суровини, електроенергия и материали много повече, отколкото досега и да повиши още повече производителността на труда и на преработвателната индустрия. Стопанската реформа, която се провежда в СФРЮ, цели именно това — още по-солидно да укрепи народното стопанство. А укрепването се изразява в постоянно модернизиране на техниката и технологията на промишлеността, в поставяне на преден план критериите на пазарната рентабилност и икономическа ефективност и пр. Тази стопанска реформа бе наложена от самото развитие на социалистическите икономически отношения в страната.

На много висока оценка се радва в Югославия и сътрудничеството ѝ със Съвета за икономическа взаимопомощ, което се окачествява като издигане на икономическото сътрудничество между СФРЮ и останалите социалистически страни на по-висок етап. През деветте месеца на 1965 год. към европейските социалистически страни бе отправен около 40 процента от целия износ на Югославия.

Годините, през които израсна и възмъжа СФР Югославия, често се назовават години на разцвет на югославската култура. Действително през тези двайсет години в Югославия бяха решени успешно редица въпроси на културното издигане на народа, като бе ликвидиран големият процент неграмотност, изостаналостта на някои краища, прогресивно бе преустроена образователната система, неимоверно голямо разширение получи мрежата на средствата за културно възпитание на народа (кино, театър, радиофикация и пр.). Много грижи се полагат за създаването на солидни кадри от специалисти. Сега в югославските университети се учат около 260,000 студенти, което ще рече, че по числото на студентите, в сравнение с броя на населението, Югославия е на трето място в света.

Братското сътрудничество между двете социалистически страни укрепва с всеки изминат ден, тъй като нашето политическо, стопанско и културно ежедневие е свързано с общите цели, с интензивните връзки, с нуждата от обмен на опит и мнения — с всичко онова, което крепко държи ръка за ръка два съседни народа, тръгнали по единен път на обществено развитие. Посещението, което неотдавна направи у нас президентът на СФРЮ др. Йосип Броз Тито укрепи още повече взаимността и дружбата, които сътворяваме всеки ден. „Двете страни подчертават, че ще използуват създадените благоприятни условия и перспективи за укрепване на сътрудничеството и приятелството между българския и югославските народи, убедени, че те отговарят на основните интереси на народите на двете съседни социалистически страни, както и на мира и сътрудничеството на Балканите и в света“ — се казва в комюникето във връзка с посещението на др. Тито у нас.

В деня на националния празник на СФРЮ българският народ изразява още веднаж своите братски чувства към народите на Югославия, които изграждат своето светло социалистическо утре.

Ганчо **САВОВ**

По случай
националния
празник на СФР
Югославия
29 ноември

Полезна инициатива

Тази есен на трудови начала отечественофронтовците от 24-та низова организация канализираха улица „Ангел Кънчев“ в град Силистра. Но при зариването на тръбите остана много пръст, която трябваше да се почисти. За целта, по инициатива на членовете на организацията, неотдавна бе проведен трудов ден. Добра работа дадоха другарите Велико Ястребов, Тодор Великов, Петър Симеонов, Георги Мирчев, Русан Енчев, Симеон Кундурджиев, комсомолецът Кольо Марков и други.

Пенка **ИВАНОВА**

С ПОВИШЕН ИНТЕРЕС

Първите занятия на учебните звена на Партията към леярния цех на ДМЗ „Стомана“ преминаха при повишен интерес на слушателите. За това много помогна факта, че трите кръжока по изучаване историята на КПСС, на БКП и икономиката на промишлеността се ръководят от опитни пропагандисти с дългогодишна практика и добра подготовка.

— При изнасянето на лекцията се старая да говоря обикновено, без гръмки фрази — споделя пропагандистът Илия Михайлов. И наистина това е така. Лекцията си той не претрупва с много исторически дати и факти, с много общи положения, а разказва за тях конкретно и ясно, на разбран за слушателите език. Хубаво е това, че отделните моменти в негови те лекции се актуализират със сегашното положение.

Всичко това допринася за активизиране на слушателите при събеседванията. Редовно участие в разискванията вземат Ангел Георгиев, Марин Христов, Стоян Димитров, Георги Желев и др.

Дисциплината във всички кръжоци е добра.

Антон **АЛЕКСАНДРОВ**

Строг, но любим ръководител

ТЕЗИ НЯКОЛКО ДУМИ са най-подходящи, когато искаме накратко да характеризираме главния зоотехник на кооперативното стопанство в гр. Дулово — Тодор Димитров.

Именно като такъв го знаят и животновъдите на стопанството, сред които работи той повече от 7 години.

Трудно е човек да намери младия специалист в неговата канцелария. Той е винаги сред животновъдите, обсъжда с тях въпросите на ежедневието, помага за преодоляване на трудностите. А те, особено в първите години на обединяването, съвсем не бяха малко. Фуражите не достигаха. Наличните помещения далеч не задоволяваха нуждите. Голяма беше смъртността при животните. Лош беше породният състав на голяма част от животните, ниски бяха продуктивните им качества. По всички тези въпроси младият специалист трябваше да мисли, да прави предложения за подобряване на работата.

Единственото утешение за него през тези години беше това, че срещаше пълната подкрепа и помощ на управителния съвет на кооперативното стопанство. А това беше здрава предпоставка за преодоляване на трудностите. И за кратко време те бяха преодолени.

По негово предложение най-хубавите женски телета и агнета бяха заделени за разплод и поставени на специален режим на хранене и гледане. Пристъпи се към групиране на животните и уедряване на фермите.

За решителното подобряване породния състав на овцете бяха доставени много ценни разплодници от породите „Меринофлайш“ и „Асканийски„ и се пристъпи към ранното изкуствено осеменяване на всички овце. Тук обаче младият специалист се сблъска с консерватизма на овчарите, които още не бяха убедени в предимството на изкуственото осеменяване. Когато се родиха първите агнета — потомци на доставените породисти разплодници, дори най-опитният овчар на стопанството бай Ариф Тих-

лев дойде при него и се оплака: „Не искаме ние такива голи агнета! Те ще изпукат още през първите зимни дни!“

Трябваше да се разясни и убедят овчарите, че именно този е пътят, по който трябва да се върви, за да се увеличи продуктивността на овцете и оттам и възнаграждението на овчарите.

За кратко време овчето стадо се подобри. През миналата година от 5400 овце — майки те остригаха средно по 4,200 кг вълна, а първенците на стопанството — дуловските овчари от 1 400 овце получиха средно по 52 литра мляко и по 6 кг вълна. Именно бай Ариф, който преди беше против изкуственото осеменяване, сега се грижи неговите овце да бъдат заплодени най-рано и получава най-ранните и най-добри агнета. Той никога няма да забрави съветите и помощта на главния зоотехник. За допуснатите от гледачите слабости, той обаче, винаги е строг и взискателен. Та можеше ли през ония трудни години след обединяването да се разчита на успех, ако той, на когото бяха поверили да ръководи животновъдството на обединено стопанство, не беше строг и взискателен? Но дойде ли ред да помага о нещо, Тодор Димитров не си жалеше труда. Помагаше на гледачите, учеше ги и същевременно и той се учеше от тях. И ето повече от 7 години те са заедно. Заедно преодоляха трудностите, заедно се радват сега на големите успехи. Няма гледач, когото той да не познава, да не е говорил с него. А гледачите знаят, че ако той — главният зоотехник е строг и взискателен към тях, то е само за тяхно добро, за доброто, на цялото кооперативо стопанство. Ето защо те го уважават и слушат. А това вече е награда за неговия упорит труд. Най-голямата награда за Тодор обаче беше приемането му за член на Партията през 1962 година. Сега той работи с още по-голямо чувство на отговорност, със сърцето и упоритостта на комунист. И ако животновъдството на дуловското кооперативно стопанство е на едно от челните места в окръга, значителен дял в това има и този млад и скромен специалист.

Хаккъ **РУФИЕВ**

НАШИЯТ РАЗГОВОР ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В ТКЗС

Производствената програма — ръководство за действие

НАЙ-ВАЖНОТО УСЛОВИЕ за по-бързото развитие на селскостопанската икономика е постигане висока производителност на труда във всички отрасли на ТКЗС и създаване на повече материални блага за единица време с ниска себестойност.

В постигане на това условие голям дял се пада на вътрешностопанското планиране. То се осъществява посредством производствените задачи, агротехническите и технологически карти, план-сметките и др. документи във всички отрасли на кооперативните стопанства. Какво е състоянието на тези документи? Как се съставят те и как се отчитат? Служат ли на отделните ръководители на производствените единици като планово ръководство в ежедневната им работа?

От създаването на ТКЗС ежегодно се изготвят производствени задачи за всяка бригада, ферма, спомагателни и странични предприятия и други дейности. В изработването на тези документи участвуват специалистите, бригадирите, звеноводите и някои добри производственици. Тази работа ангажира много време, но въпреки това производствените задачи не изиграват докрай ролята си, като най-подходящи отчетни документи. В тях например не се диференцират средните добиви по блокове, бригади и села според почвените различия, което е съвсем неправилно. Освен това те имат голямо значение само дотогава, докато се състави производствения план на дадено стопанство и докато той се приеме от Изпълнителния комитет на Окръжния съвет, след което в повечето случаи се изоставят. Тези форми не могат да служат за ръководство и поради това, че са неподходящи за ежемесечно отчитане. При тях отчитането на приходите и разходите в ТКЗС може да стане едва в края на годината. Наложително е, за да могат ръководителите да следят как се изпълнява производствената програма, отчитането да се извършва по месеци, четиримесечия или сезони.

Друг документ, който от няколко години се въведе в ТКЗС, е технологическата карта. Съставена на базата на опита, тя има много положителни качества, но и с нея могат да се отчитат само крайните производствени резултати.

Агротехническата карта за звената и бригадите за комплексна механизация е също добра форма. За нейното водене обаче няма въведени първични документи. И при този документ не е създадена възможност за навременното отчитане слабостите в работата.

С преминаването на ТКЗС на стопанска сметка се въведе тъй наречената план-сметка. С нея се планират и отчитат редовно общите показатели, с което се ориентират ръководителите на стопанствата. Тя обаче не може да служи като ориентиращ документ за самите производствени единици.

Съществуващите досега отчетни документи в кооперативните стопанства се взаимно допълват и не се отричат. Но те все още не служат като единно планово ръководство, тъй както служи производствено-финансовият план в предприятията, учрежденията и др.

Според мен за всяка производствена единица трябва да се изготви една единствена производствена програма, в която да намерят място много показатели от известните документи. Освен това, в тази нова форма както плана, така и отчета, трябва да е съобразен с мястото, времето и начина при който се извършва дадена селскостопанска задача. Дейността на производствените единици трябва да се отчита по месеци, четиримесечия, сезони и година, особено на най-важните показатели на бригадата. Отчитането да става с натрупване и да е нагледно. Тогава производствената програма наистина ще служи като планово ръководство в ТКЗС.

Марин МАРИНОВ

Навсякъде е нужна помощта на ковачите в кооперативното стопанство на с. Срацимир. Без тях немогат нито полевъдите, нито животновъдите, нито механизаторите.

На снимката: Ковачите Стоян Андреев и Пеньо Петров приспособяват части на агрегат за произвеждане на ток.

ХОРА СЪС ЗЛАТНИ РЪЦЕ

НОЕМВРИЙСКИ ДНИ. Студени. Ветровити. Покрили земята с първия сняг. Та са се втурнали и в стопанския двор на ТКЗС—Голеш, надникнали в шумната работилница, където се трудят хора със златни ръце.

За тези хора с нескрита радост разказва гл. инженер на стопанството — Атанас Желев:

— Много добре работят момчетата. Ремонтът, извършен от тях, е само висококачествен. Та те са убедени, че безаварийната работа на машините е резултат на тяхния труд. А за монтьорите Димитър Кундуржиев и Стоян Стоянов, за електротехника Ради Кулев и стругаря Начо Костадинов мога да кажа най-хубавите думи...

Дълго разказва инженерът за хората от ремонтната работилница, за механизаторите от стопанството, които работят и се грижат за 38 трактора, 7 комбайни, 17 товарни коли и многоброен прикачен инвентар. Сега голяма част от тази техника е подготвена за новата пролет. Машините, ремонтирани и почистени, са подредени под нов, широк навес.

Студените ноемврийски дни не плашат механизаторите от голешката бригада. Хората на Георги Енчев ремонтират част от инвентара на открито. 70 на сто от прикачния инвертар на бригадата е вече готов.

Симеон КОЛЕВ

ДОБРА
подготовка

ПОДГОТОВКАТА за презимуването на животните в кравефермата на с. Зебил започна отрано. След заседанието на общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството по този въпрос, бригадният съвет се зае с практическото изпълнение на поставените в тази връзка задачи. На отделни хора бяха поставени конкретни поръчения. Краварникът беше измазан. Прозорците бяха поставени и вратите ремонтирани. Направен беше ремонт и на телчарника.

По-добре, в сравнение с миналата година, са осигурени животните с фураж. Само на 100 м от фермата са струпани 139 т люцерново и фиево сено. Приготвени са също 560 т качествен силаж. И другите фуражи са в достатъчни количества. Сега се вземат мерки за тяхната преработка и най-икономичното им изразходване

Добрата подготовка на помещенията и осигуреността на животните с фуражи дава възможност на животновъдите да получават голяма продукция и сега, през есенните месеци. До края на годината доячите се надяват да надоят от 70 крави 14 т мляко. С това те ще преизпълнят годишния си план, тъй като до сега при план 150 т са надоили 143 т. Добре се изпълнява и плана за прираста при телетата.

Саддедин ХАБИЛОВ

Последни работи в овощната градина

Попинци се славят като добри майстори-овощари. Затова благоприятствува и доброто разположение на площите край Дунав. От решаващо значение са обаче грижите за овощната градина.

Сега трудолюбивите кооператори бързат да привършат с подготовката на градината за зимата. За пръв път през тази година в нея беше извършена лятна дълбока оран с трактори. И през тези есенни дни механизаторът Иван Петрушев оре тук с трактор „Болгар". А трактористите Господин Удрев и Тодор Пенчев пръскат дърветата с бордолезов разтвор.

Голяма е овощната градина в с. Попина — 420 дка кайсии и 510 дка праскови, сливи, круши, череши, ябълки, вишни, орехи. Сега се подготвя засаждането на още 200 дка ябълкови градини и 30 дка дюли.

Вземат се мерки за по-скорошното завършване на работата в овощната градина, преди да е настъпила зимата. Падналият напоследък малък сняг мобилизира още повече овощарите.

Викентий ДУКАНОВ

Нови ягодови насаждения

Досега в ТКЗС — Нова Черна се обработваха 400 дка ягоди. С много любов хората от зеленчуково-овощните бригади отглеждат тази рядка за окръга, доходна култура. Всеки декар ягоди донесе на кооператива по 400 лв общ доход през годината.

Поради това, че има подходящи почвени условия, за да се разрастват ягодовите насаждения, тази есен в стопанството се засадиха още 300 дка ягоди. Разсадът бе закупен от гр. Грудово.

Новите ягодови насаждения в ТКЗС — Нова Черна ще донесат нови приходи на кооператорите.

Иванка СТОЯНОВА

Всеки ден по 70 т смески

ПРЕЗ 1959 година мелницата в с. Бабук премина от Промкомбината в Силистра към местното кооперативно стопанство. А през 1961 година тя беше преустроена и превърната във фуражен цех, който снабдява повечето кооперативни стопанства от окръга с пълноценни комбинирани фуражи за различните видове животни.

Сега в цеха се произвеждат четири основни вида комбинирани фуражи или смески — за свине, птици, говеда и овце. Всеки вид се характеризира с определено съотношение на компонентите. Суровините се получават от кооперативните стопанства — царевица и ечемик и от завода „Фуражна промишленост" в гр. Толбухин — белтъчно-биоконцентратната смеска. В цеха се смилат фуражите и се смесват с биоконцентратната смеска в съотношение 30 процента биоконцентрат и 70 процента царевица и ечемик.

Почти денонощно, на две смени, в цеха работят 15 души общи и квалифицирани работници (дозатори), под ръководството на отговорника на цеха Стоян Тодоров и техноложката Йорданка Неделчева. За техническата изправност на петте фуражомелки и трите бъркачки за смеските отговаря дозаторът Желязко Русев.

Този малък колектив така е организирал работата си, че ежедневно произвежда по около 70 тона смески. А в отделни дни продукцията достига и до сто тона. През тази година е предвидено по план да бъдат произведени за кооперативните стопанства от окръга 10 000 тона смески. Досега колективът е получил към 6 400 тона. През първото тримесечие на годината заводът „Фуражна промишленост" в Толбухин още не беше пуснат в действие, липсваше предвидената от там суровина и цехът работеше слабо.

— Ние можем да увеличим производството на комбинирани фуражи за животновъдните ферми на стопанствата от окръга, но няма да имаме достатъчно пласмент — разказва ръководителят на цеха Стоян Тодоров. — Не сме върнали никого без смески. Двата силоза са постоянно заредени с по 70 тона готови фуражи и стопанствата вземат от тях според нуждите си.

И той е прав. Когато цехът не е работил, кооперативните стопанства са вземали смески от други цехове в окръга и страната. А сега използват за животните определени количества, според нуждите си. Затова работниците от фуражния цех в с. Бабук се трудят със съзнанието, че изпълняват съвестно задълженията си. Начело в съревнованието са дозаторите Желязко Русев, Богдан Йорданов и Димитър Янков, общият работник Желязко Христов и други.

През тази година кооперативното стопанство прилага вътрешностопанската сметка. Цехът за комбинирани фуражи представлява отделна производствена единица, следователно възнаграждението на хората ще зависи от резултатите в цеха в края на годината. Изгледите са добри. По предварителни пресмятания в цеха ще бъдат произведени към 8 500 тона смески за кооперативните стопанства. От приходите, които постъпват в стопанството от това предприятие се очаква 45 000 лева да бъдат печалба. По такъв начин цехът не само оказва благоприятно влияние за развитието на животновъдството в окръга, като осигурява необходимите количества комбинирани фуражи, но е и рентабилен отрасъл в ТКЗС — Бабук.

Димо ВАСИЛЕВ

Усилено подготвят лозята за зимата кооператорите от ТКЗС— Тутракан. В тях на помощ са механизаторите, които изорават междуредията, за да може по-бързо да се извърши загребването на главините.

На снимката: Трактористът Петко Георгиев оре лозята.

КЪМ НОВ ПОДЕМ В ХИГИЕНИЗИРАНЕТО НА ХРАНИТЕЛНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ НА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

ТРАДИЦИЯ в живота на нашия окръг от няколко години стана отчитане резултатите по хигиенизирането и обезопасяването на машините от производствените и търговско-хранителни заведения.

Такова отчитане се проведе в гр. Тутракан на 19. XI. 65 година, на което здравните и търговските работници, народните съвети, Отечествено-фронтовските организации и ръководството на БЧК направиха равносметка как са работили и как са изпълнили тази отговорна задача.

На това съвещание Окръжната хигиенна комисия с изчерпателен доклад отрази работата по хигиенизирането през 1964/1965 г. Там се показа кои от местните хигиенни комисии са работили добре и кои още не са се включили активно по този въпрос. На съвещанието се отчете, че благодарение провежданите досега национални прегледи по хигиенизирането през 1962, 1963 и 1964 години са получени положителни успехи по въвеждането на добър санитарен порядък и културно обслужване в много хранителни обекти. Някои получиха и национални награди през миналите прегледи като ресторант „Дунав", сладкарница „Малина", бирхалето, транжьорната от Силистра, сладкарницата под читалището в гр. Тутракан, сладкарницата в с. Алфатар, пивницата в с. Окорш и др. От тези обекти са се поучили много колективи как трябва да се спазва личната и производствена хигиена, как трябва да се предлагат и съхраняват хранителните стоки и как трябва културно да се търгува.

На съвещанието в гр. Тутракан се изказаха много здравни и търговски работници по положителното в своята работа и за внедрените трайни санитарни навици.

Даде се положителна оценка на провежданите курсове по санминимум в изпълнение на заповед 1 105 на МНЗСГ и МВТ. Същата оценка се направи и за навременно излязлата заповед 315 на МНЗСГ и МВТ, която задължи всички хранителни обекти веднъж в месеца да имат санитарен ден. На този ден целият персонал от заведението трябва да извършва основно почистване и хигиенизиране обекта.

Положителна роля по хигиенизирането и внедряването на санитарен порядък във всички хранителни заведения дадоха и издаваните фототабла от Окръжна СЕС. Докато през 1960, 1961 и 1962 години в тези табла изобилствуваха лоши моменти от нашите хранителни заведения, то издаваните през последните години табла отразяват само положителни страни в нашите добре обзаведени, отговарящи на санитарните норми и изисквания, заведения.

В своите изказвания много хранителни работници разказаха за работата по хигиенизирането и се обявиха благородни социалистически съревнования между различни колективи от градовете и селата на окръга. Положителна роля в работата е оказало и движението за комунистически труд, което е обхванало голям брой търговски и производствени колективи.

Някои от присъствуващите разказаха за внедрения нов почин в поверените им заведения (заведения без санитарен надзор). Най-добрите и постигнали трайни резултати по хигиенизирането през 1965 година, поеха обещанието и те да заработят по този нов прогресивен почин.

Накрая зам. председателят на ОНС и председател на Окръжната хигиенна комисия другарят Иван Петров даде положителна оценка на прегледа през 1965 година и обяви паричните награди на отличилите се колективи.

За проявилите се 35 хранителни и здравни работници, дали добра работа по хигиенизирането и обезопасяването на машините, заслужена награда е организираната екскурзия до Югославия.

След съвещанието участниците разгледаха производствените и търговските заведения в гр. Тутракан, за да се поучат от постигнатите резултати по хигиенизирането и отивайки си по места да внедрят хубавото и в своите заведения.

Този ден стана истински празник за здравните и търговски работници, преминал под лозунга: „Хигиената е мерило за културата на всеки търговски работник"!

Д-р ДЮЛГЕРОВ
Окръжна СЕС—Силистра

МЛАДИТЕ ЖИВОТНИ — ОСНОВА НА ВИСОКОПРОДУКТИВНО ГОВЕДОВЪДСТВО

Пред нашето животновъдство стоят за разрешаване отговорни задачи. Непрекъснато трябва да се увеличава броят на животните, постоянно да се повишава тяхната продуктивност и да се намалява себестойността на единица продукция.

Едно от основните мероприятия за изпълнението на тези задачи е качественото подобряване на породата на стадата. За целта се използуват масово разплодници от високопродуктивни културни породи. Но с това се поставя само основата. Какви възрастни животни ще се получат, зависи преди всичко от грижите, полагани за приплодите, които имат наследственост за много по-висока продуктивност отколкото техните майки.

Възрастното животно се оформя под действието на наследствените му заложби и условията на външната среда. От тях първостепенно значение имат храненето и гледането. За сега обаче в повечето кооперативни стопанства състоянието на младите разплодни животни не е задоволително. Единствената причина за това са незадоволителните грижи, които се полагат за тях. На много места в страната се шири съвсем неправилното и с нищо необосновано мнение, на женските животни след 6 месечната им възраст да се гледа като на продуктивен добитък. А именно през този период се изгражда техният организъм, развиват се напълно най-важните му системи, от които зависи бъдещата висока продуктивност. Вследствие на това средният дневен прираст и живото тегло на младите животни са много ниски. Животните остават недоразвити, с тесни и плитки гърди, с недобре оформени вимета.

Недоброто телесно развитие дава своето неблагоприятно отражение и върху възпроизводителните способности на животните. В ТКЗС в с. Младеново и Комощица — Михайловградски окръг, Дреновец, Димово и Бяло поле — Видински окръг и много други, юниците се заплождат като навършат две и половина — три годишна възраст вместо на 18—20 — месечна възраст. Поради това стопанствата търпят големи загуби — хранят много животни, без да получават от тях продукция, а народното стопанство се лишава ежегодно от милиони литри мляко и огромно количество телешко месо. Освен това забавя се значително възпроизводството на стадата. В някои племенни ферми се стига до там, че вместо да произвеждат разплоден материал и за други стопанства — за стоковите им ферми, те купуват млади животни, за да попълнят собственото си стадо.

Незадоволителното състояние на младите животни се отразява твърде неблагоприятно и върху подобряването на качествения състав на стадата. Броят на класираните животни в елит рекорд и елит е намалял през последните години в районите на редица инспекции по племенно дело.

За това състояние на младия разплоден добитък допринася много и неправилната организация. Телетата до 6—месечна възраст почти навсякъде се гледат заедно, без да се отчита, че женските имат нужда от съвсем друг режим на хранене. В същото време те са задоволени значително по-зле от животните, оставяни за угояване.

Естествено изниква въпросът: закономерно ли е това явление в развитието на нашето животновъдство? Отговор, и то съвсем обоснован, дава опитът на кооперативните стопанства в Русенски окръг. Там почти навсякъде за младите разплодни животни се полагат системни грижи. Те се отглеждат диференцирано по тип и телесно състояние. Телетата над 6—месечна възраст се отглеждат съобразно изискванията на зоотехническата наука. Осигуряват им се ежедневно по 1—1.5 кг концентриран фураж, през зимата по 2 кг сено и 10—15 кг сочни фуражи. През летните месеци имат на разположение достатъчно зелена храна. Благодарение на този режим на отглеждане живото им тегло на 6—месечна възраст е 159,9 кг, на 12 месеца — 250 кг и на 18 месеца — 325 кг. Доброто развитие благоприятствува навременното им заплождане — средно на 22,7 месеца, а на повечето — на 18—20 месеца.

За заплодените животни се полагат специални грижи. Когато навършат 5 месеца от бременността си, отделят се в групи, където се хранят по специални дажби — по-добри по хранителна стойност от тези на дойните крави.

Правилното отношение към младите разплодни животни дава своето благотворно отражение на продукцията, получавана в окръга. За деветмесечието стопанствата са получили по 266 кг мляко в повече от фуражна крава в сравнение със същия период на миналата година, а общо полученото мляко е с 2 227 тона в повече. Само за една година млечността на кравите в племенните и кандидатплеменните ферми се увеличила със 647 кг. Отделни стопанства са постигнали завидни успехи. ТКЗС в село Сливо поле получи миналата година по 4 446 кг мляко от крава, ТКЗС в с. Борисово — 4 089 кг и пр.

Резултатите, получени в Русенски окръг, показват огромното значение на грижите, полагани за младите разплодни животни. Опитът на животновъдите от окръга трябва да се прилага масово в страната. Сега е необходимо всички телета, оставени за ремонт на стадата, да бъдат отделени в групи, да им се осигурят необходимите фуражи, за да се получи нормален прираст.

Спазват ли се тези изисквания, ще могат да се отгледат висококачествени разплодни животни — основа на бъдещото ни високопродуктивно говедовъдство.

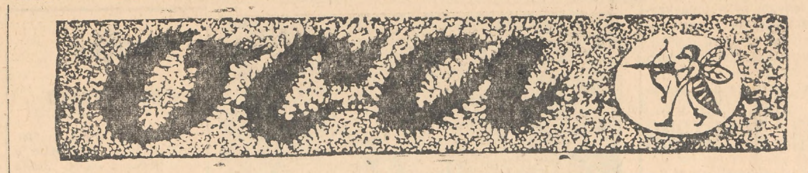

Как ни свари първият сняг

ПОПИНА. Първият сняг свари попинци в...необрана царевица.

ПАИСИЕВО. Снегът покри и незавършения площад „Славейков“. Уличните лампи не светеха, защото бяха повредени (сега се поправят), но няма и нужда. Снегът е бял и дори през нощя в селото е светло, светло....

Р. Б.

АЛФАТАР. Когато заваля първият сняг, аз реших да се обръсна. Не е красиво—снегът е толкова бял и чист, а ние да се мъкнем с бради—не е естетически най-после. Отидох в бръснарницата. Бях обръснат дополвината, когато токът спря.

— Бягай, Тодоре в избата да търсиш ламба! — подвикна бръснарят, който в момента си упражняваше професията върху мен.

Донесе Тодор ламбата, но нямаше газ и фитил. А бързах за мотокурс. Хеле Тодор драска клечки кибрит и моят бръснар ме довърши.

Отивам на мотокурс, а и там тъмно. Чуваше се само гласът на лектора:

— От утре вечер всеки да си носи ламба...

Иван Недев Минчев—ПЕХЛИВАНСКИ

ТУТРАКАН. Болницата, гимназията и много семейства посрещнаха първия сняг, зъзнейки, защото ОТП „Топливо“ не беше осигурило навреме въглища.

СИЛИСТРА. Силистренци посрещнаха снега жадни, защото често водата в града спира.

„Кореспонденция“

КАЗВАТ, че има пеперуди, които „хващат“ сигналите си (една на друга) на разстояние десет километра. А бичето Караман и юничката Ванда (за които съм ви разправял и друг път), си кореспондират.

Его какво писмо написа юничката Ванда от село Пожарево:

„Мили Карамане! Честит първи сняг! Тук положението не е никак гот. Едни студове свиха. А никой не мисли да ни отоплява по някакъв начин. Вратите са един разнебитени—от всякакви дупки и пролуки духа. Поят ни само веднъж на ден, защото кладенецът в стопанския двор няма помпа. Въобще—много сме зян. Една моя приятелка от фермата на Търновци ми писа, че и при тях положението е много кофти. А и в Царевдол не било по-розово.“

Бичето Караман от село Антимово получи писмото, прочете го изсумтя няколко пъти, след което отговори съвсем кратко: „При нас положението е аналогично“

Млад говедовъд

СЪС ЗАМАХ

ПОСТАВИ на врата ми мокра мръсна кърпа и без да измива страшно големите си космати ръце, ме започна. С няолко бързи движения насапуниса лицето ми, без да се стреми да заобиколи устата, напълни ми носа с пяна и с това свърши предварителната работа. Когато започна да точи бръснича, тръпки преминаха през тялото ми. Хванах се здраво за стола, стиснах зъби, зажумях и изпънах напред крака, готов да издържа по-нататъшните бръснарски „нежности“. Със замах на касапин, който дере прасе, свърши едната ми половина. Започна втората. И най-страшното дойде при контрата. Правех гримаси, скърцах със зъби. По едно време се опитах да му кажа нещо, а той ме изгледа така накриво—като че ли съм му поискал да си плати членския внос. И се зае пак с контрата — този път още по-ожесточено (да се науча, друг път да бъда по-кротък и търпелив). Едно артистично бързо движение—и епидермисът ми едва не се отлепи.

Най-после свърши. Отпуснах ръце, зъби и крака и поех дълбоко въздух. Гледам мивката задръстена, водата не се изтича. „Викам си“: „Ако ми натопи главта в тази мръсна мивка може да ме удави“. Пуснах му петдесет стотинки в джоба и изхвръкнах навън неизмит.

Николай ЗДРАВКОВ

Ст. Димитров

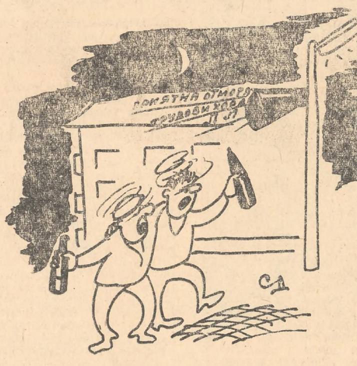

ПО ВИНА НА НОВИТЕ ВИНА

НАРЪЧНИК НА КАНЦЕЛАРИСТА

1. ПАЗЕТЕ СИ МЯСТОТО

Млади канцеларисти,

вашата първа и жизнено важна грижа е да си пазите мястото да не изстине. Кога може да ви изстине мястото?

Когато човек си седи кротко на стола, мястото му не може да изстине. Напротив — то се затопля все повече и повече. Но тръгнете ли по командировки да оправяте разни тъмни дела, да разобличавате крадците и негодниците, дребните мошеници и такива от по-голям мащаб, т. е. изоставяте ли си мястото, то ще започне да изстива. Крадците, мошениците и подлеците са много. Все едно — всички няма да оправите. Пък и ваша работа ли е това? Вашата работа е да си пазите мястото да не изстине. Искате ли вашето място да е топло, спазвайте следните препоръки:

1. Отивайте на работа в точно определеното време. Нито секунда не закъснявайте и още с влизането си в канцеларията, седнете на мястото си — по този начин ще започнете да го топлите.

2. Още от вечерта бюрото ви трябва да е заредено с подръчни материали — перодръжки, моливи, попивателни, шише с мастило, шише с вода, — за да не става нужда през работно време да ставате от мястото си и да го оставяте да изстива.

3. Ако някой колега ви повика да му обясните нещо, не ставайте от мястото си. Отправете му контрамолба той да дойде при вас.

4. Когато в канцеларията влезе посетител, не е нужно да ставате и да му казвате „заповядайте“. Ръкуването също не се препоръчва. Разговорът с такива лица да протича в чисто служебен тон и да е кратък, защото когато човек стои на стола си и говори с някого, неизбежно се върти на мястото си — от нормалното положение по посока на събеседника и обратно. При това мърдане поради създалия се луфт между седалищните ви части и седалката — мястото ви поизстива макло. Дори и жена ви да влезе, не ставайте! Когато имате малко свободно време, обяснете й, че това е в интерес на службата.

Най-добре е да седите неподвижен на стола, да ровите някакви книжа и да си давате задълбочен вид.

От мястото се става само в определени случаи:

а) когато влезе началник;

б) ако началниците са много, трябва да ставате при влизането на всеки началник. Ако в един ден ви посетят всички началници, има опасност — поради честото ставане — мястото ви да изстине. Но вие не се страхувайте — началниците не влизат толкова често в канцелариите на подчинените си. Не забравяйте, че началниците също си имат канцеларии (дори не канцеларии, а кабинети), също си имат столове и също си пазят мястото да не изстине, защото има и по-големи началници от тях.

ЗАБЕЛЕЖКА: Ако след изпълнението на всички тези препоръки, все пак мястото ви не е напълно топло, прибягвайте до електрическа печка. Инсталирайте си я под стола — да ви топли мястото. Но внимавайте да не ви стане горещо. . .

2. НЕ МИСЛЕТЕ В РАБОТНО ВРЕМЕ

Ако ти, млади канцеларисте, решиш някой път в работно време да захвърлиш настрани перодръжки и книжа и да се замислиш върху някакъв служебен проблем и ако стоиш така замислен петнадесет минути, колегите ти ще помислят (а и началникът ти ще се научи), че бездействуваш, че си един паразит, тунеядец, дармоед и храненик на канцеларията. И после няма да те очаква нищо добро. Цялото учреждение ще заговори, че ти наистина си един безделник, който в работно време стои опулен, мисли си кой знае за какви тъмни дела — я епиграма съчинява за началника си, я донос замисля, а може би е свързан с някаква шпионска група и само слухти да чуе нещо, което ще му послужи в неговите пъклени намерения.

Въобще — часът на уволнението ти скоро ще удари.

За да не се случи това, спазвай следните указания:

1. През време на осемчасовия работен ден ежесекундно дръж здраво в ръцете си своята перодръжка, както войникът държи оръжието. Перодръжката — тя е твоето оръжие, което няма да ти измени и винаги, до пенсията, ще ти изкарва хляба.

2. Когато някой ти каже „Помисли върху това!“, ти му отговори така: „Какво има да се мисли тука?“ По този начин ти ще покажеш, че проблемът, за който се касае, ти е ясен като две и две, колкото и заплетен да се струва на някои.

3. Когато трябва да вземеш някакво решение, не се замисляй много кое ще е най-доброто. Вземи това, което ти хрумне в първия момент. Всяко замисляне е в твоя вреда.

4. Действувай като на фронта: „Раз и раз! Огън бий!“ Има ли враг, няма ли — не е от значение. Ако е нямало враг, военните отчитат барута като изразходван за тържествени салюти.

Забележка: Когато свикнеш да не мислиш в работно време, ти полека-лека ще привикнеш да не мислиш и в извънработно време. Ще видиш колко спокоен ще бъдеш. Ще наддадеш на тегло и до пенсия ще достигнеш без бял косъм на твоята щатна канцеларска глава.

Старши канцеларист:
СИМИЧ

Хр. Велчев

— Закупете я, бе другарю! Такава елегантна талия и в Париж не можете срещна.

ДИАЛОЗИ

—Дядо, скъпо ли струва мастилото?

—Не, мойто момче. Мастилото е много евтино.

—Пък аз се изплаших—излях всичкото мастило върху новия ти костюм.

* * *

—Татко, нашият учител никога не е виждал кон.

—Как е възможно?

—В час по рисуване аз нарисувах кон, а той ме пита:

„Какво си нарисувал, бе?

* * *

—Може ли да ми услужиш с десет лева?

—С удоволствие.

—А с колко можеш да ми услужиш без удоволствие, че съм страшно закъсал.

* * *

—Вашите близнаци толкова много си приличат. Как ги различавате?

—Много просто. Петър знае да брои до 100, а Генади до 75.

Симеон КОЛЕВ

ЕПИГРАМИ

Причината

— Кажи поне от що пострада?
Ревност, свада
или пък инфекция?
— Не, снабдих се с нов костюм
конфекция.

* * *

Хвалел се един сатър:
— Много, братя, съм добър!

Бор. КОНСТАНТИНОВ

В къщата-музей „Васил Левски“ — Карлово

Подковани с налчета
в двора нахълтват вкупом
яки, гърлести момчета —
екскурзиантска група.

Хваща ме страх за Апостола,
чуя ли груби звуци.
Бързо вратите залоствайте,
идат башибозуци!

Симеон МАНОЛОВ

Физкултура и спорт

БАСКЕТБОЛ

ПОБЕДНИЯТ ХОД ПРОДЪЛЖАВА

Отново спортната зала в Силистра се огласи от съдийските свирки. Започна вторият турнир от първенството на III „Б“ РБГ — жени.

Отборът на „Доростол“ встъпи в борбата като временен водач на класирането. През първия ден противници му бяха студентките от град Варна. Мачът започна с голямо напрежение. Бяха изминали цели пет минути, а на резултатното табло се четеше само 2:0 за „Доростол“. Постепенно играта бе канализирана, нападенията започнаха да се провеждат със замисъл, започна да се стреля от удобно положение и полувремето завърши 27:26 за домакините. Вторите двадесет минути състезателките на „Доростол“ проведоха напористо и резултатно, въпреки бавната игра на „Академик“. И разликата в резултата постоянно растеше. Крайният съдийски сигнал оповести категоричната победа за „Доростол“ — 67:38.

Верни на своята традиция, отборите на „Доростол“ „П. Хитов“ и този път изнесоха един напрегнат и интересен двубой. В първите минути двата отбора започнаха играта с едно вихрено темпо при висока резултатност. Отборът на Тутракан поведе благодарение на М. Канталжиева, която обсипваше коша със сполучливи удари. В петата минута се получи равенство и оттук нататък отборът на „Доростол“ води непрекъснато. През вторите двадесет минути треньорът Махмудов вкара в игра основната състезателка В. Карастоянова, която поради контузия до този момент не беше участвувала в състезанието. Но това не помогна. Момичетата от Силистра играеха с вдъхновение и голям жар. Разликата в резултата непрекъснато растеше, като краят на срещата дойде при 77:63. Особено добри прояви имаха Стефана Василева и Гинка Димитрова, от Силистра и Мария Кантарджиева и Виолета Карастоянова, от Тутракан.

Отборът на Тутракан в първия ден се срещна с представителките на Толбухин. В един мач, в който изобилствуваше неточната стрелба, след продължение от пет минути, добруджанки взеха своето — победа с 44:42. В този мач отборът на „П. Хитов“ се представи неудачно. Той игра без жар, без амбиция за победа.

Третият представител на Силистренски окръг, отборът на „Левски“ — Главиница, през първия ден имаше за противник бившия член на групата на майсторите, варненският „Спартак“. Бързината на състезателките от Главиница не беше достатъчна компенсация на височината и техниката, притежавана от варненки. Срещата завърши при резултат 70:34. През втория ден изненада за първенството беше категоричната победа на Главиница над отбора на „Академик“ — Варна. Треньорът на студентките Попов започна мача без три основни състезателки, които бяха контузени. Това беше използувано умело от Главиница. Истинският обрат в играта настъпи след почивката. Въпреки че в отбора на „Академик“ влязоха последователно всички контузени състезателки, това не спря победният ход на Главиница и срещата завърши при резултат 52:39. Една хубава победа на единствения селски представител в групата.

Варненският „Спартак“ през втория ден успя да огорчи представителите на „Толбухин“. След като на полувремето толбухинки водеха с 25:22, и състезателките, и треньорът Коконов вече виждаха победата си. Но варненки не мислеха така. Те проведоха едно добро второ полувреме, в което не позволиха на противничките си да отбележат повече от десет точки. Срещата завърши 44:35.

Предстоящите срещи ще определят есенния първенец на групата. На представителите на Силистренски окръг предстоят важни и отговорни срещи. Състезателки и треньори трябва да покажат своето умение и висок дух, за да воюват за победа.

Ангел КАЛИНОВ

АНЕКДОТИ

Някой си Фред Оуен от щата Мичиган е бил изправен неотдавна пред съда, обвинен в следните престъпления: първо — заплатил с фалшив чек пръстена на четвъртата си жена, второ — забравил да се разведе с двете си поранишни жени, трето — откраднал от третата си жена автомобил, с който заминал на сватбено пътешествие с четвъртата си жена.

* * *

Родителите на австралийските учащи се отдавна се оплаквали, че на зрелостните изпити често задават на децата им много трудни въпроси, далеко надхвърлящи рамките на училищната програма. Вземайки под внимание многочислените оплаквания, министерството на Австралия устроило пробен изпит на 24 ученика и 12 учители. Тринадесет от полагащите изпита пропаднали. В това число — един ученик и. . . всички учители.

* * *

Типична американска новост, намерила приложение в САЩ, ако отказващият се да пуши американец почувствува непреодолима потребност да изпуши цигара, то той може да набере съответния телефонен номер и да чуе изтощеното кашляне на тежко болен пушач, записан на плоча.

(Превед от руски)

С различен вкус

КОГАТО се съберат на чашка ловджии, мезето е задушени зайци, стреляни в забранена зона.

Когато се съберат на почерпка фурнаджии, хапват си топъл хляб с шарена сол и чубрица — хлябът е „докаран“ от грамажа.

Когато се съберат на моабет свинари, замезват си с печено прасенце, отчетено като „умряло от червенка“.

Има и по-лошо: когато се съберат на веселба диваци, изяждат се един друг.

МОНИЧ

Относно предупрежденията

Симеон Говедаров

НЕ ДРАЗНИ ЛЪВА!

Силистренският клиент

фейлетон

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА силистренският клиент? Той е един трудолюбив гражданин на републиката, който за своя народополезен труд получава парични знаци. Дядото на този днешен клиент трупаше тези знаци на скришни места като сандъци, възглавници, гърнета и прочие съдове, а той — съвременният клиент — с наличното количество пари иска да си купи гащи, луканка, кисели краставички, нафтова печка (хайде да не изброяваме всички артикули, че няма да ни стигнат парите.) Но за да направи това клиентът трябва ежедневно да се среща с една категория хора, които така са го наплашили, че вечер се стряска на сън —това са тяхно величество продавачите. Те продават кашкавал, конци и други неща, но паднеш ли им в ръцете, могат и тебе да те продадат.

С една дума — силистренският клиент, другари, е един многострадалец, чиито мъки нямат край.

Влиза той в храма на търговията и се нарежда на опашка. Неговата добра и грижовна тъща му е заръчала да купи един килограм овнешко месо и с рестото да отиде на мач. Месарят слага на кантара един голям кокал и с глас нетърпящ възражение кресва:

— Един и триста.

— Но аз искам само един килограм — обажда се плахо клиентът.

— Вземай, докато ти го давам, че може и да го дам на друг — излиза от кожата си продавачът и подава месото неувито. Така на клиента не му остават пари за мач. Клиентът може да бъде и жена. Селянка да речем. Идва тя от село Вокил или от Бащино да си купи един чайник. Харесва си един и го плаща. Обаче щандистката й опакова някакъв друг, а не избрания. Клиентката не вижда това и си излиза доволна и щастлива. Дори и се иска да го разпакова — да му се порадва Но... установява, че чайникът е повреден. Връща го, но не получава друг. Дават й парите обратно, „щом толкова избира“.

Нашият клиент може да бъде и дете. Влиза то в сладкарницата да си купи паста. Там го удавя цигарен дим. Пастата му горчи.

В името на оборота хората на запад какви ли не работи правят, пък ние да не търпим едни пушачи ли?

И така — много е измъчен нашият клиент. Трябва да му помогнем. Защото един ден и нашите съпруги може да ни бутнат пазарските чанти в ръцете и тутакси да станем клиенти.

Георги Михайлов

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 139 (1000) | Вторник, 30 ноември 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ХИЛЯДА БРОЯ В СЛУЖБА НА НАРОДА

Само един месец ни дели от 10-годишнината на в. „Силистренска трибуна“. Днес вестникът отбелязва хилядния си брой. Тези 10 години бяха изпълнени с големи събития и много труд — съзидателен, героичен труд на народа в строителството на новия живот. Много творчески умения хората на физическия и умствения труд от нашия окръг посветиха и посвещават на напредъка и процъфтяването на Добруджа.

Частица от народния труд е и трудът на журналистите от в. „Силистренска трибуна“. Това нагледно показват хилядата броя на вестника. Умът и перото на журналистите работиха неуморно и напрегнато, за да отразяват патриотичния подем на трудещите се, да пресъздадат страниците на героичното ни минало, да насочват към задачите на деня и бъдещето, към което уверено, стъпка по стъпка ни води нашата партия.

От ден на ден се подобрява съдържанието на вестника. Повишава се идейно-политическият му и художествен уровен. Главната му задача днес е да мобилизира трудещите се от нашия окръг за успешно изпълнение на плановете, за внедряване на челния опит, за възпитанието на хората в дух на комунистическо отношение към труда, за разобличаване на безделниците и паразитите. Голяма е ролята му в естетическото възпитание на народа, в пропагандирането на много материали за моралния облик на новия човек, народното творчество, достиженията на науката, техниката и др.

Успех постигна вестникът през тези 10 години по проблемите на труда, по възпитанието на новите хора в труда. Не ще бъде необходимо да се припомнят редица имена на челници от производството, борци за новото, живи образци на новото отношение към труда, които бяха изтъкнати, популяризирани и сочени за пример на другите.

Масовият героизъм в ежедневието за осъществяване политиката за неспирен възход на икономическото развитие, беше главната тема на вестника през този период. След Априлския пленум с развитието на труда израстнаха и нови взаимоотношения между хората. Ето защо вестникът широко популяризира движението за комунистически труд, много почини — наши и чуждестранни, социалистически бригади за технически прогрес, народният контрол, доброволните отряди, другарските съдилища и др. Трудно е да се изброят названията на специалните рубрики, под които читателите са срещали интересни материали.

Окръжният комитет на Българската комунистическа партия, Окръжният народен съвет и Окръжният комитет на Отечествения фронт високо оценяват ролята на вестника в строителството на новия живот. Израз на това отношение са големите непрестанни грижи за развитието му, за неговото постоянно усъвършенствуване.

Най-убедителното доказателство за това е широкото навлизане на вестника в бита на хората.

От самото раждане на вестник „Силистренска трибуна“ — 1 януари 1956 година до днес, когато той е стигнал хилядния си брой, е бил, е и ще бъде верен помощник на Партията. През този период той винаги се е усъвършенствувал и тиражът е растял. От 1 януари 1956 година той е малък формат и е излизал един път седмично в тираж 2—3 хиляди. От 1959 година той прераства в голям формат и излиза два пъти седмично с тираж 5—6 хиляди. От 1 януари 1963 година до днес той излиза три пъти седмично с тираж 9—10 хиляди.

За всичко това главна заслуга има Окръжният комитет на Българската комунистическа партия, който винаги е направлявал и посочвал правилния път за развитието на вестника.

На 1 януари 1966 година вестник „Силистренска трибуна“ ще навърши 10-годишнината си.

Новата година е пред нас. Каква ще бъде тя зависи от трудовите хора, от създателите на материалните и културни ценности, от енергията и инициативата на трудещите се от нашия окръг. Няма съмнение, че ще бъде направена нова значителна крачка напред към осъществяване на начертаната от Осмия конгрес на Партията перспектива.

Вестникът с целия си редакционен колектив е призван, като верен проводник на политиката на Партията и Правителството, още по-добре, още по-непосредствено и по-резултатно да работи за мобилизиране силите на трудещите се за изпълнението на плана, за по-широк размах на социалистическото съревнование, за нови значителни, реални успехи в изграждането на социализма.

За да помага на дело в решаването на тези задачи е необходимо той да стане по-проблемен, да вниква по-задълбочено във фактите и да анализира явленията, да познава добре постиженията и положителния опит и да съдействува за тяхното най-широко разпространение, да води постоянна и системна борба за преодоляване на слабостите.

През новата година нашите читатели ще искат вестникът да се подобри още повече. Редакционният колектив трябва да повиши своите знания и своето майсторство. Нека повече се опираме на участието и сътрудничеството на ръководители, специалисти и редови труженици, за да направим вестник „Силистренска трибуна“ действително един верен помощник на Партията, приятел и другар на хората.

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ДО РЕДАКЦИЯТА НА в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

Драги другари,

ДНЕС излезе хилядния брой на в. „Силистренска трибуна“. Скоро ще се навършат и 10 години от излизането на първия му брой. Тези хиляда броя и десет години на пръв поглед не са много. През годините на своето съществувание обаче вестник „Силистренска трибуна“, не само отразяваше активно, вярно и навреме политическия, стопанския и културен живот на трудещите се от окръга, а поставяше на вниманието на хилядите си читатели от града и окръга проблемните въпроси на нашето ежедневие и сочеше пътя за по-нататъшното им решаване. И всичко това е резултат на огромния творчески труд на младия редакционен колектив, на многото сътрудници и стотиците дописници на вестника.

В страниците на вестника широко се обменяше и обменя положителния опит, отразява се героизма и доблестните прояви на трудещите се при изпълнението на плановете и дадените пред Партията обещания. Вестникът е верен помощник на партийния и стопанския актив от града и окръга при решаването на задачите.

Драги другари,

Заедно с вас и ние работниците на ГК на БКП—Силистра с чувство на гордост разгръщаме днешния хиляден брой и изразяваме нашата и на комунистите от градската партийна организация гореща признателност за вашия благороден и високопатриотичен труд.

Заедно с това ние изразяваме увереността си, че вие и занапред все така последователно и всеотдайно ще служите на делото на нашата Партия, като ще направите всичко възможно вестникът да стане любим другар на всеки комунист, комсомолец и безпартиен. Ние сме уверени, че и занапред ще четем в страниците на вестника материали с още по богато съдържание, по-голяма идейност и правдивост, с по-голямо разнообразие и конкретност.

Нека вестникът да стане още по-широк екран за отразяване на нашия многостранен живот.

Желаем ви здраве и сили за нови още по-големи творчески успехи.

ОТ ГК НА БКП—Силистра

ПО СЛУЧАЙ хилядния брой на вестник „Силистренска трибуна“ общинският партиен комитет в с. Калипетрово поздравява най-сърдечно редакционния колектив. През последните години окръжният вестник се превърна в наш сериозен помощник при провеждане на партийно-политическата дейност. Насочва ни към получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция, критикува слабостите и ни помага за тяхното бързо отстраняване.

Пожелаваме на редакционния колектив да превърне занапред вестник „Силистренска трибуна“ в още по-добър помощник на общинските партийни комитети и първичните партийни организации при изпълнението на задачите, поставени от Партията и Правителството.

Общински партиен комитет с. Калипетрово

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЯТ ПЕЧАТ играе огромна политическа и организационна роля за изпълнение и преизпълнение на задачите, поставяни от Партията и народното правителство.

Вестник „Силистренска трибуна“ е наистина трибуна на нашата Окръжна партийна организация в решаването на културните и производствените задачи в окръга. С всеки изминат ден той става все по-съдържателен, по-жив и по-интересен. На неговите страници редовно се поместват материали за най-актуалните културни и производствени проблеми. Той широко разгласява положителния опит в работата на бригадите, групите, цеховете и заводите, популяризира положителното в дейността на комунистите и партийните организации.

Заводският партиен комитет и производственият колектив на ДМЗ „Стомана“ — Силистра поздравяват редакционните работници на вестника с хилядния брой и им пожелават още по-големи успехи в работата им по списването му, за да стане той още по-ценен помощник на Партията в борбата за културното и икономическото развитие на нашата страна.

Христо ЦОНЕВ
секретар на заводския комитет на БКП
при ДМЗ „Стомана“ гр. Силистра

ОБЩИНСКИЯТ партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС в село Чернолик поздравяват редакционния колектив на вестник „Силистренска трибуна“ по случай излизането на хилядния брой на вестника. За хиляден път вестникът, като орган на Окръжния комитет на Партията, разнася правдата, призовава трудещите се за изпълнение на стопанските планове, посочва недостатъците в работата ни.

Ние желаем и в бъдеще вестникът да бъде неуморен глашатай на партийната политика, да вдига на трудова борба населението на окръга за претворяване в дело решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия.

ОБЩИНСКИ ПАРТИЕН КОМИТЕТ

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА ТКЗС — С. ЧЕРНОЛИК

ЗА МИР И ЩАСТИЕ НА ДЕЦАТА

НА 26 НОЕМВРИ 1945 година, когато Европа още беше в развалини и във въздуха се чувствуваше димът на пожарите и шумът на взривовете, представителки на 40 страни от различни континенти се събраха в Париж, за да обменят мисли за бъдещето на света.

Тогава се роди една от най-масовите международни организации — МДФЖ, която на 1 декември ще празнува своето двадесетилетие. Това бе смела стъпка. Федерацията откри нови възможности за проява на международна солидарност и развитие на дружбата между жените от целия свят.

Изминаха двадесет години. Жените, които през последната война защищаваха оскъдното парче хляб на своите деца, свободата на родината си, справедливостта и мира, не отстъпиха от своята клетва. Изминалите години са низ от битки в името на великата цел, която МДФЖ си постави.

Будапеща. Декември 1948 година. Вторият конгрес на федерацията прие „Манифест на мира“, в който е казано: „С обединени усилия ще спечелим сражението за мир!“

Виена. По инициатива на МДФЖ през 1952 г. се свика Международна конференция за защита на децата. Отзоваха се 64 страни. Обръщението, което прие тази конференция, достигна до сърцата на бащите и майките, възпитателите и лекарите от цялата земя — до всички, които отдават на децата богатството на своята душа и своя ум и цялата си нежност. Това обръщение стана стимул за широко световно движение в защита на детето.

Лозана. 1955 година. Световният конгрес на майките прие манифест: „Ние не искаме нашите синове да се убиват един друг — Ще се борим за разоръжаване, ще се борим кредитите, предназначени за производство на оръжие, да отиват за строителство на жилища, болници, училища, родилни домове, за подобряване положението на децата.“

1962 година. Световен форум на жените в Брюксел.

1963 година. Световен конгрес на жените в Москва. В Обръщението, прието на Московския конгрес от представителките на 113 държави, гласът на федерацията в защита на децата, мира и човешкото достойнство на народите, звучи твърдо и непреклонно: „Жената е майка на всички деца. Не можем да се примирим, че във века на научния и социален прогрес, в който живеем, милиони деца са лишени от радости, гладуват, остават неграмотни, подхвърлени са на нечовешка експлоатация, обречени са на преждевременна смърт“.

София. Октомври 1964 година. Проведена бе сесия на МДФЖ. Краят на октомври 1965 година. Залцбург — Австрия. На тържествена сесия бе отбелязана двадесетгодишнината на организацията.

От рождението на МДФЖ досега станаха големи изменения. Много страни на Азия и Африка извоюваха своята независимост, други водеха борба за освобождение. Националните организации на МДФЖ израснаха, укрепнаха и сега тяхната инициативност дава радващи плодове.

Жените са в първите редици на демонстрациите против войната и атомното въоръжаване, расовата дискриминация и политиката на апартейд, за амнистия на всички политически затворници. Те са инициаторки и най-активни организаторки на кампаниите за защита на мира, за солидарност с борещите се за национална независимост народи, за осъществяване декларацията за правата на детето, за борба с глада, нищетата и неграмотността. Те се борят против поскъпването на живота, настояват за нормални жилищни условия, за организиране на детски заведения, построяване на училища, създаване на здравна литература, филми и телевизионни предавания.

На сесията в Залцбург Съветът на федерацията се обърна към жените и майките с апел да бъдат бдителни, да стоят на стража за независимостта на своите страни, на стража на мира, да се борят за пълна забрана на атомното оръжие и неговото разпространение, за създаването на безатомни зони, за мирното разрешаване на германския проблем, за прекратяване на войната във Виетнам и Доминиканската република.

МДФЖ призовава жените от всички страни да се обединят и със задружни усилия да подготвят за децата си онова щастливо време, когато няма да има мизерия и война.

Международната демократична федерация на жените навършва 20 години, но нейната цел е същата — укрепване единството на жените в борбата за равноправие, за щастие на децата, за мир, за национална независимост и социален прогрес, за международна солидарност и дружба.

Сега, както никога, МДФЖ чувства величието на историческата роля, която играе в живота на жените от всички континенти. МДФЖ иска да остане достойна за доверието, което са ѝ гласували и да оправдае надеждите им.

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

ПРЕЗ третото тримесечие на тази година колективът на „Наркооп“ — Тутракан постигна високи трудови успехи. Планът за стокооборота в търговията на дребно е изпълнен 103 на сто, в общественото хранене 106 на сто и в сектора „Изкупуване“ 270 на сто.

Радващи са постиженията и по качествените показатели, в резултат на което е реализирана надпланова печалба от 12 200 лева. Изкупуването на селскостопанските произведения по начало е губеща дейност, но в „Наркооп“ — Тутракан тя донесе печалба от 3 320 лева.

С тези успехи кооперацията в Тутракан стана национален първенец в системата на ЦКС и с право ѝ бе присъдено преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи.

На тържественото събрание, състояло се преди няколко дни, представителят на ЦСПС др. Петко Йотов, връчвайки високото отличие, поздрави колектива с постигнатите успехи и му пожела още по-плодоносна работа в изпълнение на задачите.

Търговските работници посрещнаха с радост решението на МС и ЦСПС и обещаха в чест на своя празник да дадат още по-високо изпълнение на плановете.

Петър ИВАНОВ

Изпревариха времето

ЦЯЛ МЕСЕЦ има до края на 1965 година, но колективът на ДП „Транспред“ — Силистра вече работи по плана за 1966 година. Реализирани са 1 195 000 бруто приходи, като ежедневно тази сума се увеличава.

Постигнатите успехи се дължат на социалистическото съревнование, организирано между агенциите и бригадите, на новата техника, доставена през тази година и на добрата организация на труда.

С най-високи постижения се отличават работниците от агенция „Силистра 2“. Те изпълниха годишния си план 104,7 на сто, като реализираха 409 000 бруто приходи. След тях е трудовият колектив на агенцията в гр. Дулово, който даде 13 000 лева над плана. Добри резултати имат и агенциите „Силистра 1“ и Тутракан. Тези дни и те ще изпълнят годишния си план.

Колективът на „Транспред“ упорито се бори за изпълнение на обещанията, дадени във връзка с призива на Централния съвет на професионалните съюзи и Българското радио. Само през месец октомври и първата половина на ноември той записа в учредения влогов лист надпланово производство за повече от 20 000 лева.

През новата 1966 година към предприятието ще бъдат открити нови дейности, за които от сега се извършват известни приготовления. С тях ще се увеличи обема на работата и ще се задоволят някои нужди на населението.

Марийка БЕЛЕВА

ДО ВСЯКА КЪЩА, ДО ВСЯКО СЪРЦЕ...

СТРЪМНИЯТ път разделя селото на две. Селото, построено върху земя, наподобяваща човешко сърце.

С белотата си читалището в центъра на селото прилича на бучка захар. Сградата, в която се помещава и пощата.

Изкачвам стъпалата на първия етаж. Спирам пред голяма врата. Почуквам. В правоъгълника на вратата срещам една усмивка.

— Заповядайте — кани ме жената с дебелата алена кърпа.

И цветът на лицето ѝ е ален.

— С какво мога да ви бъда полезна? — пита началничката на пощата Богдана Курдоманова. — Напоследък ме търсят повече за абонамента...

Тя подпечатваше някакви разписки. Зад прозорчето на стената гласът непрекъснато настояваше за линия. По номератора.

Питам за абонамента на в. „Силистренска трибуна“. От пет години насам по абонамента не само на този вестник, но и по останалите наши и чужди вестници и списания пощата в Калипетрово се движи в авангарда.

Репликите ни за абонамента на в. „Силистренска трибуна“ са кратки.

— Той се чете с желание от хората — каза Богдана Курдоманова. — Еднакво е търсен както от кооператорите, така и от интелигенцията на селото. Мисля, че това е така, защото вестникът се стреми да отразява всички събития, които стават в нашия окръг.

Доказателство за това са фактите: за четири—пет години, откакто тя е началничка на пощата, броят на абонатите за в. „Силистренска трибуна“ се е увеличил няколко пъти. През 1965 година той е достигнал 620 броя. И за останалите български вестници пощата си изпълнява контролните цифри.

— Мисля че успехите ни в това отношение се дължат на няколко причини — обяснява Богдана Курдоманова. — Първо, защото в практиката на пощата е да извършва само целогодишен абонамент. Раздавачите предварително обхождат хората си, разбират тяхното желание. Второ, защото в абонамента напълно се заангажирват ръководствата на партийните и масовите организации. Те сами насочват членовете си кой за какъв вестник или списание да се абонира.

Вървя по една от новите улици на селото. До портичката от вътрешната страна на всяка ограда виси окачена пощенска кутия. Във всяка от тях всеки ден двамата раздавачи Велико Петров и Добри Георгиев поставят не по един, а по няколко вестника и списания. Стопаните ги разтварят с трепет, за да научат новините по света. А от страниците на в. „Силистренска трибуна“ те научават за събитията в окръга. Не са редки случаите, когато в него пише за хората и от тяхното село.

* * *

Раздавачът бай Велико Петров е на петдесет години. От откриването на пощата на 16 юли 1952 година той изпълнява тази служба. През румънско е бил служител в общината. Трудна е неговата работа. Всеки ден в 5 часа той е на крак. Тогава идва пощата от Силистра. Обработват я с колегата си Добри, напълват чантите и се понасят по стръмните улици на селото. Обикалят домовете на хората. Носят им радост.

Енергичен човек е бай Велико. Жизнен. Млада кръв тече в жилите му. И с каква любов върши работата си само. Набързо се отбие на обед да си почине малко и пак тръгва. Всеки ден крачи той по дългите пътища. Докато е сухо—бива. Но сега е зимно време. Пътищата са затворени. Всички са се свили на топло до печките. Само бай Велико не признава студ. Поклаща се приведеното му от тежестта на чантата тяло, поскърцват кожените му чепици. Зачервен от студа, той току подвиква на висок глас:

— Поща, моля! Поща-а-а...

По навик. Навик, придобит през тези двадесет години на служител и раздавач.

. . .

Новините прелитат като птици от къща в къща, от човек на човек. Съдържат се те в ситно напечатаните страници на вестниците и списанията. Страниците, които могат да се сравнят с непресъхващ извор на човешкото мислене, достигащо до всяко сърце и въздействащо му със своята истина.

Никола НАНЕВ

НА СНИМКИТЕ:
вляво — раздавачът Велико Петров;
вдясно — редовният читател на вестника бай Пеньо Радев.

20 ГОДИНИ МДФЖ

„. . . Ние искаме в чест на 20 годишнината на МДФЖ всички жени да разберат истинското лице на нашата федерация. Ръка за ръка, в духа на пълното доверие, трябва да продължим своята работа както през тези 20 години. Ние трябва да се обърнем в единен фронт към всички жени, към дружбата и сътрудничеството, които желаем"

Еужени КОТОН

НЕЗАБРАВИМИ ДАТИ

1945 — Учредителен конгрес в Париж, участвуват 40 страни.

1948 — Международен женски конгрес в Буда—пеща, участвуват 51 страна.

1953 — Световен конгрес на жените в Копенхаген, участвуват 70 страни.

1958 — IV конгрес на МДФЖ във Виена, участвуват 6 страни.

1963 — Световен конгрес на жените в Москва, участвуват 113 страни.

Спокойни са майките в нашата страна, в нашия окръг, защото докато те са на работа в заводите, фабриките, учрежденията техните деца са в красиво обзаведени детски градини, където прекарват дните в безгрижие, смях, песни и игри.

ЖИВОТ, ПЪЛЕН С ПЛАМЪК И БОРБА

ТЯ Е СЪЩАТА! Неуморна, пламенна! Такава каквато мнозина силистренци я знаят още от преди 42 години, когато Мария БУЧКОВА беше едва на 17 години. Тя току-що бе почувствувала в себе си първите нежни трепети на младостта и стана съучастничка на своя брат Димитър Дончев, вярна спътница на всички, които бяха поели пътя на един героичен, но опасен живот.

Следите от миналото са незаличими от годините. Другарката Бучкова още си спомня с вълнение за безбройните инквизиции, които не сломиха волята на нейния баща — дядо Дончо, който учеше не само своя син Димитър, но и всички българи в малкото селце Добромир, Кюстенджанско да бъдат непримирими към румънското чокойство. Тя беше 10-годишна, когато видя как нейният баща не трепна дори и тогава, когато дулото на пистолета беше поставено в устата му и всеки момент можеше да се разнесе изстрел, да бъде убит. Но той стоеше пред врага не като страхливец, а като човек, който живее с достойнство. От него и тя, и Димитър и Кера — сестра й се научиха да живеят. С достойнство!

. . . Беше късна и студена есен. Печките весело бумтяха в малките къщи на Добромир, когато отново в дома на дядо Дончо се разнесоха тежки стъпки от подковани войнишки ботуши. Обиск! За кой ли път идваха тук? За пети, шести? Не! Много повече! И пак разлистване и пак разхвърляне на книги, на дрехи, на покъщнина. Мария, запазвайки самообладание, усмихвайки се, им предложи услугите си и трескаво затърси писмата на Димитър, които искаха полицаите. Между картичките имаше едно писмо, което не биваше да попада във вражески ръце, защото означаваше провал, сълзи, кръв за много семейства. Мария, скрито от погледа на войниците, лапна бързо хартията, направена на топче. Спомни си, как бати й Димитър наскоро преди това й бе казал: „Ако трябва, ще глътнеш писмото, но да не попада в ръцете на врага". И сега, Мария напразно се мъчеше да глътне топчето, което беше голямо и станало твърдо като дърво. Тогава с грациозността на 17-годишната си младост, тя незабелязано от присъствуващите бързо мушна в малкото отворче на печката неподаващата се на дъвкане хартия. Семейството беше спасено за момента, но опасността дебнеше този дом, който даваше подслон неведнъж в късен час на гонените от румънската власт борци. Близо месец се криеше в тях Йордан Русев — Петру Борила, Даскалчето както казваха на Йордан в четата на Димитър Дончев.

Мария не се отказа от борбата и тогава, когато се омъжи и дойде в Силистра да живее, когато очичките на нейния невръстен син се пълнеха от сълзи и ръчичките му се протягаха с молба към нея. Тя го оставяше в къщи често пъти сам, защото я чакаха другари, защото им беше необходима за делото, за което нейният брат Димитър Дончев беше зверски убит, а нейната сестра загубила здравето си. И дълбоката сестринска скръб у Мария се бе превърнала в клетва, в гордост пред смъртта, която бе отнела живота на мнозина, които бяха дръзнали да се борят за щастието, за човешката радост.

. . . Своите мечти Мария Бучкова вижда сега осъществени в новия живот, който непрекъснато променя облика на страната, на окръга ни. Сама активна строителка на новото, тя дава от своя неугасващ пламък на жените, които ръководи в тяхното трудово ежедневие за повече щастие.

Мария ВАЧКОВА

СЪВЕТНИК И ДРУГАР В РАБОТАТА

НАВЪРШВАТ се вече 10 години от излизането на първия брой на вестник „Силистренска трибуна".

С особено голям интерес се посреща вестника от трудещите се от района на с. Сробърна. И това не може да бъде другояче, защото ОПК, ППО и цялата общественост в района направиха и правят много за популяризирането на вестника. И днес се търси, чете и разпространява от всички. Тази година в района се получават 213 бр., а при сегашната организация за разпространение на партийния печат, през 1966 год. очакваме да достигне цифрата 400 бр. „Нашият вестник" така го наричат в района действително е могъщо средство за идейно-политическата работа сред народа, за възпитание на населението в духа на марксизма-ленинизма. Той играе огромна роля като пропагандатор и агитатор на трудещите се за претворяване в живо дело политиката на БКП. За ръководния кадър в района вестникът е добър съветник по всички въпроси.

С жив интерес нашият партиен актив посреща всички въпроси които се публикуват в рубриката „партиен живот". Въпросите като: преди всичко човекът, челния опит, движението за комунистически труд, обучението и възпитанието на трудещите се за работата на партийните групи и други предизвикиха голям интерес у трудещите се, и се разгледаха на събранията на ППО и партийните групи. Пред кооператорите под ръководството на ППО неведнъж са разглеждани материалите на наши научни работници по отглеждането на селскостопанските култури: като пшеница, царевици и други, които редакцията на вестника помества редовно.

Лично на мен като секретар на ПК особено и най-много ми помага вестника. Същият получавам вече 10 год. Всичко което се публикува във вестника прочитам старателно. Най-хубавите и интересни неща из живота на партийната организация записвам, а много от вестниците, в които има материали от особенна важност запазвам. Най-редовно следя въпросите на партийни теми, които обикновено се печатат на втора страница. Те за мен представляват най-голям интерес. Този статии ми служат да правя сравнение и насочвам правилно дейността на партийно-политическата работа в района. За много неща които изпускам в работата си поради голямото разнообразие на въпросите вестникът ме подсеща. Беседите, които водя с хората и инструктажите, които правя на секретарите на ППО, често ме карат да се обръщам за съвет и помощ към вестник „Силистренска трибуна".

Той помага за възпитанието на трудещите се, за правилен социалистически бит в семейството на всеки кооператор и кооператорка, за мобилизиране на трудещите се в изпълнение решенията на VIII конгрес на БКП.

Т. ДИМИТРОВ
секретар на ОПК — Сребърна

Тяхната борба не стихва

АРЖЕНТИНСКИТЕ ЖЕНИ организираха мощни демонстрации против изпращането на аржентински войници за Доминиканската република. В много градове — Буенос-Айрес, Тукумане, Сан-Жуане, Мендосе, Санта-Фе и др. те излязоха на улиците с лозунги: „Нашите синове не ще воюват против доминиканския народ". Жените събират подписи под петиции, адресирани до членовете на парламента, разпространяват листовки на Съюза на аржентинските жени, в които се казва: „Аржентинските войници не ще потопят в кръв своите домникански братя!"

* * *

ЖЕНИТЕ от Бруклин (САЩ) събират подписи за изпращане до президента Джонсън, в които те искат мир в Доминиканската република и във Виетнам.

Педагогическа задача

На тревата в парка се е разположило семейство. В центъра е Миша — момче на три години. Той капризничи. А баба му, която го обича, му говори да изяде ябълката.

— Не искам — отказва момчето.

— Я ти да я изядеш, че иначе татко ти ще я изяде — помага в убеждението дядото.

— Аз сам ще я изям — съгласява се момчето.

— Това е хубаво! — се радват възрастните.

Минаха години и бащата на Миша се оплаква:

— Да знаете какъв егоист расте! Донесох портокали, а той всичките сам изяжда, на никого не оставя. Веднъж баба му поиска да си вземе бонбони от фруктиера, а той като се развика: „Те са мои!" Какъв самолюбец!

Към какви мерки вие прибягвате, за да предпазите децата си от нравствена уродливост?

ВЯРНОСТ

разказ от Саида Зунудова

ГОСТИТЕ си разотидоха. В двора, преди малко изпълнен с висок смях и весели гласове, настъпи такава тишина, като че ли го потопиха в подводно царство. Роднините и близките помогнаха на стопанката да почисти двора и също заспаха.

Само леля Малика, до болка уморена от тичането около сватбата на своя син, още ходеше по двора, стъпвайки тихичко, за да не разбуди заспалите.

Нощта беше тиха. Само лекокрили пеперуди без шумно кръжаха около ярките лампи, поставени по дърветата по случай сватбата.

Накрая и леля Малика полегна. В отворения прозорец струеше прохладата на тихата нощ. Но тя не заспа. Малика отиде до прозореца, спусна пердето, запали лампата и седна до масата, като постави уморено ръце на нея. На средния й пръст блесна пръстен. Тя внимателно излъска камака о покривката. Лъчите се пресичаха, сякаш я хипнотизираха.

Този пръстен й подари нейният съпруг в деня на сватбата им. И бисерното око навсякъде придружаваше Малика, винаги блестеше, като че ли й се усмихваше.

Какви бяха само нейните ръце, когато нейният мъж й постави пръстена! Бели, нежни, пухкави, непознали още никаква грижа. А сега. . . набъбнаха жилите, закоравяха мазолите.

Пръстенът е символ на вярност. Той зовеше нейните ръце към живота, към труда. Тя не се разделяше ни за минута с него, запази го дори и през най-тежките дни за семейството. . .

Разсъмна. Някъде далече пропяха петли. Малика взе ключа и внимателно, за да не изскърца, отвори сандъка. Лъхна я дъх на нафталин и на нещо друго твърде добре познато.

Отдавна нейните ръце не бяха докосвали тези мъжки рубашки, костюма и леко износеното палто. Леля Малика внимателно извади вещите, постави ги на коленете си и едва доловимо, сякаш, за да не ги разтревожи, ги поглади с грапавата си длан.

Двадесет години ги пази тя. През пролетта ги посипва с нафталин, през лятото ги изнася на двора — пече ги на слънцето, изтупва ги и отново ги нарежда в сандъка. Само през зимата палтото виси на закачалката, до нейното палто и на сина й. И на нея й се струва, че той е тука, излязъл е само за една минутка и ей сега ще се върне. . .

Как му отиваха на него тези дрехи! Особено много той обичаше костюма, акуратно и внимателно го носеше. Да, с тези вещи той не можеше да се раздели. Как трудно се живееше в онези години, когато Малика получи известие за смъртта на своя мъж.

Бахтияр тогава беше съвсем малък и още не разбираше какво е станало с неговия баща, не знаеше, че сега той е два пъти по-скъп на своята майка.

Цялата своя любов и вярност Малика свърза със своя син. А ето сега тя има снаха. Как би се радвал бащата! Как топло би посрещал той гостите, как би подхващал песни и танци, как би веселил младите. Той беше много гостоприемен и весел, нейният мъж.

Светлината на лампите в градината, които по случай сватбата горяха цяла нощ, се сляха с утринното зарево.

Леля Малика влезе в стаята на младите. Смутената невеста и поднесе чай, а Бахтияр я съпроводи до масата. Как много прилича на баща си!

Леля Малика дълго пи чай и мълча. После за минутка излезе, като донесе палтото и костюма. Синът и невестата очудени я гледаха, не разбирайки защо тя е донесла тези вещи.

Майката приближи към сина, като с мъка потискаше сълзите си.

— По-рано аз не ти предлагах дрехите на баща ти. Сега ти си възрастен човек, сега ти имаш свое семейство. На тебе аз давам дрехите на баща ти. Вземи ги, сине. Нека дните, когато носиш тези дрехи, бъдат за тебе празнични.

С трепереща ръце леля Малика поднесе дрехите. После без да бърза обърна своето ясно и светло лице към невестата.

— Дъще, да беше жив свекърът ти, какви подаръци би ти поднесъл. Аз имам само този пръстен. Той ми го подари в деня на нашата сватба. Дай си ръката. Носи винаги този пръстен. Нека твоите ръце бъдат честни и трудолюбиви като моите.

Леля Малика постави пръстена. В очите на девойката, като искрици от скъпоценния камък, блеснаха сълзи. „Значи, нейните нежни ръце никога не ще осквернят подаръка — помисли леля Малика — нейните ръце ще бъдат не само нежни, но и силни. . .".

(Превод от руски)

КАКВО ГОВОРЯТ СТАТИСТИЧЕСКИТЕ ДАННИ ЗА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

(Във връзка с предстоящото преброяване на населението)

Преброяванията на населението у нас винаги са предизвиквали голям интерес. От последното преброяване, извършено през 1956 година, са изминали 10 години. През това време станаха големи промени следствие на социалистическото изграждане и индустриализацията на нашата страна. Тези промени станаха причина за значителни размествания на населението.

Силистренски окръг, образуван от териториите на бившите околии Силистренска, Тутраканска и Дуловска, има площ 2 869,5 кв. км. и е на 22-ро място от всичките 28 окръга в този момент. По-малки са: Търговищки, Русенски, Разградски, Пернишки, Софийски-градски, Габровски.

Населението на Силистренски окръг от 1941 година до последното преброяване през 1956 година е било следното: през 1941 година — 139 329 души, през 1946 година — 153 075, през 1956 година — 164 408 и по данни за 1962 година — 170 297 души. Тези данни показват, че населението на окръга непрекъснато се е увеличавало, но въпреки това той е един от най-малките по население. По малко население имат само два окръга — Габровски и Смолянски.

Гъстотата на населението през 1941 година е 48,5 души на един кв. м., а през 1962 година се увеличава на 60 души. Макар това увеличение да е значително, Силистренски окръг е на 21-во място и е един от рядко населените окръзи. По-малка гъстота на населението имат окръзите: Ямболски, Ловешки, Толбухински, Бургаски, Благоевградски, Софийски и Смолянски.

Важни фактори за увеличение на населението са раждаемостта, смъртността и от там естествения прираст. По тези фактори Силистренски окръг е в сравнително благоприятно състояние.

Раждаемостта по данни за 1962 година е била 20,9 на 1 000 души от населението. Само два окръга са имали по-голяма раждаемост — Благоевградски и Кърджалийски.

Смъртността е била 8,9 на 1 000 души. Десет окръга имат по-голяма смъртност, а именно: Видински, Габровски, Кюстендилски, Ловешки, Михайловградски, Разградски, Софийски, Старозагорски, Търговищки и Великотърновски.

Градове	1905	1910	1941	1946	1956	1962
Силистра	12 055	11 646	15 089	15 951	20 350	27 415
Тутракан	10 005	10 693	8 463	7 183	9 592	9 898
Дулово	?	?	1 489	1 844	5 860	6 974

Естественият прираст е 12 на 1 000 души — толкова, колкото и Сливенски окръг. По-голям естествен прираст имат само Благоевградски, Кърджалийски и Смолянски окръг.

Не е безинтересно да проследим как е вървяло движението на населението на градовете от Силистренски окръг от преброяванията станали през 1905, 1910, 1941, 1946, 1956 и данните за 1962 година.

Данните в горната табличка са доста интересни. Окръжният център Силистра по преброяванията през 1905 и 1910 година показва намаление на населението си. От 1941 до 1946 година расте слабо, след което нараства бързо и от 1956 година до 1962 година прави най-големия скок като почти удвоява населението си в сравнение с 1941 година.

Тутракан до 1910 година е имал повече от 10 000 жители, които вероятно запазва и през време на румънското владичество. Прави впечатление малката разлика между неговото население и това на Силистра. Първото преброяване след присъединяването на Южна Добруджа към България заварва Тутракан с чувствително намален брой на населението му. За съжаление и следващите години населението на Тутракан расте слабо.

Дулово е град от 1960 година. Преди това, макар и село е бил околийски център. От последното преброяване през 1956 година неговото население се увеличава 4 пъти в сравнение с 1941 година. И данните за 1962 година показват значително увеличение.

Не по-малко интересно е да проследим и движението на населението на селата. Но тъй като те са много на брой, ще се спрем само на първите пет най-големи села на Силистренски окръг при последните три преброявания.

В горната табличка са поместени онези села, които при различните преброявания са влизали в първите пет най-големи села. Цифрите в скобите показват мястото на селото за всяко преброяване.

Прави впечатление, че селата Алфатар, Калипетрово, Айдемир и Попина при всичките горепосочени преброявания влизат в първите пет най-големи села. Докато през 1941 и 1946 година най-голямото село е било Калипетрово, то през 1956 година първото място е вече на Дулово. И днес в навечерието на новото преброяване поредицата на първите пет най-големи села по данни за 1956 година има следния вид: 1. Калипетрово, 2. Айдемир, 3. Попина, 4. Нова Черна и 5. Професор Иширково, следвани от Старо село, Искра, Цар Самуил, Зафирово, Кайнарджа и т. н.

села	1941	1946	1956	1965
Дулово	1 489	1 844	5 860(1)	град
Алфатар	3 290(2)	3 444(3)	4 042(2)	гр. тип
Калипетрово	3 500(1)	3 452(1)	3 675(3)	(1)
Айдемир	3 063(3)	3 450(2)	3 642(4)	(2)
Попина	2 514(4)	2 757(4)	1 699(5)	(3)
Нова Черна	1 357	1 728	2 539	(4)
Проф. Иширково	2 275	2 433	2 421	(5)
Бабук	2 457(5)	2 495	2 090	
Цар Самуил	2 431	2 644(5)	2 275	

Няма да бъде излишно, ако отидем на „опашката" и да видиме при преброяванията през 1941, 1946 и 1956 година кое е било най-малкото село в Силистренски окръг. По преброяването през 1941 година най-малкото село е било Ибрям махала (община Секулово), което колкото и куриозно да изглежда, е имало само един жител. Наскоро след това селото е изселено и заличено от списъка на населените места. През 1946 година най-малкото село е било Полковник Златев (общ. Ситово) със 73 жители. При последното преброяване през 1956 година най-малкото село се оказва Заград (община Черполик), което е имало само 119 жители.

След всичко гореизложено ще е любопитно да направим и някои статистически съпоставяния пак по данните от последното преброяване през 1956 година. Например, най-голямото село в Силистренски окръг, което не е общински център е село Искра (община Ситово) с 2 300 жители. То е по-голямо от 21 села общински центрове. Най-малкото село общински център е било село Стефан Караджа с 1 047 жители. То е по-малко от 19 села необщински центрове. Единственото в окръга селище от градски тип Алфатар от всичките у нас 41 такива селища е на 26-то място по своето население.

И тук се срещат случаи, при които съставни села да са по-големи от общинския си център. Например гореспоменатото с. Искра (2 300 ж.) е по-голямо от общинския си център Ситово (2 068 ж.); с. Правда (1 779 ж.) е по-голямо от общинския център Чернолик (1 513 ж.).

Може да се предположи, че жителите на Силистренски окръг научиха доста интересни неща за своя окръг и това несъмнено ще повиши техния интерес към резултатите от предстоящото преброяване, което ще се извърши на 1 декември т. г.

арх. **Ц. ВОЙНИКОВ**

Из нашата родина

Първият у нас завод за капролактам

С ВСЯКА изминатата година към Нефтохимическия комбинат край Бургас се пускат в експлоатация нови заводи, цехове и инсталации, чиято продукция осигурява бързото развитие на нашата млада химическа промишленост. Един от най-новите строежи на комбината, заводът за фенол, който трябва да бъде завършен в края на 1966 година, ще осигурява основната суровина за производството на капролактам — синтетичен материал, който за пръв път ще се добива у нас.

Неотдавна до цеха за карбамид при Азотно-торовия завод край Стара Загора започнаха изкопните работи на новия завод за капролактам. На площ от близо 130 декара строителите от „Заводски строежи“, район Стара Загора, ще построят повече от 20 цехове, спомагателни съоръжения и инсталации.

Най-високо ще се издигне сградата на главния производствен корпус за капролактам, цеховете за циклохексонал и циклохексонат, за водород и амониев сулфат, за слаба азотна киселина. Предвижда се да се разширят някои от съществуващите цехове на завода за осигуряване на допълнителна продукция за производство на капролактам, като сероочистка, цеха за разделяне на въздух, ремонтно-механичния цех и прочие. Ще се построят още три вентилаторни гранулационни кули, обединена помпена станция, подземни комуникации, пътища и други.

Проектите за строителството на завода за капролактам се изработват в Съветския съюз. Предвижда се изграждането на цеховете да се ускори. Съоръженията за обзавеждането на просторните и слънчеви сгради ще се доставят от Съветския съюз, Чехословакия и Германската демократична република, а някои части ще се изработват в нашите машиностроителни предприятия.

За пълното механизиране на производствените процеси във всички цехове ще се монтират най-модерните и високо производителни машини, като съоръженията за автоматиката и контролно—измервателните прибори ще представляват основната част от оборудването. При експлоатацията в новия завод ще работят около 530 работници, инженери, химици и други специалисти.

За производството на капролактам освен фенол от Нефтохимическия комбинат край Бургас ще се употребяват още азотни окиси, амоняк, водород и други прибавки, които ще се получават от Азотно-торовия завод—Стара Загора.

Строителството на новия завод се предвижда да завърши в края на 1967 г. когато ще се предадат на експлоатация мощности за производство на 16 000 т. годишно капролактам. Като допълнителна продукция ще се получават амониев сулфат и други производни.

Новосъздаденият район на управление „Заводски строежи“—Видин вече извършва подготовката за започване строежа на голям завод за полиамидни влакна. В него като основна суровина ще се използва капролактама от старозагорския зовод. От полиамидните влакна ще се произвежда не само корда за автомобилни гуми за другия голям обект край Видин—Завода за автомобилни гуми, но и изделия за промишлени и битови нужди.

Заводът за капролактам при Азотно—торовия завод край Стара Загора ще осигурява суровина за производството на нови изделия на нашата химическа промишленост, за повече и по-разнообразни стоки за широко потребление.

Потомците на героя

. . . В ЕДНА тъмна нощ през 1931 година в тази гора пропукали пушки. Чули ги хората от близкото село Войново. Не знаели какво се е случило, но сърцата им усетили нещо тревожно. И не се излъгали. На сутринта те зашепнали новината — румънските жандармеристи разстреляли без съд и присъда, както постъпват фашистите, видния добруджански комунист-революционер Димитър Дончев — Доктора. Загинал Доктора за тези отрудени овчари и земеделци, които по-късно изпълнили неговите завети. Започнали да живеят задружно и без господари.

. . . Сега край гората, в която се намира белокаменният паметник на Доктора, е изградена модерна птицеферма на кооперативното стопанство в с. Кайнарджа. В нея се отглеждат 10 000 птици. Отглеждат ги само четири трудолюбиви кооператорки — Станка Йовчева, Денка Енчева, Гина Атанасова и Тана Иванова. А животновъдите Никола Неделчев и Кульо Александров доставят фуражите.

Още по тъмно сутрин птицевъдките се отправят от югоизточния край на село Войново към гората,където е птицефермата. Трудовият им ден е изпълнен с напрежение. Хилядите червени кокошки от породата „Нюхемпшир“ трябва да се нахранят с дрождирани фуражи, с покълнал ечемик, със сухо зърно, да им се налее вода, да се почисти подът. Най-приятната работа е събирането на яйцата. А те не са малко — понякога през лятото събират до 7 000 бройки на ден. Истински завод за яйца! При план за годината 1 200 000 досега тук са събрани 1 400 000 яйца. Фермата е на едно от първите места в окръга.

Разбира се, в тези есенни дни, когато заваля и първият сняг, носливостта съвсем не е толкова голяма. Птицевъдките от двете сгради събират дневно по около 3 000 яйца. Но това не ги безспокои. Естествено е да има период през годината с намалена носливост. Та нали през този месец кокошките на Станка Йовчева и Денка Енчева бяха сменени с ярки на 6-месечна възраст! Ще мине месец-два, докато се нормализира носливостта на птиците. Стадото на Гина Атанасова и Тана Иванова в другата сграда сега дава повече яйца, защото птиците са на осем месеца.

При подмяната на птичето стадо кооператорките подготвиха основно помещенията. Всичко, което е от дърво, беше обгорено, извърши се цялостно почистване и дезинфекциране. Гнездата са сменени с нови, счупените стъкла по прозорците — със здрави. Подът се настила със суха слама, а отдолу е тухлен. Взети са всички мерки за получаване на голям брой яйца и през студените зимни дни.

Във фермата още няма ток, но инсталацията е готова. Пуснат ли тока, ще се механизират редица процеси. Сега например е построена в едната сграда инсталация за механизирано събиране на яйцата посредством транспортна лента. Тя ще се пусне в действие веднага след като помещенията бъдат облени от ярка електрическа светлина.

Тогава птицевъдките — първенци ще поставят във фермата и новия радиоапарат „Чайка“ който получиха като награда на окръжния събор на жените през тази година. Щом като стана дума за награди, трябва да споменем и това, че през юни тази година птицевъдката Денка Енчева от Войново и пилчарката Ненка Иванова от Кайнарджа бяха изпратени от Окръжния комитет на Комсомола на екскурзия във великата съветска страна.

. . . Добре си гледат работата птицевъдките. Печелят награда след награда, увеличават богатството на кооператива. С една дума, живеят по новому. А дойде ли празник, заедно с хилядите посетители те, поставят на белокаменния паметник букет от свежи горски цветя. В знак на дълбока признателност към делото на Доктора, който някога даде живота си, за да се сбъднат заветните мечти на добруджанци.

Димо **ИВАНОВ**

Ще посрещне празника с високи успехи

Десет години вече Коста Терзиев е магазинер на колониалния магазин в с. Нова Черна. Дългогодишната му работа го направи майстор в професията. Кооператорите го обичат заради културното обслужване и за старанието му да достави необходимите стоки. Ако някой кооператор потърси стока, която в момента не се намира в магазина, той я записва в тетрадката си за потребителското търсене и се стреми да я достави. Затова редовно изпълнява плановете си.

Докато много магазинери в потребителните кооперации едва изпълняват плановете си, Коста Терзиев приключи годишния план още през месец октомври. Досега той е продал стоки за 139 000 лева при план 125 000 лева.

В чест на празника на търговските работници Коста Терзиев ще постигне още по големи успехи.

Илия **ГРОЗДАНОВ**

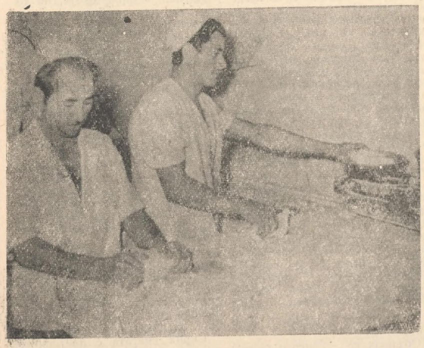

Някога кооператорите от с. Вокил мечтаеха да има в селото им фурна. Сега мечтата им се осъществи. Майсторите-хлебари Мехмед Мустафов и Исмет Ибрахимов приготовляват и изпичат дневно по 1 500 хляба.

ВСЕКИ РАБОТИ ЗА ДВАМА

За пример с работата си е шофьорският колектив в ТКЗС—Попина. Рано започва работния ден на шофьорите и товарачите на камионите. Хиляди километри път в различни направления в окръга и страната пропътуваха те през тази година. През есента само за месец-два превозиха 1 650 тона грозде за износ.

Тримата най-добри в стопанството шофьори Марин Ганчев, Никола Саров и Атанас Димитров изпълниха годишните си планове още в чест на Девети септември. И сега и ден и нощ, когато потрябва, те са на път… Когато се изготвяше годишният план на стопанството, бе предвидено да се закупят три нови коли. Те обаче не бяха доставени. А за същите бе спуснат план, който трябваше да се изпълни от другите шофьори. Тримата другари Марин Ганчев, Никола Саров и Атанас Димитров си поставиха за задача до края на годината да изпълнят и плана на недоставените три коли. Така всеки от тях ще свърши работа за още един.

Изминаха вече повече от три месеца откакто тримата другари работят за изпълнение на това свое решение. Поддържат колите си винаги изправни. Стремят се да ги натоварят най-пълно, да намалят празните ходове до минимум. И всичко това ги приближава към поставената цел.

Викентий **ДУКАНОВ**

Една от най-добрите доячки в ТКЗС—Ситово е другарката Гинка Андреева. С големи грижи обгръща тя поверените й животни, а те й се отплащат с повече мляко. За десетмесечието, вместо предвидените 36 т, тя надои 38 т мляко.

Продадени са 13 500 кг тютюн

Кооператорите от с. Яребица отгледаха 960 дка тютюн. Те навреме разсадиха и окопаха тази култура. В най-подходящия момент хората на Феим Османов започнаха беритбата на тютюневите листа. Те първи от ТКЗС—Чернолик приключиха с беритбата и изсушиха хиляди доброкачествени низи.

Още след първите дъждовни дни полевъдите от Яребица започнаха и елпезенето на тютюна. Те разделят листата на 3 качества, за да могат да ги продадат на по-висока цена. Обработеният тютюн се балира и продава на държавата. Досега са продадени 13 500 кг.

Първенци при манипулацията на тютюна са Фатмегюл Халилова, Асие Мехмедова, Сафие Реджебова др.

Сунулла **САЛИЕВ**

ЧЕТИРИХИЛЯДНИЦИ

. . . ВСЯКА СУТРИН, когато в златните си люлки заспиват звездите, към кооперативната кравеферма в с. Нова Черна бързат 18 мъже и жени. Бързат, защото в оборите ги очакват хубавите породисти животни. Очакват ласкавите им думи. Свежият въздух, чистата постеля, пълните с храна ясли.

Пред трите помещения другарите се разделят. Ето Шасине отива в първото, а съпругът й в помещението с кандидат — племенните животни. Пъргава е младата туркиня. Преди 2 години тя първа дойде във фермата. Сега тук работят няколко нейни сънароднички и станаха първенци по млеконадоя. Но снажната белолика Шасине е пред всички. Тя е надоила вече 4 т мляко над плана, а до края на годината тази цифра ще се удвои.

. . . — Как съм успяла да надоя толкова мляко? — вдига учудено черни очи Шасине. Почиствам животните. Храня ги винаги в определено време. С доенето не закъснявам нито минута.

Последната дума съвсем смути доячката. Беше време за обедно доене. Тя погледна някак виновно, прекъсна разговора и без да си взема довиждане даже, забърза през двора.

А доенето в обора с кандидат-племенните животни вече е започнало. По 20 крави отглеждат 6-те животновъди. Млади здрави мъже, обичащи професията си. Те внимателно пренасят пулсиращите агрегати, измиват и масажират напращялите вимета на тъмночервените садовски крави и съдовете се пълнят с топло мляко.

От всички най-сръчен е комсомолецът Жейно Петров. Щом напусна казармата къдрокосият хубавец не се подвоуми. Той знаеше, че работиш ли добре, в кравефермата можеш да пречелиш хубави пари. И очакванията на Жейно се оправдаха.

— За три години си построих нов дом. Сега ще го обзаведа. Искам детето ми да расте в хубава, удобна къща.

Жейно пренася двата агрегата до други животни. И днес млечността е добра. Той е надоил вече три тона мляко над плана. А планът на шестте животновъди не е малък — по 3 800 л мляко от крава. Най-големият в окръга.

Малко по-назад от него е Хасан Хасанов. Младият рус животновъд, пъргаво снове между красивите, едри животни, които спокойно довършват храната си. Той отмества пълния с мляко гюм и весело подхвърля:

— И днес се отплатиха добре животните ни. Още стотици литри мляко над плана ще предадем.

Само Христо Николов работи мълчаливо, съсредоточено. Не че е изостанал. И той има вече един надпланов тон мляко. И все пак, малко по-зле е от другите. Повече от кравите му са от „Сиво софийско говедо“. Макар че животните са много добри, а и Христо се грижи така за тях, че те лъщят от чистота, млечността им е по-ниска.

Добър стопанин е Христо. От 5 години работи в кравефермата. Когато преди година инсталираха агрегата за доене, пратиха него в Русе да усвои начина за манипулиране. Сега Христо с радост помага на другарите си. Той прие срещу минимално заплащане да се грижи за инсталацията. Благодарение на неговия труд тя работи винаги безупречно. И друго задължение е поел дългогодишният дояч — да се грижи за чистотата в обора. И сега, когато да влезете в просторното, светло помещение, ще се възхитите на реда и хигиената в него. Ще почувствувате неволното обаяние от този скромен човек — душата на колектива. До него се допитват всички. Неговите съвети изпълняват.

. . . Всяка сутрин, когато снегът затрупва следите, към кооперативната кравеферма в с. Нова Черна бързат 18 мъже и жени. Бързат, за да надоят още повече мляко. Да се грижат така за 246-те крави, че далеч да надхвърлят годишния план от 664 тона, който изпълниха още през октомври. Бързат, за да достигнат по 4 000 литра мляко от животно и да станат първите четирихилядници в Силистренски окръг.

Стефанка **СТАНЕВА**

Последни грижи

През тази година господиновци засадиха 40 декара с тютюн от сортовете „Харманлийска басма“ и „Остролист“. Под постоянните грижи на кооператорите от звената на Петър Александров, Ради Драганов и Трифон Ангелов тютюнът израсна и бяха набрани 12 000 низи при план 11 000.

Сега в селото се извършва елпезирането и денкирането на тази техническа култура. На ден стопаните манипулират по около 150 кг тютюневи листа . Едновременно с това те правят и по 80 кг бали . Преди няколко дни започна извозването на тютюневите бали до приемателния пункт в с. Средище и продаването му на държавата.

На първо място в елпезирането на тютюна е звеното на Ради Драганов. Най-голяма похвала заслужават за добрата си работа кооператорките Цветана Колева, Жека Илиева, Минка Пенчева и други.

Кооператорите от селото очакват да получат от тютюна към 8 000 лева чист доход вместо предвидените 7 000 лева, защото обработват листата качествено. Особено допринася затова влажното време, при което тютюнът омеква и се елпезира добре.

Христо **ВАСИЛЕВ**

Из Унгарската народна република

НОВИЯТ РАЙОН НА БУДАПЕЩА

ПЪТЯТ НА ГОСТА от будапещенското летище до центъра на града, минава през нови жилищни комплекси. Един от тях се нарича „Атила Йожеф“. Това е най-големият нов жилищен район на столицата. Улиците, къщите, високите здания, колтурните, социалните и търговските обекти на този, изграден по съвременните принципи на градоустройството, район, създават добри условия за живот на 40 000 души. Той израстна на мястото, което преди близо две десетилетия беше позорното, петно на Будапеща — район на полусрутените къщурки и бараки, в които при нечовешки условия десетилетия наред водеха жалко съществувание многодетни работнически семейства. И така жилищният комплекс „Атила Йожеф“ е не само нов район на града, но и символ на новото, създадено върху развалините на старото. В Будапеща има вече няколко подобни, построени за две десетилетия или сега строящи се жилищни райони.

Единият от тях се простира на юг от Буда, между Дунав и булеварда, водещ от центъра на града към балатонското шосе. Това е жилищният комплекс „Ладманьош“, чието изграждане е вече към края. Той е внушителен както по размери, така и по външния си вид. Прави впечатление, че архитектите са създали нещо хармонично. Добре са осъществили архитектурната връзка между старото обкръжение и новия комплекс; съотношението между застроената територия и останалата свободна, озеленена територия; хубаво е съчетана създадената от бетон и тухли сграда и орнаментиката; осигурени са изискванията за социалистически начин на живот.

Новият жилищен комплекс влиза в състава на XI-я район на столицата. Тук са и станалите известни извън пределите на страната заводи, като оптическият комбинат „Гама“, предприятието за проектиране и монтаж на електроцентрали, заводът за съобщителни средства „Белоянис“. Тук са и Будапещенският политехнически институт и Институтът за строителна промишленост и транспорт и Селскостопанският институт. В новия жилищен комплекс има 4 500 квартири, училища, детска градина, ясли, поликлиника, голям брой магазини и предприятия за комунално обслужване. Той се простира върху два кв. км, които някога са били блато.

Изграждането на жилищния комплекс „Ладманьош“ започна точно преди десет години — построени бяха 4 515 квартири. Сградите са със 7, 8, 9 и 10 етажа. В тях живеят около 15 000 души. Средната площ на квартирите е 48 кв. м. Тук може да се срещнат различни варианти на квартири: от така наречената гарсониера (много малка кухня и стая) до тристайни, с холове и отделни ниши. Във всички квартири има баня, централно отопление, почти половината от квартирите се снабдяват с гореща вода от топлоцентрала, а другата половина имат газово отопление. Господар на тези 4,5 хиляди квартири в комплекса е районният съвет. Тук получиха жилища преди всичко многодетни семейства. Наемателите ще плащат месечен наем 2 форинта и 70 филера на квадратен метър (или цената на 900 грама хляб). Останалите квартири в комплекса са кооперативни и собствени. Собствениците са ги купили на изгодни условия.

Новите жилищни райони още не могат да разрешат изцяло жилищния проблем на унгарската столица. Наистина в Будапеща, където сега живеят почти два милиона души, през периода от освобождението до 1960 година бяха построени 90 хиляди нови квартири, през периода на завършващия тази година втори петгодишен план — 50 000, а от 1966 до 1970 година ще бъдат построени още 80 000 квартири. Обаче пълно ликвидиране на недостига на жилища се очаква да стане едва към 1980 година, когато според перспективния план, всички будапещенски семейства ще имат отделни квартири.

МТИ

Дунавски гласове

страница за литература и изкуство

Наши активни помощници

ИНТЕРЕСНИ и забавни са кръстословиците на нашия активен сътрудник **ГЕОРГИ КАРАПАНАЙОТОВ**, управител на Държавна спестовна каса в Силистра. Неговите творчески произведения с радост се посрещат от читателите вече от десет години.

Неговият остър ум и богата култура му позволяват много често да откликва, като с майсторско умение създава ребуси, посветени на големи събития и годишни чествувания.

По случай хилядния брой на вестника ние от сърце пожелаваме на др. Карапанайотов здраве и с още по-големи успехи в творческите търсения да догони двехилядния брой на в. „Силистренска трибуна“.

* * *

КОЙ от нашите читатели от години наред не е срещал по страниците на вестника името на **СТОЯН ПЕЕВ**? Когато той е сред учениците, в любимата си атмосфера — училището, Стоян Пеев, инспекторът в отдел „Народна просвета“, пише за подрастващите топло и възторжено, споделяйки хубавите инициативи, постигнатите успехи.

Него много често ще го срещнем и в „Осата“ под псевдонима **ЧИЧО ПЕЙ**.

С чувство на топлота и сърдечност привествуваме др. Пеев (чичо Пей), заради неговото енергично участие в списването на вестника и му пожелаваме и за в бъдеще все така енергично да ни сътрудничи.

* * *

ЕКСПЕДИТИВНА и неуморна е сътрудничката ни от гр. Дулово др. **ВЕНЕТА ГЮРОВА**, служителка в Народния съд. От нейния поглед не избягва нищо, станало в града.

Развълнувано и трогателно ни пише за неуморния денонощен труд на лекарите. Вълнува я дълбоко и човека от трудовото ежедневие, борбата му за щастие, затова нейните многобройни материали са посветени на културата, бита и радостта на хората.

За всички материали, писани през това десетилетие, ние горещо благодарим и ѝ пожелаваме още много десетилетия все така упорито и настойчиво да пише за хората, за техните болки и радости в живота.

БЕЗСПОРНО — НОВИ ПОСТИЖЕНИЯ

ОКРЪЖНА ХУДОЖЕСТВЕНА

ИЗЛОЖБА

СБХ

СИЛИСТРА • 1965

Много въпроси поражда откриването на една художествена изложба — както у зрителите, така и у художниците. Зрителите се интересуват дали поредната изложба ще донесе нови постижения, дали тя ще бъде крачка напред в развитието на творците, дали те са доловили темпа на времето и успешно са сверили своите крачки с него. Художниците имат право да се вълнуват не по-малко. За тях срещата със зрителите носи характер на оценка.

Същите тези въпроси породи у много хора и поредната изложба на художниците от град Силистра. Интересът към нея нарастваше още повече поради това, че тя беше открита след учредяването на група на художниците в града ни. Към всичко това трябва да се прибави, че за нея нашите художници се готвиха немалко време, с много голяма настойчивост и упоритост.

Категорично може да се каже, че новата изложба в Силистра оправда очакванията. Разговорите, където са изложени платната, сега са по-оживени от всеки друг път, положителните оценки са неприкрити. Основателно — има какво да се види на тази изложба, има творби, които радват, които въздействуват.

С пейзажи в изложбата участвуват почти всички художници. Но най-пълно с тях се представя Бедиг Бедросян (впрочем той има само пейзажи). Прави впечатление, че Бедросян е твърде традиционен в своите пейзажи — той не е търсил нови тонове или нови необичайни композиции. Към природата, която е изобразил, е подходил съвсем непринудено, съвсем естествено. Може би затова неговите пейзажи лъхат толкова много чистота, толкова хубаво бодро настроение. И този път Бедросян се представя със зимен пейзаж. За радост и сега неговата „Зима“ е сполучлива творба. Най-висока оценка обаче може да се даде на „Пейзаж“.

И Йордан Маринов, и Георги Куртев и Симеон Говедаров не са изневерили на пейзажа. И тримата представят платна в тази изложба, в които са намерили място кътчета от крайбрежието на Дунава. И те са едни от най-сполучливите. Макар че са обединени от една и съща тематика, те се отличават една от друга твърде много по индивидуалния почерк на художника.

„Лодки“ на Йордан Маринов и „Край Дунава“ на Симеон Говедаров са топли, изключително лирични пейзажи. Но веднага трябва да се каже, че те се отличават твърде много един от друг. Ракурсът на виждане в двата пейзажа е напълно различен. И затова постигнатата дълбочина у двамата има съвсем различен характер. Предният план у Йордан Маринов е по-наситен. По особен начин е уловено преливането на тоновете, за да се постигне дълбочина. „Край Дунава“ на Говедаров грабва окото преди всичко с голямата си простота, с пестеливото използуване на изразни средства. Този пейзаж звучи като един топъл и откровен разказ за безкрайната красота на Дунава.

По-особен е пейзажът на Георги Куртев „Силоз“. В него също е намерило място едно кътче от Дунава, предадено също много топло, много лирично; в съвсем опростената композиция е намерил място и силозът на Силистра. На пръв поглед като че ли този пейзаж не звучи вярно. Като че ли не можем да възприемем синевината на Дунава и извисяващото се небе. Но после долавяме чувствата, които лъхат от него. Трябва да се изтъкне, че в тази си работа и в „Тополи“ Георги Куртев прави сериозен опит да промени начина си на работа, като се опитва да изостави подробностите и да ни заговори по-обобщено. И той е постигнал успех, хубав, радващ успех.

Между сполучливите пейзажи в изложбата трябва да се постави и „Пейзаж с лодки“ на Никола Ковачев. В него наистина добре е уловено настроението на морето, като по особен начин погледът се грабва преди всичко от втория план. Може би преди всичко с него е искал да ни заговори художникът. „Пейзаж с лодки“ въздействува със стройната си композиция, с един особен вид въздържаност, която е характерна за Ковачев.

Наред с това обаче в изложбата има представени и някои пейзажи, които не вълнуват. Като композиции може би те могат да се оценят добре, но са лишени от чувство и зрителят ще се затрудни да си отговори на въпроса какво е искал да каже чрез тях художникът. Някои от тези работи могат да се възприемат като експерименти. Но все пак трябва да бъдем по-взискателни. И експериментите трябва да бъдат насочени към някакви нови решения, към по-големи постижения.

Но едновременно с това несполуките в някои пейзажи спомагат на зрителя още по-добре да отдели хубавото от лошото в изложбата.

По-малко място в изложбата е отделено на портрета, на композицията и индустриалния пейзаж. С композиция и този път се представя само Никола Ковачев — „Копачки“. Темата на неговата работа не е съвсем нова. През последните години не малко художници се обърнаха към трудовото ежедневие на село и под много техни творби можем да прочетем „Копачки“, „Завръщане от работа“, „Излизане на работа“ и т. н. В своята композиция, Ковачев вярно е уловил настроението на нашия селски пейзаж и сполучливо място в него са намерили неговите „копачки“.

След тази изложба ние можем да поставим по-смело въпроса за композициите в работата на силистренските художници. Към тях те трябва да се насочват по-смело, въпреки че това е един труден жанр, за да оживява в тях все по-цялостно образът на нашия съвременник, онзи който променя природата.

Положително трябва да се оцени и стремежът на И. Станчев да се представи в изложбата с два портрета. Но в тази област той трябва да работи още много, за да избегне някои слабости, които се долавят сега: преди всичко в анатомическите линии.

В изложбата Петър Чаушев се представя с пейзажи и с марки, плакат и етикети. Но определено трябва да се каже, че неговите постижения като художник-приложник са съвсем очевидни и в тази насока като че ли той трябва да акцентува своето внимание.

В изложбата съвсем малко място е отделено на графиката. Впрочем тази слабост е била характерна и за други изложби на нашите художници. Представените графични творби не са на височината на постиженията в другите жанрове.

Последната изложба на силистренските художници може да се оцени като сполучлив опит от тяхна страна да ни заговорят с по-нови тонове, с по-нови и разчупени композиции за онова, което те мислят, което ги заобикаля. Несполуките, които са изолирано явления в нея, не помрачват постиженията.

Георги КУРТЕВ ТОПОЛИ

Сава ХРИСТОВ

Културни вести

В ГРАД Пезаро, Италия, който се намира на Адриатическото крайбрежие, се състоял I Международен фестивал на свободното кино, имащ неофициален характер, организиран по инициатива на група млади италиански прогресивни кинематографисти. За участие във фестивала са били поканени режисьори, които търсят нови пътища в развитието на киноизкуството. През време на фестивала са прожектирани 14 конкурсни и 8 извънконкурсни художествени филма, а също така и не малко късометражни творби. Свои произведения са показали кинематографисти от Чехословакия, Унгария, Полша, Югославия, Англия, Канада, САЩ, Иран, Япония и др. страни. Съветският съюз се представил с извънконкурсната комедия на Е. Климо „На добър път!“ Главната премия на фестивала в Пезаро е присъдена на чехословашкия режисьор Ян Немец за филма „Нощни елмази“.

ВИДНИЯТ мексикански поет и прозаик Хайме Торес Бодет е произнесъл в Мексико дванадесет публични лекции за живота и творчеството на Лев Николаевич Толстой. По съобщения на ежеседмичника „Мехико ен ла култура“ те са предизвикали голям интерес сред обществеността в мексиканската столица.

ГРУПА млади френски кинематографисти работят късометражен филм, посветен на В. И. Ленин. Филмът е предназначен за телевизията. В работата над филма вземат участие и съветски кинодейци. Във филма ще намерят място, съвършенно непознати за мнозинството френски зрители, документални кадри: за събитията през Октомври на 1917 година, за живота в императорския дворец и други, заснети от кинолюбители. Особено важно значение авторите на филма отдават на киноразказа за съвременния живот на съветските хора в тези места, където са преминали детството и младостта на великия вожд на руската революция. Във филма ще намерят място интервюта с поета Андрей Вознесенски, с цигуларя Коган, с космонавта Комаров, с работници от Путиловския завод и с колхозници.

Работата над филма за Ленин е пред завършване.

ТВОРЧЕСКАТА ИНТЕЛИГЕНЦИЯ на Демократична република Виетнам — писатели, художници, композитори — заедно с армията и народа участвуват в отблъскването на атаките на американските въздушни пирати. Както съобщава кореспондентът на вестник „Ванхнге“ много представители на интелигенцията са заминали за най-опасните райони на страната, подлагани постоянно на атаки от военно-въздушните сили на САЩ. Те водят пропагандистка работа във военните части, в предприятията, в селскостопанските кооперативи.

В ГРАД Сопот, разположен на Балтийското крайбрежие в Полша, известен със своите международни музикални фестивали, се е състояла изложба на младите художници в страната. По думите на критика Ежи Олкевич представените творби красноречиво свидетелствуват за промените, станали в младото полско изкуство, за началото на нов етап в неговото развитие. Критикът отбелязва разностранния характер на изложбата. По неговите думи в нея нямало представители на формалистичното направление в изкуството.

НОВИ СТИХОВЕ

ЕЛХИЦИ

Кипрят накит снежен
китните елхици
като стройни, мили,
бели хубавици.

А над тях усмихнат
Слънчо се навежда,
наниз от искрици
с обич им нарежда.

ПЪРВИ СНЯГ

Сън ли е, кажете —
сняг е навалял!
Бял кожух наметнал
целият квартал.

Литнали по пътя
първите шейни,
а край тях безгрижно
детски смях звъни. . .

ЕХ, ВАЛИ СНЕЖЕЦО!

Ех, вали Снежецо,
бузките черви ни!
Цял влак от шейнички
тук пак ще премине. . . .

ЧИСТНИЦА

Черджице, гледай
колко си мръсна!
Чакай на двора
аз ще те тръсна!

Тупа —
туп —
тупа!

Радва се Тинка:
— Нямаш, Пъструшке
нито прашинка!

Стефанка СТАНЕВА

ПРИИЖДАНЕТО НА ДУНАВА

Тихата река настъпва властно,
приютила не един поток.
От прииждането става ясно
накъде брегът е нисък
и къде. . . висок

Неуместни всички теми стават.
А водата търси брегове.
Бавно и могъщо завладява
пътища,
градини,
умове!

Автобуси спират ненадейно
пред залятия прекъснат път.
Пътниците слизат. Оживени
продължават боси да вървят.

Пътници, не гледайте тревожно!
Не плачете, плачущи върби!
Ето я водата, дето може
да удави
и да съживи. . .

Вдъхновение

Тази музика ме разплаква!
Спрете я — да стане тихо.
Чувствам край мене в мрака
песенни бавни стихове. . .

Двете тополи в градината
ми разказват
какво е очакване.

Някъде близо по линии
бягат задъхани влакове.

Малки светулки-мушици
ми разказват
какво е надежда.
Палват се пред очите ми
и изчезват,
и изчезват. . .

Никого вече не чакам.
Няма музика. Тихо е.
Бавно прииждат с мрака
песенни, тихи стихове. . .

* * *

Съзнавате ли: повторимо
живеят чувства и неща.
Когато треска повали ни
и целите горим в нощта —
необяснимо ни обзема
един парадоксален студ.
И ние търсим обяснение
във статия, в научен труд.

Повярвахте ли: по-красиви
цъфтят цветята ни сега.
Но кажем ли, че сме щастливи,
улавяме се във тъга.

Приятели и сърцеведи,
почувствувахте ли това?
Небето в облачна безреда
ни обещава синева. . .

Симеон МАНОЛОВ

С амбиция — към творческа работа

Самодейците към читалището в село Попина имат зад себе си известно, хубаво минало. От десетина години тук се разгръща разностранна художествена самодейност. В селото още говорят за успехите на смесения битов хор с ръководител Росица Гайтанджиева, спомнят си и за хубавата пиеса „Килия № 26“, поставена под ръководството на Любен Славов. Добре винаги се посрещаше от публиката и вокалната група, ръководена от Веса Кюшелиева.

Сега е време за активна художествена самодейност. Към читалището е изградена комисия, която имаше за задача да организира в най-скоро време миналогодишната вокална група за започване на репетиции по новия репертоар за тази година.

С голямо внимание беше прегледана драмата „Тревога“ от Любен Георгиев. Той участвува от много години в театралната самодейност на селото. Тази година Любен Георгиев започва работа със самодейните артисти с голяма амбиция за възвръщане старата театрална слава на попинци.

На всички самодейци желаем творчески успехи през тази година.

Викентий ДУКАНОВ

Кадър от новия съветски филм „Бащата на войника“

Цветето на Зулфия

РАЗКАЗ

ПЪРВИЯ УЧЕБЕН ЧАС Зулфия ми подари цвете: малко, нежно, червено цветенце, донесено от къщи за мене.

— Учителю, мама ми го даде, че хубаво да ме учиш — прошепна срамежливо тя.

Погалих русите косички на момичето и взех цветенцето. Бях за първа година учител в родопското селце и малкият подарък ме зарадва. Поставих го между листовете на една книга, за да го запазя.

Училището, в което учехме, беше от една staичка. Малкото прозорче скъпернически хвърляше светлина над главите на децата и вътре винаги беше тъмно. Особено потъмняваше, когато сиви облаци надвисваха над планината.

Зимата в Родопите е сурова. Седмица наред стоиш зад прозорчето и гледаш как вятърът помита снега по тясната уличка. Никой не се мярка в такива дни тъдява. Дори ходжата само се показва на минарето и бърза да се скрие. На срещния хълм къщите са потънали в сняг и само пушекът ги издава. По него гадаеш коя е на Карани, коя на Нихат. . .

В такива дни учениците не идват на училище. Тогава с Реджеб — прислужника, ходим да ги събираме от къщите. Той върви напред и прави пъртина, след него вървят децата, а аз съм последен: помагам на тези, които изостават. Веднъж дори носих слабичката Зулфия на ръце — толкова се беше изморила.

Дните в училище минават по-незабелязано, но дългите зимни вечери тежат. Тогава вятърът се спуска като бесен от планината, блъска се в прозорците и те скърцат. Тогава като че ли цялата къща оживява и плаче. В такива нощи ми се струва, че никога няма да разсветлее тъмното прозорче.

Към средата на зимата се свършиха дървата в училище. Трябваше да сечем с Реджеб. Вятърът беше притихнал. Само от време на време врабците пърхаха в клоните и сваляха купчинки сняг. После отново ставаше тихо. Когато се връщахме объхтани към село, Реджеб ме попита:

— Ти защо си станал даскал?

Заснежената гора беше като вълшебна. Искаше ми се да помълчим.

— Ако не беше даскал, нямаше да сечеш дърва за людските. . . Лош занаят!

Сепнах се.

— А кой занаят е хубав?

Повървяхме, без той да отговори.

— Ходжа — отсече по едно време Реджеб. — Той не носи дърва за людските, ама за него сякога има. . . И пари му плащат. . .

Стана ми мъчно за Реджеб толкова години е в училище, а говори така.

Ти виждал ли си доктори, Реджеб? — попитах го аз.

— Лятото мина едно голобрадо. . . Дигна стария Нихат от постелята. .

— А има доктори, дето церят очите. Не виждаш и те ти дават очи: да виждаш как вали снегът; да виждаш как изгрява и залязва слънцето. . Докторите знаят цяр за очите да дават, а ние учим тези очи да гледат хубаво. . . Разбираш ли?. . Децата идват на училище с очи, ама не знаят да гледат и ние ги учим. . .

Реджеб поклати глава.

Не зная дали ме разбра. . .

Времето се задържа. Пътеки прорязаха преспите и хората започнаха да слизат до близкия град. Слязох и аз: много ми се беше стегнала душата в самотията. Зимните вечери в големия град ми се сториха много хубави. Улиците като че ли бяха по-шумни и по-весели от друг път. Снежинките се гонеха в светлината и ми се струваше, че това не е онзи сняг, на който се бях наситил в планината. Трите дена минаха бързо. Останах още три — кой ще ме търси горе в този сняг. Минаха и те и аз не се върнах...

Добри приятели ми намериха спокойна работа в града. Един ден заварих малкото багаж, който бях оставил в планинското селце. Реджеб го оставил, но не поискал да ме чака — бързал. . .

ТОВА СЕ СЛУЧИ преди години. Онзи ден някой разбута хората зад гърба ми.

— Другарю учител, здравейте!

Обърнах се — висока синеока девойка, с дълги руси плитки ми се усмихваше.

— Не ме ли познавате? Аз съм Зулфия!. .

— Зулфия?!.

— Зулфия!. . Помните ли червеното цветенце?. . .

Изведнъж лицето на момичето се натъжи.

— Колко много плаках, когато не се върнахте тогава. После дойде друга учителка. Аз и на нея подарих цвете, но то не беше така хубаво — зиме цветята не са хубави. — Момичето се засмя. — Тя ни учи цели три години. Свърших гимназия, а сега следвам: приеха ме в медицинския. . .

Трамваят спря. Зулфия трепна, разбута пътниците и слезе. От спирката весело ми замаха с ръка:

— Пак ще се видим. . .

В къщи разрових всичките си книги. Намерих го между страниците на една повест — малкото, нежно червено цветенце. Беше загубило своя цвят, листенцата му бяха смачкани и се разтрошиха, щом ги похванах.

Искаше ми се да се радвам заради Зулфия, защото тя щеше „да вдига болните от постеля“ — както казваше Реджеб. Но ми стана тъжно и болно, защото други бяха научили очите ѝ да виждат хубавото. . .

Скрих книгата с цветенцето в дъното на библиотеката си: струваше ми се, че нямам право да му се радвам.

Борис ПАВЛОВ